ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶகண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதை: கவிகதக
கேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:
ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:
அநுக்ருஹீத:

* அபீதிஸ்தவ: *

ஶ்ரீஶைலகுலதிலக வத்ஸவம்ஶ[illegible]
ஶிகாமணி, ஶ்ரீரங்கநாதார்ய விரசிதயா
மணிப்ரவாள வ்யாக்யயா ஸாகம்

தேஶிகஸம்ப்ரதாயவித்[illegible]
தி. வ. ஸ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண
ஶ்ரீ[illegible]ணே
ரா. [illegible]ராஜாசார்யஸ்ய
“ஶ்ரீ [illegible]விலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்”
முத்ரிதஸ்ஸந் ப்ரகாஶிதஶ்ச ॥

விரோதிகிருது௵ பங்குனிமீ
1912௵ ஏப்ரல்மீ

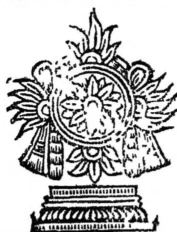
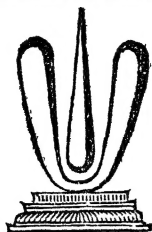

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍋𑌮𑌲𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌸𑌮𑍇𑌤𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌾𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌅𑌭𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

𑌅𑌭𑍀𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌦𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌵𑌾𑌚𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌶𑍀𑌷𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌸𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌵𑌾𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌯𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍇𑌜𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 । 𑌅𑌭𑍀𑌤𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

அவதாரிகை. "𑌉𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌦𑍇𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑌥𑌾𑌵𑌰 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿" என்றும், "𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌯𑌃" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌰𑌾𑌯𑍁𑌮𑍍, "𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍀𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌣𑍋

முக்ஷவயநம்" என்று இளைய பெருமாளைப்போலே வாரம்ப்ரோரப்
ஸ்ரு ஸமவந்தக்கிமேலிட்டு "வாம்ஸ்ரக்ஷ்யாஸ்வவிஸ்ரேணயாக
யயாஸ்வய" என்று வரீக்ஷிந ஹாரராஜரைப்போலே, வாவ
க்ஷேயெயிலும் ஸமவஸ்லையாலே விளையாடுகிறவராயும், "ஸவி
ஷவ்ரவதெஸிநம்" என்னுமாப்போலே கிடாம்பிக்குல பதியாயு
ளாருக்கு ஸஷேவாஸியாக நின்று "ஸக்ஷுணிநராஜெ ண
தஸம்ஜஹ்ரூநாமந்ரவள" என்று வைராக்யர்கள் ஸா
நீவமிபக்கல் ஸகாவ்ருத்தியாலே ஸவவிஷ்ரமஹணம் ப
ண்ணினப்போலே "வநவாரணாகாம்க்ஷ்வதாநாம் வெஷ
நெவரம்" என்று வெதாஸ்யநத்தில் வஷவெஷநத்தில் மட்
டும் வநவாரணமொழிய மற்றவிடங்களில் ஸகாவ்ருத்தி
யாலே ஸவவிஷ்ரமஹணம் பண்ணினவராயும் ஆழ்வாரைப்
போலே ஸமவத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகைக ஸாவநவராயுமானவெ
தாஸெஸிகர், ஆழ்வார், "ஆராக்குழித்தூர்த்தெனை நாளகன்றி
ருப்பன், கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னுங்குறுகாதோ" என்று ஜீ
ஷவிரமான இந்த்ரியங்கள் நடுவே யெத்தனைகாலமகன்றிருக்கக்
கடவேன், தேவரீரென்னை அழைத்துக்கொள்ளுங்காலமின்னங்கு
றுகவில்லையே யென்றுகதறி, பின்னும் "உலகமுண்ட பெருவாயா"
என்கிற திருவாய்மொழியில் என்னுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்
தை நீக்கி உன் திருவடிகளில் சேர்த்தருளவேணுமென்று ஶர
ணம் புகுந்திருக்கச்செய்தேயும், ப்ரஜைகள் பட்டினிகிடக்க அ
திதிக்கு விருந்திடுவாரைப்போலே லோகஹிதாயநம் இவரைக்
கொண்டே ப்ரபந்தத்தை முடிக்கத் திருவுள்ளமாகையாலும் இ
வருடைய திருவுடம்பில் வ்யாமோஹத்தாலும் இவரை இப்ப்ரக்ருதி
யில் வைக்க, இவரும் பண்டுபோலே இந்த்ரியங்கள் நடுவே தாமி
ருக்கிறபடியைக்கண்டு விஷயங்களாலே க்ஷுத்ரஷ்ராணலைப்போ
லே அதிபீதராய், ஸமவத்ஸம்ஶ்லேஷாவஸதநாலே வ்யஸநா
ஹி வீவிதருமாய் காரணஸஞ்யாநத்தை நிவர்த்திக்க ஸமர்த்த
னாயிருந்துவைத்து நிவர்த்திக்காமல் இவற்றையிட்டு ஹிம்ஸிப்பி
த்துன் திருவடிகளில் சேராதபடி பண்ணுகிறாய், இத்தால் உனக்கு

கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்று "உண்ணிலாவிய" என்கிற திருவாய்மொழியில் கதறி, திருவேங்கடமுடையானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாத வ்யஸநத்தாலும் தத்ஸம்ஶ்லேஷப்ரதிபந்தகப்ரக்ருதிஸம்பந்த ஜநித வ்யஸநத்தாலும் அதிமாத்ர வ்யதிதராய் இனிக் கோயிலிலே பெரிய பெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேஶம் போகாதென்று பார்த்துக் கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்து மங்குமொரு கடாக்ஷம் பெறாமையாலே "கங்குலும் பகலு"மென்கிற திருவாய்மொழியில் புலம்பினாப்போலே, "க்ரூராகொரகைவர காராக்ருஹகாஹர நிக்ருதம் ஶரிஷ்யஸித்ராம், நிஷ்காரணயிஷ்யஸி க்ருபாகரிதே ஶயாநே தேவப்ரகாரவஶிவாக தேஹாதவாஸ்ம் ॥ தேவோ நாம ஸ்திதோ தேவ பணிவக்ஷஸ்வாதாரவிந்த வரிவார ரஸப்ரவாஹ:, ஶாஸ்த்ராஸதேஹவ தவேஶவ வராயிராஜ:" என்று அச்யுதஶதகத்திலும் வரதராஜபஞ்சாஶத்திலும் தேஹளீஶஸ்துதியிலும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் ப்ரார்த்தித்து அங்கு தம்முடைய மநோரத பூர்த்தியில்லாமையாலே பின்னும் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளில் சென்று தயாஶதகத்தாலே ஸ்துதித்து "நாத: பரம் கிமபி நாம நிஶாந்ததேஹே மயி க்ஷாந்த்வ தயா ப்ரஸாத । பாதாரவிந்த ஶேஷிணீயதாத்ஸல தேஜ நாநாந்ததி ஹ்ருதாஸக்தி மேகாந்த:" என்று நிரவதிகஜ்ஞாநத்து ப்ரஹ்மாநந்ததி காந்தத்ருஹ்யாக நானிருக்கும்படி ப்ரஸாதஞ்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்திருக்கச்செய்தேயும் இவரைக்கொண்டு உபதேஶாநுஷ்டாநங்களாலும் ப்ரபந்தௌகத்தாலும் லோகோபகாரம் பண்ணுகைக்காக இப்ப்ரக்ருதியிலாழ்வாரை வைத்தாப்போலே இவரை வைக்க, இவரும் ப்ரக்ருதியில் தாம் இந்த்ரியங்கள் நடுவே பண்டுபோலேயிருக்கிறபடியைக் கண்டு, இந்த்ரியவஶ்யராயிராமல் போனாலும் ஸர்ப்பங்கள் கடிக்காமல் போனாலும் அதுநடுவே வஸிக்கை அதிபயங்கரமாயிருக்குமாப்போலே, இந்த்ரியங்களைக்கண்டு

நடுங்கி, அதிமாத்ரஸாத்வஸநாஹிதசேதஸராய், இனிக்கோயிலிலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் சென்று விழுந்தாலல்லது நம்முடைய க்லேசம் போகாதென்று பார்த்து கோயிலிலே சென்று "த்ருஷ்டஏவ ஹி நஸ் ஸோகமபநேஷ்யதி ராகவ:" என்று கண்டமாத்ரத்தாலே ஸகலக்லேசங்களையும் நிவர்த்திக்கும்படியான பெரியபெருமாளைக்கண்ணாலேகண்டு அநுபவிக்கவொட்டாமல் தர்ஷ்டயவநவாஸநாக்ராந்தமாய்ப்போனபடியாலே "அஹமேவா ஸமிஷ்ட்ராதி யதர்ஷ்டகாம் ஸமிவஸ்தி நஃ | அப்ருஷ்டநேஸாயதம் வம் ஸமேவத வாநரா:" என்று சொல்லுவாரொருவருமில்லாமல், ஸ்தநந்தயப்ரஜை தாய்பக்கல் கிட்டிமேலுள்ள அஸிதம் பெறுமை நோவுபடுமாப்போலே அதிதுஃகிதராய் நோவுபட்டு மக்கு ப்ரக்ருதியிலிருப்பு அஸஹநீயமானபின்பு ஸாத்விகர்களோடே கலந்து போதுபோக்குவோமென்று பார்த்தவிடத்தில் காலநேமிராஜ்யத்தில்போலே ஸாத்விகர்களெல்லாம் தர்ஷ்டயவநபீதர்களாய் கதறிக்கொண்டோடிப் போனபடியாலே ஒரு துணையுமில்லாமல் ஏகாகியாய் "ப்ரியஜநவிரஹிதம் ஸர்வ ஸ்ரீயம் ஸர்வ ராக்ஷஸீமதம் | ஸ்வமதேநஸ்ரீம் ஸீதாம் ஸமதேதாராஸ்ரிதாம்" என்னுமாப்போலே துணையான ஸாத்விகர்களொருவருமில்லாமல் போனதோடுங்கூட கோயிலும் தர்ஷ்டயவநாக்ராந்தமாய்ப் போனபடியாலே "இருபாடெரிகொள்ளியினுள்ளெறும்புபோலே உருகாநிற்கு"மென்கிறபடியே இரண்டுபக்கத்திலும் தீபிடித்தகொள்ளிக்கட்டையில் அகப்பட்ட எறும்புபோலே உருகின நெஞ்சையுடையவராய், "ஹா ராம ஸத்யவ்ரத தீர்கபாஹோ ஹா பூர்ணசந்த்ரப்ரதிமாநவக்த்ர | ஹா ஜீவலோகஸ்ய ஹித: ப்ரியஸ்ச வஸ்யாம் ந மாம் வேத்ஸி ஹி ராக்ஷஸாநாம்" என்று அநேகராக்ஷஸர்களாலே சூழப்பட்டவளான பிராட்டி ஏகாகிநியாகக்கதறி பெருமாளைக்கூப்பிட்டாப்போலேயும், அநேகவ்யாக்ரங்கள் கையிலகப்பட்ட ஒரு க்ருஷ்ணஸாரம்போலே, "விஷமவிஷயவ்யாளவிஷயவநதாவக்ரஸ்தஜீவி" என்று அதிபயங்கராநேக விஷயங்கள் கையிலகப்பட்ட ஏகாகியான

வென்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்றும், "த்ராஷ்டியநாதிஜமதி ஜூம்ஹோணா—க்ஷய" என்று அவர்களாலே உண்டான பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்து தேவரீரை அநுபவிக்கும்படி செய்தருளவேணுமென்றும, "ஸாவாத்ரமாராவணவாயகாத: ஜகப்ரணம் ஸரணம்வராம்" என்று வாநரவீரமுதலிகள் பெருமாளைசசரணம் புகுநதாப்போலே இவருமிப்பு வாக்யத்தில் வாத்ஸல்யாதிகுணாநுவாநவிஷுகமாக பெரிய பிராட்டியாரை வாராஷகாரமாகக்கொண்டு பெரியபெருமாளைச சரணம்புகுகிருர். ஸரணாகதி பண்ணுகிருரென்பதை "ஸ்ரியவஸ்ரிய" என்கிற இருபதமொன்ருவது ஸ்லோகத்தில் காணலாம். இப்படியிந்த ஸ்ரீதிஸ்தவ வாக்யத்தில் வ்யாமிருத்தபடியே விரோதிகளான த்ராஷநிரஸநாதிகளை யெம்பெருமான் பண்ணியருள, ஸமவத்ராநமொவாநத்தில் வாதாதிகெஸாதமாக அநுபவிக்கிருரென்று மேல் வாக்யமான ஸமவத்ராநமொவாந வாக்யத்தோடே இப்பு வாக்யத்துக்கு ஸங்கதி கண்டு கொள்வது. ஆழ்வாரும் விஶேஷத்தாலே "கங்குலும் பகலும்" என்கிற திருவாய்மொழியிலே கதறும்போது எம்பெருமான் வத்ஸஸம்ஶ்லேஷத்தைக்கொடுக்க, அதை "அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள்" என்று அநுபவித்தாரிறே.

ஸ்ரீதிஸ்தவ உபாஸகத்துக்குமேல் வாக்யமென்னும் ஸமவத்ராநமொவாநத்துக்கு கீழ்வாக்யமென்னும ஜூஹஸ்தவ திவ்யாவதாரிகையில் விஸ்தரண சொன்னோம்; அங்கே கண்டுகொள்வது.

இதில் வாக்யஸ்லோகத்தில் தனக்கு அபேக்ஷணீயமான விரோதிநிவர்த்தநாதிகள் ஸமவஸ்தோக்ஷமென்று சொல்லிக்கொண்டு ஓமஹஞ்செய்தருளுகிருர். "ஸ்ரீதி:" என்பதால்.

ஶ்லோ|| பூதிரிஹ யஜ்ஜுஷாம் யதவதீரிதாநாம் பயம்
பயாபயவிதாயிநோ ஜகதி யந்நிதேஶே ஸ்திதா: ।
ததேதது³த்தம்பிதத்ருஹிணஶம்புஶக்ராதிகம்
ரமோத்ஸவமதீமஹே கிமபி ரங்கதுர்யாஹ்வயம் மஹ:॥ ||௬||

பதம்	உரை
யஜ்ஜுஷாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸை ப்ரீதியோடே ஆராதிக்கிறவர்களுக்கு
இஹ	இந்த லோகத்திலும்
பூதி:	அப்யுதயமானது
[பவதி	உண்டாகிறது]
யதவதீரிதாநாம்	யாதொரு தேஜஸ்ஸாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்டவர்களுக்கு
பயம்	பயமானது [உண்டாகிறது]
பயாபய	பயாபயங்களை
விதாயிந:	உண்டுபண்ணுகிறவை எல்லாம்
ஜகதி	உலகில்
யந்நிதேஶே	யாதொரு தேஜஸ்ஸின் ஆஜ்ஞையில்
ஸ்திதா:	இருக்கின்றனவோ
உத்தம்பித	தாங்கப்பட்டிருக்கிற
த்ருஹிண	பிரமனென்ன
ஶம்பு	சிவனென்ன
ஶக்ராதிகம்	இந்திரனென்ன இவர்களை யுடையதாய்
ரமோத்ஸவம்	பெரியபிராட்டியாருக்கு ஸந்தோஷமானதுமான
ததேதத்	அந்த இந்த
கிமபி	விலக்ஷணமான
ரங்கதுர்யாஹ்வயம் மஹ:	ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற தேஜஸ்ஸை
அதீமஹே	அத்யயநம் பண்ணுகிறோம்.

அ-வ்யா|| ஸ்ரீரங்கநாதனென்கிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை உபாஸிக்கிறேனென்கிறார் (யஜ்ஜுஷாம்) யாதொரு தேஜஸ்ஸை

ப்ரீதியோடே ஆஶ்ரயிக்கிறவர்களுக்கென்றபடி (ஐஹாவி) இந்தயோகத்திலும், "ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி" (ஸ்ரீ தை:) ஸவத்த்ருஷ்ட்வாபம். (யஜுர்வஸ்ரீஷ்டாந்தாம்ஸம்) [ஸ்துதி] ஸ்ரீ ரங்க நாயகனை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஒருவிதமான பயமும் ஸம்யோகத்திலும் விப்ரயோகத்திலுமில்லையாம்; அவனையாஶ்ரயியாதவர்களுக்கு ஸம்ஶ்லேஷமும் ஸம்யோகத்திலுமுண்டென்று தாத்பரியம். இவனையாஶ்ரயித்து விபீஷணாழ்வான் ஸம்ப்ரியமான அபயத்தையுமடைந்தார், இராவணனாலே உபேக்ஷிக்கப்பட்ட ராவணாதிகள் மரணாந்தமான பயத்தை அடைந்தார்கள். லோகத்தில் தேஜஸ்ஸு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாயும், ஆஶ்ரியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலுமிருக்கும்; இந்த தேஜஸ்ஸு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு தாபஹேதுவாக ஆகாமலும், ஆஶ்ரியாதவர்களுக்கு தாபஹேதுவாகவுமிருக்கிறது. இப்படி விலக்ஷணமாகையாலே "க்ஷேமம்" என்றருளிச்செய்தார். இதனாலே ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணமும் ப்ரதிகூலர்களுக்கு நிக்ரஹமும் சொல்லப்பட்டது. "ஸோபிவைகுண்டஸம்ஶ்ரயந:" என்று சொல்லப்பட்டவன் கிமர் "ஸ்ரீத: ஸாவகோஷ:" என்று சொல்லப்பட்டான். "தம்தாயமாநம் ப்ரஹ்லாதம் வக்ஷோவாமஸநம் விதாரம் ஜக்ராஹ" என்று பகவான் வாயிலகப்பட்ட கண்ணன் அவனுக்கு நிக்ரஹத்தைக் கொண்டு ஸந்தோஷவானானான். அப்படியே "ஸஹஸ்ராக்ஷாயவாஹே த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸ்ராம் வயஸ்ஸ்ரீந்தா" என்று கூறிய வாக்யாதிகளை ஆஶ்ரிதர்கள் பண்ணிக்கொள்ளும்போது அநுக்ரஹவானானான். இப்படி விரோதிநிவர்த்தநஞ்செய்து ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கிறவன் என்னை ரக்ஷியாமல் விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுப்பதே? நாமுடமை விரோதிகள் கையில் காட்டிக் கொடுத்தோமோ வென்னில்; விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்ய ஸமர்த்தனாயிருந்து வைத்து விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யாதபோதே விரோதிகள் கையில் காட்டிக்கொடுத்தாயல்லையோவென்று சோகிக்கிறாரென்று கருத்து. வையாக்கிலேசஸம்பாவங்களான வ

ந்த்ரியங்கள் பாதியாதோ? விஷயாதிகளுக்கு பாதகத்வம் ஸ்வபாவமன்றோ? என்றால் நிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில்; சொல்லுகிறார், மேல் । ஸ்மயாஸ்மயேதி । (ஸ்மயாஸ்மயவிஷயிணஃ) ஸ்மயாஸ்மயோத்பாதக வ்யாபாரங்களெல்லாம் (ஜகதீசேந்த்ரியஸ்வாமிநஃ) “யஸ்ய ஸர்வா ப்ரவ்ருத்தயஸ் ஸர்வாஸ் ஸர்வே ப்ரவர்த்தந்தே ப்ராணிநாம் ஸர்வதா ஸதாம் ஸ்வயமாஜ்ஞயா ப்ரவ்ருத்தி விஷயதஃ” என்கிறபடியே ஸர்வேந்த்ரியங்களும் ஸ்வாஜ்ஞா பராதீநங்களாயன்றோ இருப்பது. இப்படி ஸர்வேந்த்ரியங்களும் நீயிட்டவழக்காய் “விஷயே ப்ரவ்ருத்தம் ஸ்வஸ்ய மனோ ப்ரவ்ருத்தம் வா விஷயேப்யஸ்ஸ்வயா” என்று ப்ரவ்ருத்தி ஹேதுவானது ஸ்மய ஹேதுவாயும், ஸ்மயஹேதுவானது ப்ரவ்ருத்திஹேதுவாயுமன்றோ உன் ஸங்கல்பத்தாலேயிருப்பது. “ஸர்வாஸ்த்வசிந்த்ய ப்ருஷ்டிஷு த்ரிஷு ப்ரவ்ருத்திரநாதிநீ ஹ்ருஷீகேசே । நவிஷ்வக்ஸேநாதிமாத்ரம்” என்றும், “ஹ்ருஷீகேசஸ்வஹஸ்தத்ருதஃ” என்றும், “அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்றும் மெய்வேவாள போமிள நாகத்தின் பின்போய்,” என்றும் ப்ரஹ்லாதஸ்வநாமத்ஜ ஸ்வாநுபவாதிகளுக்கு ஸர்வாக்நிகளெல்லாம் சந்தநங்களாயிருந்தன. சந்தநமான பூமாலையும் ஜநார்த்திக்கு காரணஹேதுவாயிற்று. இப்படியிருக்க விஷயாதிகளின் ஸ்வபாவமான பாதகத்வாதிகளை நிவர்த்திக்கலாகாதோ? நீர் ஸம்ருத்தி கொஞ்சைகையாலே இந்த்ரியங்கள் நீரிட்ட வழக்கன்றோ வென்கிறாரென்று கருத்து. ஆனாலும் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாராதிகளாலே உத்க்ருஷ்டர்களான ப்ரஹ்மாதிகளினால் பயமுண்டானால் என்றால் நிவர்த்திக்க முடியுமோவென்னில்; சொல்லுகிறார் । கதிமம்விதேதி । (கதிஸங்க்யாதப்ரஹ்மருத்ராதிகம்) கதிமம்விதாஃ ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதயஃ யேந, வரதாதிகளாலே ப்ரஹ்மாதிகளையு சிக்ஷித்திருக்கிறானென்று கருத்து. எம்பெருமான் ஒருத்தனை நிக்ரஹிக்கக்கோலினால் “ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூச்சதுராநநோ வா ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ் த்ரிபுராந்தகோ வா । இந்த்ரோ மஹேந்த்ரஸ் ஸுராதிநாயகோ வா த்ராதும் நசக்தா யுதி ராமவத்யம்” என்கிறபடியே இவர்களாலே விடுவிக்க முடியாது. சந்த்ரஹிக்கக்கோலின சேஷர்களை ஸஷ்டத்தாலே ரக்ஷிக்கத்தொடங்கின இந்த்ரனும் ருத்ரனும், ஸர்வாபஹா

ரம் பண்ணின ப்ரஹ்லாதனும் ஹ்ருஷ்டனானான். ஸீதாஸ்வயம்வரணத்துக்கு வந்த கண்ணனோடே ருக்மன் யுத்தஞ்செய்து பராஜிதனானான். “பின்னும் நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்திகண்டீர்” என்கிறதற்கு யுத்தத்திற்கு கொடிகட்டிக்கொண்டுவந்த ருத்ரனும் பராஜய வ்ரீளையாலே ஸ்தப்தாவஷ்டம்பனாய்க் கொண்டு போனானென்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார். இப்படி. பராத்பரனால கூசாதே கிட்டலாமோவென்னில்; சொல்லுகிறார் । ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா இதி । (ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா) பெரிய பிராட்டியாருக்கு ஸஹவாஸமான, “நகஸ்சிந்நாபராத்யதி, ப்ராணிநாம் ரக்ஷணீயாநித்யம் ஸம்ரக்ஷ்யஶ்சரணாகத:” என்றுஞ் சொல்லும்படியான புருஷகாரபூதையான பிராட்டியிருக்கும்போது நமக்குக் கூசாதே கிட்டலாமென்றபடி.. “ஸ்ரீவத்ஸம்” என்றத்தாலே ஸம்யோகவச ஸம்பந்தமாகையாலே காரணத்வ ப்ரஹ்மத்வ ஸ்வரூபாதிகளாலே யிவளுமவனோடே ஸமையாக விருப்பவளென்று ஸூசிதம். பாரதந்த்ர்யாதிகள் உபயஸாதாரணம், இத்தாலே புருஷகாரத்துக்குறுப்பான அத்தலையில் வாத்ஸல்யாதிஶயஞ் சொல்லப்பட்டது. புருஷகாரமில்லாததினாலே யவனையிழக்கிறேனோ? பெரியபிராட்டியார் ஸந்நிஹிதையாயிருக்க விஷயாதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு எத்தனைகாலந் தபிக்கக்கடவேனென்கிறாரென்று கருத்து. ஆனாலும் திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலான ஸ்தலங்கள் பரோக்ஷமன்றோ, அவனையெங்கே கண்டு ப்ராபிக்கும்படி யென்னில்; (ரங்கதாமநி) எல்லாரும் ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ப்ராபிக்கும்படி கோயிலிலே ஸதாஸந்நிஹிதனாயன்றோ யிருக்கிறான். ஸ்ரீரங்கதாமவாஸனாய் ஸதாஸந்நிஹிதனாயிருக்க என்னுடைய தௌர்பாக்யமிருப்பதே? (தஸ்ய தஸ்ய கிமபி மஹ:) அந்தவிந்த விலக்ஷணமஹஸ்ஸை (தஸ்ய) திருநாட்டில் “யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:” என்கிறபடியே நித்யஸேவ்யமான (தஸ்ய) கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணும்படியான (மஹ:) பெரியபெருமாளை யென்றபடி. (அயேமஹ) உபாஸிக்கிறோம். “கிமபி” என்கிற விசேஷணத்தாலே ப்ரஸித்த

ஸ்ருஷ்டியாதிகளைக்காட்டிலும் வைலக்ஷண்யஞ்சொன்னபடி. "ஸம்ஸாரேஸ்மிந் மஹாகோரே ஸம்ஸாரப்ரேஷிதாநரோ" என்று விஷயாந்தரங்களைக்கொண்டு சோகிக்கும்போது விஷயஸ்பர்சமான ஸம்ஸாரத்திலிவருக்கு ஸம்பந்தபந்தங்கிடைத்ததை "ஹ" என்று கொண்டாடினப்போலே இவரும் தாம் விஷயாதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு சோகிக்கிற தசையில் இப்படி ஸ்துதியில் கோயிலிலே பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸம்பந்தமுண்டானபடியை நினைத்து "ஸ்ரீம" என்று ஸம்போதனத்தாலே தம்மைக்கொண்டாடுகிறார். "நமக்கோர் விதிவாய்க்கின்றதே" என்று திருவாய்மொழியில் தம்மைக்கொண்டாடினபோலே இங்குங்கொண்டாடிக்கொள்ளு கிறதில் ஸம்போதனத்துக்குத் தாத்பர்யம். ஸ்ரீரங்கநாதங்களி ருக்க, உத்தாரணார்த்தமான ஸ்வரூபஜ்ஞாநாதிகளை ஸ்வயமேபதேசித்ததாலே, "ஸ்ரீஸத்தாஸம்பதாஸ்ரிதர் ஸர்வபதார்த்தப் ஸந்நிவேசவிசேஷ ஸ்வாதந்த்ரியவிஷய விஸ்வாஸஸ்த ஜாதனாய் ஸர்வேச்வர ஸ்ரீமத்வர்களான ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸர்வஜ்ஞனுமிருக்கிறவன் ஸர்வாத்மா ஸ்வயம்வ்யக்த ஸ்வரூப ஸௌலப்ய விக்ரஹத்தை யுடையவனைக்கொண்டு கோயிலிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற ஸ்ரீயஃபதியான பெரியபெருமாளே" யென்று ஆசாரியரான அப்புள்ளார் ஸ்ரீஸூக்த்யார்த்தமான உபதேசம் பண்ண, நான் ஸ்ரீஸூக்தாரணம் பண்ணினேனல்லது ஸ்வபுத்த்யா கல்பித்துச்சொன்னேனில்லையென்று ஸூசிதம். "ஆரணத்தே சிகர் சாத்தினர்நம்போதமருந்திருமாதுடன் நின்ற புராணனையே" என்றும், "ஒருயிருண்மையை நீமறவேலெ"ன்றும் ஸ்ரீயஃபதி யான நாராயணனே ஸர்வரக்ஷகனென்று தேசிகாசார்யர்கள் உபதேசித்தார்களென்றும், "அப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைப்பழக்கிவைக்குமாப்போலே யடியேனைப்பழக்கிவைத்தார்" என்றும் ஸ்ரீஉபதேசரத்நமாலையில் தாமே யருளிச்செய்தார்.

திரண்டபொருள். எந்த தேஜஸ்ஸை யடைந்தவர்களுக்கு அபயமும், எதையடையாதவர்களுக்கு பயமுமுண்டாகிறதோ, பயா

பயங்களை உண்டுபண்ணுகிற வஸ்துக்களெல்லாமுலகில் யாதொன்றின் ஆக்ஞையிலிருக்கின்றனவோ, பிரமன் முதலானோர்களுக்கு மேற்பட்டதும பெரியபிராட்டியாருடன் விட்டுப்பிரியாததும் வேதாந்த வேத்யமானதும கோயிலிலே (ஸ்ரீரங்கத்திலே) விளங்குகிறதுமான ஸ்ரீரங்கநாதனுகிற விலக்ஷண தேஜஸ்ஸை (வேதாத்மாபதிபோல்) எப்பொழுது மநுஸந்திக்கிறேன. ||க||

(அ—தை) இப்படி ஸ்லோகத்தில் எம்பெருமானை ஸமாஸ்ரயிக்கிறேனென்று சொல்லி, பின்னையும் யோஜித்து ராக்ஷஸர்கள் ஸ்ரீஸீதையில் அமணக்கூத்தடித்தாற்போலே தமமுடைய மனஸ்ஸில் விஷயங்கள் அமணக்கூத்தடிக்கிறபடிகளைக்கண்டு, எம்பெருமான் ஸாவதானராய்க்கொண்டு க்ஷணங்கூடப்பிரியாமலிருந்து பாதுகாத்தாலல்லது விஷயங்கள் என் மநஸ்ஸைவிடாது எம்பெருமானை நினைக்கவும் விடாதென்று நினைத்து தன்மநஸ்ஸில் எம்பெருமான் ஜாக்ரதனாய் எழுந்தருளியிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் —

உ—ரு || தயாஸிஸிரிதாஸயா உநஸிதஉ ஸுதாஜாஹ்யயா:
ஸ்ரியா ஸ்ரீஸ்ருஷ்டிதவக்ஷஸ ஸ்ரிதகாவேர்யா யா ஸைகதா: |
ஜஹுஷீஸவஸ்ரா ஜயிபிஉ ஷஉஸ ஸஸ:
ஸக்ருஸ்வ ணதாக்ஷண வ்யதிஸம்விஷமம்விஷ: || ||உ||

பதம்	உரை
தயா ஸிஸிரிதாஸயா:	தயையினாலே குளிர்ந்த ஹ்ருதயத்தையுடையதும்
ஸ்ரியா	பெரியபிராட்டியாராலே
ஸ்ருஷ்டித வக்ஷஸ:	வஸிக்கப்பட்ட மார்பையுடையதும்
ஸ்ரித காவேர்யா ஸைகதா:	அடையப்பட்ட திருக்காவேரியின் திட்டுக்களையுடையதும்

ஜகத்துரித / கஸ்மரா:	உலகங்களின் பாபங்களுக்கு நாசகமானதும்
ஜலதிடிம்ப / ஸாஹஸிகா:	ஸமுத்திரசிசுவின் கொழுப்பையுடையதும்
ஸக்ருத் / ப்ரபந்ந / ரக்ஷண / ப்ரதித / ஸம்விதஃ	ஒருதரம் / ப்ரபந்நர்களுடைய / இரக்ஷிப்பதில் / ப்ரஸித்தமான / ப்ரதிஜ்ஞையையுடையதுமான
ஸம்விதஃ	க்ஞாநங்கள் (க்ஞானஸ்வரூபனை ஶ்ரீரங்கநாதனென்றபடி)
தே	(அகிஞ்சநனை) அடியேனுடைய
மநஸி	மநஸ்ஸில்
ஸதா	எப்பொழுதும்
ஜாக்ரது:	வஸிக்கட்டும்

மநோ ॥ தயேதி (தயாஶிஶிரிதாஶயா:) தயயா ஶீதலீக்ருத ஹ்ருதயா:. நீர் பண்ணின பாபத்தாலே அவனுடைய ஹ்ருதயம் ஶுஷ்கமாயிருக்க, உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுவனோவென்னில்; நான்பண்ணினபாபமோ "அயுக்தஸஹஸ்ர நியுதாநுஷ்டேயவைவ்ருநாஶ்யம்" என்கிறபடியே காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் மாளாது, "ஜலதேரிவ ஶீகரதாபக்ஷயம் வ்ருஷ்டிஶோஷாயிதவ்யதே ஸஹாவஸ்ஸதா" என்று சொல்லப்பட்ட தயையாலே ஶீதளஹ்ருதயனைக்கொண்டு என் மனஸ்ஸில், க்ருஹத்தில் வந்த சோரனை நிவர்த்திக்கவும் மேல் வாராமைக்காக ப்ரஹ்ராதிகளை உபகரணமாகக்கொண்டு காப்பாரைப்போலே விஷயங்களை நிவர்த்திக்கவும் மேல்வாராமைக்காகவும் "பாபேஷ்வநாதி ஹவஸம்ஹவ வாஸநாதேஷு தேஷு விஷயேஷு ஸம்ப்ரதிக்ஷதி ஸஜ்ஜனா: । கேவலம் க்ருபயைவ ஸம்ரக்ஷிஷ்யந்து" என்கிறபடியே தன்னுடைய தயையொன்றையே உபகரணமாகக்கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணவேணுமென்கிறேன்

று வடாயகும். ‹‹இத்தனையடியாரானர்க்கிரங்கும் நம்மரங்கனாயபித்தனை'' என்றார்களிறே. (ஸ்ரீயாகஸ்ரீஷதவக்ஷஸஃ) க்ஷணமாவதி வனைவிட்டுப்பிரிந்தால் இவனுக்கு உபகாரகம் மேலாடுமோவென்று ஊதிஸாகித்து நிதவாஸம பண்ணுகிறளென்று கருதது. ‹‹உத்தமம் அமேகா பெவவத்ருஷெவராயணம் । உஸிஷ்ரா ஹ்ஹம் தெவி ஸாஸாராஸ ஸ்பமேவதாது'' என்கிற ஊயகநீனய வன் பக்கலிலே கேட்டு ‹‹வ்ராமெணாரவிக்ஷபாநிதம் ஸம்ரக்ஷ ஸூரணாரஃ'' என்று சொல்லும்படியான ஸ்ரீதெவிவாராஷ காரத்தாலே கணிந்த வதாவனாய் என்னுடைய பாவங்களைப் பொறுத்து ஹ்ருதயத்தில் எழுநதருளியிருக்கலாமென்று கருத்து: யதா, ‹‹ராஜாஸவா'' என்று கீழ் ஶ்லோகத்தில் வாராஷகாரு ஸாவத்தைச சொல்லியிருப்பதாலே இங்கு ‹‹ஸ்ரீயாகஸ்ரீஷித வக்ஷஸஃ'' என்றது உபாயஸாவத்தைப்பற்ற, அப்போது ‹‹வேரீ மாருத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்கும்'' என்கிறபடியே யெம்பெருமான் பிராட்டியோடே விஷயங்களாலுண்டான பாயையையும் அதுக்கு ஹேதுமான பாவங்களையும் நிவர்த்தித்துக்கொண்டு என் மநஸ்ஸில ஜாஜ்ரகனாயெழுந்தருளியிருக்க வேணுமென்றபடி. இவனுக்கு உயைபில்லாத்தினாலே பிழைக்கிறேனே? வாராஷகாரமில்லாத்தினாலே பிழைக்கிறேனே? இவையெல்லாம் வரிவணையுமாயிருக்க இவனை பிழைந்து விஷயங்கள் கையில் அகப்பட்டிருக்கலாமோவென்று நோகிறானென்று கருத்து ஆனாலும், ‹‹ஸாவிதஃ'' என்று ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனாய் ஸவெஸ்வரனாயிருக்கிறவன் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் வஸிப்பனேனென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (ஸ்ரீதஜராஷ்யாமெஸகதாஃ) மெவகஸெ தவஸெமொகெ ஸ்ரீயாஸாஷம் ஜகதிஃ । ஷ்ஷெ'' என்று ஸ்ரீமெவகணத்தில் வானிளவரசாய்க்கொண்டு நிதவாஸம் பண்ணுகிறவனகிமா ஸாஸீய்ராவிஷ்காரத்துக்காக ஒரு நதியினுடைய மணல்மேட்டில் விழுந்து கிடக்கிறது. இப்படி கைக்கு எட்டின வஸ்து வாய்க்கு எட்டவில்லையேயென்று நோகிறறென்று கருத்து. இப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்தாலே

அதிக்ஷுத்ரனான என் பக்கலிலிருக்கலாமோவென்று கருத்து. அது லும் நீர்பண்ணின பாபம நசிக்காதென்று உம்முடைய ஹ்ருதயத்தில் அவன் வலிப்பமென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல் (அநுஷ்டிதவஸ்த்ராஸ்) அடியார்களுடைய பாபங்களுக்கு ஸமர்த்தங்களான, "ரக்ஷகொவஸ்த்ர" இத்யாதி:. "அநாத்மகீதவஸ்த்ராணி [illegible] யவாஸ்" என்று ஸமஸ்த்ர ஸமுத்ரத்தை உள்ளங்கையிலடக்கி [illegible] தாயநஸ: என்று ரக்ஷித்தாப்போலே ஸர்வேச்வரனான வாவஸஞ்ஜத்தை ஒரு க்ஷணத்துக்கும் போராமல் ரக்ஷிக்கிறவனுக்கு என்னுடைய பாபங்கள்மட்டு மதிலாமாட்டவில்லையோ? "ஸர்வபாபேப்யோ" என்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவனன்றோ வென்று கருத்து. (ஐயுபிஷிஹஸாஸஸ்ஸஸ:) ஸமுத்ரஸ்ஸ்ரேஷ்டியினுடைய பாஹுஸ்ஸக்குக்களான "கடலவண்ணனென்"றும் "மேகவண்ணனென்"றும் சொல்லுகிறபடியே ஸமுத்ரம்போலே அழகுள்ளவனானவன், அழகில் ஸமுத்ரமாயிருக்கிறானென்று ஸமுத்ரத்துக்குண்டான பாஹத்தையடக்கிறானென்று [illegible]. ஸஹாஸமுத்ரம்போலே காலிஷ்ட்ர ஸஹஸ்ரவிக்கப் பொறாமலிருக்காதே ஸமுத்ரஸ்ரேஷ்டம்போலே காலிஷ்ட்ர ஸஹஸ்ரவிக்களாம்படி கோயிலிலே யெழுந்தருளியிருக்குமவனை ஸஹஸ்ரவிக்கப் பொறாமல் விஷயங்கள் என்னை பாதிக்கின்றனவன்றிக்கே கோயிலும் பவநாகரஜமாய் விட்டதே! என் செய்வோமென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸகப்ரஸவ ணதரக்ஷணவ்ரதிகஸம்வித:) ஸகப்ரஸவ வணரக்ஷணே வ்ரதிஸவ்ரதிஜ்ஞா:. "ஸம்விதாமஹ: ப்ரதிஜ்ஞா யா" இதி நிகண்டு:. "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி யாசதே। அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் [illegible]" என்று கடல்கரையில் வ்ரதிஸமாய் எல்லாருங்கேட்கும்படி ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினவன் எனக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணானோ? நீர் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை மறந்தீரோ? "[illegible] மென்னடைக்கலம் வைத்தனா" மென்கிறபடியே [illegible] என்னை யுன்னிடத்தில் அடைக்கலமென்று வைத்தாக்[illegible] என்கிறாரென்று கருத்து. (ஸம்வித:) "ஸம்வித்ஜ்ஞா[illegible]" என்கிறபடியே

ஜ்ஞாநாநந்த ஸ்வரூபனான பெரிய பெருமாளானவர். ஸப்ரதா யாம் ஸம்போதநம். கீழ் ச்லோகத்தில் "ஸஹ:" என்று அவரை பரோக்ஷவசநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டு "ஸ்ரீஶே" என்று தம்மை ஸம்போதநத்தாலே சொல்லிக்கொண்டார். இந்த ச்லோகத்தில் ஆகிஞ்சந்யம் தோற்றும்படி "ஜ:" என்று தம்மை பரோக்ஷவசநத்தாலே சொல்லி அவனுடைய பெருமை தோற்றும்படி "ஸம்வித்:" என்று ஸம்போதநத்தாலே சொல்லுகிறார் "ஸஹ:" என்று ப்ரதமச்லோகத்தில் ஸ்வரூபத்தில் தேஜஸ்ஸுங்கிடையாதாகையாலே தேஜஸ்ஸ்வரூபதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொன்னபடி; இந்த ச்லோகத்தில் ஜ்ஞாநத்வஸ்வரூபத்வமுண்டாகையாலே "ஸம்வித்:" என்று ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடி. ஜ்ஞாநாநந்த பக்ஷஸ்ய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு ஜ்ஞாநாத்மகத்வ ப்ரஸித்தமாகையாலே விக்ரஹவிசிஷ்டனைச் சொல்லவுமாம். "ஸம்வித்:" என்று தன்னுடைய யதார்த்தஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லவுமாம். அப்போது ஓயாமல் பிரிதாபங்களாகிய விஷயஜ்ஞாநங்கள் என்னுடைய மனஸ்ஸில் ஜாக்ரத்தங்களாயிருக்க வேணுமென்கிறேனென்று கருத்து. "ஹரிதீர்யஸ்ய யாவிஹா நீர்யா: ப்ரதிஸ்வஜா ஸ்ஸாந்திஸ்ப்ருஹயாமிணே" என்றாற்போலே கணிசிகொள்வது. (ஸநாநவிஜாஹ்ருதயா:) கூடுமாவது பிரியும்போது சோரர்கள் போலே விஷயங்கள் ஸம்ப்ராப்தேவதிகளாய் என்னுள்ளத்தை க்ரூமித்துக்கொள்ளும். ஆகையாலே ஸதா ஜாக்ரத்களை விருக்க வேணுமென்கிறேனென்று கருத்து.

திரண்டபொருள். தயையாலே குளிர்ந்த இருதயத்தை யுடையவராயும், பெரியபிராட்டியாருக்கு கிருபாபிடமான மார்பை யுடையவரும், திருக்காவேரியின் மணல்மேட்டில் எழுந்தருளியிருக்கிறவரும், உலகங்களின் பாபநாசகரும், கடல்வண்ணரும், கடல்கரையில் மஹாராஜா முதலியவர்களிருக்கும் காலத்தில் "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே। அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம" என்று ஒருகால் ப்ரபத்திபண்ணினவரை எவ்விடத்திலும் ரக்ஷிப்பேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின

வாயுமான க்ஞானஸ்வரூபனான ஸ்ரீரங்கநாதன் அகிஞ்சனனான அடியேன்மனதில எப்பொழுதும ஜாகரூகனா யெழுந்தருளி யிருக்கவேணுமென்கிறார் ॥ ॥௨॥

(அ—கை) நான் உன்னுடையமநஸ்ஸில் ஜாகரூகனாயிருக்கும்படி எனக்குத்தகுதியான ஒருஸேவநஞ்செய்தாலன்றோ அப்படிசெய்யலாவதென்னில்; மிதபுத்தியை யுடையவனாய் மோஹாக்ராந்தனாய் குணத்ரயவஸ்யனாய் ஸம்ஸாரிகள் போலே ஹிதாஹிதங்களொன்றுந் தெரியாமலிருக்கிற அடியேன் ஸர்வேஸ்வரனான தேவரீருக்குத் தகுதியான ஸேவநஞ்செய்யாமல் போனாலும் ஏதேனுமொருசெயல் செய்தாலும் அதையே ஸேவநமாகக் கைக்கொள்ளவேணுமென்கிறார் ।

ஶ்லோ ௩ ॥ யதத்ய மிதபுத்தினா ப்ரௌடமோஹபாஜா மயா
குணக்ரதிதகாயவாங்மநஸவ்ருத்திவைசித்ர்யத꞉ ।
க்ருதாக்ருத ஹிதாஹிதம் து விசேஷதோऽஸ்த்யதே
ததஸ்ய மஹிதஸேவனம் பரிக்ருஹாண ரங்கேஶ்வர ॥௩॥

பதம்	உரை
ரங்கேஶ்வர!	ஏ ரங்கநாதனே!
அத்ய	இப்பொழுது
மிதபுத்தினா	அல்பபுத்தியை யுடைத்தானவனாலும்
ப்ரௌட	அதிகமான
மோஹபாஜா	மோஹத்தை யடைந்திருக்கிற
மயா	அடியேனால்
குண	மூன்றுகுணங்களாகிற கயிற்றாலே
க்ரதித	கட்டப்பட்ட
காயவாங்மநஸ	சரீரம், வாக், மனஸ்ஸு; இவைகளுடைய
வ்ருத்தி	வ்யாபாரங்களுடைய
வைசித்ர்யத꞉	விசித்திரத்தன்மையாலே

{ ஈதக்ஷக / ஹிதாஹிதாக்ஷ / விபேஷா	ஊஹிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதமென்ன, அஹிதமென்ன, இவைக ளுடைய காமவிசேஷங்களை யுடைத்தா யிருக்கும்படி
யச்	யாதொருவ்யாபாரமானது
ஆரப்யதே	ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ
தத்அபி	அதையும்
உசிதம்	(தேவரீருக்கு) தகுந்ததான
அர்ச்சநம்	அர்ச்சநமாக
ஸம்க்ருஹாண	நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும்

உ-வ்யா || யதி தி (ஹேமஶைலஸ்ர) தேவரீர் ஸ்ரீரங்காதி ஸகலஜந ஸ்த்துக்கும் ரங்கேஸ்வரனாயிருக்க, கம்ஸஶிஶுபாலாதிகள் போலே க்ஷத்ர ஷியவநாதிகள் தங்களையே ரங்கேஸ்வரனாய் பாவித்து ஜகத்தெல் லாம் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே தேவரீர் ஸ்வதான என் ஆத்மாவையும் விஷயங்கள் ஆக்ரமித்துக்கொண்டி ருக்கின்றன, இவைகளை நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோ? தேவரீரு டைய ஸ்வத்தைதேவரீர் ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டாவோ வெ ன்கிறேன்று கருத்து. (ஈத்ர) இப்பொழுது அடியேன் விஷ யாக்ராந்தனாயும், ஜகத்து க்ஷத்ரஷியவநாக்ராந்தமாயு மிருக்கு மிப்பொழுதென்றபடி. தௌர்காஸௌகர்யமில்லாமலும் விஷ யாநாக்ராந்தனாயுமிருந்தாலும் தேவரீருக்குத்தகுந்த அர்ச்சநம் பண்ணமுடியாது, தௌர்காஸௌகர்யமும் வந்து நான் வி ஷய பரவஶனாயிருக்கும்போது தேவரீருக்கு உசிதமான அர்ச் சநம் பண்ணமுடியுமோவென்றபடி. (ஜிதப்ரஜிநா) ஈஶ்வர ஜிதா, இங்கு மதியென்று ஸர்வவிஷயக ஸக்தியைச்சொன் னபடி, அல்லது அஸிச்ராவதாக்ஞானத்தைச் சொன்னபடி யன்று. ஸர்வத்ரஸவிஷயகாவரிதிக புத்தியிருந்தால் தேவரீ ருக்குத்தகுதியான அர்ச்சநத்தை வ்யாபாரோவநஞ் செய்துகொ ண்டு அர்ச்சநஞ்செய்யலாம். தேவரீருடைய ரஹஸ்யத்தைத்தெரி யாமலிருந்தால் ஸம்ஸாரிகள் போலே விஷயாஸக்தனாய்

கொண்டு ஸந்துஷ்டனாயிருக்கலாம், இப்படி ஸ்வாபாவிகரிருப்ப தாலே தேவரீருக்குத் தகுதியான அநுஷ்டாநஞ் செய்யத்தெரியவில்லை ஸாமாந்யர்கள் போலே யிருக்கவு மொட்டுகிறதில்லையென்று கருத்து. (பஹுவித ஶோஹாஜா) ஶோஹஸம்பம் காடக்ஷ பாத்ரீநாஶவ்ருத்தவைக்ஷண்ய (குணத்ரயமித காயவாங்மநஸ வ்ருத்தி விஶேஷாத:) ரஜோகுண தமோகுண ஸத்வகுணங்களாகிற குணங்களாலே கட்டப்பட்ட கரணத்ரயங்களுடைய வ்யாபாரவிஶேஷத்தியாலே. காயஸ்ய வாசஸ் மநஸ் சேஷ்டா ஸமாஹாரஃ காயவாங்மநஸம். கரணத்ரயங்களும் குணத்ரயங்களாகிற முப்புரி ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டப்பட்டு நல்வழியில் போகாமல் "என்னையாளும்வன்மை" என்கிறபடியே எனக்கு ஶேஷமாய்வந்த த்ரவ்யங்கள் என்னைத்தனக்கு ஶேஷமாக்கிக்கொண்டு ஆளும்படி செய்து விவித்ரம் விசித்ரமான வ்யாபாரங்களைச் செய்யும் போது அடியேன் தேவரீருக்கு உசிதமான ஞாநமொன்றே செய்யும்படி யென்கிறேனென்று கருத்து. (ஸதக்ருத ஹிதாஹித க்ருஶவிஶேஷ:) ஊஹிக்கப்படாமலிருக்கிற ஹிதாஹிதக்ருஶவி ஶேஷங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி. இதுக்ரியாவிஶேஷணம். எந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு உசிதமான அநுஷ்டாநமாயும் அடியேனுக்கு ஹிதமாயுமிருக்கும், எந்த வ்யாபாரத்தைச் செய்தால் தேவரீருக்கு ஞாநமில்லாமலும் அடியேனுக்கு அஹிதமாயு மிருக்குமென்கிற க்ருஶங்களை ஊஹிக்கத்தெரியாமல் கரணத்ரயங்களாலும் நினைத்தபடி செய்கிறேனென்றபடி. இங்கு, ஶஹாஶோஹன் மேலாடவே ஜ்ஞாநாதி விஶேஷாராஜகந்யா ந்யாயத்தாலே ஸாத்தியானவள் ஶோஹனாலே கூத்தாடுவிஞ யாய்க்கொண்டு காஸ்த்ரத்தை யடைந்தாளென்றும், அப்போது விவேகராஜாவுக்கு வஶஹாநிவந்து வாரக்ஷேன் விவேககாயமான ஊஹாவொஹஜ்ஞாந மில்லாமல் ஹிதாஹிதக்ருஶந் தெரியாமல் "கிம்கரிஷ்யாமஹே வத்ஸ ஸ்வாபவ்யாவமேக்ஷண" என்று பெருமாள் கடாக்ஷிறைப்போலே கடாக்ஷிக்கிறானென்று ஸூக்ஷ்மம்.

வர்த்திக்கிறது. (யச் சுஶ்ரூஷ்யதே) எந்த வ்யாபாரமானது ஶுஶ்ரூஷிக்கப்படுகிறதோ, (தத்ப்ரவர்த்திதஸௌஷ்டவம் பரிக்ருஹாண) அதையு நதேவரீருக்கு தகுதியான ஸௌஷ்டவமாக நன்றாகத்திருவுள்ளம் பற்றவேணும் அடியேன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தை ஸௌஷ்டவமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. பட்டர் பால்யதசையில் பாம்ஸுக்ரீடையில் "அருளிப்பாடிட்டீரே" ன்று சொல்ல அப்போது ஸந்நிஹிதரான உடையவர் "நாயிந்தேனே" ன்று கிட்டிவர, ஸைகதஸாதமென்று மண்ணை பட்டர் கொடுக்க உடையவர் முன்தானையில் வாங்கிக்கொண்டாரென்றும், அது புகைந்ததென்றும் ஸம்ப்ரதாயம் ||

இரண்டாம்பொருள். துருஷ்கன் முதலானவர்கள் கோயிலை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுதும், விஷயங்கள் மனஸ்ஸை சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும்பொழுதுமான இக்காலத்தில மிதபுத்தியாயும் மஹாமோஹத்தை யுடையவனும் ஸத்வ ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களாலே கட்டுண்ட மூன்று கரணங்களையுமுடையவனான அடியேன், இது ஹிதம், இது அஹிதமென்று கொஞ்சங்கூட தெரியாமல எந்த வ்யாபாரத்தைசெய்கிறேனே, அதையே ஸர்வலோகநாதனும் ஸ்ரீயப்பதியாயும் பரனுமான தேவரீருக்குத் தகுதியான திருவாராதநமாக நன்றாகத் திருவுள்ளம் பற்றவேணும் || ||௩||

(அ—கை) நீர் லோகவஶிகரான ருத்ராதிதேவர்களை யாஶ்ரயித்து உம்முடைய அபீஷ்டம் பெறலாகாதோவென்னில்; அந்த ருத்ராதிதேவர்களும் தேவரீருடைய ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தில் என்ன தீங்கு வருகிறதோவென்று நடுங்கிக்கொண்டு தேவரீருக்கு பரதந்த்ரர்களாய் ஏவல்தேவை செய்கிறார்கள். இப்படி பயந்து ஆஜ்ஞாநுவர்த்தநம் பண்ணுகிறார்களென்னுமிடத்தை ஸாரவிஶேஷமான ஸ்ம்ருதிவசநங்கள்சொல்லுகையன்றிக்கே நித்யநிர்தோஷமாய் அதவநீய யதார்த்தவாதியுமான "மஹத்பயம் வஜ்ரமுத்யதம், பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே, ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஶாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:" இ

த்யாதி ஶ்ருதிகளுஞ் சொல்லுகின்றன. ஸர்வஸ்ய பாதக க்ஷாத்யாதி தோஷரஹிதனாய் ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீருடைய ஸாக்ஷாத் பரத்வயாவா ஸம்பந்தம்பெற்று தாவகனென்னும் (பெய)ருடையவனைக்கொண்டு ஸ்தோத்ரஞ்செய்த பாபிஷ்டன் இ(ப்படி)ப்பட்ட பயத்தையுந் தாண்டுகிறான். ஆகையாலே ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீருடைய ஸம்பந்தம்பெற்று ஸ்துதிசெய்துஎன்னுடையஜந்மத்தை ஸாயித்துக்கொள்ளாமல் பாதந்த்ரர்களான தேவர்களை யாஶ்ரயித்து ஸுகம் பெறலாமோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ய ருளிச்செய்கிறார்.—

ஶ்லோ ॥ மாருததரணி பாவக த்ரிதஶநாயகாலாதய
ஸ்வஸ்வக்ருத்யமதிகுர்வதே த்வதபராததோ பிப்யத: ।
மஹச் ஶிதி வஜ்ரமுத்யதமிவேதி யச்ச்ருயதே
தாத்ருநக தத்பயம் ஜஹாதி தாவகஸ்தாவக: ॥ ॥௪॥

பதம்	உரை
ஹேஅநக!	ஏ நிர்தோஷனே
மாருத	வாயுவென்ன
தரணி	ஸூர்யனென்ன
பாவக	அக்நியென்ன
த்ரிதஶநாய	தேவேந்த்ரனென்ன
காலாதய:	யமனென்ன, இவர் முதலியவர்கள்
த்வதபராதத:	தேவரீருடைய அபராதத்தினின்றும்
பிப்யத:	பயந்தவர்களாய்க்கொண்டு
ஸ்வக்ருத்யம்	தங்கள் தங்கள் காரியங்களை
அதிகுர்வதே	செய்கிறார்கள்
யத்	யாதொரு பயமானது
உத்யதம்	ஓங்கின
மஹத்	பெரிதான
வஜ்ரம்	வஜ்ராயுதத்தினின்று முண்டானதுபோல
ஶிதி	விலக்ஷணமானதோ
இதி	என்று

ஶ்ரூயதே	ஓதப்படுகிறதோ
தத்பயம்	அந்தபயத்தை
இஹ	இந்தலோகத்தில்
தாவக: ஸ்தாவக:	தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிற
ய:	ஒருவன்
தரதி	தாண்டுகிறான்

வ்யா॥ வாதேதி। (வாதாக்ரணீபாவக த்ரிதஶநாத காலாதய:) வாய்வாதிதேவர்கள் (ஸ்வாதிகாராயத: விஹ்ருதஸ்ஸ்ரஷ்டு: ஸ்வக்ருத்யம் குர்வதே) “பீஷாऽஸ்மாத் வாத: பவதே பீஷோதேதி ஸூர்ய:” என்று அவர்கள் பராதீநப்ரவ்ருத்யாதி களையுடையவர்களாகையாலும் ரக்ஷகராகமாட்டார்கள், இப்படி இவர்கள் கண்டு நடுங்கும்படியான ஶ்ருதிப்ரஸித்த பயத்தை தேவரீருடைய ஸ்தாவகன் தாண்டுகிறானென்கிறார் । மஹதிதி । இது ஶ்ருதப்ரகாரம். மஹத்பயம் வஜ்ரமுத்யதம். மஹத: உத்யதாத் வஜ்ராதிவ கிமபி (யத்) பயம் (ஶ்ரூயதே) பெரிதான வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலெடுத்து ஓங்கினால் எப்படிப்பட்ட பயமுண்டாகிறதோ, அப்படிப்பட்ட பயம் ஆஜ்ஞாதிலங்கநத்தினு லுண்டாகிறதென்று கருத்து. (இஹ ஜநமே) அக்ஷய்யமாகும் ஸ்தவத்தை ஞைகையாலே நினைத்தபோது ரக்ஷிக்கமாட்டானென்றபடி. (தத்பயம் தாவக: ஸ்தாவகஸ்தரதி), அந்த பயத்தை தேவரீருடைய ஆஶ்ரிதனென்னும் பெயர்பெற்று ஸ்தோத்திரித்தவன் தாண்டுகிறான், ஆகையாலே தேவரீரே ரக்ஷகரா வேணுமென்று கருத்து ॥

திரண்டபொருள் ஒருவிதமான தோஷமில்லாதவளே! வாயுமுதலான தேவவர்க்கங்கள் தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத் தப்பினால் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்று நடுங்கி தங்கள் தங்கள் ஏவல்தேவைகளை செய்கிறார்கள். தேவரீருடைய ஆக்ஞையைத்தாண்டினால் பெரிய வஜ்ராயுதத்தை எடுத்து ஓங்கினால் என்ன பயமுண்டாகிறதோ, அந்த பயமுண்டாகிறதென்று ஓதப்படுகிறது அப்படிக்கொத்த பயமொன்றும் தேவரீரை ஸ்தோத்திரம் பண்ணுமவனுக்கு ஒருபொழுதும் கிடையாது என்கிறார்॥ ॥௪॥

அ—கை. ஸநகாதிகளான தேவர்களாலே ஸாம்யா பத்தியுண்டாகாதென்றும், ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீரை ஆஶ்ரயித்தவனுக்கு ஸாம்யாபத்தியுண்டென்றும் கீழ் ஶ்லோகத்தில் சொன்ன ஸமர்த்தையை இந்த ஶ்லோகத்தில் விஶதீகரித்துக்கொண்டு தன்னை யாஶ்ரயித்தவர்களுக்கு தேவதாந்தரங்களாலும் பயமில்லை யென்கிறார். ஸ்வர்க்கத்தில் வஸிக்கிற தேவதைகள் ஸ்வர்க்கவாஸிகளுக்கு ஸ்வ ப்ரவ்ருத்தியைத் தடுக்கப் பார்த்தாலும் ஸர்வஸாக்ஷியான தேவரீர் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்து ஸர்வகாலமும் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவரீரை ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதி ஸர்வோபசாரங்களாலே ஆராதிக்கிறவனான ஒருவன்; அவன், ஸர்வேஶ்வரஸர்வஸ்வாமித்வ ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் ஒருவராலும் பயத்தையடையான். இப்படியிருக்க ஸ்வதந்த்ரர்களாய் ஸர்வஶக்தியிருக்குமவர்களாய் ஸர்வஜ்ஞர்களாயுமிருக்கிற மற்ற தேவதைகளை யாஶ்ரயித்து ஸர்வஸம்பத்தும் பெறும்படி, ஸர்வாத்மநாலும் கிஞ்சித்காரமும் வருமத்தனை போதிய ஸர்வஸம்பத் ப்ரவ்ருத்தி வாராது. இப்படி ஸர்வஸம்பத்தானமையும் அதிஸௌந்தர்ய ஸௌஶீல்யாதிகளுடைய தேவரீரை யொழியாமல் விஷயங்களாலும் தேவதைகளாலும் ஆஶ்ரயணைக்கொண்டு "காரொளிவண்ணனே கண்ணனே கதறுகின்றேன்" என்கிறபடியே கதறுகிறவனுக்கு போக்யங்களான விஷயதேவதைகளை ப்ரவ்ருத்தி செய்து ரக்ஷிக்கலாகாதே, "ஆருளர் களைகண் அம்மா அரங்கமாநகருளானே" என்கிறபடியே வேறே ரக்ஷகருண்டோ வென்கிற வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

உஎ॥ ஸ்வர்கேஹி யஸ்ய நியதம் வஸதாம் வஸந்தி
வஸந்தி நஶ்ரீ ஸ்தவ வக்தி ...
ஶ்ரேணி ஸஶ்ரீ வைத்வா தவ ... ஸ்தவாந் ...
ஸ்ராவந் ஸ்தஸ்ந ஸ்வந் தஸ்ய நஸ்யாஸ்யா ॥ ॥௨௭॥

பதம்	உரை
ஹே குணேச!	ஏ குணேசனே!
ய:	யாதொருவன்
ஸ்வைரநிபத	தன் ஸங்கல்பத்துக்கதீனமான
வேதநாவேதநம்	ஞாநா ஜ்ஞாநங்களையுடைத்தான
த்வாம்	தேவரீரை
ஸ்தௌதி	ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறானோ
நமஸ்யதி	நமஸ்காரம் பண்ணுகிறானோ
ஸ்மரதி	ஸ்மரணம் பண்ணுகிறானோ
வக்தி	(நாமங்களை) சொல்லுகிறானோ
பர்யேதி வா	பரதக்ஷிணம் பண்ணுகிறானோ
ரக்ஷாயிதா:	இரக்ஷிப்பதில் நம்முகரான
தவ	தேவரீருடைய
ஏகவிதகுணம்	ஒருவிதமான குணத்தையாவது
வேத்தி வா	அறிகிறானோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
கதாசந	எந்தக்காலத்திலும்
குதஸ்சந	ஒருவித காரணத்தினாலேயாவதும்
க்வசந	எவ்விடத்திலும்
பயம்	பயமானது
ந ஸ்யாத்	உண்டாகாது

உ-வ்யா || ஸ்வைரஜீதி | (ஹே குணேச!) வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணங்களுக்கீசனான ஸ்வாமிந்! குணவாரிவர்ணமாவே ன்றபடி. "அவிஜ்ஞாதா" என்கிறபடியே ஆச்ரித தோஷாநபிஜ்ஞனாய், ஆச்ரிதர் குற்றஞ்செய்தாலும் "என்னடியார் அது செய்யார்" என்று சொல்லும்படியான ஆச்ரித வாத்ஸல்யாதி குணங்களுள்ளவனிடத்தில் வாரிவர்ணமாயிருக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட குணங்களுக்கு நிதியான உன்னை விட்டு, நின்றால் குற்றம்

இருந்தால் குற்றமென்று ஸம்ஸாரோபேக்ஷிகளாய்க்கொண்டு குற்றங் கண்டுபிடித்து ஸேவிக்கிற மற்ற தேவதையை ஆச்ரயித்து என்ன பலம் பெறலாமென்றபடி. யதா (ஶரண்ய!) ஸகலாதி ஶரணத்ரய நிரபேக்ஷக! தேவரீரைப்போலே தேவதைகள் ஶரண்யநிரபேக்ஷகராயிராமல் ஶரணார்த்திகளாயிருப்பதாலே ரக்ஷகர்களாகமாட்டார்களென்றபடி. (யத்) யாதொரு வேதநனவன். ஜாதிகுண வ்ருத்தாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டர்களாயிருக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லை, வஸிஷ்டனோடும் சண்டாளனோடும் வாசியற எந்த வேதநனாகிலுமென்றபடி. வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள் முதலியவைகளெல்லாம் சிலஅதிகாரி விசேஷங்களைப்பற்றியிருக்கும், இந்த ஸ்தோத்ர ஜபநஸ்மரணாதிகள் ஸர்வஸாதாரணமாகையாலே வர்ணாந்தரஸ்தன் முதல்ஸர்வர்க்கும் ஸுலபமாய் ஸுகரமாயுமிருக்குமென்று அபிப்ராயத்தாலே (ய:) என்றருளிச்செய்தார். (ஸ்வீயபதவேதநாவேதநம்) ஸ்வஸம்பந்தீய வேதநாவேதந ஸ்வரூபத்தையுடைத்தான, இங்கு ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னது ஸ்திதிப்ரவ்ருத்திக்கும் உபலக்ஷணம், ஸ்வஸம்பந்தீய வேதநாவேதந ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகனான வென்றபடி. இத்தாலே உன்னையாச்ரயித்தவனுக்கு மற்ற ஒருவராலும் பயமுண்டாகாதென்று சொன்னபடி. ஸாரதஜ்ஞத்தில் க்ரீடாதிகளோடும் ஸவேதநங்களோடும் ப்ரஹ்மேந்த்ராதி தேவர்களோடும் வாசியில்லையென்று கருத்து. (ஸத்வரம்) "ஶாயிநோஶேஷஶய்யாம்" என்று சொன்ன கஜேந்த்ரனுக்கு ரயத்தில் ஹஸ்திகிரியைப் பின்னும்போலே ஸுஶ்ரீத ஸமாஶ்ரயணீயமாய கோயிலிலே ஹஸ்திகிரியை நின்ற தேவரீரை. இப்படி ஹஸ்திகிரியைப் பிற்கிற தேவரீரைவிட்டு ஹஸ்திகிரி ஸம்ப்ரதாயமில்லாத க்ஷுத்ரதேவர்களை ஆச்ரயித்து என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்றபடி. (பநாயதி) ஸ்தோத்ரம் செய்கிறானோ, யத்பநாயதி ஸஹஸ்ரம் நஸத்ராதிதராதி க்ருணோயம். "யோகாஶ்ரக்ஷா ஸ்துவந் நித்யம் ஸர்வபாபைர்விமுச்யதே" என்கிறபடியே, தேவரீரை

ஸ்துதித்தவன் ஸர்வபாபவிநிர்முக்தனாகிறான். இப்படிப்பட்ட உன்னை "யானுமெம்பிரானையே யேத்தினேன் யானுய்வானே" என்கிறபடியே நானும் முன்னே ஸ்துதிசெய்து ஸர்வபாபவிநிர்முக்தியைப் பெறாமல் விஷயப்ரவணனாய்ப் போகலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. இப்படியே நமஸ்கார ஸ்மரண கீர்த்தன ப்ரதக்ஷிண குணாநுஸந்தாநாதிகளைச் செய்தவனும் ஸர்வபாப நிவ்ருத்தியை யடைகிறான், நானுமதுவும் செய்யப்பெறுகிலேனென்று ஸாமாந்யாபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் நமஸ்க்ருத்யேத்யாதியாலே. "பஞ்சஸ்வ்ருத் ஸ்ஃதவத: ஷோடஸ்யாம் ப்ராணவந்நம்" என்றும், "அஹஸ்ஸ்ராவந் ப்ரஹ்ஸ்யம் நமஸ்காரக்ருதாஞ்ஜலி:" என்று சக்ரனைப்போலவும் பரதாழ்வானைப் போலவும் த்வாரத்தில் நின்றாகிலும் நமஸ்காரம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "ஸ்ம்ருதே ஸகலகல்யாண பாஜநம் யத்ர ஜாயதே" என்று ஸர்வஸுலபமான உம்முடைய ஸ்மரணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "சூழ்புனல் குடந்தையானைப் பாவியேன் பாவியாது பாவியேனாயினேனே" என்று திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வானை ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேனென்று கலியன் அருளிச்செய்தாப்போலே நானு முன்னே ஸ்மரியாமல் பாவியாய்விட்டேன், "அவசேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: । புமாந் விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ" என்றும் "நாத்தன்னால் நவிலவுரைப் பார்க்கில்லை நல்குரவே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸ்வஜ்ஞாநமில்லாமலும் அவசமாகவும் திருநாமத்தைச்சொன்னால் ஸர்வபாப நிவ்ருத்திவரும்படியாயிருக்க, அதை நான் சொன்னேனோ? "ப்ரதக்ஷிணம் ப்ரகுர்வாணோ சித்ரகூடம் மஹாகிரிம்" என்று சித்ரகூடத்தை பரதாழ்வான் ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணினாப்போலே தேவரீருடைய கோயிலை ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணப்பெற்றேனோ? "பவதோநந்தகல்யாணகுணா: பாத்ரஸம்ஸ்திதே" என்று தேவரீருக்கு அநேககல்யாணகுணங்களிருக்க ஏதேனுமொரு குணத்தை யறிந்தவனும் ஸர்வபாபநிவ்ருத்திய

டைத்திருக்க, நானுமப்படியேயொரு ஶரணத்தைத்தான் அபிந யேதனோ என்று கேட்கிறரென்று ஹ்ருதயாபிப்ராயம். இப்படி ப்ரதக்ஷிணாதிகள் ஸர்வஸ்வநிவேதனமென்கைக்குக்காரணம் அவன் ரக்ஷணோபாயமாயிருக்கிறனென்கை யென்கிறர் (ஶோ பாயிகம்) என்று. யஃஸம்ஸ்தம் ஸுராயதி நஸோப்ரதி ஸ்துதிவந்தி வதேப்ஸிதா ஶோபாயிகம் ஸ்வஸ்தி ஶரணம் வஸ்துதிவா, ஸ ம்ஸ்தாவந ஸ்துதஸ்தவந்நமம் நமஸ்கார ப்ரதக்ஷிணம். ஒருகா லத்திலும் ஒருவராலும் ஒருதேசத்திலும் ஸங்கிடையாதென்ற படி. ‟ஸ்ருதிவேதநாவேதந”மென்று வேதநாவேதநா தக ஸமஸ்த வஸ்துவனிட்ட வழக்காயிருப்பதாலே ஸஹா ஸ்ராவவஸ்தமான ஏதேனுமொரு வேதநவிஶேஷத்தாலே யாவது ஶாஸ்த்ரவிஷயவாவஸ்தமான ஏதேனுமொரு வேதநவிஶேஷத்தாலேயாவது ஶ்ரீதனுக்கு ஸயம் வாராதா னால் ஸஹஸ்ரவேதாதிகளோடும் க்ஷீடவிஷயவாவஸங்க ளோடும்வாஸ்பராவணன்பட்டபாடுபடும்படிசெய்வன். ‟கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன்” என்று நந்தகோபன் அத்தலையில் பரிவாலே கண்ணனுக்குத்தொட்டிலின் கீழேவேலாயுதத்தை கை யில் வைத்துக்கொண்டு ரக்ஷிகாதிகளோடே யுத்தஞ்செய்து பா ருகாத்தால் இந்தவிஷயத்தில் அத்தலை எப்படி ஆகவேண்டா மிறே. ஆகையாலே ஒன்றாலும் ஶ்ரீதனுக்கு ஸயமில்லையென் றுகருத்து. ‟வேதநாவேதநா” என்கிற வாகாரத்தாலே ஸஹாயம் வேண்டாம், ஒரொன்றேயமையுமென்று ஸூசிதம். ஸர்வஸாதநனுப் ஸர்வஸமஸ்தனுப் ஸர்வஸ்வநிவேதனுப் ஸஹிதாவனுப் ஸ்துதாதி ஸாமோபாயவஸ்துவாயிருக்கிற தேவரீரை ப்ரதக்ஷிணாதிகள் பண்ணவொட்டாத வாயிக்கிற வி ஷயங்களையும் தாதாஷ்டவாதிகளையும் நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக் கவேணுமென்கிறரென்று ஸாரதாத்பர்யம் ॥

திரண்டபொருள். எவனொருவன் தேவரீரை ஸ்துதிக்கிற னோ, நமஸ்காரம் செய்கிறனோ, த்யாநம் பண்ணுகிறனோ, திரு

நாமஸங்கீர்த்தநஞ்செய்கிறானோ, ப்ரதக்ஷிணஞ்செய்கிறானோ, தேவரீர் குணங்களில் ஏதேனுமொரு குணத்தை அறிகிறானோ; அவனுக்கு ஒருகாலத்திலு மொருதேசத்திலும் ஒருவராலும் ஒருவிதமான பயமுமுண்டாகாது ॥ ॥௫॥

அ—கை. இப்படி ஸர்வஸௌலப்யமிருந்தாலும் "யம்யம்வாபி ஸ்மரந்பாவம் த்யஜத்யந்தே கலேவரம்" என்று ஸர்வவிஷயகாந்திமஸ்ம்ருதி வாராதபோது ஸர்வபயநிவ்ருத்தி வாராதிறே; அந்த அந்திமஸ்ம்ருதியும் "யம்யோகிநஃ ப்ராணவியோககாலே யத்நேந சித்தே விநிவேசயந்தி" என்கிறபடியே அசக்தனுக்கு உபாயமன்றோ, ப்ரதக்ஷிண ப்ரணாமாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரமாக அந்திமஸ்ம்ருதியை யுண்டாக்கும்படியான மஹிமையுண்டோ, இதுகள் ப்ரபத்தியில் மூட்டி அந்திமஸ்ம்ருதியை யுண்டாக்குமென்னில்; ப்ரபத்திக்குத்தான் அந்த மஹிமையுண்டோவென்னில்; காரணகலேபர பாடவமுள்ளபோது ஸக்ருத்ஸ்ம்ருதிமாத்ரமான ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனுக்கு அந்த ப்ரபத்திதானே பகவத்விஷயத்தோடு அந்திமஸ்ம்ருதியை யுண்டாக்கி ஸர்வபயநிவ்ருத்தியை கொடுக்குமென்றருளிச்செய்கிறார். கீழ் ச்லோகத்தில் பரம்பரோபாய வைபவத்தை யருளிச்செய்தார்; இதில் ஸாக்ஷாதுபாயமான ப்ரபத்திமஹிமையை யருளிச்செய்கிறார்.—

மூ—௭॥ ஸ்வஸ்தே மநஸி வபுஷி ச ஶரணமிதி யாதவாஸாவ்யஸதி
ஸ்ம்ருதிவிஷயேஷு ஹிதம் யஇஹ ஜாநாதி தாவகம் ।
தஸ்யைவ பலோதயாத் தஸ்ய தீவ்ரநிஶ்சயவஶம்
ஸ்வயம்விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதிநயவிபாகநிஶ்ரேயஸம் ॥௯॥

பதம்	உரை
இஹ	இந்தலோகத்தில்
யஃ	எவன்
மநஸி	மநஸ்ஸானது
ஸ்வஸ்தே (ஸதி)	ஸ்வாதீனமாயிருக்கும்பொழுது

விக்ரஹே	சரீரமானது
குணிநி (ஸதி)	நற்குணங்களை யுடைய பொழுதும்
தாதுஸாம்யே ஸ்திதே	கபம்முதலியதாதுக்கள் ஸமமாகவிரு
விஶ்வதேஹிநம்	ஸர்வசரீரியாயும் [க்கும்பொழுதும்]
அஜம்	நித்யனுமான
த்வாம்	தேவரீரை
ஜாதுசித்	ஒருதடவை
ஸ்மரேத்	ஸ்மரிக்கிறேனே
அத	பிறகு
ம்ருத்யுதஶாவஶம்	மரணவசனாயிருக்கிற
தம்	அவனை
தயைவ	அந்த
ஸம்ஜ்ஞயா	ஸ்ம்ருதியாலேயே
ஸ்வயம்	தான்
விஹிதஸம்ஸ்ம்ருதி:	செய்யப்பட்டிருக்கிற அந்திமஸ்ம்ருதியை யுடையவனைக்கொண்டு
பரமம் பதம்	மோக்ஷஸ்தானத்தை
நயஸி வை	நயிப்பிக்கிறீரன்றோ

உ—வ்யா ॥ ஸ்திதேதி॥(மநஸி) ‘‘ஸுஸ்வஸ்தே’’ என்றும், ‘‘காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்’’ என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே வாநரம்போலே கட்டிவைத்தாலும் சாபலம் விடாத மநஸ்ஸென்றபடி. (ஸ்திதேஸதி) ஸதீத்யநுஷங்க:. விஷயாந்தரப்ரவணமல்லாமல் ஸ்வாயத்தமா யிருக்கும்பொழுதென்றபடி. ஸர்வஸ்ம்ருதிகளுக்கும் மநஸின் ஸ்திதி வேண்டியதன்றோ விருப்பது; இங்கே ‘‘ஸ்திதே மநஸி’’ என்னவேண்டுமோ வென்னில்; அதிசஞ்சலமான மநஸ்ஸு ஸாத்ருஶ்யவிஶேஷத்தாலுண்டான ஸம்ஸ்காரோத்போதவஶத்தாலே ஸதாஶாஸ்த்ரவிஷயவாஸநாப்ரஸக்தவிஷயாந்தரங்களில் தெளிவும் துணிவும் ஸ்வரையும் பிறக்கும் படி வ்யுத்பத்திதமாயிருக்கவேணுமென்கைக்காக ‘‘ஸ்திதே மநஸி’’

என்கிறது (விக்ரஹே ஹரிணீ நிவஸதி) ஶரீரமானது வடிவழகாலே ஹரிணியாக்குமானபொழுது. இங்கு ஶரீரத்துக்கு ஹரிணிகமாவது ஸகேவாதோஷவஶத்தாலே வாதபித்தஶ்லேஷ்மாதிகள் விரோதிக்கைக்கு அநுகூலமாகை. (யாதாவஸாம்யே ஸதி) ஸகலதாதுக்களும் ஸமமாகவிருக்கும்பொழுது, தந்தாம் நிலைமையிலிருக்கும்பொழுதென்றபடி. அதாவது வாதமொருபங்கு, பித்தம் அரைப்பங்கு, கபம் கால்பங்குமாயிருக்கை. அல்லது த்ரயாணாம் ஸாம்யமன்று; மூன்றும் ஸமமாகவிருந்தால் விபரீதபலத்தைக்கொடுக்குமென்று வைத்யஶாஸ்த்ரஞ்சொல்லும். இத்தாலே கீழ்சொன்ன வ்யக்ஷிணாதிகள் உபாயவிரோதிகளைப் போக்கடிக்கிறதுமன்றிக்கே வ்யக்த்யநுஷ்டாநக்ஷணத்தில் காரணகளேபர ஸமர்த்யாதிகளைக்கொடுத்து உபகரிக்குமென்றதாயிற்று. (ஸகலஜநஹிதம்) ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஹிதமான (ஜநம்) நித்யனை, ஸ்வாதீனமான வ்யக்தி ஶுத்தைக வேத்யமாகையாலே வ்யக்தவ்யனுக்குத் தெரியுமோ, நம்மைப்போலே அவன் அநித்யனாயிருந்தால் நம்மை ரக்ஷிக்குமோ வென்னில்; அவன் ஸர்வஜ்ஞனாதாவாகையால் ரக்ஷிக்கவுங்கூடுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ஸ்வாதீனவ வ்யக்தி செய்கிற ஸாக்ஷாத்காரங்களுக்கு அவனையொழிந்தார் ஶரண்யரன்றென்கைக்காகவும் அவனையாஶ்ரயித்தே மோக்ஷம்பெறவேண்டுமென்கைக்காகவும் இப்வ்யக்திக்கிலக்கானபடிகளை யருளிச்செய்கிறார் வரகவ ஸர்வஜ்ஞ வ்யக்திஷாவகமான வசனத்தாலே. "ஸகலஜநஹிதம்" என்கிறத்தாலே ஸகலவிஶ்வத்தையுந் தனக்கு ஶரீரமாக வுடையவனென்று சொல்லப்பட்டது. இத்தாலே ஸர்வஶேஷியுமாய் ஸர்வநியந்தாவாயுமாய் ஸர்வாதாரனுமாய் இவைதன்னாலே ஸர்வத்தினுடைய ஸத்தாஸ்திதி ப்ரவ்ருத்திகள் தானிட்ட வழக்காய் கௌஸ்துபோபேதனென்றும், தன்வியோஜநத்துக்காகவே ஸாயுஜ்ய வரித்ராணாதிகளில் வ்யக்திக்கிறானென்றும் ஶரண்யன் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தியுமாகையாலே ஶரணாபன்னருக்கு நித்யஸந்நிஹிதனென்றுந் தோன்றுகிறது. "ஸகலஜநஹிதம்" என்கிற பதத்தில் சொன்ன ஸர்வஶரீரகத்தாலும் இதி

ளாலே ஸூசிதங்களான ஸர்வாபராதங்கள் நிவ்ருத்தங்களானாலும் வேதநா வேதந தோஷங்களெல்லாம் இவனுக்கு வருமென்று ஶங்கிக்கலாம்படியன்றோவிருப்பதென்னில், "அஜம்" என்றார், கர்மாதீந ஸஜாதீய ஜந்மநிஷேதத்தாலே அவனுடைய ஹேய ப்ரத்யநீகத்தைச் சொன்னபடி. இங்கு ஜநநத்தை நிஷேதித்தது மற்றுமுள்ள வேதநா வேதந க்ருத தோஷங்களெல்லாவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். "பராவராணி பூதாநி ஸர்வாணி ஸஹகர்மபி: | ஸர்வஸ்மாத் பரமம் ப்ரஹ்ம ஶரீரத்வே ஸ்திதிஸ்ததா:" என்று ஸர்வ ஶரீரகத்வஞ்சொன்னத்தாலே ஜந்மாதிக்ருத ஸம்பந்த ப்ரதிபாதநங்கள் சொல்லப்பட்டது ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலே ப்ரஸித்தம். (க்ஷமம்) வாத்ஸல்யாதிகுண விஶிஷ்டரான தேவரீரை ஸர்வஸ்வதாந ஶரண்ய: பராயணோ விபாகவர்ஜித:" என்று ஸர்வாதாரமான ஸந்நிதாநமாயும் ஸுலபமாயும் அவர்களிட்ட வழக்காய் அவர்களிட்டது கொண்டு த்ருப்தராயும் "நல்ல தோரருள் தன்னாலே காட்டினான் திருவரங்கமுய்பவர்க்குப் யும்வண்ணம்" என்று உஜ்ஜீவநார்த்திகளுக்கு "கோயில் யாஶ்ரயிக் கையே ஶ்ரேயஸ்கரம்" என்று தன்னுடைய ஸஹஜக்ருபையாலே காட்டிக்கொடுத்த தேவரீரை யென்றபடி. "ஸர்வதேஹிநாம்" என்கிறபதங்களாலே ஜகதாவதாரத்வ ஶரண்யத்வ ப்ராப்யத்வ ஸர்வகல்யாண குணாகரத்வமும் ஸித்திக்கிறது. (ஜாதர்வி ஸ்வஸ்ரேக:) ஸக்ருதாவ்ருத்தியாதொரு கர்மாஷன் ஸ்ரூஷிக்கிறானே, "ய:" என்று சொன்னத்தாலே "அந்தணரந்தியரெ" ன்று சொல்லுகிறபடியே வஸிஷ்டனோடும் வண்ணானோடுமாசிய றக்கிலிந்த்ரமுடையவரெல்லாரும ப்ரபத்தி பண்ணலாமென்று ஸூசிதம். "ஜாதர்விஸ்வஸ்ரேக:" என்று ஸக்ருதாவ்ருத்தவ ப்ரபத்தி ரூபவ ஸ்துதியைச் சொன்னபடி. ப்ரபத்தி ஸக்ருத்கர்த்தவ்யா ஸ்துதிரூபவமென்று மிடத்தை ஶ்ரீஶரணாகதிஸாராவலா ரத்தில் கண்டுகொள்வது. இங்கே ப்ரபத்தியைச் சொல்லாதே கேவல ஸ்துதியைச் சொல்லும்போது கேவலஸ்துதிக்கு உபாய

ஷாம் அநபேக்ஷ்ய ஸ்வஸ்வீக்ருதி ஸஹகாரி மோக்ஷஹேதுக்க
ங்கிடையாமையாலே "தமேவ ஶரணம் யயௌ" இத்யாதியா
லே ஸ்வஸ்வீக்ருதி ஸாபேக்ஷமாக மோக்ஷங் கொடுக்கிறானென்று
சொன்னது விரோதிக்கும், ஆகையாலே "ஸர்வேஶ" என்று ப
த்தியைச் சொன்னபடி. (அத தீவ்ரநிர்ப்பரஸம்ப்ருதம்) ப்ரணவிதஸ
னுப் ஜ்ஞாநலேஶமிருந்தவன் அந்தப்புத்தியை (தமேவ ஶரணம் யயௌ
யா) ஸாபேக்ஷோபஸ்தித ப்ரபத்தி ஸ்வஸ்வீக்ருதியாலேயே (ஸ்வ
யம் விஹித ஸம்ஸ்ம்ருதி:) ஸாத்யஸாதந ப்ரபந்நோபா "மாமேகம் ஶர
ணமேவாஶ்ரயா" என்கிறபடியே தானே ஸ்வஸ்வீக்ருதியை யுண்டு
பண்ணினவனைக்கொண்டு (த்ரைலோக்யஸம்பாதா) மோக்ஷஸ்தா
நத்தை (நயஸி) நயிப்பிக்கிறீர். இங்கு உக்தார்த்த ஸ்வயோக்ய:. ஆதி
வாஹிகர்களோடுமே நீயும் ப்ரயாணனைப் பின்று நயிப்பிக்கிறே யென்
றபடி. நித்யாநுஸந்தாநம் பெறுகைக்கு ஒரு நினைவுபண்ணினவனை
ப்பற்ற அவனும் நித்யாநுஸந்தாநங் கொடுக்கைக்கு ஒரு நினைவுபண்
ணுகிறானென்பதை "தமேவ ஶரணம் யயௌ ததஸ்தீவ்ர நிர்ப்பர
ஸம்ஸ்மாவிஹிதஸம்ஸ்ம்ருதி:" யென்றருளிச் செய்தார் (நயஸி
யாஸ்மிந் ஸ்ரேயஸா" என்கிறதற்கு சேற்றிலே விழுந்த சிறுபச
களை எடுக்கவிழுந்த பிதாவைப்போலே இவனுடைய தேஹத்துக்
குள்ளே ஹார்த்தனாய் நிற்கிற தேவரீரே ஸ்வாக்ருத ஸர்வாங்கா
ரோஹணம் வரையில் நடத்துகிறீரென்று தாத்பர்யந் தோன்றுகி
றது. கீழ்ச்சொன்ன ப்ரபத்தி ஸகலஸாதாரணமா யிருந்தாலும்
ஸந்ந்யாஸ ப்ரயோஜனனை யிவனுக்கு ஸௌஶீல்யாதிகுணவிஶிஷ்ட
ஸ்வதந்த்ரவிஹிதமாக மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டீரென்றும், ஸ்வ
விஹிதமாக ஸர்வ ஸாரூப்யாதி ரூபமான மோக்ஷத்
தைக் கொடுப்பீரென்றும் விஶேஷந்தோற்ற "ஸ்ரேயஸம்
யாஸி" என்கிறார். "ஸ்ரீதேவநவீ ஸர்வஸ்வரூபேஶ்வரீ ஸரித்யோ
நவ: । யாதஸாரஸ்ய ஸ்ரீதேவநம்ஸ்தா விஶ்வப்ரபஞ்சரம் ॥
ததஸ்ய ஸ்ரீ யசோமணக்ஷா காஷ்ட பாஷாணஸந்நிபா । ஸம்ஸாரா
த் உத்ஸக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம் " இதி ஶ்லோகோக்தார்த்த
ரேயய:. ஸ்தகஶ்லோகாய: ஶ்ரீவராஹவாயவேதாந்தாசார்யாஹ்ரீ

தே ஸம்ஸ்ருஷ்டிவாதேன த்ருஷ்டாந்தம் ॥ அபிஷேகவிஷயமான ப்ரதானே ராஜா உத்ஸவங்களைக் கொண்டு திருத்தி அபிஷேகம் பண்ணுமாப்போலே இந்த சேதநனை யெம்பெருமான் பண்ணி வைக்கிறா னென்று “ஶ்ரீயை ப்ரத்யா ஸம்ப்ரதாய” என் கிறத்தாலே ஸூசிக்கிறது ॥

திரண்டபொருள். எவனொருவன் மிகவும் சஞ்சலமான மந ஸ்ஸை புருஷார்த்தத்தில் தெளிவுந்துணிவும் பிறக்கும்படி ப்ரதிஷ் டிதமாயும், சரீரமானது புருஷார்த்தத்தில் ருசி பிறக்கைக்கு அ னுகுணமாயும், கபம் முதலிய தாதுக்கள் தந்தாம் நிலையிலிருப்ப துமானபொழுது சேதநாசேதந சரீரியாயும் நித்யனுமான தேவரீரை ஒருதடவை ப்ரபத்தி பண்ணுகிறானோ, தேவரீர் அவ னை மரணகாலத்தில் அவனுக்கு தேவரீர் விஷயமான ஸ்ம்ருதியை யுண்டுபண்ணிவைத்து மோக்ஷத்தை யடையும்படி செய்கிறீர் ॥

(அ—கை) எவ்வளவு பாவிஷ்டனானாலும் ஸக்ருத்ப்ரபத்தி யானாலே நரகப்ராப்தியில்லாமல் அவனுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொ டுப்பனென்கிற ப்ரதிஜ்ஞை ப்ரபத்திக்குண்டோ வென்னில்; கேவல ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ப்ரதாயங்களுக்கிருக்கும் ப்ரதிஜ்ஞையைப் பார்த்தால் ஶரண்ய ஶரணாகதிக்கு ப்ரதிஜ்ஞை கௌசிக ந்யாயஸித்த மன்றோ வென்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ப்ரதாய ப்ரதி ஜ்ஞையை யருளிச்செய்கிறார்.—

௨௯ ॥ ஶ்ரீநாயக ஶ்ரீரங்கநாயக க்ருஷ்ண விஷ்ணோ ஹரே
த்ரிவிக்ரம ஜநார்த்தந த்ரிதாமந் நாத நாராயண ।
இதீவ ஶரணாகதி ய: பட்டி நாமதேயாநி தே
ந தஸ்ய யமவஶ்யதா நரகபாதபீதி: குத: ॥

பதம்	உரை
ய:	எவனொருவன்
ஶ்ரீநாயக!	ஏ இலக்ஷ்மீ நாயகனே!
ஶ்ரீரங்கநாயக!	ஏ ஸ்ரீரங்கநாயகனே
க்ருஷ்ண!	ஏ க்ருஷ்ணனே!

விஷ்ணோ!	ஏ விஷ்ணுவே!
ஹரே!	ஏ ஹரியே!
த்ரிவிக்ரம!	ஏ திரிவிக்கிரமனே!
ஜநார்த்தந!	ஏ ஜநார்த்தநனே!
ஶ்ரீமந்!	ஏ ஷாட்குண்யபரிபூர்ணனே!
நாத!	ஏ நாதனே!
நாராயண!	ஏ நாராயணனே!
இதீவ	இவ்விதமான
ஶுபதாநி	சுபத்தைக்கொடுக்கிறதான
தே	தேவரீருடைய
நாமதேயாநி	திருநாமங்களை
வதந்தி	சொல்லுகிறார்களோ
தஸ்ய	அவனுக்கு
யமவஶ்யதா	யமனிடத்தில் வச்யனாயிருக்குகை
ந	இல்லை
நரகபாத பீதி:	நரகத்தில் விழுவோமென்கிற பயமானது
குத:	ஏது (கிடையாதென்றபடி)

உ—வ்யா ॥ நாமோச்சாரணம் பண்ணினாலும் பாபங்களைப் பண்ணினால் நரகம் வராதோ வென்னில்; யமவஶ்யதை யுண்டானாலன்றோ நரகபாதம் வருவது, "நவயம் ஹாமவதாமபி விஷயம் ப்ருஷ்டி" என்கிறபடியே அவர்களுக்கு யமவஶ்யதை கிடையாதிறே. "அவஶேநாபி யந்நாம்நி கீர்த்திதே ஸர்வபாதகை: । புமாந்விமுச்யதே ஸத்ய: ஸிம்ஹத்ரஸ்தைர் ம்ருகைரிவ" என்று தன்செயலாக ஸங்கீர்த்தனத்தைச் சொன்னால் ஸிம்ஹத்தைக்கண்ட ம்ருகங்கள் போலே பாபங்களோடிப்போகுமென்று ருஷிகள் சொன்னது மன்றிக்கே, ஆழ்வார்களும் "மெய்த்தவல் வினையுள் நின்று மூன்றெழுத்துடைய பேரால் கத்திரபந்துமன்றே பராங்கதி கண்டுகொண்டான்" என்று பாபிஷ்டனான க்ஷத்ரபந்துவானவன் கோவிந்தா வென்கிற மூன்றெழுத்துடைய நாமோச்சாரணத்தாலே

வராமதி யடைந்தானென்றும், ‹‹ நமன்ற மர்தலை கண்பீதே மூவுலகுண்டுமிழ்ந்த முதல் வநின்னுமங்கற்ற ஆவலிப்புடைமை கண்டாயாங்கமாநகருளானே ” என்று ஸர்வஜ்ஞத்தைக்கற்ற ஹேதியாலே யமன் தலையில் காலைவைத்தேனென்று மருளிச்செய்தார்கள். பின்னும் ‹‹குலந்தரு” மென்கிற பாட்டில் நாராயண நாமம் குலம்செல்வம் முதலியவைகளைக் கொடுக்கிறது மன்றிக்கே ‹‹பெற்றதாயினுமாயினசெய்யும்” என்று ஜநநியைப்போலே ஸகல ஶ்ரேயஸ்ஸுஞ் செய்யுமென்றருளிச்செய்தார். ஶரணாகதி ।

(ஸ ஶரணாகத!) ஶரணாகதி, தஸ்யஸம்பந்தி, ஶரணாகத, ஶரணாகதா யஸ்ய ஸ: ஶரணாகத:, தஸ்ய ஸம்பந்தி: ஶரணாகத என்று தத்புருஷ பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்வயத்தாலும் ‹‹ஸ்வஸ்ய தேவஸ்ய தஸ்ய வாஸஸ்தம் வந்திதம்” என்று அவளிங்கிவன் ப்ரியனும் இவனுக்கவள் ப்ரியையுமாயிப்படி ஸ்வஸம்ஸ்தத்தை யடைந்திருப்பர்களென்று சொன்னபடி. பின்னும், ‹‹அகலகில்லே னிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா” என்று இவன் அவளுடைய வக்ஷஸ்ஸை ஸ்தாநாதிஶயத்தாலே இருப்பிடமாகக்கொண்டாப்போலே; இவனும் ‹‹பித்தர்பனிமலர்மேல்பாவைக்கு” என்றும், ‹‹மலராள் தனத்துள்ளான்” என்றும் பித்துக்கொண்டாப்போலே அவளுடைய ஸ்தநத்தை ஸ்தாநாதிஶய த்தாலே யிருப்பிடமாகக் கொண்டானென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது. பின்னும், ‹‹ பாபாநாம்வா ஶுபாநாம்வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம, கார்யம் கருணமார்யேண ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி” என்றிவள் சொன்னால், அவன் ‹‹என்னடியாரது செய்யார் செய்தாரேல் நன்று செய்தாரென்பர்போலும்” என்னும். ஶரணாகதனை விபீஷணாழ்வா னிடத்தில் ஸுக்ரீவ மஹாராஜரை ‹‹ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே । அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம” என்று ஸர்வோபாயத்தை ச்சொல்லித்திருத்தினப்போலே; பிராட்டியும் ஹநுமானாயிகளான ராக்ஷஸிகளை ஶிக்ஷிக்கத் துடங்கின திருவடியை ‹‹ஸ்யம் ஸ்வபாவ ஸ்ரீபேதோ வாநர

ணோ யதீந்த்ரஸம்ஸ்ருதி: । ஈக்ஷண ஸ்ரீதர்ஸநாகோசர க்ஷிதிவாய ஸ்வதேசே । நவம: பாவஸ்நேஹதே வரேஷாம் பாவயந்தீனாம் । ஸத்யோ ரக்ஷிதவ்யஸ்தாஸஜ்ஞாரிதா ஸம்ருஷணா:” என்று ஜீ க்ஷவ்ராவோ பாவ்ரநத்தைச் சொல்லி திருத்தினவளாகை யாலும் இருவருக்கும ஞஸ்ரீ தவிஷயத்தில் வைசுரவஸ்யமொத் திருக்கு மென்றபடி. (ரங்கராஜ) ரங்கவிராஜம் யஸ்ய ஸ: ரங்கராஜ:, தஸ்ய ஸம்பந்தி:. ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் ஸந்நிதியை யுடையவனென்றபடி. நெடுநாள் பட்டினிகிடந்த வன் சஸ்யத்தைக் கண்டால் ஞாநாதிஸயத்தாலே அங்கே யே படுகாடுகிடந்து ரஸித்துக்கொண்டிருக்குமாப்போலே ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் ரக்ஷ்யவஸ்து லாபமில்லாத்தாலே இழவாளனாய் கிடந்த விவனுக்கு இந்த ப்ரக்ருதி மண்டலத்தில் ஸ்ரீரங்காதி ஸ்த ங்களில் ஸந்நிதிவஸ்வநீரஸம்ஸ்லேஷ ரஸவஸஸ்ரீய ப்ர விஷ்ராரத்துக்கு தௌர்லாபமும் ரக்ஷ்யவஸ்துலாபமும் திரள் திர ளாய் கிடைக்கையாலே ஜீவன் ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் விஷயலாப த்தாலே ஸம்ஸாரத்தை மறந்தாபபோலே இவனுமிங்கே விஷய லாபத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்தைமறந்து இவ்விடத்தில் ரஸித்துக் கொண்டு படுகாடு கிடக்கிறு னென்றபடி. யதா, ரங்கஸ்தவே ‘‘ஜ நா:க்ஷேத்ரஸ்ரீ” தியஸ்ரங்கஸ்யஜநவர:, அப்போதுரங்க வ: ரமண: என்று விக்ரஹமானபோது ரங்கஸ்யஜநங்களுக்கு ரமணனுயிருக்கிறனென்று கருத்து. ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் ஜநங் கள், பெரியபெருமாளை க்ஷணமாவது விட்டுப்பிரிந்தால் ‘‘விஷயெ தெ மஹாராஜ ராமவ்யஸந கர்ஷிதா: । ஸுவிவ்ருக்ஷா: பரிக்ஷீ நா ஸஸ்வேஷா ஸ்வநகோரகா:” என்று கோஸல ஜநபதஜந்து க்கள் பெருமாளுடைய விரஹத்தை ஸஹியாமல் க்லேஸப்பட்டா ப்போலே மஹாக்லேஸத்தையடையும் ப்ரக்ருதிகளாய்க்கொண்டு பெரியபெருமாளைக்கண்டு ஸேவித்து ரஸித்துக்கொண் டிருக்கிறார் களென்று தாத்பர்யம். ரங்கஸ்யவிராஜம் யஸ்ய என்று விக்ரஹ மானபோது ரங்கஸ்யஸ்ரித ஜநங்களை க்ஷணமாவது விட்டுப் பிரிந்தால் ‘‘ஸவனகாகீநரதேத” என்று ‘‘க்ஷவிஷ்வக்ஸேநசதே வெ

மாசு சூவிசுவிஹூதே வாஷாசு। சூவிநூத ஐவாஹாதி கா தோபெ ஷண தத்ரா:" என்று சொல்லுகிறபடியே தனக்கு ரக்ஷணமில்லாமல் பிதற்றிப் பிடிக்கும்படியான சுவஸ்யை யுடையவனுக்கொண்டு அந்த ஸ்ரீராஜஸூயவாஸி ஜநங்களோடே ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்றபடி. இவ்வர்த்தை "ஸிபொஹிஜ்ஞாநிநொ அத்யர்த்தஹம் ஸஅஸிய:" என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தான். ஜ்ஞானிக்கு நான் அத்யந்தப்ரியன், எனக்கு அவன் கேவலப்ரியன், ஜ்ஞானி யென்னிடத்தில ப்ரீதி பண்ணினான். அதுக்குத்தகுந்த ப்ரீதி நான் அவன் விஷயத்தில் பண்ணவில்லை, கேவலம் ப்ரீதிதான் பண்ணினேன் என்று நோகிறானென்று இந்தஶ்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம். இவ்வர்த்தை தாத்பர்யசந்த்ரிகையில் அருளிச்செய்தார். இப்படி "யஶோதேவஷ வர்ணஶே கெநவஹ்:" என்கிற ஶ்ருதிப்படிக்கு பெரியபெருமாளும் ஸ்ரீராஜஸூயாஶ்ரித ஜநங்களுடைய வாத்ஸல்யம் ப்ரீதிபண்ணி ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறாரென்று தசுபரிஷ வஹரப்ரீதி ஸமாஸத்தாலுஞ் சொல்லப்பட்டது. எல்லையுங்காலையு மென்கிற திருவாய்மொழியின் நிகமநத்தில் ஒருகுணஞ்சொல்லும்போது "இத்திருவாய்மொழிவல்லார்களை யெம்பெருமான் ஒருக்ஷணம் பிரியில்பரிக்கமாட்டானெ"ன்றுபிள்ளான் அருளிச்செய்தார். "ராஜஸூயநாய, ராஜகேந்த்ராநாய" என்று சொல்லாதே "ராஜஸூரக்ஷணே" என்று சொன்னத்தாலே பெரிய பிராட்டியாரிடத்தில் போலே பூமிப்பிராட்டியாரிடத்திலும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று ஸூசிதமாகிறது அப்போது ஹவஃ ரக்ஷண; ஹவிரக்ஷணம் யஸ்யஸஃ என்று ஸமாஸத்தாலே வாத்ஸல்யம் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. "அஹம் ஶிஷ்ய ஆஸீவ ஶுஶ்ரூஷவஸ்யைாயவ" என்று ஸ்ரீபிராட்டி யவனிடத்தில் ஸக்தையாக விருந்தாப்போலே அவனும் "பார்வண்ண மடமங்கைபத்தர்பித்தர்" என்று ஸ்ரீபிராட்டியினிடத்தில் ஸக்தனாயிருப்பதாலும் இப்படி அந்யோந்யங் கலந்திருக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. இப்படி "ரஷயித ஸ்ரீரக்ஷணே" என்று பிராட்டிமார்களை முன்னிட்டு

ஸாவஞாரத்தை யதார்த்தமாகச் சொன்னாலும் அவர்களுடைய ஶரீராவஸாயமாக, ஸம்ஸாரிகள் எவ்வளவு பாவிகளானாலும் மெய்யே பிராட்டி ஸந்நிஹிதமாயிருப்பாரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே யிவர்களை கடாக்ஷித்தது நம்மைக் கிட்டவொண்ணாதவொட்டான், புடைப்பனென்று யமன்ஸபரிஜநனும் ஓடிப்போவன், இப்படிக்கிருக்க நரகப்ராப்தி எங்கேவருமென்று கருத்து. ஸநாதநவ்யாக்யானத்தில் "மாதவனென்றதேகொண்டென்னை யினியிப்பார்ப்பட்டது" என்கிறபாட்டுக்கு "யதார்த்தயா பிராட்டி ஸந்நிஹிதர் சொல்லுவதொருசொல்லை நானசொல்ல, அச்சொல்லு மாத்ரத்தையே கொண்டு மெய்யேபிராட்டி ஸந்நிஹிதரானரைப் பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னைகடாக்ஷித்தது" என்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். இப்படி தத்வாந்தரோபேக்ஷ ஸாபேக்ஷ ஸம்ப்ரதாயங்களெல்லாம் ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே ஒரு காயமும் ஸாத்யமாய் மற்றவை த்யாஜ்யமாயாவது, வ்யாவ்ருத்தியாலே யாவது இங்கு விவக்ஷிதம். ஆகையாலே "ஸகருத்ப்ரவ்ருத்தி கஃ" என்கிற ந்யாயத்துக்குவிரோதமில்லை. "கவ்யாஸம்பூர்ணரீகம்" என்கிற ஶ்ருதிக்கு "ஸ்ரீராமஸேனாபதி ஸர்வத்ருஷ்டாந்தவிக்ஷிப்த வர்ணரீக" என்றுவ்யாவ்ருத்தியாலே காயம் சொல்லவேணுமென்றும், ஶ்ருதப்ரகாஶிகை த்ரில நாராயணாதி வசங்களில் சொன்ன கவிநகாயங்களும் ஒரு காயம் ஸாத்யமாகவும் மற்றவை த்யாஜ்யமென்றுங் கொள்ளவேணு மென்றும் அருளிச்செய்தார்கள். (க்ருஷ்ண) "ஹாக்ருஷ்ண ஆரகாவாஸிநு த்வாஸியாதவநந்தந । ஐஶ்வர்யம் ஸர்வஜ்ஞம் ஶ்ராயம் கிமேவேக்ஷஸே" என்று துர்யோதநனாலே நலியப்பட்ட த்ரௌபதீ கூப்பிடும்போது தன்னுடைய கஷ்டத்தை ஒரு வாசக ஸம்பந்தமிட்டு சொல்ல நில்லாமல், ராக்ஷஸர்களாலே பீடிதர்களான தண்டகாரண்யவாஸிமுநிகள் தங்கள் கஷ்டத்தை ஒரு வாசகஸம்பந்தமிட்டுச் சொல்ல நில்லாமல் "ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி முநீநாம் பாவிதாத்மநாம்" என்று காட்டி பெருமானைக் கூப்பிட்டாப்போலே, "ஐஶ்வர்யம் ஸர்வஜ்ஞம்" என்று காட்டி க்ருஷ்ணநாமத்தாலே கூப்

கூப்பிடும்போது கஜேந்த்ரத்துக்குண்டான தீங்குகளை நிவ்ருத்தி செய்து "ஜீர்ணம் ... ஸஹாயார்த்தம்" என்று சொன்னவன் க்ருஷ்ணநாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டவன் பக்கல் நம்மை விட்டுவிடுவனோ என்று யமன் ஸவரிவாரனாய் ஓடிப் போவன். (விஷ்ணோ) விஷ்ணு ஸர்வவ்யாபகன் என்று எங்கும் வ்யாபித்துக் கொண்டு நிறைந்தவனே! திருநாடு திருப்பாற்கடல் முதலான வ்யவஹித ஸ்தலங்களிலிருக்குமவனுக்கு இவன் கூப்பிடுகிற கூக்குரல் செவிப்படுமோ; அத்யந்தம் நெடுந்தூரமான இவ்விடத்தில் அவன் வரத்தான் கூடுமோ; இந்த பாபிஷ்டனைக் கட்டிக்கொண்டு போவோமென்று நினைத்தாலும் "எங்குமுளன் கண்ணன்" என்று சொன்ன ப்ரஹ்லாதனைக் காய்ந்த ஹிரண்யனை ஸ்தம்பத்தினின்றும் அவதரித்து நிக்ரஹித்தாப்போலே, ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணு ஏதேனுமொரு தூணில் நின்றாவது துரும்பில் நின்றாவது அவதரித்து நம்மை நிக்ரஹிப்பனென்று யமன் இந்தப் பாபிஷ்டன் கிட்டேயணுகானென்றபடி. (ஹரே) "ஹரிர்ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத꞉" என்று ஸர்வபாபஹரமான ஹரிநாமத்தைச்சொன்னால் பாபங்களிவனிடத்தில் நிற்குமோ, பாபங்களிருந்தாலன்றோ யமபயம் வருவதென்றபடி. (த்ரிவிக்ரம) சொல்லுவோமத்தைக்கொண்டு அவன் ரக்ஷிப்பனோவென்னில்; சொல்லுதல்கூட இல்லாத ஸர்வசேதநாசேதநங்களுடைய தலையில் ஸ்ப்ருஹணீயமான தன் திருவடியை வைத்தவன் அவன் நாமத்தைச்சொன்னவனைக்கைவிடுவனோவென்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்தாலேயிறே பெரியமுதலியார் "த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜத்வயம் [illegible]" என்று அநுஸந்தித்தது. (ஜநார்தந) ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்கும் ஜநனென்கிற நாமத்தையுடைய அஸுரனை நிக்ரஹித்தவனாகையாலே ஜநார்தந என்றும் பெயருடையவனுடைய நாமத்தைக்கூப்பிட்டால் ஜநனென்கிற அஸுரனைநிக்ரஹித்தாப்போலே யமனை நிரஸிப்பனென்றபடி. (த்ரியுக) த்ரீணியுகாநி யஸ்ய ஸ꞉ த்ரியுக꞉ ஷட்குணங்களான [illegible] ஜ்ஞாநஶக்திகளும் [illegible]

ளும் வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களுமான மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனென்றபடி. "ஜ்ஞாநைஶ்வர்ய ஶக்தி தேஜ: ப்ரப்ருதி தாரதம்யம் ஸ்தவ பவத ததப்யஶேஷம் த்யாஜ்ய ப்ராப்ய நைஜ ஸித்திராஜ:" என்கிற ஶ்லோகமிங்கே அநுஸந்தேயம். இப்படி ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணத்வ ப்ரதிபாதகமான த்ரியம்ப என்கிற நாமத்தைச்சொன்னால் வீர்ய ஶக்த்யாதிகளைக்கொண்டு யமனை நிரஸிப்பனென்றபடி. (நாத) க்ருஷ்ண விஷ்ணுவென்று அஸாதாரணமான நாமத்தைச்சொல்லாதே கஜேந்த்ராழ்வான் பொதுவிலே ஆதிமூலமென்று கூப்பிட்டாப்போலே நாதவென்று பொதுவிலே கூப்பிட்டாலும் ஸர்வாநே ஸர்வலோகநாதனாகையாலே யமபாதை வாராமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி. (நாராயண) ஶேஷஶேஷித்வ கார்யகாரணத்வ ஶரீராத்மபாவாதிகளான ஸர்வஸம்பந்த ப்ரதிபாதகமான நாராயணஶப்தத்தாலே கூப்பிட்டால் உடையவன் உடைமையை ரக்ஷிக்குமாப்போலே தன் ஸ்வத்தான நம்மை யமன் கையில் காட்டிக்கொடுக்காமல் ரக்ஷிப்பனென்றபடி. (இதீவ) என்றாப்போலேயிருக்கிற (ஶ்ராவ்யாநி தே நாமதேயாநி) "நாமாநி ஸர்வாணி ஸாமோத்த்ருதாநி தே" என்கிறபடியே ஶ்ராவ்யங்களான தேவரீருடைய திருநாமங்களை (யத்) எந்த பாக்கியவானாகிலும் நீசோச்சாரமற எந்த வேதநனாகிலும், (பாதி) அர்த்த ஜ்ஞானமில்லாமல் பாடமாத்ரஞ் செய்தானேயாகிலும் (தஸ்ய யமவஶ்யதா ந) அவனுக்கு யமவஶ்யதையில்லை, (நரகபாதபீதி: குத:) நரகத்தில் விழுகிறோமென்கிற பயமானது எந்த காரணத்தாலேயுண்டாகுமென்றபடி. யமவஶ்யதையிருந்தாலன்றோ நரகப்ராப்தி வருவது. "ஸர்வேऽஸ்மை தேவா பலிமாவஹந்தி" என்கிறபடியே இவனுக்கு யமாதி ஸகல தேவர்களும் வஶ்யர்களாயிறேயிருப்பது. இப்படி யுன்னுடைய நாமங்களுக்கு ஶக்தியுண்டானால் ப்ரபத்திக்கு ஶக்திசொல்லுகை கைமுதிகந்யாயஸித்தமன்றோ? அப்படிப்பட்ட ப்ரபத்தியை நான் அநுஷ்டித்திருக்க ஒரு யமன்போலன்றிக்கே ஐந்து யமன்போலேயிருக்கும் விஷயபஞ்சகத்துக்கென்னை வஶ்யனாக்கி ஸம்ஸாராதி

நரகாந்தரஸ்ய து:க்கத்தைக்காட்டிலும் கொடியதான ஸம்ஸார ஸஹவாஸத்தாலுண்டான ஜந்மது:க்கத்தை அநுபவிக்கலாம்படி செய்யலாமோவென்கிறாரென்று அபிப்ராயம் ||

திரண்டபொருள். எந்த புருஷன் தேவரீருடைய திருநாமங்களைச்சொல்லுகிறானோ, அவனுக்கு யமனிடத்தில் யாதனைகையே கிடையாது, நரகமெங்கே வரப்போகிறது || ||௭||

(அ—கை.) ஸம்ஸாரிகளுக்கிப்படிப்பட்ட ஜந்மமுண்டென்கிறவிது ஒரு ஏற்றமோ ஸாமர்த்யவதாயிருந்தமான உனாரின் மஹிமையைப்பார்த்தாலென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.

௨௮|| கதாசிதபி ரங்கசாயிந் யத்ர தேசே வசீ
க்வசிதேகநியதாசயஸ் த்ரிதசவந்திதோ வர்த்ததே |
ததக்ஷததபோவநம் தவ ச ராஜதாநீ ஸ்திரா
ஸதைவஸ்ய ஸதைவவைராக்யம் ஸதாசிதஸ்ய து:க்கம் ஜஹத் ||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கசாயிந்!	ஸ்ரீரங்கபூமியில் சயிப்பவனே!
வசீ	ஜிதேந்த்ரியனும்
{ க்வசித் ஏக	தேவரீரொருவரிடத்திலேயே
நியதாசய:	ஸ்திரமான ஹ்ருதயத்தையுடையவனும்
த்ரிதசவந்தித:	தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனு
	மான ஒரு பாகவதன்
யத்ர தேசே	எந்த தேசத்தில்
கதாசிதபி	ஒருபொழுதாவது
வர்த்ததே	இருக்கிறானோ
தத்	அந்த தேசமே
{ அக்ஷத	விக்நமில்லாத
தபோவநம்	தபோவநம்,
தவ ச	தேவரீருக்கும்
ஸ்திரா	ஸ்திரமான

ராஜதாநீ	நகரம்
ஸர்வஸ்வ	மோக்ஷஸாதகத்துக்கு
ஸர்வம்	ஸாதகமான
க்ஷேத்ரம்	இடம்,
ஸம்பதஸ்ய	நல்ல ஸம்பத்துக்கு
மஹத்	பெரிதான
ப்ராகாரம்	ப்ராகாரம்

உ—வ்யா॥ கடாக்ஷிதி । (ஹே ரங்கராஜரஸிக!) ஸ்ரீ ரங்கராஜியில் ரஸிகனாயுடையவனே! காட்டானுக்கு காடுநிவிருப்பிடம் ரஸிக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரியான ஜந்துகளை உனக்கு விஷயங்கிடைத்த தேசமாகையாலே அதில் ரஸிகனாயுண்டானபடி. "ஸவிஷயவாஸிந:" என்றும், "தேதே ஷவஸமுத்ரே குருஷ்யஸநாஸந: । ஸ்வர்கவிஹங்க்ய த தேஹ்ய வாஸந்தேவஸ்ஸஜ்யதே" என்றும் தேவரீருக்கு ரஸித்த தேசம் விஸ்வாதிகளுக்கு ரஸித்தாப்போலே "தேஹதேஹஸமஜஷ" என்று ஸுஹ்ருதாதிகளுக்கும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஸந்நிதிகளுக்கும் ரஸித்த தேசமாகையாலே அதிலே யுனக்கு ரஸிகனாயுண்டானபடி. "உநயஸ உஹாத்ரநொவஸத்யவிது ஸ்ரீவைஷ்ணவே । கூபம் வா ஷொஹவெத்ரவ உத்ரஸாத்ய வஸேஹி" என்று உருநிகளுக்கு ரஸித்த விதகமும் தேவரீருக்கு ரஸிக்கத்திறே. இப்படி ஸ்ரீமானவர்களான தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ஸந்நிதிகளெழுந்தருளியிருந்த தேசமாகையாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பும் ரஸிகத்வத்தாலே அந்தேசமான ஸ்ரீரங்கத்தை விடமாட்டாமல், "ஸ்வஸ்த்ர: ஸ்வைமூ ஸ்ரீரங்கஸி தாஸ்ய ஸ்ரீரங்கராஜம்" என்று ஸஹாஷெய்யாலே ஸம்பந்நிகமான தேசத்தை விடமாட்டாமல் ஜடாயுஷ்ரோஹோ ராஜா படுகாடுகிடந்தாப்போலே, ஸ்ரீ ரங்கதேசத்தில் படுகாடு கிடக்கிறேனென்றபடி. (வஸீ) ஜிதேந்த்ரியனும், (கூஷெக நிய

[illegible]) [illegible] ஹ்ருதயத்தையுடைத்தான, [illegible] யங்களையடக்கி [illegible] வும் பெற்று [illegible] தேவரீரை [illegible] ரமான சித்தத்தையுடையவனான [illegible] னென்றபடி. ([illegible]) தேவர்களாலே வந்தனஞ்செய்யபட்டவனாய்க் கொண்டு, நெடுநாள் தேவர்களுக்கு [illegible]ளாலே அவர்களை [illegible] ஸமுத்ரத்தில்போய் ஏருது பரதேசம் போன கணக்காய் “ [illegible] ” யென்னலாம்படி அவர்களுக்குழைத்திருந்தவர்கள் [illegible] கடாக்ஷம்பெற்று [illegible] “ [illegible] ” என்று தேவர்களை [illegible]யாமலிருக்கச்செய்தேயும் முன்பு இறைகொண்ட தேவதைகளெல்லாம் “ [illegible] ” என்கிறபடியே காணிக் கையிட்டு [illegible] யிவனை [illegible]கிறார்கள். இவ்வர்த்தை “ [illegible] ” என்கிற ஶ்லோக [illegible], ஸமுத்ரத்துச்கு ஆண்டவனை [illegible] யவனை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு நிர்ப்பன் [illegible]னைக்குறித்துப் பாடுகிறவனென்று அருளிச்செய்தார். இப்படிப்பட்ட [illegible] ([illegible]) எந்த தேசத்தில் ஒரு பொழுதாவது வஸிக்கிறதோ, ([illegible]) அந்த [illegible] தேசமே ([illegible]) [illegible]மான தேசத்தில் [illegible] பண்ணினால் [illegible]வாராதென்றபடி. ([illegible]) தேவரீருக்கும் [illegible] யெழுந்தருளி யிருக்கும்படியான [illegible]. “[illegible]” என்கிற [illegible]த்தாலே “ [illegible] ” என்று [illegible]களுக்கு [illegible],

நமானது மன்றிக்கே தேவரீருக்கும் வாஸஸ்தாநமாயிருக்குமெ
ன்றபடி. "வாபீகூபதடாகைஶ்ச வ்ருக்ஷஷண்டைஶ்ச ஸம்வ்ருதம் । ஸ்வர்ணப்ராகாரம் ஸர்வதோ நாநாரத்நஸமாவ்ருதம்" எ
ன்று சொல்லப்பட்ட ரமணீயவாபீகூபதடாகாதிகளாலும் விசி
த்ர வ்ருக்ஷஷண்டங்களாலும் ஸம்வ்ருதமாயும் தேஜோராஶியாயுமா
ன ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ராஜதாநியாகப்பெற்றிருக்கச் செய்தே
யும் அதிலொரு குறையுமில்லாமல் ஒரு பாகவதன் ஸந்நிதிக்கு எழுந்
தருளியிருந்த ஒருகுடிசையை மஹாராஜதாநியாகக் கொண்
டாய், ராஜாவுக்கு ராஜதாநீ நித்யவாஸஸ்தாநமாய் மற்ற தேஶ
ங்கள் அப்போதைக்கப்போது ஸஞ்சாரதேஶமாகுமாப்போலே
ஸ்ரீவைகுண்டாதிகள் ஸஞ்சாரதேஶமாய் பாகவதாதிஷ்டிததே
ஶம் நித்யவாஸஸ்தாநமாயிருக்குமென்று கருத்து. இந்தார்த்தமும்
"ஸ்திரா" என்கிறத்தாலே ஸூசிதம். தொண்டரடிப் பொடியா
ழ்வார் ப்ரப்ருதிகள் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளியிருந்த தேஶமாகை
யாலே அவர்கள் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின பின்பும் ஸ்ரீரங்கத்
தில் ஸ்திரமாயெழுந்தருளியிருக்கிறானென்கிறதை நினைத்து
"ஸர்வராஜதாநீ" என்றருளிச்செய்தது. (ஸர்வஸ்ய ஸர்வோ
பாஸ்யம்) மோக்ஷஸாதநத்துக்கும் ஸாதநமான ஸ்தாநமும் அ
ந்த பாகவதாதிஷ்டித தேஶமே யென்றபடி. யதா (ஸர்வஸ்ய
ஸர்வோபாஸ்யம்) மோக்ஷஸாதநாபேக்ஷயா ஸாதநமாயிருக்கு
மென்றபடி. (ஸாதிதஸ்ய ஆஶ்ரயம் ஶுபம்) பகவத்கைங்கர்ய
மான ஸாதநத்துக்கு ப்ரத்யவாயகாரமுமதுவே. பாகவதாதி
ஷ்டிததேஶத்தில் கைங்கர்யம் பண்ணத்தொடங்கினால் விரோதிக
ளான ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள், தத்கார்யங்களான ராகத்வேஷாதிகளா
ன விரோதிகள் புகுருமைக்கு ப்ரத்யவாயகாரமாயிருக்குமென்ற
படி. இப்படி எங்களோடும் முன்னோரோடும் வாசியற எல்லாருக்
கும் ஸாதகமான ஸ்ரீரங்காதி திவ்யதேஶமிப்போது யவநா
க்ராந்தமாயிருக்க அந்த பாதையை நிவ்ருத்தி செய்யலாகாதோ
வென்கிறாரென்று கருத்து. "ரங்கஸ்தரஸிக" என்று நகரந
ஶாமெயிலிருக்கும் ஸ்ரீவிஷயத்தில் ரஸிகத்வமுடையவன் "ய

த்ரிதெஶவஸீ" என்று ஜிதேந்த்ரியனிருக்குமிடத்தை ராஜதாநியாக உகந்திருக்கிறானென்று ஒரு அர்த்தம் ஸூசிக்கிறது.

திரண்டபொருள். ஏ ஸ்ரீரங்கபூமியில் ரஸிகனாயிருப்பவனே! ஜிதேந்த்ரியனாயும் தேவரீரொருவரிடத்திலேயே மனதை வைத்தவனாயுமான ஒருவன் எந்த தேசத்தில் எப்பொழுதாவதிருக்கிறானோ, அந்த தேசமே ஒருவிதமான இடையூறில்லாத தபோவநம், அதுவே தேவரீருக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்கும் மேலான ராஜதாநீ, ஸுகங்களுக்கெல்லாம் ஸுகமான இடமுமதுவே, பகவத்கைங்கரியமாகிற நல்நடத்தைகளுக்குவிரோதிகளான ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு முதலியவைகளால் தடை வாராமலிருக்கும்படியான மந்திரமுமதுவே ॥ ॥௮॥

(அ—கை) ஐஶ்வர்யார்த்திகளுக்கும் கைவல்யார்த்திகளுக்கும் ஸ்வாநுபவ விரோதி நிவ்ருத்த்யர்த்திகளுக்கும் உபாயத்தில் இழியும்போதும் அநுஷ்டிக்கும்போதும் ஸாத்வஸத்தைப்பற்றி பயந்தவர்களுடைய பயமெல்லாம் போகும்படி நடக்கிறவனுக்கு இடறும்போது ஸமர்த்தன் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே உன்னுடைய குணங்கள் கைகொடுத்து ரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களானபடிகளெல்லாம் கோயிலிலே ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாயிருக்க நான் விரோதிகளாலே க்ஷுத்ரனாயிருக்கலாமோ? நிவ்ருத்திசெய்யலாகாதோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௯ ॥ ஐஶ்வர்யவ்ருத்திநாம் ஐகுண்யஶ்லாத்யார்த்திநாம்
அபிஷங்கப்ரத்யநீகநாஶேஷ்விவ ரங்கத்ருஶ்யோதயா: ।
ஸாத்வஸ்யகாதரீஹரண ஜாக்ரத்குணா: ப்ரபோ
கரக்ரஹணதீக்ஷிதா: ஸஹஸா தே ததிவ்யாகுணா: ॥

பதம்	உரை
ஹே ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
ரங்கத்ருஶ்யோதயா:	ஸ்ரீரங்கத்தில் காணத்தக்க உத்பத்தியை யுடையதும்

{ த்ரிவர்கவர்த்திநாம்	தர்மார்த்தகாமங்களென்கிற புருஷார்த்தத்திலிருக்குமவர்களுக்கும்
{ த்ரிகுண	ப்ரக்ருதியை
{ அதிக்ரமணாயோகிநாம்	தாண்டுகிறதில் உத்யோகமுடையவர்களுக்கும் (கைவல்ய நிஷ்டர்களுக்கு மென்றபடி)
அபவர்கஸாத்யநாம்	பகவானுடைய அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கும்
{ ஸமுத்பவ	தடங்கல் வரும்பொழுதுண்டான
{ ஸாத்வஸ	பயத்தினுடைய
{ ஹரண	போக்கடிப்பதில்
{ ஜாகரூகா꞉	ஜாகரூகங்களா யிருக்கிறதுகளுமான
தே	தேவரீருடைய
கேஷாம் குணா꞉	எந்த திவ்ய குணங்கள்தான்
கரக்ரஹணீக்ஷிதா꞉ ந	கைகொடுத்து ரக்ஷிப்பதில் ஸங்கல்பிதங்களன்று

உ–வ்யா ॥ த்ரிவர்கேதி । (ஹேவ்ருஹோ) ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்கு அநந்யஸாத்யமும் வ்யாஜமாத்ரஸாபேக்ஷமுமான ஸௌலப்யாதி குணங்களுஞ்சேர்ந்த நீர் ஸாவதாநராயிருக்க, ராஜா தனிவீரனைக்கொண்டு ஸாவதாநனாயிருக்க, க்ஷாமாரன் மதத்தவீபிதனைக்கொண்டு பட்டிணி கிடக்குமாப்போலே நான் விஷயங்களாகிற விரோதிகளாலே ஆக்ராந்தனைப் தேவரீருடைய அநுபவத்தை யிழந்து கிடக்கலாமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸூக்ஷ்மம் ஸாப்யாஸ்யா꞉) ஸ்ரீராமத்தில் காணத்தக்க ஆவிஷ்காரவத்தை யுடையதுகளான, இது குணங்களுக்கு விசேஷணம், "ஸத்யேவ ஸாப்யம்ஸ்ய" என்று கடல் கரையில் விபீஷணாழ்வானுக்கு அபயப்ரதானம் பண்ணி ராவணாதிகளை நிராகரித்து ஸாம்ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தும், பின்னும், அவனுக்கும் அவன் ராஜ்யத்துக்கும் என்ன தீங்கு வருகிறதோ வென்கிற அதிசங்கையாலே "தென்திசையிலங்கைநோக்கி" என்கிறபடியே ஆஜ்ஞையை கடாக்ஷித்துக்கொண்டு ஆஸ்ரித ரக்ஷண ஜாகரூகங்களான கு

ணங்களை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம்படியன்றோ ஸயநித்துக்கொண்டிரு க்கிறதென்று கருத்து. (ஸ்ரிதமநுஷ்யபஸுபக்ஷிணாம்) ஸ்ரிதமநுஷ்யஸ்ய பஸூநாம் ஸ்ரிதபஸூநாம் பக்ஷிணாம் இதி ஸ்ரிதமநுஷ்யபஸுபக்ஷிண ஸ்ரேஷாம், பதார்த்தங்களாகிற ஸ்ரிதமநுஷ்யத்தை யுன்னிடத்தில் பெறவேணுமென்று அதுக்கு உபாயத்திலிழியு மவர்களுக்கும் (ஸ்ரிதநாணலைப்ஸுநாஷெப்ராப்திநாம்) பக்ஷிவிஜிக்ஷாநென கை வல்யார்த்திகளுக்கும், (விஷயஸங்கநாயிநாம்) ஸங்கவிரோ திக்ஷக நிவ்ருத்திஜக்ஞங்க ஸூஷ்நஸஹாயிகளுக்கும். உபாயா நுஷ்டாந காலத்திலும் ஸநாநஸ்ய காலத்திலும ஸ்வாமித்த்வத் தைப்பற்றி ஸபந்தவர்களுடைய ஸபமெல்லாம் போகும்படி கை கொடுத்து ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஜாகரூகங்களா யிருக்கின் றனவென்கிறார் । ஸ்வஷிதி । (ஸ்வஜநபகாதஸீஹரண ஜாகரூ காः) ஸ்வவாஸஸ ஸஜநஸ்ய ஸ்வஜநபः தஸ்பிந ஜநிதாயா காத ரீதஸ்யாः ஹரணே ஜாகரூகா இதர்த்தः. தடங்கல் வரும் போதுண்டான பயத்தைகூவ ஹரித்து காக்கிறவைகளான வென் றபடி. (தெகெஷிவ்யாமணாः) தேவரீருடைய எந்த ஷிவ்யமணங் கள்தான் (காருஹணதீக்ஷிதாः, ந,) கைகொடுத்துரக்ஷிக்கிறதில் ஸஜ்ஜிதங்களன்று. ஸமுத்தில் நடக்கிறவனுக்கிடறும்போது ஸநயன் கைகொடுத்து ரக்ஷிக்குமாபபோலே ஸ்ரிதமநுஷ்ய திகளுக்கு ஸ்வஜநம் வந்தபோது கைகொடுத்துரக்ஷிக்கும். தெ வர்கள் சிரஜீவிகளாய்க்கொண்டு சுவஸ்ரவஸ்க்களோடே ஜீவிக்க வேணுமென்று நினைத்து க்ஷீராப்திமதநம பண்ணத்துடங்கி கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தானிறே. நக்ஷ் த்ராணம் செய்கிறவனுக்கு ஸ்வஜநம வந்தபோது ஸநயன் கை கொடுக்குமாபபோலே; கைவல்யார்த்தியாய் ஸம்ஸார தரண ஞ்செய்கிறவனுக்கு கைகொடுத்தும், ஸாமீ வன் வாமியோடே யாகஞ்செய்து கைவாங்கி நின்றபோது கைகொடுத்து ரக்ஷித்தா ப்போலே; விரோதிஸஹாக்ஷக நிவ்ருத்தியைப் பெறவேணுமென் று உபாயத்திலிழியும்போது வஸீகாயத் வாரஜ செயில் ஓதப் படுகிற விஷயங்களை ஜபிக்கவொட்டாமல் தடமாடுகிறவனுக்கு ப்ரத

ஸர்வவஶீகரணம் த்வச்சரணாம்புஜமேவ" என்று ப்ரபத்திவஶீ க்ருதனைக்கொண்டு புகுந்துநின்று விரோதிகளை ஜயிக்கும்படி கைகொடுத்தும் ரக்ஷணத்தில் க்ருதஸங்கல்பங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. வீர்யமிருந்தாலும் ஸௌஹார்த்தம் ரக்ஷணோந்முகமா யிராமல்போனாலும், ஸௌஹார்த்தமிருந்தும் வீர்யம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல் போனாலும், இரண்டுமிருந்து உபயம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல்போனாலும், இப்படி அநேககுணங்களிருந்து ஒரு குணம் ரக்ஷணோந்முகமாயிராமல்போனாலும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணங் கூடாதாகையாலே ஸமஸ்தகுணங்களும் அஹமஹமிகயா ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் தீக்ஷிதங்களா யிருக்கின்றன வென்றபடி. இப்படி யிருக்க நான் விஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கரையேறமாட்டாமல் தடுமாறுகிறவென்னை கைகொடுத்து ரக்ஷிக்கவில்லை யென்கிறாரென்று கருத்து ॥

இரண்டுபொருள், தர்மார்த்த காமங்களாகிற ஐஹிக புருஷார்த்தத்தில் அபேக்ஷை யுடையவர்களுக்கும், கைவல்யத்திலாசை யுள்ளவர்களுக்கும், ஸர்வவிதமான விரோதி கர்மங்கள் நீங்கி தேவரீருடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறவர்களுக்கும் தடங்கலுண்டாகும் ஸமயத்திலுண்டான பயத்தை போகும்படி செய்து கைகொடுத்து பாதுகாக்கின்றன தேவரீருடைய திருக் கல்யாண குணங்களென்கிறார் ॥ ॥௯॥

(அ—கை) ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தில் குணாநாம் தீக்ஷோபாதானமானது ப்ரயாணமாகையாலே அதின் வைபவத்தைத் தனித்து அருளிச்செய்கிறார். ஒரு மஹாவ்யாதியிருக்கிறவன் ஸகலவ்யாதி ஹரமானதும் மேல் ஸர்வபுஷ்டிகரமுமான ஔஷதஸேவை பண்ணாமலிருப்பதுடன் மஹாவிஷபாநம் பண்ணியும் மேல்மேல் அபத்யமும் பண்ணுமாப்போலே; ஸம்ஸாரவ்யாதிக்ரஸ்தனான பாபிஷ்டன் நிஶ்ஶேஷ ஸம்ஸாரவ்யாதி நிவர்த்தகமாயும் மேல் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமுமான "ப்ரபத்யேத, உபாஸீத, வ்ரஜேத்" இத்யாதிகளான ப்ரஹ்மவான தேவரீருடைய உபதேஶரூபவ

மான ஶோகஶாஸ்த்ராநுஷ்டாநத்தில் காயக்லேஶாதிகள் வருகையாலும் விஷயங்களில் அத்யந்தநிர்வேதத்தாலும் ஶோகஶாஸ்த்ரஶ்ரவணத்திலுங்கூட ஸங்கத்து "ஶம் திவ்யவிவர்ஜிதம் க்ஷேத்ர ஶூலம்" என்கிறபடியே ஜயந்தனை இட்டமான ஔஷதம் போலிருக்கும் வேதவ்யாஸ ப்ரக்ஷேப தேவதாஸ்ரோதஸ நத்தாலுண்டான அத்யந்த விஷயநாதி விஷயங்களில் ப்ரீதிபண்ணுகிறதும் மேல்மேல் தீவ்ரமான உபதேசமும் துர்லபமான உபதேசமுமாகிற அவைய்ம் பண்ணாமலிருக்கிறதில்லை, இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரஷினையும் அவஸர தீக்ஷை பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது உன்னுடையதை, க்ருபாஶரணனை வென்னை ரக்ஷிக்கவில்லையென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

ஶ்லோ || பிபேதி ஸம்ஸாரீ ப்ரபோ த்வதுபதேஶதீவ்ரௌஷதாத்
குஹ்யரஸ துர்விஷே பலிஶஸக்தவத்ப்ரீயதே ।
அபத்யபரிஹாரதீவிமுகமோக்ஷவிதீக்ஷ்ய
தமேவ த்வமஸி ரக்ஷ்யதி வத்ஸலாக்ஷயா ॥ ||௫௮||

பதம்	உரை
ஹே ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
ஸம்ஸாரீ	ஒரு ஸம்ஸாரிசேதநன்
த்வதுபதேஶ தீவ்ரௌஷதாத்	தேவரீருடைய உபதேசமாகிற உக்ரமான மருந்தினின்றும்
பிபேதி	பயத்தையடைகிறான்
குஹ்ய ரஸ துர்விஷே	கோணலான மார்க்கத்திலுண்டான ரஸமாகிற துஷ்டவிஷத்தில்
பலிஶஸக்தவத்	(மீனானது) தூண்டிமுள்ளை பக்ஷிக்கிறது [போல்
ப்ரீயதே	ப்ரீதிபண்ணுகிறான்
அபத்யபரிஹார தீவிமுகம்	அபத்தியத்தை பரிஹரிப்பதிலுண்டான புத்தியிலுங்கூட பராங்முகனை

ஈத்ருசம்	இப்படிப்பட்டவனை
தவேபி	அந்தசேதநனையும்
கதாசித்	ஒரு காலவிசேஷத்தில்
க்ரமச:	கிரமமாக
அதோஷத்ருக்	தோஷத்தைப்பாராததான
த்வத்தயா	தேவரீருடையதயையானது
அஹைதுகீ	நிஷ்காரணமாய் உண்டானதாய்க்கொண்டு
அவதி	இரக்ஷிக்கிறது

உ—வ்யா || விஹதீதி | (விஹத்ய ஹா!) வ்யாஸங்கமில்லாத புருஷனுடைய உபயை புருஷனுக்கு ஸ்வரூபாநுரூபமாயும் தனக்கும் ஸித்தி ஸாதநமாயுமிருக்கும், அப்படிக்கில்லாமல் உபயையோடே வ்யாஸங்கமுஞ் சேர்ந்தபடி. (ஸம்ஸாரீ) ஸம்ஸாரத்தைச் சுமக்கிற புருஷனானவன், இதினாலே ஸம்ஸாரமிவனுக்கு ஸ்வபாவத்தாலே சுமையாக வந்தது, ஸ்வாபாவிகமானதன்றென்று ஸூசிதம். இப்படிச்சுமையாக வந்த ஸம்ஸாரத்தை விஷயங்களில் மோஹாதிசயத்தாலே நிரஸிக்க மநஸில்லாதவனாயிருக்கிறான். (ஸ்வதேஹவ்யதீ தௌஷதாத்) தவ = தேவரீருடைய, உபதேச = "ஸஜ்ஜம், யதாஸ்தித" இதி யாதியான ஸாஸ்த்ரோபதேசமாகிற, தீவ்ரௌஷதாத்; ஔஷதத்துக்கு தீவ்ரத்வமாவது கடுகமும் ஸத்யஸ்த்வக்வ்யாதி நிவர்த்தகத்வாதிகளும் ஸுஸ்வாதுத்வமும். அப்படியே ஸர்வோபதேச ரூபமான ஸத்வாஸனம் சமாதாநஷாநாமாரா நிஸ்ஸ்ரேஷ ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாயும் மேல் ஸுஸ்வாதுமாயு மிருப்பதாலே தீவ்ரௌஷதமென்றார். (விஹதி) ஹயத்தை யடைகிறான். ஸமசுகாதி மோஹத்தில் ஆஸ்ர த்தாலும் மோக்ஷ ஸாஸ்த்ரானுஷ்டாந காயக்லேசாதி காடவாதிகளாலும் வேதாந்த வணத்திலுங்கூட ஹயத்தை யடைகிறானென்றபடி. யதா, ஔஷதஸ்ய தீவ்ரத்வமாவது ஸவிஷதோஷவ்யாதிநிவர்த்தகத்வம், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று க்ஷணே ஸம்ஸார நிவர்த்தகமான ஸக்திவத்திகளை விதிக்கிற "யதாஸ்தித, ஸஜ்ஜம், உபாஸீத, ஸரணம்

ஸ்ரஜ:" இதரப்ராத்ருத்வவைஶாரத்யங்களான ஶாஸ்த்ரஶ்ரவணத்திலுங்கூட ஸம்ஸாரத்தில் ஹேயதாபத்தியாலே ததநிவ்ருத்தி வந்துவிடுமோவென்று பயத்தை யடைகிறனென்னவுமாம். காம்ய கர்மங்களில் ருசியிருந்தால் ப்ரதானமான தேவரீரை ஆராதித்து அவைகளைப்பெறலாம், அதுவுமில்லாமல் [ப்ரதானமில்லாமல்] வேதபாஹ்யமான க்ஷுத்ரதேவதைகளை "அங்கோராடுங்களைஞம்பிராய்" என்கிறபடியே காம்யஸாதநங்களாலே யஜிக்கும் தத்வ்யாப்த்ருஶாஸ்த்ரஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணுகிறதும் இதுமுதலான க்ருத்யங்களை ஶ்ரத்தையோடே செய்கிறதும் அந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஶ்ரத்தையுஞ் செய்கிறனென்கிறார். கவ்ய ருதி । (கவ்யரஸதூஷிதே) கவ்ய = காம்யகர்மத்திலுண்டான, ரஸ = ஸம்ஸாரமாகிற, க்ஷுத்ரதேவதாராதநரூபகர்மத்திலுண்டான ஸம்ஸாரமாகிற வென்றபடி. தூஷிதே, தூஷிதவிஷத்தில், தேவரீரை பூஜித்து காம்யகர்மங்களைபெற்றால் தத்காலத்தில் பந்தஹேதுவானாலும் க்ஷீண ஶக்தியுமாகும், ஸ்வர்க்கம் பெறவேணுமென்று தேவதாந்தரங்களை பூஜிக்கும்போது தேவரீரிடத்தில் காம்யபூஜைபண்ணி யஜித்தால் ஸம்ஸாரஹேதுவானாலும் மேல் நரகவ்யாப்திவாராது, அப்படிக்கில்லாமல் க்ஷுத்ரதேவதைகளிடத்தில் பரகப்பண்ணி ஆராயிக்கிறதால் ஸம்ஸ்ருதமாகிறது மன்றிக்கே மேல் நரகவ்யாப்தியும் வருகையாலே ஶரீர நாஶகர விஷம்போலன்றிக்கே ஆத்மநாஶகர மாகையாலே "தூஷிதம்" என்றார். இப்படிப்பட்ட தூஷிதத்தில் ஶக்யமானது ஶக்ஷ்யாபேக்ஷையாலே மேல்வரு மநர்த்தங்களை யறியாதே தூண்டிமுள்ளை க்கவ்வி வ்ருத்திபண்ணுமாப்போலே வ்ருத்தி பண்ணுகிறனென்கிறார் (பலிஶஸக்தவத்வ்ருத்தயே) "ஶக்ஷ்யார்த்தே வ்ருத்திஷூணம் ஶக்த்யா பலிஶோயதா । ஸ்வஹாநிநாஶே ப்ரஸக்தே நாத்மாபேக்ஷதே" என்கிற வசனமிங்கே ஸ்மர்த்தவ்யம். இப்படி க்ஷுத்ரதேவதாராதநாதிகளாலே ஸம்பாதிக்கப்பட்ட கர்மங்களைக்கொண்டு மேல்மேல்நரகவ்யாப்திக்கு ஹேதுவான

த த்ஸ க்ஷாஉ ஜெவதாவ-ஙிஜநமும் ,,கீழ்மகனிட்டவொழுவின் கீழ்'' என்கிறபடியே ஸதிநீவனை தீயவராஷெவ-ஙிஜநமு மாகிற ஸவாய ்ரும் பண்ணுமலிருக்கிறதில்லே யென்கிருர். ஸவ யெ ்தி । (ஸவயூ ்வரிஹாராயீவிஶவம்) தீயவயடுனுமான க்ஷாஉ ஜெவதாராயநரஙிவமான ஸவாய ்த்தை வரிஹரிக் கிற விஷயத்திலுண்டான பாஸியிலும் வராஜூவனை, ஸக ் த ்ஞ்செய்தால் ஒருக்கால் பாஸியிலாவது ஒழிவு வரலாம், அ துவுமில்லே யென்றபடி. (ஐயுமம்தஶவி) ஹவஹூஙிதனை அந்தப்பு ருஷனேயும் (ஜுகஹூலிக்) ஸகஹூாஉண்டான, இப்படிப்பட்ட கார ணத்தாலே யுண்டானதென்று அறிகிறதற்கு ஸமக ்மான (வஸிஜா ஸ்ஸஉயா) வாஸிஜ ்முள்ள தேவரீருடைய க்ருவெயானது (ஸவஸ ரெ) ஸவஸாராஹெஸதி, ஜுநஷெஜூக வ ாவஜூக ஸாக ்த ஜாஹம் வந்தபோதென்றபடி. (க ஶாக) க்ருஶெண (ஸவதி) ''சன்ம சன்மாந்தரங்காதது'' என்கிறபடியே ஸநெகஜநூங்களில் ஸாக ் தவ தீகை்ஷ பண்ணிக்கொண்டிருந்து ரக்ஷிக்கிறது. உயைக்கு வ ஸிஜக்ஸுஞ்சொல்லுகிறது வெதநஸஶாயியாலே. வஸிஜையானஶாதா வழிதபபின வஜையை ஸவஸாரவ தீக்ஷெ பண்ணிக்கொண்டி ருந்துரக்ஷிக்குமாப்போலே ரக்ஷிக்கிறதென்றபடி. இப்படிப்பட்ட உபையானது ஸநந ்மாரணனுயும் விஷயங்களாலும் தாராஷா ஜிகளாலும் ஜுக ாஹஞையுமிருக்கிற என்னே ரக்ஷிக்கவில்லேயே யென்கிருரென்று தாவயஉ ॥

திரண்டபொருள். ஸம்ஸாரியானவன் தேவரீருடைய உப தேசமாகிறஔஷதத்தினின்றும் பயந்து, மத்ஸ்யமானது தூண்டி முள்ளே தனக்குபக்ஷயமென்று ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே; இவன் கெட்டவழியிலுண்டான ரஸமாகிற கெட்ட விஷத்தில் ப்ரீதிபண் ணுகிறுன். அபத்தியத்தினின்றும் ஒழிகிறதில்லே, இப்படிப்பட் ட புருஷனேயுங்கூட அகாரணமாயுண்டானதாயும் வாத்ஸல்யமு ள்ளதுமான, தேவரீருடைய தயை ஜாயஶாநகடாக்ஷம் முதலிய வைகளே யுண்டுபண்ணி ரக்ஷிக்கிறது ॥ ॥௧0॥

(அ—கை) விரோதிகளை ரக்ஷித்து ஆஶ்ரிதர்களையுமும்மையும் ரக்ஷிக்கைக்கு ஆயுதாத்ய பரிகரங்கள் வேண்டாவோ வென்னில்; ஒரு ஆயுதங்களன்றிக்கே அநேகாயுதங்களும், பெரிய திருவடி முதலான வாஹநமும் ஸந்நிதியுமாக சேர்ந்திருக்கவில்லையோ, அதுகள்தான் “ஶங்கசக்ரகதாஶார்ங்கஶ்ரீவத்ஸாத்யுபலக்ஷிதம் । ஜாயமாநமஹீநேவ ஸஹாநம் ப்ரஸந்நம் । த்ருஷ்ட்வா தஸ்யாம் ஶேஷம் க்ருதிஸம்ஸ்கிதம்” என்று வண்ணக வாஸுதேவனுடைய க்ருதிமான ஶங்கசக்ராயுதங்கள்போலே அவாயுதங்களோ? “ரக்ஷாஸுராணாம் ஸிந்துரஸ்த்ரண் ஶஸ்த்ரபூர்ணிதஜ்யாரம்” என்றும் “வேநதேயஸ்தத: க்ருஷ்ண: பக்ஷவாதேநராக்ஷஸம் । வ்யபோஹத் வமவாநுவாய ஶுஷ்கவணமுவயம்யயா” என்று ஆயுதங்களும் பெரியதிருவடியும் ஸத்யஸேந்த்ர நிவதங்களாயன்றோ இருப்பது, “ஶதாரதோ ஶரா ஶராஸநாத் ராஜோஶராயுதங்கள்! வருணாயாவ ஸேநாய தத்ஸஹஸ்ரஸஹாயகம்” என்று கார்ய விஶேஷத்தில் ஆயுதத்தை வருணனிடத்தில் கொடுத்தாப் போலே இப்போது ஆயுதங்கள் வரஹஸ்தங்களாயிருக்கிற துகளோ? “வாதாவ்யணத ரக்ஷாயாம் விஷ்வஸேஸஹிதேய । ஸதாவஸாயாயம்விஷ்ணு ஸ்ஸர்வஶஸ்த்ரநாயக:” என்று ஸ்வயமாகவே யன்றோ ஆயுதங்களை வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறீர், “ ஸநத ஸர்வாஸ்த்ரஶஸ்த்ர ஸ ஶாஸநே மாமி ஸம்யாயுவாது ஸேஸன விப்ருதஸ்திஷ்டத:” என்கிறபடியே ஆர்த்தாதிகளெல்லாம் தேவரீரிடத்தில் பயந்திருக்க தேவரீருக்கு பயந்தானுண்டோ? “ந ஸ்த்ரணாவயம்ராஜந்” என்றுஅண நாயிகாரமில்லாத ப்ராஹ்மணர்கள்போலேயோ தேவரீர், வ்யூஹவதியன்றோ? “க்ஷத்ரியேயடா யடு தேவாவொ நாதடுஶஸ்த்ரவாஹவெஷித்” என்று க்ஷத்ரியர்கள் ஆயுததாரணம் பண்ணுகிறது ஆர்த்தரக்ஷணார்த்தமென்று தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது, ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தாலே எனக்கென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்னில்; அத்தாலே யுனக்கு ஶோபாத்ய

ர்தவ ப்ரயோஜநமில்லையோ? ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்திலுண்டான மாஹாத்ம்யம் எனக்கு வேண்டாவென்னில்; ஆனாலும் உம்முடைய ஆத்மாவை ரக்ஷித்துக்கொள்ளவேண்டாவோ? ஜ்ஞாநிகள் உனக்கு ஆத்மாவன்றோ? ‹‹ஸர்வபூதாத்மா, ய ஆத்மநி திஷ்டந்›› இதி ப்ரமாணங்கள் என்னையன்றோ ஸர்வாத்மாவாகச்சொல்லுகிறது, ஜ்ஞாநிகள் எனக்கு ஆத்மாவென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோவென்னில்; ‹‹ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்›› என்றுநான் ஸர்வபூதாத்மாவென்று வேதாந்தஸித்தமாகிலும் ஜ்ஞாநிகளெனக்கு ஆத்மாவென்று என்னுடைய ஸித்தாந்தமென்று ‹‹மே மதம்›› என்று தேவரீர் தாமே யருளிச்செய்தது, ஸ்வாத்மரக்ஷணத்துக்கு ப்ரமாணாபேக்ஷையுண்டோவென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் —

வையர்த்ய இதி நிஶ்சித: ப்ரஹரணாதியோகஸ்தவ
ஸ்வயம் வஹஸி நிர்பயஸ்ததபி ரங்கப்ருத்வீபதே ।
ஸ்வரக்ஷணவிதாவஸ் ப்ரணதரக்ஷணம் தாவகம்
யதாஶ்ம பராத்மவிஹிதத்ராணதீதி தே ॥ ॥௧௧॥

பதம்	உரை
ஶ்ரீரங்கப்ருத்வீபதே	ஸ்ரீரங்கபூமியின் நாயகனே!
தவ	தேவரீருக்கு
ப்ரஹரணாதியோக:	ஆயுதம் முதலியவைகளுடைய கூடுதலானது
வையர்த்ய இதி	வ்யர்த்தமென்று
நிஶ்சித:	நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது
ததபி	அந்த ஆயுதம் முதலியவைகளையும்
நிர்பய:	பயமில்லாதவனாய்
ஸ்வயம்	தேவரீரே
வஹஸி	வஹிக்கிறீர்.
யத்	எந்தகாரணத்தினாலே
தாவகம்	தேவரீர் ஆசிரிதனைகுறித்து

[illegible]	பரமாத்மஜ்ஞாநமுடையவன்
[illegible]	தேவரீருக்கு
[illegible]	நியமமாக
[illegible]	அந்தர்யாமியென்று
[illegible]	அருளிச்செய்தீரோ
[illegible]	ஆசையாலே
[illegible]	ஆச்ரிதர்களை இரக்ஷிப்பது
[illegible]	தன்னை ரக்ஷிப்பதுபோல
[illegible]	ஆய்விட்டது

உ-வ்யா ॥ [illegible] ப்ராஹ்மணர்கள் போலன்றிக்கே தேவரீர் ராஜாவாகையாலே [illegible] யிருக்க ஆச்ரித விரோதி நிவர்த்தநஞ் செய்யலாகாதோ வென்றபடி. [illegible] தேவரீருடைய [illegible] ஸாதநமானது. [illegible] கள் [illegible] மாக விருக்க விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யலாகாதோவென்று கருத்து. பெரிய திருவடியை [illegible] த்தாலும் [illegible] ங்களை [illegible] த்தாலுமெடுத்தது [illegible] என்று [illegible] பெரியதிருவடி [illegible] த்தைக்கண்டு [illegible] மான [illegible] மாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற தேவரீர் [illegible] ழ்வான் கதறினபோது பெரியதிருவடி [illegible] த்தையும் [illegible] மாகவெண்ணி அவரை [illegible] கைாலும திருவாழியாழ்வானை முந்தி [illegible] செய்ததாலும், [illegible] க்கு ஆச்ரித விரோதி நிரஸநமே [illegible] க்காக. [illegible] நிரூபிக்கப்பட்டதோ, [illegible]

யமபோலே வ்யர்த்தமோவென்றபடி. இது ஸாகூதம். லௌகிகன் ஆ ஶ்ரயங்கள்போலே வ்யர்த்தமில்லாமல் ஸார்த்தகமான ஆஶ்ரயஸம் பாதநமிருக்க, அப்படிப்பட்ட ஆஶ்ரயங்களில்லாதவனைப்போலே ரக்ஷிக்காமலிருக்கலாமோ வென்பது கருத்து. ஆனாலும் ஶிஷ்யர் கள் அஜ்ஞர்களாகையாலே யெனக்கு லாபமில்லையோ, ப்ரதிகூலரு டைய ஶ்ருதிகள் கேட்கும்போது ஶப்தம் ஸார்த்தகமாயிருக்கவே ணுமாப்போலே நீர் விரோதிநிரஸநத்தை அபேக்ஷிக்குங்கால த்தில் தத்வஜ்ஞாநங்கள் தான் ஸார்த்தகங்களாயிருக்கவே ண்டாவோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல் । ஸ்வயமிதி । (த்வம்) அந்த ஆஶ்ரயங்களையும் ஸாதநத்வேந ஸ்வரூபஸம்பந்தம் (நிர் ஹேதுகம் ஸ்வயமேவ ஸஹஸா) ஸம்பாதிதனாக தேவரீரே ஸஹிக்கிறீர். ஆ ஶ்ரயங்களை ஸ்வயம் ஸம்பாதித்துக்கொண்டும் நிர்ஹேதுகனாயுமிருக்க தத்காலத்தில ஆஶ்ரயமில்லாதவன்போலவும் ஸம்ஸ்தவன்போல வும் விரோதிநிவர்த்தநஞ் செய்யாமலிருக்கலாமோ வென்பது க ருத்து. ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலெனக்கு என்ன ப்ரயோஜநமுண்டெ ன்னில்; அதுக்குத்தரம் உத்தரார்த்தத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (தாவகாஸ்ரீஶ்ச த்வதாத்மவித்) த்வதாத்மஜ்ஞாந முடையவன் (ச) ஸ்வாத்மாநாய (நியதம்) தேவரீருக்கு நியமேந, யாவதாத்மபாவியாக வென்றபடி (ஸ்வாத்மேதிஶ்ருதே) ஸ்வயமாத்மா யென்று ‟ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம்” என்று தேவரீர் தாமேயரு ளிச்செய்தது. ‟ஆத்மைவ” என்கிற ஏவகாரஸ்தாநத்தில் ‘‟நி யதம்” என்றிங்கு சொல்லப்பட்டது. (அத:) அவஶ்யம், த்வதாத்மத்ர யர்த்: (ப்ரணதரக்ஷணம்) ஆஶ்ரிதரக்ஷணம் (ஸ்வரக்ஷணமேவாஸ்வஸ்) ஸ்வரக்ஷணமேவாஸ்வஸ், ஜ்ஞாநிகள் தேவரீருக்கு ஆத்மாவாகையா லே ஜ்ஞாநிரக்ஷண மாத்மரக்ஷணமாகவே ஆய்விட்டதென்று கரு த்து ஐவஶப்த: ஏவகாரார்த்த:. ‟ஏவஶிவஸநிகஃ ஔவநி ஷத வசஸிவார்த்தாய:” இதி ஸாஷ்ட்யஸ்ய ஐவஶப்த: ஏவகாரார்த் தஇதி ஶ்ருதவ்யாகாஶிகாயாமுக்தம். ததாச என்னுடைய ஶப்தா ர்த்தயங்கள் லௌகிகன் ஆஶ்ரயங்கள்போலே வ்யர்த்தமாயி ராமல் ஸார்த்தகமாயிருக்கிறது ஈத்ருமன்றிக்கே வ்யவஹிதமா யி

ருக்காமல் ஸதாஸந்நிஹிதமாயிருக்க, தேவரீரும் நிரங்குஶனும் ராஜாவாயுமிருக்க, ஜ்ஞாநிகள் தேவரீருக்கு ஆத்மாவாயுமிருக்க, ஆயுதங்கள் ஸம்பந்தத்திலில்லாதவன்போலவும், ஸ்வாமிதவன்போலவும், ஜ்ஞாநிகளுடைய ரக்ஷணத்தாலே தேவரீருக்கு ஒருவ்ரயோஜநமில்லைபோலவு மிருக்கலாமோ வென்கிறுரென்று கருத்து. பின்னும், ஜ்ஞாநிரக்ஷணத்தாலுண்டான வ்யாத்ரூஷிகளிலுனக்கு ஆதரமில்லாமல்போனாலும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணமாவஶ்யகமென்று கருத்து. வ்யாத்ரூஷிகளில் ஆதரமில்லையென்பது ‘‘ஸ்வரக்ஷணமிவாஸ்ய’’ என்று ஆஶ்ரிதரக்ஷணமாவஶ்யகமாகையாலே ஸ்வயமுக்திஸிம். ‘‘யதாவஸரமாத்மவிஸ்’’ என்று சொன்னத்தாலே ஸ்வாஹ்ருவஸமதாயத்தில் வ்யாபாராவெகைக்ஷயில்லையென்று கருத்து. ‘‘ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவமே மதம்’’ ஜந்ருசெ ஜந்ருஸஹ்காக்ஷிநரயெ நோஹயத்ராய:, ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம், ஸஹம் ஸவருரத்ந தி உவநிஷதாம் மதம், மமதஸ்ய ஜ்ஞாநீமாமேதி ॥

திரண்டபொருள். ஏ ஸ்ரீரங்கநாதனே! தேவரீருக்கு சக்கரம் முதலிய ஆயுதங்ளென்ன, பெரியதிருவடி (கருடன்) முதலிய பரிஜநங்களென்ன, இவைகளோடு கூடியிருத்தலானது வ்யர்த்தமென்று நிச்சயம். ஆனாலும் பயமில்லாதவனுய்க்கொண்டு ஆயுதம்முதலியவைகளை வஹிக்கிறீர். எதற்க்காக வென்னில்; எந்தகாரணத்தினாலே ஜ்ஞாநி எனக்கு ஆத்மாவென்று தேவரீர் அருளிச்செய்தீரோ, அந்த காரணத்தினாலேயே ஆச்ரிதரக்ஷணமாகிற தன்னுடைய ரக்ஷணத்தைப் பண்ணுகிறதற்காக வென்றபடி ॥ ॥கக॥

(அ—கை) ‘‘மாமாத்மவிஸ்’’ என்று கீழ்ச் ஸூசிதமான ஜ்ஞாநியின் மஹிமையை யருளிச்செய்கிறுர். ஸ்வாநுஷ்டாநவைகவ்யவர்களான ஜ்ஞாநிகள் ஸத்வஸ்வபாவமாய் ஸதிவயாவெநஸ்வெநெவ ஸாஸ்ராஸக்தாதி ஸமஸ்ஸமாதிதமாய் மஹாஸவ்யமுமான ஸமத்ஸஸ்த வொதரர்களான வெதநர்களாலும் ஸ்ருஹக்ஷேத்ராத்ர வெதநங்களாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்கள். இப்படி தொஷாஸஹாவநம் பண்ணினதும் ஸநவெ

ஸ்மிதமேவ ஹேதுவென்று; ஸ்வாநுபவஸௌக்யம் பண்ணினவித்த னை. அநவேக்ஷிதமேவ ஹேது: ஸுகாநுபவ ப்ரவ்ருத்தா. இவ் வர்த்தம் நான் உபபாதிக்கவேணுமோ? ஸர்வஜ்ஞராகியான தேவரீரே கண்டுகொள்ளலாகாதோ; இப்படி ஸுகாநுபவமேவ ரர்களான ஜ்ஞாநிகளுக்குண்டான விரோதிகளை நிவர்த்திக்கலா காதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௪௫ ॥ அத்யல்பஸுகஸங்கை: ஸ்வக்ருத கர்மநிர்வர்த்திதை:
களத்ர ஸுதஸோதரப்ருத்ய பந்துஸம்பந்திபி: ।
தநாதி வைபவேர்வா ப்ரசுராதி வஸ்துஶ்ரேஷ்டை:
ஸ்வாமின் ப்ரபோ ஸுகாநுபவஸ்ப்ருஹோமாயிநா: ॥

பதம் — உரை

பதம்	உரை
ப்ரபோ!	ஏ பிரபுவே!
அத்யல்ப / ஸுக / ஸங்கை:	மிகவுமல்பங்களான ஸுகங்களுடைய ஸம்பந்தத்தைக்கொடுக்கிறவைகளும்
ஸ்வக்ருத / கர்மநிர்வர்த்திதை:	தங்களால் செய்யப்பட்ட கர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டவை களுமான
ப்ரசுராதி / வஸ்துஶ்ரேஷ்டை:	அதிகமான பயவிசேஷங்களுடைய வஸ்துக்களில் சரேஷ்டமுமான
களத்ர / ஸுத / ஸோதர / ப்ருத்ய / பந்து / ஸம்பந்திபி:	பத்நியென்ன பிள்ளையென்ன கூடப்பிறந்தவனென்ன வேலைக்காரனென்ன பந்துக்களென்ன ஸம்பந்தமுடையவர்களென்ன இவர்களாலும்
தநாதி வைபவேர்வா	தநம் முதலியவைகளாலும்
ஸுகாநுபவ / ஸ்ப்ருஹோமாயிநா:	தேவரீருடைய அநுபவமாகிற ஸுகத்தையாசிக்கிறவர்கள்

த்ருதிம் ஸந்தோஷத்தை
நவிந்ததி அடையமாட்டார்கள்

வ்யா॥ அவிஶேஷதி। (ஹே ஶ்ரீ! அவிஶேஷஸர்வஸத்வேஷு:) ஸர்வப்ராணிகளுக்கும் ஸமமாக நியமிக்கப்பட்ட தன்னாலே செய்யப்பட்ட யாகாதி கர்மங்களாலே ஸாதிக்கப்பட்டதுகளான, ஸம்ஶயமா யிருக்கிறது மன்றிக்கே, ஸர்வஜ்ஞன ஶிஷ்யனுக்கு ஶாஸ்த்ரத்தைத் தருமபடியான உபாயங்களைச் செய்த வ்யவஸ்திபோலன்றிக்கே, ஶ்ருதிப்ராமாண்ய ஸித்தமான ஸாதநத்தாலே ஸாதிக்கப்படத்தக்கதாயிருக்குமென்று பதார்த்தம். (வ்யவஹார ஸித்த ஹேதுபோதைஃ) ஸ்த்ரீ-புத்ராதிகள் ஸுகஹேதுக்கள் என்று, மனுஷ்யர்களுக்கு ஏதத் உபாயங்களிடத்திலும் ஸர்வ லோகஸ்யாபி ஸ்வாதீனஸ்வரூபங்களான விலக்ஷணங்களான ஸுகங்கள் வ்யவஹாரங்களாயிருக்கிறதுகளோ, அந்த உபாயங்களென்றபடி. அவை யாவன ஸர்வஜ்ஞவ்யாஸாதிகள். தேஷாம் உத்தரா: = ஶ்ரேஷ்டா:, அதிஶயங்களான ஸர்வஜ்ஞாதிகளைக்காட்டிலும் ஸ்வர்க்காதிகள் அதிஶயங்களாக விருக்கிறதுகளென்று தாத்பர்யம். யதா, வ்யவஹாரஶாஸ்த்ர ஸித்த ஹேதுபோதை:, ஸ: உத்தரபதிது காமயேதஸ்வர்க்கம். ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஸந்தோஷகரமாய் ஸர்வ லோகங்களாய்த் தோன்றினாலும் உத்தரகாலத்தில் ஸ்வர்க்காதி ஸித்திமாக ஸந்தோஷமுண்டாகிற தென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை இனியபேச்சுக்களுடைய ஸ்வரூபமான ஶோகங்களை ஸாதித்தவர்களே ஸாதிக்கைக்கீடான பொருளைத் குன்றினவாறே அந்த ஸ்திகளாலே மிகவும் பரிஹஸிக்கப்படுவர்களென்று "கொண்டபெண்டீர்" என்கிற திருவாய்மொழிகளில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தார். அப்படியே பகவாதிகளும் "ஶோகஸ்தாநஸஹஸ்ராணி பயஸ்தாநஶதாநி ச। திவஸே திவஸே மூடம் ஆவிஶந்தி ந பண்டிதம்" என்று ஸோதாநங்களா யிறேயிருப்பது. (ஸ்வர்க்காஸாதனஸாதநபாஸ ஸுஸித்திஃ ப்ரவ்ருத்திதிஶாவி) ஸ்வயமேவாவர்க ஸி

க்கப்பட்ட கஉ-தாதி வெதநவமூங்களாலும் யநாஜ ரூவெதந வமூத்தாலும் (கூஷ-நஹ்ஹஅதி ஹொமாயிநீ) கூஷ-நஹ்ஹவெ கவுார்களான ஜ்ஞாநிகள (யந்தி) ஸஷொஷத்தை (விஹொ) ஸவயநுயாதிகெவந விஷயவாயிருக்கும் ஸாஜிநு (நவிஹுதி) அடையமாட்டார்கள். இவ்வமூத்தை விஷயவாய்க்கொண்டு ஸ வநுயாஜியாயிருக்கிற நீர தானேயறியலாகாதோ? நான் உவ வாதிக்கவேணுமோ வென்று வடாயமூ. ‹‹கூஷ-நஹ்ஹவ ஹொமா யிநீ›› ஐதி ஸாஹிவாயம். கூஷ-நஹ்ஹவவுார்களானஜ்ஞாநிகளு க்கு தேவரீரை ஆநஹ்ஹவிக்க வொட்டாமல் வ திபஙிக்கிற தஹ ஷஷாதிகளை நிவநதி செய்யவேணு மென்கிறாரென்று ஆஹிவாய யம், பின்னும் கூஷ-நஹ்ஹவெகவுாாகளான ஜ்ஞாநிகள் தது திரிகூமான ஐதரஹொமங்களில் ஆசை வைக்கமாட்டார்களெ ன்றும் தாநயமூ

திரண்டபொருள். ஏ விபுவே! தேவரீரை யநுபவிப்பதில் ஆசையுடையவர்கள், மிகவும் அல்பமான ஸஹங்களைக் கொடுக் கக்கூடியதும, தன்னால் பூர்வ ஜநமத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மத்தி ற்கு பலமாக வநதிருக்கிற பிள்ளை பெண்மார்களாலும் தனம் முதலியவைகளாலும் ஸந்தோஷத்தை யடையமாட்டார்களென் கிறார் ॥ ॥௧௨॥

(அ—கை) ஶரீரஸஙிகளான கஉ-தாதிகள் அநெக ஷொஷஅஷிதங்களாகையாலே ஹயஜநங்களாலும் ஸஶரீரம் ஸஸநஹொமநமன்றோ வென்னில்; அதுவும் அதநஙு ஸயஜந மென்கிறார். நாகெவநஙாநர்களான வாவிகள்படும் அதிஷ ஸஹ கஹஜீவாக நாகயாதநாதிகளைக்கண்டும், ஹிஙிஹிஙிதநா திகளான யஜேட வாகநங்களைக்கேட்டும், யீாணை யஜுவாஹதந னுங்கூட ஶொஷித்துவிழும்படி அதிஹயஜநநாகயாதநெகளை யும் ‹‹திண்ணமழுந்தக் கட்டிப்பலசெய்வனை வன்கயிற்றால் புண் ணமறையவரிந்தென்னைப் 'போரவைத்தாய்'' என்கிறபடியே ஸீர்ா வஙளுப் உஷஸஂவெஷிதனுப் ஹஹஹவஷஜீவனுப் ஶகுநஙு தநமாயியாய் வநஜாவதநு வாயவாலே தலைகீழாகத்திருபபுண்

டு ப்ரஸூதிமாருதவேகத்தாலே யோநியந்த்ரபீடிதனாய்க் கொண்டு மஹாவேதநையோடே அதிக்ஷாரத்தினின்றும் உஷ்ணாங்காரம்போலே விழும்படியான து:க்கமும் ஒருவருக்குஞ் சொல்ல நிலமல்ல. கப வாத பித்தாத்யநேக தோஷதூஷிதமான இந்த ஶரீரமும் அஜ்ஞாநஹீநர்களுக்கு ஸுகமாய்த் தோற்றினாலும் நிர்வேதிக்கு மிடத்தில் நரககுஹாவாஸங்கள்போலே ஸர்வதோத்வார யாதநாஸ்பதமா யிருக்கும், "யஸ்தேஷமநஸம் ஹிதம்" என்கிறபடியே தேவாஸம்ஹிதமான ஸ்வர்க்காதிஸ்தானத்தைப்பற்றினாலோ வென்னில்; ராவணவ்ருத்ராதிகள் கையிலேபட்டு பீடிதர்களான இந்த்ராதிகள்பெற்ற அநந்தக்லேஶபட்டோந்த ஶோகவ்யாஸாதிபதமும், ராவணாதிகளுக்கு வரங்கொடுத்துவாழ் விக்கவந்த ப்ரஹ்மாவும் ப்ரபத்திநிஷ்டர்களைக்கண்டு ஸ்வாகதஞ்சொல்லுந் தனக்கு ப்ரதிஷ்டைகளும் கண்களுமான வேதங்களைப்பறிகொடுத்து சுருணைசேர்ந்த கணக்கரைப்போலே நீர்க்கடை நிலக்கடைத்தெரியாமே விலாபம் பண்ணும்படியான பெற்றபதமும் நிர்வேதிக்குமிடத்தில் ஸர்வதோத்வார யாதநாஸ்பதமாயிருக்கும், இப்படி அநர்த்தாவஹமான ஐஶ்வர்யமும் பஹுதோஷதூஷிதமாகையாலே ஹேயமாயிருந்தாலும் ப்ரஹ்மாநந்தாம்ஶமான ஆத்மாநுபவரூபமான கைவல்யத்தைப்பற்றினாலோவென்னில்; பலசொல்லியென், "ஸ்வர்கம் ஸாம்ராஜ்யம் ப்ரஹ்மலோகம் பாரமேஷ்ட்யம், அஜ்ஞாநாந்த அயோநாமகா:, நித்யஸித்தஸுகீணம், நவாந்நராவதம்தே" இத்யாதிகள்படியே அத்யந்தமாய் அஜ்ஞாநாந்த ஸ்வரூபமாய் அநந்யநாராவ்ருத்தி ஹேதுவான தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தின்முன்பு "ஸர்வேஷ்வர்யவநயஸ்தாணம்" என்கிறபடியே புநராவ்ருத்திஹேதுவாய் க்ஷுத்ரத்வம்முன்பு ஸமுத்ரதம்போலே மற்ற ஸ்தாநங்களிலிருப்பதாலே ஆஶ்ரயஸ்பதமான ஸ்தாநமொன்றுமில்லை, கைவல்யத்துக்கு ஸுகவிஶேஷாபேக்ஷயா அநந்தத்வமா யிருப்பதுடன் புநராவ்ருத்தியும் வருகையாலே அதுவும் ஹேயமென்கிற கருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார்.—

உ-ம் ॥ ந வக்துமபி ஶக்யதே நரககர்ப்பவாஸாதிகம்
வபுஶ்ச பஹுதாதுகம் நிரூபணவிதௌ தாத்ருஶம் ।
த்ரிவிஷ்டபமுகம் ததா தவ பதஸ்ய தேதீப்யத:
கிமத்ர ந பயாஸ்பதம் பவதி ரங்கப்ருத்வீபதே ॥ ॥௧௫॥

பதம் உரை

ஹே ரங்கப்ருத்வீபதே! ஏ ரங்கபூபதியே!
நரககர்ப்பவாஸாதிகம் நரகமென்ன, கர்பவாஸமென்ன இது முதலியவைகள் (இவைகளினுலுண்டான துக்கமென்றபடி)
வக்துமபி சொல்லுகிறதற்குக்கூட
ந ஶக்யதே சக்கியமன்று
பஹுதாதுகம் அநேக தாதுக்களையுடைய
வபுஶ்ச இந்தசரீரமும்
நிரூபணவிதௌ நிரூபிக்குமிடத்தில்
தாத்ருஶம் மேல் கூறியபடிதான்
த்ரிவிஷ்டபமுகம் ஸ்வர்க்கம் முதலிய ஸ்தாநங்கள்
ததா அப்படியே
தேதீப்யத: மிகவும் வளங்குகிற
தவபதஸ்ய தேவரீருடைய ஸ்தாநத்துக்கு முன்பு
அத்ர இந்த ப்ரகிருதிமண்டலத்தில்
கிம் எதுதான்
ந பயாஸ்பதம் பயத்துக்கிடமன்று

உ—வ்யா ॥ நவக்துமிதி । (நரககர்ப்பவாஸாதிகம்) நரககர்ப்பவாஸாதிகளாலே யுண்டானக்லேஶமானது (நவக்துமபிஶக்யதே) சொல்லுகைக்குக்கூட இடமன்று. அநுபவிக்க அஶக்யமானதுமன்றிக்கே சொல்லவுங்கூட அஶக்யமென்று அபிப்ராயத்துக்கு கருத்து. வாசாமகோசர மென்றபடி. முக்தனுக்கு மோக்ஷாநந்தம் வாசாமகோசரமா யிருக்குமாப்போலே நரகாநந்தமும் வாசாமகோசரமா யிருக்கும். இது த்ருஷ்டாந்தாயஞ்ச. யாதநா

ஶரீரம்போலே பரமாத்மஶரீரமும் அதிஶயாவஹமென்கிறா
ர். பவதீதி। (பஹவோ யாதநாஶ்ச பவந்து) பஹுக்களான அ
நேக விசித்ரயாதநைகளையுடையதான பரமாத்மஶரீரமும்
(நிர்வாணவிதேவே தாத்ருஶம்) நிர்வசிக்குமிடத்தில் ஸாஸாத
ஶோகஶ்ரேயஸ்ஸாவஹந்தான் அநிர்வாணர்களுக்கு ஸர்வமாய்தோ
ற்றினாலும் நிர்வாணர்களுக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸாவஹமாயிருக்கும். நிர்வா
ணாநாம் விஶேஷம் நிர்வாணவிஶேஷம் தஸ்மிந், யதா, நிர்வாண
ஸ்ய தஸ்ய விஶேஷஸ்ய நிர்வாணவிஶேஷம் தஸ்மிந். இந்தஶரீரஶ்ரேய
த்துக்கு ஒருவாசகஶப்தமுண்டோவென்று நன்றாய் நிர்வசிக்கு
மிடத்தில் ஸாஸாதஶோகமென்றுசொல்தவிர வேறேயொருசொல்லி
ல்லையென்றபடி. இத்தாலேபரமாத்மஶரீர ஸாத்ருஶ்யவைரூப்ய
ஷாயுக்த்தை ஒருவிஷித்தபடி. இப்படியானாலும் "யஸ்ஸர்வேஷு
ஸத்வேஷு" என்று சொல்லுகிற ஸர்வாவஸ்தைஸ்வாமித்வத்
த்தைபபற்றினாலோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல். ஸ்ரீவிஷ்ணவே
தி। ஸர்வாத்மியாய் ஸர்வஸ்வாமியான தேவர்களுடைய ஸ்தா
நமும் வைஷ்ணவமுமென்றபடி. (தயா) ஶோகஶ்ரேயஸ்ஸாவஹம். "தே
ஜீவந்த:" என்கிற ஸம்ஸாரஸத்த்தாலே ஸர்வஶப்தத்தாலே
வைஷ்ணவமும் விவக்ஷிதமென்று கண்டுகொள்வது. ஸர்வஸ்வ
வாமநாபேக்ஷயா ஶாஸநமுண்டாகையாலே வைஷ்ணவஜீவ
ஜீவநம், நிரதிஶயாநந்தஹேதுவான பரமபதம் தேஜீ
வநம், ஆழ்வாரும் "தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்ப" மென்
று வைஷ்ணவத்தை யருளிச்செய்தார். ஸர்வஸ்வாமிநா
பேக்ஷயா விஷயமாகையாலே யளவில்லாததென்றும் ஸர்வநா
நாபேக்ஷயா அல்பமாகையாலும் சிற்றின்பமென்றருளிச்செ
ய்தார். (தேஜீவந்த: தவபாதஸேவா) அதித்ருப்தராமான தே
வரிருடைய ஸ்தாநத்திற்குமுன்பு (அதி கிம்நஸ்யாஸ்வாதம்) இந்தவை
க்ருத்யத்தில் எந்த பதந்தான் ஸ்யாஸ்வாதம் நஶக்நோதி, ஸர்வ
மும் ஸ்யாஸ்வாதவேயஸ்யதி (ராஜவஸ்துஸ்வமத) பிதாஸாவஶாஸ்த
ஞாயிருக்க ஸுதஜை பட்டினி கிடக்குமாப்போலே தேவரீர் பதி
யாயிருக்க அடியேன் ஸர்வநாஶத்தை யிழந்து ஶஜ்ஜாதிவிஷயங்

களாலும் த்ரயீஸஷ்யவநாதிகளாலும் ஸூக்ஷ்மாதனாயிருக்கலாமோ வென்கிறுரென்று கருத்து.

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கநாதனே! எப்படி நரகாநுபவம் துககங்களை யுடையதுகளோ அப்படியே, கர்ப்பவாஸம் முதலிய வைகளிலிருக்கிற துக்கபரம்பரைகளை மிகவும் அஜாஹ்யமானதால சொல்லவுங்கூட சக்யமன்று, அநுபவிப்பதில் சக்யமன்றென்பதில் கேட்கவேணுமோ? அப்படியே சரீரமும் நிபுணர்களுக்கு பிணமென்று சொல்லலாம்படியாயும் அநேக துக்கமயமாயும் மிகவும் ஹேயமாயு மிருப்பதாலே மிகவும் துக்கத்தை யுண்டுபண்ணுகிறதில் கர்ப்பவாஸம முதலியவைகளோடு ஸமாநந்தான், அநேக துக்கங்களாகிற இருளினுல் சூழ்ந்த இச்சரீரத்தில் உண்டாகும ஸௌகங்களும் மின்னல்போலே தோன்றி மறைந்துவிடுமே யொழிய நிலேயாயிராது. ஸ்வர்க்கம முதலிய பதங்களுமிப்படியே அநேக தோஷங்களுடையது, ஆகையால் மிகவும் விளங்குகின்ற தேவரீருடைய ஸ்தாநத்திறகுமுன்பு இந்த ப்ரகிருதியிலிருக்கிற எந்த பதந்தான் பயத்துக்கிடமாகவில்லை. எல்லாப்பதங்களும் பயத்துக்கிடமாகவே யிருக்குகையால் தேவரீருடைய ஸ்தாநத்தை யடையும்படியுமடியேனுககு ஒருவித பயமுமுண்டாகாமலிருககும் படியும் கிருபை செய்யவேணுமென்கிறார் ॥ ॥௧௩॥

(அ—கை) வைஷ்ணவரக்ஷாகத்தை வ்யாகாநாதனுணா நுஸந்தித்துக்கொண்டு தமமிடத்தில் க்ருபைசெய்யவேணுமென்று வ்யாபிக்கிறுர், ஸம்ஸாரங்களான தேஶகாலங்கள் ஸர்வ ஊநாஹவ விஶ்ஸமாகையாலே அதில் வஸிகக பயந்திராகில் ஸாஸதேஶகாலங்களில் வஸிக்கலாகாதோவென்னில்; ஸாஸம்போலே சூழாத வ்யக்திவிஶ தேஶகாலங்களும் ஸத்ருக்ஷம ஸயாஸ்ங்களாயிருக்கிறதுகள், ஆகையால் பாமபுக்கு பயநதுபுலிவாயிலே அகப்பட்டாப்போலே ஒருதேசகாலத்துக்கு பயந்து மற்றதேசகாலத்துக்குப்போனல் அங்கும் ஸஹாநயமுமுண்டாகிறதென்று ஸஹாஸபத்தை யடைந்த என்னிடத்தில் தேவரீர் க்ருபைசெய்

யாவிடில் வேறே க்ருபைசெய்து ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான்வல்லரோ, நான் முடிந்துவிடுவேன், உன்னுடைய க்ருபைக்கு என்னைத்தவிர உபய விபூதியிலும் விஷயமில்லாத்தினாலே நிர்விஷயமாய்ப்போய்விடுங்கிடா யென்கிறார்.—

ஶ்லோ ॥ பவந்தி பாவபேததோ பயநிதாநமேவ விபோ
ஶுபாஶுப விகல்பிதா: ஜகதி தேஶகாலாதய: ।
இதி வ்யதிதஸாத்வஸே மயி தயிஷ்யஸே நோ யதி
க இத்தமநுகம்பிதா த்வதநுகம்பநீயஸ்து க: ॥ ॥௧௪॥

பதம்	உரை
ஹே விபோ!	ஏ பிரபுவே!
ஜகதி	இந்தப்ரகிருதிமண்டலத்தில்
ஶுபாஶுப விகல்பிதா:	இதுசுபமென்றும், இது அசுபமென்றும் விகல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறதுகளான
தேஶகாலாதய:	தேசகாலம்முதலியவைகள்
பாவபேதத:	ஆகாரவேறுபாட்டால்
பயநிதாநமேவ	பயத்துக்கு ஆதிகாரணமாகவே
பவந்தி	ஆகிறதுகள்
இதி	என்று
வ்யதித ஸாத்வஸே	அதிகமான பயத்தையுடைய
மயி	என்னிடத்தில
த்வம்	தேவரீர்
ந தயிஷ்யஸே யதி	தயைபண்ணமல் போனீரேயானல்
க:	(உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட) எவன்
இத்தம்	இந்தப்ரகாரம்
அநுகம்பிதா	தயைசெய்யப்போகிறான்
த்வதநுகம்பநீயஸ்து	தேவரீரால் தயைபண்ணக்கூடியவன்
க:	(என்னைகாட்டிலும்) எவன்

உ-வ ்ர ॥ (ஹெவ ஹெ!) ‹‹கஃவளரவெவஸ-உதீஂஶரவ திஶரவிதரிஉவிநீதாநாம । கயஉரவர த்விநயம்'' என்கிற படியே ஆதஉர்களைரக்ஷிக்கைக்கு காரணமான வஹாகவஂஎனக் கு ஆதியை யுண்டாக்குகைக்குகாரணமாய்விட்டது. உமக்கு நாம ஆதியையுண்டாக்கினேமோ வென்னில்; ஆதியைநீக்க ஸஉ யஉனயிருந்துவைத்து ஆதியை நீக்காமல் உபெக்ஷித்தபோதே ஆதியை யுண்டாக்கினையில்லையோவென்று தாதயஉம் (ஜமதி ஶாஹாஶாஹ விக்ஷிதஃ தெஶகாஷாதயஃ) இந்த வக்ருதிஉ ஷத்தில் இது ஶாஹம் இது கஶாஹமென்று பிரிக்கப்பட்டவை களான ஸமஉநரகங்களான தெஶங்களும் க்ருதகஷியஹாதிக ளும் ஶத்ருஜித்ர்களானவைகளெல்லாம். ஆஜிவஉத்தாலே ஶ த்ருஜித்ராதீநாம வரிஶ ஹஃ. (உவஹெஉதஃ) ஆகாரஹெஉததா லே (ஹயநிஉநஉவெ) ஹவஞீத ்ருஷ ்ராஹாயஉம். நரகத்தில் யஉ ஹடர்களாலே ஹயமுண்டாகுமாப்போலே ஸமஉத்திலும் கவஸ ரர்களாலே ஹயமுண்டாகிறதுந்தவிர ‹‹தெவாநாஂவஶஃ'' என் கிறபடியே எருது வரதெஶம்போன கணக்காய் தெவர்களுக்கு ழைக்கவேண்டுகையாலும் ‹‹ஸமெஉவிவாதஹீதஸ் க்ஷயிஷெ ர நஉரவஸ்திவஉ ்ருதிஃ'' என்று ஸமஉராதிகளிலும் உஃவம் வருகை யாலே ஹயாஸஉமாயே யிருக்கும். ஶாஹங்களான ஆயஉரவதஉ ரதெஶங்களுமிப்போது யஉஸஹாவத்தாலே வ்ராகஷங்களாய் போனபடியாலே கஶாஹங்களாய்விட்டதுகள். க்ருதயஹாதிகா ஷங்களிலும் ஸஊஹரி விஶாஜித்ராதிகளும் விஷயவரதஜுர்க ளாய்விட்டார்கள். கயஉகாஉங்களடியாக ஜித்ர்களும் ஶத்ருக்க ளாகிறார்கள். ஆகையாலே ஒவ்வொரு தெஶகாஷவஸ்க்களும் உவஹெஉத்தாலே ஹயநிஉநமாகவே ஆகிறதுகள். (உதிவயிதஸாய்ஹெஉயி) இப்படிப்பட்ட ஹெதக்களாலே கஹிவ்ருஷமான ஹபத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் ஸவஉங்கள் வாயிலகப் பட்டாப்போலே விஷயங்கள் வாயிலகப்பட்டு ஹயாக ரஜனைய் ஒதுங்கவிடமுண்டோவென்று பார்த்தவிடத்தில் ஸவஉதெஶகாஷங் களும் ஸிஹவ ்ரவஙங்கள்போலிருக்கையாலே ஹயஉஹிவ்ருஷமா

யிற்றென்று கருத்து. (த்வம் ந தயிஷ்யஸே சேத்) ஸமர்த்தனாயும் ப்ராப்தனுமான தேவரீர் க்ருபைசெய்யாமல் போனீரேயாகில் (கஸ்ஸமந்யோ கரிஷ்யதி) எவர்தான் ரக்ஷ மஹர்ஷே꞉ என்று சொல்லிக் க்ருபைசெய்வர். ப்ரஹ்மாதிகள் தான் ரக்ஷிக்க ஶக்தரோ ப்ராப்தரோவென்றபடி. பரமகாருணிகராயும் ஸமர்த்தருமான தேவரீர்கைவிட்டால் வேறே யார் ரக்ஷிப்பார். நீர் ஸத்ருவ்யக்திகளுக்காக [illegible]தாழ்வானைப்பிரிந்து துடிக்கவைத்தாய், என்னை விஶ்லேஷிதது வைப்பதிலுனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. நான் படுகிற வ்யஸநத்தால் உனக்கு ப்ரயோஜநமுண்டாகில் எனக்கு இது வேபமையமென்று கருத்து. (த்வதந்யகோ தீநஶரண꞉) நீர்க்ருபை செய்கைக்கு வேறே யொருவருமில்லை. அந்யதேவதாக்ஷுத்ரர்களான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தங்கள் கைமிடுக்காலே உத்தீர்ணராணர்கள், அவர்களிடத்திலும்முடைய தயைக்கு அவகாஶமில்லை. ஸ்வாபாவியாய் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளொன்று மில்லாமல் ஸுயாக்ருதஞாய் ஸம்ஸாரத்தில் விஷயாக்ருதனாய் தட்டித்தாவற்றுத் தடமாடுகிற என்னிடத்திலன்றோ க்ருபையை உபயோகப்படுத்துவது. உம்முடைய க்ருபைக்கு நிர்விஷயத்வம் வாராமைக்காவது என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ வென்று ஹ்ருதயம் ॥

திரண்டபொருள். இந்தப்ரக்ருதியில் சுபமென்னு சொல்லப்பட்ட கிருதயுகம் ஸ்வர்க்கம் ஆர்யாவர்த்தம் முதலிய தேசகாலங்களும் அசுபமென்று சொல்லப்பட்ட கலியுகம முதலியதேசகாலங்களும் பயத்திற்கு ஆதிகாரணமாக ஆகின்றனவென்று மிகவும் அதிகமான பயத்தையுடைய அடியேனிடத்தில் தேவரீர் கிருபை செய்யாமல் போனீரேயானால் தேவரீருக்கு தயநீயன் ஒருவருமில்லை, தேவரீர் தயை நிர்விஷயமாய்விடும, ஆகையால் என்னிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து என்னை யிரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிறார் ॥ ॥௧௪॥

(அ—கை) உம்மை ரக்ஷிக்கவேணுமானால் "ப்ரபத்யேத உபாஸீத" என்று வேதாந்தங்களாலே விதிக்கப்பட்ட உபாஸநத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டீரோவென்னில் ஶக்தியோகாநுஷ்டாநத்துக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லாமல் க்ருபணர்களாய் ஸக்ருத்ப்ரபத்தி

பண்ணினவர்களுக்கும் ஸத்ஸம்வாஸம் பெற்றவர்களுக்கும் அபய ப்ரதாநம் பண்ணுகிறது தேவரீருக்கு வ்ரதமென்றும், இதுபொய்யன்றென்றும், வேதங்களாதல் ரிஷிகளாதல் சொல்லுகையன்றிக்கே ‹‹ஏதத்வ்ரதம் மம›› என்றும், ‹‹ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே›› என்றும் தேவரீர் தாமேயருளிச்செய்தது. இது அநுஷ்டாநபர்யந்தமானபடியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் கண்டு போந்தார்கள். இப்படி க்ருபணர்களை ரக்ஷிக்கிறோமென்று சொன்னவார்த்தை க்ருபணஸார்வபௌமனான என்னிடத்தில் மட்டும் பொய்யாகவேணுமோவென்று மிகவும் நொந்து வ்யாயிருக்கிறார்.—

௨௬ ॥ ஸக்ருத்ப்ரபந்நப்ரஜாபயதாநநித்யவ்ரதீ
ந ச த்விரபிபாஷஸே ச இதி விஶ்ருதஸ்ஸ்வோக்தித: ।
யதோக்தகரணம் விதுஸ்தவ ச யாதுதாநாதய:
கதம் விதயிஷ்யதே தத் க்ருபணஸார்வபௌமே மயி ॥

பதம்	உரை
த்வம்	தேவரீர்
ஸக்ருத்	ஒருதரம்
ப்ரபந்ந ப்ரஜாம்	பரபத்திபண்ணினவர்களுக்கு
அபயதாந	அபயங்கொடுப்பதில
நித்யவ்ரதீ	நித்தியமான வ்ரதமுடையவரென்றும்
ந த்விரபிபாஷஸே இதி	இரண்டாவதுபேச்சுசொல்லமாட்டீ [ரென்றும்
ஸ்வோக்தித:	தன்னுடையவார்த்தையாலேயே
விஶ்ருத:	ப்ரஸித்திபெற்றவர்
யாதுதாநாதய:	விபீஷணாழ்வான் முதலானோர்கள்
தவ	தேவரீருடைய
யதோக்த கரணம்	ப்ரதிக்ஞைபண்ணினபடியே செய்தலை
விது:	அறிந்தார்கள்
க்ருபண ஸார்வபௌமே	அகிஞ்சநர்களில் ராஜாவான

மயி	அடியேனிடத்தில்
தத்	அந்தவ்ரதமானது
கதம்	எந்தகாரணத்தினால்
விதத²ம் ஸ்யாத்	வ்யர்த்தமாயாகும்

உ—வ்யா ॥ ஸக்ருதிதி । (ஸக்ருத்ப்ரபந்நஜநஸம்ஶ்ரயாணாம்) ஸக்ருத்ப்ரபந்நம் ஜநம் ஸம்ஶ்ரயந்தீதி ஸக்ருத்ப்ரபந்நஜநஸம்ஶ்ரயா: தேஷாம். ப்ரபத்தியை ஸக்ருதநுஷ்டாநம் பண்ணினவர்களுக்கு. "ஸம்ஶ்ரயாணாம்" என்று சொன்னத்தாலே ஸாக்ஷாத்வ்யாஜமாக ஸ்வப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்துக்கு ஶக்தியில்லாதபோது "யேநகேநாபி ஸம்பந்தேந" என்கிறபடியே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்துடனேயாவது அநுஷ்டித்தாலும் போருமென்றுகருத்து. யத்வா; ஸக்ருத்ப்ரபந்நம் யேஷாம் தே தாந் ஸம்ஶ்ரயந்தீதி ஸக்ருத்ப்ரபந்நஸம்ஶ்ரயா:, தேஷாம். ஸக்ருத்ப்ரபந்நம் பண்ணினவர்களுடைய ஸம்பந்தம்பெற்றவர்களுக்கென்றபடி. ப்ரபந்நஸம்பந்திகளை ரக்ஷிக்கிறேனென்று சொன்னத்தாலே ப்ரபந்நரக்ஷணம் கைமுதிகந்யாயஸித்தம். "கேசவன் தமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்மாசதிர்பெற்று" என்கிறபாட்டுக்கு யேநகேநாபி ப்ரகாரேண ஸாக்ஷாத்பரம்பரயாவா என்னோடு ஸம்பந்தம்பெற்றாரெல்லாரும் ஸம்ஸாரோத்தீர்ணர்களென்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார். ஒருமலைநின்று ஒருமலையில்தாவும் ஸிம்ஹஶரீரத்தில் ஜந்துக்கள்போலே ஆசார்யர் ஸம்ஸாராதிலங்கநம்பண்ண அவரோடுண்டான குடல்துவக்காலே நாமுமுத்தீர்ணராவோமென்று முதலியாண்டான் பாசுரம். இவ்வர்த்தத்தை "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே" என்கிற ஶ்லோகத்தில் கண்டுகொள்வது. அஸ்யார்த்த: தவாஸ்மீதியாசதே ப்ரபந்நாயேத்யந்வய:. ப்ரபந்நஸம்பந்திப்யோ ஸர்வேப்ய: அபயம் ததாமி, ஒருவன் ப்ரபந்நனால் அவனை உத்தேஶித்து தத்ஸம்பந்திகளையும்பொருட்டு அபயப்ரதாநம் பண்ணுகிறேனென்றபடி. "விநதவிவிதபூதவ்ராதரக்ஷைகதீக்ஷே" இத்யத்ராபி விநதா: = பக்தப்ரபந்நா:, தேஷாம் வ்ராத: தத்ஸம்பந்திவ்ராதஜாத்யர்த்த:. ததீயாஜாதீயாஶ்ச. வி

நதர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்திகளாரக்ஷிக்கிறுனென்றபடி. இது ஸ்வஹா வாயபூர் அருளிச்செய்தவகாரம். (ஸமயதாந நித்யவ்ரத்) ஸமய தாநெநநித்யவ்ரத் ஸமயதாநநித்யவ்ரதீ. ஸமயதாநெநநித்யவ்ர தீயாசமுமாம். இதுக்கு “விரூதக:” என்கிறதடுதோடே ஸம்பம். ஸமயதாநெநெநத்ருத்ருதீயாயெயூா ஸமேஷ:, தஸ்ய்வூதெ ஸம்ப:. தயாவ ஸமயதாநாஹிஜ நித்யவ்ரதஸ்ரமதீநயமெவா ய:. சக்ரஸகாரத்தில் வரிவஸரோவ்ரதம்போலன்றிக்கே “ஸஹ ரஹஸ்யரோசவாஸீத, யாவஜ்ஜீவத்ருஹோராஜ்ரம் ஜஹோபாஸ’ என்றுயாவதாயஷெரநவ்ரதமாய், ஸகரணெவ த்யாயமில்லா தகாத்வதம்போலன்றிக்கே “ஸக்ருதெவ ஷொஷெரஹோநதவ வ ஹாநாரக்ஷணெ” என்று ஸகாணெ ரஹாவ த்யாயாவதமுமா ன நித்யவ்ரதமாயிருக்குமிவனுக்கு ஶரணாகதரக்ஷணமென்ற படி. (நவஸிரஹிதாஷெவ) இரண்டுபேச்சுசொல்லமாட்டீர், அ தாவது ஸுக்ரீவர்களாலே உபரோபமவந்தாலும் தான்சொன்ன வார்த்தையை மறுதளிக்கமாட்டீரென்றபடி. (ஊதிவ) என்றும், ஶரணாகதவரித்ராணம் நித்யவ்ரதமென்பதும், இரண்டுபேச்சுக் கிடையாதென்பது மென்றபடி. (வோக்கிதஃ விரூதஃ) ஸ்வா க்ருத்தாலேயே வ்ரஸித்தமாயிருக்கிறீர். “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய” என்று ம் “ராமொஜிநூர்ஹிதாஷெ, ஐளவெதெ வ்யமிவீரயெ ஸுஹிவாம்ஸகயீஸவெஸ | ஶஷெ த்ரொயநியி: க்ருெணெ நமெ ரொவம் வமெவஹவெஸ” ஊத்ராதி ஸ்வாக்யங்களாலேயே வ்ரஸி ஐளுயிருக்கிறீர். இது ஸநவ்ரதவயபூமானபடியைச்சொல்லு கிறுர்மேல். (யாதயாநாதயஃ தவத யயொக்ககரணம்விதஃ) விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் தேவரீருடைய சொன்னபடி நடத்தினதையறிந்தார்கள். “ஸவயொகஶரணாய ராவவாய ரஹாத்மநெ | நிவெதயதமாம்க்ஷிவ் ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம்” எ ன்று விபீஷணாழ்வான் ஶரணாகதரானபோது ஸுக்ரீவரான ஸ்ரீமஹாராஜர் “வஸ்ரதாமெஷதெணுந தீமெஷ்ண ஸவி மெவஸஹ” என்று கூடவந்த ரஷிகளோடே இவனைவித வயம் செய்யவேணுமென்றுசொன்ன ஸுதேதமான வார்த்தையைக்

கேட்டு பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் புண்பட்டு சரண்யஸ்வரூபமான மதமரானகையாலே ராவணாதிகளைப்போலே நிராகரிக்காமல் "ப ஶ்யந்தம் கபிராஜேந ராவணாவரஜம் த்வி । ராக்ஷஸம் தேஹதரம் ஸர்வம் ஸமக்ஷம் ஸத்யஸந்தம்" என்று விசாரித்து "ஸுதேதேபம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட ஶுத்தஸாத்யமித்யா" என்று மஹாராஜரைக்கொண்டே எழுந்தருளப்பண்ணிவருமபடி நியமித்தார். மந்த்ரக்ஷேத்ர பொராக்ஷரார்த்தம். ஸந்ததாமென்று மஹாராஜர்சொன்ன வார்த்தையை அநுவதிக்கவுங்கூட க்ஷமரல்லாமல் "ஸுக" என்றார். (உக்தம்) மநஸாவும் நினைக்கவுங்கூடாத ஸம்ரக்ஷத்தை வாயைவிட்டு சொல்லிவிட்டார். (கபிராஜேந) கபிஶ்ரேஷ்டனா ராஜாவகபிராஜஃ ஸ்வயங்கபியாய் குரங்குபுத்தியைக் காட்டுகிறதுமன்றிக்கே ராஜாவாயுமிருப்பர். கபிஷ்ரோஷ்டரரிருப்பர். ஸாமாஜிகர் ஸாமந்தக்களாயிருந்தால் ஒருக்கால் நல்லபுத்தி யுண்டாகக்கூடும். அதுவுமில்லாமல் கபிகளுக்குராஜாவாயிருப்பர். கபீநாம்ராஜா கபிராஜஃ. (ராவணாவரஜம் த்வி) "ஸரிதந்த்ராயா ஶாதாவிதாரணீய யாநிவ" என்று ஸமுஸஞ்சாரிஸ்ததம பண்ணிவந்த விபீஷணாழ்வானைக்குறித்து வாலியானவன்தானே ஸ்வாமிகளைகஸாரமே டேயாசநஞ்செய்யும்போது விமலியாதமுதலிய ஷாகதைந ஹம்பண்ணின இவர் சொல்லுகிறார். (ராக்ஷஸம்) ஶூதஸமேத்தோஹாவாக்ஷஸம். "ஶுத்தா" மென்று ஒருவதவ யொழம்பண்ணினால்போராதோ? "ஶுத்தாமேஷதேணோ ந தியேஸு ஶுஸஸ்ஸுஸ" என்று அநேகவதாரேலவாக்ஷவ யொழமுஞ்செய்யவேணுமோ? (தேஹதரம்) "ரஜஸ ஸ்ரூம் வஸந்தவ ராவும் ஸராஸரம் யஃ ஸரிதந்த்ரிஜஸ" என்று யுக்தியுஞ்சொல்லுகிறார் (ஸமக்ஷம்) ஸமக்ஷ்யமவிவேகம், தஸ்வாஸ்த்ர ஸமக்ஷம், நதாஸஸவாஸ்த்ரா, நயொகவாஸ்த்ரா, நஶாஸ்த்ரவாஸ்த்ரா, (ஸத்யஸந்தம்) ஸாதெம்வாவமென்று காதைபபொத்திக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்க காதுகொடுத்து கேட்டீர்களோ? ஸ்ரவாஜதாஸ்ரம் ஶேஷாக்ஷ ஸாஹாரணம் பண்ணவேண்டாவோ? இதி. இப்படி ஸுக்ரீவர் விலக்கிலும் ஶரணாமதரக்ஷணம்பண்ணி சொன்னபடி நடத்தினதை

விபீஷணாழ்வான் முதலானார்கள் கண்டுபோந்தார்களென்றபடி. இப்படி சுநிஷ்டாநவையர்த்தமாக ப்ரணதரக்ஷணம் தேவரீருக்கு வ்ரதமாயிருக்க என்னிடத்தில்மட்டும் வ்யர்த்தமாய்விட்டதே யெ ன்கிறார் । கயஜிதி । (தக) அந்த ப்ரணதரக்ஷணமானது (சுரவ ணவஸாவடிஸளசெயி) சுரவணபரைரனை அடியேனிடத்தில (கயம் விதமஜுந) என் வ்யர்த்தமாயாருப. விபீஷணாழ்வான் "ஸ்வாதந்த்ர்யவாஸநம், தெநவாஸ்வாமிதஃ" என்று மு ஜெயில் போக்கற்று சுரவணனைப் நிற்கையாலே ரக்ஷிதமோ மென்னில்; விபீஷணாழ்வான் வம்யவ்ரக்ஷைமான ஜெ யில் போக்கற்றுநின்றார், நானிந்த ஸம்ஸாதிஜலத்தில் முழுதி லும் ஒரு க்ஷணமிலலாமல் போக்கறறு நிற்கிறேன், இபபடி சுர வணஸாவடிஸணனைய் நிற்கிற என்னை ரக்ஷிக்கலாகாதோவென்று நோகிறாரென்று கருத்து ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஒருதடவை பரபத்திபண்ணினவனையும், அவனைச்சேர்ந்தவர்களையும் அபயப்ரதாநடபண்ணி இரக்ஷிபபவ னென்றும், இரண்டாவதுபேச்சுசசொல்லாதவனென்றும், தேவரீ ரே திருவாய்மலாநதருளினபடி "பரபந்நனை அபயபரதாநப்பண் ணி யிரக்ஷிபபேன்" என்கிற தேவரீருடைய வ்ரதத்தை நடத்தின படியை விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்கள் அறிநதார்கள் இபப டியிருக்கமிகவும அகிஞ்சநனை அடியேனிடத்திலமட்டும் அந்த ப்ரதிஜ்ஞை வ்யர்த்தமாகலாமோவென்கிறார் ॥ ॥ சரு ॥

(அ—கை) விபீஷணாதிகள் ஸஹ்ருதிகளாகையாலே ர க்ஷித்தோம், நீர்பண்ணினவாவம் சுநிஷ்டத்தாலேயாவது ப்ராயச்சித்தாலேயாவது மாண்டால் உட்மை ரக்ஷிக்கிறோமென்னில்; ஒரு சாமவிசேஷத்தில் சுஸிவ்ஸமாய் தொபபத்தாலே தத்ப்ரம சக்ரபாயுமான ஸமுத்ரம்போலன்றிகே ப்ரதிக்ஷண ஜிவ்ஸ மாயும தஸ்தரமுமான விலக்ஷணஸமுத்ரம்போலே யிருக்கிற நான் பண்ணினவாவமோ காலதத்வமுள்ளதனையும் சுநிஷ்வித தாலுமடாளாது, அப்படிப்பட்ட ப்ராயச்சித்தத்தையுங்கண்டிலேன்,

ஸக்தி பக்திகளை ஸாத்யஸாதநமாகச் சொல்லவில்லை யோவென்னில்; அதுவும் அநேகதோஷதுஷ்டம், எங்ஙனேயென்னில்; ஆதயோக்ய ப்ரஜ்ஞாஸோஷணவ்யாபாரமன்றிக்கே ஸகோத்ராநுஷ்டாநம், ஸகலமாணமுண்டாகிறதும் அநதிஸம்ஹிதமானாநுஷ்டிதயஜ்ஞாதிகர்மங்களாலே, அந்தகர்மங்களுக்கு உபகாரணமான தேசகாலதத்வ ஆப்யாதிகள் அஸாத்யமாகையாலே தோஷாவிஷம். ஸ்வாஹாராதிகளும் அஜ்ஞாநஜயம் பிறவாமல் ஜிதேந்த்ரியர்களாய் போஜந்த்யஜ்ஞராஞர்கள், பக்திக்கும் தஜ்ஞாநயோக்ஞ ஜ்ஞாநபக்தி ஜநநாதிகள் அபேக்ஷிதங்கள, ஆகையாலே யதுவும் ஆஹாரநியமாதிகளாலே வரவேண்டுகையாலேயும் ஆஹாராதிகளும் இப்போது அஸாத்யமாயிருக்கையாலேயும் பஜநவணுக்கவஸிதங்களாய்க்கொண்டிருப்பதாலே லோஹாவிஷ்டாவம்வருகையரிதாகையாலும் பக்தியும் தோஷாவிஷம், இப்படி ஸக்தி பக்திகளிரண்டும் தோஷாவிஷங்களாகையாலே ஒருபடியாலும் பாபங்களை நிவர்த்திக்க ஸாமர்த்யமில்லாதே தடுமாறுகிறவனுக்கு அப்ரயத்நமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை நான் முடிவதற்குமுன் சுண்டன பரிகல்பித்து அதிலே என்னைமூட்டி ரக்ஷிக்கவேணும். ப்ரயத்நம் ஸூசமன்றியே அப்ரயத்நமாயிருப்பதொன்றை பரிகல்பிக்க முடியுமோவென்னில்; ஸ்ரீராமாதி ஸர்வ ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஸஹனை உனக்கு முடியாததொன்றுண்டோவென்று, ஆழ்வார் “புருஷுமாறுபுணராயே” என்கிற பாட்டில் உன் திருவடிகளைச் சேருகைக்கு எனக்கு அப்ரயத்நமாயிருப்பதொரு உபாயத்தை பரிகல்பித்து அவ்வுபாயத்திலே என்னைச் சேர்த்தருளி அடியேனுடைய ஸம்ஸாரபந்தங்களையும் போக்கியருளவேணும், முன் ஸூசமன்றியே அப்ரயத்நமா யிருப்பதொரு உபாயத்தை கல்பிக்க முடியுமோவென்னில்; ஒரு திருச்சரத்தினாலே ஸப்தஸாலங்களான மராமரங்களேழையும் ஸப்தாதிகளையும் உருவுபடிசெய்தவுனக்கு முடியாததொன்றுண்டோவென்று பராயிட்டுத்தாபபோலே பராயிட்டுக்கிறார்.—

மூ || அநந்தக்ஷணஸம்வ்ருத்தே துரிதவாரிதௌ துஸ்தரே
யதி க்வசந நிஷ்க்ருதிர்பவதி ஸாபி தோஷாவிலா |
ததித்தமகதௌ மயி ப்ரதிவிதாநமாதீயதாம்
ஸ்வஸங்கல்பபரிக்லுப்தம் ஸபதி ரங்கதுர்ய த்வயா || ||௧௬||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதுர்ய!	ஏ ரங்கநாதனே!
அநந்தக்ஷணஸம்வ்ருத்தே	ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்தியடைகிறதும்
துஸ்தரே	தாண்டமுடியாததுமான
துரிதவாரிதௌ	பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில்
க்வசந	ஒருசாஸ்த்ரத்தில்
நிஷ்க்ருதி:	ப்ராயசித்தமானது
பவதியதி	இருக்குமானல்
ஸாபி	அதுவும்
தோஷாவிலா	தோஷங்களால் கலக்கமுடையதாயிருக்கும்
தத்	ஆகையாலே
இத்தம்	இந்த ப்ரகாரம்
அகதௌ	வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற
மயி	அடியேன் விஷயத்தில்
ஸ்வஸங்கல்ப பரிக்லுப்தம்	தன்ஸங்கல்பத்தாலே கல்பிக்கப்பட்டதான
ப்ரதிவிதாநம்	ப்ராயசித்தமானது
த்வயா	தேவரீராலே
ஸபதி	சீக்கிரமாக
ஆதீயதாம்	செய்யப்படவேணும்

வ்யா || அநந்தக்ஷணேதி | (அநந்தக்ஷணஸம்வ்ருத்தே) ப்ரதிக்ஷணம் பொங்கிவருகிறதான, சந்த்ரோதயகாலத்தில் பொங்குகிற ஸமுத்ரம்போலன்றிக்கே ப்ரதிக்ஷணமபிவர்த்தமானமென்றபடி. (துஸ்தரே) தரீதுமஶக்யமான, ஓடம்முதலியவைகளாலே தரீதும்ஶக்யமான ஸமுத்ரம்போலேயிராமல் ஒருபடியாலும்

ததப்ரஶக்த்யமென்றபடி. (ஜ்ஞாபிதபாபிபள) பாபஸந்தாநத்தில். ஸுக்ருதீ ஆருருக்ஷுர் வஸிஷ்டா முதலியவைகளாலே மேலமேல் ஸந்தாநம் வர்த்திதமாயிருக்குமாபோலே மேல்மேல் கரணத்ரயத்தாலே செய்யப்பட்ட பாபங்களாலே வர்த்திதமாயிருக்குமிந்த ஸந்தாநமென்று கருத்து. பின்னும் தேவங்கள் ஸந்தாநத்தை யெவ்வளவு ஹிததாலுமவற்றுமவிருக்குமாப்போலே காலதத்வமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும் ஜ்ஞாபிதஸந்தாநம மாளாதென்றபடி. அநுபவத்தாலே நஶியாமல்போனாலும ப்ராயஶ்சித்தத்தாலே நஶிக்கலாமென்னில்; சொல்லுகிறார் மேல | யதி | (க்வசந) ஒருஶாஸ்த்ரத்தில் (நிஷ்க்ருதிஹபதியதி) ப்ராயஶ்சித்தமானதிருக்குமாகில் (ஸாபி) அதுவும் (தோஷாவிலா) தோஷங்களாலே கலக்கமுடையதாயிருக்கும். வைதிகஸ்நாந பாராயணாதிகள் சிலபாபங்களுக்குசித்தம ப்ராயஶ்சித்தமாமத்தனையொழிய ஸர்வாதகஸங்கிதாதி ஸர்வபாபப்ராயஶ்சித்தமாகாது. அப்படிப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தத்தை ஸாத்ய யஜுஶாஸ்த்ராதிகளில் கண்டிலேனென்றபடி. (க்வசந) ஒரு விஶேஷஶாஸ்த்ரத்திலிருக்குமாகில், அதாவது—ஸக்ருத்ப்ரபத்தி விஷயக மோக்ஷஶாஸ்த்ரத்திலென்றபடி. “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய, மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ, அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” இத்யாதி விஶேஷஶாஸ்த்ரத்தில் ஸக்ருத்ப்ரபத்திகளை ஸர்வபாப ப்ராயஶ்சித்தமாகச் சொல்லியிருந்தாலும அதுவும் கீழ்ச் சொன்னபடி தோஷாவிலமாயிருக்குமென்றபடி. யதா; (க்வசந) ஒரு புருஷவிஶேஷத்தில், வ்யாஸ பராஶராதிகளிடத்தில் ஸக்தியும் பராங்குஶாதிகளிடத்தில் ப்ரபத்தியும் நிஷ்க்ருதியாய் ஸர்வபாப நிவர்த்தகமானாலும் ஆஹாரஶுத்தி ஸத்த்வஶுத்யாதிகளொன்றுமில்லாத வென்னிடத்தில் தோஷாவிலமாயிருக்கும் (தத்ஸமர்த்தகள) ஆகையாலே இந்தப்ரகாரம் வேறே உபாயாந்தரஶூந்யனாயிருக்கிற (மயி) அடியேனிடத்தில், நிருபாதிகமான உபாயாந்தரங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு கர்மயோகாதிகளை அநுஷ்டிக்கவும், ஜ்ஞாநயம் வாராமால் ஸக்தியோகம் அநுஷ்டிக்கை

க்கும், ப்ராரப்தகால பக்ஷவிசேஷ விஸ்ரம்பஜந்ய மஹாவிஸ்வா ஸத்தோடே ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் பண்ணுகைக்கும் ஒருபடியாலும் சக்தியில்லாதவென்னிடத்திலென்றபடி. (ஹே ரங்கராஜ!) ஸ்ரீ ரங்கநாத ஸ்வதந்த்ர ஸர்வபர்யவஸித! (ஸர்வாதிபதிகள் ஸ்வதந்த்ரம்) தேவரீருக்கு ஸ்வாபாவிகமான ஸங்கல்பத்தைக்கொண்டு க்ருத க்கப்பட்ட (ப்ரதிவிதாநம்) ஸர்வபாப நிவர்த்தகமாய் ஸர்வ ப்ரதமாயிருப்பதொரு ப்ராயச்சித்தமானது (ஸத்வர க்ரியா க்ரியதாம்) சீக்கிரமாக தேவரீரால் செய்யப்படவேணும். நானேக்குசெய் கிறேனென்று சொல்லப்பற்றுது, தாத்பர்யம் தாதா நில்லாது. கீழ்ச்லோகத்தில் «க்ருபணஸர்வஹஸ்தை» என்று சொன்ன கார்பண்யத்தினுடைய அதிசயத்தைச் சொல்லுகையில் இந்த ச்லோகத்துக்கு தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்தியடையாநின்றதும் தாண்டமுடியாததுமான பாபமாகிற ஸமுத்திரத்தில் (ஸம்ஸாரத்தில) ஒருசாஸ்திரத்தில் ப்ராயச்சித்தமானது சொல்லப்பட்டிருந்தால் அந்தப்ராயச்சித்தமும் அநேகதோஷங்களால் கலக்கமுடையதாயிருக்கும். ஆகையாலே இதையறிந்து வேறுகதியில்லாமலிருக்கிற அடியேனிடத்தில் தேவரீருடைய ஸங்கல்பஜ்ஞாநத்தினால் செய்யப்பட்டதான ப்ராயச்சித்தத்தை செய்யவேணுமென்கிறார் ॥ * * * ॥௧௭॥

(அ—கை) அபராதங்களுள்ளதனையும் க்ஷமிக்கிறாலும் மாளாததான மஹாபாபத்தைபண்ணின அடியேன் ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரமுமாய் விஷாதகரமுமான சப்தாதிவிஷயஸமுத்திரத்தில் நின்றும் தேவரீருடைய அநுக்ரஹவிஶேஷம் வருகிறதென்று நடுங்காநின்றேன், அல்லது விஷயங்களென்னை பாதிக்கிறதென்று நடுங்குகிறேனல்லேன், இப்படி க்ருதாநுக்ரஹவைகல்யாரக்ஷ வைஷம்யஹேதுஜ்ஞான அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும், ஒருவனை மற்றொருவன் ரக்ஷிக்கவேணுமென்னில்; நாமன்றோ இவருக்கு நியதநாயகன், நாம் ரக்ஷியாவிடில் வேறே ரக்ஷிப்பாருண்டோ, ரக்ஷிக்கத்தான்

ஈவம்	தேவரீர்
ஸமுஉராவயந்து	சொல்லிக்கொண்டு
ஶ்ராம்	அடியேனை
ஸம்ரக்ஷ	இரக்ஷிக்கவேணும்

உ—வ்ரா ॥ விஷாஷேதி । (வ்ருஜிநோத்தரஃ) வ்ருஜிநோத்தரஃ வ்ருஜிநோத்தரஃ, பாபபூர்ணன, தேவரீர் கூநரூபூர்ணராயிருக்கிறப்போலே நான் பாபபூர்ணனாயிருக்கிறேனென்றபடி. விஷயாகராஜனைத் தேவரீரை ஸநஹவியாமலிருக்கும்படி எத்தனையாயிரம் கூறும் ஸநஹவித்தாலும் மாளாதிருக்கும்படியானஎன்னபாபம்பண்ணினேனோவென்று ‹‹ஶஹஉஷிந ஸம்ஶயஃ" என்றுபிராட்டி நொந்தாப்போலே நோகிறாரென்றபடி. (விஷாஉவஹஜாஸ) உஃவைஹஜமான, ஒவ்வொரு விஷயமே ஸநேகவிய உஃவகரமாயிருக்கிறதென்றபடி. (உஜஷயாஸ) ஜெதஶஹகம்ருமமான, பெருமாளிடத்தில் ஸதிருகும்பரிவரான ஸ்ரீவஶஹாராஜரும் பெருமாளை இடிக்கும் மின்னலுக்கும் வஷுத்துக்கு மிலக்காக்கி ஐந்த்ரியவஶராய் நாலுமாஸம் பெருமாளை மறந்தாரிறே. இப்படி ஸதிருகுஉஜஷயமான விஷயங்களென்னாலே ஜயிக்குமுடியுமோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (விஷயவமுதஃ) விஷயஸஶஹத்தில் நின்றும். (கூஉநஹஙவிவஉதஃ) தேவரீருடைய ஸநஹவிஉத்தாலே (பிஹெஹி) அஞ்சுகிறேன். ஸநேகவியமான உஃவேதனை யுண்டுபண்ணும்படியான ஸநேகவஉநங்களை யுடைத்தான ஸநேகஸவங்கள் ஶணிஶஜ்ராதிகளுக்குமடங்காமல் ஒருவனை வீஙிக்குமாப்போலேயும், ஸதிரய ஶஹாரயர்களான பலர்கூடிகொண்டு பாவனை ஸஹிஶநருவை வீஙித்தாப்போலேயும் விஷயங்களென்னை பாயிக்கின்றன, ‹‹ஜஶாஶஹிதகெஶாஷாம்ஶதவதநிஹெக்ஷணாம் । ஸஃவாஹஉம் உஃவிதாம் த்ருஷ்டா ஶாவிவ்யதிதம்ஶநஃ" என்று ராத்ரியில் பிராட்டிபட்ட வ்யஸநத்தைக்கண்டு பொறுக்கவில்லை திருவடி.. இப்படிப்பட்ட வ்யஸநத்தை பிராட்டி பலநாள் பட்டாப்போலே நான் விஷயங்களாலே படுகிறேன். அந்த விஷயங்களு

வ்யாவ்ருத்தோ என்கிற ஸம்புடங்களை வாயாலே சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாம். நித்யஸூரிகளான ஸம்ஸாரிகள் பத்ரபதி நாயகனாக இருந்தாப்போலேயோ தேவரீரிருப்பது, ““ப்ராஹ்மணானாம் ஸநாதனம்” என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதம் தனமாருப்போலே தயையுனக்கு தனமன்றோ? என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோவென்று, ஆழ்வார், விஷயங்களைக்கண்டு நடுங்கி ““அல்லலே யமுதேயப்பனேயென்னையாள்வானே” என்று கூப்பிட்டாப் போலேயும், ““ஹா ராம ஸத்யவ்ரத தீர்கபாஹோ” என்றுபிராட்டி கூப்பிட்டாப்போலேயும் ““தயாதன ஜகத்பதே ப்ரியரங்க ஸம் ரக்ஷ மாம்” என்று கூப்பிடுகிறார்.—

௧௮ ॥ விஷாத பஹுளாத் பஹும் விஷயஸங்கதோ துர்ஜயாத்
பிபேமி வ்ருஜினோத்தரஸ்த்வதனுபூதி விச்சேதத: ।
அயம் நியதநாதவானிதி ஸமுத்ரவந்து
தயாதன ஜகத்பதே ப்ரியரங்க ஸம்ரக்ஷ மாம் ॥ ॥௧௮॥

பதம்	உரை
வ்ருஜினோத்தர:	பாபபூயிஷ்டனை (நான்)
விஷாதபஹுளாத்	துக்கங்களினால் நிறைந்ததும்
துர்ஜயாத்	ஜயிக்கமுடியாததுமான
விஷயஸங்கத:	விஷயஸமூஹத்தினின்றும்
த்வதனுபூதி விச்சேதத:	தேவரீருடைய அநுபவத்தினுடைய விச்சேதத்தினால் (இல்லாமையினால்)
பிபேமி	அஞ்சுகிறேன்
தயாதன!	தயையை தநமாகவுடையவரே!
ஜகத்பதே!	ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியானவரோ!
ப்ரியரங்க!	ப்ரியமான ஸ்ரீரங்கத்தையுடையவரே:
அயம்	இவன்
அயா	என்னாலே
நியதநாதவான்	நியமமாக நாதனையுடையவர்
இதி	என்று

ம் ஸர்வஸ்வாமித்வகாரண த்வகாரண ஸாமாந்யமாயிருக்கிற ஸம்பந்தங்களாயிருக்கிறதுகள். இவையெல்லாம் பொருக்கலாம் "ஸஜாதீயஸ்ய ஸித்தஸ்ய ஸ்வாம்யம் ஸ்வாமிநா। நாராயணத்வம் ஸர்வாத்மா ஸம்ஶ்ரிதா" என்கிறபடியே தேவரீருடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டானால், அதுவுமில்லையென்று நோக்குகிறீரென்று அபிப்ராயம். நான் உம்மை ரக்ஷிக்க ஸம்பந்தமுண்டோவென்னில்; சொல்லுகிறார்மேல் । இயெதி । (அயம்) இந்த வேதாந்ததேசிகர் (அஸ்மதீயநாயகர்) என்னை நியமிக்க நாயகனாக யுடையதானவரென்றபடி (அத்ர) என்று (கிமர்த்தம் ஸர்வம்) தேவரீர் சொல்லிக்கொண்டு என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். ஸர்வேஶ ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வாத்மாக்களிலும் நாமன்றோ இவருக்கு நாயகன், வேறே நாதனுண்டோ, நாயகன் ஸ்வநாயகனை ரக்ஷிக்கவேண்டாமோவென்கிற ஸ்வபாவத்தை தேவரீர் ஸ்வயம் நினைக்கிறதாகுமன்றிக்கே வாயாலும் சொல்லிக்கொண்டால் எளிதாக ரக்ஷிக்கலாமென்று கருத்து. ஶாந்த: ஸ்வஸ்தம்பித்தி என்று சொல்லவுங்கூடத்தெரியாமல் கதறுகிற ஸ்வஜநக்க ஜநநியோ! என் குழந்தை பட்டினிகிடந்து கதறுகிறதேயென்று புலம்பி ஓடிவந்து ஸ்தந்யங்கொடுத்து ரக்ஷிக்குமாப்போலே "ஸ்வாமிந் நாத:" என்றுசொல்லவுங்கூடத்தெரியாமலிருக்கிற அடியேனை தேவரீர் நான்தான் நாதனென்று சொல்லிக்கொண்டு ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்றுகருத்து. (தயாளோ!) "ப்ராஹ்மணாநாம் யதாவேத:" என்று ப்ராஹ்மணர்களுக்கு வேதம் யதாநமானாப்போலே தேவரீருக்குப்பெயரமன்றோ, நாயகனென்கிறவளவன்றிக்கே உயையாலே ரக்ஷிக்கக்கூடாதோ? (ஜகத்பதே) அடியேனிடத்தில் விஶேஷாகாரமில்லாமற்போனாலும் ஸர்வஶேஷியென்கிற ஸாமாந்யாகாரத்தைக்கொண்டு ரக்ஷிக்கலாம். (அயிதரக்ஷ) அயிதம் = ஶ்ரீதிவிஷயீஹ்ருதம், ரக்ஷ = ரக்ஷிக்ஷேத்ரம் பஸ்யஸ். ரக்ஷிக்ஷேத்ரம் தேவரீருக்கு ஶ்ரீதிவிஷயமாகையாலே தக்ஷிக்ஷேத்ரவாஸியான அடியேனை க்ஷேத்ரவாஸியென்கிற முறையைக்கொண்டு "ஸர்வக்ஷேத்ரவாஸிந:" என்று விஷயவாஸமே

நிமித்தமாக ரிஷிகளுக்கு விரோதிகளான ராக்ஷஸர்களை ஶிக்ஷித்தாப்போலே அவர்களைக்காட்டிலும் க்ரூரர்களான தர்பயௌவநாதிகளையும் விஷயங்களையும் நிவர்த்தித்து என்னை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று தாத்பர்யம் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீரங்கத்தில் மிக்கப்ரீதியுடையவரே! மஹாபாபியான நான் துக்கங்களினால் நிறைந்ததும் ஜயிக்கமுடியாததுமான விஷயஸமூஹங்களினின்றும் தேவரீருடைய அநுபவத்திற்கு குறைவு வருகிறதென்று அஞ்சுகிறேன். "இவர் நம்மை நாதனாகவுடையவரெ"ன்று சொல்லிக்கொண்டு அநந்யகதியான அடியேனை இரக்ஷிக்கவேணும் ॥ * * ॥௧௭॥

(அவ—கை) இந்த ஶ்லோகத்துக்கு இரண்டுயோஜனை சொல்லப்படுகிறது. (ப்ரத²மயோஜநா) ஸர்வஸ்மாத்பரரான தேவரீருக்கு ஸ்வாபா⁴விகமான பாபங்களும் தத்ப²ல க்லேஶாத்³யநிஷ்டங்களுமில்லையென்று ஶ்ருதிகள் உத்³கோ⁴ஷிக்கின்றன, அப்படி அநிஷ்டஸ்பர்ஶ ராஹித்யம் ஸ்வாபா⁴விகமாகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் உமக்கு லீலையாய்விட்டது, ஆனபடியாலே என்னுடைய பீடையும் உனக்கு லீலையாய்விட்டது. ஆனாலும் ஶரணாக³தவ்யஸநஹாரியன்றோ தேவரீரிருப்பது, ஆகையாலே ஶரணாக³தனான என்னுடைய பீடையை விடாதே கொள்ளென்கிறார்.—

உ-ஏ ॥ நிஸர்க³நிரநிஷ்டதா தவ நிரம்ஹஸ: ஶ்ரூயதே
ததஸ்த்வயி ஸ்ருஷ்டிவத் ப⁴வதி ஸம்ஹ்ருதி: க்ரீடி³தம் ।
ததா²பி ஶரணாக³தவ்யஸநஹாரிதோ ப⁴வாந்
உதீ³க்ஷித இஹ யத் ஸவிஶேஷ கிமேஷ்டா ஸ்வதந்த்ரஹவ: ॥

பதம்	உரை
ஹே த்ரிதா⁴ம!	ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரே!
நிரம்ஹஸ:	பாபமில்லாதவனான
தவ	தேவரீருக்கு
{ நிஸர்க³ நிரநிஷ்டதா	ஸ்வபாவமாகவே அநிஷ்டமில்லாமையானது

ஶ்ரூயதே	ஓதப்படுகிறது
அத:	ஆகையாலே
ஸ்ருஷ்டிவத்	ஸ்ருஷ்டிபோலே
ஸம்ஹ்ருதி:	ஸம்ஹாரமானது
க்ரீடிதம்	க்ரீடையாக
பவதி	ஆகிறது
ததாபி	ஆனாலும்
பவாந்	தேவரீர்
ஶரணாகத	சரணாகதர்களுடைய
ஸ்நேஹ	ஸ்நேஹத்தின்
ஹாநி	இல்லாமையின்றும்
பீத:	பயந்தவர்
இஹ	இந்தஉலகில்
கிமபி	விலக்ஷணமான
யத்	யாதொன்றானது
இஷ்டம்	எனக்கிஷ்டமாக
பவேத்	ஆகிறதோ
தத்	அதை
மாஸ்ம ஜீஹப:	விடாதேகொள்

வ்யா॥ நிஸ்ஸீமபூமந்! (ஹே த்ரியுக!) த்ரீணி யுகாநி யஸ்ய: ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜஸ்ஸுக்களென்று மூவிரண்டுகளான ஷாட்குண்யங்களையுடையவனே! இத்தாலே ஸார்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்திகளுஞ்சொன்னபடி. (நிரங்குஶ:) நிர்கத: அங்குஶ: பாபம் யஸ்மாத், பாபாத்ருஷ்டாபாவே தாத்பர்யம், ஒருநியதமான பாபமில்லாதவனே (தவ) தேவரீருக்கு (நிஸ்ஸீம்நு நிராஶங்கதா) நிஸ்ஸீமனை நிராஶங்கதா, ஸ்வாபாவிகமான அநிஷ்டங்களில்லையென்பது, ராமனுக்கு பூர்வகாண்டத்தில் ஶோகாத்யநிஷ்டங்களிருந்து உத்தரகாண்டத்திலில்லாதாப்போலவும், க்ருஷ்ணனுக்கு கம்ஸவதாதிகளாலே அநிஷ்டங்களில்லாதாப்போலவுமன்றிக்கே ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வதஶ்ச அநிஷ்டங்களில்லையென்றபடி. (ஶ்ரு

யதே) "ஸ்வஹத பாப்மாவிஜர:, பரிதாபாணாம் ஸகலாந யத் க்லேசாதயஸ்ஸந்தி பராபவரேசே" இத்யாதி ச்ருதி ப்ரமாணாதிகளாலேசொல்லப்படுகிறது. ஆகையாலே, ஸ்வாபாவிகஸ்வ காருண்யையாலும், ஸ்வாபாவிக: பாபங்களும் தத்கார்யக்லேசங்களுமில்லாத்தாலேயு மென்றபடி. (ஸம்ஹ்ருதி ஸ்ருஷ்டிவத் க்ரீடிதம்பவதி) ஸம்ஹாரமானது ஸ்ருஷ்டிபோலே க்ரீடையாகஆகிறது. க்ரீடிதமிதி பாவேக்த ப்ரத்யய:. க்லேசங்களில்லாமல்போனாலும். தத்தத்ஸஹித பாபங்களிருந்தால் கராதிக்லேசங்களுண்டாகக்கூடும். ஸம்ஸாரிகளுக்கு உத்பாதந ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரம் ஸாபாவமாய் லீலையாயுமிருக்கும், அதையழித்தால் பாபமுண்டாகையாலே உத்பாதந ஸம்ஹாரம் லீலையாகாது. அப்படிப்போலே உனக்கு ஸம்ஹாரத்தாலே பாபமுண்டானாலன்றோ க்ரீடையாகாது; அதுவுமில்லை, பின்னும் ஸ்வாபாவிகஸ்வகாருண்யமிருக்கிறீர், ஆகையாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஜகத்ஸம்ஹாரமும் லீலையாய்விட்டது, ஸம்ஹாரத்தாலே ஜகத் படுகிற ஹிம்ஸையை நீர் அறிந்தீராகில் அத்தால் உமக்கு க்லேசமுண்டாய் லீலையாகாது, ஸம்ஹரிக்கவும்மாட்டீர், பிறவிசெல்வனுக்குதரித்ரன் படும் கஷ்டந்தெரியாதிறே. லீலாநாம ஜநநஜநக வ்யாபார விசேஷ:. கண்டகாதி லீலையும்பானுக்கு ஸ்தாநத்தில்பட்டு க்லேசமுண்டானால் ராஜாவுக்குவ்யஸநமுண்டாய் லீலையாகாது ஆகையாலே ஸவஸ்வகாரத்தாலும் உனக்கு க்லேசாதிநிஷங்களில்லாத்தாலே ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையாயிற்றென்றபடி. இங்கு ஸாமாந்யமாக ஜகத்ஸம்ஹாரம் லீலையென்று சொன்னதுக்கு தம்மை விஷயங்களாலும் தம்ஷ்ட்ராதிகளாலும் ஹிம்ஸிப்பித்து ஸம்ஹரிக்கிறவிசேஷத்திலேயும், ஸாயகங்களை தம்ஷ்ட்ராதிகளாலே ஹிம்ஸிப்பித்து தரிகெட்டு ஓடிப்போகும்படிசெய்கிற ஸம்ஹ்ருதிவிசேஷத்திலேயும் தாத்பர்யம். இதரர்கள்படும் கஷ்டமின்னபடி இருக்கிறதென்று உனக்கு தெரியாதிறேலேயிறேநான்படும்கஷ்டமுனக்குத்தெரியவில்லை, ஆகையாலே ஹிம்ஸிக்கிறாயென்று பட்டாபிப்ராயம். (தயாவதி) ஆனாலும், ஸம்ஹா

ரமும் ஸ்ரீவிபீஷணனுமென்றபடி. (ஸவாநு) தேவரீர் (ஶரணாகதவத்ஸலப்ரஹ்ருத:) ஶரணாகதனுடைய ஸ்நேஹத்துக்குக்குறைவுவந்தால் என் செய்வோமென்று பயந்தவன்தான். இப்படி ஸாதாரமாகச் சொன்னபோதிலும் ஶரணாகதரான தேஶிகருடைய ஸ்நேஹத்துக்குக் குறைவுவருமென்று ஸம்ஸாரன் பயந்தவனேயென்று விஶேஷிதாத்வயம் (ஈதிஷீத்ஸயகமேவகு) இந்த லோகத்தில் எனக்கிஷ்டமாக யாதொன்றுண்டு ஆகிறதோ? (த்நாஸுஸீஹவ:) அதை விடாதேகொள்ளும். எனனுடைய இஷ்டம் வாவாஈமோவரம், அது இந்த லோகத்தில் வ்யக்தியிலே யிருக்கும்போதும் ஈக்ஷதாவ்யாநாஸவத்தைப் பெறவேணுமென்கை. அதை "ஶாநாஜிவ வஶோராபாஶ:" என்கிறபடியே க்ருத்ஞஈயஈனை நான் வாவா கேட்க லஜ்ஜையாக விருக்கிறது, அதைதேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் ஸாயிக்கவேணுமென்றபடி. யதா, இஷ்டாநிஷ்டங்களின்னதென்று எனக்குத்தெரியவில்லை, அதை ஸர்வஜ்ஞரான தேவரீரே அறிந்துகொண்டு விடாமல் செய்யவேணுமென்றபடி. "யம் க்வா ஈநஷ்ட்ராயஹித்தஈந்ர வெ" என்று வஸுதேவன் ஜநகனைக்கேட்டாப்போலே கேட்கிறாரென்னவுமாம். [த்விதீயயோஜநா] இப்படி "ஸ்ரீதிரிஹ" என்கிற முதல் ஶ்லோகமுதல் "ஜயாய ஜகஸ்வதெ ஜயிதாஸ்து ஸம்ரக்ஷஈம்" என்கிற அளவாலே வ்யாபித்திருக்கச செய்தேயும், எம்பெருமான் கோயிலில் ஸ்ரீஈவனைப் ஸேவித்திருக்கச்செய்தேயும் க்ருபாவோடே இவருக்கு ஈவங்காட்டி இவருடைய ஸ்ரீஷஞ்செய்யாமலிருந்தவாறே கிஞ்சித் வ்யாயகொவயஸ்தாரா யக்கொண்டு உபாலம்பிக்கிறார். பெருமாள் வநத்துக்கு எழுந்தருளும்போது "சத்தஸ்ஸ்ஸ்ஹிதாஸ்ய ஈருஷீ கஶகணகாநு" ஐத்ராதிகளாலே கூடவருகிறேனென்று வ்யாபித்தத பிராட்டி நம்முடைய ஈநாரய வஹிதியில்லாமையாலே "வ்யயாவா ஹிஈநாஸ்ய வஸிவிக்ஷவ ராவவம்" என்று வ்யாயகொவத்தாலே பெருமாளை உபாலம்பித்தாள். "கஷீதிகஶஶ்ரீக்ருஷ்ண:" என்றுசொன்ன ஶோவிகைகளை "ஈயவா கிம்தஹாயாமெவ:" என்

ரூர்கள். ஆழ்வார் தம்முடைய ப்ரணயரோஷாதிஶய பண்ணுமையாலே “மின்னிடைமடவார்” என்கிற திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானை உபாலம்பித்தார். கலியனும் அப்படியே “தென்னிலங்கையரன்சிதறி” என்கிறபாட்டில உபாலம்பித்தார். ஜ்ஞாநஶக்திபலைஶ்வர்ய வீர்ய தேஜஸ்ஸுக்களென்கிற ஷாட்குண்யாதி ஸம்பத்துக்களுனக்கிருப்பதுடன் ஸௌஶீல்யநிஷ்டங்களும் அதுக்கு ஆஶ்ரயமான பாவங்களும் ஸ்வபாவதயைவ உனக்கில்லாத்தாலேயன்றோநான்படுகிறபாடெல்லாம் தெரியவில்லை, பிறவிச்செல்வனுக்கு பாரனுடைய தாரித்ர்யக்லேஶந்தெரியுமோ? அநிஷ்டங்களெனக்கில்லையென்று நீர் எங்ஙனே கண்டபடியென்னில்; நித்யநிர்தோஷகல்யாணகுண ஶேஷவேதங்கள உத்கோஷிக்கின்றன, இப்படி ஸௌஶீல்யநிஷ்டங்களுனக்கு இன்னபடியிருக்குமென்று தெரியாத்தாலேயன்றோ ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமுமுனக்கு லீலையாகிறது, நரிக்கு விளையாட்டு நண்டுக்கு ஜீவன்போகிறதென்றுபபோலே உம்முடைய லீலை எனக்கு க்லேஶாவஹமாயிருக்கிறது. ஆகையாலே பரஸ்பர ஸௌகஸ்வபாவனை உனக்கு எங்களோடுறவில்லை, பந்தமுமில்லையென்று உதாஸீநமாக இவர்சொல்ல; எம்பெருமானும் ஐயோ! இவர் க்ஷுபிதர்போலேயன்றோ காணப்படுகிறது, என்செய்வோமென்று ஸஸம்ப்ரமமாக ஓடிவந்துநின்று ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஆஶ்ரிதனை ரக்ஷியாமல்போனால் “ஸர்வம் ஶோஷோதாநாபவம் ரக்ஷணே” என்று எனக்கு மஹாதோஷம் வருகிறதோடுங்கூட ஆஶ்ரிதர்கள் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தைவிட்டால் நான்மஹாபயத்தை யடைந்தவனன்றோ? ஆழ்வார், நெடுங்காலம் விஶ்லேஷித்து ப்ரணயரோஷணம் பண்ணச்செய்தேயும், நான் * பசுமேய்க்கைக்காக க்ஷணம் விளம்பிக்க, மிகவும் க்ஷுபிதராய் இனியவன்வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்

---

* “மின்னிடைமடவார” என்கிற திருவாய்மொழியில ஆலினீளிலை என்கிற நாலாம்பாட்டில் “எனக்குப் பசுமேய்க்கப போகவேண்டாவோ? நீநினைத்தபோதே வரலாயிருக்குமோ” என்று பிள்ளான் வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளினார் *

லோமென்று ஸங்கல்பமிட்டுக்கொண்டிருக்க; நானது பொறுக்கமாட்டாமலிருக்கவும் ஈஶ்வரனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமும் கூடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்வாபராதத்தை க்ஷாமணம் பண்ணவுங்கூட அவகாசமில்லாமல் நடமாடி நின்றது உமக்குத்தெரியாதோ? நீர் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தைவிட்டால் நான் ஸத்தாஹாநியென்றோ இருப்பதென்று அருளிச்செய்ய; நீர் ஶரணாகத ப்ரணய ரக்ஷகனென்னு மிடம் அடியேனுமறிவேன், என்னைக்காட்டிலுமுனக்கு இஷ்டமான வஸ்து சில உண்டு, அந்தவஸ்துக்களை விடாதேகொள்; அந்தவஸ்துவை இன்னதென்று சொல்லிக்காணென்ன; அவைகளை இன்னதென்று ஸ்வபக்ஷத்ரா ஆராய்ந்துகொள்ளென்று உபேக்ஷத்தைத் திரும்பிக்கொண்டு உபாலம்பித்துச் சொல்லுகிறார். [ஶரணாகதர்:] (ஶௌரியாதி) ஷாட்குண்யபரிபூர்ணா! ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான உனக்கு ஸ்வாநுடைய ஶ்ரேயஸ்ஸெரியுமோவென்று கருத்து. (ப்ரஹ்ருதிராதிஷ்டதா) நஹி த்ருதே சதிஷ்டம் = ஶ்ரேயம் யஸ்ய ஸ:, ப்ரதிஷ்டஸ்ய ஸ்யாவ: ப்ரதிஷ்டதா, ஸ்வாபாவிகாதிஷ்டாபாவ்யாம், ஶ்ரேயாத்ரு நிஷ்டாபாவமானதென்றபடி. (ப்ரஹ்லாதஸ:) நிஷ்டாவமு (ஸவ) தேவரீருக்கு(ஶரணாகதெ) "ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய" இத்யாதி ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிகளாலே சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வாபாவிகத்தை ஶரணாகதர்நிஷ்டங்களுக்கும் தத்த்வ ஸ்வபாவங்களும் உனக்கில்லாததாலே ஸ்வாநுடைய ஶ்ரேயஸ்ஸெரியவில்லை. உன்னைப்பிரிந்தார் படுகிற ஶ்ரமத்தையும் நிஷ்பியாமென்றும் தாத்பர்யம் (ஸத:) அநிஷ்டங்கள் போலுருபடிக்கு முனக்கில்லாததாலே (ஸ ப்ருஷ்டிவசா ஸம்ஹரதி: ஸ்ரீஷிதம்ஹவதி) ஸ ப்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் ஸ்ரீதேவியாக ஆகிறது நீயும் கைவிட்டு ஶப்தாதி விஷயங்களைக்கொண்டும் யவனாதிகளைக்கொண்டும் என்னை பீடிக்கிறது முனக்கு ஸ்ரீலைபாய்விட்டதென்றபடி. ஆகையாலே யுனக்கு என்னேற்றமில்லை ப்ரணயமுமில்லையென்கிறாரென்று ஹார்த்தாபிப்ராயம். இப்படி இவர் சொல்லவே எம்பெருமானும் நான் ஜகத்ரக்ஷணவிநோதியாலே ஸம்ஹாரம் விவக்ஷித்தால் இதற்கிப்படிச்சொல்லலாமோ? ஸம்ஹாரமுமெனக்கு லீலையானாலும் ஶரணாகதர்கள் என்னிடத்தில் ப்ரணயத்தை

விட்டால் என்செய்வோமென்று பயந்தவனன்றோ என்றருளிச்செய்ய; சொல்லுகிறார்மேல, தயாவீதி। (தயாவி) ஸ்ருஷ்டிபோலே ஸம்ஹாரமும் க்ரீடையானபோதிலும (ஸ்வாநு) தேவரீர் (ஶரணாகதவ்யஜ்ஞஹித:) ஶரணாகதனுடைய வ்யஜ்ஞத்தினின்றும் ஸபயவாதான் ஶரணாகத வ்யஜ்ஞம் ஶரணாகதத்யாகம் ஶரணாகதன் தன்னுடைய வ்ரதத்தைவிட்டாலென்செய்வோமென்று ஸபயவன்தானென்றபடி. தஸ்ய த்யாகம், ஸத்ஞம்ஶரணாகத த்யாகமென்பது "ஹித:" என்பதாலே ஸூசிதம். லோகத்தில் இதரன்விஷயத்தில் ப்ரேமபண்ணினால் அந்தரிதன் தம்மிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை விடுவனென்கிற ஸயம் வஸிஷ்டமிறே. அப்படிப்பட்ட ஸாஹஸ்யம் பண்ணினவர்களாரோ; நானன்று என்று ஸாதுர்யாபிப்ராயம். ஆனால் நீர் எனக்கு உபஸ்தவ்யவன்றோவென்று அவன் அருளிச்செய்ய, சொல்லுகிறார் மேல் । உதிஷ்டிதி । (உத) என்னைக்காட்டிலும் (உப) இந்தலோகத்தில் (கிஷ்வி) ஸமிவப்யநீய வ்ருத்திவிஷயமான (யஸ) யாதொருவஸ்துவுண்டோ (தஸ) அத்தை (ஶாஸ்ஜீஸவ:)விடாதேகொள். என்னைக்காட்டிலும ஸமிவப்யநீய வ்ருத்திவிஷயமானவஸ்துஉண்டு, அதைவிடாதே, அங்கே நீபோகக்கடவாயென்கிறரென்றுகருத்து. என்னைக்காட்டிலும் அதிகமானஉபஸ்தவஸ்தவ்யவைவிடாதேபோவென்று சொல்லாதே "உதிஷ்டிஸயஸ்ஸவெஸ்க்ஷ்வி ஶாஸ்தஜ்ஜீஸவ:" என்று சொன்னத்தாலே ஔதார்யம்தோற்றுகிறது. நம்மாழ்வார், "வைகல்பூங்கழிவாய்" என்கிற திருவாய்மொழியில வடுகஉபாவமாக வ்யாபித்திருக்கச்செய்தேயும் எம்பெருமானெழுந்தருளாதிருந்தவாறே வ்யஜ்ஞரோஷாவிஷ்டராய் அவன் வந்தாலும் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்லோமென்று ஸஙயமிட்டுக்கொண்டிருக்க, எம்பெருமானிது பொருக்கமாட்டாமல் ஓடிவந்து ஆழ்வார் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸ்வாராயக்ஷாவணம் பண்ணவுங்கூட அவகாஶமில்லாமல் ஆஶ்ரயாரணாக்ஷஶராய், ஆஶ்ரயாரணாயபிவருடைய 'நறுங்கழல்களையெடுத்து ஸவமாதங்களாலும் ஸஶித்து ஆஶ்ரயுபிருந்தாப்போலே

தூப்பில் பிள்ளை ஸம்ப்ரதாயக்ரந்தத்தில் வடக்ஷோவமாக வ்யாபரி-த்தும் மும்மணிக்கோவையில் விரஹார்த்தராய் வயிற்றுப்பிடியாலு-ம் அவனை மூர்த்தருஷாமையாலே ப்ரணயகோபராயிருக்க, அது பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானோடிவந்து நாயிகாஸ்வபாவ ஸரான இவர் ஸந்நிதியிலில்லாமையாலே க்ருத்யாரணாக்ஷரா-ய் க்ருத்யாரணாயுடும் ஸ்வேதநமான பந்துகழல்கள் அம்மானை முதலிய யிவருடைய ஸ்ரீகோவகரணங்களை யெடுத்து க்ருஸலித்-து ஜ்யோத்யாரணாயிருந்த இவளைப்பார்த்து என்னுடைய பந்தை யும்கழலையும் அம்மானையுந்தந்து போகுமென்றுபோலே யேச லாகச்செய்த ப்ரபந்தத்தில் இவருக்கு ப்ரணயரோஷமுண்டென்ப து வ்யக்தமாகிறது. “பந்தைகவர் பிராக்ருதநாய் ஸம்ஸ்க்ருதச்செந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செறியச்சேர்ந்து பந்துகழலம்மானை யூசலேசல் பரவநவமணிமாலை யிவையுஞ் சொன்னேன்” என்று தாமே யரு ளிச்செய்தார் ॥ * * *

திரண்டபொருள். ஏ ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனே! ஒருவித்தமா-ன பாபம் ஒருபொழுதுமில்லாதவனான தேவரீருக்கு ஸ்வபாவமாய் அநிஷ்டங்களொன்றுமில்லையென்று ஓதப்படுகிறது ஆகையாலே தேவரீருக்கு உலகஸ்ருஷ்டியானது எப்படி விளையாட்டாகஆகிற தோ, அப்படியே ஸம்ஹாரமும் விளையாட்டாக ஆகிறது இப்படி-யானாலும் தேவரீர் சரணாகதர்களிடத்திலிருந்த ஸ்நேஹத்தினு-டைய பங்கத்தினின்றும் பயந்தவரன்றோ? ஆகையாலே சரணாக தனான அடியேனுக்கு இந்தப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் எது ஸுகக்கர மாயாகுமோ அதைச்செய்யவேணும் ॥ * * ॥கஅ॥

(அ—கை)· இப்படி நிர்ஹேதுகஸ்நேஹிகள் சொன்னவார்த்தை யைக்கேட்டு எம்பெருமான் கலங்கி தேவரீரைக் காட்டிலுமெ னக்கு வேறே ஐஷ்வர்யமுண்டோ? “ஐஶ்வர்யஸித்திர் ஸர்வா-து-ம க்ஷேமா ஸகலம் ஸிததம்” என்கிறபடியே தேவரீர் நிய-மித்த கைங்கர்யத்தைச் செய்யப்போகிற மநுஷ்யனல்லேனோ நான்? “ஸ்ரீயபதிர் நிர்மலவம்” என்கிறபடியே கைங்கர்யத்தை நியமிக்க

வேணுமென்று விநீதனாய் அருளிச்செய்ய நிரவதிகதயாஶாலிகளும் ஸம்ஸாரநிவர்த்தகருமானவராய் "வைராக்யவிஜிதஸ்வாந்தை: ஸர்வத்ர விகதஸ்ப்ருஹை:" என்று க்ருதஜ்ஞம் ஶ்ரேஷ்டதமராயும் யதீந்த்ரமஹாமுநிகளுடைய அபிமானிகளுடைய கடாக்ஷவிஶேஷபாத்ரனுமான அடியேனை விஶேஷித்துக் கடாக்ஷிக்கவேண்டியிருக்க ப்ரஹ்லாதாதிகளைப் போலேயாவது அடியோங்களுடைய பயத்தைத்தீர்த்து ரக்ஷித்தால் அவர்கள்போலே நிர்பயராயிருக்கிறோமென்று "ஸாமாந்யஶக்திவஶேஷவைஶேஷிக நியமாபேக்ஷா ஶாஸ்த்ரகவ்யா" என்று ஸம்யமீந்த்ரரான கணாதமஹர்ஷியினுடைய ஶக்தியென்கிற ஆகாரத்தைக்கொண்டு ஸாமாந்யஶக்திவைஶேஷிகமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்க மற்ற தாராகளைப போலே ஸாமாந்யமாக வைத்துக்கொண்டாலும் போருமென்று சொன்னப்போலே சொல்லுகிறார்.—

௮௯ || ப்ரஹ்லாதவாயஸகஜேந்த்ரத்ரௌபதீ
விபீஷணஸுமுகவ்ரஜஜனாம்பரீஷமுக்யா: |
த்வத்பதஸமாஶ்ரிதா: ஸமதிகதபூர்வா
அஸ்மாபி: தயா வயம் ஸமாந ரங்கதுர்ய || ||௮௯||

பதம்	உரை
ஹே ரங்கதுர்ய!	ஏ ரங்கநாதனே!
ப்ரஹ்லாத	ஹிரண்யகசிபுவின் குமாரனனப்ரஹ்லாதனென்ன
வாயஸ	காகாஸுரனென்ன
கஜேந்த்ர	கஜேந்த்ராழ்வானென்ன
த்ரௌபதீ	த்ரௌபதியென்ன
விபீஷண	விபீஷணாழ்வானென்ன
ஸுமுக	ஸுமுகனென்ன
வ்ரஜஜனா	கோகுலத்திலிருந்த ஜநங்களென்ன
அம்பரீஷமுக்யா:	அம்பரீஷசக்ரவர்த்தியென்ன இவர்களைமுதலாகவுடையவர்கள்
த்வத்பத	தேவரீருடைய திருவடியை
ஸமாஶ்ரிதா:	ஆச்ரயித்தவர்களாய்க்கொண்டு

யதா	எப்படி
பயவிமோக்ஷம்	(ஸம்ஸாரத்தினுடைய) பயத்தினின் [றுவிடுதலை
ப்ராபு:	அடைந்தார்களோ
ததா	அப்படியே
வயம்	அடியோங்களும்
த்வயா	தேவரீராலே
ஸத்ய:	சீக்கிரமாக
ப்ராப்ஸ்யாம:	அடையக்கடவோம்

உ-வ்யா ॥ ப்ரஹ்லாதமுகா இதி । (ப்ரஹ்லாதமுகா யஸ்ய ஸ்ரீ ஸ்தவ ஸ்ரீவத்ஸ விபீஷண ஸுமுக காளிய கஜேந்த்ராதயஸ் ததோக்தா:) ப்ரஹ்லாதமுகா:, ஸுமுகாத:, ஸர்ப்பஸ் = காகாஸுர:, ஸ்ரீ பௌண்ட்ரக: ஸுமுக நம்மாழ்வான், ஸுமுக: = ஸாதேவன், ஸ்ரீமந் நாராயணன் பெரியதிருவடிமேலேறியருளி ஸஞ்சரிக்கும்போது பெரிய திருவடி ஸந்நிதியில் ஸஞ்சரிக்கிற ஸாதேவனென்கிற ஸர்ப்பத்தை ஸங்க்ரஹிக்க, ஸாதேவன் ஸர்வேஸ்வரனான பெருமாளை சரணம்புக, அவன் திருவடியை ஸர்ப்பத்தை ஸங்க்ரஹிக்கவொட்டாமல் ஊர்த்வமுடிச்சுக, அவ்வளவில் ஸாதேவன் புற்றில் நுழைந்துவிட்டானென்று வைராக்யமாக ஸந்நிதியா. ஸ்ரீவைஷ்ணவதிருப்படியில் நம்மாழ்வார் ஆச்ரிதத்தில் வைகுந்தருக்கு வருகிறோமென்றுசொல்லியுரைத்தருளி குப்போய்விஷ்ணுவித்துவர, வாரணாகாராதிகுருமூர்த்யாஜவாரணம் பண்ணிக்கொண்டு ஸ்ரீரக்ஷிக்க, நம்மாழ்வார்ஸாதேவர் ஜலவாரணம்பண்ணின ராஜாவைப்பார்த்து காவிரியில் அவனை ஸம்ஹரிக்கத்துடங்க ராஜாவும் ஸர்வேச்வரநாழ்வாரை சரணம்புக, ஸர்வேச்வரனாழ்வானும் நம்மாழ்வாரை ஸர்ப்பத்தின் அடியும் ராஜாகாலிலே விழும்படி பண்ணினார். *

திரண்ட பொருள். ப்ரஹ்லாதன் முதலியவர்கள் தேவரீரை சரணம் புகுந்து தங்களுடைய பயத்தை யெப்படி விமோசித்துக்கொண்டார்களோ! அப்படியே நாங்களும் தேவரீராலேயே பயத்தினின்றும் விடுதலையை சீக்கிரமாய் அடையக்கடவோம் ப்ர

ஹ்லாதன் தன் தகப்பனான ஹிரண்யகசிபுவினால் செய்யப்பட்ட ஹிம்ஸை பொறுக்கமாட்டாமல் எம்பெருமானை சரணம்புக, எம்பெருமானும் நரஸிம்மரூபியாய் அவதரித்து அவனை ஸம்ஹரித்து ப்ரஹ்லாதருக்கு பயமில்லாமையைப்பண்ணினாரென்பதை புராணங்களாலறிக. தன்னைசரணம புகுந்ததினால் காகாஸுரனை பரமஹாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தானென்பதை ராமாயணத்தாலறிக. இப்படியே மேலுங்கண்டுகொள்வது. "ஹாஜஹஉ", என்று காளியனையுஞ்சொல்லலாம். ||கக||

(அ—கை) இப்படி கீழ் ஶ்லோகத்தில விஶேஷித்து கடாக்ஷியாவிடில்போனாலும ஸாமாந்யமாகவாவது கடாக்ஷித்தாலும் போருமென்று இவர் சொல்லவே, எம்பெருமானும் பினனுமிவர் க்ஷவிதாபோலேயன்றோ காணபபடுகிறதென்று ஸ்யாகூதனாய், ஓ பிள்ளாய் நீர் இப்படி ஸாமாந்யமாகச்சொல்லக்கூடுமோ? "ஆஜ்ஞாவ்யாஹம் தவாஸ்மிநாம்," "அது நமது விதிவகையே" என்றும மாமபழம் கேட்க வாழைப்பழம தருவாரைபபோலன்றிககே கூஷ்ணதைவாநுஸாரணமாகவன்றோ நான் செய்கிறது, தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை யின்னதென்று நியமிககவேணுமென்று கொண்டு விநீதராய் அருளிசசெய்ய, நிமகாஞரிஷிகளும் இப்படி வரமகாருணிகனாய் உஹாவஹவான இவனையன்றோ நாம் உதாஸீநமாகச்சொன்னது, என் செய்வோமென்று அநுதப்தராய் மிகவும் நிவ்ருத்தியையடைவராய் தம்முடைய இஷ்டத்தை இன்னதென்று விஶிஷ்யவாயிருக்கிறார்:—

உ—ம்|| ஸயம் ஶய ரஜயாந் நிதராஷிராஷ ஸுப்ஶாம்
ஶ்ரியம் வஹஹ்ஸய வரஹோ ஶ்ரிதவிவக்ஷநீஞய ।
ஸ்யம்ஸமீசிநம் வவஸ்தவ நிஶாமயஞ ஸ்தா
வயம் த்ரிதஶநிவர்த்திம் ஹவி ஊகாநு விதேஹீ ॥ ||உ०||

பதம் உரை

ஹே வ ஹோ! ஏ பிரபுவே!
[க்ஷம் தேவரீர்]

ரங்கதாம்நி	இந்த ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில்
அமிதார	காமாதி போகங்களிலிச்சையில்லா
விநாஷ்ணாச்ரிதாம்	தவர்களுடைய (பரமைகாந்திகளுடை யவென்றபடி).
பயம்	பயத்தை
ஶமய	நாசஞ்செய்யவேணும்.
ஶ்ரியம்	[பாகவத ஸம்ருத்திரூபமான] ஸம்பத்தை
வர்த்தய	வ்ருத்திபண்ணவேணும்
ஶ்ரிதவிபக்ஷம்	ஆச்ரிதர்களுடைய விரோதிகளை
உத்தர	அடியோடே நாசஞ்செய்யவேணும்
ஹே பூதிக்ருத்!	ஏ முக்தி புத்தியைக்கொடுப்பவனே!
வயம்	அடியோங்கள்
தவ	தேவரீருடைய
ஸ்வயம் வ்யக்தம்	ஸ்வயம் வ்யக்தமான
வபு:	(ஸ்ரீரங்கசாயியான) திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை
ஸதா	எப்பொழுதும்
நிஶாமயந்த:	ஸேவித்துக்கொண்டு
புவி	பூலோகத்தில்
நித்யஸூரி	நித்யஸூரிகளுடைய
நிர்வ்ருதிம்	ஆநந்தத்தை
பஜேமஹி	அடையக்கடவோம்.

உத்தரார்த்தம் ஸயத்தி। உபய விபூதிக்கும் ப்ரபுவான தேவரீர் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்களையும் அதடியாக வந்த தேவதாந்தர ஸம்பந்தமுமில்லாத பரமைகாந்திகள் நித்யவாஸம் பண்ணும்படியான ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தில் காமக்ரோதாதிகளாலுண்டான பயத்தை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும், பாகவத ஸம்ருத்தியை அபிவ்ருத்திசெய்யவேணும், ஆச்ரித விரோதிகளை ஸமூலமாக நிரஸிக்கவேணும், இப்படிச்செய்யவே ஸ்வநாதஸேவைகபரராக மோக்ஷகாமரான அடியோங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்காட்டிலும் ஸ்வேச்சையாலேவந்தவதரித்த தேவரீருடைய திவ்யம

கள விக்ரஹத்தை கண்களாலே நித்யஸூரிகள்போலே ஸேவித்துக்கொண்டு ஶோகஷமா ஶ்ரீராஜேந்த்ரிஉண்டான ஆநந்தத்தை இவ்வேத நடிப்பிப்போமென்கிறார். (ஹேதேவ்ஹேரா) உஹய விஹூதி நியந்தாஹ! வ்யஸ்தவத்வாரமத்தாலே ஸமஷேதத்ராதி கள் விபிபன்றிக்கே வ்யாயக்ராயாம் ஶோடீ என்று கருத்து வ்யஸ்தவை விடிக்கக்கூடாதிறே. (ஈநிதராஹிராஷ வ்யஸரா) ஐதிஹ்யஷ்ம = காஶிஶாமிஷ்டஷ்ம, ஈஹிராஷம் வ்யஸஷீதி ஐதரா ஹிராஷவ்யஸ:, வ்யபோஜநாஷா வராஜதி யாவக் தேந ஸவஷீதி ஈநிதராஹிராஷவ்யஸ:. வரஶிவேகோஷிகளென்ற படி (ராஜயாதி ஹயாஸஶய) அயந்ஷவதந்தி வஷணத்ரிக்ஷதங் களிபபோது யாஹவஷ்வத்தாலே வ்யாகூவமாய்ப்போனபடியா லே வஸிக்கக்கூடாமல் "ஈஶிதவ ஶ்ரீரஷேஜ ஸவஶாஷ்வ" என் று தேவரீர் நிபதித்த க்ஷேத்ரதிஷம் யவநாதிகளாலே ஸயமுண் டானபடியாலே அதை வ்யஸவான தேவரீர் நிவர்த்திசெய்யவே ணுமென்று வ்யாயிக்கிறாரென்றபடி. (ஸ்ரீயம் வஹஜய) ஹாஷவத ஸஶ்ரீஸியை ஈஹிவ்ருத்தி செய்யவேணும், யதா, (ஸ்ரீயம்) ஶஷவாநாதிகளுக்கு பொமரமான ஸ்ரீயை (வஹஜய) "யெ ஹெபிகோ காஶாவா வஹஶொர்ணு ஶாணவா: । நிதர்வஸாஜ்ராய ஸீஷகாக் நாநக்க காவஷீதிவாந । ஈஷஸா:ஸோஷஜஸ்ஸாஹு ஶஹதாஷாவி ஸஜேதா: । தேஷாஶஸீதியாநாநிரதவஷணூா தீதாவய" என்று வஸாஜ்ராயஸீஷர்களான கஜகாஷாவாதிகளுக்கு ஸ்ரீயைகொடுத்தாப்போலே; கோயிலிலே வெதாஷவேநாதி கைங்கர்யபவர்களுக்கு "ஸரீராஶோரமக்ஷயூரம்ஸு ஶோஷம் ஶெஶ்வாநஷதீகாது । தாதிஷ்யாயிநாம் நிதஶ்ஶவஷர்ய வ்யோஷாஸி:" என்கிறபடியே ஶரீரயாரணாதிகளுக்கு ஸாயந மான ஸ்ரீயைக்கொடுக்கவேணுமென்னவுமாம். இவர் ஆழ்வா ரைப்போலே வரஸஶ்ரீஶ்ரோக்ஷவ்யோஜநராகையாலே ஸாஹி ஷவ்யாயமேநெக்கு முந்தா வரர்களுக்கு ஸ்ரீயை வ்யாயிக்கி றாரென்று கருத்து. (ஸ்ரீ தவிவதீஶாதுஷய) ஆஸ்ரீ தவிரா யிகளா ஸஸஷமாக நிவர்த்திக்கவேணும். ஶஷமிருந்தால்

ஶ்ராவித: அவர்களாலே பீடையுண்டாகுமென்று அடியோடு நிவ்ருத்திக்கவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து. (ஸ்வயம் ஸமீஹிதம்) ஸ்வயமாகவே ஆவிர்ப்பவித்ததான, "ப்ராஜாபத்யஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸமயோஸ்யாயிதை: ஸஹோ:। விஷ்ணோ பாதஸ்ய ஸம்பவ:" என்று தேவதைகளுடைய ப்ரயத்நத்தாலே திருவயோத்யையில் அவதரித்த திருமகனைப் போலன்றிக்கே, ஸ்வயமாகவே ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு அவதரித்தானென்றபடி. "ஸமீஹிதம்" இத்யாதி உபஸர்க்கத்தாலே திருநாட்டில்போலே தேவீஸூரிஷ்பரிவாரங்களோடேகூட அவதரித்தானென்றபடி. (தேவ ஶரண்ய) ஹேஶோக்ஷவ! (தே வபு: ஸ்வாமிநாமயந:) தேவரீருடைய திவ்யமங்கவிக்ரஹத்தை "நயநாந்யேஷ்வர்யாணி வஸே" என்று நேத்ரமாத்ரமான ஸாஷிமர் ஸதாநேத்ர விஷயமாகிறதென்று ஸதா ஸேவித்துக்கொண்டு (த்ரிதஶ நிவஹம்) தேவதைகளுடைய ஸமூஹத்தை, அவர்கள் அநிமிஷர்களாகையாலே ஸதா கண்களாலே பார்க்குமாப்போலே நாங்களும் அநிமிஷர்களாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோமென்றபடி. யதா, த்ரிதஶவத்நிகத்யஸூரிவாரம் "ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:" என்று ஸூரிகள் போலே ஸதா திவ்யவிக்ரஹத்தை ஸேவித்துக்கொள்ளுகிற ஸமூஹத்தை (ஸமவிமஹேம) ஸூரியில் அடையக்கடவோம். ஶோக்ஷவநரான தேவரீர் ஶோக்ஷதஶையில் கொடுக்கப்பட்ட ஆநந்தத்தை இங்கே கொடுக்க அநுஸரிக்கிறோமென்று அருளிச்செய்தாரென்று கருத்து ||

திரண்டபொருள். ஏ பிரபுவே! கோயிலிலே துலுக்கர்களாலுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கவேணும், நல்ல ஸம்பத்தை வ்ருத்தி செய்யவேணும், ஆச்ரிதர்களுடைய விரோதி ஸமூஹங்களை அடியோடு நாசஞ்செய்யவேணும், இப்படிச்செய்யவே நாங்கள் தேவரீர் தாமே யாசைப்பட்டு எழுந்தருளின ஸ்ரீரங்கசாயியான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை எப்பொழுதும் ஸேவித்துக்கொண்டு இந்த பூலோகத்திலேயே நித்யஸூரிகளுடைய ஆநந்தத்தை யடையக்கடவோம். * * * * ||௨௦||

அ|—கை. ஓ பிள்ளாய் உம்முடைய உபாஸத்தையின்னதெ ன்று சொல்லுமென்றால் அதைச்சொல்லாதே "ஸநிதாநாமிதாஷ ஸ்வாஸம் ஸ்ரீயம்பஹஸ்ரம்" என்று வாரர்களுக்கு ஸ்ரீயைகொடு க்கவேணுமென்றும், ஸ்யநிவ்ருத்தி செய்பவேணுமென்றும ப்ரா ர்த்திக்கலாமோ? அவர்களும் உபாயாநுஷ்டாநஞ் செய்தாலன் றே அவர்களுடைய ஸ்யநிவ்ருத்த்யாதிகளைச் செய்யலாவதென்னில்; ஸ்ரீய:பதியாய் ஆஸ்ரிதஜந ஸம்ரக்ஷகராய் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶ க்தராய் ஸ்வதந்த்ராய் ஸநவயிகாதிஶயாஸம்பந்த்ய கல்யாணகுணஸாக ரராய் ஸமாஶ்ரிதவிஶேஷாஶேஷ லோகஶரண்யராய் கோயிலிலே ஸர்வதோஸவனாய் நிற்கிற தேவரீரை ஸநந்யஶரணனான அடியேனை இந்த சேதநன் "கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல் மலியப்புகுந்திசை பாடியாடி யுழிதரக்கண்டோம், கண்டோங்கண் டோங்கண்டோங்கண்ணுக்கினியனகண்டோம" என்றுசொல்லுகிற படியேஸாமவதர்களெல்லாமிந்தஜோகத்தில்ஸப்ரஜராகவேணுமெ ன்று பெரியபிராட்டியார் வாரஷ்காரமாகசசரணம் புகுந்தானெ ன்றுஇதையொரு வ்யாஜமாகக்கொண்டு ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸந க்ஷமையாலே ஸர்வயைக்கக்குகிற ஷட்ப்ரயாணங்களோடே நி ரவதிகமான ஸ்வரக்ஷத்தை க்ஷணங்கூட இடைவிடாமல் கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தானகவே மாண்டுபோவ ர்கள், உனக்கு ப்ரஸ்யமெடுத்து யாநஞ்செய்கிற வருத்தமும் வே ண்டாமென்கிற ஸபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

உ௯॥ ஸ்ரீய:பதிஸ்ஸ்வயம் ஸ்ரீதஜநஸ்ய ஸம்ரக்ஷகே
ஸமூஹதர்ணோதயாவிதி ஸஹிப்ரோதாரயஞ்ஜந: ।
ஸ்திக்ஷணேத:பரம் ஸ்ரய ரம்யாதிஷ
ஸ்வரக்ஷேநவாயிகம் ஸ்மிதஹேதிஹேதி ஸஹ:॥

பதம்	உரை
ஸ்ரீய:	பெரிய பிராட்டியாருக்கு
பதிஸ்ஸ்வயம்	பதியாயும்
ஸ்ரீதஜநஸ்ய	ஆச்ரிதஜனங்களுக்கு

ஸாரக்ஷிக	ரக்ஷகனாயும்
ஸாக்ஷாத்க	ஸாக்ஷாத்களாயும் ஆச்சரியங்களாயுமான
குணார்ணவம்	கல்யாணகுணங்களுக்கு ஸமுத்திரம் போன்றவளுமான
தவ	தேவரீரிடத்தில்
அயம் ஜந:	இந்த சேதநன்
ஸமர்ப்பித:	ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான்
அத:பரம்	இதற்குப்பிறகு
ப்ரதிக்ஷணம்	ஒவ்வொருக்ஷணத்திலும்
ப்ரதீப்தஹேதிபி:	வ்ருத்தியடையாநின்றஜ்வாலைகளையுடைய
ஹேதிபி:	திவ்யாயுதங்களினால்
ஸ்வாபாவிகம்	தானாகவே ஸித்தமான
ப்ரபுத்வம்	ப்ரபுத்தன்மையை
ரங்காதிஷு	ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய க்ஷேத்ரங்களில்
ப்ரதய	ப்ரகாசம் பண்ணவேணும்

உ—வ்யா॥ ஸ்ரீ ரங்கே । (ஸ்ரீ ரங்கே வஸிஷ்டஸ்ய) பெரிய பிராட்டிக்கு ஸத்ருசனை, இத்தாலே ஸ்ரீகுணாதிஸ்வாபத்யமென்கிற ஸ்ருதி வசிஷ்டமான ப்ரபத்திஸாரத்தைச் சொல்லுகிறது தோடுங்கூட ஸ்ரீவிசிஷ்டனே ப்ராப்யனென்று சொன்னபடி. இவ்வர்த்தத்தை ஸ்ரீசதுஶ்லோகீவ்யாக்யானத்தில் உபாயிகாரத்தில் ஸ்ரீ உபாயவ்யாக்யானத்தில் கண்டுகொள்வது. (ஸ்ரீ தஜநஸாரக்ஷிக) ஸ்ரீதஜநங்களுக்கு ஸத்ருக்ஷரக்ஷகனை இங்கு "ஸா" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலே உபாயிஸ்வாஸமும் "ரக்ஷிக" என்கிறத்தாலே மோக்ஷப்ரதானமும் ஸூசிதம் எங்ஙனேயென்னில்; ஸத்ருக்ஷரக்ஷகத்வமாவது உபாயாந்தரஸ்யாநா பேக்ஷதயா ரக்ஷகத்வம். ஸாக்ஷாத் பேக்ஷாயாரண மோக்ஷப்ரதாநம் ரக்ஷகத்வத்தாலும், ப்ரபத்திநிஷ்டமான உபாயாந்தரஸ்யாநபேக்ஷாஸ்யாபி உபாயிஸ்வாஸம் "ஸா" என்கிற உபஸர்க்கத்தாலுஞ் சொல்லப்பட்டதென்று கண்டுகொள்வது. (ஸாக்ஷாத்க குணார்ணவம்) ஸாக்ஷ = ப்ரத்யக்ஷங்களான,

ஸஹ்ருத = ரூபாதிகளான, குணங்களுக்கு ஸ்வயமான, ஸதா ஸாவிகளையும் நினைத்தபோது நிரதிஸய ப்ரீதியைத்துக்கு ஸ்வ ஹேதும்படி பண்ணும்படியான ரூபாதிவ்யகுணங்களுக்கு ஸ ஷ்ரய மாயிருக்கிறானென்றபடி. இதனாலே வ்யவத்யாநுஷ்டாநகா லத்தில் அநுஸந்தேயங்களான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளான பன்னிர ண்டு குணங்களும் தத்வ நிவாஹக நாராயணரூபமும் ஸம் ஸூசிதம். ஷாட்குண்ய ப்ரவாஹ குணாநுஸந்தானம் பண்ணவே ண்டாநுகூல்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநங்களும் ஸம்க்ர ஹீதங்கள். (ஸ்வயி) தேவரீரிடத்தில் “ஸ்வயி” என்று விஷய ஸப்தமி நிர்தேஸத்துக்கு ஸத்வ வசனமென்னுகைபாலே ஸரணரூபாதிகம் சொல்லப்பட்டது. ஸரணரூபத்துக்கு ஸரணாவரணக்ஷிதிஷ்ய ஹம்ஸவிஷய விஸிஷ்டரூபங்களுமுண்டென்பதை ஸ்ரீ ஸஹஸ்ராமாஸத்தில் கண்டுகொள்வது. (ஸமாஜநா:) ஸஜ்ஜ னரான இந்த வேதநனவன் (ஸமர்பிதக:) ஸம்யக் ஸமர்பி த:, தேவரீரிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான். “ஸம்”என் கிற உபஸர்கம் ஸ்வநிஷ்டாரக்ஷாபரஸமர்ப்பணாயிருக்கும். தயாவ அடியே னுக்கு ஒரு பரமில்லாதபடி உனக்கே பரமாக ஏற்றுக்கொள் ளவேணுமென்று இந்தவடியேன் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டேனென்றபடி. “ஸமாஜநா:” என்றதனாலே உத்தரார்த்தலே சொல்லப்பட்ட காவ்யத ண்யாவிஷ்கதம் (ஜதி)என்று கொண்டு, நிஷேதகதேஸிகர் ஸர ணம் புகுந்தாரென்கிறத்தை ஹேதுவாகக் கொண்டென்றபடி. (ஸதஸ்வரம்) நான் பண்ணின வ்யவத்யாத்ரக்ஷணஸாரஸ்யம், (வ்ய தஸதீதி:) ஸஹஸ்ரபான ஜ்ஞானையுடைத்தான, இந்த விஸேஷணத்தாலே ஸ்ருதவிசாரிநிரஸநத்தில் ஸ்வரையோ டே கூடிக்கொண்டிருக்கிறதென்று ஸூசிதம். (ஹேதிஹி:) ஸக்ஸாத்யாபங்களாலே (ஸநாதநயிகம் வஸ்ஹம்) நிரா வாயிகமான வ்யஸநத்தை, ஸாக்ஷ்யதவிஸேஷத்தாலே ஸ்வஸ்தி த்திக்கப்பட்ட இந்த்ராதிகளுடைய வஸநம் போலன்றிக்கே ஸா ஹாவிகமாயிருக்கிறதுனக்கு வ்யஸநமென்றபடி. அந்த வ்யஸ நத்தை வ்யக்தம் பண்ணவேணுமென்கிறார் (வ்யதிக்ஷணம்) க்ஷ

ணங்கூட இடைவிடாமல் (ரங்கயாத்ரிஷு) ஸ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரங்களில், கோயிலைப்போலே ஸமுஜ்ஜ்வலத்தையும் தார்க்ஷ்யாதிகள் வ்யாபரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று தாத்பர்யம். (ப்ரஸய) ப்ரகடநம் பண்ணவேணும். «தஸ்ய க்ருத்தஸ்ய ரூபேணாமர ஸம்ருத்தப்ரதீப்தா, ஸுதிஷ்டம்தேஜஸாபாதி ஸம்ப்ராப்தசிரஸி ஸ்திதம் । த்ருஷ்ட்வா ஸர்வாணி பூதாநி ஸபாதபாநிவ த்ரைலோக்யம்» என்கிறபடியே தேவரீர் ஸந்நாஹப்பொலிவுடனுக்கொண்டு ப்ரஹர்ஷத்தைக்கொண்டாடவே விரோதிகளெல்லாம் தாநாகவே மாண்டுபோவர்கள், ஸ்ருஷ்டித்து யுத்தஞ்செய்யும் வருத்தமும் வேண்டுவதில்லையென்றபடி. ஸ்வாநந்த விரோதியான விஷயங்களை ஸவாஸநமாக நிவ்ருத்திசெய்து திருநாட்டேறக்கொண்டுபோகத்திருவுள்ளமில்லையாகிலும் தார்க்ஷ்யபந்நாதிகளாலே உண்டானபயத்தை நிவ்ருத்திசெய்து ஸாமந்தஸம்ருத்தியையுண்டாக்கினால் அவர்களை யூசாத்துணையாகக்கொண்டு கோயிலிலே ஸஹஸ்ரீவனாய் நிற்கிற தேவரீரை ஸூரிகள் பலர்கூடிக்கொண்டு ப்ருந்தாவநத்தில் ஸநாதநவித்தாப்போலே ஸநாதநவிக்கிறோமென்று கருத்து. * * * * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீயப்பதியாயும் ஆச்ரிதஜநங்களை ஸம்ரக்ஷகனாயுமிருக்கிற தேவரீரிடத்தில் இந்த சேதநன் (அடியேன்) ரக்ஷ்யத்வேந ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டான். இதற்குப்பிறகு தேவரீர் வ்ருத்திபாரின்ற ஜ்வாலையையுடைய ஆயுதங்களினால் ஸ்வபாவஸித்தமான ப்ரஹர்ஷத்தை கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில ஒவ்வொருக்ஷணமும் வ்ருத்திசெய்யவேணும் * ||௨௯||

அ—கை. கீழே «ஸபாஸூய» என்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதை «தார்க்ஷ்யபந்நாதிஜகதி ஜ்யம்ஸாணம் ஸபம்க்ஷய» என்று விசேஷிக்கிறார். பின்னும், «ஸபா ரங்கயாத்ரி» என்று ரங்கக்ஷேத்ரத்தைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்கிற கருத்தாலே இந்த ச்லோகத்தில் «ஜகதி» என்கிறார். பின்னும், ஸாகூதாத்தாலே விரோதிநிரஸநம் பண்

ஞமல் விராதகரப்ரதிராவணப்ரமுகர்களான ராக்ஷஸர்களை ஆயுதமெடுத்து வந்து நிரஸித்தாப்போலே உன்னுடைய ஆஸ்ரிதரக்ஷணவ்ரதத்தைக்கண்டு எல்லாரும் வாழும்படி பஞ்சாயுதங்களை யெடுத்து வந்து யவநாதிநிரஸநம் பண்ணவேணு மென்கிறார்.

௨௬॥ கலிப்ரணயிதக்ஷிணை: கலிதஶாக்யலோகாயதை:
துருஷ்கயவநாதிபிர்ஜகதி ஜ்ரும்பிதம் பயம் ।
ப்ரக்ருஷ்டநிஜஶக்திபி: ப்ரஸபமாயுதை: பஞ்சபி:
க்ஷிதித்ரிதஶரக்ஷகை: க்ஷபய ரங்கநாயக க்ஷணாத் ॥

பதம்	உரை
ஹே ரங்கநாயக	ஏ ரங்கநாதனே!
கலிப்ரணயி தக்ஷிணை:	கலிமஹாராஜாவுக்கு பரிஜநம்போன்றவர்களாலே (அத்வைதிகளாலே)
கலிதஶாக்ய லோகாயதை:	சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற சாக்கியர்களென்ன, சார்வாகர்களென்ன, இவர்களையுடையவர்களுமான
துருஷ்கயவநாதிபி:	துலுஷ்கனென்ன, யவனென்ன இவர்கள் முதலானவர்களாலே
ஜகதி	உலகில்
ஜ்ரும்பிதம்	வ்ருத்தியடையாநின்ற
பயம்	பயத்தை
ப்ரக்ருஷ்ட	உயர்ந்ததான
நிஜஶக்திபி:	தன்னுடைய சக்தியையுடையவைகளும்
க்ஷிதித்ரிதஶ	ப்ராம்ஹணர்களை
ரக்ஷகை:	ரக்ஷிக்கிறவைகளுமான
பஞ்சபி:	ஐந்துவிதங்களான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களினாலே
ப்ரஸபம்	பலாத்காரமாக

ஸம்ஸ்க்ருத — கலிகாலக்ராந்தமான
ஸ்வரூப — நாசஞ்செய்யவேணும்

உ—வ்யா ॥ கலி꞉ (கலிபுருஷ꞉ ப்ரணிதிபிர்த்விஷ꞉) கலிராஜாவுக்கு
ப்ரணிதிபக்ஷணந்தை யுடையவர்களாலே, ப்ரணிதய꞉ சாருசா
ரா꞉, பௌத்தாதிப்ரப்ருதிகள், வேதபாஹ்யரான பாஷண்ட
ப்ருதிகள் போலன்றிக்கே வைதிகவேஷம் போட்டுக்கொண்டு
ஸாம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்து ஸம்ப்ரதாயவிருத்தார்த்தங்
களைச்சொல்லி ப்ரதிக்ஷேபண்ணுகையாலே சாருசா
ரர்களென்று அந்த பௌத்தாதிப்ரப்ருதிகளைச் சொன்னபடி.
ராக்ஷஸர்கள் வாநரவேஷம் போட்டு ப்ரச்சந்நர்களாய் வா
நரஸேநையில் வந்து புகுந்தாப்போலே இவர்கள் வைதிகவே
ஷம் போட்டு ப்ரச்சந்நர்களாய் ஸாம்ப்ரதாயத்தில் வந்து புகுந்
தார்களென்றபடி. இவர்களுடைய குதர்க்கங்களாலே ஸாம்ப்ர
தாயிகளெல்லாம் நடுங்குகிறார்களென்னுமிடத்தை "வாதியர்மன்னு
தருக்கச்செருக்கில் மறைகுலையச்சாதுஜநங்களடங்கநடுங்க" என்று
தாமேயருளிச்செய்தார். (குதர்க்கபாஷண்டஜ்வாலாயமாநை꞉) குதர்க்கா꞉
ஸம்வ்ருதா꞉, பாஷண்டா꞉ ஜ்வாலாயமாநதாஸ்து வைதிகப்ரக்ருதய꞉. ஜ்வ
லநாஜ்வாலாயமாநாபைதரூ ப்ரதிபக்ஷணம். பாஷண்டப்ரக்ருதி
பக்ஷபாதபக்ஷபாதக குதர்க்கவாதாதிகளெல்லாம் ப்ரகடர்களா
ய்ஸஞ்சரிக்கின்று குதர்க்கங்களாலே வேதங்களை தூஷித்து
அவஸித்தாந்தங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வைதிகர்களை நடுங்கும்
படி செய்கிறார்கள். "ஶ்வாவராஹ கலஹ க்ருதாதி" என்று ஶ்வா
க்கள் பரஸ்பரம் க்ருதஹத்தாலே கலஹம் பண்ணிக்கொண்டிரு
க்கும்பொழுது ஒருவராஹம்வந்தால் எல்லாஶ்வாக்களும் ஸங்கட்டி
ய வராஹத்தின்மேல் விழுமாப்போலே வேதபாஹ்யர்கள் பர
ஸ்பரம் தூஷித்துக்கொண்டிருக்கவைதிகரிடத்தில் ஸங்கட்டிய வ
ந்துவிழுகிறார்களென்றபடி (தர்க்கஷ்யபாதிநீ꞉) குதிஶ்வைத்தா
லேஹநண வர்ஜிதஶக்தீநாம் பரிக்ரஹம். இப்படி பாஷண்
டப்ரக்ருதிகளாலே ஸித்தாந்தம் வ்யாகுலமாய் ஸாம்ப்ரதாயிகளுக்கு
பயம்வந்ததுமன்றிக்கே தர்க்கஷாதிகள் "ஹேதுக்ருத்ராக்ஷவெ

ஸீதாமநுஜம் ராமம் லோகநிஸ்ரீஹி:" என்று ராக்ஷஸர்கள் ரிஷிகளு டைய திருமேனியைக்கடிக்கிறதும் அடிக்கிறதும் பக்ஷிக்கிறதுமா யிருந்தாப்போலே ஸாயகங்களுடையதிருமேனியை அடிக்கிறதும் கடிக்கிறதுமாயிருக்கிறார்கள். ஒருதேசத்தில் பயமுண்டானால்மற் றொருதேசத்திலொதுங்கி வர்த்திக்கலாமேயென்னில்;(ஜகதிஜந்தோ ஶரணம் பயம்) என்கிறார். ஜகத்தெல்லாம் வ்யாபித்துக்கொண்டு ஶஹாயபரிஶீல ஜமாம்படி செய்கிறார்கள். இப்படி ஸாயகங்கள் தங்களுக்கு ஶரீரஹாநிவ்யமுமான ஶஹாயம் வந்திருக்கும் பொழுதும் "பஹுஸ ஶரீராணி" என்று ரிஷிகள் ராக்ஷஸ ர்கள் தின்றவுடம்பைக்காட்டி தேவரீரைக் கூப்பிட்டாப்போலே கூப்பிடவும் ஶக்தியில்லாமல் கிடந்து துடிக்கிறார்கள், இப்படிப்ப ட்ட தஶையிலும் உபேக்ஷிக்கலாமோ? ஆயுதங்களையெடுத்து க்கொண்டு ரக்ஷணத்தைக் கொண்டாடுமென்கிறார் உத்தரார்த் த்தாலே. (ப்ரத்யக்ஷநிஜஶக்திபி:) இது ஆயுதத்துக்கு விஶே ஷணம். அமிதமான தங்களுடைய ஸாமர்த்த்யத்தை யுடைத்தான வைகளான, தேவரீருக்கு ஶத்ருநிரஸநத்துக்கு ஆயுதங்கள் தானில்லையோ? அதுகளுக்கு ஶக்திதானில்லையோ? ப்ரத்யக்ஷஶ க்திகளான அநேகாயுதங்களன்றோ இருக்கிறதென்று கருத்து. "ஸர்வேஷாமேவ பூதாநாம் ஸந்த்யாநி ப்ரத்யக்ஷ" எ ன்று ஶாஸ்த்ரங்கூட ஶத்ருஹேதுகமாயிருந்ததிறே. (க்ஷிதி தி தஶராக்ஷகை:) ப்ராஹ்மணரக்ஷகங்களான, க்ஷிதிதி தஶா:= பூஸுரா:, ப்ராஹ்மணாஇத்யர்த்த:. "ப்ராஹ்மணேப்யோ விஶேஷத:" என்று தேவரீருக்கு ப்ராஹ்மணர்களிடத்தில் விஶே ஷபக்ஷபாதமிருக்குமாப்போலே ஆயுதங்களும் விஶேஷேண ப்ராஹ்மண ரக்ஷகங்களாயிருக்கிறதென்றபடி. (பஞ்சாயுதா யாத்யை:) ஒன்றுபோலே ஐந்தாயுதங்களிருக்க, ஆயுதங்களில்லாத வன்போலேயிருக்கலாமோ? (க்ஷணாத் ப்ரத்யக்ஷய) க்ஷண த்துக்குள்ளே ப்ரதீகாரேண நாசஞ்செய்யவேணும், நாளைக் க்குச்செய்கிறோமென்றிருந்தால் அதற்குள்ளே ஸாயகங்கள் மு டிந்துபோவர்கள், அவர்கள் முடிவதற்குமுந்தி ஈண்டனவந்து

14

விரோதிநிரஸநஞ் செய்யவேணும், தேவரீரைக்கண்டு நடுங்கி ஓடுவர்கள், ஓடினாலும் பரஹிம்ஸகங்களான வ்யாக்⁴ரங்களைத்துரத்திக்கொண்டு வயிக்குமாப்போலே ப⁴யாங்கரேண நிவர்த்தித்து ஸாது⁴க்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று பா⁴வம். "க்ஷிதித³ஶரக்ஷகை:" என்று சொன்னத்தாலே விஶேஷஜ்ஞர்கள் ப்³ராஹ்மணர்களை ஹிம்ஸிக்கிறார்களென்று ஸூசிதம் ॥

திரண்டபொருள். ஶ்ரீரங்கநாதனே! கலிக்கு பரிஜநங்களான அத்வைதிகள் முதலியவர்களாலே கூடின துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலே உலகில் வ்ருத்தியடைகிற பயத்தை, ஒருவராலுமொருபொழுது மொருஇடத்திலும் அடிபடாததான சக்தியையுடைய ஐந்துவிதங்களான ஆயுதங்களினால் சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்யவேணும்॥ * * * * ॥௨௨॥

அ—கை. பஞ்சாயுதங்கள் தான் வேணுமோ? திருவாழியாழ்வானொருவரே ஸகலவிரோதி நிரஸநஞ்செய்து ஜக³த்ப்ரவர்த்தநம் பண்ணுகைக்குப் போராதோவென்கிற ஶங்கையாலே திருவாழியாழ்வானை ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௨௩॥ தி³திப்ரஸவதே³ஹதா³ரித³ஹநஸோமஸூர்யாத்மகம்
தமோவிக⁴டநம் ப்ரபோ⁴ ஸமாஶ்ரிதாஸ்த்ரப்³ருந்த³ம் ஸ்வத: ।
ஸ்வதஶ்ச பரதஶ்ச த்ரித³ஶப்ருத்²வி சக்ரம் பா⁴நத:
ப்ரபத்³யத யாந்தி தேஜஸாதிஶயசக்ரமீட்³யம் ॥

பதம்	உரை
தி³திப்ரஸவ	அஸுரர்களுடைய
தே³ஹதா³ரி	சரீரத்தைப்பிளக்கிறதும்
த³ஹந	அக்நியென்ன
ஸோம	சந்த்ரனென்ன
ஸூர்யாத்மகம்	ஸூர்யனென்ன, இவர்கள் ஸ்வரூபமாயும்
தமோவிக⁴டநம்	இருளுக்கு நாசகமானதும்
ஸமாஶ்ரிதாஸ்த்ரப்³ருந்த³ம்	[தன்னுடலிலே] சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும்

[illegible]	தன் பரவ்ருத்தியினால்
[illegible]	வசீகரிக்கப்பட்ட
[illegible]	தேவதைகளின் வ்யாபாரத்தை யுடையதுமான
[illegible]	தேவரீருடைய
[illegible]	திருவாழியாழ்வான்
[illegible]	தானாகவே
[illegible]	பெரியதிவ்யதேசத்தில் (ஸ்ரீரங்கத்தில்)
[illegible]	தர்மஸமூஹத்தினிருப்பை
[illegible]	மறுபடியும்
[illegible]	பரவர்த்தநம் பண்ணவேணும்.

[illegible] (தர்மஸமூஹத்தை [illegible]) [illegible]கமானதும், ,,[illegible]'' என்கிறபடியே [illegible]கமான திருவாழியாழ்வானுக்கு [illegible] ஹாமோவென்றபடி. விரோதிகள் பயந்தோடினாலும் [illegible]ரிடத்தில் [illegible]யப்பட்ட [illegible] ஓடியும் அவரைத்துறத்தி நிர் [illegible]த்தாப்போலே நிர் [illegible]க்க [illegible]ரென்றபடி. ([illegible]) [illegible]வனை, ,,அடலாழி'' என்றும் ,,[illegible]'' என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே [illegible]க்களை [illegible]க்கிற விஷயத்தில் அக்நியாயிருப்பன், ஆனாலும் [illegible] விஷயத்தில் [illegible]ன்போலே ஸீதளனாயிருப்பன், [illegible]மான [illegible]யானது [illegible]கையில் கண்வளர்ந்தருளியிருக்கும்பொழுது [illegible]கையை நாசஞ்செய்யவர கண்ணன் அப்பொழுது ,,விஜ்ஞாய [illegible]'' என்று [illegible]த்தை நியமிக்க ,,[illegible]'' என்று [illegible]ன் போலேயும் [illegible]ன் போலேயும் [illegible]த்துக்கொண்டுபோய் ,,[illegible]'' என்று [illegible]த்தைக்கொளுத்துகையாலும் [illegible]த்தில் [illegible]ர்களுக்கு [illegible]மாயிருப்பதாலும் ,,[illegible]

வொரேஷு—பகாரக” மென்றார். ஈராக்ஷஸாஷு வகொடிற்செய்தால் ஆஸ்ரிதரான விபீஷணாழ்வான் முதலானவர்களுக்கு என்ன தீங்குவருமோவென்று நினைத்தாப்போலே; ஸர்வேஶ்வரன் வதஞ்செய்தால் விரோதிகளை தவிக்குமாப்போலே ஆஸ்ரிதர்களையும்தவித்தாலென்செய்வோமென்று நினைக்கவேண்டா, ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஶிக்ஷணமும் ஆஹ்லாதகாரணமு மிருப்பனென்றபடி. உஹநவொரேஷுபகார்கள் தங்களுக்கு வகாஶகஷ மிருப்பதாலே பாஹ்யமான தர்மஷு நிரஸிப்பார்கள், ஆந்தரமான ஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை நிரஸிக்கமாட்டார்கள், இந்த ஸர்வேஶ்வரனாழ்வானே ஆந்தரமான அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தையும் நிரஸிப்பரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (தமஸ: பரஸ்தாத்) காந்தகாரஶத்ருக்களை, அஜ்ஞாநாந்தகாரஶத்ருக்களையென்றபடி. ஸூர்யாதிகளுக்குப்போலே ஆஹ்லாதகத்வம் மிருப்பதைக்கொண்டு விரோதிநிவர்த்தகத்வமும், வகாஶகத்வமிருப்பதைக்கொண்டு தமோநிவர்த்தகத்வமுமிருப்பதாலே “உஹநவொரேஷுபகாரக” மென்கிறது ஹேதுகர்ப்பமென்று கருத்து. “அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதஸ்ய விஷ்ணோரர்க்கஸ்ய தேஜஸ:” என்று ஸர்வேஶ்வரனாழ்வானும் அஜ்ஞாநாந்தகாரநிவர்த்தகராயிறேயிருப்பது. ஆனாலும் அநேகாபாயங்களாலே ஸாதிக்கவேண்டும்படியான கார்யத்தை ஒருவராலே ஸாதிக்கலாமோவென்னில்; (ஸஹஸ்ராதிஷ்ஸ்ரீஸம்பத:) ஸர்வஸம்பந்நமான ஆஸ்ரிதத்தை யுடைத்தான, “அஸ்த்ராலேஸு ஸுரேஷு ஸர்வத்ரைவ ச” “ஸர்வஶக்தி ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேஶ்வரன:” என்கிறபடியே ஸகலகார்யத்துக்கும் ஸர்வேஶ்வரனொருவனே ஸாதநமாயிறே இருப்பது. ஆகையாலே ஸகலகார்யமும் ஸர்வேஶ்வரனத்தில் ஸம்பந்நமாயிருக்கிறதென்றபடி. இப்படி ஈஶ்வரவ்யக்திகளை நிரஸநஞ்செய்தாலும் “ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திதாஸீதாஸ்ஸ்யுமர: பரிவ்ருத:” என்று பாரமைகாந்த்யபர்வதநத்துக்கு தேவதைகளாலே விக்நம் வந்தாலோவென்னில்; அவர்களுமிவருடைய அதீநமாகையாலே பாரமைகாந்த்யபர்வதநம் பண்ணலாமென்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ; ஸ்வவ்யக்தி!

(ஸ்வவ்ருத்திவர்த்திதத்ரிதசவ்ருத்தி) தன்னுடைய வ்யாபாரத்துக்கு ஸாத்யமாகச்செய்யப்பட்ட தேவர்களுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தான, தேவர்களுடைய ஜீவநம் யஜ்ஞாயத்தமாகையாலே தேவதைகளாலே விக்நம் வந்தால் அவர்களையழிக்கி வாராதேகா ஷ்ப்ரவர்த்தநஞ்செய்யலாமென்றபடி. (தேவயஜ்ஞம்) தேவரீருடைய யஜ்ஞாராதநமானது, ப்ரஸித்தமான ஸம்வத்ஸராதேவனுடைய யஜ்ஞம்போலன்றிக்கே ஐயநயாகத்தில் ஸாக்ஷாதாராதநம் பண்ணி பகலையிரவாக்கும்படியான ஸாரத்யமுடைய தேவரீருடைய யஜ்ஞமானதென்றபடி. (புநர்யஜ்ஞஸ்திதிம்) நிவ்ருத்திபூர்வஸ்திதியை (ஆதத்யாஸ்து) ஸ்ரீரங்காதி க்ஷேத்ரத்தில் (ப்ராந: ப்ரவர்த்தயந்) மறுபடியும் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணவேணும். பாஷாணாக்ராந்தமாகிறதற்கு முன்பிருந்தாப்போலே மறுபடியுமிருக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ॥ * * ॥௨௬.

திரண்டபொருள். அஸுரநாசகமானதும் ஸூர்யசந்த்ராக்நிபோன்றதும் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தை நிரஸிப்பதும் தானாகவே சேர்ந்திருக்கிற அநேகாயுதங்களையுடையதும் தன் ஆதீநமான தேவதைகளுடைய ஜீவநத்தை யுடைத்தானதுமான தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வானவர் ஸ்ரீரங்கம் முதலிய திவ்ய தேசத்தில் நிவ்ருத்திபூர்வமானது ஸ்திரமாயிருக்கும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார் ॥ * * *

அ—கை. கீழ் ச்லோகத்தில் தேவரீருக்கு ஸ்நேஹாபேக்ஷந்தான் வேணுமோ? ஸுதர்சநாழ்வானொருவரே யமையாதோ வென்றார். அந்த ஸுதர்சநாழ்வான் தான் தேவரீருக்கு வேணுமோ? "த்ருணமபி ப்ரவாஸக்தம்" என்கிறபடியே த்ருணத்தை ஸ்வஸ்மாக்கின சக்தியைக்கொண்டே விரோதிநிரஸநம் பண்ணலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்.—

௨௭॥ ஆநந்த ஸ்ருதி ஸாதிதே ஆஹதி ரங்கபாஸிகே
ப்ரநந்த ஸம்வாதரேணோத்தர ஸந்தீப்தஸாண ஸ்வே ரே: ।

ப்ரக்ருஷ்டகுணகச்ரியா வஸுதயா ச ஸந்துக்ஷிதஃ
ப்ரயுக்தகருணோதயே ப்ரசமய ஸ்வசக்த்யா ஸ்வயம் ||

பதம்	உரை
{ மநுப்ரப்ருதி மாநிதே	மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான
மஹதி	பெரியதான
ரங்கதாமாதிகே	கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில்
{ தநுஜஸம தாருணைஃ	அஸுரர்கள் போலே க்ரூரர்களான
ரிபுபிஃ	சத்ருக்களாலே
உதீரிதம்	உண்டுபண்ணப்பட்ட
பயம்	பயத்தை
{ ப்ரயுக்த கருணோதயே'	விநியோகஞ்செய்யப்பட்ட கருணாமுத்திரத்தையுடையவரே
[த்வம்	தேவரீர்]
{ ப்ரக்ருஷ்ட	உயர்ந்ததான
குணக	குணங்களையுடைய
ச்ரியா	பெரிய பிராட்டியாராலே
வஸுதயா ச	பூமிப்பிராட்டியாராலும்
ஸந்துக்ஷிதஃ	எழுப்பப்பட்டவனைக்கொண்டு
ஸ்வசக்த்யா	தன் சக்தியாலே
ஸ்வயம்	தானாகவே
ப்ரசமய	நாசஞ்செய்யவேணும்.

வ்யா || மஹதி | (மநுப்ரப்ருதிமாநிதே) "மனுமுறையில் வருவதோர் விமானத்துறைந்தன" என்கிறபடியே இக்ஷ்வாகு ப்ரப்ருதிகளாலே பூஜிதமாயிருக்கிறதென்றபடி. அதஏவ (மஹதி) ச்ரேஷ்டமான (ரங்கதாமாதிகே) ஸ்ரீரங்காதிக்ஷேத்ரத்தில் இத்தாலே இக்ஷ்வாகுவுக்கு பரம்பரயா வந்த பெரியபெருமாளை பெருமாள் கோயிலாழ்வாரோடே விபீஷணாழ்வானுக்கு

எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொடுத்தாரென்று ஸூசிதம். இங்கு "ப்ரயாணாதிஷு" என்கிற ச்ருதிவசநத்தாலே மற்ற ப்ராணக்ஷேத்ரஜ்ஞாநாம் ப்ரவ்ருத்தி:. இதுகள் "உபநிஷத் ஸ்ருதி" என்று சொன்ன ப்ருஹதாரண்யக ச்ருதிஸித்த ப்ராணாதிகரணாதிகளான தத்த்வக்ஷேத்ரஜ்ஞாதிகளாலே ப்ரதிஜ்ஞாதமாயிருக்குமென்றுகருத்து. (உபநிஷத் ஸமுதாய ப்ரதிபாதிதே) ஸர்வார்த்தங்களைக்காட்டிலும் சூக்ஷ்மர்களான, ப்ரஹ்மாதிஸர்வஜீவர்களும். (ப்ரதிபாதிதபரம்) தத்த்வாதிகளாலுண்டான பரத்தை (ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிபி:) ப்ராணிவர்க்கத்தில்விநியோகமானதுவைக்கு ஸமர்த்தமாயிருக்குமவனே! துவை ப்ரதானமாயிருக்க நிரூபியன் போலே உபாஸநஞக விருக்கலாமோ? (ப்ரக்ருஷ்டகுணகஸ்ரீயா) ப்ரக்ருஷ்ட = உத்க்ருஷ்டமான, வாத்ஸல்யாதிகுணங்களையுடைய, ஸ்ரியா = பெரிய பிராட்டியாராலே, ப்ரக்ருஷ்டஸ்வபாவ "ஸஹஸ்ர நிரந்தரம்" என்கிறபடியே நிரந்தரஸம்ச்லேஷங்கலசாதிருக்கை. நிரந்தரஸம்ச்லேஷங்கலசாத உபாதிகுணங்களை யுடையவளென்றபடி. "ப்ராணேச்வரீ ஸர்வாநிதம் ஸாரக்ஷ்ய ஸ்ரீசரணாகத:" என்று ப்ராணனை யழியமாறியும் சரணாகதனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸ்தநாவுக்குச் சொல்லும்படியான வாத்ஸல்யத்தையுடையபிராட்டியாலே யென்றபடி. (ஸஹாயயா) ஸஹிப்பிராட்டியாலேயும், "பாசிதூர்த்திக்கிடந்த பார்மகளுக்குப் பண்டொருநாள்" என்று ப்ரளயாணவமத்யாய் பாசிபிடித்து அழுக்கடைந்த திருமேனியையுடைய பூமிப்பிராட்டி தன்னுடைய சோகஞ்கிடக்க, "ஸம்ஸ்ரிஷ்டாவ தவஸ்வ ஹஸ்தாவ ஸ்வயிதாயவ । மத்க்ருதே ஸ்வபுஸ்தாநாம் மோக்ஷோபாயம் வத ப்ரபோ" என்று ஸம்ஸாரார்ணவமக்நர்களாய் சரணோபாதி ரக்ஷணோபாதாநுஷ்டானம் பண்ண சக்தியில்லாமல் தடுமாறுகிற ப்ராணிகளுடைய சோகத்தைக்கண்டு என்னிமித்தம் மோக்ஷோபாயத்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான வாத்ஸல்யமுடைய ஸஹிப்பிராட்டியாலுமென்றபடி. (ஸமுக்ஷித:) எழுப்பப்பட்டவனைக் கொண்டு (ஸ்வம்) தேவரீர் திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருக்கண்வள

ர்த்தநரென்ற தேவரீரென்றபடி. "ஸம்யோபாயிதஶ்ரீநு ஸா வஸ்த்ருஃ ஸாதவஃ" என்கிறபடியே பிராட்டிமார்களாலே யெழுப்பப்பட்டவனைக்கொண்டு ஸர்வஜ்ஞனான தேவரீர் "ஸத்ஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ப்ருஹத்ஸ்ருஷ்டேந நிர்வ்யாஜபக்ஷ" என்று உஸத்தை ப்ரகாஶமாக்கின நிஜஶக்தியைக்கொண்டு ஆபந்நவேக்ஷனைப் பயத்தை நிவ்ருத்திக்கவேணுமெனகிறாரென்று ஸங்க்ரஹம். கமலாசக்ஷித்ஸ்து வகுளோதீயபுராணம் உரம் ஸ்வக்ருஷ்யா ஸம்ஶயிதத்ருஶஃ. ஆபந்நவேக்ஷ்ருஶோயத்ருயஃ. பெரியபெருமாள் ஶயனித்துக்கொண்டு திருக்கண்வளர்ந்தருளும்போது பிராட்டிமார்கள் நித்ரையில்லாமல் இரண்டு பார்ஶ்வத்திலும் ஆஶ்ரிதனுக்குத் தீங்குவரும்பொழுது எழுப்புகிறதற்காகவே வீற்றிருக்கிறார்களென்று ஹ்ருதயம் ॥ *

திரண்டபொருள். மநு முதலானவர்களாலே பூஜிக்கப்பட்டதான கோயில் முதலிய திவ்யதேசங்களில் அஸுரர்கள்போன்ற துலுஷ்கன் முதலியவர்களாலுண்டான பயத்தை தேவரீர் பெரிய பிராட்டிமார் முதலான பிராட்டிமார்களாலே விஜ்ஞாபிக்கப்பட்டவனைக்கொண்டு தேவரீருடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே போக்கடிக்கவேணும் ॥ * * * * ॥௨௪॥

(அ—கை) இனிமேல் இப்படிப்பட்ட பயமுண்டாகாமலிருக்கும்படி தேவரீர் பரிஜநங்களை ஆஜ்ஞாபிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

௨௫ ॥ ப்ரஜாகரூகவிஹகேஶ்வரஸைந்யநாதப்ரமுகா ப்ரபோ
த்வதீயகார்யகாரிணோ நகரகோபுரத்வாரபாஃ ।
கலிங்கப்ரஜவிக்ரமா ஸ்வஜீவரக்ஷகாஃ
ஜிதந்திவாதிநோ ஜகந்நாத ஜாக்ரது ॥௨௫॥

𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋! — ஏ பிரபுவே!

𑌭𑍁𑌜𑌗 — பாம்புகளென்ன

𑌵𑌿𑌹𑌗 — பக்ஷிகளென்ன

𑌪𑌤𑌿 — (இதுகளுக்குள்) ச்ரேஷ்டர்களான திருவநந்தாழ்வானென்ன, பெரியதிருவடியென்ன,

𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑌾𑌥𑌾𑌃 — ஸேனைமுதலியாரென்ன இவர்களும்

𑌤𑌥𑍈𑌵 — அப்படியே

𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 — குமுதன்முதலிய கணாதிபதிகளும்

𑌨𑌗𑌰 — பட்டணமென்ன

𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰 — கோபுரமென்ன

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌃 — வாசலென்ன, இவைகளை ரக்ஷிக்கிறவர்களும் (சண்டன்முதலானவர்களென்றபடி.)

𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯 — எண்ணமுடியாததான

𑌬𑌲 — சரீரபலமென்ன

𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃 — பராக்ரமமென்ன, இவைகளையுடையவர்களாயும்

𑌰𑌙𑍍𑌗 — ஸ்ரீரங்கம்முதலிய திவ்யதேசங்களை

𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌃 — ரக்ஷிக்கிறவர்களாய்க்கொண்டும்

𑌜𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 — «ஜிதந்தே” என்கிறமந்த்ரத்தை எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்களாய்க்கொண்டும்

𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 — தேவரீர்போலே

𑌜𑌗𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 — உலகத்தை அநுக்ரஹிப்பதில்

𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍁 — ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணும்.

உ—வ்யா ॥ 𑌭𑍁𑌜𑌗𑍇𑌤𑌿 । (𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌬𑌲𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃) 𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌬𑌲𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮ங்களை யுடையவர்களான, (𑌜𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃) «𑌜𑌪𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌃” என்கிறபடியே «𑌜𑌿𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨” என்கிற 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿களாய்க்கொண்டு (𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍁) தேவரீர்போலே 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹த்தில் 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁. 𑌪𑍂 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌚𑌨𑌂. 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁நிராகரணஞ்செய்த ராஜா தானும் 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯மும் 𑌨𑌗𑌰த்துக்குக்காவலாக இருக்குமாப்போலே தே

வரீரும் ஸாஷ்டுஜாதிகளும் ஸமஸ்த ஶத்ருக்கள் ஆக்ரமிக்கப்படாமலி ருக்கும்படி ஸாவதாநமாக இருக்கவேணுமென்றபடி ॥

திரண்டபொருள். அதிக பலபராக்ரமங்களையுடையவர்களான திருவநந்தாழ்வான் பெரியதிருவடி ஸேநைமுதலியார், குமுதன்முதலியவர்கள், சண்டன்முதலிய த்வாரபாலர்கள் இவர்களெல்லாரும் கோயிலை இரக்ஷிக்கிறவர்களாயும் "ஜிதந்தே" என்கிற ஶப்தத்தை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லிக்கொண்டு தேவரீர்போலே உலகத்தைக்காப்பாற்றவேண்டுமென்பதில் மிகவும் ஜாக்ரதையா யிருக்கவேணும்॥ * * * ॥௨௫॥

(அ—கை) இப்படி நான் ஶத்ருநிராகரணம்பண்ணி உம்மை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினால் இந்த்ராதிதேவர்கள் உம்முடைய ஶத்ருக்களுக்குக் கைகொடுத்து உம்மை ரக்ஷிக்கவொட்டாமல்செய்தால் செய்வதென்னென்னில்; தேவரீர் ஆஶ்ரிதவிரோதிகளை நிரஸிக்கத்துடங்கினால் அவர்களுக்குக்கைகொடுக்க தேவதாந்தரங்கள் ஶக்தர்களோ? தேவரீர் பாணாஸுரனோடு யுத்தஞ்செய்யும்போது "நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்கிறபாட்டின்படியே தோள்வைக்காகக் கொடிகட்டிக்கொண்டு வந்தாப்போலே வந்த ஸேநாநியான ஸ்கந்தன் ப்ரமுகத: தோற்றான், ஈஶ்வரனென்று தேஜஸ்ஸையுடைய அக்நியும் தோற்றான், த்ரிநேத்ரனும் பராஜயத்தாலே அவகணிதனாய்ப்போனான். "ஸவித்ராவ பரித்ரக்ஷு:" என்று விதனை காகாஸுரன் விஷயத்தில் இந்த்ராதிகளும் ரக்ஷணாக்ஷமர்களாய்ப்போனார்கள், ஆகையாலே தேவரீர் நிரஸிக்கக் கோலினால் ரக்ஷிப்பாரொருவருமில்லை, ரக்ஷிக்கத்துடங்கினாலும் அவனுக்கு ஒருவராலும் ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பயங்கிடையாது, ஆகையாலே ஸமர்த்தரான தேவரீர் ஶத்ருநிரஸநம் பண்ணவேணுமென்று, புலிக்குபயந்து ஓடுகிறவன் புலியை வதஞ்செய்யுங்கோளென்று பலகாலுங்கூப்பிடுமாப்போலே ஶ்லோகந்தோறும் "ஜஹி" என்கிறார்.

உ௩ ॥ 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌮𑌥𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌵𑌕𑍋
𑌯𑌮𑌮𑍁𑌖𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃 ।
𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌚 𑌭𑌯𑌂 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍
𑌸 𑌨𑌃 𑌸 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃 𑌸𑌦𑌾 𑌶𑌮𑌯 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿 ॥உ௩॥

பதம்	உரை
𑌹𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋!	ஏ பிரபுவே!
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	பிரமனும்
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌮𑌥𑌨𑌃	த்ரிபுரஸம்ஹாரியானருத்ரனும்
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	தேவேந்த்ரனும்
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌃	அக்நியும்
𑌯𑌮𑌮𑍁𑌖𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌃	யமன்முதலானோர்களும்
𑌯𑌤𑍍 / 𑌵𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇	யாதொருதேவரீருடைய / சத்ருவை ரக்ஷிப்பதில
𑌨 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌃	ஸமர்த்தர்களல்லரோ
𑌯𑌤𑍍𑌰	யாதொருதேவரீரானவர்
𑌰𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌷𑌤𑌿	(ஒருவனை) இரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது
[𑌤𑌸𑍍𑌯]	அவனுக்கு]
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍	ஒருதேசத்திலேயும்
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍	ஒருவஸ்துவும்
𑌭𑌯𑌂	பயங்கரமாக
𑌨 [𑌭𑌵𑌤𑌿]	ஆகிறதில்லையோ?
𑌸𑌃	அப்படிப்பட்ட தேவரீர்
𑌨𑌃	ஆச்ரிதர்களான எங்களுடைய
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌃	விரோதிகளை
𑌰𑌙𑍍𑌗𑌧𑌾𑌮𑌨𑌿	கோயில்முதலிய திவ்யதேசங்களில்
𑌶𑌮𑌯	போக்கடிக்கவேணும்

உ௩ ஸ்ரா ॥ 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃𑌿 ॥ (𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌮𑌥𑌨𑌃) 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃) 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 (𑌯𑌮𑌮𑍁𑌖𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌃)

ப்ரஹ்மனை முதலாகவுடைய தேவதைகளெல்லோரும் (ப்ரஹ்மேசாத்யா: க்ஷணே ந க்ஷமா:) யாதொருதேவரீருக்கு அநபிமதனுடைய ரக்ஷிக்கிற விஷயத்தில் ஸமர்த்தரல்லர்கள். ப்ரஹ்மாதிகளான தேவர்களெல்லாம் ஸம்ஹதியவரானாலும் தேவரீருடைய விமதரக்ஷணத்தில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்களென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை “ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்ரஸ்தகாகாநநொநாவா, ஸ பித்ரா ச பரித்யக்த:” இத்யாதிகளாலே வால்மீகிபகவான் அருளிச்செய்தார். (யத்ர) யாதொருதேவரீர் (ரிரக்ஷிஷதி) யாதொருஜந்துவை ரக்ஷிக்கஸங்கல்பித்திருக்கும்பொழுது (க்வசித்) ஒருவஸ்துவும் (ந ப்ரதிபயம்) பயங்கரமாகமாட்டாது. பயங்கரம் ப்ரதிபயமித்யமர: ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு மஹா பயங்கரமான ஸர்ப்ப விஷாதிகளெல்லாம் பயங்கரமாகவில்லை. (ஹே ப்ரபோ!) ப்ரபுவுக்கு ப்ரஜாரக்ஷணம் தர்மமன்றோ (ஸ: த்வம் ந: ப்ரதிபடாந்) தேவரீர் அடியோங்களுடைய சத்ருக்களை, கோயிலிலே தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற த்வேஷாதிகளை யென்றபடி. (ரங்கதாமாதிகேஹ ஜஹி) ஸ்ரீரங்கம்முதலிய க்ஷேத்ரங்களில் நாசம்பண்ணவேணும். ॥ *

திரண்டபொருள். பிரமன்முதலான ஸர்வதேவர்களும் தேவரீர் நிக்ரஹிக்கவேணுமென்று ஸங்கல்பித்த புருஷனை இரக்ஷிப்பதில் ஸமர்த்தராகமாட்டார்கள். தேவரீர் இரக்ஷிக்க ஸங்கல்பித்தபுருஷனுக்கு ஒருவஸ்துவும் ஒருஇடத்திலும் பயங்கரமாகமாட்டாது, அப்படிப்பட்ட தேவரீர் கோயில்முதலிய திவ்யதேசங்களில் தேவரீரை யாச்ரயித்த அடியோங்களை தேவரீரை ஸேவிக்கவொட்டாமல் ப்ரதிபந்திக்கிற விரோதிகளை நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥

(அ—கை) மறுபடியும் தேவரீராலேயே ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.—

[illegible]॥ ஸம்ரம்பஸம்ப்ருதகோரவிமர்த்யவாராஹ ஜங்காமர சை
ஹிரண்ய ப்ரஸிதாராணஸ்ருத்திகராம்ப்ரநந்தா: ।
கிமத ப்ரஹ்லாத ஹஜகவ்ஹவவீபாயி மாஷிகயம்:
த்ரிவிக்ரமஹவக்ஷ: க்ஷிவத மஹா ராஹஸீஷ: ॥

பதம்	உரை
ஹே த்ரிவிக்ரம!	ஏ த்ரிவிக்ரமாவதார மெடுத்தவரே!
கைடப	கைடபாஸுரனாகிற
தமோ	இருளுக்கு
ரவி:	ஸூர்யன் போன்றதும்
மது	மதுவென்கிற அஸுரனாகிற
வாத்யா	தூளிகளுக்கு
ஜ்ஜஞ்ஜாமாருத:	பெருங்காற்றுப்போன்றதும்
ஹிரண்ய	ஹிரண்யாஸுரனாகிற
கிரி	பர்வதத்தை
தாரண:	பிளந்ததும்
த்ருடித	துண்டிக்கப்பட்ட
காலநேமி	காலநேமியாகிற
த்ரும:	வ்ருக்ஷத்தையுடையதும்
அத்ர	ஆச்ரிதவிரோதிநிவர்த்தநவிஷயத்தில்
பஹுநா கிம்	பலசொல்லியென்
ஸ்வஜந	ஆச்ரிதர்களுடைய
ஸம்ஸாரபயோதி	ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை
சுலுகய:	சுளகத்தினால் சாப்பிடுவதில்ஸமர்த்தமானதுமான
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
த்வத்விக்ரம:	தேவரீருடைய விக்ரமமானது
அஹ்நாய	சீக்கிரமாக
ரங்கத்விஷ:	ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர சத்ருக்களை
க்ஷிபது	நிவாரணஞ்செய்யவேணும்

உ-வ்யா ॥ ஸஜதி । (கைடபதமோரவி:) கைடபாஸுரனாகிற தமஸ்ஸுக்கு ஸூர்யன்போலிருக்கிறதுமான, ஸூர்யனைக்கண்டால் தமஸ்ஸு தன்னடியே நீங்குமாப்போலே தேவரீருடைய விக்ரமத்தைப்பார்த்து கைடபன் தன்னடியே நாசமடைந்தனாய்ப்போனானென்றபடி. (மதுவாத்யாஜ்ஜஞ்ஜாமாருத:) ஜ்ஜஞ்ஜாமாருதம் தன்முன்பு தூளியானது நின்றவிடம் நிக்காமல் பரக்குமாப்போ

லே உயர்வானவன் பரந்துபோனானென்றபடி. (ஹிரண்யத்ருஷிவிதா ரணை:) "இரணியன் நெஞ்சை யிருபிளவாக முன்கீண்ட" என்கிறபடியே யிரண்டாகப் பிளந்தானென்றபடி. (த்ரிபுர சகாரநெறி தேர்ஜ:) துண்டிக்கப்பட்ட காமநெறியாகிற வ்யக்ஷத்தையுடைய துமான (சத்ரு வஹநரகம்) ஸ்ரீ தவிரோபி நிவகத்நவிஷயெ பலசொல்லியென். (ஹஜஸவைவயோபி ஈக்ஷிஷடீ) ஹஜதாம் ஸ்ரீ தாநாம், ஸவஸைவவயோபி: சவ்யசக்ஷிஷபை: வஜ்ஜசீ கருதவ்யாதஸவ்யவூ:. ஸ்ரீ தவிரோபியான ஒவ்வொரு ஸலாஜன நிராகரித்தானென்று பலசொல்லியென், ஸ்ரீ சவிரோபி ஸாஸாரமாகிறஸமுத்ரத்தையுள்ளங்கையிலடக்கி சவ்யதாயநஜ: என்று ஸக்ஷிக்கும்படியாயன்றோ விருக்கிறது உம்முடைய வராக்ரமென்றபடி. (ஹெதிவிக்ரம) ஸ்ரீ தவிரோபி நிவ்ருஹாயமன்றோ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினீர். (ஸ: ஸவக்ரம:) அப்படிப்பட்ட தேவரீருடைய க்ரமமானது, வராக்ரமானதென்றபடி. (ரங்கஷிஷ:) ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ர ஸத்ருக்களை ஸ்ரீரங்கவாஸிகளை யடித்துத்துறத்தினதுமன்றி க்ஷேத்ரத்தையே சஞ்சயாகாரமாம் பண்ணத்துடங்கினார்களென்றுதாதயம். (ஜைஞ்ய க்ஷிவதர) ஸீக்ரமாக நிவாரணஞ்செய்யவேணும் ॥ * *

திரண்டபொருள். ஏ த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளினவரே! கைடபாஸுரன், மதுஅஸுரன், ஹிரண்யாஸுரன், காலநேமியென்கிறஅஸுரன், இவர்கள்முதலான அஸுரர்களைக்கொன்றதான தேவரீருடைய பராக்ரமமானது சீக்ரமாக கோயிலுக்கு சத்ருக்களை ஸமூலமாய் நிவ்ருத்திசெய்யவேணும் ॥ * ॥௨௭॥

(அ—கை) இவ்வளவாக கோயில்முதலான திவ்யதேசங்களுக்கும் அந்த திவ்யதேசங்களில் வஸிக்கும் பரமைகாந்திகளுக்கும் ஹிதத்தைப்ராதித்தார், இதில் ஸ்வஸ்வரூப ப்ராதநாத்தை ப்ராதிக்கிறார்.—

௨௫ ॥ 𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑌸𑌸𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨 𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲𑌪𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌿𑌹 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇 ।
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌰𑌿𑌪𑍁𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌨 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌸𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯 ॥

பதம்	உரை
𑌹𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍋!	ஏ விபுவே!
𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰	யதீச்வரரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀	ஸரஸ்வதியினுடைய
𑌰𑌸	ரஸத்தினுடைய
𑌸𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨	அநுஸந்தாநத்தினால்
𑌵𑌯𑌃	மத்யமமான வயஸ்ஸானது
𑌨𑍀𑌤𑌂	போக்கடிக்கப்பட்டது.
𑌶𑌿𑌰𑌃	தலையானது
𑌪𑍍𑌰𑌫𑍁𑌲𑍍𑌲	புஷ்பம்போல்
𑌪𑌲𑌿𑌤𑌂	வெளுத்துவிட்டது
𑌪𑌰𑌂	இதற்குப்பிறகு
𑌇𑌹	இந்த உலகில்
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂	ஸ்வரூபத்துக்கு அநுகுணமானதை
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍇	ப்ரார்த்திக்கிறேன்
𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤	போக்கடிக்கப்பட்ட
𑌰𑌿𑌪𑍁𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇	சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய
𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑍇	கோயில்முதலான
𑌕𑍍𑌵𑌚𑌨	ஒரு திவ்யதேசத்தில்
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰	ஒருவருக்கொருவர்
𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑌾𑌂	ஹிதத்தை இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுடைய
𑌪𑌰𑌿𑌸𑌰𑍇𑌷𑍁	ஸமீபங்களில்
𑌮𑌾𑌂	அடியேனை
𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯	வைக்கவேணும்

வ்யா ॥ 𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 । (𑌯𑌤𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑌸𑌸𑌾𑌰𑌣𑍇𑌨) உடையவருடைய ஸூக்திரஸத்தினுடைய ஸாரணப்பண்ணத்தாலே, உ

டையவருடைய ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸம்ரக்ஷ்யாதி ப்ரஸாதாநுபவத்
தாலேயென்றபடி. (மய:நீதம்) ஆயதிஶேஷ: (ஶிர:வ்யஸநா
வர்ஜிதம்) விகஸிதமாயும் உபயாஶக்தமாயு
மிருக்கிறது (மாநம்) உத:மாநம் (உதகாஸநம்)
இந்த ப்ரக்ருதியில் யோக்யமானதை (ப்ராப்யே) தஸ கிஷி
த்யாஹ (நிரஸ்தரிபு ஸம்பவே) நிரஸநம் பண்ணப்ப
ட்ட சத்ருக்களுடைய உத்பத்தியையுடைய (ரங்கமந்திரே)
கோயில்முதலிய ஒரு க்ஷேத்ரத்தில் (வாஸ்ய ஹிதைஷிணாம்
வரிஸரேஷாமவதாய) அந்யாநாம் ஹிதவினைபண்ணுவார்
வார்த்தைகளில் அடியேனை வைக்கவேணும். இங்கு "ஆயதே
ஹீ ஆமவம்வஸ்ர ரக்ஷஸ்வவதி உடாரா" என்றாப்போலே ஒரு
ராஜகுமாரத்தியினுடைய ஸ்ப்ருஹார ப்ரஸாதாநுபவத்தாலே யௌவ
நம்நீதமாயிற்றென்று அயஷ்ராஜம் ஸ்நிக்கிறது. தமக்கு உடைய
வருடைய ஸ்ரீஸூக்த்யநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாயிற்றென்
றும், அந்யர்களுக்கு விஷயாநுபவத்தாலே வயஸ்ஸு நீதமாகிற
தென்றும் ஸூசிதம் ॥ * * * *

திரண்டபொருள். ஸ்ரீபாஷ்யாதி காலக்ஷேபத்தாலே அடி
யேனுடைய யௌவநத்தைப் போக்கடித்தேன், இப்போது ஜரைவ
ந்து க்ருஶித்துக்கொண்டது, காலக்ஷேபாதிகளுக்கு ஶக்தியில்லை,
"அதைவ ஸ்ரீரங்கஸம்வாஸ:" என்று தேவரீர் நியமித்தபடி
யே ஸ்ரீரங்கத்தில் அடியேனிருந்து தேவரீரை அநுபவிக்கைக்கு
விரோதிகளான தமஷ்டாதிகளை நிராகரித்து வாஸம் ஹி
தலிதே பண்ணுவார் ஸந்நிதியில் அடியேனை வைத்தருளவே
ணும் ॥ * * * ॥உ௩॥

(அ—கை) இந்த ஶ்லோகத்தில் ப்ரபந்நஸ்ய விஷயப்ர
யோஜநங்களைக் காட்டாநின்றுகொண்டும், தாம் ப்ராயஶ்சித்தப
டியே அபசாரம்பண்ணி ரக்ஷிக்கிறானென்கிற அர்த்தத்தை
ஸூசிப்பித்துக்கொண்டும், நீங்களுமிந்த ஶ்லோகத்தை ஸ்மரியுங்
கோளென்றும் தமஷ்டாதிகளால் பீடிதரானவர்களைக்குறித்து
ச்சொல்லுகிறார்.—

௨௯ ॥ ஸுதீகுருவீக்ஷண ப்ரதித வேங்கடேசோத்பவாம்
இமாமபயஸித்தயே படத ரங்கபர்துஸ்ஸ்துதிம் ।
பயம் த்யஜத பத்ரமித்யபிததத் ஸ வஃ கேசவஃ
ஸ்வயம் கநக்ருணாநிதிர்குணகணேந கோபாயதி ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீமத்வேதாந்ததாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
அ பீ தி ஸ்த வ ஸ் ஸம் பூ ர் ண ஃ

பதம்	உரை
ஸுதீ	சிறந்தஞானவான்களான
குரு	ஆசாரியர்களுடைய
வீக்ஷண	விசேஷகடாக்ஷத்தினால்
ப்ரதித	ப்ரஸித்தியடைந்த
வேங்கடேசோத்பவாம்	வெங்கடேசரிடத்தில் நின்றுமுண்டான
ரங்கபர்துஃ	ரங்கநாதனுடைய
இமாம்	இந்த
ஸ்துதிம்	ஸ்தோத்திரத்தை
அபயஸித்தயே	அபயத்தை யடைவதின்பொருட்டு
படத	படியுங்கோள்
கநக்ருணாநிதிஃ	நிறைந்த தயைக்கிருப்படமான
ஸஃ கேசவஃ	அந்த கேசவனைவர்
பயம்	பயத்தை
த்யஜத	விடுங்கோள்
பத்ரம்	க்ஷேமமானது (உண்டாகட்டும்)
இதி	என்று
அபிததத்	சொல்லிக்கொண்டு
ஸ்வயம்	தானாகவே
வஃ	உங்களை
கோபாயதி	இரக்ஷிக்கிறான்

உ-வ்யா ॥ ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்ந ! (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நகுருவீக்ஷண லப்தவேதவேதாந்தவாம்) ஸ்ரீவத்ஸ = ஜ்ஞாநிகளுக்குள்ளே சிறந்தவர்களான, குரு = ஆசார்யர்களுடைய, இங்குகுருசப்தத்தாலே அப்புள்ளாரையும் பராசரபட்டரையும் பிதாவான ஆழ்வானையும் சொன்னபடி. "குருர் ப்ரஹ்மகுருர் விஷ்ணு:" என்கிறவிடத்தில் குருசப்த பஹுவசநத்தாலே பாதராயண பராசரவ்யாஸ ப்ரம்ஹாதீநாம் ஸம்ருத்தி ஸர்வஜ்ஞர்ஸ்வாமி நீ. இப்படிப்பட்ட குருத்ரயத்தினுடைய, வீக்ஷண = கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே, லப்த = லப்தமான, வேதவேதாந்தவாம் = வேதாந்தவைதிகரிடத்திலின்று முத்தமனாக, இத்தாலே "ஜநிஷ்ட வ்யக்திஷ்டாம் கவம்" என்கிற ச்லோகஸ்ரூஷ்டி ஸம்யக்ஞானா ஸ்ருத்யாதிகளாலே ஸம்பந்நனுமாக உத்தமனானபோலேயும், ஆழ்வார் ஸம்யக்ஞானா த்ராவிடவேதங்களோடே திருவாய்மொழி உத்தமனாணப்போலேயும் உத்தமமாயிற்றென்று' ஸங்க்ரஹம். (ரங்கநாத்: ஸமஸ்தம் ஸ்துதிம்) ஸ்ரீ ரங்கநாயகன் விஷயமான இந்த ஸ்துதியை (ஸமயவிபக்தயே) ஸமயவிபக்தியையும் பொருட்டு (ஸம்க) படியுங்கோள். ஸமஞ்ஜ்ஞாநமுடையதாகக்கூடவேண்டாம், சப்தமாத்ரத்தைச்சொல்லுங்கோள். "ஸம்க" என்று த்வேஷபவநாதிதீதர்களான ஸமாயைக்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறபடி. ஸமநிவ்ருத்திஸமாஜோபாயங்களை ஸ்வயம் ஹோமங்களை சொல்லுங்கோளென்றபடி. உங்களுக்குக்கூட ஸமநிவ்ருத்தி வரவேணுமென்று நான் "ஸ்ரிய: ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய" என்கிறச்லோகத்தில் "ஸவேஷிதோதயம்ஜந:" என்று ஸ்வஸ்திபண்ணினேன், அதற்கு அவன் ஜாகேவஷீ: என்றுசொல்லிக்கொண்டு உங்களை ரக்ஷிக்கத்துடங்கினான், இது நிலைநிற்கைக்காக "தவஸ்ரோஹ கோஸ்திஷ்டி யாதிஸ்கேஸ்ரணந்த்ருஷ்டி வாவகேசிரம்" என்கிறபடியே நானும் ப்ரார்த்தித்தேன் நீங்களும் ப்ரார்த்தியுங்கோளென்கிறார். (ஸமந்த்ரஜத) த்வேஷாதிஜநிதமான பயத்தை விடுங்கோள், (ஸ்வ ம) க்ஷேமமானது உண்டாகட்டும் (ஜத்ருஷ்டிபயக) என்று சொல்லிக்கொண்டு (க்ஷேமவ:) க்ஷேமஸ

ஹாவான, கேசி என்கிற அஸுரனை நிரஸித்தாப்போலே பய நாதிகளை நிரஸிப்பனென்றபடி (ஸஃ). அந்த ஸர்வ ஶரண்யனா னவன் (சரவ ஜ்ஞாநியிஃ) நிகிலமான உயைக்கு ஸாதநமாயிரு க்கிற, வ யஜ்யா.... வென்றபடி. (ஶரணமேந ஸ்வயம்வஃ ஶோ வாயதி) வாத்ஸல்யாதி குணவைசிஷ்ட்யத்தாலே தானே உங்களை ர க்ஷிக்கிறான். ஸ்வ யோகத்தாலே ஶத்ரு நிராகரணம்பண்ணத்து டங்கினானென்றபடி. ‹‹ஸஃ›› என்கிற வசநத்தாலே ‹‹ஸ வே... ஶரணம்ஹிவஃ›› என்று த்ரிஜடாஸ்வப்நிகளான மற்ற ராக்ஷஸிகளைக்குறித்து பிராட்டிசொன்னாப்போலே பயநாதி ஹேதுக ளான ஸாயுதங்கள் அனைவுரையும் பார்த்துசொன்னபடி. ‹‹ஶர ணமேந›› என்கிறத்தாலே ‹‹காரணம் ஹரணீக்ஷிதாஃ கஜ ஹதே நதிவ்யாஶரணாஃ›› என்று ஸகலஶரணங்களும் க்ஷிதி த்ராக்ஷண த்தில் ஜாமராதிகங்களாக விருக்கிறதுகளென்று கீழ்ச்சொன்ன அ பிப்ராயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி. ஸ்வயம்›› என்கிறத்தாலே ஶத்ருக்க ளை ஆளிட்டு நிரஸிக்காமல் வாத்ஸல்யாதிகுணங்கள் ஜொகத்து க்கு ப்ரகாசிக்கும்படிதானே வந்துநிரஸிக்கத்துடங்கினானெ ன்றபடி. ‹‹ஸர்வஜ்ஞாநியிஃ›› என்கிறத்தாலே ‹‹அவதிஸ்ஷமாக உபா›› என்று சொன்ன அபிப்ராயத்தை ஸ்வீகரித்தபடி ॥

இப்படி இவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பயநதாரித்ரக்ஷ வாக்ஷ ணாதிகளை யெம்பெருமான் நிராகரிக்க, மேல்வ ஸமயமான ஸ மவஸ்யாநவோவாநத்தில் வாதாதி கேசாதமாக, பெரியபெரு மாளை அநுபவிக்கிறார்.

திரண்டபொருள். பெரியோர்களான ஆசாரியர்களுடைய க டாக்ஷவிசேஷத்தினால் ப்ரஸித்தரான நிகமாந்த மஹாதேசிகரிடத் தினின்றும் தானகவே உண்டான இந்தஸ்துதியை படியுங்கோள் எம்பெருமான் ‹‹ பயத்தைவிடுங்கோள் க்ஷேமமுண்டாகட்டும் ›› ஏன்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னுடைய குணங்களினாலேதானுகவே உங்களை ரக்ஷிக்கிறான். ॥உ௬॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]𑌤𑌿𑌲𑌕 [illegible]
𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯 [illegible]
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦
𑌸𑍇𑌵𑌾𑌨𑌿𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇𑌣
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 ॥

𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌤𑌵𑌃
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 ॥

ஶ்ரீ திவ்ய ஶுத்தாஶுத்த பத்ரிகா.

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தம்.	ஶுத்தம்.
௪	௧௭	ன் னுங்	ன்னங்
௬	௯	ஏன் று	ஏன்றுப்போலே
,,	௧௨	'மக்கு	தமக்கு,
௯	௨௬	தாயல்லே	தாயில்லே
௧௨	௨௫	ஸ ஊாநனைய்	ஸ ஊனைய்
௧௩	௪	தாநத	தாந்த
,,	௯	தாற்போலே	தாப்போலே
௧௪	௯	ப்ரதிஞ்ஞை	ப்ரதிக்ஞை
,,	௩௦	ஈணமாக	க்ஷணமாக
௧௭	௧௮	என்றுற்போ	என்றுப்போ
,,	௩௦	ப்ரதிஞ்ஞை	ப்ரதிக்ஞை
௧௮	௪	உன்னுடைய,	உம்முடைய.
௨௦	௬	ஊாய	க்ஷாய
௨௧	௧௪	ஞயம்	ஞயும்
,,	௧௮	ஞயம்	ஞயும்
,,	௨௫	செயகி	செய்கி
௨௨	௨௦	களாயக்	களாய்க்
௨௩		௯௨	௨௩
,,	௩௦	ஓரு	ஓரு
௨௬	௨௪	நின்றுற்போ	நின்றுப்போ.
௨௭	௧௬	ஊகு ஶிர	சுகு ஶிர
,,	௧௫	யிஞேனே	யினேனே.
௨௮	௨௫	வொட்டாது	வொட்டாதே
௩௦	௧௬	ஷுிதெதி	ஷுிதஜதி

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
௩௧	௨௦	ப்ரவ்ருத்தி	ப்ரவ்ருத்தி
௩௨	௨	ளெல்லாம	ளெல்லாம்
,,	௫	சொனன	சொன்ன
௩௫	௨௪	தன்செ	தற்செ
,,	௨௯	கொணடா	கொண்டா
௩௭	௬	ஸம்ஸாரவி	ஸம்ஸாரவி
௩௮	௧	பாயாசு	பயாசு
,,	௧௬	எல்லே	எல்லி
௪௦	௧௩	எதேனு	எதேனு
௪௩	௨௨	ஸாமவதாராளான	ஸாமவதார்களான
௫௧	௪	கிாம	கிரம
,,	௧௭	தேவரீடையு	தேவரீருடைய
,,	௨௯	நிவர்த்தகமான ஸத்ப்ரவ்ருத்திகளை	நிவர்த்தகமான ஸத்ப்ரவ்ருத்திகள் போலன்றிக்கே ஸ்வரூபாநுகுணமாய் நிவர்த்தகமான ஸத்ப்ரவ்ருத்திகளை
௬௨	௨௮	நாவாயு	நாவாயு
௫௩	௧	மொழியின்	முழுயின்
௫௪	௧	ரக்ஷித்து	ஸிக்ஷித்து
௫௬	௨௦	ஸாரூ	ஸாரூ
௫௭	௪	ஜௌவ	ஜௌவ
௫௮	௯	கடாகையா	கம்டான்கையா
,,	௨௮	நிச்சயம்	நிசசயாா?
௬௦	௨௬	பயா	பய்ர
௬௧	௧௧	தத்வ்ருத்தி	ஸவத்வ்ருத்தி
௬௨	௧௩	பப்ரி	ப்பரி
,,	௨௬	களிலிரு.	களிலி
௬௪	௮	ஸவிதஃ	ஸவிகாஃ
௬௬	௧	வேரா	வேரா

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தம்.	சுத்தம்.
௬௮	௧௦	யமைய	யமையு
௬௯	௧	ஸதம்வாஸ	தம்வாஸ
௭௦	௧௧	மெனறு	மென்று
,,	௧௬	லேழு	லெமரேழு
௭௧	,,	ஜாஹாயாக	ஜாமொஹாதி
௭௩	௨௩	ப்ரதிஜை	ப்ரதிக்ஜை
,,	௨௬	ஷுமமா	ஷும்மா
௭௪	௬	காருதஹ்வ	காருஹ்வ
௭௫	௨௮	ஓட	ஓட
௭௬	௨௪	வயஸித	வாயஸித
௭௮	௫	அன்னமேல	அண்ணமேல
௭௯	௨௮	என்றுரா	என்றுருரா
௮௧	௧௦	இரக்ஷி	இரக்ஷ
௮௮	௩	வணபகொவராய்	வணபகொவராய்
,,	௧௩	பரவ	பாவ
௮௯	௧௪	வாஜவ்	வாஜவ
,,	௨௨	கஜேந்தரா	கஜேந்த்ரா
௯௦	௧௦	வஜமண	வஜமண
௯௦	௨௩	அவரைஸம்ஹரிக்க	அவரைஸேவிக்க
,,	௨௧	காருதி	காருாதி
௯௧	௬	விததா	வித்தா
௯௨	௯	விரோதி	விரோதி
,,	௧௧	புத்தியைகொடுப்பனே	புக்தியைக்கொடுப்பவனே
௯௫	௧௩	கினியன	கினியனே
௯௮	௧௪	யூசந	யூசா
௯௮	௨௧	வ்ருத்தியாநின்ற	வ்ருத்தியடையாநின்ற
௯௯	௨௮	பலாத்க்கா	பலாத்கா
௧௧௫	௧௫	ஹிதம்	வஹிதம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

[illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑍈𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕
𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍈𑌃

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌾

* 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍 *

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌾
𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
“𑌶𑍍𑌰𑍀 [illegible]”
[illegible] ॥

பரிதாபி௵ ஆடிமீ
1912௵ ஜூலைமீ

[illegible]

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீகோமளவல்லீநாயிகாஸமேதாராவமுதாப்த

பரப்ரஹ்மணே நம:

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

* ஸவ்யாக்யா ந்யாஸதஶக: *

ஶ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

வ்யாக்யாநாவதாரணம்:

ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸாஶ்ரிதஶாஸ்த்ரயாதிதந்த்ரம் விஶ்வம் ஶரண்யம் ... । ஸ்வபக்ஷ ... ॥ ... ஶிவாராய ... । ... ॥ ... ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible] = [illegible], श्रुतिशिरसा = वेदान्तेन, [illegible] इति यावत्, [illegible] = [illegible], ‘‘[illegible]’’ इति [illegible]. तत्र प्रकृतेः [illegible] = [illegible], [illegible], चकारो [illegible] इति यावत्. ‘‘[illegible]’’ इति वचनात्, [illegible]. [illegible]. [illegible] ‘‘[illegible] । यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते । येन जातानि जीवन्ति । यत्प्रयन्त्यभिसंविशन्ति’’ इति श्रुत्यादिषु. [illegible] श्रूयते ‘यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः । तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः’’ इति ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible]. [illegible] ‘‘[illegible]’’ [illegible]. [illegible], [illegible] ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible] [वयं] [illegible]. ([illegible]) [illegible]), [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible]. ([illegible]) [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible]

𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂, 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 [illegible] (𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑌂), 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕 [illegible] (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌂) [illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣 [illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 [illegible] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌥𑌾 [illegible] 𑌶𑌤𑌦𑍂𑌷𑌣𑍀 [illegible] 𑌶𑌤𑌦𑍂𑌷𑌣𑍀 [illegible] ॥ * * ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀: ॥

நூலின் வரலாறு.

முக்திதரும் நகரேழின் முக்கியமான காஞ்சிமாநகரில் வஸித்திருந்த புண்டரீகாக்ஷ ஸோமயாஜியாரின் பௌத்திரரும் அநந்தஸூரி என்பவருக்கு புத்திரரும் திருவேங்கடாதிபதியின் திருமணியாழ்வாரின் அம்சபூதராயுமான திருவேங்கடநாதன் என்று திருநாமம்பூண்ட ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகன், பராசரப்ரம்ஹருஷி புலஸ்த்ய வஸிஷ்டர்களுடைய அநுக்ரஹத்தைப்பெற்றாப்போலே அம்மாளுடையவும் அப்புள்ளாருடையவும் அநுக்ரஹத்தைச் சிறுவயதிலேயே பெற்று, தனது மாமனாகிய அப்புள்ளாரிடத்தில் ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் கற்றுணர்ந்து பெருமாள் கோயிலிலே க்ரஹஸ்தாச்ரமத்திலே யெழுந்தருளியிருந்துகொண்டு தமக்குக்

குலக்கொழுந்தவமான பேரருளாளரை மங்களாசாஸநஞ் செய்துகொண்டு, குணபூர்த்தியுள்ள சிஷ்யர்களுக்கு ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் ப்ரவர்த்தநம் பண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கையில், தமக்கு ஆசாரியரால் உபதேசிக்கப்பட்ட பெரிய திருவடி நயினார் விஷயமான மந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்து அவரை உவப்பிவிக்க திருவுள்ளமாய், மந்த்ரஸித்தியாகத்தக்க இடமான அடியவருக்கு மெய்யனாகிய தெய்வநாயக னெழுந்தெருளியிருக்கிற திருவஹீந்த்ரபுரத்திற்கு எழுந்தருளி அங்குள்ள கருடநதியிலே நீராடி தெய்வநாயகனை மங்களாசாஸநஞ் செய்தருளி ஔஷதாத்ரி யென்னும் மலையின் சிகரத்திலுள்ள அழகிய சிங்கர் ஸந்நிதியின் அருகிலுள்ள அரசமரத்தடியிலிருந்து பெரிய திருவடி நயினாரை த்யானஞ் செய்துகொண்டு கருட மந்த்ரத்தை த்யாநஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது வேதாத்மாவான பெரிய திருவடி நயினார் இவர் முன் ப்ரஸன்னமாகி, இவரைக்கொண்டு உடையவருடைய தர்சனத்தை வளர்க்கவேணுமெனக்கருதி, இவருக்கு ஸ்ரீஹயக்ரீவ மந்த்ரத்தை யுபதேசஞ்செய்து மறைந்தருளினார். அப்பொழுது அப்புற்பிள்ளை பெரிய திருவடி விஷயமாக ஐம்பதுச்லோகமுள்ள, ‹‹கருடபஞ்சாசத்›› என்கிற ஸ்தோத்திரஞ் செய்தருளினார்.

அவதாரிகை. இக்கிரந்தம் யாதொரு இடையூறுமின்றி முடிவுபெறும் பொருட்டு மந்த்ரத்தை த்யாநஞ்செய்கிறேனென்பதை மங்களமாய் அருளிச்செய்கிறார். ‹‹ஆநந்த››என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ராகேவ	(மந்த்ரத்யாநத்திற்கு) முந்தியே
ஸம்ப பூர்வம்	மகாரவகாரங்களை முந்தியுள்ளதாக இருக்கும்படி
ஆநந்த	ஆநந்தமயமான ப்ரம்ஹத்தை
ப்ரதாந	முக்கியமாகவுடைய
ஶ்ருதிஶிகர	வேதாந்தத்தினால் (ப்ரணவத்தினாலென்றபடி)
நிஷ்ட	சேர்ந்திருக்கிற
தண்டகம்	தண்டகரூபமானமந்த்ரத்தை (மாலா மந்த்ரங்களையென்றபடி)

த்யாத்வா	த்யாநஞ்செய்து
ஷட்விதம்	ஆறுவிதமான
அங்கேஷு	அவயவங்களில்
ந்யஸ்ய	ந்யாஸஞ்செய்து
அஷ்டதிக்ஷ்வபி	எட்டு திக்குக்களிலேயும்
ஶுத்ததிக்பந்தநா வயம்	சுத்தமான திக்பந்தநத்தையுடையவர்களான அடியோங்கள்
பக்ஷி	பக்ஷிசப்தமென்ன
வ்யத்யஸ்தபக்ஷி	மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற பக்ஷிசப்தமென்ன,
த்விதய	இந்த இரட்டைகளுடைய
ப்ராக்பாக	முன்ப்ரதேசத்தில் (முதலிலென்றபடி.)
ப்ரஸ்புட	மிகவும் விளங்காநின்ற
உதார	உயர்ந்ததான
தாரம்	ப்ரணவத்தையுடையதும்
ஹுதவஹதயிதா ஶேஷாந்தம்	அக்நியின் பார்யையை (ஸ்வாஹா காரத்தையென்றபடி) கடைசியிலுடையதும்
தார்க்ஷ்யம்	கருடஸம்பந்தியான
மந்த்ரம்	மந்த்ரத்தை
ஸ்மராம:	த்யாநம் பண்ணுகிறோம்.

தாத்பரியம். அடியோங்கள், முதலில் சக்தி, பீஜம், ரிஷி, முதலியவைகளை அநுஸந்தித்து, ப்ரம்ஹத்தை முக்கியமாய் பரதிபாதிக்கிற ப்ரணவத்தோடு கூடிய மாலாமந்த்ரங்களை யநுஸந்தித்து, அங்கந்யாஸ கரந்யாஸ தேஹந்யாஸங்களைச் செய்து, திக்பந்தனஞ்செய்து, கருடனைத்யாநஞ்செய்து கருடவிஷயமான மந்த்ரத்தை அநுஸந்திக்கிறோம்.

மந்த்ரஸ்வரூபம், பீஜம் அங்கந்யாஸம் முதலியவைகளெல்லாம் பெரியோர்களிடத்தில் உபதேசத்தால்அறியவேண்டுமென்று சாஸ்த்ரமாகையால், அவைகளை இங்கு விவரமாகச்சொல்லவில்லை

टिप्पणी. (पक्षिव्यत्यस्तपक्षिद्वितयमूलपाठ[illegible]) पक्षिशब्दस्य, व्यत्यस्तपक्षिशब्दस्य च, मूलपाठे [illegible] देशे, पक्षिशब्दयोः व्यत्यस्तपक्षिशब्दयोश्च पर्यवसितमित्यर्थः. श्रीव्याख्याने प्रणवः [illegible] (हुतवहदयिता [illegible] च नमः) स्वाहाद्वयं च, यथाक्रमं प्रणवपक्षिशब्दस्वाहात्मकं, प्रणवव्यत्यस्तपक्षिस्वाहात्मकञ्च इत्यर्थः. यथाक्रमं प्रणवपक्षिस्वाहात्मकमन्त्रोद्धारस्य ईश्वरसंहितायामष्टमेऽध्याये "प्रणवं पर्यवसा[illegible] पक्षिशब्दे[illegible]। [illegible] कीर्तितः" इति. प्रणवपक्षिस्वाहात्मकमन्त्रोद्धारस्य [illegible]उपनिषदि द्रष्टव्यम्. पक्षिशब्दस्य, व्यत्यस्तपक्षिशब्दस्य च, मूलपाठे शिरोभागे, पक्ष्यादिशब्दानन्तरमित्यर्थः. श्रीव्याख्याने प्रणव इत्यप्यर्थः परिस्फुरति. एवञ्च यथाक्रमं पक्षिशब्दप्रणवस्वाहात्मकं, व्यत्यस्तपक्षिशब्दप्रणवस्वाहात्मकञ्च इत्यर्थः. पक्षिशब्दप्रणवस्वाहात्मकमन्त्रोद्धारस्तु विष्णुतिलके एवं निरूपितः "[illegible] कमलासन। [illegible] यथाविधि। तारं स्वाहा च [illegible] कोटिनम्" इति. यथाक्रमं व्यत्यस्तपक्षिशब्दप्रणवस्वाहात्मकमन्त्रोद्धारः [illegible]संहितायामष्टमेऽध्याये "[illegible]" इति. कस्यायं "प्रणवं पर्यवसा[illegible]" इत्यादिना उक्तस्य [illegible] इत्यादि इति.

[illegible] ॥ [illegible] प्रतिज्ञानन्तरं [illegible]
[illegible] ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥२॥

यद्वा वेद इति। (यस्याम्) श्रीभगवद्गीतायाम् (वेदः) वेदवेद्यो भगवान्, अस्य वेदमयत्वं «वेदात्मा विहङ्गमेश्वरः» इति वक्तव्यार्थानुवादेन, «सर्ववेदमयो भगवान्» इति श्रुत्या च सिद्धमिति। सः (स्वायम्भुवः) स्वस्य कर्तव्यतां नारायणः, तेन सह अर्जुनस्य (बहिः) बहिर्देशे, अन्तर इत्यर्थः (बहिः) अन्तःकरणे, अन्तर्वाणीत्यर्थः। (वृत्तिं) स्वरूपं (अहेतुकी) प्राप्नोति (यया) भगवद्गीतया, सम्बन्धिनया (सात्त्विकी बुद्धिः) ... [illegible] ... सांख्ययोगेन, यज्ञादिकर्मयोगेन ... (संसारिणी) संसारिणां श्रीकृष्णबोधिनी, संसारसमुद्रोद्धारिणी श्रीकृष्णः «संसारिणां त्राता» इति श्रीभगवद्वचनम् (सा) व्यासेन, (ग्रथिता) ग्रथिता (पुराणमुनिना) पुराणमुनिनेत्यर्थः। (यत्र) पञ्चमवेदे (पुण्यमहाभारते) निवेशिता भीष्मपर्वणि ... (पुराणस्य) पुराणपुरुषस्य, पुराणमुनेर्व्यासस्य ... (अष्टादश अध्यायानाम्) ... श्रीभगवद्गीतायाः ... [illegible] ... (अद्वैतामृतवर्षिणीम्) ... (भगवतीम्) ... ब्रह्मविद्या ... ब्रह्मविद्यायाम् (वेदः) वेदवेद्यो हरिः। यथा «वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यो वेदान्तकृद्वेदविदेव चाहम्» इति। (स्वायम्भुवः) स्वस्य ... [illegible] ... श्रीभगवद्गीता ... ब्रह्मविद्या (सा) ... [illegible] ... ब्रह्मविद्या

யாம் (ப்ரணிஹிதமனஸ: ப்ராணஸம்ப்ராணனம்). ஸர்வதேவதம் விஷ்ணுஜித்யஷ்டு:. (நியச்சந்தி) (ப்ராப்தபரிசிதமஹாநா ஸா காருத்மதீ) கருடாதிபதி விஷ்ணுஸம்பந்தினீ (ப்ரஹ்மவித்யா) வேதாந்தவித்யா (ந: ப்ரதத்தா) இதி. "நாநாயுஸம்ப்ரய ஶ்லேஷாவணுப்ராவணேப்ராஸ்யாஶ்ரித:" இதிலக்ஷணலக்ஷிதே த்ரிவிதே ஶ்லேஷே "காருத்மதீப்ரஹ்மவித்யே"தி கருடபஞ்சாக்ஷரீமனுரேவ ப்ரஸ்துதேதி அப்ரஸ்துதப்ரஹ்மவித்யாவர்ணநமபி. ப்ரதிபாதயதீதி ப்ரக்ருதாப்ரக்ருதவிஷயஶ்லேஷாலங்கார: ॥ * * * * ॥ ௨ ॥

அவ*தா*ரிகை. கீழ்ச்லோகத்தில் மந்த்ரத்யாநஞ்செய்கிறேனென்று சொல்லி, அம்மந்த்ர வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் "வேத:" என்பதால்..

பதம்.	உரை
யஸ்யாம்	யாதொருகருடமந்த்ரத்தில்
வேத:	வேதஸ்வரூபரான பெரியதிருவடி நயினார்
ஸ்வாத்யாரூடபக்ஷ:	தனக்கு அர்த்தமான எம்பெருமானாலே ஏறப்பட்டவராய்க்கொண்டு
பஹி:	வெளியிலேயும்
அபஹி:	உள்ளேயும்
அபிவ்யக்திம்	ப்ரகாசத்தை
அப்யேதி	அடைகிறாரோ
யயா	யாதொரு கருடமந்த்ரத்தினால்
ஸாபவர்கத்ரிவர்கா	தர்மார்த்த காமமோக்ஷ மென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய
ஸாங்கர்ஷணீ	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபரான கருடஸம்பந்தியான
ஸா	அந்த(ப்ரஸித்தமானவென்றபடி),
ஸித்தி:	ஸித்தியானது

परिणमति	பரிபக்வத்தை யடைகிறதோ,
यस्मिन्	யாதொரு கருடமந்த்ரத்தில்
प्रणिहित मनसः	வைக்கப்பட்டிருக்கிற மநஸ்ஸையுடையவர்கள்
प्राणवत्सु	பராணவாயுக்களுக்கு
अन्यप्राणं	வேறுபராணனாக
निश्चाययन्ति	(கருடனை) நிச்சயிக்கிறார்களோ,
प्राची	ப்ராதமமாயும்
परिचित रहसा	பரிசயம பண்ணினதும் மறைந்திருக்கிற அர்த்தத்தையுடையதும்
गारुत्मती	கருடவிஷயமானதுமான
सा ब्रह्मविद्या	அந்த ப்ரம்ஹவித்யையானது
नः	அடியோங்களை
पातु	இரக்ஷிக்கட்டும்

தாத்பர்யம். யாதொரு கருடபஞ்சாக்ஷரியில் வேதஸ்வரூபனான பெரிய திருவடிநயினார் தனக்கு (வேதங்களுக்கு) ப்ரதானமாய் ப்ரதிபாத்யரான ஸ்ரீநாராயணனாலே எறப்பட்டவராய்க்கொண்டு ஆபாதமாயும் அந்தர் விசாரத்திலேயும் ப்ரகாசத்தை யடைகிறாரோ, யாதொரு மந்த்ரத்தினால் தர்மார்த்தகாம மோக்ஷங்களென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுக்கக்கூடிய ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபரான கருடனுடைய ஸித்தியானது ஸித்திக்கிறதோ, யாதொரு மந்த்ரத்தில் எப்பொழுதும் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மநஸ்ஸை யுடையவர்களான பெரியோர்கள் பராணவாயுவுக்கு வேறு ப்ராணனாக (கருடனை) நிச்சயிக்கிறார்களோ, பரிசயம் பண்ணப்பண்ண துரூஹமான அர்த்தத்தையுடையதான அந்த கருடவிஷயமான பரம்ஹவித்யையானது (கருடபஞ்சாக்ஷரியானது) அடியோங்களைக்காப்பாற்றட்டும்॥ * * *

கருடன் ஸங்கர்ஷண ஸ்வரூபனென்பது பாத்மஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் கண்டுகொள்வது.

"ஸாவ்ஹவிஷ்ரா" என்று சொன்னதினாலே பரப்ரம்ஹ வித்யை யென்று ஒரு அர்த்தம் தோன்றுகிறது. பரப்ரம்ஹவித்யாபக்ஷத்தில் சலோகத்திற்கு வேறு அர்த்தஞ்சொல்லவேணும (யஸ்ரா) யாதொரு பரம்ஹவித்யையில் (வெதஃ) வேதஸ்வரூபரான பகவான் (ஸ்வாயஞாயிரஞ்ஙஃ) தனக்குவாஹநமான கருடன் மேலேறினவராய்க்கொண்டு (பஹிரவஹிரஷிவக்தித்ருதி) என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் முற்கூறியபடி. (யயா) யாதொரு பரப்ரம்ஹவித்யையினால் (ஷாக்ஷஷுணீஸிஃ) விஷ்ணுஸம்பந்தியான ஸித்தியானது (ஸாவமுக்திவமுரா ஸாவரிணஉதி) என்பவைகளுக்கு அர்த்தம் முன்போல் (யத்) பரப்ரமஹவித்யையில் (ப்ராணஸ்ரநூப்ராணம் நிஃராயஷி) ப்ராணனுக்கு வேறுப்ராணனாக பகவானை நிச்சயிக்கிறார்களோ, (ஊாடீ) கருடாதிபதியான பகவதஸம்பந்தியான (மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. யாதொரு பரப்ரம்ஹவித்யையில் வேதஸ்வரூபியான பகவான் தனக்கு வாஹநமான கருடன் மேலேறினவராய் ப்ரகாசத்தையடைகிறாரோ, யாதொரு பரம்ஹவித்யையினால் நான்கு புருஷார்த்தங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய விஷ்ணுஸம்பந்தியான ஸகலஸித்தியும ஸித்திக்கிறதோ, யாதொரு பரபரமஹவித்யையில் எபபொழுதும வைத்த மனதை யுடையவர்கள் ப்ராணவாயுவுக்கும வேறு ப்ராணனாக (பகவானை) நிசசயிக்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட கருடாதிபதியான விஷ்ணுவிஷயமான பரப்ரம்ஹவித்யையானது அடியோங்களை ரக்ஷிக்கட்டும். * * ॥உ॥

டிவணீ, (வெதஃ) ஸவுவெஉபவிஷ ஹஐத்யஃ. ஶ்ரு யிதஹி "ஸவணெராஉவீ" த்ராஜி, தூஶா "தஸ்ரமாயதீ ஐம தீவ" ஐதராஜி (ஷஹிரஹிவக்தி) ஶாஹவுதக்ஷாதகவு காமம் (கஷஹிரஹிவக்தி), உமுநஸஊநாகார ஊநஸாந யாந விஶேஷாத்கவு காமு (யஸ்ரா) மாராத்தவ ஹவிஷ்ரா யாஹேஸ்ரஊநாயாஜித்யஃ. (ஸா) வாஹஸஹிதாஜிஷ வ ஸிஜெத்யஃ. தயாஹிவாஜெ "ஸிஜபஶுபஶா வஙு0 ஸவ

[illegible]

𑌸𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 “𑌓𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿” 𑌇𑌤𑌿

𑌅𑌵 ॥ 𑌏𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌤𑍍𑌵𑌕𑌥𑌨𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌃—

𑌮𑍂 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌂 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌫𑌾 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍃𑌹𑌦𑌿𑌤𑌰𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌃 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ॥௫॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 ॥ (𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃) 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 (𑌯𑌸𑍍𑌯) 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌸𑍍𑌯 (𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 (𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌸𑌾𑌮 (𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍) 𑌅𑌭𑌵𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃 (𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌚) 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌮𑌪𑌿 (𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑌿𑌤𑌿) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌃 [𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍] (𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍) 𑌆𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍍 (𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿) 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 [𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍] (𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿) 𑌕𑌰𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌾𑌃 (𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿) 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌂𑌸𑌿 [𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍] (𑌶𑌫𑌾𑌃) 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌃 (𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃) 𑌧𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌕𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃 (𑌅𑌜𑌨𑌿) 𑌜𑌾𑌤𑌂 (𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃) 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 (𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌂) 𑌸𑌾𑌮 [𑌅𑌭𑍂𑌤𑍍] (𑌅𑌸𑍌) 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 (𑌬𑍃𑌹𑌦𑌿𑌤𑌰𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍) 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍𑌸𑌾𑌮, 𑌇𑌤𑌰𑌤𑍍 = 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍, 𑌰𑌥𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍. 𑌤𑍇 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍌 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃. (𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌸𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌤𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌃) 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 = 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌕𑌾𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂, 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 = 𑌵𑌾𑌲𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃. “𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑌦𑍍𑌯𑌃. (𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾) 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌶𑌤𑌶𑌿𑌰𑍋𑌭𑌿𑌃 = 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌃, 𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 = 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 = 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂, 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃. 𑌯𑌥𑌾𑌹 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 “𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦 । 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌃 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑌾

யாரம் ஜகத்ஸ்தம்பம் ததாதாராய தே நம: । பக்ஷௌ யஸ்ய ப்ருஹ த்ஸாமரதந்தரமிதீயம் । ஈக்ஷிணீ வா கிகாயத்ரம் த்ரிவ்ருத்ஸ்தோமஶிர ஸ்த்ரம் । ஸ்தோமஸ்துதாத்மா ஸதோ வாமதேவ்யம் ப்ருஹத்ஸாம தநு । நா மாநி யஜூம்ஷி ச்சந்தாம்ஸி அங்காநி பதே பதே । ஹ்ருதயோ ஹ்ரு தயாநந்தஸ்தோத்ரம் வேதாநாம் ப்ரதிஷ்டிதம்” இதி. “யஸ்முதஸாத்ரு ஷிஹோவிஶ்வரூப: । ஸமேதா ஹோத்ராஶ்ச ப்ருஹத்ரதந்தரே ச । ஸ ஸோமபாஸ்ஸ்வர்ணாத: । சந்தஸ்ஸ்வதேவபாரணோஸ ஹாவம்” இதி ஶ்ருதிஶ்ச. (கருத்மாந்) கருத்மாந் (ந:) அஸ்மாகம் (ஸ்வாத்மந்யா) ஸேவயா நிரவத்யம் ஸ்வபாவவைபவம் (வ்யஞ்ஜ தாம்) இதி யாவத், “ஸுபர்ணோऽஸி கருத்மாந் த்ரிவ்ருத்தே ஶிரோ காயத்ரம் சக்ஷுஸ்ஸ்தோம ஆத்மா ஸாம தே தநூர்வாமதேவ்யம் ப்ருஹத்ரதந்தரே பக்ஷௌ யஜ்ஞாயஜ்ஞியம் புச்சம் சந்தாம்ஸ்யங்காநி திஷ்ண்யாஶ்ஶபா யஜூம்ஷி நாம” இதி வேதாவயவோ கருத்மாநித் ரஹஸ்யம் ஸ்வபாவவைபவம் ததா நாகநிதர்ஶிதம். * ॥௬॥

அ—கை. கீழ்ச் ச்லோகத்தில் மந்த்ரப்ரபாவத்தைச் சொல் லி, தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்புடைக்கடவுளாகிய கரு டனுடைய ஶரீரத்தின் ஸ்வரூபத்தை யருளிச்செய்கிறார் “நேத்ரம்” என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்தோமாத்மா	ஸ்தோமமென்கிற ஸ்துதிரூபமான ஸாமத்தை ஆத்மாகவுடைய
யஸ்ய	யாதொரு கருடனுக்கு
நேத்ரம்	கண்ணானது
காயத்ரம்	காயத்ரமென்கிற ஸாமமென்றும்
ஶிரஶ்ச	தலையானது
த்ரிவ்ருதிதி	த்ரிவருத் என்கிற ஸாமமென்றும்
நாமதேயம்	பெயரானது
யஜூம்ஷி	யஜுர்வேதமென்றும்
அங்காநி	கைமுதலிய அங்கங்கள்

சந்தாம்ஸி	சந்தஸ்ஸுக்களென்றும்
ஶபா:	குளம்புகளினாலே
திஷ்ண்யாக்ருதி:	மேடையின் ஸ்வரூபமாய்
ஸஞ்ஜநி	உண்டாகுகையென்றும்
விக்ரஹம்	சரீரமானது
வாமதேவ்யம்	வாமதேவ்யமென்கிற ஸாமமென்றும்
ஊசே	(வேதபுருஷன்) சொன்னானே
{ ப்ருஹத் / ரதந்தர / பக்ஷ:	ப்ரஹத்ஸாமமென்ன அதைக்காட்டிலும் அநயமான (ரதந்தரஸாமமென்றபடி) இதுகளே சிறகுகளாகவுடையவரும்
{ யஜ்ஞாயஜ்ஞீய / வால:	அப்படி வேதத்தில்சொல்லப்பட்ட வாலையுடையவராயும்
{ ஶ்ருதிஶதஶிரஸாம் / ஸித்தாத்மா	அநேக வேதாந்தங்களினால் புகழபபட்ட மஹிமையையுடையவராயுமான
ஸ ஏஷ	இந்த
கருத்மாந்	கருடன்
ந:	அடியோங்களுக்கு
ஸ்வாதந்த்ர்யம்	ஸ்வதந்த்ரமாயிருக்குகையை
பஹுலயதாம்	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. ஸ்தோமமென்கிற ஸாமபாகத்தை ஆத்மாவாகவுடைய யாதொருகருடனுக்கு, கண் காயத்ரமென்கிற ஸாமமென்றும், தலை த்ரிவ்ருத் என்கிற ஸாமமென்றும், பெயரானதுயஜுர்வேதமென்றும், கைகால் முதலிய அங்கங்கள் காயத்ரீமுதலிய சந்தஸ்ஸுக்களென்றும், சரீரம் வாமதேவ்யமென்கிற ஸாமமென்றும், குளம்புகள் திஷ்ண்யஸ்வரூபமென்றும், சிறகுகள் ப்ருஹத்ஸாமரதந்தரஸாமமென்றும், வாலானது அப்படிப்பட்ட யக்ஞாயக்ஞியமென்கிற ஸாமமென்றும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டவைகளோ, அநேகவேதாந்தங்களினால் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடைய அந்த கருடனானவர் அடியோங்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரமா யிருக்குகையையுண்டுபண்ணட்டும்

திஷ்ண்யமென்பது யாகத்தில் சிலருத்விக்குக்கள் உட்காருகிற இடங்களுக்கு முன்கட்டப்பட்ட மேடைக்குப் பெயர். ஸ்தோமமென்பது ஸ்தோத்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. ||௩||

த்வநீ. (ஸ்தோமாநாம்) ஸாமஸூக்திரூபாஃ ஸ்தோமாஃ ஆஸ்தாவஸ்தாஃ, "ஸ்தோமஸ்தோத்ரே ருக்வேதே" இத்யமரஃ. (ஸ்வாத்வந்யம்) ஸ்வாதுத்வநிம், நூபுரஶிஞ்ஜிதமித்யர்த்தஃ. ||௩||

ஏவ || உத்தரத்வாரவஸ்தாநஸ்தம் ஸ்தோத்ரகாரஃ கவிஃ ஸர்வாத்மப்ரபந்தயோஃ யாதுபாதகஸாம்ய திவாதநவ்யாஜேந ஸேஷம் வ்யதிவாதயதி —

உ-ம் || யோயம் தத்வஸந்நிஷம் வஹநஃஸவி வாஸ்ஸ்யுபோ யேந தத்வ தஸ்யாத்யஸ்யாஷம்ஸ்யதிபுஷ்யதி ஸஜநம் ததயதே திஸஜ்ஜஃ | வ்யாயோஜேவஸ்ஜஸம் ஹரிப்ரபந்தஸ்ஷா ஸுஸ்தாரோஹவாஹஸ்வாஹாஸ்ய ஸ்தாஸ்வஃ வ்ருஷபசஞ்சஞ்ச நிவ்யுஸ்ஹ ஸப்யுஹதாம் நஃ || ||௪||

வ்யா || யோயதி | (யஃ) ப்ரபந்தஃ (வாஸ்யுபுதஃ) வஹநாயதம்வரேண ஹேதநா ஸ்ஜ்ஞாவிதஸ்து (யம்யதே) வஹதி. (யேந) ப்ரபந்தேந (யத்வேஷ) விஷேவ (வஹநஸவி) ஸாரணது (ஸந்நிஷம்) ஸவிஸ்ஸிஹிதம், பஹுவிதேதிரோஷஃ, (ஸந்நிஷம் வஹநம்வரோஸவி) ஹாரணாருவவரோஸவி (ஸுஷுபதஃ) ஏக்ஷஃ (யஸ்ய) ப்ரபந்தஸ்ய (யஸ்யாஸ) வாரபஷோத்தாஸ, ஹேதஃ ஸமுதாஸ, (ஸுஹவஸ்ரீஃ) ஸோவிஜயமஷ்டஃ, பஹுவிவ, ஸ்வயஸ்த்ரீ த்வாவிவ தீயதே (யஃ) ஹரிஃ (வாஸ்யுபுதஃ) ஸவபாரக்ஷண வதிஜ்ஞாஸம்யதஸ்து (யம்) ப்ரபந்தம் (பத்தே) வஹதி,ரக்ஷதியா (யேந) ஹரிணா (யத்வேஷ) ப்ரதத்தே (வஹநஸவி)ரக்ஷணது (ஸந்நிஷம் யஸ்யயஸாஸ) ஶாத்ரவயஸே ஸஹாயாயுஸோஸ்தாஸ ப்ரபாஸேதோஃ (ஸுஹவஸ்ரீஃ) பஹுவிவ, (இதி) ஹேதோஃ வாஸ்யும் ஸ்வாதிஹ்யத்யக்ஷயபுநாஸேதோஸித்யயுஃ. "இதி ஹேதவ்காரண" இத்யமரஃ. (ஸதஃ) ஸ்வதாரஷாஃ (யத்)

[illegible]

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் வேதமயமான கைமுதலிய அவயவங்களையுடையவரென்றுசொல்லி, கருடனுக்கும் பகவானுக்கும் அபேதத்தையருளிச்செய்கிறார் "பொயம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
யஃ	யாதொரு கருடன்
யம்	யாதொரு விஷ்ணுவை
பிபர்த்தி	வஹிக்கிறாரோ
யேந	யாதொரு கருடனாலே
யஸ்மை	எந்த விஷ்ணுவின் பொருட்டு
ஸ்வநிஷ்டஸ்தம்	தன்னிடத்திலிருக்கிறதான
வாஹநம்	வாஹனரூபமான
வராஸ்ச விஸ்ருஷ்டாஃ	வரமுங்கொடுக்கப்பட்டதோ
யஸ்மாத்	எந்த கருடனாலே
யஸ்ய	எந்த பகவானுக்கு
யுத்தஜயஸ்ரீஃ	யுத்தத்தில் விஜயலக்ஷ்மியானது (உண்டாகிறதோ)
(விஷ்ணுபக்ஷத்தில்)	
யஃ	எந்த பகவான்
யம்	எந்த கருடனை
பிபர்த்தி	வஹிக்கிறாரோ
யேந	எந்த பகவானாலே
யஸ்மை	எந்த கருடனயும் பொருட்டு
ஸ்வநிஷ்டம்	தன்னிடத்திலிருக்கிற
வாஹநம்	வாஹநரூபமான
வராஸ்ச	வரமும்
விஸ்ருஷ்டாஃ	கொடுக்கப்பட்டதோ
யஸ்மாத்	எந்தபகவானாலே
யஸ்ய	எந்த கருடனுக்கு
யுத்தஜயஸ்ரீஃ	யுத்தத்தில் விஜயலக்ஷ்மியானது உண்டாகிறதோ)
ஸத்ரவஃ	சத்துருக்கள்
யத்ர	எந்த கருடனிடத்திலும்
யத்ர	எந்த பகவானிடத்திலும்
பக்ஷம்	பக்ஷத்தை

விஷயந்தி	விசேஷமாய் பண்ணுகிறார்களோ,
இதி	என்கிற காரணத்தாலே
ஸ்வயம் தேவ:	தேவராகவேயிருந்துகொண்டு
இத்யம்	இந்தமாதிரி
{ ஹரி	விஷ்ணுவென்ன
{ பக்ஷீந்த்ர	கருடனென்ன, என்கிற பேதத்தினாலே
க்ருதா	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஆரோஹ	ஆரோஹணமென்ன
வாஹ	வாஹநமென்ன,
ஸ்வபாவ்ய: (இவைகளுடைய)	ஸ்வபாவத்தையுடையவரும்
ஸ்வாதந்த்ர்ய:	ஸ்வதந்த்ரராயும
வேத ஸ்வரூப	வேதஸ்வரூபியுமான
ஸ: பக்ஷீந்த்ர:	அந்த பக்ஷிராஜன்
ஸப்ரஹ்மஸஹிதாம்	ப்ரம்ஹததுடன் கூடியிருத்தலை
ப்ரதிஸது	கொடுக்கட்டும்.

கருத்து. எந்த கருடன் விஷ்ணுவை வஹிக்கிறரோ, எந்த கருடபகவானுலே விஷ்ணுவுக்கு தான் எப்பொழுதும் தேவரீருக்கு வாஹநமாயிருப்பதாக வரங்கொடுக்கப்பட்டதோ, எந்த கருடனுலே பகவானுக்கு யுத்தத்தில் விஜயமுண்டாகிறதோ, (விஷ்ணுபக்ஷத்தில்) எந்த பகவான் கருடனைத்வஜமாய் வஹிக்கிறரோ, எந்த பகவானுலே அவரைத்வஜமாய் வஹிப்பதாக கருடனுக்கு வரங்கொடுக்கப் பட்டதோ, எநத பகவானுலே கருடனுக்கு யுத்தத்தில் விஜயமுண்டாகிறதோ, பெரியோர்கள் எந்தபகவானிடத்திலும் எந்த கருடனிடத்திலும் ஸமமான பக்தியைப்பண்ணுகிறார்களோ, இக்காரணங்களாலே விஷ்ணுஸ்வரூபியாயிருந்துகொண்டே, இவ்விதமாக பகவானெனும் கருடனெனும் வேற்றுமையினாலே செய்யப்பட்ட ஊர்தியும் வாஹநமுமானதன்மையையுடையவரும், ஸ்வதந்த்ரராயும், வேதஸ்வரூபியாயுமான அநத பக்ஷிராஜன் அடியோங்களுக்கு ப்ரம்ஹஸாம்யத்தைநன்கு கொடுக்கட்டும.

கருடன் பகவானுக்கு வரங்கொடுத்ததும், பகவான் கருடனுக்கு வரங்கொடுத்ததும், பாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தில் கண்டு கொள்வது. ||௪||

[illegible]

ணாவகாஶாயேதி ஶ்ரீபாஷ்யாரம்பணே யதாஶக்யம்சே வ்யாக்தா,
“தமேதாஶீரஹர்த்துராஸ் ஶாஸ்த்ரம் வேதாந்தேயம் ஸமாஸ
ஸம் | ஸாந்த்ராக்ருஷ்ணஸௌம்யவேது ஜங்கத்ஸ்வாவகம் || தஸ்யாஸ்தஸ்மி
வ்யக்ஷ்ய நாபாஸ்த்விஷ்வக்ஷேநம்: | வேதஸ்யாஸ்தத்ஸ்வர
ஷாஸ்வதம் ஶாஸ்ரிதேதஸ்யாஹாப்யம் || ததஸ்மேவணாய்கா
காஸ்யம் க்ஷ்யேஷ்வாஸ்த்ர்யஹிநாதிக: | விஶேஷ்யவாணிஹ்யம் ஶ
வேஷம்க்ஷ்யஸ்வே ஹே | வேதாந்தேயே ஸர்வஷ்டாஸ்த்யோஸம்
ராமாநுஜார்யாணா: | ஸர்வணாயதந்த்ரஸ்வித்ய தயோரா
ஶாஸ்த்ரார்த்தா: | தேஜோவீர்யம் பலம்வோஜோ உதாஹரஞ்ச
ஶஹாமாணா: | வ்ருஶ்யநங்கம்பாஞ்சஸ்ச ஸ்ப்ருஶ்ச ஜிமாணம்
தயோ:” இத்யாதிநா “பாலவ்யாவேஷதோ ஜ்ஞாநக்ஷவா
ஶரோஹிஹி: | ராமணாப்ஜாவம்ஹகா ஸீதாம் ஸஶாவல
ஸ்ய்வே | இதே ஸ்வஸ்தாஸ்கராவநம் ஸர்வணாஶ்ரீஸ்யவிக்ரஹை: | ரா
ஶாஜ்விராஜம் க்ருஷ்ணாஶேஷ்ய தேஷாம் வநேநகஸாம் | வ்ருக்ஷி
ணம் தத்க்ஷேக்ஷாவரிஷ்ஜ்யவீய்வாந் | ஜஹஶாகாஶஶாவிஶ்ய
ஸர்வணாய்வேவேநாவஶ:” இத்யேந. ஹஹவத்வேக்ஷzவி (யட்)
ஹரி: (யம்) ஶாஸ்த்ரம் (யத்தே) வஹதி. உவரீதிஶேஷ: யஜத
யாவஹதீத்யய்: (யேநேத்யாதி) யேநஹஹவதா கவாம் யஜத
யா உவரிவஹாஜீதிவராzவி ஶாஸ்த்ரேதே த்ரஜத்யய்:. த
யாவ ஶ்ரீ ஶஹாஹாரதே க்ருஷிவவ்ணி வதாவிம்ஶாஜ்யாயே “வி
ஷ்ணாநாதாதஹாகாஶ வேநதேயஸ்ஸேயிவாந் | தஸ்யநாரா
யணஸ்யேஷ்ஸ்தாதாஷேத்யநகஶ்ணா | தஶ்வாவாவ்யயோஷே
வோ வரஷோஸ்தீவேஷரம் | ஸவேவ்யதவதிஷ்டேயஶாவரீத்ய
ஷரிக்ஷ்யஹ: × வணவஶஸ்கீதி தம்விஷ்ணராவாவிநதாஸாதம்” இதி.
ஶாஜிவவ்ணி வக்ஷாஹஶாயிக ஜிஶதத்ஶாஜ்யாயே “கவத்தாz
ஹ்யஹம் வ்ருணேகாஜ்யவரம் ஜஷிவராத்ஶ | தவோவரிஷ்டா
ஸ்யாவஸ்யாஜி வரஶேதஸ்வய்யமஶ | தயேதிவஹவஸந்வ்ராஹ
ஹரிநாராயண:வ்யஹா: | யஜஞஶேஹவவஸஹாகஶேவ விஹமே
ஶ்வர | உவரிஷ்டாஸ்யதிஸேzஸ்த ஶஶ வக்ஷ்ண்ஹ ஸவஹா| இ
த்யக்ஷா ஹஹவாநுஷேவஸ்ம்வவக்ஷ்யஹாயா:” இதிவ. கநஶாஸ

நவவுணி வகாரிம்ஶாக்யாயெ "யஜ்ஜஷ்வாஹுதம் ஹவிஷ்யாதி ர யுஷ்வஸ்யநஸம்ஶய: । தயாஸ்தி ஸபூதக்ஷ:" இதிவ. (யஷா ஷ) ஹரவத: (பஸ்ய) ஶம்பஸ்ய (க்ருபாவஶ்ரீ:) ஹவதி (யத்) ஶம்பெ (யத்) ஹரவதிவ (ஸக்ஷ: ஹஜநம் விஷயதி) ஸக்ஷ: ஸபா நவெஸவநம் விதங்தி (இதி) இதஷ்யாஜெஸெதா: (வாயொஷ்ஷ வ:, தெவவவஸந்து, ஹரவதா கவிஷவவஸக்திஷயஷு:. ஶம் பஸ்யவ ஹரவதா கவிஷகபஸூதம் ஶ்ரீஹாரதெ கநஶாஸநவ வுணி வகொநவிம்ஶாக்யாயெ "க்வாஹிஶாரெபஹாவாஹொ ஸவணுர்வெஹாவ்யஷெவாரா । கநாதிநியநெகாயெ ஶம் பஶ்யாவிகெஶவ" இதி. வகொநத்ரிம்ஶாக்யாயெஷவி "ஜநிஷ்ய திஹஷீகெஶ: ஸ்வபாஷெவெஷவக்ஷிராடு । கெஶவ: வாம்ப ஶீகாக்ஷஸ்ஸ்ரவாந்த ஷ்வெஷநி । ஸ்வபம்யஷுஷ்யரக்ஷாயஷும் விஹஜ்யஹாஜமாஶந:" இதிவ. (இகம்) வடிவெஷுக்தவகாரெ ண, வெஷபா (ஹரிஶம்பஹிஷா க்ஷிதாரொஹவாஹஷாஹா வஷ்:, ஷாஷ்ஹவஷ்:) ஷசஷ்:, ஷஸ்விஷ்ஷாக்ஷநாம் ஹவெஷ்யாவா (பஹ) வெஷ்ஷவெஜஷ்யஷு:. ॥ ॥௪॥

கவ ॥ இதி வடிவஷுஶ்ராகெஷயொரவ்ஹெஷம் வஸா ஷ்தயொ: ஶ்ஷெஷவெந ஸாக்ஷ்யம் வதிவாஷயதி "ஏக:" இதஷ்யாஜிநா ஶ்ராகவதஷ்டயெந.—

௭-டு ॥ ஏகொவிஷெணா ஆிதீயஷுஷி வதந்ரவிஜிதம் வஜ்வ ணீஷுரஹஷ்யம் ஷாடூணஷ்யெஷாரஸவ்தஷாரஶதிரணிஜாஷ் ஷ ஸஷ்ஜவாதா । தெவொ ஜவீஷுகாரா ஶிஷுஶஶதநயநா ராதிஸாஹஷ்ஷெக்ஷ விக்ஷீ பஶ்வக்ஷகொடிவிஷுவடயத ஹயம் வீதஸஷ்யாஜயொ ந: ॥ ।௫॥

வ்யா ॥ ஏக இதி । (ஏக:) ஜவ்ய:, தயாவி (விஷெண:) ஹரெ: (அிதீய:) அிதீயாகார: (ஷ்வதந்ரவிஜிதம்) தி ஹி ஜஷுஷிஷு:, வதநெர: = நாரதாஜிவ வீணெயஷுாவிஜிதம், தியஷ்ஷணகஷநிவணெவிஷ்ஷிதம் ஜாதம்வா, திஹி:

ஸு ஹ்ராவ்யூத ஶங்கரே: வதாம்ருதம் ஸுஹ்ஸம் யயா தயா விஷ்டம் வா, (ஸஞ்சணீய ராஹஸ்யா) ஸஞ்சணீய ராஹஸ்ய்ரா: = பாஞ்சஸஞ்சாக்ஷர ரா:, ராஹஸ்யாய யுக்தம். (ஷாட்குண்ய ஸௌராஸ்வதஸ்வாஸ்த கி:) ஷாட்குண்ய ஸ்யா = ஷட்குண்யாவஸ்யா, ஆநந்த ஶக்த்யாதிஷு ஶப்த வீர்ய தேஜஸாதி த்யக்த:. ஸௌராஸ்யா = ஸுஹ்ரவிதஸ்யா, ஸ்வஸ்தவ்ராணாஸ்ய = நிஷ்டாஷ்டஷஹாஸ்ர ஷட்ஜ்ஞய வெயத ஸஞ்சாய ஸ்வஸ்திஶ ஸ்ராணாஸ்ய, ஶக்தி: = ஸ்ரீஹரி: யஸ்ய தயோ க்ஷ:, (ஶணீஶாஷ்யஷ ஸப்தக) ஶணீஶா = ஶண்டகா, க்ஷுத்ர ஶோபந ஶஹி ஶஸ்வீஶ ஹரிஶ ஶாஸ்விக்ஷ்வஷ்ஷிக்ஷ ஸுராஷ்ட்ர ஸுகாஶாவ்யாஸ ஶஷ: உஷ்யதே, ஸஞ்சாரஸாம்ஸ ஶஶ = ஶக்தீ:, யஸ்ய தயோக்ஷ: (நவா த்ரா) ஶகாரஶாஷ: (தேவ:) தேவாகார: (உபபத நயநா ராதி ஸாஹஸ ஶக்ஷ) உபபதநயநஸ்ய = ஸஹஸ ரக்ஷஸ்ய, ஶரா தீநா = பத்ரணாம், ஸாஹஸே = ஸஹஸ ஸஶ ஸ்யிஹி, ஶ க்ஷ = பரஶ்ய, “ஶக்ஷாஶக்ஷ ம் பரஸ்யஞ்ச” த்ரீர: ஶக்ஷா வ ஸ்வஜ்ஞாயாம்வா. (விக்ரஷ த்வக்ஷகொடி:) விஹார பாஞ்சஜந்ய ஸம்ஜ்ஞா, நாபக ஜ்ஶபாஞ்சஜக தபஜத யுக்த: (வீதஸதஸ்ய உய:) விததஸ்ய உயாதி பஞ்சபணா உய: (உவீத காராபி:) நா பாஞ்சக: (ந:) ஶஸ்ராக: (ஸப:) ஸப்தஜ ந்ஷ்ணீம் (விவடயத) ஶவாக ரோத. ஹரிவிஷ்யு ஸ்வஸ்யம், (ஸக:) ஶோரேக நாய: (விஷேணா:) விஷண்பஸ்வாஷ (அதீய:) அதீயா அயாந:. “விஶ்வவிஷ்ணுஷ்டக்ராபர” இதி ஸஹஸ நாஶவநாஶ. (த்ரீவ தாரவிஷ்டம்) த்ரிபஞ்சஷ்வஜந ஷஶெக்ஷ:, ஶாயாஞ்ஜராஹ்ரிதிரத்யயுக்த:, விஷ்டம், த்ரிஷ = த்ரயஶரஷ, வணவஜதியாவஶ. வதரெர வஸ்ராவிஷ்டம் ஶவ்யதேதி த்ரிவணாஸ்ராண நிவெணவ ஸ்ராவிஷ் டம் (ஸஞ்சணீய ராஹஸ்ய) ஶத ஸஞ்சவணாநாம் = வாரவ்யஹ விஹவாஞ்ஜயாஶ வஸ்ரவதாராவ்ய ஸஞ்சவிய ஸ்வாராபணம் ஸ ஶாஹார: ஸஞ்சணீய, தஸ்யா: ராஹஸ்யம் = பஞ்சாய யுக்தாரா பம் (ஷாட்குண்ய ஸௌராஸ்வத ஸ்வராக்தி:, ஶணீஶாஷ்யஷ ஸப்தக, நவா த்ரா) நவஶக்தி: (உபபத நயநாராதி ஸாஹஸஶக்ஷ விக்ரஷ வக்ஷகொடி:) வெஷஶ்வ ஶெக்ஷஶ:. “வக்ஷஸஹா

பஞ்சவிம்ஶேஷு” இதி ப்ரோக்த:. (வீதஸங்க்யப்ராதுர்பாவ:, ஸ்வீக்ருதாபி:) ஷாட்குண்யநாமாபி: (ஷட்பி:) நாராயண: (ந: பயம் விகடயது) இதி. அத்ர ஶ்லோகே முக்யாதிபதத்வயம், தச்சாதுர்யமத ஸஹஸ்ரபக்ஷகோடிஸஞ்சாராந்நவாங்கத்வமபி த்ரஷ்டவ்யமிதி ॥

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தில் பகவானுக்கும் கருடனுக்கும் அபேதத்தைச்சொல்லி, அந்தகருடன்அடியோங்களுடைய பயத்தை போக்கடிக்கட்டுமென்கிறார் “முக்ய:”என்கிறச்லோகத்தாலே,

பதம்	உரை
முக்ய:	முக்கியராயும்
விஷ்ணோ:	பகவானுக்கு
த்விதீய:	இரண்டாவது ஆகாரராயும்
த்ரி	மூன்று மூர்த்திகளாலேயும்
ஸந்த்ர	ஸமர்த்தர்களான நாரதர் முதலியவ
விதிதம்	அறியப்பட்டதான [ர்களாலும்
பஞ்சவர்ணீ	கருடபஞ்சாக்ஷரியின்
ரஹஸ்யம்	ரஹஸ்யார்த்த பூதராயும்
ஷாட்குண்ய	ஆறு குணங்களின் தன்மையினாலே
ஸ்போர	ப்ரகாசமானராயும்
ஸப்த ஸ்வர	எழு விதமான ஸ்வரங்களுக்கு
கதி:	இருப்பிடமானவராயும்
அணிமா	அணிமை முதலிய
அஷ்டஸம்பத்	எட்டுவிதமான ஸம்பத்துக்களையுடையவரும்
ஸ்வாங்க:	அழகுள்ள அங்கங்களையுடையவரும்
ஸஹஸ்ரநயந	ஆயிரங்கண்ணனான இந்திரனுடைய
ராதிஸங்க	அநேகசத்ருக்களாகிற
லக்ஷ்யே	குறியில்
க்ரீடத்பக்ஷ	விளையாடுகிற சிறகுகளுடைய
கோடி:	நுனியையுடையவரும்
வீதஸம்க்யப்ராதுர்பாவ:	போயிருக்கிற எண்ணிக்கையையுடைய குணங்களுடைய உத்பத்தியை யுடையவரும்

उरगारातिः	ஸர்ப்பங்களுக்கு சத்ருவானவருமான
देवः	தேவஸ்வரூபரான கருடன்
भयं	(அடியோங்களுடைய) பயத்தை
विघटयतु	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து அத்விதீயரும், விஷ்ணுவின் இரண்டாவது ஸ்வரூபராயும், த்ரிமூர்த்திகளினாலும், உபாஸகர்களான நாரதர் முதலியவர்களாலும் அறியப்பட்டவரும், கருடபஞ்சாக்ஷரியின் ரஹஸ்யார்த்தமானவரும், அணிமை முதலிய எட்டுவிதமான ஸம்பத்துக்களை யுடையவரும், மனோரமமான அங்கங்களையுடையவரும், இந்த்ரனுடைய அநேகசத்ருக்களாகிற (அஸுரர்களாகிற) குறியில் விளையாடுகிற சிறகின் நுணியையுடையவரும் அளவிடமுடியாததான குணங்களையுடையவரும், ஸர்ப்பங்களுக்கு சத்ருவானவருமான தேவஸ்வரூபியான கருடபகவான் அடியோங்களுடைய ஸர்வவிதமான பயங்களையும் போக்கடிக்கட்டும். ॥ரு॥

टिप्पणी. (विष्णोः) आद्यव्यूहवासुदेवाश्रितस्य भगवतः (द्वितीयः). द्वितीयमूर्तिः, सङ्कर्षणप्रद्युम्नयोः. सङ्कर्षणजातत्वात् कार्यकारणयोरभेदोपचारः. (त्रिवेदविहितं पञ्चवर्णाक्षरसहस्रं) त्रिवेदवेदशिरो विदितं गरुडपञ्चाक्षर्याः रहस्यार्थभूतम्. (षाड्गुण्यैश्वर्यसत्त्वसारभृतिः) षाड्गुण्येनैश्वर्यैः, प्रकाशमानद्युतिः. सत्त्वसाराः कृष्णादिसत्त्वसाराः येषां तेषां सारभृतिः श्रेयः. (नवार्था) "सुपर्णोऽसि" इति श्रुत्युक्तनवावयवकशरीरः. (दितितनयनारातिसाहस्रलक्ष) दितितनयः जन्तुः, सुरातिसाहस्रं = तत्तद्वादिशत्रुसाहस्रः, तावल्लक्षं = शरव्यम्. दितितनयस्य सुराणां दैत्यदानवादीनां साहस्रं शतलक्षं वा. सर्वेषुः कुहकेषु दैतेयानां लक्ष्यवान् तेनाहन्ति "रम्यं प्रतिष्ठां वदन्तु स्वप्रावनवपक्षनत

க்ஷவிகெக்ஷவகெஹாவாக-தெறாஷூாஷத-தெறாஂவஷ நிவயத-ராபெ ய ஜெதெயமொக்ஷ:" இத ந்ரெ வக்ஷ ந்தெ. ஶ்ரீ ஜமாஜாஜெத உதெ ந்ராமவவமுணி நவாஶீதிகஜாஸ ந்ராயெZவிவ திவாஜிதஂ ‹‹ஜயாவி ஸஜமஜ கஜுக ந்தஂ ஜெதெயவிஶ ஜெ ஶ்ரீத ஶ்ரீஸ்ரீதவெஸநஶ விவஸாநு ரொவநஜவ: । வ ஸஜ ந்காஷ கெயாஶ ஜயாவி ஜிதிஜா ஜதா:" இதி ॥

கவ ॥ கயு ஸாகுதாஜி ஸாஂஹிதாஜய: கஸ ந்ஜஹிஜாநஂ ஸவஞ்தந்ராஜ.—

ஜ-ஶ ॥ ஸத ந்ராஜெ ந்ஸாகுதாஜிவ யிதஜஹிஜஹி: வஞ ஹிவந்-தஜஹஜெஜெ: வஞாஹிவெ்ா நிரஜயது ஜவமர ஜஜவஂ வாணிநாஂவஞஜாவஂ । வ ணாவ ாநாஜிஜெஜாஜ வ திதந ஜஜெதா ஜெவதஂ வஞவ ந்ஜெ: வஞா தா வஞயாZஸள வஜஷெ உவநிஷெஜாஷிதஷெ ஷயெஞ: ॥ * * * ॥கூ॥

வ ந்ா ॥ ஸத ந்ராஜெ ந்ஶிதி । (ஸாகுதாஜி வ யிதஜஹிஜ ஹி:) ஸாகுதஂ= ஸாகுதஸாஹிதா, ஞஜிஶ ஜெநவாஜ நாராய ணவாஸிஷ விஷெகஸந ஸஂஹிதாஜயொ ஶ ஜெ ந்ஜெ,ஸதாஸ வ யிதா:= வ ஶஷா:, ஜஹிஜாந: வ ஜாவஜ யெஷாஜெஜெ ஷ யொகெக:, தயாஜஶ-திதி: ‹‹தாஜஹாஸஂஹிதா இத ந்ராவக்ஷ தெ" இதி. (ஸத ந்ராஜெ ந்:) ஸத ந்வந்-தஜாஜிஹி:, ஞஜிஶ ஜெந ஸவணமுமர ஜதாக்ஷந் விஜெ்ஶாவ ந்வந்-தஜா ஜீநாஂ ஶ ஜணஂ. (வஞஹி:) வஞவிஜெய: (வந்-தஜஹஜெஜெ:) கவதாஜெஹஜெஜெ:, ஜெதஜ-தஜெதெ: (வஞாஹிவ ந்:) ‹‹ஸ த ந்ஸவணெமா மரஜஸாக்ஷந்ஸ விஜஜெஶா:" இதி. வஞவியாஷியாந:. ‹‹ஜஹி வ ந்ாநாஜஶொஜயொஶி" க ந்ஜர: (வாணிநாஂ) ஶரீரிணாஂ (ஜவமரஜஜவஂ) ஸஂஸார வி ஷஜாதஂ (வஞஜாவா) வஞகுவா, ஜரணஜிதியாவஜ. (நிர ஜயது) நிவாரயது, வநஜமுந வநஜமுரணஞாவஜாரஞித ந்

யதீஃ. (வ்ருத்திகதம்) வ்ருத்திஶரீரம் (ப்ராணாபாநாதிபேதாத்) க்ருச்ச்ரைஶ்ச வ்யாபாரோபாத்தஸஞ்சாராணாம்ச ஹரணம், தத்தேஷாம் பேதாத், பேதாஃ, (பஞ்சவ்ருத்தேஃ) பஞ்சவிதவ்ருத்தேஃ, "வ்ருத்திபேதைஃ" இத்யர்தஃ. (ஸர்வதஃ) ஸர்வத்ர (தேவதம்) கயீஶஃ. யதாஹ "நஃ ப்ராணாதிவாயுபேதாத் தேஹாயபாவாத் தே। தோஷாநபாநயோஃ ஸம்பந்நந் ஶுத்தாநாமஸஹஸ்ரத" இதி (பஞ்சாத்மா) ஸப்தர்ஷிப்ரபேதைஃ பஞ்சாக்ருதிஃ, தத்தத (பஞ்சதா) பஞ்சப்ரகாரேண, (உபநிஷத்ஸுப்ரஸித்தாஃ) ஶ்ரீபஞ்சராத்ராதிஷ்வப்யஸ்திதஃ. யதாஹ, "ஸப்தஸப்தவர்ணா ஶாஸ்த்ராக்ஷ்யஸ்வதந்த்ரத்தநஃ। பஞ்சதேஷுஸ்தாநகாரா விஹரேத்ஸம்யாந்தாஃ, ஸப்ததேஷு நதேஷுஸ்வஜ்ஞ லீதிநிவாரண। தஹாநாயதேவாநா தயிவாயவேஶ்வர, ஓம் நமோ ஹமவிதபக்ஷக்ஷம நாமஹாதிஷ்ணாய வேதநேயாய நா மஶோணிதப்ரஜ்ஞாய ஸர்வண்யாய ஸர்வாத்மவாஸிநே பக்ஷிராஜாய ஹமவத்வாஹநாய ப்ரஹ்மாதிவிஹித வதார்காராய யோமாஷாய ஶாதஶோகநாஶநாய விஷ்ணுநாஶாய நமோஸ்து தே, மஹாபாய நமஃஸ்தஹம்ஸம் ஸவ்யஸவ்யஸ்ய ஶக்த்யே। வாஹநாய தஹாவிஷோ ஸ்தாக்ஷ்யாயாதிதேஜஸே। நமோநம ஸ்தேக்ஷீம்ஸ்வாய்யாய வக்தேஷு நமஃ।விஹரேது நமோஸ்து ஸம்ஸ்திதாதிதக்ஷஸ்து, கிஞ்சாயதவ்யக்தாக்ஷம் நீலஜீவஸ்ராக்ஷ நாஸிகம்। கதீவஶாஙதேவேஷூ தயாவ்ருத்திஹதாநா" இதிஶ்ரீ பாஞ்சராத்ரே தஹாவநிஷதி ஸாக்ஷாத் வாதஸம்ஹிதாதிஷு ஸ்திதிஃ. ததா ஶ்ருதிரபி "ஸத்யம்வ்ருதம், ஸத்யம் ஜ்ஞா நமநந்தம் ப்ரஹ்ம, தஸ்வாராஷாயவிஷ்ஹே ஸர்வணுவக்ஷா யயீஹி। தஸ்மாத்பர்ஹ்வேப்யோநாதஸ், ஸ்வஸ்த்யயநம் தாக்ஷ்யம் தரிஷ்டநேமிம் ஹுதம் வாயஸம் தேவதாநாம்। கஸ்யஸ்விதி ஞ ஸவா ஸஹஸ்ரப்ரஹ்மஶோ நாவதிவாரஹே। கம் ஹோதா ஹோதாஶிரஸம் பஞ்ச ஸ்வஸ்தாந்தரம் ஶ ஶஸாவதாக்ஷ்யம் வயு தபாணிஶரண தஹாவ்ருஹ்ய, ஸத்தியஸ பயோஷயாமோநாஸ் ஸ்து, ஹிரண்யவர்ணம் வயஸாப்ருஹஞ்ஜம்" இதி பஞ்சாதுக

षद्भावितञ्च इति. ([illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible], [illegible] ब्रह्मरुद्रादि [illegible]. [illegible], ([illegible]) [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]. ([illegible]) [illegible]. ([illegible]) [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] श्रीरङ्गनाथ श्रीवेङ्कटेशाद्यवतारः. [illegible] ([illegible]) [illegible] [illegible]) [illegible] ([illegible]) [illegible]. यथाऽऽह "जितन्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वभावन । नमस्तेऽस्तु हृषीकेश महापुरुष पूर्वज । देवदेव जगन्नाथ सर्वज्ञ परमेश्वर । सर्वलोकहितायास्मै कारणाय नमोऽस्तु ते" इत्यादि [illegible]. तथा श्रुतिः "नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः । नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः, नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि । तन्नो विष्णुः प्रचोदयात्, श्रीनिवासाद्यवतार [illegible], [illegible] नारायणः [illegible], [illegible]" इत्यादि [illegible] पञ्चोपनिषद्भावितञ्च इति. ([illegible]) [illegible] ॥ १० ॥

அ—கை. ஸாத்வதஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் புகழப்பட்ட வ்யூஹமூர்த்திகளையுடைய பக்ஷிராஜன் நம்மை ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டு மென்கிறார் "ஸத்யாத்யை:" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸாத்வதாதி	ஸாத்வதஸம்ஹிதைமுதலிய ஸம்ஹிதைகளில்
ப்ரதித	ப்ரஸித்தமான
மஹிமபி:	மஹிமையுடையவர்களான
ஸத்யாத்யை:	ஸத்யனென்கிற மூர்த்தியைமுதலாகவுடைய
பஞ்சபி:	ஐந்துவிதங்களான
வ்யூஹபேதை:	வ்யூஹபேதத்தினால்
பஞ்சாஹ்வய:	ஐந்துவிதங்களான பெயர்களையுடையவரும்
ப்ராணினாம்	ப்ராணிகளுக்கு
ஸம்ஸாரஜவிஷம்	ஸம்ஸாரமாகிற விஷத்திலுண்டான
பஞ்சத்வம்	மரணத்தை
நிரஸ்யந்	நிவாரணம் பண்ணுகிறவரும்
ப்ரதிதநு	ஒவ்வொருசரீரத்திலும்
ப்ராணாபாநாதி	ப்ராணனென்ன அபானனென்ன,
பேதாத்	இவைமுதலிய பேதங்களால்
பஞ்சவ்ருத்தே:	ஐந்து விதமாயிருக்கிற
வாயோ:	காற்றுக்கு
பஞ்சாத்மா	ஐந்துவிதமான ஆத்மாவாயிருந்துகொண்டு
தைவதம்	அதிதைவமானவருமான
பஞ்சதா	(இப்படி) ஐந்துவிதமாக
உபநிஷத்	பாஞ்சராத்ரங்களிலே
கோஷித:	ஸ்துதிக்கப்பட்டவருமான
ஸ: ககபுருஷ:	இந்த புருஷரூபியான கருடன்
ந:	அடியோங்களை
தோஷயேத்	ஸந்தோஷிப்பிக்கட்டும்.

கருத்து. ஸத்யன் ஸுபர்ணன், கருடன் தார்க்ஷ்யன், விஹகேச்வரனென்று ஐந்துவிதமாக ஸாத்வதஸம்ஹிதைமுதலிய ஸம்

ஹிதைகளில் ப்ரஸித்தங்களான, ஐந்துவ்யூஹமூர்த்திகளாலே கீழ்சொன்ன ஐந்துவிதமான பெயரையுடையவரும், ப்ராணிகளுக்கு ஸம்ஸாரமாகிற விஷத்தினாலுண்டான மரணத்தை (மறுபடி ஜநநத்தையும் மறுபடி மரணத்தையும்) போக்கடிப்பவரும், ஒவ்வொரு சரீரத்திலும் பராணன் அபாநன், உதாநன், ஸமாநன், வ்யாநனென்கிற வேறுபாட்டால் ஐந்துவிதமாயிருக்கிற வாயுவுக்கு ஐந்துவிதமான தன்னுடைய ஸத்யன்முதலிய மூர்த்திகளாலே அதிஷ்டானதேவதையானவரும், இப்படிப பலவிதமாக பாஞ்சராத்ரங்களில் புகழப்பட்டவருமான கருடபகவான் அடியோங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்.

இக்கருடனுக்கு, ஸத்யன்முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளுண்டென்பதும், இந்த ஐந்துவித மூர்த்திகளும் ப்ராணன்முதலிய ஐந்து காற்றுக்களுக்கு அதிஷ்டாநதேவதைகளென்பதும் ஸாத்வதஸம்ஹிதை முதலியஸம்ஹிதைகளில் பரக்கக்காண்க ॥ ॥௬॥

டிப்பணீ. அத்ர ஶ்லோகே ஸாத்வதஸம்ஹிதாயாம் த்வாதஶ பரிச்சேதே ‘‘ஸத்யஸ்ஸுபர்ணோ கருடஸ்தார்க்ஷ்யஶ்ச விஹகேஶ்வர: । பஞ்சாத்மகஸ்ய ப்ராணஸ்ய [illegible] । [illegible] ஸாத்வதஸம்ஹிதாயாம் [illegible] ’’ இத்யாதிநோக்தாநி வசநாநி, [illegible] ஸம்ஹிதாயாம் [illegible] வசநாநி, [illegible]

[illegible]

॥ ௭ ॥

ब ॥ [illegible]

நாவியாஃ (வண௰வ்ருக்ஷஃ) நீஶ்ரக்ஷயவஶஉஷீதவண௰ஸ்ரஎவநா ணி. “ வநிணூராகிஜாஉள ஶ்ரீகூாஉள ஷூதளவண௰ஜேவாக்ஷ ரெ” ஐத்ரோஃ. (வரிகஸயதி) வரிதஃ வகாஶயதி. தயாவ “ கூஜாநதஷூவணூராஹோகடாஷூஹிநவஹம் । கூஜஈ ஓரஈணஓகணஓகேஶரஹம் வியெதரம்” ஐதி. (ஸவஷஸ) ஜஷொஃ) ஸகஸவெதநஸ (வாணஃ) வாணஹஏதஃ. (ஊஸம) உக்ஷீதா (வகபிதவாஓ பூஹூஹாவஃ) வக்ஷீகதவா பூஹூஷூஏவஃ (ஸஃவமெஶஃ) ஶ்ரீஸஃ (கேஶா) உ஭வெம் (ஹிரநு) ஹிரநுஸநு (நஃ) கஷூகம் (விவஷி) ஜெஹவிவாககா ஜெ (ஸவஷி) ஶீவம். (ஸஷியிம்) ஸஷியாநம் (ஸஷியதாம்) ஸஓஜிஉயாத, தநொகவிதயஃ. வாப ஹவிஷயெzவி (யஃ) கேஶவஃ (ஶ்ரீஷஃ ஹொதீஞ ஹொமெ) ஶ்ரீஷதஃ= ஸம்ஓ ஐதஃ, ஹொதீஞ ஸ= ஶயாபெஶஷஸ, ஹொமஃ= ஶரீரம், யஸதஷிநு தயாஹஏதெ. (ஶதிநிகாநியள, ஷூகீயெஓஏ திஹெஜெ) ஷூவிஉவதாஶஹெஜெ (வஷூபாஹஏஶவாஜெஃ) விவிதாஃ வண௰வக்ஷீஃ) பூஹக்ஷத வெவஶஶஏஉ ஜாதி வக்ஷீஃ (வரிகஸயதி). உதாஉயதி. தயாவ ஶதிஃ “ பாஹ ணொzஸ ஓவஓஸீஃ । பாஹஏராஜநக்ஷதஃ । ஊாஏ தஉஸ யமெஞஶஃ । வஹ்ஶஏஜெ ா கஜாயத ” ஐதி (ஸவஷஸ ஜஷொஃ வாணஃ ஊஸம் வகபித வாஓ பூஹ ஹாவஃ ஸவமெஶஃ) ஶ்ரீஸாவ விஹஶாயிவஃ, வதிஷிதியாவஜ. (கேஶம் ஹிரநுஸநு ஸவஷிவிவஷிநஷிவியிம் ஸஷியதாம்) ஐதி.

॥எ॥

அ—கை. இக்கருடபகவானுக்கு ச்லேஷையினல் பகவத் ஸாம்யத்தை ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு விபத்காலத்தில் ஸந்நிதா நஞ் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறுர் “ஶ்ரீஷஃ”என்பதால்

பதம்	உரை
யஃ	கருடன் (பகவானும்)

ஶ்லிஷ்யத் — சேர்ந்துகொண்டிருக்கிற
போகீந்த்ர போகம் — ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுடைய உடலையுடையதும் (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், சேர்ந்திருக்கிற ஆதிசேஷனுடைய சரீரத்தையுடையதும்)
ஶ்ருதிநிகரநிதே: — வேதஸமூஹத்திற்கு நிதிபோன்றதும்
ஸ்வகீயே — தன்னுடையதுமான
ஏகஸ்மின் மூர்த்திபேதே — ஒரு மூர்த்தி விசேஷத்தில் (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், விராட்ஸ்வரூபத்தில்)
வக்த்ரபாஹூருபாதை: — முகம், கை, துடை, கால், இந்த நாலு அங்கங்களினாலே
வர்ணவ்யக்தீ: — நீலம்முதலிய வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தை (விஷ்ணுபக்ஷத்தில், ப்ராம்ஹணன் க்ஷத்திரியன் முதலிய வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தை),
ப்ரகடயதி — செய்கிறாரோ
இத்தம் — இந்தவிதமாக
ப்ரக்யாத பரப்ரஹ்மபாவ: — ப்ர்காசம்பண்ணப்பட்ட பரப்ரம்ஹத்தின் தன்மையுடையவரும்
ஸகலஸ்ய — ஸகலமான
ஜந்தோ: — ஜந்துவுக்கு
ப்ராண: — ப்ராணபூதராயுமான
ஸ: பதகேஶ: — அந்த பக்ஷிராஜன்
ந: — அடியோங்களுடைய
க்லேஶம் — துக்கத்தை
ஹித்வா — போக்கடித்துக்கொண்டு
விபதி — விபத்தில்
ஸந்நிதிம் — ஸந்நிதானத்தை
ஸந்நிதத்தாம் — நன்றாகச்செய்யக்கடவர்

கருத்து. எந்த கருடன், பாம்பு ச்ரேஷ்டங்களான சேஷன் முதலிய எட்டு நாகங்களுடைய உடலோடே சேர்ந்ததும், வேத ஸ்வரூபமானதுமான தன்னுடைய ஒரு, மூர்த்தி விசேஷத்தில

முகம், கை, துடை, கால், என்கிற நாலு அங்கங்களிலே கருப்பு, குங்குமம், பனி, ஸுவர்ணம் என்கிற நாலு வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தைப்பண்ணுகிறாரோ, (விஷ்ணுபக்ஷ்தத்தில் எந்த பகவான் ஸர்பச்ரேஷ்டமான திருவநந்தாழ்வாரோடே சேர்ந்திருக்கிற தன் சரீரத்தையுடையதும், வேதநிதியுமான தன்னுடைய ஒரு மூர்த்தி விசேஷத்தில் (விராட்ரூபத்திலென்றபடி) முகம், கை, துடை, கால், என்கிற நாலு அங்கங்களிலே, ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ரனென்கிற நாலு வர்ணங்களின் ப்ரகாசத்தைப் பண்ணுகிறாரோ). இப்படி பரபாஹ ஸாம்யத்தை யடைந்தவரும், ஸகல ஜந்துக்களுக்கும் ப்ராணப்ரதராயுமான அந்த பக்ஷிராஜன் அடியோங்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு விபத்காலத்தில் ஸாந்நித்யம் செய்யக்கடவர்.

இக்கருடனுடைய ஒரு மூர்த்திவிசேஷத்தில் நாலு அங்கங்களில் நாலு விதங்களான கருப்பு முதலிய வர்ணங்களிருக்கின்றன என்பது பகவத்சாஸ்திரத்தில் காண்க. பகவானுடைய நாலு அங்கங்களில் ப்ராஹ்மணன்முதலிய வர்ணங்கள் ப்ரகாசத்தையடைகிறதுகளென்பது புருஷஸூக்தத்தில் கண்டுகொள்வது. ॥௭॥

டிப்பணீ. (வைநதேய:) பக்ஷீந்த்ர:, கருட இத்யர்த்த:. கருடஸ்ய பக்ஷீந்த்ரத்வம் ஶ்ரீமஹாபாரதே ஆதிபர்வணி ஆஸ்தீகபர்வணி வாக்யே த்ருஷ்டம் 'பதத்ரிணாஞ்ச கருடம் ராஜாநம் வைநதேயம் வ்ருஷபம் ஹ்ருஷீவ்ருத' இதி ॥ ॥௭॥

அவ॥ அத ஸம்ஸாராக்ய நிவாரணம் ப்ரதிபாத்யதே —

மூ॥ அசேஷத்ருஷ்ணாதரங்காமிணீகாமராஜவாந்த்யப்ரசேஷ்டாம்போநிதௌ ஸாயாஹ்நாயாஹஜ்ஜீவிஷவிஷம யாச காமக்ரோதாந்து ப்ரதாந்து । க்ஷமஸ்வ க்ஷீராப்திவாஸஹா வஹப்ரஸஹவஸம்பந்ந ஸம்ஸக்த ஶாயாம் யதேயீயாம் ஸம்ப்ருதி ஸம்ஸாரார்ணவமோஹபதே ப்ரணிதோ ॥ ௮॥

வ்யா॥ அசேஷ இதி । (அநந்தஸ்ருஷ்டே:) அநந்தஶாயிந: லக்ஷ்மீநாதஸ்ய (வாமாரோ:) வாமபார்ஶ்வஸ்ய (கருட) வாஹநஸ்ய

[illegible]

வம் ஶ்ரேஷ்ட:. அக்ரே திஷ்டந்நிதி உத்ப்ரேக்ஷா வ்யஞ்ஜநீயோ பாவ
ஸ்ய ஸாயாரணபரிசரணஸமாவக ஸர்வாநாம் விஷ்வக்ஸேநாதீநாம்
ஸந்நிதௌ ஸமா. மாயாஸர்பீத்ருத்தமம் ஸர்பீத்ருத்வா
மோக்ஷ ப்ரதாநக்ஷமோ நவநா ஸாவா உநாஸயாஸேஷ ஸவக,
க்ஷாஸ்ர க்ஷ்ணரவீதத்ருத்ராமோ ஸவஸ்த்ஸவஸ்த்தித ப்ரஸ
விஷயாரணஸ்ர ப்ரஸஞ்ஸ்வஸாநாஸ் ஹவிஷ்ரணரண நிரஸநம்
ஸாஜ்தி சரணநிரஸநஸ்ர ஸாஜ்க்ஷிதோ பாஸ்ய க்ஷிதக்ஷரஷஸி
ஸ்தி மோஸ்ய கௌஸ்துபஸ்ய ஸாம்பாரஸ்யாஸ ஸ்ருஷ்டி: ॥ ॥அ॥

அ—கை. அடியோங்களை ஸம்ஸாரரூபமான விஷத்தினி
ன்றும் காப்பாற்றட்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் "அக்ரே" என்பதால்

பதம்	உரை
அநந்யத்ருஷ்டே:	வேறிடத்தில் வைக்கப்படாம லிருக்கிற திருக்கண்களையுடைய
முராரே:	முராரியான பகவானுக்கு
அக்ரே	முன்பாகத்தில்
உதக்ர:	உயர்ந்ததான
மணிமுகுர இவ	மணிமயமான கண்ணாடிபோல்
திஷ்டந்	வீற்றிருக்கிற
பதத்ரீ	கருடன்
அஸ்மாந்	அடியோங்களை
மாயா	ப்ரக்ருதியாகிற
ஸர்பீ	பெண்ஸர்ப்பத்தின்
விஷம	க்ரூரமான
விஷபயாத்	விஷத்தினுடைய பயத்தினின் [றும்
ஸாது	நன்றாக
ரக்ஷதாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்
ஹரி	பகவானுடைய
ஹ்ருதயா	திருமார்பில்
ரோஹணாத்	ஏறுதலினாலே தந்யமான
ஸ: மணீந்த்ர:	அந்த மணிச்ரேஷ்டமான கௌஸ்துபமானது

க்ஷுப்த	கலக்கமடைந்த
க்ஷீராப்தி	க்ஷீரஸமுத்ரத்தின்
பாத:	ஜலத்தின்
ஸஹபவ	உடன் பிறந்த
கரள	காலகூடவிஷத்தின்
ஸ்பர்ஶஶங்கீ	ஸம்பந்தத்தை சங்கிததுக்கொண்டு
ஹ்ருதி	தன் மார்பில்
யதீயாம்	எந்த கருடனுடையதான
சாயாம்	ப்ரதிபிம்பத்தை
தத்தே	தரிக்கிறதோ
மந்யே	(என்று) எண்ணுகிறேன்.

கருத்து. பகவானுடைய திருமார்பில் ஏறுதலினாலே மிகவும் தன்யமான அந்தமணிச்ரேஷ்டமான கௌஸ்துபமானது, மந்தரபர்வதத்தினால் ஸமுத்திரத்தைக்கடையும்பொழுது தன்னுடன் பிறந்ததான காலகூடவிஷ ஸம்பந்ததினாலே மேலெப்பொழுதாவது ஆபதது நேரிடுமோவென்று சங்கித்துக்கொண்டு பகவானுக்கு எதிரில் வீற்றிருக்கிற எந்த கருடனுடைய ப்ரதிபிம்பத்தை எப்பொழுதும் வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறதோவென்று சங்கிக்கலாம்படியிருக்கிறதோ, உலகில் ராஜாக்கள் தங்களுடைய லாவண்யம் முதலிய குணங்களை நேராகக்கண்டு அநுபவிக்கும்படிக்கு முன்னே கண்ணாடிகட்டுமாப்போலே, பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவநியும் விண்ணுலகுமங்காதுஞ்சோராமே யாள்கின்றசெங்கோலுடையஎம்பெருமானுக்கு தம்முடையஜ்ஞாநஶக்த்யாதி குணங்களைநேருகக்கண்டாநந்திக்கும் நிமித்தம் முன்னே கட்டியிருக்கும் உயர்ந்ததான ரத்நகண்ணாடிபோல் விளங்குகிற கருத்மான் அடியோங்களுக்கு ஸம்ஸாரமாகிற பெண்ஸர்ப்பத்தின் க்ரூரமான விஷத்தினாலுண்டான பயத்தைப்போக்கடிக்கட்டும்.

(ஸாமுத்ர) என்பதாலே, ப்ராகிரதமான கண்ணாடிதேஹத்திலிருக்கிற லாவண்யம் முதலிய குணங்களை மாத்திரம் காட்டும், இந்த பெரிய திருவடியாகிற ரத்நகண்ணாடியானது, எம்பெருமா

னுடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹமென்ன, திவ்யாத்மஸ்வரூபமென்ன, ஜ்ஞாநமுதலிய திவ்யாத்மகுணங்களென்ன, ஸௌந்தர்யம் முதலிய திவ்யமங்களவிக்ரஹகுணங்களென்ன, இவைகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தையுங்காட்டுகிறதென்பது விளங்குகிறது.

टिप्पणी । (उभयोः) उक्तयोः, विलक्षणजातीयावयवः, प्राकृतेतरगुणविरोधिनः देहनिष्ठानेव सौन्दर्यादीन् गुणान् प्रकाशयति, स्वयं ज्ञानात्मस्वरूपेण गुणविरो- [illegible] ।

इति प्रपन्नपारिजाते पारतन्त्र्यपद्धतिः प्रथमः ।

अव॥ एवं प्रथमपद्धतौ प्रपन्नस्य [illegible] ॥

१॥ [illegible] ॥ ॥१॥

व्या॥ [illegible] ।

[illegible] ||௧||

(அ—கை) இப்படி முதல்வர்ணகத்தில் கருடனுடைய பர ஸ்வரூபத்தையும், வ்யூஹஸ்வரூபத்தையும் வர்ணித்து, "அமிருதாஹரணவர்ணகம்" என்பதான இரண்டாவது வர்ணகத்தில் அமிருதாஹரணம்பண்ணின கதையைவிவரமாய் அருளிச்செய்யப்போகிறவராய், இச்லோகத்தினல், கருடன் பிறந்ததுமுதல் அமிருதாபஹாரபர்யந்தமான கதையை சுருக்கமாய் அருளிச்செய்துகொண்டு, இக்கருடனை எந்த விநதையென்பவள் பெற்றளோ, அவள் அடியோங்களுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணட்டுமென்று அருளிச்செய்கிருர்.—

பதம்	உரை
[illegible]	ப்ரவேசிக்க முடியாததான
[illegible]	பெரியசக்ரமாகிற
[illegible]	கோட்டையில்
[illegible]	இருக்கிற
[illegible]	அமிருதத்தை

ஆஹ்ருதாம்ருதம்	அபஹரித்தவரும்
ஆஹவே	யுத்தத்தில்
விபுதௌகைஸ்ஸஹ	தேவஸமூஹங்களோடேகூட
வஜ்ரபாணிம்	வஜ்ரபாணியான இந்த்ரனை
பாஹுவீர்யாத்	புஜபலத்தினால்
ஜேதாரம்	ஜயித்தவரும்
விஷ்ணௌ	பகவான்
ஸம்ப்ரீயமாணே	ப்ரீதியடைந்திருக்கும்பொழுது
வரவிநிமயத:	வரத்தின்மாறுதலினாலே
விஶ்வவிக்யாத கீர்த்திம்	உலகில் ப்ரஸித்தியடைந்த கீர்த்தியையுடையவருமான
தேவம்	தேவரூபியான கருடனை
யா	எந்த விநதையானவள்
அஸூத	பெற்றாளோ
ஸுதவதீ	புத்ரஸ்ரீயையுடையவளும்
ஸா	அப்படி ப்ரஸித்தையானவளுமான
ஸைவ தாக்ஷாயணீ	தக்ஷப்ரஜாபதியின் பெண்ணான அந்த
ந:	அடியோங்களுக்கு [விநதையானவள்
ஶர்ம	ஸுகத்தை
திஶது	கொடுக்கட்டும்

கருத்து. ஒருவராலும் ப்ரவேசிக்கமுடியாமல் எப்பொழுதுஞ்சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற பெரியசக்ரத்தின் நடுவிலிருக்கிற அமிருதத்தை அபஹரித்தவரும், யுத்தத்தில் தேவதைகளுடன் இந்த்ரனை தன்புஜபலத்தினால் ஜயித்தவரும், இந்த வ்யாபாரங்களினாலே விஷ்ணுவானவர் ப்ரீதியடைந்திருக்கும்பொழுது, ஸர்வருக்கும் ஸர்வபலங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய விஷ்ணுவுக்கும் அவர்கொடுத்த வரனுக்குப்பதிலாக வரங்கொடுத்ததினால் உலகில் ப்ரஸித்தியடைந்தவருமான அந்த கருடதேவனை எவள்பெற்றாளோ, அந்தவிநதையானவள் அடியோங்களுக்கு ஸுகத்தையுண்டுபண்ணட்டும்.

விநதையென்பவள் தக்ஷப்ரஜாபதி யென்பவரின் பெண்ணென்பதையும், அவள் கச்யபரை பதியாக அடைந்து அவரிடத்தினின்றும் இக்கருடனைப்பெற்றாளென்பதையும் மஹாபாரதத்தில் பரக்கக்காண்க. * * * ||கூ||

டீகா. [illegible] ||கூ||

[illegible]

௧௦|| [illegible] ||௧௦||

[illegible] (விநதாஸாதி) [illegible]

[illegible]

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் சுருக்கமாய் அருளிச்செய்ததை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத்திருவுள்ளங்கொண்டு, விநதையின் கர்ப்பத்தினின்றும் விழுந்த அண்டத்தை (முட்டையை) பிளந்துகொண்டுகருடன் வெளிக்கிளம்பினரென்கிறார் "வித்ராஸாத்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்ராஸாத்	பயத்தினாலே
வீதிஹோத்ரம்	அக்நியை
பூர்வம்	முதலில்
ஆபந்நை:	அடைந்தவர்களாயும்
அந்திகே	(தங்களுடைய) ஸமீபத்தில்
மந்தார்சிஷா	தணிந்த தேஜஸ்ஸையுடைய
தேநைவஸார்த்தம்	அந்த அக்நியோடேகூட
ஸம்ப்ராந்தசித்தை:	பயத்தினால்சஞ்சலசித்தர்களாயுமான
த்ரிதஶநிவஹை:	தேவக்கூட்டங்களினாலே

𑌬𑌹𑍁𑌶𑌃	அநேகவிதமாக
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃	ஸ்துதிக்கபபட்டவரும்
{ 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤	கல்பாந்த காலத்துக்கும்
𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌕𑍍𑌷𑌮𑌂 }	கலக்கத்தைக்கொடுக்கக்கூடியதும்
𑌉𑌗𑍍𑌰𑌂	க்ரூரமானதுமான
𑌧𑌾𑌮	தேஜஸ்ஸை
𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾	(தேவர்களிடத்தில்) தயையினல்
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍈𑌃	மஹாயத்நத்தினலே
𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍	சுருக்கினவரும்
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌂	அண்டத்தை (முட்டையை)
𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾	பிளந்துகொண்டு
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌿𑌹𑌾𑌨𑌃	வெளிக்கிளம்பிவருகிறவருமான
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	பக்ஷிராஜன்
𑌨𑌃	அடியோங்களுக்கு
𑌇𑌹	இந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்
𑌭𑌵𑌭𑌯𑌂	ஸம்ஸாரபயத்தை
𑌭𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍	சேதிக்கட்டும்

கருத்து. பிறக்கும்பொழுதே மிக்க தளியுடன்பிறந்த கருடனுடைய தேஜஸ்ஸினல் தஹிக்கப்பட்டதேவதைகள் பயத்தினலே அக்னிதான் நம்மை தன்னுடைய தேஜஸினல் தஹிக்கிருனென்றெண்ணி அந்தஅக்னியை முதலிலடைய, தங்கள் ஸமீபத்தில் குறுக்கின ஒளியுடைய அக்னியோடே மறுபடியும் கருடனையடைந்தவர்களும், பயத்தினல் சஞ்சல சித்தர்களுமான தேவதைகளினலேஸ்துதிக்கப்பட்டவரும், தேவதைகளிடத்தில் கிருபையினல் ப்ரளயகாலத்திற்குக்கூட கலக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய க்ரூரமான தேஜஸ்ஸைமிகவும் ச்ரமப்பட்டுக் குறுக்கினவருமானமுட்டையினின்றும்வெளியில்வந்த கருடன் அடியோங்களுடைய ஸம்ஸாரபயத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௧௦॥

குறிப்பு. கருடன் முட்டையை யுடைத்துக்கொண்டு இரண்டாவது வடவாமுகாக்னிபோல் உக்கிரமாக ஆகாயத்திற்சென்றபொழுது, அவரைப்பார்த்துத் தேவர்களனைவரும் ‘‘இவர் அக்நி’’ யென்றெண்ணி அக்னியைச் சரணமடைந்து ‘‘அக்னியே’ நீ அதிகவிருத்தியையடையாதே, எங்களை தஹித்துக்கொண்டு உன்னுடைய மிகப்பெரிய உருவம் ஜ்வலித்துக்கொண்டுவருகிறதே’’ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதற்கு தங்களுடைய ஸமீபத்தில் குறுக்கின தேஜஸ்ஸையுடைய அக்நி ‘‘ஒளிமிகுதியுள்ள இந்தப்பெரிய உருவமென்னுடையதன்று, தேஜஸ்ஸினால் எனக்கு ஒப்பானவன், இவன்கருடன், பிறக்கும்போதே மிகச்சிறந்த தேஜஸ்ஸுள்ளவனாகவேபிறந்தவன், ஒளிமிகுதியைக்கண்டு என்னுடையதென்று உங்களுக்கு ப்ரமம் உண்டாயிற்று எவ்விதத்திலும் நீங்கள்பயப்படவேண்டாம், என்னுடன் சேர்ந்துபாருங்கள்’’ என்று சொல்ல, பிறகு தேவதைகள் அவனுடனும் அநேகரிஷிக்கூட்டங்களுடனும் கருடனிடஞ்சென்று அவரை வெகுவிதமாகத்துதிக்க, பிறகு கருடன் மஹாபயங்கரமான தன்தேஜஸ்ஸை அடக்கிக்கொண்டாரென்பது மஹாபாரதத்தினால் காண்க ॥ ॥௧௦॥

ப்ருவணீ. (விபாவஸும்) அக்நிம். (வீதிஹோத்ரம்) வஹ்நிம்
(வ்யயம்) வர்த்தமாநம் (ஶயிதமேதஃ) வ்யவிமேஷஃ, ஸ்வஜநவிநா
யந் உத்வஸ்ய யதாஹாஹ்நீ ஸவிஷ்வஸாம் கருடாண்டமோதநம் வீக்ஷ்ய,
தம் கருடமித்யஜாநத்பிஃ ஸ்வமோஹீரக்ஷணாய ஶீக்ரம் ஶரணமபி
மதேரிதர்யாஃ. (ஸந்திகே) ஸ்வஸமீபே (ஶந்யாந்நா) ஸ்ருஶ்ஸ்ய
ததேஜஸா. (தேந) வஹ்நிநா, ஸர்வ்யாகவநவமாநஃ ஸாக்ஷாத்
ஸ்வாநு மதீநு ஸமாஸ்வீமநாதி. (அநுநயவாதிநஃ) பாஹா
ஜைத்ரநஸ்த்தஃ. (ஸ்வஜநக்ஷோஹக்ஷம்) ஸ்வஜநகாருண்யாவி
க்ஷோஹகாரணநிவாரணா. ஸ்வஜநஹிதா பலவாநயதீவ்ரோதஃ
கருடஃ ஸ்வஹாகாயஃ ஶுகாமமந்தவாந், ததாநீம் தம்த்ருஷ்ட்வாஹீ
தாஃ தேவாஃ தம்கருடமித்யஜாநந்தஃ விபாவஸுமேவாஸ்வாந் து
த்ருஷ்ட்வாப்ய இதிமந்வாநாஃ வஹ்நிம்ஶரணம்ப்ராப்ய ‘‘அக்நேமாஸ்வ
வர்த்திஷ்டாஃ, அதீவோக்ரம்தேஜஸாம் ஸமூஹஃ அஸ்மாந்தஹதீ

த்ரீ" விஜ்ஞாவபாஶாஸ்த்ரஃ, கதாவா நஶ: "ஸர்வஜ்ஞ தேஜஸாம்ராஶி நயூஶாஶக்ஃ, ஸ்ரீஶ்வஸ ஸ்ரீஹாயம் தேஜோராஶி:" இத்யுக்தாதேதஸஹிதுமர்ணே பஞ்சரூபகவைப்ரஜ்ஞஸ்வம் ஸ்ரீஶ்வஸ்ஷௌ ஷீக், ஸ்வயம்ஸ்தஸ்வஸ்த்வயஃ க்ருதநஸோஜஸாம்ராஶி ஶதிஸீஶ ஶ்ரவஸம்ஹ ப்ரதவாநிதிகஶா. கத்தம் ஸ்ரீஹாரதே க்ருஷிவயுணி "விநாஶாத்ரா ஶஹாதேஜா விஷாயரூணஶஜாயத । ஶஹாஸகவவஜொவேத ஸ்வயாவிஜ்ஞாதயநுஷிஶ:× வொரொவொரஸ்வொநாரளஜெ ரவஷிரளவு ஜவாவர: । தம்ஷ ப்ரஷ்டாஶராணம் ஜஶ்ர: ஜெவாஸ்வெயுவிஹாவஸம் । ஷூணிவத்ராவெ ஶவம்ஜெஶ்வந ஶாவீநம் விஶ்வரூஷிணம் ॥ ஜெவா: । கஜெஶாகஷம் ஷ வஸியுஷா: கஶ்மிஜொநஷியக்ஷஸி । கஸளஹிராஶிஸ்ஶஹாநு ஸஜீஸ்ஸ்வஸவுதி ॥ கஜி: । ஜெநதஜெவம் யஶாயஷிம் ஶநப்ஸ்வஶஸாராஷூநா: । ஶ்ராஜொ பஶவாஜெஷ ஶஶதஶ் ஸ்ரீதேஜஸா । ஜாத: வாரஶதேஜஸ்வீ விநதாநதுவஸுந: । தேஜோராஶிஶிம்ஷப்ரஷ்டா யஷ்டாநு ஜொஹஸ்வஶாவிஶஷ் । நாமக்ஷயகரஜெஶ்வ காஶ்ரவெயொ ஶஹாவஶ: । ஜெவாநாஞ ஹிதெயக்த ஸ்வஹிதொஜெஷத்ரகஷஸாம் । நஶீ: காயுரகஶஞாத வஶ்ரீம் ஸஹிதாஶயா ॥ ஸ்வவஶ்க்தாஸ்ஷாமகா ஸ்ரீஶ்வம் வாஜிரஸ்தவநு । தெஷிராஷஹ ப்ரவெஜெத ப்ரநம் ஜெவாஸ்வஹியுமணாஸ்தஷா ॥ ஜெவா: ॥ "கஶ ப்ரஷிஸம்ஶஹாஹாமகம் ஜெவ: வதஜெஶ்வர+ஸ்வயம்ஸ்த:ஸவணயுஸ்த ஜெஜெவஸ்வஹியுமஜெணஸ்தஷா । தேஜஸ: வத்ஸம் ஹார ஶாத்ரநஸ்வகாரஹ" இதி ॥ ॥கO॥

கவ ॥ கயொதத்ரநஹாம் பாஶகஸ்ர ஸ்ரீஶ்வஸ்ர க்ருஶாஷாமதம் பாஶவெஷிதம் வணயதி—

ஶரு॥ க்ஷணோக்ஷாணீயராணி க்ஷஹித வதர கஷுவாரஷீஶ ப்ரஹ்ரநி தூடு ப்ரதாராஸராணி ஸ்வஷிதவிப யஸ்ராநகாநி க்ஷிவெய: । வாதாஜெ பஹஸளயாவயி விஹிதஶயாவதுநாந ப்ஸஷாதிடும் பஹாணவஸ்ராஹாராஜெ பப்ரஹதி வமவதே ரஹூககீஷிதாநி ॥கக॥

வ்யா॥ க்ஷுண்ணேதி । (ப்ரஹ்மாண்டஸ்ய) ஸம்ஸ்தாநகோசஸ்ய கோசாகாரஸ்யோக்த ... (ப்ருஹதி) மஹதி (ஜடரே) மத்யே, "ஜடரம் ..." (பதகேச:) பக்ஷீச்வரஸ்ய (க்ஷுண்ணக்ஷோணீதராணி) ... (க்ஷுபித சதுரம்போதி நிமக்ந பத்ராணி) ... வக்ஷாணி. ... (ஸ்வச்சந்த விஹாரகாலே) ... நாம ... (பால்யக்ரீடிதாநி) ... ॥௧௧॥

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் முட்டையினின்று வெளியில் வந்தாரென்று சொல்லி, பொதுவாக கருடனுடைய பாலக்ரீடையானது அடியோங்களுடைய பீடையை நாசஞ்செய்யட்டுமென்றருளிச்செய்கிறார் "க்ஷுண்ணக்ஷோணீதராணி" என்பதால்.

பதம்	உரை
ப்ரஹ்மாண்டஸ்ய	ப்ரம்ஹாண்டத்தினுடைய
ப்ருஹதி	பெரியதான
ஜடரே	மத்தியத்தில்
பதகேச:	பக்ஷீச்வரனுடைய
க்ஷுண்ண க்ஷோணீதராணி	பொடியாகப்பண்ணப்பட்ட பர்வதங்களையுடையதுகளும்
க்ஷுபித	கலக்கப்பட்ட
சதுரம்போதி வாரி	நாலுஸமுத்திரங்களில்
நிமக்ந	முழுகின
பத்ராணி	சிறகுகளையுடையதுகளும்

{ த்ருட்யத்	நழுவும்படி செய்த
{ தாராஸராணி	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களையுடையவைகளும்
{ உத்பாடித	பிடுங்கப்பட்ட
{ விபுதஸ்தாநகாநி	தேவதைகளினிடங்களையுடையவைகளும்
{ பாதாள	பாதாளம் முதல்
{ ப்ரஹ்மலோகாவதி	ஸத்யலோகபர்யந்தம்
{ விஹித	செய்யப்பட்ட
{ உச்சாயாவர்த்தநாநி	விண்ணைச் சுற்றுதலையுடையவைகளான
கௌமாரக்ரீடிதாநி	பால்யக்ரீடைகள்
அஸ்மதார்திம்	அடியோங்களுடைய பீடையை
க்ஷிபேயு:	நாசம்பண்ணட்டும்

கருத்து. பர்வதங்களைப் பொடியாகப் பண்ணினவைகளும் தன் சிறகுகளினால் கலக்கப்பட்ட நான்கு ஸமுத்திரத்தின் ஜலத்தில் முழுகின சிறகுகளையுடையவைகளும், நக்ஷத்ரங்களை நழுவும்படி செய்கிறவைகளும், தேவதைகளின் ஸ்தாநங்களைப்பிடுங்கின வைகளும், விண்ணைச்சுற்றின பாதாளப்ரம்ஹலோகங்களை யுடையவைகளுமான கருடனுடைய பாலக்ரீடைகள் அடியோங்களுடைய பீடையை நாசஞ்செய்யட்டும். ॥௧௧॥

டீகா. (க்ஷுண்ணக்ஷோணீதராணி) சூர்ணீக்ருதபர்வதாநி. ரோஹிணாதிவஸ்ய ஶதயோஜநவிஸ்தீர்ணாநாம் ஶாகாநாம் விதாரணாத் அஸ்மிந்நிஶ்சலே பதத்ரிவர: கூர்மகஜௌ தாநீய ஸமுத்ரேஸ்ய பக்ஷஜாதவாதேந வ்யஶீர்யந்தேதி ஶ்ருதிவசநாணி அத்ரம்ஸ்யாத்யைர்விஹிதம் "ஸமகாதத்க்ஷணே நைவ பர்வதம் வர்ஜநாதிக: । கூர்மஞ்ச ஹஸ்திநம் ஶாகாம் ஸஹ நாதத்ர வைநதேய: । பக்ஷாநிலஹதஸ்தஸ்ய ப்ராகம்பத ஸஶைல ராட் । மமோச புஷ்பவர்ஷஞ்ச ஸமாகலிதபல்லவ: । ஶ்ருங்காணி ச வ்யஶீர்யந்த பர்வதஸ்ய ஸமந்தத: । மணிகாஞ்சநசித்ராணி ஶோபயந்தி மஹாகிரிம் । ஶாகிநோ பஹவஸ்தத்ர ஶாகாபி: காஞ்சநாநி ஹதாஸ்ததா" இதி ॥ — ॥௧௧॥

𑌅𑌵॥ 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌚 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌮𑍍 𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹—

𑌮𑍂॥ 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌶𑌿𑌷𑌃
𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌂𑌬𑍍𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌚𑌿𑌵𑌤𑌶
𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾। 𑌸𑌤𑍍𑌨𑌾𑌗𑌸𑍍𑌥𑍈𑌨𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍
𑌨𑌾𑌥𑍈𑌤 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌾𑌃॥

𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌮𑌿𑌤𑌿। (𑌸𑌂𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌂) 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 (𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾) 𑌉𑌪𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 (𑌸𑌹) 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌭𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑌂 (𑌆𑌶𑌿𑌷𑌃) 𑌜𑌯𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌶𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍 (𑌵𑌿𑌜𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃) 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌕𑌰𑍀𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌃 (𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 (𑌸𑌾𑌚𑌿𑌵𑌤𑌂) 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂) 𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌂 (𑌸𑌂𑌬𑍍𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾) 𑌸𑌂𑌘𑌟𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾, (𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌮𑍍 "𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌮𑍍" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. (𑌶𑌸𑌨𑌂, 𑌨𑌿𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾) 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾, (𑌵𑌿𑌨𑌤𑌯𑌾) 𑌸𑌹𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃, 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 = 𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤𑌰𑌪𑌸𑍍𑌯, 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 = 𑌭𑌾𑌸𑍀𑌕𑌸𑍍𑌯, 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 = 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌰𑌣𑍇, 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 = 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 = 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍, "𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑌾𑌸𑍍𑌕𑌿𑌤" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. (𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌾𑌃) 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍂𑌨𑍍𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑌵𑌃 (𑌪𑍈𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌅𑌸𑌕𑍍) 𑌅𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌸𑌤. (𑌸𑌤𑌃) 𑌪𑌾𑌪𑌂 (𑌨𑌾𑌥𑌤) 𑌅𑌪𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤, 𑌪𑌾𑌪𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑌾𑌨𑌜𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌰𑌣𑌸𑌂 𑌹𑌾𑌰𑌕𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌕𑍇𑌤 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌗𑌃. 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌨𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌭𑌾𑌵𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍁𑌰𑌨𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌤𑍋𑌃 𑌕𑌿𑌂𑌨𑌤𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾 𑌅𑌹𑌂𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍀𑌯𑌃 𑌉𑌪𑍈𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑌨𑍍𑌧𑍀𑌕𑌾𑌮𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰, 𑌉𑌪𑍈𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑌃 𑌕𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌤𑌿 𑌰𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌕𑌲𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾

[illegible] ||௧௨||

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் கருடன் பால்யத்தில்செய்த லீலைகளைப் பொதுவாக அருளிச்செய்து, அதைவிவரமாக அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, கருடன் தன்தாயாரைஅடிமையினின்றும் விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தைக்கொண்டு வரப்புறப்பட்டாரென்று அருளிச்செய்கிறார். "ஸம்வித்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸம்வித்ஶஸ்த்ரம்	க்ஞாநமாகிற ஆயுதத்தை
திஶதா	கொடுக்கிறவனும்
ஆஶிஷ:	ஆசீர்வாதங்களை
விஜயபதா:	விஜயத்தைஉண்டுபண்ணத்தக்கவைகளாக
ஸஹ	(இவருடன்) கூட
ப்ரேஷயிதா	போகச்செய்கிறவனும்
ஸச்சரிதம்	நல்நடத்தையை
தநுத்ரம்	கவசமாக
ஸந்நஹயிதா	பூட்டுகிறவனும்
பக்கணம்	வேடச்சேரியை
கவளம்	ஆகாரமாக

நிதி³ஶந்த்யா	காண்பிக்கிறவளுமான
விநதயா	(தன் தாயாரான) விநதையினால்
க்லுʼப்தரக்ஷாவிஶேஷ:	செய்யப்பட்டிருக்கிற ரக்ஷணத்தின் விசேஷத்தையுடையவரும்
கத்³ரூஸங்கேதக்லுʼப்த	கத்ருவின் ஸங்கேதத்தினால்
தா³ஸ்ய	(செய்யப்பட்ட) தன் தாயாரின் அடிமையினுடைய
க்ஷபண	போக்கடிப்பதில்
பண	பந்தயமான
ஸுதா⁴பி⁴க்ஷா	அமிருதமாகிற பிக்ஷையினுடைய
பை⁴க்ஷம்	பிக்ஷையின் ஸங்க்ரஹத்தை
ஜிக்⁴ருʼக்ஷு:	க்ரஹிக்கவேண்டுமென்கிற இச்சையுள்ளவருமான
வைநதேய:	விநதையின் புத்ரனான கருடன்
அஸ்மத்	அடியோங்களிடத்தினின்றும்
ஏநாம்ஸி நுத³து	பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து. நல்லஞானரூபமான ஆயுதத்துடனே ஆசீர்வாதங்களாகிற விஜயமுண்டாகத்தக்க ஸைந்நியங்களையும் அனுப்புகிறவளும், நல்லநடத்தையை கவசமாகப்பூட்டுகிறவளும், வேடச்சேரியை ஆகாரமாகக் காண்பிக்கிறவளுமான தன்தாயாரான விநதையினாலே செய்யப்பட்ட ரக்ஷையையுடையவரும், தன் தாயாருக்கு மாற்றாளான கத்ருவினால் மோசஞ்செய்து அடிமையாக்கப்பட்ட தாயாரை அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தை க்ரஹிப்பதற்கு இச்சையுடையவருமான கருடன் அடியோங்களிடமிருந்து பாபங்களைப் போக்கடிக்கட்டும்.

விநதையானவள் நம்புத்ரனான கருடன் என்னை அடிமையினின்றும் விடுவிக்கிறதற்கு அமிருதத்தைக்கொண்டுவருகிறேனென்கிறனே, அமிருதத்தை அநேக தேவக்கூட்டங்கள் வெகு ஜாக்கிறதையாய் இரக்ஷிக்கிறார்களென்கிறார்களே, அங்கு போனால் ஒருக்கால் யுத்தம் நேரிடுமே, அப்படி நேரிட்டால் ஆயுதங்கள் கவசம், ஸைந்யம் முதலியவைகள் அவசியம் வேண்டுமேயென்றெண்ணி, எப்படி ராஜகுமாரன் யுத்தத்திற்குப்போனால் தகப்பன்

முதலான பெரியோர்கள் அவனுக்கு சஸ்த்ரங்கள் கவசங்கள் முத லியவைகளைக்கொடுத்து ஸைந்யங்களையுங்கூட அனுப்பித்து ஆ சீர்வாதங்களையுஞ் செய்வார்களோ, அப்படியே வினதை நல்லபுத் தியை ஆயுதங்களாகவும், ஆசிர்வாதங்களை ஸைந்யங்களாகவும், நல்ல நடத்தையை கவசமாகவும் கொடுத்தாளென்று திரண்டபொருள்.

"ஸம்விக்ஷஸா" என்பதால், சஸ்த்ரமிருந்தால் எப்படி விரோ திகளை அதினாலே அடிக்கலாமோ, அப்படியே நல்லபுத்தியிருந் தால் உபாயத்தினால் விரோதி நாசஞ்செய்யலாமென்றெண்ணி பெ ண்ணுகையாலே கையிலொன்றுமில்லாதவளாய் நல்லபுத்தியை உ பதேசித்தாளென்பது விளங்குகிறது. "ஸஹ விஜய ஏஹி ராக்ஷிஷ்டே" என்பதால், சண்டைசெய்கிறதற்கு ஸைந்யங்கள் வேண்டுமேயென் றெண்ணி ஜயத்தை உண்டாக்கத்தக்க ஸைந்யங்களாக அநேகாசி ர்வாதங்களை கருடனுடன் அனுப்பினாளென்பது விளங்குகிறது. "ஸம்யுக்தே ராக்ஷஸேந்த்ரம் ஸம்வஹிதம்" என்பதால் சண்டை செய்யப்போகிறவனுக்கு கவசம் வேண்டுமானதால் நல்லவழிநட ப்பார்களுக்கு முள்ளினால் ஒருவிதமான தீங்கும் வாராதாப்போ லே; நல் நடத்தையிலிருப்பவர்களுக்கு பகைவரால் ஒரு தீங்கும் வாராதென்றெண்ணி "ப்ராம்ஹணனை ஒருக்காலும் நீ கொல்லா தே" என்று நல்ல நடத்தையை கவசமாகப்பூட்டினாளென்பது வி ளங்குகிறது.

குறிப்பு தக்ஷப்ரஜாபதிக்கு கத்ருவென்றும் விநதையென்றும் சிறந்த ரூபமுள்ளவர்களான இரண்டுபேண்களிருந்தனர். அவ்விருவரும் கச்யபரை பர்த்தாவாக அடைந்தனர். அந்தக்கச்யபர் அவ்விருவர்களின்மீது மிகுந்த ஸந்தோஷமடைந்து அவர்களுக்கு வரங்கொடுப்பதாகச்சொன்னார். அவ்வா ர்த்தையைக்கேட்டு கத்ரு என்பவள் ஒரே ரூபமுள்ள ஆயிரம் ஸர்ப்பங்களை பிள்ளைகளாக வரங்கேட்டனள். விநதையென்பவள் வலிமையில் கத்ருவின் புத்ரர்களுக்கு மேற்பட்டவர்களாய், ஒளியிலும் பராக்கிரமத்திலும் உருவத்தி லும் மேற்பட்டவர்களுமான இரண்டு பிள்ளைகளை வரித்தாள். கச்யபர் அ வ்விருவர்களுக்கும் "அப்படியே உண்டாவார்கள்" என்று வரமளித்தார். நீ ண்டகாலத்துக்குப்பின்பு கத்ரு ஆயிரம் முட்டைகளையும் விநதை யிரண்டு

முட்டைகளையும் பெற்றனர். பிறகு ஐந்நூறாவது வருஷத்தில் கத்ருவின் புத்ரர்கள் முட்டைகளைவிட்டு வெளிவந்தனர். பிறகு தனக்கு ஒரு புத்ரனும் காணப்படாமையாலே விநதை மிகவும் பரிதாபப்பட்டுக்கொண்டு வெட்கி ஒரு முட்டையை யுடைத்தாள் அதில் சரீரத்தில் சிலபாகம் பூர்ணமடைந்தும் சிலபாகம் தெரியாமலுமிருந்த ஒருபிள்ளையைக்கண்டாள். அப்புத்திரன் கோபங்கொண்டு "என்னை அங்கஹீநனாகச்செய்ததினால் நீ எவளிடம் பொறாமையுற்றிருக்கிறாயோ, அவளுக்கு அடிமையாவாய்" என்று சபித்து பிறகு மாதாவே இரண்டாவது பிள்ளையையும் என்னைப்போல் செய்யாமலிருக்கவேண்டும், அப்படியிருந்தால் அவன் உன்னை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிப்பன், அவன் பிறப்புக்கு இன்னம் ஐந்நூறு வருஷம் காத்திருக்கவேணுமென்றான். அவன் தான் அருணன். இப்படியிருக்குங்காலையில், தேவக்கூட்டங்களால், அமிருதங்கடைந்தகாலத்தில் மிகச்சிறந்ததும் தோல்வியடையாததுமான உச்சைச்ரவம் என்னும் தேவலோகக்குதிரை சமீபத்தில் வருவதைக்கண்டனர், அப்போது அக்குதிரையைப்பார்த்தவுடன் கத்ரு என்பவள் வினதையை நோக்கி "உச்சைச்ரவம் என்னவர்ணம், உடனே சொல்" என்றாள். விநதை "அக்குதிரை வெண்மையானதுதான், நீ எவ்வர்ணமென்கிறாய், இவ்விஷயத்தில்பந்தயம்போடுவோம்" என்றாள். கத்ரு "அக்குதிரைக்கு வால் கருப்பென்று நினைக்கிறேன், நம்மில் தோற்றவள் அடிமையாவதாகப்பந்தயம் போடுவோம்" என்று சொன்னாள். பிறகு இப்படியிருவரும் பந்தயம் போட்டுக்கொண்டு அக்குதிரையை நாளைக்குப் பார்ப்போமென்று தங்கள் வீட்டுக்குச் சென்றனர். பிறகு கத்ரு வஞ்சகஞ்செய்ய நினைத்துத் தன் பிள்ளைகளை நோக்கி நீங்கள் அக்குதிரையின் மைபோன்ற நீளமுள்ளவால் மயிர்களாகி அக்குதிரையை யடையுங்கோள்"என்றாள். அதை ஏற்றுக்கொள்ளாத பிள்ளைகளை சபித்தாள் அந்தசாபத்திற்கு பயந்து காரகோடகன் என்ற ஸர்ப்பம் "நான் கறுப்பான வால்மயிராகி அக்குதிரையை அடைகிறேன்" என்றான். பொழுதுவிடிந்தவுடன் அவ்விருவர்களும் அக்குதிரையைப்பார்ப்பதற்குச் சென்றனர். அவ்விருவர்களும் வெண்மையானதும் கறுத்த வாலுள்ள அந்த உயர்ந்த குதிரையைக்கண்டனர். அப்பொழுது கத்ருவென்பவள் வினதையை அடிமையாக நியமித்தாள். பிறகு விநதை துக்கத்தினால் வருத்தமடைந்து அடிமைத்தன்மையை வஹித்தாள். இப்படி ஐந்நூறுவருஷங்கழித்தபின்பு முட்டையை யுடைத்துக்கொண்டு வெளியில் வந்தவரான மகாபலமுள்ள கருடன் ஸமுத்திரக்கரையில் பந்தயத்தில் தோற்று அடிமைத்தன்மையை யடைந்து மிகுந்த துக்கத்தினால் வருத்தமடைந்துகொண்டிருந்த தன் தாயாராகிய வினதையிருந்த விடத்திற்குப்போனார். அதன்பின் ஒருகாலத்தில் கத்ருவானவள் வினதையை யழைக்க, அவள் வந்து வணங்கிநிற்க அவளைப்பார்த்து "வினதையே! ஸமுத்திரத்தின் நடுவில் நாகங்களுக்கு ஓரிடமிருக்கிறது அங்கே யென்னைக்கொண்டுபோ" என்றுசொன்னாள். அவள் அப்படியே தன் பிள்ளையான கருடனை ஸர்ப்பங்களைத் தூ

க்கிக்கொள்ளச்சொல்லி தானும் அந்த கத்ருவை தூக்கிக்கொண்டு அவ்விடம் போனாள். பிறகு அந்த ஸர்ப்பங்கள் "எங்களை இதைவிட அழகான மற்றொரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோ பக்ஷியே" என்று சொல்லின. அப்போது கருடன் ஆலோசித்துப்பார்த்தது தன் தாயாரை நோக்கி "ஏமாதாவே! ஸர்ப்பங்கள் சொல்வதை நான் எதற்காக செய்யவேண்டியது, அதற்கு என்ன காரணம்" என்று கேட்க "ஏ பக்ஷிராஜனே! என் மாற்றாளோடு பந்தயம் போட்டுக்கொண்டேன் அவள் ஸர்ப்பங்களைக்கொண்டு கெட்ட உபாயத்தினால என்னை மோசஞ்செய்ததினால் நான் அவளுக்கு அடிமையாக இருக்கிறேன்" என்று வினதை சொன்னாள் அதைக்கேட்டு கருடன் தன் தாயாரின் அடிமைத்தனத்தை விடுவிக்க எண்ணங்கொண்டு ஸர்ப்பங்களை நோக்கி "ஏ ஸர்ப்பங்களே! எதைக்கொணர்ந்தால் நானும் என் தாயாரும் அடிமைத்தனத்தினின்றும் விடுபடுவோம்" என்று சொன்னார். அதைக்கேட்ட பாம்புகள் "ஏ பக்ஷியே! அமிருதத்தைக்கொண்டுவந்தால் அடிமைத்தனத்தினின்றும் விமோசனமுண்டாகு"மென்று சொல்லின. அதைக்கேட்ட கருடன் "நான் அமிருதம் கொண்டுவரப்போகிறேன் எனக்கு ஆகாரம் என்ன" என்று கேட்க அதற்கு அவள் ஸமுத்திரமத்யத்தில் ஒரு தீவில் ஒரு பாகத்தில் ஒரு வேடச்சேரியிருக்கிறது அதை புசித்துவிட்டு அமிருதங்கொண்டு வா என்று சொல்லி அநேகாசீர்வாதங்களையுஞ் சொல்லினளென்று பாரதத்தில் ஆதிபர்வத்தில் காண்க.

ஸுபர்ணீ (ஸம்வித்) ஜ்ஞாநம், "ஸாதந: ஶ்ரவணாவிநதா ஸாத்ய ஹாரதிர்லம்பக: । ஜ்ஞாநஜ்ஞப்ரத்யக்ஷம் வியத்ஸ்வாஶீர்வாதஸமந்விதம்" இத்யாதிநோக்தாநாஶீர்வாதாந் விஜயகாரணநிஸாதநமேவந்ப்ரகாரஸ்ஸ்வணம் க்ருதம். "ஶமநம் பக்ஷணம் நிஷாதஜந்ய" இத்யத்ர "ஸமுத்ரகக்ஷாவகாஶே நிஷாதாலயமத்யஸ்தம் । ஸர்வாணி நிஷாதாநாம் தத்ர ஸந்திஶ்ரிஜாதய: । பாவிநாம் நஷ்டஶோகாநாம் நிவ்ருத்தாநாம் ஜ்ஞாநாத்மநாம் । ஸஹஸ்ராணாமநேகாநாம் தாஸ் ஸ்வர்காதிம் ப்ரதர்ஶகா:" இதி ஶ்லோகா ஸூசிதா:. "க்ஷுத்ரக்ஷாவிஶேஷ" இத்யத்ர "பக்ஷ்யதேஶாந்தர்வாஸ ஶக்த்வா ப்ருஷ்ணபாதுக । ஶிரஸ்த்வா தேதஸ்மிந் ப்ராஸாதஸ்யோத்தா । விஷ்ணஸ்ய ஸாதஸ்வபஜ்ஞாநித்வமேவஹ" இதி ஶாஸ்த்ராவநாநி ஸூசிதாநி ॥௧௨॥

௧௩ ॥ அத ஸாத்யாதக்ஷாவதிர்ஸர்காரணாநந்தரம் ஸுகாவாய வ்யஷித்ஸ்ய ஶ்ரேயஸ்ய ராஜ்ஞ: ஸர்வஶேஷ ஶ்ரீநிநாதாதி ஜ்ஞாநி பஹுப்ரகாரமிதி கத்யதி.—

ஸ்ர–ம || விக்ஷேபை: பக்ஷதீநாமநிப்ருதகதிபிர்வாஹித
வைத்ராஸநஸ்தை: [illegible] வீசீவலய விரசிதா
[illegible] | க்ஷிப்தஸ்ரக்ஸ்தீர்யமாணக்ஷாரமந்தாரபுஷ்ப
ப்ராக்ராஜ்யாபிஷேக: நாகௌகஸாம்? [illegible]
[illegible] நாதஹேதோர்நிநாத: || ||௧௫||

வ்யா || விக்ஷேபைரிதி | (பக்ஷதீநாம்) பக்ஷாணாம், "பக்ஷதி: பக்ஷமூலயோ:" இத்யமர:. (அநிப்ருதகதிபி:) அநவரதகமநவ்ருத்திபி: (விக்ஷேபை:) [illegible] (வாஹிதவைத்ராஸநஸ்தை:) [illegible] (வாவாஞா[illegible] வீசீவலயவிரசிதா [illegible]) [illegible] = ஜாயமாநஸ்வநாநாம், ககுப்யாநாம் = [illegible], வீசீவலயேந = தரங்கஸமூஹேந, விரசித: = விஹித:, [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible]. (க்ஷிப்தஸ்ரக்ஸ்தீர்யமாணக்ஷாரமந்தாரபுஷ்பப்ராக்ராஜ்யாபிஷேக:) [illegible] = உபரி நீயமாநாநாம், க்ஷாரதாம் = [illegible], [illegible] = [illegible], [illegible] = [illegible], ராஜ்யாபிஷேக: = [illegible]. (நாகௌகஸாம்) [illegible]. (ஸ்வநாதஹேதோ:) [illegible] (நிநாத:) [illegible]. [illegible] "வைத்ராஸந[illegible]" [illegible] || ||௧௫||

* * *

அ—கை. இக்கருடன் அமிர்தங்கொண்டுவரப் புறப்பட்டபொழுது அநேக மங்களங்கள் உண்டாயின என்கிறார் "விக்ஷேபை:" என்பதால்.

பதம்	உரை
பக்ஷதீநாம்	சிறகுகளுடைய
அநிசக்ருதகதிபி:	ஓயாமலிருக்கிற கதியையுடைய
விக்ஷேபை:	உதறுதலினாலே
வாதித	சப்திக்கப்பட்ட
வ்யோம	ஆகாசமாகிற
தூர்ய:	தூர்யமென்கிற வாத்யத்தையுடையவரும்
வாராம்ராசேர்	சப்தத்தோடு கூடிய ஸமுத்திரத்தினு[டைய
வீசீவ்யூஹ	அலைகளின் ஸமூஹங்களினாலே
விரசிதா	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸாம்யாத்ரிகஸம்வா	ஸட்டுக்களின் வார்த்தையின் சப்தத்தி[ன்
நாதாட்ய:	ஸம்பந்தத்தை யுடையவரும்
திக்கந்யா	திக்குக்களாகிற கன்னிகைகளினால்
கீர்ணோத்யத்	இறைக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸ்புரத்தாராநிகர	விளங்குகிறநக்ஷத்ரஸமூஹங்களுடைய
வ்யாஜலாஜாபிஷேக:	வ்யாஜத்தினாலே பொறியினால் செய்யப்பட்ட அபிஷேகத்தை யுடையவரும்
நாகௌகோஹ்வாநாய	தேவலோகத்திலுள்ள ஜனங்களை சொல்லுவதற்காக
யாஸ்யந்	போகிறவருமான
நாகசத்ரு:	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடன்
மே	அடியேனுடைய
நரகார்த்திம்	நரகங்களையும்
நிஹந்து	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. எப்பொழுதுமுதறுதல் செய்கிறசிறகுகளினாலே சப்திக்கப்பட்ட ஆகாசமாகிற தூர்யவாத்யத்தையுடையவரும், சப்தித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரத்தினுடைய அலைகளினாலே செய்யப்பட்ட ஸட்டுக்களின் சப்தத்தை யுடையவரும், திக்குக்களாகிற கன்னிகைகளினாலே இறைக்கப்பட்ட நக்ஷத்திரங்களாகிற

பொறியினாலே அபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவரும், தேவதைகளிட மிருந்து அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப் புறப்பட்டவருமான கரு டன் அடியேனுக்கு நரகபயத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

இராஜகுமாரன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டுவந்தால் எப்படி ஒருபக்கத்தில் அநேக வாத்யங்கள் கோஷிக்கப்படுமோ, ஒருபக் கத்தில் ஸட்டுக்கள் ஜயமுண்டாகவேணுமென்று சொல்லுவர்க ளோ, அப்படியே தேவதைகளை யுத்தத்தில் ஜயித்து அமிருதத் தைக் கொண்டுவரப்புறப்பட்ட இக்கருடனுக்கு மங்களவாத்யங் கள் முதலியவைகள் தானாகவே உண்டாயின வென்பது திரண்ட பொருள். ||௧௫||

டிப்பணீ. க்ஷ்வேடாஃ = ஸிம்ஹநாதம், "க்ஷ்வேடாஸ்து ஸாநுநாஸ்யே ஜ்யாதநே ஸிம்ஹநாதே" இதி வைஜயந்தீ, திக்ஷு ப்ராப்யமாணாநாம், க்ஷராதாம் = ஸு ஸு ஸதாம், பக்ஷவாதேந வி க்ஷோபிதத்வாத் இத்யர்தஃ. உபர்யம்புராணாம் வ்யாஜேந ராஜாபிஷேகஃ யஸ்ய ததோக்தஃ || ||௫||

அத || ஜயாஹவாய ப்ரஸ்தோ ஶ்ரீமாந் பக்ஷிராஜ ஸேவ்யதே.—

மூ|| ருக்ஷாக்ஷதக்ஷேபதக்ஷா திஶி திஶி ரஜிகரோத்தாமதாமா பிராமா ஸேவாவாஃக்ஷேமயோகோ விவிதமநுபாத்கஞ்சு காஸ்தாம்ஶ்ரேயஃ | ஸாயாஹ்நஃ ஸாதகௌம்பஃ ஸரஸபரிமலஃ பக்ஷவிக்ஷேபஜாதோ வாதஃ ஸாதாஸநேமோபதுஹர பாம்பராஹ்லம் ஹ்லயீரஃ || ||௧௬||

வ்யா || ருக்ஷேதி | (ருக்ஷாக்ஷதக்ஷேபதக்ஷா) ருக்ஷாணி = நக்ஷத்ராணி, தாந்யேவாக்ஷதாஃ = ஶாலிதண்டுலாஃ, தேஷாம் க்ஷேபே = க்ஷேபணே, தக்ஷாஃ = ஸமர்தாஃ, உதஸ்தோநக்ஷத்ராணிவி க்ஷிபந்தீத்யர்தஃ, (திஶிதிஶிகரோத்தாமதாமாபிராமா) தி

ஹிரண்மயீக்வணௌ = ஸுவர்ணமயௌ, தாவேவோத்தாலதாலௌ = உச்ச்ருஷ்டதாலாக்யவாத்யவிஶேஷௌ, தயோரபிகாத: ஆஹதி: ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டிதயோக்த:. (வேதாவாகேவலவோத:) வேதாயாம் = ஸம்வர்த்தே, வாகேவலௌ = ஜங்காயாம், "ஊரு: ஷ்டீவதோர்ஜங்கா" இத்யுக்த:. வோத: = வஹதிர்நு. "வோதவ்ய ஞ்சுத ப்ருஷ்ணயோ" ரித்யுக்த:. (விவிதவர்ணபடாகல்பகா பாதஶீர்ஷ:) விவிதவர்ணபடா = நாநாவித வர்ணபங்க்தி:, கல்பகல்பக: = கல்பக:. "கல்பக: கல்பக" இத்யுக்த:. தஸ்யாபாதே = ஆஹதௌ, ஶீர்ஷ: = ஸ்வர:, ப்ரஸங்கஸ்தயோக்த:. "ஶீர்ஷம் ஸ்வரேண ச ப்ரோக்தம்" இத்யுக்த:. (பாதாலமேதினீ பஞ்சபஞ்சாம்ராஷ்ட்ராராஷ்ட்ரயீர:) பாதாலம் = நாகலோகம், தத்ரேவமேதினீபஞ்சம: = க்ரீடாயமாநக:, தஸ்ய பஞ்சராஷ்ட்ரஸ்ய = தாரப்வநிவர்ஷ்ட்ரஸ்ய, ஸம்ரம்பே = ஸம்ஹ்ரமே, யீர: = நிவர்ண:. (பதகக்ஷமவிதை:) கர்ஜித: (பக்ஷவிக்ஷேபஜாத:) கர்ஜித்வமனஸம்ஹ்வ: (வாத:), வாயு:. (ந:) அஸ்மாந் (பாதகேப்ய: பாபாத்) பாதுயெச். அதிவிக்ஷேபகர்ஜிதி உர்பநாதிபதிம் தனதிவதி தத்க்ஷபவமனஸம்ஜாத: பஸம்ஜந:, பதந: யதாக்வச்கவித்ஸவே ஶாரஹமவக்ஷேபணம். தாமஹ்வநம் ஜமகேலிம் கர்ஜகாஹதிம் படஹதாபநாதிகஜ்ஞ கரோதி; தமெயக்வேதவ, அக்ஷவச் நக்ஷத்ரவிக்ஷேபணம் தாமயர்கவச்சர ஸுவர்ணஸம்வநம் ஸம்வர்ஜமகாமர்ஷம் கர்ஜகவச் ஸ்வநமஸ்வநக்ஷ வேவுஜாமாஹதிம் படஹவச். பாதாலமேக்யநிவர்ணஞ்ஞ ததோதீர்ஹவ:. "பக்ஷாக்ஷ" த்யாதிவசேந கர்ஜபக்ஷபவமனாலேசா: நக்ஷத்ர பதந உர்த்ர ஸுவர்ண ஸம்வநாதிகம்ஜாதமித்யுக்தம். ஶத்ஸ்யகேநாவிகதயா ஶக்யவாதஸம்பவேப்ய ஸம்பாதீஶயோக்திரலங்கார:. அநர்ஹயாஹேது ரஸவகாமங்காரமப்ரு ப்ரஸ்யதே ॥ * ॥௧௪॥

அ—கை. கருடனுடைய பக்ஷத்தினாலுண்டான காற்றின் ப்ரபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார். "பக்ஷாக்ஷ"என்பதால்,

பதம்	உரை
𑌋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌕𑍍𑌷	நக்ஷத்திரங்களாகிற சொக்கட்டான் காய்களுடைய
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌦𑌕𑍍𑌷𑌃	தள்ளுவதில் ஸமர்த்தமானதும்
𑌮𑌿𑌹𑌿𑌰𑌹𑌿𑌮𑌕𑌰𑍋	சந்த்ர ஸூர்யர்களாகிற
𑌤𑍍𑌤𑌾𑌲𑌤𑌾𑌲𑌾	உயர்ந்த தாளத்தை
𑌭𑌿𑌘𑌾𑌤𑍀	அடிப்பதும்
𑌵𑍇𑌲𑌾	ஸமுத்திரக்கரையில்
𑌵𑌾𑌃𑌕𑍇𑌲𑌿	ஜலக்ரீடையில்
𑌲𑍋𑌲𑌃	ப்ரீதியையுடையதும்
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧	அநேகங்களான
𑌘𑌨𑌘𑌟𑌾	மேக ஸமூஹங்களாகிற
𑌕𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌾	பந்தினுடைய
𑌘𑌾𑌤𑌶𑍀𑌲𑌃	அடிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையதும்
𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲	பாதாளலோகமாகிற
𑌖𑍇𑌲𑌾𑌪𑌟𑌹	லீலையின்பொருட்டான ஆநகமென்கிற வாத்யத்தினுடைய,
𑌪𑌟𑍁𑌰𑌵𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭	உயர்ந்த சப்தத்தினுடைய ஆரம்பத்தினுடைய
𑌸𑌂𑌰𑌂𑌭	பரபரப்புதலில்
𑌧𑍀𑌰𑌃	ஸமர்த்தமானதும்
𑌪𑌤𑌗𑌕𑍁𑌲𑌪𑌤𑍇𑌃	பக்ஷிராஜனான கருடனுடைய
𑌪𑌕𑍍𑌷	சிறகின்
𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌜𑌾𑌤𑌃	உதறுதலினாலே யுண்டானதுமான,
𑌵𑌾𑌤𑌃	காற்றானது.
𑌨𑌃	அடியோங்களை
𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	பாபங்களினின்றும்
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍.	ரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. நக்ஷத்திரங்களை வெவ்வேறு இடங்களில் தள்ளுகிறதும், ஸூர்ய சந்த்ரர்களை ஒன்றாகச்சேர்க்கிறதும், ஸமுத்ரஜ

லங்களைக்கலங்கும்படி செய்கிறதும், மேகங்களைப்பந்துபோல் அடிக்கிறதும், பாதாளலோகத்தில் பெரிய சப்தத்தை உண்டுபண்ணுகிறதுமான கருடனுடைய சிறகின் உதறுதலினாலுண்டான காற்றானது அடியோங்களுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும்.

கருடன் வேடச்சேரியை பக்ஷிக்கிறதற்காக ஆகாயத்தில் கிளம்பிபோகும்பொழுது, சிறகின் அடித்தலாலுண்டான காற்றானது நக்ஷத்ரங்களை சொக்கட்டாங்காய்கள்போலே இறையும்படி செய்கிறதும், கிழக்கு மேற்கு திக்குக்களிலிருக்கிற சந்த்ரஸூர்யர்களை தாளவாத்யம்போல் ஒன்றாகச்சேர்ப்பதும், ஸமுத்ரத்தில் ஜலக்ரீடைசெய்கிறதும், மேகங்களை பந்துபோல்அடிப்பதும், பாதாளலோகமாகிற ஆநகவாத்யத்தின் சப்தத்தையுண்டாக்கியுமிருப்பதால் விடன்போல இருக்கிறது என்றிசலோகத்தினால் விளங்குகிறது.

அவ || அத பக்ஷவாதாத் ஸ்வாந்ததுஷ்டிம் ஸந்ததம் ஸர்வ ஜநஸம்ரக்ஷணபரிதம் ப்ராஹ.—

ஸ்லோ|| க்ஷிப்தா: க்ஷிப்ரம் பரிணதபலம் ஸ்வ: கிம் (ஸூர்ய
சந்த்ரா), ஸந்த்யாதாலத்வம் கம்ஸிக காதலவாதி நாநா
விதிதம் வ்யோமவத்மஸமாத்ரா | அம்போதிவ்யாஜிஹீர்ஷு:
த்ரிவிததி ஸூர்யத்ருதி ஸாதாத ஸாரங்கத்ராணவேத்ர
ப்ராக்ஸஹிதாஸுஜநவா: பாதநவ: பதிநாம்: || ||௨௭||

பத || க்ஷிதி | (அயம்) அஸௌ, அபிதபாய: (நிவாத:), அம்பராம் (பரிவததி), அபிவததி (நிவாத: கிம்) அம்நிவாத. (அக்ஷிகிம்ஸிக) ஸமீபஸ்தா (ஸந்த்யா), ஸந்த்யாஸந்த்யாத்ர்ய தி: (ஒளவக்ஷிம்) பபவாநயோவா. (அம்போதிஸிக காதலவ ராதி:) உதாஹிதாவ:, ஜதிஸம்பயேஸதி, தநநதாரம் கார வாரண வக்ஷாதி விசேஷணபாநாதிவிசேஷ: (ஜல:), வக்ஷந ஸ: (வ்யோமவத்மா) அம்பரவா: (ஸமாத்ராநா). ஸம்பவா வேதி(விதிதம்), ஸிக்ஷதிதித்ரம் (அபவர்ஸிதி), அதிகாலவ

தி. (ஆஜிஹீர்ஷதி) ஜநாநாஹர்துமிச்சதி, (ஆபததி) ஆபி ததேவததி (ஹரதி) ப்ரஹரதி (ஆத்தி) ஶோபதி (ஹா தாத) ஹா ஜநக! (ஹா அம்ப!) ஹா ஜநநி! (இதி) உத்க்ருஷ்ட்யா (ஆக்ரோஶத்பக்ஷிஜாதஜல்பை:) ஆக்ரோஶ = ஸக்ரோஶ, உத்க்ருஷ்டே: = க்ருதோத்க்ருஷ்டே:, ஶிஶ்ரம: = ஶப்தஶ்ரம:, ஆஜாத்யம் = ஜல்பிதம், ஜல்பம் = உச்சாரணம் யஸ்ய ததயோக்த:. (வதிநாய:) வயோதரா: (நீவாத:) ஆஸ்தாநவத:. "கிந்நிர்காத:" இத்யாதி ஸந்தேஹாநாம் க்ராதி விஶேஷணமபேக்ஷ்ய ஶ்ராந்தாநீதி வ்யக்தநிஶ்சாதம்ஶோபாத்ர வ்யக்தாலங்காரம் ॥

அ—கை. தன் தாயாரால் காண்பிக்கப்பட்ட வேடச்சேரியை பக்ஷித்தாரென்கிறார் "கிந்நிர்காத:" என்பதால்.

பதம்	உரை
இதம்	இந்த வஸ்துவானது
திவ:	ஆகாசத்தினின்றும்
ஆபததி	கீழேவிழுகிறது
நிர்காத: கிம்	(இது) இடியா?
அர்க: கிம்	(அல்லது) ஸூர்யனா?
ஸமுத்யத:	(அல்லது) ஸமுத்திரத்தினின்றுமுயரக்கிளம்பின
ஔர்வ: கிம்	வடவாமுகாக்நியா?
கார்தஸ்வராத்ரி: கிம்ஸ்வித்	(அல்லது) மஹாமேருபர்வதமா? (என்று ஸம்சயமுண்டாக)
ஏதத்	(பிறகு) இந்த வஸ்துவானது
வ்யோமவர்த்மா	ஆகாசத்தை மார்க்கமாகவுடைய
கருத்மாந்	கருடனென்று
விதிதம்	(வேடர்களால்) அறியப்பட்டது
ஆஸீததி	(கருடனென்று அறிந்தவுடன்) இவர் ஸமீபத்தில் வருகிறார்.
ஆஜிஹீர்ஷதி	(ஜநங்களை) அபஹரிப்பதற்குஇச்சிக்கிறார்
ஆபததி	நாலுபக்கமும் விழுகிறார்

ஹரதி	(ஜநங்களை) அபஹரிக்கிறார்
க்ஷிபதி	புஜிக்கிறார்
ஹா தாத!	ஏ தகப்பனே!
ஹாஅம்ப!	ஏ தாயே!
இதி	என்று
க்ரோசத்பிர்	வார்த்தைசொல்லுவதில்செய்யப்பட்ட வயாபாரத்தையுடைய
ஸிம்ஹாநத்ரு ஜநபடை:	வேடஜநங்களால் பரவின உதரமத்யத்தையுடையவரான
பதிநாயக:	பக்ஷிராஜன்
ந: பாது	அடியோங்களையிரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. (கருடன் வேடச்சேரியை விழுங்கிறதற்கு பாதாளலோகத்திற்குச்செல்ல) அப்பொழுது இக்கருடனைப்பார்த்து அந்த வேடஜநங்கள் ஆகாயத்தினின்றும் வருகிற இந்த வஸ்துவானது இடியா? அல்லது ஸூர்யனு, அல்லது வடவாமுகாக்நியானது ஸமுத்திரத்தில் நின்றுமுயரக்கிளம்பிற்றோ, அல்லது மேருபர்வதமா, என்று ஸம்சயித்து, பிறகு இவன்கருடன் என்று நிச்சயித்தபின் (இவர்களை கருடன் பக்ஷிக்கவர) "ஏ தாயே! ஏ தகப்பனே! இவர் கிட்டேவருகிறார், அபஹரிக்க இச்சிக்கிறார் நாலுபக்கமும் சுற்றிப்பார்க்கிறார், ஜநங்களை அபஹரிக்கிறார், ஜநங்களை புஜிக்கிறார்" என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற வேடஜநங்களாலே பரவின வயிறையுடைய பக்ஷிராஜன் அடியோங்களை இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥கரு॥

கூ ॥ அத பக்ஷ ஹக்ஷண ஸக்ஷணரோஹ.

உ-ம் ॥ க்ஷுஸ ப்ரக்ஷ்யமெவைரவ ப்ரஹ்மாண்டமாபோதப்ரஷா ஸாதநீஸாதஷம்ஷ்டா கொடீ ஹொடிகெரொடீ விகடகடகடா ராவவொராவதாரா । ஸிந்த்ராதாஸும்வாஸிந்த்ரா ஸவஹிவாரிஹ்ருத பஹகா ஜிஹ்மாரெ ராமெஜஸ்ஜஹிஜவஜ்ரீ நிஸ்ரணகரணா வாரணா காரணாஹ: ॥ ॥கக॥

வ்ரா ॥ குஸ்வஸ்தி । (ஜிஹ்மகாமேஶ) நாமாநுகூலா (குஸ்ர க்ஷ்ராமெல்லு:) குஸ ப்ர= ஸப்ரவிபத்ஸ, "ஓராம்தாவேர மஸர்ஸ ப்ரக்ஷிணீ" இத்ரமர:. (குவெல்து:) குமஸிக: (சுஸ்ர்ஷ்ணி:) ஶப்பரஜநரலெக்ஷ:. (உசாவமரதுஷா மாதநீ மாதஸம்ஷ ॥ கொடிமொடிககோடி விகடகடகடா ராவவெ்பாராவதாரா)

உசாவஸா = உபமாஸிரஹிதா, தஷா = விவாஸா, வெஸமாதநீ= வகுமஜி:, தயாமாதாஹி:= நிஜெதஜிதாஹி:, "கூஷதமாதாநிதெஜிதா" இத்யமர:. ஜம்ஷயோ: கொடிஹாம் = கமாஸரம், மொடிஶீநாம்= ஹிஜஹவம் யாஸீநாம், கரோ டிநாம்= பரிமோராவொஷாநாம், "ஸிமோரஸநி கரோமஹிஸீ" இத்யமர:. விகலெடை:= விகரலெக:, கடகடாராவெல:= கடக டாராமவஸமெல:, வொராவதாரா= வொமோவகூஹா (வா ஹிதுரா) வாஹிதுஸ்ரியா (ஸாகம்) ஸஹ (ஸவதிவரிஹத பஹகா) வரிதஜ்விவா, "பஹாவிவக ஜாவதீ" த்யம ர:. (உதெஷூஜஹிவஜ்மிஶ்ரணகாரணா)உதெஷூதாம் உததாம்,ஹி தநாம்= வாஹிநாநாம், வஶ்ரா:= ஶ்யாநஸ்ர, காரணம்= கா யம், யஸ்ராஸ்ரதயொக்தா (வாரணா) ஸக்ஷணம் (ந: கார ணம்) கஷ்மாகம் வீபாம், "காரணாதுயாதநாதீவ வெதநெ" த்யமர:. (ஹிதாஸ்) நலெக. "வாஹிதுராஸாம் வரிஹரத தப ஹகெத்ரஜி ஸவம் ஶ்ரவயிதெ, ஶிஜநிஶ்ரணம் கூஜு விநகதவம், கதெகஸி கணஜாஸஸ்ராஹி ஜநநாநி ரவிதஸ்வணஶ்வர நிஶ்ரணவஸரெய வாஹிதுராஸஹ ஷிதம் ஶிஜரஜாகவா வாஹிரெதஸஹநிமிய கணஜாஹாஸ்ரவ நெகதெவி வாஹிதிம்விநா நநிஶக்தம் ப்ரஹணம்தயா ஸஹ நிஜமாரெகிகயா, "தஷாமாதநீ" திவஷெந ரவ வகாரஜாரா: ॥ ॥கூ

அ—கை. வேடச்சேரியை கருடன் பக்ஷித்தாரென்கிறார் "குஸ்ர" என்பதால்.

ஆஸ்ருக்வி	கடைவாய்வரைக்கும்
ஆவ்ருத்தை:	வந்திருக்கிற
அஸ்ருக்பி:	இரத்தங்களினாலே
அஶாந்த	சாந்தியில்லாததான்
த்ருஷா	தாகமாகிற
ஶாணநீ	சாணைக்கல்லினாலே
ஶாத	தீட்டப்பட்டிருக்கிற
தம்ஷ்ட்ரா	கோரைப்பல்லினுடைய
கோடீ	கோடிகளினாலே
பாடித	பிளக்கப்பட்ட
கரோடீ	தலைச்சில்லுகளுடைய
விகட	விகாரமான
கடகடாராவ	கடகடசப்தத்தினாலே
கோராரம்பதாரா	கடோரமான ஆரம்பத்தையுடையதும்
பில்லஸ்த்ரீஸஹாயம்	வேடஸ்த்ரீயோடேகூட
ஸபதி	சீக்கிரமாக
பரிஹ்ருத	விடப்பட்ட
ப்ரஹ்மகா	ப்ராம்ஹணனையுடையதும்
ஜிஹ்மாரே:	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடனுடைய
உத்தூர்ண	உயரக்கிளம்புகிற
பில்ல	வேடர்களுடைய
பல்லீ	இருப்பிடத்தினுடைய
நிகரண	விழுங்குகிறதை
காரணா	கார்யமாகவுடைய
பாரணா	பக்ஷணமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
காரணாம்	பீடையை
பிந்த்யாத்	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. வேடஜனங்களின் இரத்தம் வயிர் நிறைந்து கடைவாய்வரையில் வந்திருந்தாலும் சாந்தியில்லாத தாஹமாகிற சாணைக்கல்லில் சாணைபிடிக்கப்பட்ட கோரைப்பல்லின் கோடியினால் பிளக்கப்பட்ட தலையோட்டின் விகாரமான கடகடசப்தத்தினாலே கோ

ரமான ஆரம்பத்தையுடையதும், பராபஹணனை மனைவியான வேடஸ்திரீயுடன் கூட சீக்கிரத்தில் வெளியில் தக்கினதும உயரக்கிளம்புகிற வேடர்களுடைய சேரியை விழுங்குகிறதை கார்யமாகவுடையதுமான பாரணையானது (சாபபிடுதலானது) அடியோங்களுடைய பீடைகளைப் போக்கடிக்கட்டும்.

விநதையானவள் வேடச்சேரியை ஆகாரமாகச் சொன்னபொழுது "ஏ புத்ரனே! பிராமணனைமட்டும் ஒருக்காலும் நீ கொல்லாதே" என்று சொன்னாள். அதற்கு கருடன் "அம்மா! பிராமணன் எவ்விதமானவன், அவன் ஸ்வபாவம் என்ன, அவனுடைய அடையாளங்களை நீ எனக்கு சொல்லவேண்டுமென்றுகேட்க, "புத்ரனே! எவனை நீ விழுங்கும்போது தணலைப்போற் சுடுகிறானோ, அவனைஉயர்ந்தவனான பிராமணனென்றுஅறி" என்றுசொன்னாள். அப்படி சொன்ன தாயாரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு வேடச்சேரியையடைந்து அவர்களை பக்ஷிக்கிற ஸமயத்தில், ஒருபிராமணன் தன் பத்னியுடன் கருடனுடைய நெஞ்சிறபோகும்பொழுது எறிகின்ற தணல்போற்சுட்டான். அவனைநோக்கி "பிராமணச்ரேஷ்டனே! வாயைத்திறக்கிறேன், நீ சீக்கிரம் வெளியிற்போ, எப்பொழுதும்பிராமணனைநான் கொல்லேன்" என்று கருடன் சொன்னார். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற கருடனைப்பார்த்து அந்தப்பிராமணன் என் பாரியையாகிய இந்தவேடச்சியும் என்னுடன் வெளிப்படவேண்டும்" என்றுகேட்டான். அதற்கு கருடன் "சீக்கிரமாக அவளையுமழைத்துக்கொண்டு வெளியிற்செல்" என்றார். அந்தப்பிராமணன் பாரியையுடன் வெளிப்பட்டபின் கருடனுக்கு அநேகாசீர்வாதஞ் செய்தாரென்பதை பாரதத்தில் காண்க. ||கூ||

[illegible]

[illegible]

[illegible] 𑌆𑌶𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾𑌰𑍇𑌃 । [illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௧௭॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ [illegible] । (𑌆𑌶𑍀𑌵𑌿𑌷𑌾𑌰𑍇𑌃) 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌯 [illegible]

[illegible] ॥ ॥௧௭॥

(அ—கை) வேடச்சேரியை புஜித்ததினாலுண்டான ஸந்தோஷத்தினாலே செய்த கலகலசப்தத்தின் ப்ரபாவத்தை யருளிச் செய்கிறார் "ஸ்வைரம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஆஶீவிஷாரே:	ஸர்ப்பசத்ருவான கருடனுடைய
ஸ்வைரம்	ஸ்வதந்த்ரர்களான
ஸுபர்வ வ்ருந்த	தேவக்கூட்டங்களுக்கு
ப்ரமுக	முதலாவதான
மஹாகாத	பெரிய அசுபங்களுக்குஸூசகமான
நிர்காத	இடிபோல்
கோர:	கோரமானதும்
பூத	உதறப்பட்டிருக்கிற
பூமிவாராஶி:	பூமியென்ன, ஸமுத்ரங்களென்ன
ப்ரத்யர்த்தி	எதிரில்வருகிற [இவைகளையுடையதும்
பில்லபல்லீ	வேடச்சேரியிலிருக்கிறபடர்களுடைய
ரக்த	இரத்தமாகிற
ஸரித்	நதியினுடைய
லோலகல்லோல	சஞ்சலங்களான அலைகளுடைய
ஜால	ஸமூஹங்களாகிற
ஹால	கள்ளினுடைய
நிபீத	அநுபவத்தினாலுண்டான
ஹேலா	லீலையினாலுண்டான
ஹலஹல	ஹலஹலசப்தத்தினால்
பஹுல:	நிறைந்ததுமான
ஹர்ஷ	ஸந்தோஷத்தினாலுண்டான
கோலாஹல:	கலகலசப்தமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
மாநஸாந்த்யம்	மானஸாந்தகாரத்தை
நிர்ம்ருஷ்யாத்	போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து. தேவக்கூட்டங்களுக்கு மஹாபயஸூசகமான பெரிய இடிபோன்றதும், அதிரப்பண்ணின பூமியையுடையதும், கல

க்கப்பட்ட ஸமுத்ரத்தையுடையதும், நேரில்வருகிற வேடச்சேரியி லிருக்கிற வேடர்களினுடைய இரத்தமாகிற நதியின் அலைகளின்கூட் டங்களாகிற கள்ளை சாப்பிடுவதினாலுண்டான விளையாட்டினாலுண் டான ஹலஹலசப்தத்தை யுடையதுமான, கருடனுடைய வேட ச்சேரியை புஜித்தலாலுண்டான கோலாஹலசப்தமானது அடி யோங்களுடைய மானஸாந்தகாரத்தைப் போககடிக்கட்டும் ॥ ॥கஎ॥

அவ॥ அத² ஸ்வாஜந ஸம்ரக்ஷணாநந்த³ ஸந்துஷ்டாஶீர்வாத³ [illegible] ஜம்ப⁴வைரிப்ரப்⁴ருதி ஸுரஸேவ்யமாந ஶ்ரீக³ருட³ஸ்ய ஸஹாயத்வம் ஸஹஜத்வம் ப்ரார்த²யந்ந ப³ஹுமாநஜந்ய ஸ்தோத்ரம் ஆஹ.—

ஶ்லோ॥ ஸாநௌ கிராதவநிதாஸ் ஸரஸி நவேந்தௌ வாத்³யே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி தரங்கி³தரம்ஹஸே [illegible] நந்த³ஜம்பா⁴ பி⁴க்ஷுவேஷா யத³பத்³த⁴ம் । அவ்யாஹதா ஸவ்யாஹ்ருதிப்ரணவவர்ண [illegible] ஹ்ருஷீகா க³ந்த⁴ர்வதிநீ ரக்ஷது பக்ஷிராஜ: ॥ ॥கஅ॥

வ்யா॥ ஸாநாவிதி । (ஸாநௌ கிராதவநிதாஸ்) [illegible] [illegible] (ஸரஸி) [illegible] (நவேந்தௌ) [illegible] (வாத்³யே) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (தரங்கி³தரம்ஹஸே) [illegible] (நந்த³ஜம்பா⁴) [illegible] (பி⁴க்ஷுவேஷம்) [illegible] [illegible] (யத³பத்³த⁴ம்) [illegible] (அவ்யாஹத ஸவ்யாஹ்ருதி [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (க³ந்த⁴ர்வதிநீ) [illegible]

[illegible] ॥கஅ॥

(அ—கை) 'இப்படி வேடச்சேரியை விழுங்கியும் தீராததா ன பசியையுடைய கருடன், தன் தகப்பனான கச்யபரால் சொல் லப்பட்ட ஆனையையும் ஆமையையும் சாப்பிட்டாரென்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
[illegible]	மிகவும் அதிகமான கோபஸம்பந்தத்தினாலே
[illegible]	குளத்திலும்
[illegible]	நகங்களின் கோடியிலும்
[illegible]	வ்ருக்ஷத்திலும்
[illegible]	பெரிய குண்டுகல்லிலும்
[illegible]	மூக்கு நுனியிலும்
[illegible]	கழுத்திலும்
[illegible]	இதற்குப்பிறகும்
[illegible]	வயிற்றிலும்

நிர்விஶேஷம்	விசேஷமில்லாமல்
யுயுத்ஸூ	சண்டைசெய்கிறதற்கு இச்சையுள்ளதுகளும்
அவிஜ்ஞாத	அறியப்படாமலிருக்கிற
நகஶ்ரேணி	நகஸமூஹங்களென்ன
தம்ஷ்ட்ரா	கோரைப்பல்லென்ன
விவாதிநௌ	(இவைகளினலுண்டான) அடியையுடையதுகளு
கூர்மகுஞ்ஜரௌ	ஆமையையும், ஆனையையும் [மான
ஜீவக்ராஹம் க்ருஹீத்வா	உயிருடன் கூட எடுத்துக்கொண்டு
பக்ஷயந்	சாப்பிட்டவரான
பக்ஷிராட்	பக்ஷிராஜன்
அஸ்மாந்	அடியோங்களை
அஶுபாத்	அமங்களத்தினின்றும்
பாது	இரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து. (பூர்வஜந்மத்திலுண்டான) அதிக கோபத்தினல், தேவலோகத்திலிருக்கிற குளத்திலும் கருடனுடையநகங்களிலும் விருக்ஷத்திலும், குண்டுக்கல்லிலும், கருடனுடைய மூக்கு நுனியிலும், வயிற்றிலும், இவரின் நகங்களினுடையவும் பல்லுக்களினுடையவும் அடிகளைதெரியாமல் சண்டைசெய்ய இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற ஆனையையும் ஆமையையும் உயிருடன் பிடித்து புஜித்த கருடன் அடியோங்களை அமங்களத்தினிடமிருந்து இரக்ஷிக்கட்டும்.

குறிப்பு. கருடன் வேடச்சேரியை பூஜித்து ஆகாயமார்க்கமாய்போய் தன் பிதாவான கச்யபரைக்கண்டார். அந்த கச்யப மஹரிஷி கருடனைப்பார்த்து "ஏ புத்திரனே! உன்தாயும் தமையனும் நீயும் ஸௌக்கியமா யிருக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு மிகுதியான ஆகாரங்கிடைக்கின்றதா" என்று கேட்டார். அதற்குக் கருடன் "பிதாவே! என் தாயாரும் என் தமையனும் எப்போதும் போஜநத்தில் ஸௌக்கியமா யிருக்கிறார்கள், எனக்கு அதிகாஹாரம் வேண்டியிருப்பதினல் ஸுகமில்லை, தாயாரின் அடிமைததனத்தை விடுவிக்கிறதற்காக அமிருதத்தைக் கொண்டுவரப்போகிறேன், தாயார் வேடர்களை சாப்பிடும்படி சொன்னாள், அநேகமாயிரம் வேடர்களையுண்டும் எனக்குப்பசி தீரவில்லை, நான் எதை உண்டால் அமிருதத்தைக் கொண்டுவரச் சக்தியுள்ளவனயிருப்பேனே, அப்படிப்பட்ட ஆகாரத்தை நீங்கள் சொல்லுங்கள்" என்றார். கச்யபர் ஏ புத்ரனே ஆகாரத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள், "முந்திய

காலத்தில் விபாவஸு வென்று பெயருள்ள மஹரிஷி யொருவரிருந்தார், அவருக்கு ஸுப்ரதீக ரென்னும் பெயருள்ள ஒரு தமபி இருந்தார். அந்த ஸுப்ரதீகர், தமையனுக்கும் தமக்கும் சொத்துப்பிரியாமலிருப்பதி லிஷ்ட மில்லாதவராய் எப்போதும் விபாகஞ் செய்யவேணுமென்றே பேசுவர், அவ ரைப்பார்த்து தமையனரான விபாவஸு வென்பவர் "ஏ தம்பியே! விபாக த்தில் அநேக தோஷங்கள் நேரிடும், விபாகத்தை விரும்புகிறவர்கள் அறி வில்லாதவர்கள், பிரித்துக்கொண்டால் தம்பிதமையனையும், தமையன்தம்பி யையும் ஆதரிப்பதில்லை, ஸ்வகாரிய பரர்களான இவர்களை விரோதிகள் ஸ் நேஹிதர்கள்போலே சேர்ந்து கலக்கின்றனர், ஒருவருக்கொருவர் விரோத முண்டாகிறது, விரோதமுண்டானல் சீக்கிரத்தில் பெரிய நஷ்டம் நேரி டும், பெரியோர் பிரித்துக்கொள்வதை ச்லாகிக்கமாட்டார்கள்" என்று அ நேகந்தடவை சொல்லியும், விபாகம் செய்யவேணுமென்றே நிர்ப்பந்தமாய் சொல்லின தம்பியான ஸுப்ரதீகரை "நீ யானை ஜந்மத்தை யடையக்கட வாய்" என்று கோபத்தினல் சபித்தார். ஸுப்ரதீகரும் கோபத்தினலே "நீ ஆமையாவாய்" என்று தமையனை சபித்தார். இப்படி ஸுப்ரதீகனும் விபாவஸுவும் திரவியத்தைப்பற்றி புத்தி மயங்கி ஒருவரை யொருவர் சபித் துக்கொண்டு யானையும் ஆமையுமானர்கள், அவ்விருவரும் பழைய விரோத த்தை விடாமல் இந்த ஏரியிலிருக்கிறார்கள். இதோ பார், யானை வருகிறது, அதன் சப்தத்தைக்கேட்டு ஆமையும் ஜலத்தைக் கலக்கிக்கொண்டு இதோ கிளம்பிவருகிறது, இவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று கொல்ல விரும்புகின் றவை. இந்தயானை ஆறுயோஜனை உயரமும், பன்னிரண்டு யோஜனை சுற் றளவு முள்ளது, ஆமை மூன்று யோஜனை உயரமுள்ளது பத்து யோஜனை சுற்றளவு முள்ளது, இவ்விரண்டையும் புஜித்து அமிருதத்தைக் கொண்டு வா" என்று சொன்னர். அவ்வார்த்தையைக் கேட்டுக் கருடன் அந்த மடுவி னருகேசென்று, யானையை யொருநகத்தாலும் ஆமையை மற்றொருநகத்தா லுமிடுக்கிகொண்டு, கற்பக விருக்ஷத்தையடைய அது இவரின் சிறகின் கா ற்றினல் நடுங்கினதைக்கண்டு, வேறு மரத்தைத் தேடிக்கொண்டு ஸமுத்ரக் கரைக்குச் சென்றார், அப்போது ஆயிரம் யோஜனை யுயரமுள்ளதும் அநேக க்கிளைகளுள்ளதுமான ஒரு ஆலமரம் கருடனை நோக்கி "நூறு யோசனை நீளமுள்ள எனது இந்த கிளையிலுட்கார்ந்து யானையையும் ஆமையையுஞ் சாப்பிடு" என்றது. கருடன் அப்படியே யாகட்டுமென்று அந்த கிளையை கால்களால் தொட்டமாத்திரத்திலேயே அந்தக்கிளை முறிந்தது. அந்த கிளை யில் வாலகில்யரென்னும் ரிஷிகள் தலைகீழாக தொங்குவதைக்கண்டு மிகவும் பயமடைந்து அந்தக்கிளை கீழேவிழாமல் வாயினல் கவ்விக்கொண்டு தம்த கப்பனரிடஞ்சொல்ல, அந்த கச்யபர் கருடனையும் ஆமையையும் யானையை யும் கிளையையும் கிளையில் தொங்குகிற வாலகில்யர்களையும் பார்த்து ஆச்சரி யமடைய, கச்யபரின் வேண்டுகோளால் வாலகில்யர்கள் இந்தக்கிளையைவி ட்டு நீங்கினபிறகு, "இந்தக்கிளையை யெங்கேபோடலாம்" என்று கருடன்

கசியபரைக் கேட்க, அந்த கசியபர் ஒரு பர்வதத்தைக் கருடனுக்குக் காண்பிக்க, கருடனும் அந்த பர்வதஞ் சென்று, இவரது சிறகின் காற்றினு லிடிந்து விழுந்த அந்த பர்வதத்தினுடைய கொடிமுடியிலுட்கார்ந்து யானை யையும் ஆமையையும் பக்ஷித்தாரென்பது பாரதத்தில் காண்க|| ||கஅ||

[illegible]

[illegible] ॥ ௨௦॥

[illegible]

[illegible] ॥௧௬॥

(அ—கை) அமிருதத்தைக் கொண்டுவந்தாரென்று அருளிச்செய்கிறார் "க்ஷுத்³ர:" என்பதால்.

பதம்	உரை
ப³ஹூநாம்	வெகுபேர்களான (எங்களுக்கு)
கல்பாந்தே	ப்ரளயகாலத்தில்
ஶ்மஶாநநட	லீலையாலே நடிக்கிற ருத்ரனுடைய
ஶிகா²ட	தலையிலிருக்கிற
ஸுதா⁴ம்ஶுபி³ம்ப³:	சந்த்ரனுடைய பிம்பமானது
க்ஷுத்³ர:	அல்பமானது
நிஸ்ஸார:	ஸாரமான அமிருதமில்லாததான
அயமப்³தி⁴:	இந்த ஸமுத்ரமானது
த்வத்³தோ³ரத்³ரே:	உன்னுடைய பர்வதம்போன்ற கைகளினுடைய
மத²நம்	வீணைக்கடைதலை
அநுப⁴வது	அநுபவிக்கட்டும்
ராகாசந்த்³ர:	பூர்ணிமாசந்த்ரனே
ராஹோ:	ராஹுவினுடைய
ஸ்வம்	சொத்து
இதி	என்று
கத²யத:	சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற
கத்³ரூபுத்ராந்	கத்ருவின்பிள்ளைகளானஸர்ப்பங்களை
வீக்ஷ்ய	பார்த்து
ஸாட்டஹாஸம்	சிரிப்புடன்கூடினவராய்

[illegible]	சீக்கிரமாக
[illegible]	அபஹரிக்கப்பட்ட அமிருதத்தை யு[டையவரான
[illegible]	பக்ஷிராஜன்
[illegible]	அடியோங்களை
[illegible]	எப்பொழுதும்
[illegible]	காப்பாற்றட்டும்

கருத்து. நடராஜனுன ருத்ரன் தலையிலிருக்கும் சிறிய சந்த்ரபிம்பமானது வெகுபேர்களான எங்களுக்குப் போதாதென்றும், இந்த ஸமுத்திரம் தேவதைகளினுல் ஸாரமான அமுதமானது எடுக்கப்பட்டபடியால் உன்னுடைய மலைபோன்ற கைகளினுல் கடைகிறதை வீணுக அடையட்டுமென்றும், பூர்ணிமையிலிருக்கிற பூர்ணசந்த்ரனே, பரஸ்வம், அன்றியும், ராஹுவின் உச்சிஷ்டம் (எச்சில்) என்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற கத்ருவின் பிள்ளைகளாகிற ஸர்ப்பங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கொஞ்சம் சிரித்துக்கொண்டு அமுதத்தைக் கொண்டுவந்த பக்ஷீந்த்ரன் எப்பொழுதும் காப்பாற்றட்டும் ॥ ॥௧௯॥

[illegible]

[illegible] ॥௨௦॥

[illegible]

ஶம், இந்த்ர இதி த்யேய:. (ஜாதக்ஷோபம்) ஜாதக்ஷோபம் யதா ததா (த்ரிதிவி) ப்ரதிதிஶம் (க்ஷணேந) க்ஷணமாத்ரேண, ஸ்திரீக்ருதியாவத். (விசூர்ணயந்) விசூர்ணயந் (ஸ்வாதீநதி) விஷ்ணோ: ஆதிஹிரண்ய தைத்யவதி (ஸ்வதீர்யவாதை:) ஸ்வகீயஸாமர்த்யேந, "ஸ்வவீர்யவாதை: தாஜஞ்சைஶ்" இதி த்ரேத:. (த்ரிஷு) ஜாக்ரத்ஸ்வஸ்தவி (ஸாமாந்யம்) ஸ்ருதாஹரணாநயம் (ஸவ்யாபஸவ்யம்) வாமதக்ஷிணம் யதா ததா (ஸ்ராந்தம்), வஸிஷ்டந்து (வைஜந்து) ப்ரஸரந்து (பக்ஷவாது) மராத்தாந்து (ஸுநிஶேஷ:) ஸம்ராவயந்தஶ்ச (விரம்), விரகாலம், ஸததமிதி த்யேய:. (ந:), ஸ்வாகம் (ஏதத்ப்ரியம்) நயநதாராஸ்த்வக்ஷம் (ப்ரகடயதா) ப்ரகாஶயதா, நயநாதிஷு விக்ரியாணாம் ஹரிவேஷாவேஶ்யமக்ஷம் கமயதீதி த்யேய:. ஸ்த்ரவக்ஷோப்யஸ்தவம் விஶேஷணம் யாஜ்யதே. ஸந்த்ரிஷு ஷாஷிநீஶ இதி த்ரித்ரிஷு வாஷிநீ நதீ, "ஸவஞ்ஜ்ராஸவாஷிநீ" இதி த்ரேத:. மஜ்ஜத்த்யேய:. தஸ்யா: ஶரம்பும் க்ஷீரஸமுத்ர இதி த்யேய:. (ஆராத்) ஸமீபே (உத்யதைராவதம்) உத்யத: ப்ராதுர்பூத: ஐராவத: யஸ்மாத். (ஸஜிதஜவோதஜ்ஞஸ்வேதஸ்வம்) ஸஜிவேகஸஹிதவேதஸ்வோஶேஷா நாகராஜா (வைஜயந்தி:) வஶம், ஏதத் ராஜா:, வாஸுகிப்ரபோ ராஜாநிதி த்யேய:. யஸ்மிந்: "ஏதத்ஸம்ஶம்ஶமணைவலஸ்" இதி நிவணா:. (ப்ரியம்), அக்ஷம் (ப்ரகடயதா) ப்ரகாஶயத்விதிஶேஷ: ॥ * * * ॥௨௰॥

(அ—கை) கீழ்ச்லோகத்தில் அமிருதங்கொண்டுவந்தாரென்று சொல்லியதை விஸ்தாரமாக "ஆராத்" என்கிற ச்லோகம் முதல் ஆறு ச்லோகத்தினுல் அருளிச்செய்கிறார்.

பதம்.	உரை.
ஆராத்	ஸமீபத்தில்
{ உத்யத் ஐராவதம்	உயரக்கிளம்புகிற ஐராவதமென்கிற தேவலோகத்தின் யானையை யுடையவனும்

உதித	அதிகமான
ஜவ	வேகத்தினலே
உதக்ரம்	உயரக்கிளம்பாநிற்கிற
உச்சைஶ்ஶ்ரவஸம்	உச்சைச்ச்ரவஸ்ஸு என்கிற குதிரையை யுடையவனுமான
த்ரிதிவஸதாமதீஶம்	தேவஸேனைகளுக் கீச்வரனை இந்த்ரனை
ஜாதகேதம்	உண்டானக்லேசத்தை யுடையவனா யிருக்கும்படி
திஶிதிஶி	ஒவ்வொரு திக்குக்கள்தோறும்
க்ஷணேந	க்ஷணிககாலத்துக்குள்ளே
விக்நந்	அடிப்பவரும்
ஸ்வமஹதி	மிகவும் பராக்ரமம் முதலியவைகளினால் பெரியோர்களான
த்ரிதஶஸங்கே	தேவக்கூட்டங்கள்
ஜாக்ரதி [ஸதி]	ஜாக்கிரதையா யிருக்கும்பொழுது
ஸவ்யாபஸவ்யம்	வலதுபக்கமாகவும் இடதுபக்கமாகவும்
ஸரந்த:	சுற்றுகிறவரும்
ஸுதாயை	அமிருதத்திற்காக
வ்யாத்த	பரவின
நேத்ர:	கண்களையுடையவரும்
பக்ஷவாந்	சிறகையுடைய
மந்தரகௌர:	மந்தரபர்வதம்போன்றவருமான கருடன்
ந:	அடியோங்களுக்கு
ஶ்ரியம்	இலக்ஷ்மியை
சிரம்	வெகுகாலம்
ப்ரகடயது	ப்ரகாசம் பண்ணட்டும்

மந்தர பர்வதபக்ஷத்தில், (ஸத்யோத்பூதைராவதம்) உண்டாயிருக்கிற ஐராவதமென்கிற யானையை யுடையதும் (உதிதஜவோதக்ரோச்சைஶ்ஶ்ரவஸம்) அதிவேகத்தினல் உண்டான உச்சைச்ரவஸ்ஸென்கிற குதிரையையுடையதுமான (த்ரிதிவஸதாமதீஶம்) தேவநி

யான கங்கைக்கு நாயகனான ஸமுத்ரராஜனை [illegible], ச
லிக்கிற வாஸுகியாகிற கயிரையுடையதும். மற்றவைமுன்போல்.

கருத்து. தன்னிடத்திலின்று முண்டான ஐராவதமென்கிற யானையென்ன, உச்சைச்சிரவமென்கிற குதிரையென்ன இதுகளை யுடையவனும் தேவலோக நதியான கங்கைக்கு பதியானவனுமான ஸமுத்ரராஜனை நாலுபக்கத்திலும் கடைந்துகொண்டிருக்கிறதும், தேவக்கூட்டங்கள்மிகவும்ஜாக்கிறதையாயிருக்கும்பொழுது அமிருதத்திற்காக இடதுபக்கமாகவும் வலதுபக்கமாகவும் சுற்றுகிறதுமான மந்தரபர்வதம் போன்றவரும், (கருடபக்ஷத்தில்) உயரக்கிளம்பிவருகிற ஐராவதமென்கிற யானையென்ன, உச்சைச்சிரவமென்கிற குதிரையென்ன, இதுகளை யுடையவனை தேவேந்தரனை க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே அடிப்பவரும், தேவதைகள் ஜாக்கிறதையா யிருக்கும்பொழுது அமிருதத்திற்காக நாலுபக்கமுஞ் சுற்றுகிறவருமான கருடன் அடியோங்களுக்கு வெகுகாலம் நல்ல சம்பத்தை ப்ரகாசம் பண்ணட்டும். மந்தரபர்வதத்திற்கும் கருடனுக்கும் சப்தச்லேஷயினால் ஸாம்யத்தைக் கூறியுள்ளர். ॥உ०॥

[illegible]

[illegible] ॥உக॥

[illegible]

யஂ. ‹‹கூவகாமெஸஷ்டிதளஸ்ஹா ந" இதிவு ஸஃ (மஹாணாஂ) கூஜி
தவ்ராஜி மஹாணாஂ (கூநியதவிஹிதா நதெவகூ ஈதிவாராஃ) கூநி
யதஂ= நியஸஹிதஂ யயாதயா, விஹிதாஃ = கவுதாஃ, கூந
ஹாஃ= கநெகாஃ, வகூாதிவாராஃ= வகூவாராஃ, கூதிவாரா ஷு
யெயெஷுதயொகூாஃ. (விஷொவாயிவ்வஷ்யாவிமவிஷலிதவா
மவாமாஜிஹெஷாஃ) விஶ்வஸிநு= ஜமதி, உவாயாநாஂ= காரணஹு
தாநாஂ வஸவநாவராஜி ஜீகஜாநாஜி ஹெதஷுத வஂஷ்ரு
ஷஸநூயநாஜீநாஜிதவ்யஂ. வ்வஷ்யாயாஃ= ஷயநாஷாயாஃ, கூதுஜி
ஶிகூஸவ்ஷ்திராஷயஶ்விநியஷெவ்தவ்யஂ. விமஷெந=
ஹாஷ்வா, விஷஜிதாஃ= வவ்தவ்ஸாஃ வ்ராமவாமாஜிஹெஷாஃ
வஸவநாவராஜிஜிஷெஹாஃ யெயெஷுதயொகூாஃ (அிதாஃ)
அிவாரஂதிவாரஂகதாஜதவ்யஂ. (வணாஃ) கரஹாஃ, (விவகூ
கூவணஸரஹஸாஃ) விவகூகூவணெ= வெஶிஜநிரஸநெ,
ஸரஹஸாஃ= ஸவெமாஃ, (கூணஜெஂஷஸ்வ்) வெமெஷ்ரஸ்வ் (வ
கெூாகூகெூவாஃ) மராஷுதயஃ (ஜெ) ஜஜ (ஶஜ) ஸாஷஂ (நி
ஜீநீராநு) கூஷவீநாநு, வரஷொகெ வரஹ ஹாநாஷஜாத ஜா
நஜஂ கூஷவீநாணிதவ்யஂ. கூநவஸரெவி கூஷ்வகூவ வஷநா
கூமஹாணாஂ வகூாதிகூணெ உஜ்ஜணஂ தகூஷ்வரஹுவஞகூய
ஜீதிவெஷுவ்வெ. வகூவாரஷு, ஜெஷவ்ஷஹாஜி அாஷமரா
ஶிஷு கூஸ்ராஸ்வாதாதராமள ஷிதிரெதாவகூ வயநுஹா
ஜதஃ வரஂமஜெநஜிதி ஷயநாஷாஜீதவ் ஷவிஹிதராஶிஂ விஹாய
வாநஃ வஸவநாராமள வவெமஃ. கூதிவாரஷு, ஹொாவித
ராஶிஂ விஹாய கூவயிஜிநாதவுவநுஜெவ உதுரராஶி வவெ
மஃ. ராமய ஷஸ்ஶி ந்ராஜி ஸவ்விஂம திநகூதா
ணவ்விவ்தெவ்கூஂ உதஷுநாவிஹஜ்வ் வாஷகூஷ்திஂ விாயநவந
வவாஷ ஸஷ்வ்யா ஸஜெஹுஜீக்தாஃ, தயாவ ‹‹கூஶ்வீநீ ஹாணீ
கதிகாயாஃ வாஜொஜெஷஃ" ஜதவ்ராஜி வயநாகூ । கூஜதாஹார
ணஸஜெயமாதஃ வகூவ உஸநாநி ஷஸஜெயொவிதாநு வ
கூாதிவாராஜி நியஜாநு வஸவநாவராஜி ஜிஜயநாஷாஷு தகூகா
ரணஹுத வஂஷ ஸநூயநாஜி ஷயநாஷாஷு ஶியிஜீவகூஷதிதவ்
யஂ. கூதாதிமயொகூஃ ॥ ॥உக॥

(௮—கை) தேவதைகளுடன் யுத்தஞ்செய்யும்பொழுது கருடபகவானுடைய பக்ஷத்தின் உதறுதலின் மஹிமையை அருளிச்செய்கிறார் "ஸஞ்சாரேஷு" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸாந்த்ராஹ்ரு ஹரண ஸமயேஷு	இந்த்ரனுடையஆஹாரமான (அமிருதத்தை) அபஹரிக்கிற ஸமயத்திலுண்டான யுத்தத்தில்
ஸஞ்சாரேஷு	அஸமயங்களில்
க்ரஹாணாம்	நவக்ரஹங்களுக்கு
அநியத	நியமமில்லாமல்
விஹிதா	செய்யப்பட்டிருக்கிற
நேக	அநேகங்களான
வக்ராதிசாரா:	வக்ரசாரங்களென்ன, அதிசாரங்களென்ன, இவைகளையுடையவைகளும்
விஶ்வாயி	உலகத்திற்கு காரணர்களான [சந்த்ர
வ்யவஸ்தா	வ்யவஸ்தையினுடைய [ஸூர்யர்களுடைய
விநாஶ	இல்லாமையினாலே
விபர்யாஸித	மாறுதல் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ப்ராக்வாசாதிபேதா:	கிழக்கு, மேற்கு, இவைகளுடைய பேதங்களை யுடையவைகளும்
விபக்ஷ	சத்ருக்களை
க்ஷபண	போக்கடிப்பதில்
ஸாஹஸா:	வேகமுள்ளவைகளும்
ரௌத்ரா:	க்ரூரமானவைகளும்
த்ரிதா:	இரண்டுமூன்றுதடவை செய்யப்பட்டவைகளுமான
ஸுபர்ண ராஜஸ்ய	பக்ஷிராஜனுடைய
பக்ஷாக்ஷேபா:	பக்ஷத்தின் உதறுதலானவைகள்
மே	அடியேனுக்கு
ஶர்ம	ஸுகத்தை
நிதிஶந்து	செய்யட்டும்

கருத்து. அமிருதாபஹரண காலத்திலுண்டான யுத்தத்தில், அஸமயங்களில் நவக்ரஹங்களுக்கு வக்ரசாரங்களையும் அதிசாரங்களையும் உண்டுபண்ணுகிறவைகளும், இது கிழக்கு, இது மேற்கு என்று அறிகிறதற்கு காரணர்களான ஸூர்யன்முதலியவர்களுடைய இல்லாமல் செய்ததினால் இதுகிழக்கு இதுமேற்கு என்றுவ்யவஸ்தையைப் போக்கடிக்கிறவைகளும், சத்ருக்களை நாசஞ் செய்கிறவைகளுமான கருடனுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலானவைகள் அடியேனுக்கு ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்

கருடன் அமிருதத்தை யபஹரிக்கும்பொழுது, தேவதைகள் யுத்தத்திற்குவர, அவர்களுடன் யுத்தஞ்செய்கிறபொழுது இரண்டு மூன்றுதரம் சிறகை உதறினார். அப்பொழுது சிறகினுதறுதலின் வேகத்திலுண்டான காற்றானது நவக்ரஹங்களையும் அவரவர்களிருப்பிடத்தை விட்டு வெவ்வேறு இடங்களுக்கு தள்ளியபடியால் வக்ரசாரங்களுண்டாயினவென்று கூறப்பட்டது. க்ரஹங்களுக்கு வக்ரசாரமாவது—மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளில இந்தக்ரஹத்திற்கு இந்தராசியிலித்தனைநாளிருப்பு, இதற்குமேல் வேறு ராசிக்குப போகவேண்டியதென்று மர்யாதையைவிட்டு தங்களுக்கு (க்ரஹங்களுக்கு) ஏற்பட்ட ராசியைவிடடு மறுபடியும் முந்தியிருந்த ராசிக்குப்போகிறது. அதிசாரமாவது தங்களுக்கு ஏற்பட்டகாலத்துச்கு முந்தியே அடுத்தராசியில் சேருவது. இவைகளின் விரிவுகளை ஜௌதிஶாஸ்த்ரமறிந்தவர்களைக் கேட்டு தெரிந்துகொள்வது.

கருடனுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலினாலுண்டான காற்றானது, இதுகிழக்கு, இதுமேற்கு, என்று திக்குக்களை அறிகிறதற்குக்காரணர்களான ஸூர்யன் முதலானோர்களை மேற்கிலும் வடக்கிலும் தெற்கிலும் தள்ளுகிறபடியால் பக்ஷத்தின் சலனமானது திசைகளின் பேதங்களை தெரியவொட்டாமல் செய்கிறதென்றார் ॥

௩௨ ॥ [illegible]
[illegible]—

௭௫ ॥ தத்துஸ்வஸ்த்ரத்யஶிர்ஷஸாராவலிவிஹிதசப்ருஷா ரோ
ஷமம்யொ ஷாஂசொசொரேகஃ க்ஷீபஶுநெகெ ஸ்வஸ்லைராவ
திஸ்ஹமேடேரக்ஷகே தா ரக்ஷதாஞஃ । ஸநேக்யாநக்யா பஞ
ஶக்ஷாவஹாரண விஹிதா ஸூஶாஸ்தயர்த்தத்ஶொஜ்ஞ ரஶொஜ்ஞரே
வ ஸ்வக்ஷீமெயாரஹாஸஹஸ்ரீகயா ஶாபிதா மெவநமெதயஃ ॥ ॥௨௨॥

வ்யா ॥ தத்துதி । (தத்துஸ்வஸ்த்ரத்யஶிர்ஷஸாராவலி) தததஸ்ஸ
யாமத்வந்த்வீஹ்ந பஶாவலிகம் யதாதயா (விஹிதசப்ருஷாரோ
ஷமத்தஃ) கஷிதஹீய்யாகொவெஸஃ, ஸஸ்த்வத்ஶஂவா, (ஸகஃ)
ஶத்வ்யஃ, ஸஸஹாயமஶிர ஐதியாவஸ. (ராஷா) கொவெந (ஸ
நெகஃ) ஸ்வ காஸநயநெஃ காயர்ககாயர் விவெகஶஸ்ரெநேத்ரி
த்யர்த்தஃ. (ஸநேகெகஃ) ஸஸொஜ்ஞஃ (ஸராவதிஸஹமேடேஃ)
வாராநூரஸ்யஸஶோர்யொமெயஸ்ஸெஹாதிமேஷஃ (க்ஷீபநு) வெ
ஶநு (ஸக்ஷதஃ) க்ஷதிரஹிதஃ (ஸஹஸஹஸ்ரீகயா) வரஸ்ராஹக்ஷா
ரேண, ஸஹம் வஶ்ரவர்ஸ்யத ஶாஹாராஶீ தந்நேக்யாநக்யாஹக்ஷா
ரேணெத்யர்த்தஃ. "ஸஹஸஹஸ்ரீகாதவஸாவஸ்யாஸ வரஸ்ராம்யொ
ஹவதஹக்ஷாரஃ" ஐத்யரஃ. (ஸநேக்யாநக்யாபஞஶக்ஷாவஹாரண
விஹிதா ஸூஶாஸ்தயர்த்தத்ஶொஜ்ஞஃ) ஸநேக்யாநக்யம் வரஸ்ராம், ஶ்ருபஞ
ஸர்வ= விஷயீகர்தஸ்ய, ஶக்ஷஸ்ய ஸஶ்ரதாரஶ்ரவஶ்ராவ்யஸ்ய
ஸவஹாரணெ= ஹரண விஷயெ, விஹிதெந= கர்தெந, ஸ
ஶநேந= உர்வெண, ஶாஸ்தயெர்ண ஶஸ்தரஹாவெந, ஸ்வஞயெத்
யர்த்தஃ. ஹொதர்நா, (தர்ஶொஜ்ஞஃ) உஞஶெதஃ (ஸ்வக்ஷீமெயஃ) க்ஷீ
மெயஃ (ஸஶொஜ்ஞஃ) ஸரவாரண வஂவாஶ்வயயமெவரேவ (ஶாபிதஃ)
வஶ்ரீஜிதஃ, பஹுஶாந விஷயீக்ருத ஐத்யர்த்தஃ. (மெவநமெதயஃ)
மர்த்தாநு (நஃ) ஸஸ்ரொநு (ரக்ஷதாஸ) ஸெ்வநஸஹவாஸம் ஊஶா
ஸ்வீகத்யர்த்தஃ ॥ ॥௨௨॥

(அ—கை) இந்த்ர படர்களுடன் யுத்தஞ்செய்தாரென்கிறார்.

பதம்	உரை
{ தத்தச்சத்ருப்ரதிபட ஸாராவதி	அந்தந்த சத்ருக்களுடைய பலத்துக்குத் தகுந்தபடி
{ விஹித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ம்ருஷா	பொய்யான
ரோஷமாத்ர:	கோபலேசத்தையுடையவரும்
ஸந்ந:	ஒருவராயிருந்துகொண்டே
ரோஷாத்	கோபத்தினாலே
அந்தை:	குருடர்களான
அநேகை:	வெகுபேர்களான
ஸாஹசர்யை:	தேவபடர்களோடேகூட
க்ரீடந்	விளையாடுகிறவரும்
அக்ஷத:	காயமில்லாதவரும்
{ அந்யோந்ய	ஒன்றுக்கொன்று
ஸ்வீக்ருத	விஷயீகரிக்கப்பட்ட
லக்ஷ்ய	குறியான (அமிருதத்தினுடைய)
ஸங்க்ரஹண	க்ரஹிப்பதில்
விஹித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
அத்யுக்ர	அதிகமான
மாத்ஸர்ய	மாத்ஸர்யத்தினால்
தீர்க்கை:	பெரியவைகளான
ஸ்வீயை:	தன்னுடையவைகளான
அங்கை:	கைமுதலிய அங்கங்களினாலே
அஹமஹமிகயா	நான் முன்னமே நான்முன்னமே என்கிற அஹங்காரத்தினால்
மஹித:	பூஜிக்கப்பட்டவரான
வைநதேய:	கருடன்
ந:	அடியோங்களை
ரக்ஷதாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. அந்தந்தகாலத்தில் வந்த தேவபடர்களுடைய பலத்துக்குத்தகுந்தபடி கோபலேசமுண்டானவர்போல் தோன்றுகிற

வரும், அநேக தேவஸைந்யங்களோடே கூட ஒருவராய்க்கொண் டே யுத்தஞ்செய்யச் செய்தேயும் கொஞ்சங்கூட காயமில்லாத வரும், ஒவ்வொரு அங்கங்களும் ஒன்றுக்கொன்று அமிருதத்தை யபஹரிப்பதில் அதிக மாத்ஸர்யத்தினால் உயர்ந்தவைகளான தன்னுடைய அங்கங்களினாலே பூஜிதருமான கருடன் அடியோங் களை இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௨॥

[illegible] ॥௨௩॥

[illegible]

சக்ராமந்தி ஸ்புடாக்ராந்த வ்யோமாந்தைர் யைஸ் ஸ்வ வேகைர் தேகைஸ் தைஸ் ஸந்த்ஸநாந்தைர் ஜந்து பக்ஷைஸ் தாவாபஸ்யத் ரூபீகரோஷி. ஸகருத் ஸ ஸர்வலோகைர் ஸர்வபக்ஷ த்ரிதஸயோக்கை: ॥ ॥௨௫॥

அ—கை. யுத்தகாலத்திலுண்டான கருடனுடைய வேகத்தின் பரபாவத்தை வர்ணிக்கிறார். "க்ஷுப்த" என்பதால்

பதம்	உரை
கக்ஷாந்தே	அஸமயத்தில்
க்ஷுப்த	ஆக்ரமிக்கப்பட்டிருக்கிற
வ்யோமாந்தம்	ஆகாசாந்தத்தையுடையவைகளும்
சந்நவிதத	மறைக்கப்பட்டிருக்கிற
திக்ய	ஸமஸ்தமான
ஹரிந்மண்டலம்	திக்சக்ரங்களை யுடையவைகளாயுமிருக்கும்படி
ஸம்ஹாரிணா:	ஸூர்யனை
ஸம்சாரிகை:	திருடுகிறவைகளான
யை:	எந்த வேகங்களினாலே
ராத்ரீ	இராத்திரியானது
இதம்	இந்த
ஸமஸ்தம்	ஸமஸ்தமான
ஜகத்	உலகு
வ்யாப்தம்	வ்யாபரிக்கப்பட்ட
தை: ஸம்வேகை:	அந்த வேகங்களினாலே
தோலாயித	ஊஞ்சலாடும்படி செய்யப்பட்ட
ஸ்வர்லோகா:	ஸ்வர்க்கமண்டலத்தை யுடையவரும்
ஸ்வயம்	இடருதலைபடைந்திருக்கிற
உடுநிகர	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களுடைய
ஸ்கந்தபந்தா	ஆதாரங்களான வாயுபாசங்களை
நிர்பந்தா	சகலமாகப்பண்ணுகிறவரும்
சலித ப்ரஹ்மலோகா	சலிக்கப்பட்டிருக்கிற ப்ரம்ஹலோகத்தை யுடையவருமான

[illegible] — கருடன்
[illegible] — அடியேனுடைய பாபத்தை
[illegible] — போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடனுடைய எந்தவேகங்களினாலே பகலிலேயே ஸூர்யனை யபஹரித்தும், திங்மண்டலங்களை மறைத்தும் உலகில் ராத்திரியை யுண்டாக்கப்பட்டதோ, அந்த வேகங்களினாலே ஊஞ்சல் போலாடும்படிசெய்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை யுடையவரும், நக்ஷத்ரங்களுக்கு ஆதாரங்களானவாயுபாசங்களை சகலமாகப்பண்ணினவரும், சலிக்கும்படி செய்த ப்ரம்மலோகத்தை யுடையவருமான கருடன் அடியேனுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥௨௩॥

[illegible]

[illegible] ॥௨௪॥

[illegible]

[illegible] ॥௨௪॥

அ—கை. சண்டை செய்யவந்த இந்த்ரனையும் ஜயித்தா ரென்று அருளிச்செய்கிறார் "யः" என்பதால்

பதம்	உரை
யः	எந்த கருடன்
ஸங்க்ராமே	யுத்த மத்யத்தில்
பக்ஷஸ்ய	பக்ஷத்தினுடைய
அநிலபல	காற்றின் வேகத்தினாலே
ஸ்தம்பித	சேஷ்டையில்லாமல் செய்யப்பட்டவனும்
குண்டாஸ்த்ர	கார்யஞ்செய்வதில் மந்தமான வஜ்ராயுதத்தை யுடையவனுமான
இந்த்ர:	இந்த்ரனவன்

ஸஸ்ரக்ஷணம்	அழுதுகொண்டே
ப்ரணயதி	ஸ்நேஹம் பண்ணினபொழுது
ஸ்வாங்கே	தன்னுடைய அவயவத்தில்
பக்ஷைகதேஶம்	ஒற்றை யிறகை
பவயே	வஜ்ராயுதத்தின் பொருட்டு
திதேஶ	கொடுத்தாரோ,
ஸுரபதி	இந்த்ரனுடைய
ப்ருதநா	ஸேனையினுடைய
த்வந்த்வயுத்தே	த்வந்த்வயுத்தத்தில்
க்ஷோதிஷ்ட:	ப்ரதாநபடரானவரும்
வாலகில்ய	வாலகில்யர்களென்கிற
ருஷீணாம்	தபோதநர்களுடைய
தபஸாம்	தபஸ்ஸுக்களுக்கு
கோபி	அநிர்வசநீயமாய்
மூர்த்த:	மூர்த்தீகரித்திருக்கிற
விவர்த்த:	பரிணாமமானவருமான
ஸ:	அந்த கருடன்
அஸ்மாகம்	அடியோங்களுக்கு
ஶம்பஹ்ரும்	மங்களத்தை
ஸம்விதத்தாம்	பண்ணட்டும்.

கருத்து. எந்த கருடபகவான் அமிருதத்தை யெடுத்துக்கொண்டுபோன தன்னோடு யுத்தஞ்செய்யவந்த இந்த்ரனை வஜ்ராயுதத்துடன் தன் பக்ஷத்தின் காற்றினாலே ஸ்தப்தமாயிருக்கும்படி செய்ய, அப்பொழுது இந்த்ரன் ஸ்நேஹம் பண்ணிக்கொள்ள அப்பொழுது இந்த வஜ்ராயுதத்திற்கும், உனக்கும், இந்த வஜ்ராயுதம் யாருடைய எலும்பிலிருந்துண்டானதோ அந்த ரிஷிக்கும் மரியாதை செய்வதற்காக ஒற்றை சிறகை வஜ்ராயுதத்தின்பொருட்டு கொடுத்தாரோ, இந்த்ரஸேனையினுடைய த்வந்தயுத்தத்தில் முக்கியபடரானவரும் வாலகில்யரிஷிகளின் தபஸ்ஸுக்களுடைய மூர்த்திகரித்து வந்த வேறு பரிணாமம் போன்றவருமான கருடன் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தை புண்டபண்ணட்டும். ||௨௪||

குறிப்பு. கசியபர் புத்திரனை விரும்பி யாகஞ்செய்யும்போது, இந்த்ரன், வாலகில்யர்கள், மற்றுமுள்ள தேவக்கூட்டங்களும், ரிஷிக்கூட்டங்களும், ஸமித்துக்கொண்டு வருகிறதற்காக கசியபரால் நியமிக்கப்பட்டனர். இந்திரன் தன் சக்திக்குத்தகுந்தபடி ஸமித்து எடுத்துக்கொண்டு வரும்பொழுது வழியில் கட்டைவிரல் நடுரேகையளவான குறிய சரீரமுள்ளவர்களும், ஒரு சிறிய ஸமிதைத் தூக்கிக்கொண்டுவருகிறவர்களும் அந்த பாரத்திஞல் அங்கஙகள் குன்றியிருப்பவர்களும் ஜலம் நிறைந்த ஒருமாட்டுக்குளப்படியில் கஷ்டப்படுகிறவர்களுமான வாலகில்யரிஷிகளைக்கண்டு கர்வத்திஞல் சிரித்து அவமதித்துத்தாண்டிக்கொண்டு சென்ருன். பிறகு அவர்கள் மிகுந்த கோபத்துடன் "விரும்பும் சக்தியுள்ளவனும் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிப்பவனும் இந்த இந்திரனுக்கு பயத்தைக்கொடுப்பவனுமாக மற்ருேர் இந்திரன் எல்லாத் தேவர்களுக் கிருக்கவேண்டுமென்றும், இந்த இந்திரனைக்காட்டிலும் நூறு மடஙகு சளாய வீரயமுள்ளவஞகவும், பயங்கரஞகவும் நம்முடைய தபஸ்வின்பலமாக இப்போது ஒருவனுண்டாகவேணு"மென்று க்ரியை செயய ஆரம்பித்தனர். இதையறிந்த இந்திரன் கசியபரை சரணமடைந்தான். அந்தக்கசியபர் அந்த வாலகில்யர்களிடஞ்சென்று "ஏ தபோதநச்ரேஷ்டர்களே! என்னபலனை விரும்பி இந்த காரியததைச்செய்ய ஆரம்பித்தீர்கள், ஸத்தியமாகச்சொல்லுஙகோள்" என்று கேட்க, அப்போது அந்த வாலகில்யர்கள் "கர்விஷ்டஞன தேவேந்திரன் எங்களை அவமதித்தான் அவனுடைய கர்வத்தை யடக்குவதற்காக இநத கிரியையை நாங்கள் ஆரம்பித்திருககிருேம்" என்ருர்கள் கசியபர் அவர்களைப்பார்த்து "ப்ரம்ஹாவின் நியமனத்திஞல் இவன் இந்த்ரஞக ஏற்பட்டிருககிருன், நீங்களோ இந்திரனுக்காக இந்த க்ரியை செய்கிறீர்கள். பிரமனின் நியமனத்தை பொய்யாகச்செய்யக்கூடாது, உங்களுடைய எண்ணத்தையும் நான் பொய்யாகப்பண்ண நினைக்கவில்லை. உங்கள் க்ரியையிஞலுண்டான புருஷன் பக்ஷிகளுக்கு இந்திரஞக இருக்கட்டுமெ"ன்று வேண்டிக்கொண்டார். அந்த வாலகில்யமஹரிஷிகள் கசியபரைப்பார்தது "இந்த்ரனுககாகவும் உமக்கு புத்திரஸந்தானத்துக்காகவும் நாஙகளெல்லாரும் இதை செய்ய ஆரம்பித்தோம் இதின் பலத்தை உமக்குக்கொடுதது விடுகிருேம், நீர் அதை வாங்கிக்கொண்டு எது யுக்தமென்று தோன்றுகிறதோ அப்படி செய்துகொள்ளும்"என்று சொன்ஞர்கள். பிறகு கசியபர் அதின் பலனை வாங்கிக்கொண்டு பிள்ளை பிறக்கவேணுமென்று நோன்பு நோற்றுக்கொண்டிருக்கிற தன் பத்னியான வினதையைப்பார்த்து "நீ விரும்பியகாரியம் நிறைவேறப்போகிறது, வீரர்களாகிய இரண்டு புத்திரர்களைப்பெறுவாய், வாலகில்யர்களுடைய தவத்திஞலும் என்னுடைய ஸங்கல்ப்பத்திஞலும் சிறந்த மஹிமையுள்ள இரண்டு புத்திரர்களுண்டாவார்கள்; என்று சொல்லினர். பிறகு வினதையும் இரண்டு புத்திரர்களைப்பெற்ருள். அவர்களுள் அங்கங்குறைந்த அருணன் என்று பெயருள்ள ஒருபுத்ரன் ஸூர்யனுக்கு ஸாரதியாஞன். இரண்டா

வது பிள்ளையான கருடனை தேவர்களெல்லாரும் பக்ஷிகளுக்கிந்திரனாகப்பட்டாபிஷேகஞ் செய்தனர் என்பது மஹாபாரதத்தில் ஆதிபர்வததில் காண்க.

[illegible]

[illegible]

வ்யா ॥ [illegible]

॥௨௫॥

அ—கை. இந்திரனை ஜயித்தபிறகு திக்பாலர்களையும் ஜயித்தாரென்கிறார் "ருத்ராந்" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸேந்த்ராந்	இந்திரனோடு கூடிய
ருத்ராந்	ஏகாதச ருத்ரர்களை
வித்ராவ்ய	ஓடும்படி செய்தும்
ஹுதவஹஸஹிதம்	அக்நியோடு கூடிய
கந்தவாஹம்	காற்றை
க்ருஹீத்வா	எடுத்துக்கொண்டும்
காலம்	யமனை
நிஷ்காஸ்ய	போக்கடித்தும்
நிர்ருதிதநதௌ	நைருத குபேரர்களை
தூத்வா	உதறியும்
பாசிநம்	வருணனை
ஶோஷயித்வா	தூக்கப்படும்படி பண்ணியும்
ஔபதிகாநாம்	வஞ்சனையுடைய
ஸர்ப்பாணாம்	ஸர்ப்பங்களுக்கு
அம்ருதமய	அமிருதமயமான
பண	பந்தயத்தை
ப்ராபண	கொண்டுவந்ததினால்
ப்ரபூததர்ப:	உண்டான கர்வத்தையுடையவரும்
க்வாபி	ஒருவிடத்தில்
நிரபாயம்	ஒருவிதமானபாதையுமில்லாமல்
ஸர்ப்பந்	போகிறவரும்
ஹரே:	பகவானுக்கு
ஔபவாஹ்ய:	வாஹநராயுமான கருடன்
மதம்ஹ:	அடியேனுடைய பாபத்தை
அபஹரது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. அஷ்டதிக்பாலர்களையும் ஜயித்து, தன் தாயாரின் தாஸ்யத்தை நிவ்ருத்திசெய்வதற்காக பநதயமான அமிருதத்தை கொண்டுவநததினுலுண்டான கர்வத்தை யுடையவரும் பகவானு க்கு வாஹநருமான கருடன் அடியேனுடைய பாபத்தைப் போக் கடிக்கட்டும். கருடன் பகவானுக்கு வாஹநமென்பது மஹா பாரதத்தில் ஆதிபர்வததநில் காண்க ॥ ॥௨௫॥

इति सुधाहरणवर्णकः द्वितीयः.

अव॥ [illegible]

श्लो॥ [illegible] ॥௨௬॥

व्या॥ [illegible]

ஆஶீவிஷேந்த்ர ஸகலபந்நக ஸம்ஹரணம், ப்ரதிஷ்டாநாம் = ப்ரதிஷ்டிதாநாம், ப்ருதூநாம் = மஹதாம், க்ருத்த: = ஸம்ரம்ப: "க்ருத்தம் யதாதஸம்ரம்ப:" இத்யமர:. ஸம்ரம்பநிதைர்யுக்த: பந்நகயோக்ஷ: (ஶ்வேத:) ஹரித: (ஸம்ப்ருத்தபக்ஷ:) ரயவாந், ஶ்ரேயஸே ப்ரயுக்த:. தயாவ ஶ்ரீபத்தி: "வாஹவைஷ்ணவ ரய" இதி. (கலௌகஷு கவாயாக:) உதாவாக:, நாகவதநாகுவா வாய நிவஹாக: (வாயாக:) ரக்ஷகவித ப்ரயுக்த: ॥ ॥௨௬॥

அ—கை. இப்படி இரண்டாவதான அமிருதாஹரணவர்ணகத்தினுல் கருடன் அமிருதத்தை யபஹரித்தாரென்பதை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்து, மூன்ருவதான "நாகதமந"வர்ணகத்தினுல், ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காக பாதாள லோகத்தைச் சென்று ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்ய அப்போது ஒவ்வொருநாளும் ஒவ்வொரு ஸர்ப்பமாய் தேவரீருக்கு ஆஹாரமாய் அனுப்புகிறேனென்று சொல்லி திருவனந்தாழ்வான் ஸமாதாநஞ் செய்தாரென்கிறகதையை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம் பற்றி இந்தச்லோகத்தினுல் தன் தாயாரை கபடமாய் அடிமையாகச்செய்த ஸர்பங்களைப்பார்த்தவுடன் கோபமடைந்த கருடனுக்கு உண்டான விகாரத்தை யருளிச்செய்கிருர் "ஸம்நதபர்வா:" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஸம்நதபர்வா:	வணக்கப்பட்ட புருவங்களையுடையவரும்
ப்ருகுடீமுக்ஷ:	புருவங்களின் நெறிப்பை வஹிக்கிறவரும்
{ ஸஹ	சுற்றுகிற
தித்கவாக:	பெரிய சிறகுகளையுடையவரும்
{ க்ஷோபித	கலக்கப்பட்ட
க்ஷமாம்பரக்ஷ:	பூமி ஆகாசங்களை யுடையவரும்
சக்ராக்ஷ:	சக்ராகாரமான கண்களையுடையவரும்
வக்ரதுண்ட:	குடிலமான மூக்குநுணியை யுடையவரும்
வரதரநக:	அதிக்ரூரங்களான நகங்களை யுடையவரும்

𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰	க்ரூரமான
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾	கோரைப்பல்லினால்
𑌕𑌰𑌾𑌲𑌃	பயங்கரமானவரும்
𑌭𑌯𑌭𑌰	பயத்தின் ஆதிக்யத்தினாலே
𑌵𑌿𑌗𑌲𑌤𑍍	நழுவும்படி செய்த
𑌦𑌨𑍍𑌦𑌶𑍂𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுடைய
𑌶𑍂𑌕𑌃	அதிக கூர்மையை யுடையவரும்
𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿	இந்த்ரன் முதலிய
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌤𑍍	சத்ருக்களுடைய
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾	ஸேனைகளுக்கு
𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌃	அழுகையைக்கொடுப்பவரும்
𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃	பகவானுக்கு
𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	ரதச்ரேஷ்டரான (கருடன்),
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍	அடியோங்களை
𑌅𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍	துக்கத்தினின்றும்
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. தன் தாயாரைக்கபடமாய் அடிமையாகச்செய்தது களன்றோ இந்த ஸர்ப்பங்களென்று கோபமுண்டானவாறே புருவங்களை நெறிப்பவரும், தன் சிறகுகளை சுழற்றுகிறவரும் ஆகாசம் பூமி முதலியவைகளை கலங்கும்படி செய்கிறவரும், சக்ராகாரமான கண்களையுடையவரும், தன்னைக் கண்டமாத்திரத்திலே ஸர்ப்பங்களின் க்ராளர்யங்களை நழுவும்படி செய்தவரும், இந்த்ரன் முதலிய சத்ருஸேனைகளுக்கு அழுகையைக் கொடுப்பவரும் பகவானுக்கு ரதவாருமான கருடன் அடியோங்களை துக்கங்களினின்று மிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௯॥

𑌅𑌵॥ [illegible]

௩௦ ॥ [illegible]

[illegible] ॥௨௭॥

[illegible] ॥௨௭॥

அ—கை. கருடன் ஸகல ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்யவர், அப்போது, ஸூர்யன் சிவன், விஷ்ணு, இவர்களை யாச்ரயித்த ஸர்ப்பங்களைமட்டும் அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் விட்டு, மற்றஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்தாரென்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்	உரை
ரத்²யா	ரதத்திலிருக்கிற குதிரைகளினுடைய
யோக்த்ர	கடிவாளமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை
க்³ரஸந	க்ரஹிப்பதில
பயார்தா	பயத்தை யடைந்திருக்கிற
ஸூர்யேண	ஸூர்யனாலே
அநூருஸாஹாய்யாத்	அருணஸம்பந்தத்தினாலே
ஸாந்த்விதஃ	ஸமாதானப்படுத்தினவரும்
கோதண்டஜ்யாம்	வில்லின் நாணாகவிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை
ஜிக்ருக்ஷதி	க்ரஹிப்பதற்கு இச்சிப்பரென்று
பீததியா	பயந்த புத்தியையுடையவரான
ஶங்கரேண	சிவனாலே
ஶங்கிதஃ	சங்கிக்கப்பட்டவரும்
ஹரிணா	விஷ்ணுவினாலே
ஶ்ரீரேண	பரிதியோடே கூட
தல்பே	எனக்கு படுக்கையான (ஆதிசேஷனிடத்தில்
தே	உனக்கு
புத்திஃ	(அபஹரிக்கவேணுமென்கிற) புத்தியானது
மாபூத்	உண்டாகவேண்டாம்
இதி	என்று
அநுநீதஃ	அநுநயிக்கப்பட்டவரும்
பணிநாம்	ஸர்ப்பங்களினுடைய
பத்நீ	பத்நிகளுடைய
பத்ரபங்காபஹாரீ	மகரிகாபத்ரங்களைபபஹரிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையவருமான
பக்ஷீந்த்ரஃ	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
நஃ	அடியோங்களை
த்ராயதாம்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடன் நாகங்களையெல்லாம் கொல்வதற்குவர, அப்பொழுது, ஸூர்யன் தன் குதிரைக்கு கடிவாளமான ஸர்ப்ப

த்தையுங் கொல்லுவரென்று பயந்து, தன் ஸாரதியான அருண னை முன்னிட்டு, கடுவாளமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்களைக்கொல்லாமலி ருக்கவேண்டுமென்று ஸூர்யனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், சி வனாலே, தனக்குவில்லின் நாணாகவிருக்கிற ஸர்ப்பங்களை யபஹரி ப்பரோவென்று பயத்தினாலேசங்கிக்கப்பட்டவரும், விஷ்ணுவினால் தன் படுக்கையான திருவனந்தாழ்வானிடத்தில் உனக்கு அபஹரி க்கவேணுமென்கிற புத்தியானது உண்டாகவேண்டாமென்று அ நுநயிக்கப்பட்டவரும், ஸர்ப்பங்களின் மஹிஷியின் பத்ரபங்கங் களை யபஹரிப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையவருமான பக்ஷீந்த்ரன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥

பத்ரபங்கமாவது—ஸ்திரீகளினுடைய ஸ்தநம் முதலிய அங் கங்களில் கஸ்தூரி முதலிய வாஸனைத்திரவ்யங்களால் பத்ரங்கள் (இலைகள்)போலே எழுதப்படுகிறதற்குப்பெயர். நாயகன் ஜீவிக்கும் பொழுதுதான் அந்த பத்ரபங்கங்கள் எழுதுகிறது வழக்கம், ஸர்ப் பங்களை நாசஞ்செய்தமையால் ஸர்ப்பஸ்திரீகளின் வதூஸம்பத்தை யபஹரித்தாரென்றார் ॥ ॥௨௭॥

ஃவ ॥ ஃய வஞஶாஸிஃ வாதாஊம் ஶாத்ரு வஃஉநாயாஶஉஜித ்ராஹ

உ-ஞ ॥ ஊாயாத்ாக்ஷ ்ராநஹீநாம் ஷணஉணிஉ-கூ-ராஶ்ரு ணிவிஸ்ஷ்ஃபிஊாநு த்ராணாவெக்ஷாய ஃதஸ்வ த்திக ஃ திஉநஸா வெ்க்ஷ ஜாதாந-க்ஷ்ஃ। தெஷாம் ஊஷ்ாஃய வெஷாஃ வ திஶாஃஶணாஶம்க்ஷயா தஃஜுரொஷஃ ஸ வஃநு ஊவெஃாஃதொநஶ்ஶஉயத- ஊ-ஶிதம் ஸவஃஸதொ நஹஞா ॥ ॥௨௮॥

வ ்ரா ॥ ஊாயெதி (ஃஹீநாம்) வஞஶாநாம் (ஷணஉணிஉ-கூ-ராஶ்ரு ணிவிஸ்ஷ்ஃபிம்பாநு) ஷணஉணிஉ-கூ-ராணாம் = ஸு பார்த்ராஊஶஃநாம், ஶ்ரு ணிஷ- = வக்ஷ்ஷ-, விஸ்ஷ்ாதி = ஸ்ர ஸ்தாநி, பிம்பாநி = ஸ்ர-ஞவாணி யெஷாம்தாநு தயொஸ்தாநு (ஊாயாதாக்ஷ ்ராநு) வ திபிம்பஶாஃயாநு (த்ராணாவெக்ஷா

[illegible]

அ—கை. கீழ்ச்லோகத்தில் ஸர்ப்பங்களைக் கொன்றார் கருடன் என்று சுருக்கமாய்ச் சொன்னதை விஸ்தாரமாய் அருளிச்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு, கருடன் ஸர்ப்பங்களைக் கொல்வதற்காக பாதாளலோகத்தை யடைந்து ஸர்ப்பங்களைக்கொல்ல ஆரம்பித்தாரென்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்	உரை
அஹீநாம்	ஸர்ப்பங்களுடைய
ஃபணமணி	படங்களிலிருக்கிற மணிகளாகிற
முகுர	கண்ணாடியினுடைய
ச்ரேணி	வரிசைகளில்
விலஸத்	ஸம்பந்தித்திருக்கிற
பிம்பாந்	ஸ்வரூபங்களையுடைய

ச்சாயாதார்க்ஷ்யாந்	ப்ரதிபிம்பங்களான கருடர்களை
த்ராணாபேக்ஷா	ரக்ஷணேச்சையினாலே
ப்ருத	தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸ்வப்ரதிக்ருதி	தன்னுடைய ப்ரதிபிம்பங்களென்கிற
தியா	எண்ணத்தினாலே
வீக்ஷ்ய	பார்த்து
ஜாதாநுகம்ப:	தயையை யுடையவரும்
பஶ்சாத்	பிறகு
தேஷாம்	அந்தப்ரதிபிம்பகருடர்களுடைய
சேஷ்டா:	சேஷ்டைகளை
த்ருஷ்ட்வா	பார்த்து
ப்ரதிபக்ஷ	சத்ருக்களான வேறுகருடர்களுடைய
கணாஶங்கயா	கூட்டங்களென்கிற சங்கையினாலே
தீவ்ரரோஷ:	அதிகமான கோபத்தையுடையவரும்
உத்வேலாஹங்க்ருதி:	கர்வத்தினாலே உத்ததரானவரும்
ஸர்வத:	இங்குமங்கும் ஸஞ்சரிப்பவரும்
ஸர்ப்பபோதாந்	ஸர்ப்ப சிசுக்களையும்
ஹந்தா	கொல்லுகிறவருமான (கருடன்)
ந:	அடியோங்களுடைய
துரிதம்	பாபத்தை
ஶமயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடன் ஸர்ப்பங்களோடு யுத்தஞ்செய்கிறபொழுது ஸர்ப்பங்களின் படங்களிலிருக்கிற மணிகளாகிற கண்ணாடியில் கருடனுடைய ப்ரதிபிம்பமானது விழ, அதைக்கண்டு கருடன், இந்த ஸர்ப்பங்கள் தங்களை ரக்ஷித்துக்கொள்வதற்காக நம்முடைய ப்ரதிபிம்பத்தை வஹிக்கிறதுகளென்று நினைத்து தயையுடையவராயிருக்க, பிறகு அந்த ஸர்ப்பங்கள் கருடனைக்கண்டவுடன் பயத்தினாலங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிக்க, அதுகளின் படங்களிலிருக்கிற மணிகளில் ப்ரதிபிம்பித்திருக்கிற கருடன்களும் ஸஞ்சரிக்கிறதாகத்தோற்ற, அப்பொழுது கருடன், நம்மோடு யுத்தஞ்செய்

வதற்காக வேறு அநேக கருடன்களை இந்த ஸர்ப்பங்கள் அழைத்துக்கொண்டு வந்தனகள்போல் தோன்றுகிறதென்றெண்ணி அதிக கோபமுள்ளவராய், கர்வத்தினால் அங்குமிங்கும் ஸஞ்சரிப்பவரும், ஸர்ப்ப சிசுக்களையும் கொல்லுகிறவருமான கருடபகவான் அடியோங்களுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௨௮॥

அவ ॥ அத² ஸப்தபி⁴ஶ்லோகை: ஶ்ரீக³ருட³ஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபணம் க்ரியதே.—

உத்³வாஸாகல்பதாராக³ணவ்ருʼதஶஶிப்ரேக்ஷாஶங்கிதாக்ஷா
க்ஷ்வேளா ஶ்வேளா: ஸகாலாயஸமயஜநிதாஶ்சாக்ஷராக்ஷரா ஶ
ஸ்பு²டத்³தா⁴ஸமாநா: । த³ம்ஷ்ட்ராம் த³ம்ஷ்ட்ராக்³ரத³ஷ்டாம் ஸ்ப்ருʼஶந்தோ
ப²ணப்⁴ருʼதாம் ஸேநா ஷடக்ஷரத்³ரோணீக்ஷேபஶோபா⁴: நிர்வா
ணோத³யந்து விஹகேஶ்வர: ஸக்ஷிணோது ஶ்ரீநாத²: ॥ ॥௨௯॥

வ்யா । உத்³வாஸேதி । (உத்³வாஸாகல்ப தாராக³ண வ்ருʼத ஶஶிப்ரேக்ஷாஶங்கிதாக்ஷஸ்ரூஶிஸ்ரூ:) உத்³வாஸேந = உத்³வாஸவாயுநா, கல்ப: = ஸத்³ருʼஶ:, தாராக³ண: = நக்ஷத்ரஸமூஹ:, தேந வ்ருʼதம் = வேஷ்டிதம், ஶஶிப்ரேக்ஷாஶங்கிதாக்ஷஸ்ய = கா²ஸநாஶங்காஸ்பத³ஸ்ய, ஶிஸ்ரும் = ஸ்தநம், யஸ்ய தயோக்த:. "ஶிஸ்ரும் கஶரஶ்சா ஜிஹ்வா" இதி வ்யாஸ:. (ஸக்ஷ்வ்யாலம்பி³த ஸாயோநிதி⁴ கா²ஸநாஸநா ஸமாஸ்ரூஶாஸநா:) ஸக்ஷ்வ்யாலம்பி³தஸாயோநிதே⁴: ஶ்ரீஶ் ஸமாஶ்ரித ஸரோஜ்யஸ்ய, கா²ஸநாஸநாயா: = ஶய்யாஶேஷஸ்ய ஸந்ததிருபாயா:, ஸந்நாஹ = ஆரோபணே, த³த்த: = க்ருʼத:, ஆஸநாஸ: = ஸ்வவஶ: யேநஸ தயோக்த:. (ப²ணப்⁴ருʼதாம்) ஸர்பா நாம் (ஸ்வயம்ஷு) விஶாலேஷு (உத்தரோத்தரேஷு) ஶிரஸ்ஸு (த³ம்ஷ்ட்ராக்³ரத³ஷ்டாம்) த³ம்ஷ்ட்ராக்³ரகோடிஸஹிதாம் (த³ம்ஷ்ட்ரா ம்) த³ம்ஶம் (ஸேநாஷயந்து) ஸம்ஸ்தாபயந்து, யதா²த³ஷ்ட: ஸர்வத: ப்ரதேஶம் நிவேத³யதி, ததா² ஶ்ரீவத்ஸ த³ம்ஷ்ட்ராபி ஸர்பஶிரஸ்ஸு த³ம்ஷ்ட்ரா க்³ரதோஷ்டீதி நிவேத³யதீதி த³ஷ்டிதஸ்வப்⁴ருʼஶம். (ஸக்ஷேம:) ஸக்ஷாத³ர்ஶநஸம்பந்ந:, ஹேதாஸ்தி: (ஸங்க³ம்) ஸாமர்த்²யஸப்⁴ய:

(நிர்கம்யந்து) ஸர்ப்பவந்து (விவர்திஷ்ணவ:) பணிநாஶர்வரீநிவர்தி தார்க்ஷ்யவ்யூஹ: (பத்ரிணாம்) பக்ஷிணாம் (க்ஷுண்ணீ:) க்ஷேமே ஸமரா ஶர்பஜாத வ்ருஷ்டி:. (க்ஷ்வேடாநவதா) ரக்ஷஸ்வீதி. பணிகர்மம் ஸத்ர்யம்பகத: வாயோநிதிம் ஸிக்த்வா தத்வ்யூஜாத பிம்பாஶ்ரயாஜ ஶாமேபுண வாதாஜம் ஸ்விஷேஶர்பா: பணிகர்மவ்யாப ரிவதநகாஶீ பஹுப்ரேத வ்ருஷ்டி:. தாராகணகடித ம்ருஷாமௌக்திகாகல்பேத்ருத்தாதிஶயோக்திஸஹித ரம்யவகாஶம்க்ருதி: ॥௨௧॥

அ—கை. பின்னும் ஸர்ப்பங்களைக்கொல்வதற்காக அவை களின்மீது விழுகிறதற்கு இச்சித்தாரென்கிறார் "உச்ச்வாஸ" என்பதால்.

பதம்	உரை
உச்ச்வாஸா	மூச்சுக்காற்றினால்
க்ருஷ்ட	அபஹரிக்கப்பட்ட
தாராகண	நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களினாலே
கடித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
ம்ருஷாமௌக்திக	பொய்யான முத்துமயமான
கல்பரஶ்மி:	ஆபரணங்களின் ரசனையையுடையவரும்
பக்ஷவ்யாதூத	சிறகினால் உதறப்பட்ட
வாரோநிதி	ஸமுத்ரத்தினுடைய
குஹரகுஹா	மத்யத்தில் செய்யப்பட்ட குஹையினுடைய
மத்யே	மத்யத்தில்
தத்தாவகாஶ:	கொடுக்கப்பட்ட ப்ரவேசத்தையுடையவரும்
பணப்ருதாம்	ஸர்ப்பங்களுடைய
ப்ருஹதாம்	பெரியவைகளான
உத்தமாங்கேஷு	சிரஸ்ஸுக்களில்
தம்ஷ்ட்ராக்ரதுல்யாம்	கோரைப்பல்லின் நுனிக்குத்துல்யமான
த்ருஷ்டிம்	கண்ணை
ப்ரேஷயந்	அனுப்புகிறவரும்
அங்கை:	பக்ஷம்முதலிய அங்கங்களினால்
கரம	கை முதலிய அங்கங்களை

நிருந்தந்	சுருக்கிக்கொள்பவரும்
விவிக்ஷு:	ஸர்ப்பங்களின் மேலே விழவேண்டுமென்கிற இச்சையுடையவருமான
பக்ஷிணாம்	பக்ஷிகளுக்குள்
அக்ரணீ:	ச்ரேஷ்டரான கருடன்
அஸ்மாந்	அடியோங்களை
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. பெரிய திருவடிநயினார், ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காக பாதாளலோக மெழுந்தருளும்போது, மூச்சுக்காற்றினால் ஸ்வஸ்தங்களான நக்ஷத்ர ஸமூஹங்களினால் செய்யப்பட்ட லோகக்ஷயமான ஆபரணங்களையுடையவரும், ஸமுத்ரமத்யத்திலிருக்கிற குஹையின் வழியாய் பாதாளலோகத்தை யடைந்து, ஸர்ப்பங்களுடைய சிரஸ்ஸுக்களுக்கு "மிகவும் க்ரூரமான கோரைப்பல்லுக்கள் உங்களுக்கு நாசககங்ளாகவரப்போகிறதுகள்" என்று தன் கண்ணினிடத்தில் சொல்லியனுப்புகிறவர்போல கண்களினால் ஸர்ப்பங்களின் சிரஸ்ஸுக்களைப்பார்ப்பவரும், தன்னுடைய பக்ஷம், மூக்கு, கோரைப்பல்லு இவைகளை, மிகவும் பெரியவைகளாகப் பண்ணிக்கொண்டும், கை, கால் முதலியவைகளை சுருக்கிக்கொண்டும் ஸர்ப்பங்களின் மேல் விழவேணுமென்று இச்சித்துக்கொண்டிருக்கிற பக்ஷீந்த்ரனுகிய கருடன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௨௯॥

அவ ॥ அய ஶ்வாஸோத்த: ஸமீநிக்ஷேபாவிர்பவந்நவ்ய ஸாகாத்மஹ,
ஶ்ரு ॥ க்ஷேபஸ்ஸாயஶ்ருங்காஜநாவாதமதே தாஹாஜஶ்ரே
ந்த்ரோகாஸ் ஶ்ரேணீபாஜம் விதரந்து க்ஷணவிநிர்ணீதாஶா
த்வாதவ்யாகாரம் । வாயாத: வர்ணவாவவ்யயயே
வாநமஹூஹு ஸாஹீநிவாதாஸ் வாதாஜஸ்ராஞராஶே
வ்யதமக்ஷாஜவஶே நிரூவிரூவாஶோநிவாத: ॥ ॥௩௦॥

வ்யா ॥ ஸுபர்ண இதி । (பாதாலஸ்ய) பாதாலலோகஸ்ய [illegible] (ஶ்ரேணீபந்தம்) பங்க்திபந்தம், [illegible] (விதந்வந்) குர்வந் [illegible] (ந:) அஸ்மாந் [illegible] (பாயாத்) அவ்யாத். [illegible] ॥ ௫௦ ॥

அ—கை. கருடன் உரகங்களின்மீது விழுந்தப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் «ஸுபர்ண:» என்பதால்.

பதம்	உரை
பாதாலஸ்ய	பாதாளலோகத்தினுடைய
மத்யமே	மத்யத்தில்

𑌆𑌵𑍇𑌧𑌃 𑌸𑍌𑌧𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍	ப்ரம்ஹலோகத்தின் உப்பரிகையின் நுனிமுதல்
𑌆𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍	பாதாளலோகம் வரையில்
𑌅𑌨𑌾𑌵𑍃𑌤 𑌗𑌤𑌿𑌃	ஓயாமலிருக்கிற கமனத்தை யுடையவரான
𑌪𑌤𑌗𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌪𑌪𑍇𑌤𑌃	பக்ஷீந்த்ரனை கருடனுடைய
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌲𑌾𑌤𑌚𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂	க்ஷணிககாலத்திற்குளுண்டான கொள்ளிக்கட்டையின் ஸ்வபாவம் போல் ஸ்வபாவத்தையுடைய
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂	விடாமல் விழுகிறதை
𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍	பண்ணுகிறதும்
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌃	தடங்கலில்லாமலிருக்கிதுமான
𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌃	விழுகிறதானது
𑌨𑌃	அடியோங்களை
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌯𑌮𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍀𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍	புண்யபாபங்களின் ஸமூஹமயமான புநர்கர்ப்பமாகிற கும்பீபாகமென்கிற நரகத்தில் விழுகிறதில் நின்றும்
𑌪𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. உலகில் பக்ஷிகள் மத்ஸ்யம் முதலிய ஆஹாரங்களை உயரக்கிளம்பியும் கீழே விழுந்தும் புஜிக்குமாப்போலே, இந்த பக்ஷிராஜனாகிய கருடன் ஸத்யலோகம் வரையில் உயரக்கிளம்பியும், கீழேயிருக்கிற பாதாளலோகத்திலும் தடங்கலில்லாமலிருக்கிற கதியை யுடையவராய், மறுபடியும் உயரக்கிளம்பியும், மறுபடியும் பாதாளலோகத்தில் தனக்கு ஆஹாரங்களான ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்வதற்காகக் கொள்ளிக்கட்டைபோல் விடாமல் ஸர்ப்பங்களின்மீது விழுகிறவரான கருடபகவான் அடியோங்களை புநர்கர்ப்பமாகிற கும்பீபாக நரகத்தினின்றும் விடுவிக்கவேணும் ॥

[illegible]

𑌶𑍍𑌲𑍋 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌫𑌣𑌿𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌕𑌰𑍇 [illegible] ॥௫௧॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍇𑌤𑌿 । (𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌫𑌣𑌿𑌮𑌣𑌿𑌨𑌿𑌕𑌰𑍇) 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌂 = 𑌅𑌭𑌿𑌨𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾, "𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑌿𑌨𑌵𑍋 𑌨𑌵𑍍𑌯𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌆𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 = [illegible], [illegible], 𑌨𑌿𑌕𑌰𑌃 = 𑌸𑌮𑍂𑌹𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇. [illegible]

ப்ரஸஹ்ய ஶ்ருங்கிணா ந்யக்ஷிப்யந்த: । விஷஶ்வாஸிநாத்ரஸ்த ஸ்வஸைந்யைகசக்ஷ்யந்தா:" ஐதி. ஶங்காராகோடிவக்ரம், கூர்ம ஶ்ரீகடிநே ஜகத்த்ருஷ்ட்வ ஜவஸம்பாஹாவாஷ்டைர்வஶா. பாதாளக்ஷேத்ரபக்வத்விரஸநப்ருதநாஶாலீ ஶ்ரீதத்ராவிஷ்வகம். ஸதஸ உங்காராணாம் ஸம்ஸ்ருஷ்டி: ॥ ॥௫௧॥

அ—கை. ஸர்ப்பங்களைக் கொன்றார் கருடபகவானென்கிறார் "ப்ரத்யக்ர" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ப்ரத்யக்ர	புதிதாய்
கீர்ண	இன்றக்கப்பட்டிருக்கிற
தத்தத்பண	அந்த அந்த ஸர்ப்பங்களின் படங்களிலிருக்கிற
மணிகண	மணிகளின் கூட்டங்களையுடையதும்
குலாத்ரி	குலபர்வதம்போல்
கடிநே	கடினமானதுமான
க்ஷ்மோத்ஸஹதார்ய:	பூமிக்காதாரமான ஆமையினுடைய
கர்பரே	முதுகின் ஓட்டில்
ஶங்காராகோடி	அரிவாளின் நுனிபோல்
வக்ரம்	குடிலமான
துண்டாக்ரம்	மூக்கின் நுனியை
ஸம்க்ஷ்ணுவாந:	தீட்டுகிறவரும்
ஸப்தஶைலீ	ஏழு குலபர்வதங்களுக்கு
லகிமத	இலகுத்தன்மையைக்கொடுக்கிற
ரம்ஹா:	வேகத்தையுடையவரும்
பாதாளக்ஷேத்ர	பாதாளலோகமாகிற வயலில்
பக்வ	பழுத்திருக்கிற
த்விரஸந	பாம்புகளின்
ப்ருதநா	ஸேனைகளாகிற
ஶாலி	செம்பாப்பயிர்களுடைய
விச்சேதஶாலீ	அறுப்பதில் ஸமர்த்தரானவருமான
ஸுபர்ண:	சோபநமான சிறகையுடைய (கருடன்)

ந:	அடியோங்களுக்கு
ஸாத்⁴வ்யம்	ஸாது ஜனங்களுக்கு உசிதமான
ஶீலம்	ஸ்வபாவத்தை
ஸூதாம்	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. உலகில் பயிரிடுகிறவன் எப்படி பெரியகல்லில் மணலைப்பரப்பிக்கொண்டு அரிவாளைத்தீட்டிக்கொண்டு, வயலில் பழுத்த செம்பாப்பயிர்களை அந்த அரிவாளால் அறுப்பனோ, அப்படியே, ஆதிகூர்மத்தின் முதுகின் ஓட்டில், புதிதாய் இறைக்கப்பட்டிருக்கிற நாகரத்நங்களை மணல்போல் வைத்துக்கொண்டு கத்திபோல் கறுக்கான தன்னுடைய மூக்குநுனியை, தீட்டிக்கொண்டு பாதாளலோகமாகிற கழனியில் பழுத்திருக்கிற பாம்புகளாகிற செம்பாப்பயிர்களை அறுப்பவருமான கருடன் ஸாதுஜனங்களின் தன்மையை யடியோங்களுக்கு உண்டுபண்ணட்டும் ॥

குறிப்பு. (ஸுபர்ண:) என்பதால் கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தையேவ, அதிற்கு ஸதிஸாக தமது இறகுகளில் ஒரு சிற்றிறகை யெடுத்துவிடுத்தனர், அதைக்கண்டு வியந்த தேவக்கூட்டங்களால் கருடனுக்கு "ஸுபர்ண:" என்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது. [illegible] ॥ [illegible] ।

[illegible Grantha] ॥ [illegible] ॥

௫௰ ॥ [Grantha verse, illegible]

௫௧ ॥ [Grantha verse, illegible]

[illegible] ॥௧௨॥

[illegible] ॥௧௨॥

அ—கை. ஸர்ப்பகுலத்தை நாசஞ்செய்தபிறகு, ஸந்தோஷத்தினாலுண்டான கருடனுடைய புஜாஸ்பாலனத்தின் (கைதட்டுதலின்) ப்ரபாவத்தை வர்ணிக்கிறார் «[illegible]» என்பதால்.

பதம்	உரை.
[illegible]	ஸர்ப்பஸ்த்ரீகளினுடைய,
[illegible]	கர்ப்பப்பையினின்றும்
[illegible]	(பிறவிக்கு) அஸமயங்களாயிருக்கிற,

கர்ப்பாந்	குழந்தைகளை (ஸர்ப்பசிசுக்களை),
யுகபத்	ஒரேகாலத்திலேயே
ப்ரச்யாவயத்	நழுவும்படி செய்கிறதும்
ஆப்ரஹ்மஸ்தம்ப	ப்ரம்ஹாமுதல்கீடம்வரையிலுள்ள
ப்ரகம்பம்	ப்ராணிகளுடைய நடுக்கத்துடன்
வ்யதிஷஜத்	சேர்ந்திருக்கிற
ஸர்வோதந்வத்	ஸர்வஸமுத்ரங்களுடைய,
உத்ரிக்தகோஷம்	அதிகமான சப்தத்தையுடையதும்
சக்ஷுஶ்ஶ்ரவஸ்த்ரீணாம்	ஸர்ப்பங்களினுடைய
சக்ஷு:	கண்ணை (காதை),
ஸபதி	சீக்கிரமாக
பதிரயத்	செவிடாகப்பண்ணுகிறதும்
க்ஷிப்ரம்	சீக்ரமாக
க்ஷிப்த	இறைக்கப்பட்டிருக்கிற
க்ஷ்மாப்ருத்	பர்வதங்களையுடையதும்
க்ஷண	க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே
கடித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
நபஸ்ஸ்போடம்	ஆகாசத்தைப்பிளக்கிறதையுடையதுமான
பக்ஷீந்த்ரஸ்ய	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடனுடைய
ஆஸ்போடிதம்	கை தட்டுதலானது.
ந:	அடியோங்களை
பாது	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. பிறவிக்குக்காலம் வருகிறதற்கு முன்னமே ஸர்ப்புஸ்தீரீகளினுடைய, கர்ப்பகோசத்தினின்றும் சிசுக்களை நழுவும்படி செய்கிறதும், ப்ரம்ஹாமுதல் புழுவரையிலுள்ள ஜந்துக்களுக்கு நடுக்கத்தைக்கொடுக்கிறதும், ஸகல ஸமுத்ரங்களுக்கும் சப்தத்தைக் கொடுக்கிறதும், கண்ணே காதாகவுடைய பாம்புகளின் காதான கண்ணை செவிடாகும்படி செய்கிறதும், இங்குமங்கும் பர்வதங்களை இறைக்கிறதும் க்ஷணிககாலத்திற்குள்ளே, ஆகாசத்

றைதப்பிளக்கிறதுமான கருடனுடைய கைதட்டுதலானது அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥

குறிப்பு. கருடன் நம்தாயாரை அடிமையாகச்செய்த இந்த ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்துவிட்டோமென்கிற ஸந்தோஷத்தினால் கைதட்டினாரென்று கருத்து. பாம்புகளுக்கு கண்ணும் காதுமொன்றாகையால் ''சக்ஷுஶ்ஶ்ரவஸ:'' என்று பாம்புகளுக்குப்பெயர்॥

அவ ॥ [illegible]

ஶ்லோ ॥ [illegible] ॥[illegible]॥

வ்யா ॥ [illegible]

ஸிந்தோ: ஜலஸம்பாதநாத் பக்ஷவிக்ஷேபை: தத: பாதாலே பக்ஷ பாதக்ஷிப்த ஸிந்தோ: ஜலப்ருதிவ்யாம் ஸூர்யகிரண ப்ரவேசாச்ச பக்ஷவிக்ஷேப காலே வ்யாப்ய ஜலம் தத் விஷ்டபி பாதாலஞ்ச ப்ராப்ய ஸ்வநாமக ப்ருஹஜ்ஜநாநந்த வர்ஷித துஷ்டி நிஜதாஸிதஸர்பகண: யாவதாஸ்தீதி ச்லோகார்த்த:. தோயஸங்கஜத் ப்ராதிபக்ஷேணாதிசயோக்தி:, விஷ்லேஷணம் கஸ்யசித் காலம் ஜாதிபக்ஷேண ஸூர்யகிரணம் ந ப்ரவிஷ்டம், பாதாலஸ்ய ஸ்ருஷ்டி: ॥

॥௯௧॥

அ—கை. கருடன் ஸர்ப்பநாசஞ்செய்து தன்னுடைய ஜனங்களின் மத்யத்தை யடைந்தாரென்கிறார். “தோயஸங்க:” என்பதால்

பதம்	உரை
[யாவதிகாலே	எவ்வளவு காலத்திற்குள்ளே]
ஸிந்தோ:	ஸமுத்ரத்தினுடைய
பக்ஷவிக்ஷேபவீசிபி:	தன்னுடைய பக்ஷத்தினுதறுதலினால் பிரிந்திருக்கிற
தோயஸங்க:	ஜலஸமூஹமானது
மித:	ஒன்றுக்கொன்று
ந வ்யதிஷ்டத	சேரவில்லையோ
பாதாலம்	பாதாளலோகமானது
வ்யோம்நி	விசாலமான
விவரே	தன்னுடைய பக்ஷத்தினடித்தலாலுண்டான ஸமுத்ர மத்தியபிலத்தில்
திவாகரஸ்ய	ஸூர்யனுடைய
ரச்மிபி:	கிரணங்களினாலே
ந ப்ரவிஷ்டம்	அடையப்படவில்லையோ
தாவத்	அவ்வளவுக்குள்ளே

க்ரஸ்த	க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸர்பவக்த்ர	ஸர்ப்பங்களின் வாயினின்றும்
க்ஷரித	நழுவியிருக்கிற
விஷ	விஷமாகிற
மஷீபங்க	மைக்குழம்புபோலிருக்கிற
கஸ்தூரிகாங்கஃ	கஸ்தூரியினுல் செய்யப்பட்டிருக்கிற அடையாளத்தையுடையவரும்
ப்ரத்யாயாதஃ	திரும்பியும் தன்னிருப்பிடத்துக்கு வந்தவரும்
ஸ்வயூத்யைஃ	தன்னைச்சேர்ந்த ஜநங்களினுலே
ஸ்தித இதி	இவ்விடத்திலேயே வீற்றிருந்தாரென்று
விதிதஃ	அறியப்பட்டவருமான
பக்ஷீந்த்ரஃ	பக்ஷீந்த்ரனுகிய கருடன்
நஃ பாது	அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. எவ்வளவுகாலத்திற்குள்ளே தன் பக்ஷத்தின் அடித்தலால் பிரிந்த ஜலஸமூஹமானது ஒன்றுகச் சேரவில்லையோ, எவ்வளவுக்குள்ளே ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள் கருடனுடைய பக்ஷத்தின் அடித்தலாலுண்டான ஸமுத்திரமத்தியத்தின் குறையின் வழியாய்பாதாளலோகத்தை அடையவில்லையோ, அவ்வளவுக்குள்ளே பாதாளலோகத்தையடைந்து ஸர்ப்பங்களை நாசஞ்செய்து, அந்த ஸர்ப்பங்களினுடைய வாயில் நின்னும் விழுந்த விஷத்தை நெற்றியில் கஸ்தூரியினுல் செய்யப்பட்ட திலகம்போல் வைத்துக்கொண்டு திரும்பி தன்னிருப்பிடம் வந்தவரும், தன் கோஷ்டி ஜநங்களினுலே இவ்விடத்திலேயே வீற்றிருக்கிறுரென்று அறியப்பட்டவருமான கருடன் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥கக॥

அவ ॥ அத பக்ஷமாருதைஃ க்ஷுபிதஸமுத்ரம் ப்லுதஶைலஹாரஶோபயா ஸாங்க்யாசேஷத ஆஹ.—

ஶ்லோ ॥ பக்ஷக்ஷோபக்ஷுபித ஜலதிக்ஷுப்யதஹீந்த்ரஹீநக்ஷோபே
ரக்ஷாங்க்ஷஸ்த்வாநேந தத்த்வஶாஸ்த்ரவகாஸ்த்ரம் மயிஸ்த்ர

ஶரண ப்ரணயிதா ப்ராணரக்ஷா | பாயாஸ: ப்ரத்யஹம் தே
கல்பே விஷபரம் பக்ஷயாமீதி ஹீதே ஸந்தித்ஸா ஸர்ப
ராஜே ஸங்கர்ஷணே கர்ஷணாநந்தநம் யாது திவ்யம் || ||௫௪||

வ்யா || பக்ஷேதி || (பக்ஷஸ்யேத்யஸ்மிந்நிவ) கருடோபஜீவ்யயா ஸர்வாஶ்ரயத்வாய ஜந்மநா ப்ரதிகாஶ்ரயேணேவ (ஜஹிதே தேவை:) ஶ்ரத்தாஹிதைர்தேவை: (பஞ்சஹி:) ஜநைகை: (தேவை:) ஸங்கீயஸந்தேவஸ்ஸஹ (லக்ஷணம்) லக்ஷ்யார்த்தம் யயாதயா (ஸ்தாநே) ஸ்துதிம் கர்தவ்யாணே (தத்தச்ச்ராவகாரப்ரணயி ஸர்வஶரணப்ரணயிதா ப்ராணரக்ஷே) தத்தச்ச்ராவகாரப்ரணயிநா = ஜந்மஜக்ஷணேப்ரபோதா, ஸர்வஶரணேந = தேவேஷ்வேந ஶாஸ்த்ரேண தேதைர்ஹேந வேதைர்ஷண்ம தேவஸம்ஹிதேஹ தேதர்த்யயா: ப்ரணயிதா = ஸ்ப்ருஹயிதா, ப்ராணரக்ஷா = ப்ராணரக்ஷணம், கருடஸ்ய ப்ராணரக்ஷணஸ்யாஜித்ருத்யயா: பந்தஸ்ய ஸம்ஸ்தோத்ரஸ்து (ஹீதே) ஹ்ருஷ்டே (ஸர்பராஜே) க ஶிம்ஶிதஶ்ஶாயிநே (ப்ரத்யஹம்) ப்ரதிதிநம் (தேகல்பே) தவ கல்பிஸ (விஷபரம்) வ்யாஜம் (பக்ஷயாமீதி ஸந்தித்ஸா) ஸந்தா நம்கர்த்துமிச்சதி, தத: (ஸங்கர்ஷணா)ஸ்ரயம் (கர்ஷணாநந்தநம்) கர்ஷணாநந்தநஜாதம் (திவ்யா) ஶேநாரஶம் (யாது) தேஜ:, கருட ஜந்திபாவஸ. (ந: பாயாஸ) கஸ்மாந்வ்யாஸ, ஸமிஶ்ரநம் கு ஶ ஶேஷிதஸ்ய. கயஶய: = கருடதிநாகஶோகம் ப்ரவிஶ்ய ஸேவயா ஸர்பாந்ஹக்ஷபதிஸதி, ததா தவப்ரதிதிநம் ஹ்ரக்ஷ்ய ம் கல்பிஸ்ஸர்ப்பம் ஶாஶ ஜதி ஸர்ப்ப ப்ரதேஸ்துதிகயநவே ஸர்ப்பகலிகைவாக்யம் பஹுதிஸஶஸ்தேவஜஶேநஸ்ஸஹ ப்ராயம் யதி, கருணயா தயாஹவகவிதி கருடாநந்தவகாரோதி. பக்ஷ ஸ்யேத்யஸ்மிந்நிவேதத்ரேதே ராஶேக்ஷா || ||௫௪||

அ—கை. கருடபகவான் திரும்பியும் பாதாளலோகத்தை ஸர்ப்பநாசஞ் செய்வதற்காக யடைய, அப்பொழுது, ஸர்ப்பராஜன் கருடனைப்பார்த்து ‹‹தேவரீருக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொ

ருஸர்ப்பம் ஆஹாரத்திற்காக அனுப்பிவிடுகிறேன், தேவரீர் அடி க்கடி யிவ்விடமெழுந்தருளி ஸர்ப்பங்களை நாசஞ் செய்யக்கூடா” தென்று ப்ரார்த்திக்க, அந்த கருடனும் அப்படியாகட்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டாரென்கிற கருத்தாலே யருளிசெய்கிறார். “பைஸஸதெஙஶூரிவ” என்பதால்.

பதம்	உரை
பைஸஸதெஙஶூரிவ	செய்யப்பட்டிருக்கிற கலகத்தையு டையவர்கள்போலே யிருக்கிறவர்களும்
கஹிமுவெஷெஃ	கருடனுக்கு அபிமுகர்களாக நிற்கி றவர்களும்
அநெகெஃ	அநேகர்களுமான
லெஷெஃ	தன்னுடைய ஸர்ப்பங்களோடுகூட
ஏகக்கண்டம்	ஒரு வார்த்தையாக
ஸ்துவாநெ	ஸ்துதிசெய்கிறவரும்
தத்த	அந்தந்த
விஶ்வவகாா	ஜகத்ரக்ஷணத்தில்
வணயி	ப்ரீதியுள்ளவர்களான
ஸுரமண	தேவகணங்களினாலே
வாயிதுத	ப்ரார்த்திக்கப்பட்டிருக்கிற
வ்ராணாகெஷ	ஸர்ப்பங்களின்ப்ராண ரக்ஷணத்தை யுடையவரும்
ஹீதெ	பயந்தவருமான
ஸவஶூராஜெ	ஸர்ப்பராஜன்
தவ	தேவரீருக்கு
வத்யஹம்	ஒவ்வொரு தினமும்
ஏகெமி	ஒவ்வொரு
விஷயரம்	ஸர்ப்பத்தை
வெஷயாமீதி	(ஆஹாரார்த்தம்) அனுப்புகிறேனென்று
ஸாஸிதஸ	ஸந்திசெய்ய இச்சித்தபொழுது
ஸகுரணம்	தலையை யுடைய

அருணாநந்தரம்	அருணனுக்குப்பிறகு ஜநித்ததுமான
திவ்யம் மஹ:	திவ்ய தேஜஸ்ஸானது
ந:	அடியோங்களை
பாயாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. "நான் தான் முன்னமே கருடனுக்கு முன்போய் ஸமாதான வார்த்தை சொல்லுவேன்" என்று கலகம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிற ஸர்ப்பங்களோடே கூட ஸ்துதி செய்கிறவரும், ஸர்ப்பங்களை யிரக்ஷிக்கவேணுமென்று கருடனைப்ப்ரார்த்தியுமென்று ஜநக்ஷணவினையுள்ளவர்களான தேவக்கூட்டங்களால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டருவம், பயந்தவருமான ஸர்ப்பராஜன் "தேவரீருக்கு ஆஹாரார்த்தமாக ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு ஸர்ப்பம் அனுப்புகிறேன்" என்று ஸந்தி செய்யப்போக, அப்படியே யாகட்டுமென்று தயையுடன் திருவுள்ளம் பற்றின அருணனுக்குப்பிறகு ஆவிர்பவித்தருளின திவ்ய தேஜோமயமான கருடன் அடியோங்களைக்காப்பாற்றட்டும் ॥ ॥௧௪॥

௧௬ ॥ அத கருடஸ்ய வ்யாஹாரவைபவம் வர்ணயதி.—

ஸ்வாத்யுஷ்யா ஶகுநாத்யம் ஸ்வச்ச சந்ததஸ்த்ரஸ்த
ப்ராசீப்ராக்துஷ்யா நிபதாநகை: ஸ்வாஸீ நீணம் விதுஷயமஹ
கோமேஷகம் ரதவிதைர் । அஸ்ராப்யேவாஷ்டமவ
ஹததிகபா வஸ்யேஷ உபாதிதை: ஸாதை வைஷ்ணவஜ
தைமேசை: ஸமுபதா ஸமுபயம் ஸாது வைபாஜேகா: ॥ ॥௧௫॥

வ்யா ॥ ஸ்வாஸீதி (ஸ்வாஸீ) ஸ்விகவ்ய தைசை: (அஸ்யா) அஸ்ய ஜாமைந (ஶகுநாத்யம்), ஹிதகாத்யம், அஸ்யீரவிஷமவிக்ஷா வமவமணஷ்டித்ரமுட். (ஸ்வச்ச) அந்த்ர தைசை (சந்ததஸ்த்ரஸ்தப்ராசீப்ராக்துஷ்யா) வஹஜதர ரக்ஷஸவமஹத்ரவிக்ஷ (ஸ்வாஸீ) அவரதவ தைசை (நிபதாநகை:), அஹாகை:, பஸலாக்ஷாநிபதாகாவி"த்ரவர:. (நீணம்) ஶ்ருத்ரதம் (அவர்தம்), அவரதவ தைசை (ரதவிதைர்) ஷணவிணிஶகமை:

[illegible] ||௧௫||

அ—கை கருடன் ஆஹாரஞ் செய்தருளுகிற ப்ரதேசத்தை வர்ணிக்கிறார் "க்வாபி" என்பதால்.

பதம்	உரை
க்வாபி	ஒருஇடத்தில்
ஸ்தூலா	எலும்புகளாகிற
ஶர்கராட்யம்	கல்லுக்களினாலே நிறைந்ததும்
க்வசந	ஒருஇடத்தில்
{ ஘நதரா	அதிகமான
அஸ்ருக்கடா	ரக்தஸமூஹங்களாகிற
மத்யேதிக்தம் }	மத்யத்தினால் (சாரத்தினால்) நனைக்கப்பட்டதும்
க்வாபி	வேறு இடத்தில்
நிர்மோகைஃ	பாம்புச்சட்டைகளினால்
கீர்ணம்	இறைக்கப்பட்டதும்
அந்யத்	வேறு இடத்தில்

ரத்நைஃ	நாகமணி சகலங்களினால்
கசிதம்	அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
விஷயம்	ஆஹாரஞ்செய்கிற ஸங்கேதஸ்தலத்தை
ஸ்வாவஸரேஷு	தங்களுடைய தினங்களில்
அஹமஹமிகயா	நான் முன்னதாகபபோவேன் நான் முன்னதாகப்போவேன் என்கிற அஹங்காரத்தினால்
ஸம்ப்ராப்தைஃ	அடைந்திருக்கிறதுகளும்
வத்யவேஷம்	வதத்திற்குத்தகுந்ததான வேஷத்தை
ததாநைஃ	தரிக்கிறதுகளுமான
புஜகைஃ	ஸர்ப்பங்களோடு கூட
காலே	புஜிக்கிற காலத்தில்
விஹரந்	விளையாடுகிறவரான
காத்ரவேயாந்தகஃ	ஸர்ப்பங்களுக்கு யமன்போன்றவரான கருடன்
நஃ	அடியோங்களுக்கு
மங்களம்	மங்களத்தை
குருதாத்	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து ஒரு இடத்தில் எலும்புகளாகிற கல்லுக்களினால் நிறைந்ததும், வேறுஇடத்தில் ரக்தஸமூஹங்களாகிற மத்யத்தினால் நனைக்கபபட்டதும், சில இடத்தில் பாம்புச்சட்டைகளினால் மறைக்கப்பட்டதும், நாகமணிகளினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஆஹாரஞ்செய்கிற ஸங்கேதஸ்தலத்தை தங்கள் மாதாபிதாக்கள் முதலானோர்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகவேணுமென்று கருதி நான்தான் முன்னமே கருடனுக்கு ஆகாரமாகப்போவேனென்று கலஹம்பண்ணிக்கொண்டு வந்திருக்கிற ஸர்ப்பங்களோடு விளையாடி, பிறகு அதை புஜிக்கிறவரான நாகாந்தகனான கருடன் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தை யுண்டுபண்ணட்டும் ॥ ॥ நரு ॥

இதி நாமஸங்கீர்த்தநஸ்தபகஃ த்ருதீயஃ.

[illegible]

[illegible] ॥௧௬॥

[illegible]

ஸம்ப்ருக்ஷிதம் ஸஜ்ஜமோக்ஷவேஷி” ஶ்ரீ. ஶேஷபணிபதிகடகஃ, வாஸு-
கிப்ரஹ்மஸூத்ரஃ, கார்கோடஹாரஜம் த்ருஷ்டம் ரக்ஷவகாமுக்ஷாரஃ॥

அ—கை. இப்படி மூன்ருவதான “நாகதமன” வர்ணகத்தினுல், கருடன் நாகங்களை நாசஞ்செய்தாரென்று அருளிச்செய்து, நான்காவதான பரிஷ்காரவர்ணகத்தினுல் கருடனுக்கு ஆபரணங்களாயிருக்கிற ஸர்ப்பராஜங்களை ஸ்துதிக்கப்போகிறவராய்க் கொண்டு, இந்தச்லோகத்தில் கருடபகவானுக்கு ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்களை யருளிசசெய்கிருர் “வாமே” என்பதால்.

பதம்	உரை
வாமே	இடதுகையில்
தேவஶய்யா	எம்பெருமானுக்குப்படுக்கையான
பணிபதி	திருவனந்தாழ்வாரை
கடகஃ	வளையாகவுடையவரும்
வாஸுகி	வாஸுகியென்கிற ஸர்ப்பராஜனை
ப்ரஹ்மஸூத்ரஃ	யக்ஞோபவீதமாக வுடையவரும்
தக்ஷகேந	தக்ஷகனென்கிற ஸர்ப்பத்தினுல்
க்ரதித	கட்டப்பட்ட
கடிதடஃ	இடுப்பையுடையவரும்
சாருகார்கோட	அழகிய கார்கோடகனென்னும்பெய
ஹாரஃ	ருள்ள ஸர்ப்பத்தை ஹாரமாக வுடையவரும்
ப்ரதிமவதி	பெரியதான
ஶ்ரவஸி ஸவ்யேதரே	வலதுகாதில்
பத்மம்	பத்மனென்கிற ஸர்ப்பத்தை
பிப்ரத்	தரிக்கிறவரும்
இதரத்ர	இடதுகாதில்
மஹாபத்மம் [பிப்ரத்]	மஹாபத்மனென்கிற ஸர்ப்பத்தை த[ரிப்பவரும்
மூர்த்தாயாம்	திருமுடியில்
ஶங்கபாலம் [பிப்ரத்]	சங்கபாலனென்கிற ஸர்ப்பத்தை தரிப்[பவரும்
தக்ஷிணஹஸ்தே	வலதுகையில்

குளிகம் [பிப்ரத்] குளிகனென்கிற ஸர்ப்பத்தை தரிப்பவ[ருமான
பக்ஷிராஜ: பக்ஷீச்வரனாகிய கருடன்
ந: அடியோங்களை
ரக்ஷது இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து. வலதுகையில் குளிகமென்னும் ஸர்ப்பத்தை வளையாகவும், இடதுகையில் எம்பெருமானுக்குப்படுக்கையான திருவனந்தாழ்வானை வளையாகவும், வாஸுகியை யக்ஞோபவீதமாகவும், தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை கடிஸூத்ரமாகவும் அழகிய கார்கோடனென்னும் ஸர்ப்பத்தை ஹாரமாகவும், வலதுகாதில் பத்மனென்னும் ஸர்ப்பத்தையும், இடதுகாதில் மஹாபத்மனென்னும் ஸர்ப்பத்தையும் குண்டலமாகவும், திருமுடியில் குளிகனென்னும ஸர்ப்பத்தை பூஷணமாகவும் தரிப்பவரான பக்ஷீந்த்ரன் யடியேனைக்காக்கட்டும ॥

குறிப்பு. திருவனந்தாழ்வான் முதலான எட்டு ஸர்ப்பங்கள் பெரிய திருவடியினுக்கு ஆபரணங்களென்பது பாஞ்சராத்ரத்தில் பாத்ம ஸம்ஹிதை முதலிய ஸம்ஹிதைகளில் பரக்கக்காண்க.

௧௬ ॥ அத ஹ்ருஷ்டேந மநஸா ஸர்வமங்கள ரக்ஷார்த்தம் நிஜவதேந பாத்ரேண நீராஜநாவஸர உக்தம் ப்ராஹ.—

௨௭ ॥ ப்ரதீப்தாஹஸ்வஸ்திகாத்யை: ஸ்வர்ணமணிமயைர் ரத்நதீபை: ஸந்த்யாஸமயே பஞ்சாஷ்டாஷ்டாதஶஸங்க்யைர் ஸஹஸ்ராதிதீபை: । நித்யம் நீராஜநீயம் நிஜவதவர்தைர் மங்கலார்த்தம் ஜகத்யாம் யத்ரைவம் ஜகத்யா ஸமஸ்தபுண்யாஜ்ஞ: ॥௧௭॥

வ்யா ॥ ப்ரதீப்தேதி । (ப்ரதீப்தாஹஸ்வஸ்திகாத்யை: ஸ்வர்ணமணிமயைர் ரத்நதீபை:) ப்ரதீப்தாபி: = தீபஸ்தம்பாஸமர்ப்பிதாபி:, ஸ்வஸ்திகாத்யை = ப்ரதாநஸ்வஸ்திகாத்யை:, ஸ்வர்ணஜீபி: = ராஜஜீபி:, ஸ்வர்ணமணிமயாபி: = ஶோபிதகாந்திபி:,

[illegible] ||கஎ||

அ—கை. ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் தன் படங்களாகிற பாத்திரத்தினால் கருடனுக்கு ஆலத்தியெடுக்கிறதுகளென்று அருளிச்செய்கிறார் «[illegible]» என்பதால்,

பதம்	உரை
[illegible]	திரிகள்போலிருக்கிற
[illegible]	திருமண்காப்புப்போலிருக்கிற சே
[illegible]	விளங்குகிற [கையின் நுனியில்
[illegible]	சிவப்பான காந்திகளினால்

தீப்ரரத்ந ப்ரதீபை:	ப்ரகாசிக்கிற ரத்நங்களாகிற தீபங்களையுடையவைகளும்
மத்யே	நடுவில்
தாபம்	உஷ்ணத்தை
பிப்ராணா:	தரிப்பவைகளும்
ஸாந்த்ர	அதிகமான
விஷமஷீ	மைபோலிருக்கிறவிஷமாகிற
வாஸநாதைல	வாஸனையுள்ளஎண்ணெயினுல்
பூர்ணை:	நிறைந்தவைகளுமான
நிஜபணபடலை:	தங்களுடைய படங்களாகிற பாத்திரங்களினாலே
நித்யம்	எப்பொழுதும்
நீராஜநார்த்தம்	ஆலத்தியெடுப்பதற்காக
தூர்ணம்	சீக்கிரமாக
கூர்ணமாநாநி	சுற்றுகிறதுகளான்
புஜகரிபுவிபோ:	நாகாந்தகனனகருடனுடைய
பூஷணாநி	ஆபரண பூதங்களான ஸர்ப்பங்கள்
ந:	அடியோங்களுக்கு
காங்க்ஷணாம்	அபேக்ஷையை
போகை:	அநுபவங்களினுலே
பூரயேயு:	பரிபூர்ணம் பண்ணிவைக்கவேணும்

கருத்து. திரிகள்போலிருக்கிற திருமண்காப்புபோலிருக்கிற ரேகையின் நுனியில் ப்ரகாசிக்கிற சிவப்பான காந்திகளினுல் ப்ரகாசிக்கிற ரத்நங்களாகிற தீபங்களை யுடையவைகளும், மத்யத்தில் தாபத்தைத் தரிப்பவர்களும், விஷங்களாகிற வாஸனையுள்ள தைலங்களினுல் நிறைந்ததுமான தங்களுடைய படங்களாகிற பாத்திரங்களினுலே கருடபகவானுக்கு எப்பொழுதும் ஆலத்தியெடுப்பதற்காக சுற்றுகிறதுகள் போலிருக்கிற கருடனுடைய ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய இஷ்டத்தை பரிபூர்ணம்பண்ண வேண்டும் ॥ ॥௪௭॥

“ஸ்வஸ்திகம்” என்பது பாம்புகளின்படத்தில் திருமண்காப்பு போலிருக்கிற ரேகையைச் சொல்லுகிறது. இதை வாஸ்துசாஸ்த்ரத்தில் ஸர்பலக்ஷண பகுதியில் “தவாஜ்ஞநேத்ரா வாஜாகேஷு ப்ருகுட்யந்திவஸ்துவிஷயாவாராதரந்த்ராஃ। ஸவதீம் வஹதீவ வநவேஜ்ஞ் ஃ பயிதஸ்வஸ்திக லக்ஷணைஶ்ரிபோஹிஃ” என்கிறச்லோகத்தில் கண்டுகொள்வது.

க௰ ॥ ஃபணிநாம் ஶ்ரேஷ்டத்தில் உபதாரஸ்த்ருதணை காரணாநிஶஸ்தே.—

உ ॥ ஸுவ்ருத்த ஶ்ரீநாபாருணாதமவிஸாரஸ்வஸ்திகரோஹாதி வாரஸ்ய லாஞ்சந ஸஹஜவிபோ வேஶ்மந்யதாந்தார்யாக ॥ ஆஜ்ஞார்மாத்யோஹந்நநிஶீலநிலஶ்ஶோஹஸ்தநி விவஸ்தாநயோமாஞ்சாஸ்யாக்ஷாவாயஸ்தோஹிதஜேநா ஸ ஶ்ருதி ஶ்ரேயோ மாலதாம் மந்த்ரவாக்ஃ ॥ ॥க௰॥

வ்யா ॥ ஸுவ்ருத்தி । (ஸுவ்ருத்த ஶ்ரீநாபாருணாதமவிஸாரஸ்வஸ்திகரோஹாதிவ), ஸுவ்ருத்த = ஶரீர, ஶ்ருத்வம் = ஶ்ருத்யவயவம், ஶ்ரீநாபாருணாதமவிஸார = ஶ்ரீஸ்தநாஶ்யாதஸம் ஸாரணஸ்ய ஸ்வஸ்திகரோஹாக = ஸ்வஸ்திநாபியாஷாமேஷேதாரிவ (ஸுதை:) அஷ்டாக்ஷரேண (ஸஹஜவிபோரவேஶ்மந்யதாந்தார்யாக), ஸஹஜவிபோரவஸ்ய = ஸ்வபாவஸிதாதே ஶ்ரீநிவாஸஸ்ய, ஶந்யா = விகாரேண, உதார்யாக = உச்சாரிதாக, (ஸாவதா நந்தயாக). ஸஹஸ்ரவிஷயக்ருதார்ந்நிலாரணாக (த்ராஸாதி வ), ஹ்யாதிவ (ஆஜ்ஞார்மாத்யோஹந்நநிஶீலநிலஶ்ஶோஹஸ்தநியோமாதிவ) ஆஜ்ஞாயா: = ஶ்ருத்ரேஷ்டாயா:, மாத்யோஹந்நநிஶீல = மாதாந்தவம் ஜநிதார்ஸ்வாஸ்வாமிதே:, நிலஶ்ஶோஹஸ்தநாநாம் = நிருஷ்டாவ்ருதாவயவத்தேஶாநாம், யோமாக ஸந்தோஷநாதிவ, (ஸஹயதி) ஷாட்கு ஜோவிக்ணோ ஶ்ருதிஸம்யுக்தி (ஶ்ரே) ஶ்ருதி (மாலதாம்) உபதாம் (ஸஜ்ஜம்) வாராக்ஷாம் (மந்த்ரவாக்:) உபமா:, “கோஷ்ஷ்ணீமந்த்ரவாஜக்ஷஸ்த்ரோ வாக்: ஸு

கோடீரா: ஶ்ரீநாத்ராஸ: (அங்கஸங்கத்ய) அங்கஸங்கஶாய (ஸர்பா:) ஶவேயர்:, ப்ராப்ய ஸ்தாநாநி ஶேஷம் அங்கயஷ்டிர் த்ருடம். உக்த பக்ஷாயக்ஷாரா: ॥ ॥௩௮॥

அ—கை. ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் த்ருடமாய் இருக்குகைக்கு காரணங்களை சங்கிக்கிறார் "அங்க" என்பதால்.

பதம்	உரை
அங்க	அங்கங்களுடைய
ப்ரத்யங்க	ஒவ்வொரு அங்கங்களில்
ஸ்ரீநாதாம்ருதரஸ	ஸம்பந்தித்திருக்கிற அமிருத ரஸத்
விஸார	தினுடைய பெருக்கினுடைய
ஸம்ஸ்பர்ஶலோபாதிவ	ஸ்பரிசிக்கவேணுமென்கிற அபிலாஷையினால் போலவோ
அந்த:	மனஸ்ஸில்
ஸஹஜ	ஸ்வபாவஸித்தமாயிருக்கிற
ப்ரத்யேகவைர	ஒவ்வொருவருக்குமுண்டான வைரத்தினுடைய
ஶங்கோத்தரங்காத்	சங்கையினாலுண்டான
ஸ்வாஸாநர்த்வயாத்	தங்களுக்குக்குறைவுவருமென்கிற
த்ராஸாதிவ	பயத்தினாலே போலவோ
ருத்ரா	ருத்ரையென்கிற கருடனுடைய பத்நியினுடைய
ஆஶ்லேஷோத்பவ	கூடாலிங்கனத்தினாலுண்டான
உச்ச்வாஸ	மூச்சுக்காற்றினாலே
நிபிடித	சூழ்ந்திருக்கிற
ஸ்தாநயோகாதிவ	ஸ்தானங்களினுடைய ஸம்பந்தத்தினாலே போலவோ
ஷட்குணீ	ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணனை
தார்க்ஷ்யே	கருடனிடத்தில்
ஸ்தைர்யம்	நிலையாயிருக்குகையை

[illegible]	அடைந்திருக்கிற
[illegible]	காணக்கூடாத கால்களுள்ள பாம்புகள்
[illegible]	அடியோங்களுடைய மங்களத்தை
[illegible]	ஆகட்டும். [யும் பொருட்டு

கருத்து. கருடன் அமிருதங்கொண்டுவருங்காலத்தில், கருடனுடைய ஒவ்வொரு அவயவங்களிலும் அமிருதஞ்சிந்தியிருக்கும், அதை நாம் புஜிக்கலாமென்றெண்ணங்கொண்டோ, நமக்கும் கருடனுக்கும் ஸ்வபாவஸித்தமான வைரத்தினாலே நம் வம்சயர்களைக் கொல்லுவரோ வென்கிற பயத்தினாலோ, கருடனுடைய தேவியான ருத்ரையினுடைய காடாலிங்கனத்தினாலுண்டான மூச்சுக்காற்றுள்ள இடங்களை யடைந்திருக்கிறோம் என்கிற எண்ணத்தினாலோ, கருடனிடத்தில் த்ருடமாயிருக்குகையை யடைந்திருக்கிற ஆபரணங்களான ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுக்கு மங்களத்தைஉண்டுபண்ணட்டும்.

குறிப்பு. பக்ஷீச்வரன் யானையையும் ஆமையையும் கிளையையும், கால்களினாலும் மூக்கு நுனியினாலும் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாசமார்க்கமாய் போகும்பொழுது, அவரைக்கண்டுவியந்த தேவர்கள் முதலியவர்கள் "கருடன்" என்று இவருக்குத்திருநாமமாக இருக்கட்டுமென்றார்களென்பதுமஹாபாரதத்தில் "[illegible]" என்கிற ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥கஅ॥

[illegible]

[illegible] ॥கக॥

व्या॥ कोटीरेति। (कोटीरे) किरीटे (रत्नकोटिप्रतिबिम्बितया) अनेकरत्नप्रतिबिम्बितया (अनेकया) बह्व्या (स्फुरद्वपुः) विभक्तदेहः, अत एव (स्वपार्श्वात्) स्वजातीयात् (भुजङ्गमात्) सर्पात्, (अभितः) परितः "अभितःपरित" इत्यमरः [illegible]. (निजैः) स्वकीयैः (भोगैः) शरीरैः (कॢप्तपक्षः) विहितपक्षसमुदितः [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]॥

அ—கை. கருடனுடைய கிரீடத்திலிருக்கிற சங்கபால னென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் ‹‹கோடீரே›› என்பதால்.

பதம்	உரை
कोटीरे	கிரீடத்தில்
रत्नकोटि प्रतिबिम्बितया	அநேக ரத்நங்களில் ப்ரதிபிம்பித்திருக்குகையாலே
अनेकया	வெகு விதமாக
स्फुरद्वपुः	விபக்தமாயிருக்கிற சரீரத்தையுடையதும்
स्वपार्श्वात्	தன் ஜாதியர்களான
भुजङ्गमात्	ஸர்ப்பங்களை
अभितः	நாலுபக்கத்திலும்
निजैः	தன்னுடையவைகளான

வேஷ்டநை꞉	சுற்றுதலினாலே
க்ருதரக்ஷ꞉	செய்யப்பட்டிருக்கிற ரக்ஷணத்தையு டையதுபோலிருக்கிறதும்
ஹேமாத்ரௌ	ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருபர்வதத்தினாலே
விதத	தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
சாரதேந்தவஸ்தோம	சரத்காலத்திலிருக்கிற மேகபங்க்தி
நாகாரி	போலிருக்கிறதும்
ரோசி	காந்தியினாலே
சிகாவத	சிகையுள்ளதுபோலிருக்கிற
ரத்நசிகாமணி꞉	சிரோரத்நத்தை யுடையதுமான
உரகாரிமௌலே꞉	ஸர்ப்ப சத்ருவான கருடனுடைய
ஸஞ்சசிகாபாலக꞉	இந்த தலையில் ஆபரணமாயிருக்கிற சங்கபாலனென்கிற ஸர்ப்பமானது
ஸ்வேஷாம்	அடியோங்களுக்கு
க்ஷேமம்	க்ஷேமத்தை
ஸ்ருஜது	உண்டுபண்ணட்டும்.

கருத்து. ரத்நமயமான கிரீடத்தில் அநேக விதமாக ப்ரதி பலிக்கிறத்தினாலே, புற்றிலிருக்கிற தன் வம்ச்யர்களான ஸர்ப்பங் களை தான் சுற்றிக்கொண்டு ரக்ஷிக்கிறதுபோல் தோன்றுகிறதும், சரத்காலத்திலிருக்கிற சுத்த வெளுப்பான மேக பங்க்தியானது ஸ்வர்ணமயமான மஹா மேருபர்வதத்திலிருந்தாப்போலெ, ஸ்வ வர்ணமயமான கருடனுடைய கிரீடத்திலிருக்கிற வெளுப்புவர்ண மான சங்கபாலனென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியோங்களுக்கு க்ஷேமத்தை யுண்டுபண்ணட்டும்.

குறிப்பு. சங்கபாலனென்னும் ஸர்ப்பம் வெளுப்பு வர்ண மென்பது "சங்கஸ்ப்ரஹிதவர்ணாபம꞉" என்கிற ஈச்வர ஸம்ஹி தையின் ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥௯௯॥

கக ॥ ஸந்தஷ்டிஷ்ட்வாகே கர்ணாபரணமஹாயம் ஸ வர்ணயதி—

மூ ॥ ஶ்ராவணீய: கர்ணபூரஶ்ச த்ர்யம்பகபரிஹ்வந ஸ்ரீ ஜயே
வ ஸ்வேதாமம் ஸம்க்ஷிப்ய ஶ்ரீஸுந்து ஸரீரம் ஶ்ரவிநதஶோபா
நிஶ்வஸந்தூஶோ்ஷம் । ஶ்ரவணகுண்டலீக்ருத்ய திஷ்யநஷிஷாகு
ஸ்வாமிமுக்யம் விவிக்ஷா: க்ஷிப்ரம் ஶோஷாந்துக்ஷிபேணா: வ
முதிக்ஷாஹநாகாண்ஶ்வ: காண்ஶ்வீஶ்ரு: ॥ ॥௨௦॥

வ்யா ॥ ஶ்ராவணீயஜதி । (ஶ்ராவணீய: கர்ணபூரஶ்ச த்ர்யம்பகபரி
ஹ்வந ஸ்ரீ ஜயேவ) ஶ்ராவணீய: கர்ணபூரஶ்ச = தீவ்யகர்ண
ஸ்வரமேவர்ஜா:, த்ர்யம்பகபரிஹ்வநஸ்ரீ ஜயா = காஷிஜாதவ
ராஹவஸம்ஹ்ருத ஜஜ்ஜயேவ (ஸ்வேதாமம்) ஸ்வகீயஶரீரம் (ஸம்க்ஷி
ப்ய) ஸம்காஷிதம் க்ருத்வா (ஸரீரம்) வாயும் (ஶ்ரீஸுந்து) ஸக்ஷ்யந்து
(ஶ்ரவிநதஶோபம்:) ஶரம்ஷவிநதிதஶோபம்: (ஶோஷம்) கிஞ்சித் (நி
ஶ்வஸந்து) நாஸாவிவராஹ்ராம் வாயுஞ்ஞந்து (ஶ்ரவணகுண்டலி
க்ருத்ய திஷ்யநஷிஷாகு) ஶ்ரவணகுண்டலீக்ருத = வ்யஸநகாரக
வொஜவ்யஶேமே, வ்யதிஷ்யநஷிஷாகு = வரிஷ்வாரணவ்யா
ஜாகு (ஸ்வாமீ) ஶரீரே ஸ்விகுவ்ய ஶேமே (முக்யம்) முக்யஸ்வரூ
வம் யதா ததா (விவிக்ஷா:) வ வேஷ்டிதவ்யா:. (வமுதிக்ஷா
ஹநா காம்ஶ்வ:) ஶ்ரீமத்ஸ்ய கவடகாம்ஶ்வஸ்ஹ்ருத: (காம்ஶ்வீ
ஶ்ரு:) ஹணிவதி: (க்ஷிப்ரம்) ஶீக்ரம் (ந: ஶோஷாந்து) ஸ்வரூகம்
வாவாநி (க்ஷிபேகு) நாஶேகு, ஶ்ரீமத்ஶோதாஷக்ஷிணாஷக்ஷிண
காம்ஶ்வஸ்ஹ்ருதம் வதூஶோஹாவதூவாவ்ய வஞமயும ஶீஷாநீஶேய
ஹ்ருதஸவிஷ்யகு வதஸ்ரோநவாவராஶிவேஹாத்ருத்ய நிஶ்ச ய
ஸம் ஸ்வதூம் ஶ்ரூகவிதவ்யஸ்ய:. ஜஹஶோகே வரிஹவநஸ்ரீ ஜ
யேவேதத்ராத்ர ஜேவே க்ஷா. முமஹித்வ திஷ்யநஷிஷாதித்வ
த்ராவஷ்ணவாஜ்ஞாரா: ॥ ॥௨௦॥

அ—கை. கர்ணபரணமாயிருக்கிற பத்மனென்னும் மஹா
பத்மனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்களை வர்ணிக்கிறார் “ஶ்ராவணீ
ய:” என்பதால்.

ஊர்வீய:	பெரியதான
கர்ணபாஶ	கர்ணபாசத்தினுடைய
த்³யுதி	காந்தியினுலுண்டான
பரிப⁴வந	அவமானத்தினுலுண்டான
வ்ரீட³யேவ	வெட்கத்தினுலே போலே
ஸ்வதே³ஹம்	தன் சரீரத்தை
ஸங்க்ஷிப்ய	சுருக்கிக்கொண்டு
ஸமீரம்	வாயுவை
அஶ்நந்	புஜிக்கிறதும்
ஆநமிதவத³ந:	கொஞ்சம் குனியப்பட்டிருக்கிற முகத்தை யுடையதும்
மந்த³ம் மந்த³ம்	மெள்ளமெள்ள
நிஶ்வஸந்	மூச்சு விடுகிறதும்
ப்ரஸக்த	ப்ரஸங்கமாயிருக்கிற
க³ண்ட³ஸ்தி²த	கபோலப்ரதேசத்தில்
ப்ரதிப²லந	ப்ரதிபலிக்கிறதென்கிற
மிஷாத்	வ்யாஜத்தினுலே
க்வாபி	ஒரு இடத்தில்
மக்³நம்	மறைந்திருக்கும்படியாக
விவிக்ஷு:	ப்ரவேசிக்கிறதற்கு இச்சையுள்ளதுமான
பக்ஷபதி	கருடனுடைய
கர்ணநாகாண்ட³ஜ:	கபட குண்டலமாயிருக்கிற
காண்டீந்த்³ர:	ஸர்ப்பச்ரேஷ்டமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
ந:	அடியோங்களுடைய
தோ³ஷாந்	தோஷங்களை
க்ஷிபேத்	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. பெரியதாயிருக்கிற கர்ணபாசத்தின் காந்தியினு லடைந்த அவமானத்தினுலுண்டான வெட்கத்தினுலேயோ, தன் சரீரத்தை சுருக்கிக்கொண்டும், கொஞ்சம் தலை குனிந்தும், மெள்

ளமெள்ள மூச்சுவிடுகிறதும், காற்றை புஜிக்கிறதும், தெளிவான கபோலப்ரதேசத்தில் ப்ரதிபலிக்கிற வ்யாஜத்தினலே ஏதோ ஒரு ப்ரதேசத்தில் ப்ரவேசிக்கவேணுமென்று இச்சையுள்ளதுபோலு மிருக்கிற கருடனுடைய குண்டலமாயிருக்கிற ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய பாபங்களைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥சுO॥

குறிப்பு. கருடனுக்கு குண்டலமாயிருக்கிற பத்மனென்னும் மஹாபத்மனென்னும் ஸர்ப்பங்கள் கருடனுடைய காதின் காந்தியைப்பார்த்து அவமானமடைந்து ப்ரஸங்கதரமான கபோலப்ரதேசத்தில் ப்ரதிபலிக்கிறதென்கிற வ்யாஜத்தினல் இங்கேயோ ஒரு மூலையில் மறைந்துபோகவேணுமென்கிற இச்சையுள்ளதுபோல் தோன்றுகின்றனவென்பது திரண்டபொருள் ॥

சுக ॥ ஸுமஹாஸம்ஹாரஹேமம் வர்ணயதி.—

ஶ்லோ ॥ வாமாங்க்⁴ரிஸ்வஸ்திகாக்³ரஸ்பு²ரிதபு⁴ஜக³ஶிரோரத்நஸந்தீ³பநீயோ உத்க்ஷாரஶாகோ²க்ஷ [ஶாகோ²ராக்³ர]ராஜோ ஹரிமணிஶகலஶ்ரேணிவச்ச்²ரேண்யாங்காம்ஶ: । விஷ்வக்³வ்யோமாவகாஶீ பாரா ஸ்வர்ணகிரணவிஷமோத்³தா³மஸந்த்⁴யாப்⁴ரவ்ருத்தி: வ்யாஸாஹாரஸ்ஸஹஸ்ரஜ்யோதிஸ்ஸாரத²ஸ்ஸமுத³யம் ஸாரதி²ர்வீக்ஷதேஸ்ம: ॥

வ்யா ॥ வாமேத்யாதி। (வாமாங்க்⁴ரிஸ்வஸ்திகாக்³ரஸ்பு²ரிதபு⁴ஜக³ஶிரோரத்நஸந்தீ³பநீய:) வாமாங்க்⁴ரிஸ்வஸ்திகேந = வாமபாத³கோடிஜாதஸ்வஸ்திகேந, ஸ்பு²ரிதபு⁴ஜக³ஶிரோரத்நேந = உச்ச்²ரிதவிஶாலலக்ஷணாரத்நேந ஸந்தீ³பநீய:. ஸந்தீ³பநீயா இதி ஷஷ்ட்²ய:. (உத்க்ஷாரஶாகோ²க்ஷராஜ:) உத்க்ஷாரஶாகோ²க்ஷராஜஸ்ய ராஜகாந்தீந் (ஹரிமணிஶகலஶ்ரேணிவச்ச்²ரேண்யாங்காம்ஶ:) ஸம்ஶ்ரேணீ[illegible]ணஸ்து ஷஷ்ட்²யவாஸ்தாத்யாஹம: (விஷ்வக்³ஸம்ஹோராஸி பாராஸ்வர்ணகிரணவிஷமோத்³தா³மஸந்த்⁴யாப்⁴ரவ்ருத்தி:) வரிஷ்டோதா²வஶ ஜ்யோதிர்யாராயா ஸம்ஜாதகக்ஷதிஜநித ஸ்வஸ்திஹிரண்யதா³ஹி:, விஷமோத்³தா³மேந = க்ஷேபியஶ்ரோக்ஷேண, ஸந்த்⁴யா = ஸந்த்⁴யா வ்ருத்தி: = வர்தநம் யஸ்ய வ்யஸநயோக்த:, க்ஷணஸக்தோதா²வஶ் வக்ஷ

[illegible] ॥௪௧॥

அ—கை. ஹாரமாயிருக்கிற கார்க்கோடகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "வாலாக்ர" என்பதால்

பதம்	உரை
வாலாக்ர	வால்நுனியில் [செய்யப்பட்டிருக்கிற]
க்ரந்திபந்த	முடிச்சினால்
க்ரதித	விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற
ப்ருஹச்சிரோரத்ந	பெரிய ஸிரோரத்நத்தினாலே
ஸுதர்ஶநீய:	மிகவும் பார்க்கத்தகுந்ததும்
முக்தா	முத்துப்போல்
ஶுப்ர	வெளுத்ததான
உதராப:	வயிற்றின் காந்தியையுடையதும்
ஹரிமணி	இந்த்ரநீலக்கல்லின்
ஶகலஶ்ரேணீ	சகலத்தின்பங்க்திபோல்
த்ருஶ்யப்ருஷ்டாம்ஶ:	பார்க்கத்தகுந்த மேல்ப்ரதேசத்தை யுடையதும்
விஷ்வக்	நாலுபக்கத்திலுமிருக்கிற
தம்போலிதாரா	வஜ்ராயுதத்தின் நுனியின் கூர்மை
வ்ரண	காயத்தினுடைய [யினாலுண்டான
கிண	காய்ப்புகளாலே
விஷமோத்தாந	மேடுபள்ளம் உண்டாயிருக்கிறபடியினாலே
ஸ்தப்தவ்ருத்தி:	மந்தமான இருப்பையுடையதும்

வ்யாளாஹாரவ்ருʼ	ஸர்ப்பத்தை ஆகாரமாகவுடைய கருடனுடைய
ஹ்ருʼதி	மார்பிலிருக்கிறதும்
ஸம்ஹாரதவீ கர்கோடக:	அந்தஹாரமாயிருக்கிறகார்க்கோடகனென்னும் ஸர்ப்பமானது
அகம்	அடியேனுடைய பாபத்தை
ஹரது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. வாலின் நுனியினால் தன் கழுத்துப்ப்ரதேசத்தை முடித்திருப்பதினால் அதின் படத்திலிருக்கிற ரத்நத்தை நாயகமணியாகவுடையதும், முத்துப்போல் வெளுப்பான வயிற்றை யுடையதும், கருடனுடைய திருமேனியில் வஜ்ராயுதத்தினால் அடிபட்டதினாலுண்டான புண்காய்ப்பு விஷமமாயிருக்கிறபடியாலே சவிக்காமலிருக்கிறதுமான கருடனுக்கு ஹாரமாயிருக்கிற கார்க்கோடகனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பமானது அடியேனுடைய பாபத்தைப் போக்கடிக்கட்டும்.

கார்க்கோடகனென்னும் நாகமானது கருப்பு வர்ணமென்பது "கார்கோடகம் ஶ்யாமவர்ணம் ..." என்கிற பாஞ்சராத்ர ச்லோகத்தில் காண்க ॥ ॥௪௧॥

அவ ॥ உபயபார்ஶ்வஸ்தநாகத்வயம் வர்ணயதி.—

௪௨ ॥ ஶ்வேதக்ஷ்வேலஸ்ஸ்புரதஹிமாம்ஶுஸத்ருʼஶஸ்ஸம்பந்நகாந்தாந்தரோ
ரக்ஷோவேஷஶ்ச யோ நாகராஜவிராஜிதஸ்தப்தா
ஸஹ்யாதோ ரக்ஷதாத் ... ॥ ॥௪௨॥

வ்யா ॥ ஶ்வேதக்ஷ்வேதி । (நாகராஜவிராஜிதா:) நாகாங்கஸ்ய (ரக்ஷோவேஷதஶ்ச) ... (ஶ்வேதக்ஷ்வேலஸ்ஸ்புரதஹிமாம்ஶுஸத்ருʼஶஸ்ஸம்பந்நகாந்தாந்தரா:) ஶ்வேதக்ஷ்வேலா = ஶ்வேதக்ஷ்வேலதயா, ஸஹிதஶ்வேதக்ஷ்வேலா:, ...

ஸ்ரக்விஶேஷஸ்ய = மாலாவிஶேஷஸ்ய, ஸவ்யாம்ஸாத் ப்ரஸ்ருதஸ்ய திர்யக: ஸங்கேந = ஸம்பந்தேந, பரிணத: = பரிணதாகாரஸ்ய, ஶஸ்த்ரபந்தாநுபந்த: = ஶஸ்த்ரபந்தாநுகார: யஸ்ய ஸ தயோக்த:. (சஶ்ராத்தவிஶேஷநிதா விராஜிதவிவிதா ஸ்வாஸநிர்ஸாஸவேகக்ஷாலோத்தராநாக்ருதி:) சஶ்ராத்தவிஶேஷநிதா = சந்த்ரவர்தவிஶேஷாநிதா, விராஜிதவிவிதா ஸ்வாஸநிர்ஸாஸவாயோஜவாஸ் ஸஹதோ: க்ஷாலோத்தராநாக்ருதி: க்ருஶஸ்ய த்வாகார:. (பஹூவஸ்த்ராயலோண: கோலீ) கஶ்சித் (கஞ்சுகோத்ரம்) உரக: (நிர்மிதம்) சலாகம்பாவம் (க்ஷவ யத:) சவந்தத , சயலேயு: = உஹயோ: கக்ஷவஜ தேஶயோ ரலீ கரவாலக்ஷரிகாத்ரயாயபம்யநாயம் ஸவ்யாவ ஸவ்யம் ஸந்த்ரபம் கண்வஜ தேஶயதிவீரா:, தயாசவ ஸவ்யாஸ்வாஸ்யோ ராத்ரத: யஜ்ஞஸந்த ஹந்த: ஸவ்யாஸ்வாஸ்ரிதஸோவ்யவிஶேஷஸம்வலித: ஶஸ்த்ரபந்தாநுகாரீ வாஸகிநராவேணவதிரஸ்ஸ்வாவவேநத. பரிணத ஸம்பந்தாநுபந்தஜத்ர ஶஸ்த்ரபந்தாநுகாரீத்யுபஶ்லிஷ்டி, தயாவாநுகாரிஶஸ்த்ர ஜவஶபாயுக்வாதவோ வத்ஜத்தே. வக்ஷ: பீடேத்ர வக்ஷவவ பீடித்யுஸ்ய லிங்க்வாத ஏவகம் ‖ ‖௪௨‖

அ—கை. யக்ஞஸூத்ரமாயிருக்கிற ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் "வைகக்ஷ்ய" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶஜகரிபோ:	நாகாந்தகனை கருடனுடைய
வக்ஷ: பீடீ	திருமார்பாகிற ஆஸநத்தை
யிரூட:	ஏறியிருக்கிறதும்
வைகக்ஷ்ய	மார்பில் பூணல்போலே குறுக்காக ப்போடப்பட்ட மாலையினுடைய
ஸ்ரக்விஶேஷ	
ஸங்கரண	ஸம்பந்தத்தினாலே
பரிணத:	பரிணமித்திருக்கிற
ஶஸ்த்ரபந்தா	ஆயுதபந்தநத்தினுடைய
நுபந்த:	அநுகாரத்தையுடையதும்

அச்ராந்த	ஓழிவில்லாமலிருக்கிற
ஸ்வைரநித்ரா	தன்னிஷ்டப்படி தூக்கத்தினாலே
விரசித	செய்யப்பட்டிருக்கிற
விபுல	அதிகமான
ச்வாஸ	உச்ச்வாஸமென்ன,
நிச்வாஸ	நிச்வாஸமென்ன,
வேக	இவைகளுடைய வேகத்தினாலே
க்ஷாமோ	க்ருசமாயும்
ந்நதாக்ருதி:	பெரியதாயுமிருக்கிற ஆகாரத்தையுடையதும்
யஜ்ஞஸூத்ராயமாண:	யக்ஞஸூத்ரமாயிருக்கிறதுமான
கோவாஸுகீ நாகராஜ:	ஒருவாஸுகியென்னும்ஸர்ப்பமானது
ந:	அடியோங்களுடைய
துரிதம்	பாபத்தை
க்ஷபயது	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. மார்பில் பூணல்போல் குறுக்காகப்போடப்பட்ட மாலையின் ஸம்பந்தத்தினாலே சுஸ்த்ரபந்தம் போலிருக்கிறதும், தன்னிஷ்டப்படியுள்ள ஒழிவில்லாத தூக்கத்தினால் செய்யப்பட்ட அதிகமான உச்சவாஸ நிச்வாஸத்தினுடைய வேகத்தினால் சிறியதாயும் பெரியதாயுமிருக்கிற தன் சரீரத்தையுடையதும், கருடனுடைய ஹ்ருதயதேசத்திலிருப்பதும், கருடனுக்குப்பூணலாயிருக்கிறதுமான வாஸுகியென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியேனுடைய பாபத்தைப்போக்கடிக்கட்டும் ||

ராஜஸ்ருஷ்டிபத்ரிகாவத் வக்ஷ: ஸ்ரீமத்ரூ, யஜ்ஞஸூத்ராயமாணஸ்து காகாக்ஷிந்யாயேநாயேதி || உலகில் வீரர்கள் கத்தியைக் கட்டிக்கொள்வதற்காக தங்கள் கழுத்தில் இரண்டு கயிறுகளை தொங்கவிட்டுக்கொள்ளுகிறது வழக்கம்; அப்படியே, கருடனுக்குப்பூணல்போல இடதுபக்கத்திலிருக்கிற ஸர்ப்பத்தையும், வலதுபக்கத்திலிருக்கிற மாலையையும் பார்த்தால் கத்தியைக் கட்டிக்கொள்வதான இரண்டு கயிறுபோல் தோன்று

கிறதென்பது «ஸௌக்ஷ்ம்யஸ்தௌல்யஶக்ஷநாவம்யஃ» என்கிற பதத்திற்குத்திரண்டபொருள். தன்னிஷ்டப்படி ஒழிவில்லாமல் தூங்குகிற ஸமயத்தில், மூச்சை வெளியில விடுகிறபொழுதுசரீரம் சிறியதாயும், மூசசை உள்ளேயிழுக்குமபொழுது பெரியதாயுமி ருக்கிறதென்பது «உச்ராஸநிஶ்வாஸாகிருதிஃ» என்கிறபதத்தின் கருத்து. உச்சவாஸமென்பது மூசசை உள்ளேயடக்குவது நிச்வா ஸமென்பது மூச்சை வெளியில் விடுவது ॥ ।சஉ।

கவ ॥ கம ஹாஜயாமஜஸ்தவஸ்தஶமதயமவி வணுயதி —

மூ ॥ ஶிஷ்ட்ரஜாநஸாகீர்த்திஸ்தநதடவாஸ்யணா ஸௌவஸம்க்ராஷவாரஸ்ராரோஜாஹிமாஷோணதிகவ்ர யாஹணாஅக்ராவாஜாஹிராமைஃ । வ்ராயஃ வெ்யஃ வடீர ஜ்ராமவிடவயிபாஶிஷ்டவக்ஷம்ஜ்ராபாஹாவ்ராஹநர்ா ஜஹஸ்தீயா வ ஜிநஹாராவேஸஅ வ்ரத்ஶோஜநஶஃகஃ ॥சங॥

வ்யா॥ ஶிஷ்ட்ரேதி। வஶ்வபாஜபிகோ வதா, ஶிஷ்ட்ரஜ்ஞைஃ ஶ்ரம்ஙநா கவபெஜ்ராஃ, ரஜாஸகீதெபராஃ= ரஜ்ராஸகீதிபநாகமராதஜெஜெ்யாஃ, ஸ்தநதடவாஸ்யணாஸௌவெந= வகோஷாஜவ்ஜெஶ கஜகரௌவெநெந, ஸம்க்ராஷவாரஸ்ராராரோஜவ்ய, மர்த்தஹஜஸம்வஹிதர்க்ஷ்ரஷ பஹாவரிஜஸ்ய, அஹிமாஷேண= ஜஷயா, ஜஶதிகவ்ரயா ஹணாவக்ரவாஜெந= உக்ஷிதவிஶாஷஹபடஜ்ஜிவ்ஜெந, ஹெ தநா, அஹிராமைஃ= ஜநாரமைஃ, «ஷடாயாஷஹணாஅயோஃ, அக்ரவாஜஷணஜமிதி» த்ரஸ்ரஃ. (வ்ராயஃ) நஶநம் (வெயஃவ டீரஜ்ராமவிடவயியா) வெயஃ வடீரஜ்ராமவ்ய= அதீஷஹஶ த்ஶ்ரீவஜநவ்ரக்ஷஸ்ய, விடவயிபா= ஶாவெதிவாஜ்ரா, (ஶிஷ்டவக்ஷம்ஜ்ராபாஹாஃ) ஶ்ரம்மிதமராதஜஹாஜஃ. (அஸ்ர ஜத்ஶஶகஃ) மாஜிகஶ்ரேஷ்ட்ய (வ்ரத்ஶஃ) ஸஜஶஹதஃ, ஸ்ஜீஹஶதிதியாவக. (அஸ்தீயம்) அஸ்தாகம் (வஜிநஹாரம்) வாவ ஸஜஶஹம் (வ்ராஹநர்ாக) வ்ராஹ்ஜ்ராக. ரஹாவிராஜ்ரா ஸாகீதெ்ராராம்மநெந வகோஷாஜஸௌவித கஜகவெஜக்ஷ

ரிஜ்ஜுவரிவாவரிதம் ஹரிபஹ்ஜயாஹம் வெஶத்யவரிஜ்ஜுவஸ
ஹிதம் ஸ்ரீ ரத்நதாடங்கபதிதி நிஶ்சித வ்யஸ்தஸ்தாவெஶத்ய
வரிஜ்ஜாஹிமாஷீவிஷாநவ்ஜதெஹ: ஹஜேஶ்லிஷ்டஶ் ஜவா
பநிவஹம் நாகநிகாயபதநஹேதம் பரிஹாரகவிதிஹாஸ:, வி
டபயியெத்ர ஹ்ராஷிஜேஷம்கார:, கவிடபெஹரிபஹ்ஜெ வி
டபஹஜஸ்வ்ஜாதகவாக் ॥ ॥௪௬॥

அ—கை. இரண்டு திருக்கைகளிலும் வலயமாயிருக்கிற அநந்தனென்னும், குளிகனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்களை வர்ணிக்கிறார் "ஶ்லிஷ்ட:" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶ்லிஷ்ட:	ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ளுகிற
ருத்ராஸுகீர்த்தி	ருத்ரையென்னும் ஸுகீர்த்தியென்னும் பெயருள்ள கருட பத்நியினுடைய
ஸ்தநதட	ஸ்தநதடத்திலிருக்கிற
குஸ்ருணை:	குங்குமக்குழம்பினாலே
ஸங்க்ராந்த	ஸங்க்ரமித்திருக்கிற
ஸார	உத்க்ருஷ்டமாயும்
ஸாராமோத	அதிகமாயுமான பரிமளத்தினுடைய
லிப்ஸயா	இச்சையினாலே
உந்நத	உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற
ப்ருது	பெரியதான
பணாசக்ரவாள	மண்டலாகாரமான படத்தினாலே
ஶிராள:	மனோரமமானதும்
ப்ராய:	நிச்சயமாக
ப்ரிய:	ப்ரீதி விஷயமான
பாடீரத்ரோ:	சந்தன விருக்ஷத்தின்
விடபதியா	கிளையென்னும் புத்தியினாலே
ஶ்லிஷ்ட	ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற
பக்ஷீந்த்ரபாஹு:	பக்ஷீச்வரனுடைய கையையுடையதுமான

உரகௌ குளிகனென்னும் சேஷனென்னும் ஸர்ப்பமானது
அஸ்மதீயம் அடியோங்களுடையதான
வ்ருஜிநஜாலம் பாபஸமூஹத்தை
வ்யூஹஶ: கூட்டங்கூட்டமாக
வ்யாஹந்யாஸ்தாம் போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. ஆலிங்கனஞ்செய்துகொள்ளுகிற ருத்ரையென்னும் ஸுகீர்த்தியென்னும் பெயருள்ள கருடனுடைய தேவிகளுடைய ஸ்தநதடத்திலிருக்கிற குங்குமக்குழம்பின் அதிகமான பரிமளத்தில் இச்சையினாலே உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்கிற பெரியதான படத்தினாலே அழகானதும், சந்தனவ்ருக்ஷத்தின் கிளையென்னுமெண்ணத்தினாலே கருடனுடைய திருக்கைகளை ஆச்ரயித்தவைகளுமான குளிகனென்னும் அனந்தனென்னும் பெயருள்ள ஸர்ப்பங்கள் அடியோங்களுடைய பாபஸமூஹங்களைக்கூட்டங்கூட்டமாய்ப்போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥சங॥

சுவ ॥ அத ஸ்ரீவிஷ்வக்ஸேநம் வந்ததே:—

ஶ்லோ ॥ த்ரய்யாஸ்தந்த்ரவிதாநஸாக்ஷிணி ஶ்ரீ

ஸ்ரீஸூக்ஷ்மோத்கம்பம் ...

॥சச॥

வ்யா॥ த்ரய்யாஸ்திதி (த்ரய்யாஸ்) ... (ஸ்ரீஸூக்ஷ்மே) ... (கொலைவாநு, சுதஸ்ய (வே ... (க்ஷயம்) ...

राष्ट्रं (भूमण्डलं) शेषमण्डलस्थितः (तापेक्ष्य ग्राहकस्य) श्रासकाक्षिप्तनेत्रस्थितः (व्यालः) सर्पः (विषाग्निज्वालामालासिक्तस्फुलिङ्गवान्तग्रावणस्फोटनेत्र) विषाग्निज्वालायां = विशालकण्ठप्रदेशगतायाम्, मालिस्फुलिङ्गवान्तग्रावा = ... स्फुलिङ्गवान्तग्रावस्य, ... (नः) ... (... ज्वालामालासिक्तवृत्तं) ... वासुकिः, ... (सन्धाः) ... श्राजगवं निजबन्धुजनं ... नागराजः ... स्वबन्धुनिग्रहणाय ... तक्षकः ... कटिसूत्रः ... ॥   ॥ சச ॥

அ—கை. கடிஸூத்ரமாயிருக்கிற தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பத்தை வர்ணிக்கிறார் “க்ரஸ்தாந்” என்பதால்.

பதம்	உரை
ग्रस्तान्	கருடனாலேவிழுங்கப்பட்டவர்களும்
जठरविष्टान्	வயிறுக்குள்ளே ப்ரவேசித்தவர்களும்
चूर्णान्	பொடியாகப்பண்ணப்பட்டவர்களுமான
स्वबन्धून्	தன்னுடைய பந்துக்களான
फणिनः	ஸர்ப்பங்களை
शोकात्	துக்கத்தினலே
भृशं	மிகவும்

ஶ்லிஷ்ட்வா	கட்டிக்கொண்டு
து:கார்த்தா	துக்கத்தையடைகிறதும்
ஏக:	ஒருவனாயிருந்துகொண்டே
குபித:	(ஆகையினாலே) கோபமுள்ளதும்
வேஷ்டநேந	(ஆகையினாலே) சுற்றுதலினாலே
க்ஷுதம்	பசியை (கருடனுடைய ஜாடராக்நியை)
பீடயந்	பீடித்துக்கொண்டிருப்பதும்
தார்க்ஷ்ய க்ரோடஸ்த:	கருடனுடைய இடுப்பிலிருக்கிறதுமான
ஸர்ப்ப:	ஸர்ப்பமானது
விஶால	விசாலமான
களகுஹர	குஹைபோலிருக்கிற கழுத்தில்
வாஹி	ப்ரவஹிக்கிற
பூத்கார	பூத்காரமாகிற
வாத்யா	காற்றுஸமூஹத்தினுடைய
ஸம்பாதேந	அடிக்கடியுண்டாகுகையினாலே
ந:	அடியோங்களுடைய
புநருதரகுஹா	மறுபடியும் குஹைபோலிருக்கிற
கேஹ	க்ருஹத்தில். [உதரமாகிற
வாஸ்தவ்யதாம்	வஸிப்பதை.
ஹந்து	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. கருடனாலே விழுங்கப்பட்டவர்களும், கருடனுடைய வயிற்றில் ப்ரவேசித்தவர்களும், கருடனால் புஜிக்கப்பட்டவர்களுமான தன்னுடைய பந்துக்களான ஸர்ப்பங்களைக் கட்டிக்கொண்டு துக்கப்பட்டு, பிறகு, அதினாலே கோபமுள்ளதாய் கருடனுடைய ஜாடராக்நியை (பசியை) பீடிக்கிறதுபோல், இடுப்பில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற, தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பமானது, தன்னுடைய கழுத்தாகிற குஹையினின்றுமுண்டான, பூத்காரமான காற்றின் ஸமூஹத்தினாலே அடியோங்களுடைய மறுபடியும் மாதாவின் உதரத்தில் வஸிப்பதைப் போக்கடிக்கட்டும்.|| ||சுக||

[illegible] ॥ [illegible] தக்ஷகந்யாஸு வர்ணயதி.—

[illegible] ॥ [illegible] ரக்தவர்ணா[illegible] [illegible] ஸ்தநபூஷிதா [illegible] । [illegible] [illegible] நிரந்த்ராஸ் விஶாகா[illegible] [illegible] ॥ ॥[illegible]॥

வ்யா ॥ [illegible] । (ரக்தவம்ஶாதகாந்தே) ரக்தவம்ஶாத காந்தே = ரக்தவர்ண[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (வ்யாக்யா) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ஶாஞ்ஜலிகளஶம்ஸ்ரீக்ஷா கர்ணஸ்வாமிநஸ்தேஷ்வஸ " இதி ஶர்வ
ஹாவெஸ்ஸாக்ஷீதி ॥ ॥சரு॥

அ—கை. தக்ஷகனையே மறுபடியும் வர்ணிக்கிறார் "மா
யாஸக்த:" என்பதால்.

பதம்	உரை
ரக்த	இரக்தவர்ணமான
அம்போதஶாலிந:	ஜலமடத்தையுடையாளமாகவுடைய
தார்க்ஷ்ய	கருடனுடைய
கடிதட	இடுப்பின்
நிகடே	ஸமீபத்தில்
மாயாஸக்த:	மிகவும் ஸம்பந்தித்திருக்கிறதும்
தூத	திரஸ்கரிக்கப்பட்டிருக்கிற
காஞ்சீமஹிம்நா	ஒட்டியாணத்தின் காந்தியையுடைய
ஃபணமணி	படத்திலிருக்கிற மணியின்
மஹஸா	காந்தியினாலே
ஶோணிதாங்க:	சிவப்பான சரீரத்தையுடையதும்
விந்த்யாத்ர்யாஶ்ரித	விந்த்யபர்வதத்தில் ஸம்பந்தித்திருக்கிற
ஸாந்த்ய	ஸந்த்யாகாலத்திலிருக்கிற
கந	மேகத்தில்
கடித	சேர்க்கப்பட்டிருக்கிற
தடித்காந்தி	மின்னலின் காந்தியினுடைய
ஶோபாம்	அழகை
ஹாரீ	ஹரிப்பதுமான
புஜங்க:	(தக்ஷகனென்னும்) ஸர்ப்பமானது
ந:	அடியோர்களுடைய
ஸததா	எப்பொழுதுமிருப்பதையே
ஸாம்ஸித்திக	ஸ்வபாவமாகவுடையதும்
பஹுவிதம்	அநேகவிதமான
கர்மபந்தம்	கர்மஸமூஹத்தை
த்ருதம்	சீக்கிரமாக

நிரஸ்யது   போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. ரத்நமயமான ஒட்டியாணத்தின் காந்திபோலிருக்கிற படத்திலிருக்கிற ரத்நத்தின் காந்தியினால் சிவப்பானதும் இரக்தவர்ணமான ஜல்லடத்தையுடைய, கருடனுடைய இடுப்பில் த்ருடமாக ஸம்பந்தித்ததும், விந்த்யபர்வதத்திலுள்ள ஸந்த்யாகாலமேகத்திலிருக்கிறமின்னலுடைய காந்திபோலிருக்கிற காந்தியை யுடையதுமான தக்ஷகனென்னும் ஸர்ப்பமானது அடியோங்களுடைய அநேகவிதமான கர்மபந்தத்தைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ௫௪ ॥

இதி விஶிஷ்டாலங்காரவர்ணநம்.

அவ ॥ அத ஶிஷ்டாலங்காரம் ஸர்வஜ்ஞஸ்ய பகவத: ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்வயம் ஸஹாய கார்யம் விவக்ஷு: ஶ்ரீ வேங்கடேஶ: ஸ்வயம் ஸேவிதாநாமிதி ஸேவாவ்யாக்யாநம் வர்ணயதி.—

ஸோ ॥ ஸோபாநம் விதாநம் வ்யஜநமநகம் சாமரம் வைஜயந்தீ ஜயந்தீ சத்ரம் நித்யாஹ்ருதிகம் யாயி விஜயரதோ யானம் ப்ராஸாதவேஷ: । ஆஸநம் நிஷ்யந்தாஸநம் ஆநந்த நயநஶ்சாநிஸஹாயஸஹாயோ தேவதேவஸ்ய ஸ்வீயம் ஆஶ்ரிதபரிதாரார்த்தம் ஸ்வவேஷ:॥ ॥ ௪௫ ॥

வ்யா ॥ ஸோபேதி । (ஆநந்தநயநஶிஷ்ட:) ஆநந்தஜநகத்வாத் ப்ரபத: (ஸோபாநம்) ஆரோஹணஸாதநம் (விதாநம்) உபரிவிஸ்த்ருதபடம், ஸாயாஹ்நகாலே, ஸாதநம், (சாமரம்) சாமரஸம்ப்ரேஷணாய ப்ரஸாதகம் (வ்யஜநம்) தாலவ்ருந்தம் (ஜயந்தீ) ஜயஶீலவதீ (வைஜயந்தீ) ப்ரதிபக்ஷீயவிஜயபதாகா. “பதாகா வைஜயந்தீ” இத்யமர:. (நித்யாஹ்ருதிகம்) நித்யம் = ப்ரதிதிநம், அஹரஹ: ஸமாராதநஸமயே, (த்ருஷ்டம்) ஹிதவிஷயாராதநஸ்தேஷு: (யாயீ), யாதி (யாநமாப்யாஸநவேஷ:) யாநமாஸீநம் = ப்ரஸ்தாநஸமய ஆரோஹணஸாதநம், “யாநம் ஸ்யாத் வாஹநம் யுக்யம் பத்ரம் வைந்த்யமயோ ரத:” இத்யமர:. ஏதேஷாம் ஸேவகாநாம் ஸ்வரூபத்வே.

[illegible]

அ—கை. இப்படி "பரிஷ்காரவர்ணக" மென்னும் வர்ணகத்திலே கருடனுடைய திருவாபரணங்களான ஸர்ப்பங்களை வர்ணித்து, இந்தாவதான "அத்புதவர்ணகத்தி" லேலே எம்பெருமானுக்கு ஸஹாயமாயிருந்துகொண்டு அநேக யுத்தகாலங்களில் ஜயமுண்டாக்கின சரிதம் முதலிய சரிதங்களை யருளிச்செய்யக்கோலி, முதல்ச்லோகத்திலே, கருடன் எம்பெருமானுக்கு அநேகவிதமான சரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு கைங்கரியஞ் செய்கிறானென்று அருளிச்செய்கிறார் "வேகோத்தானம்" என்பதால்.

பதம்.	உரை
दनुजदलयितुः	அஸுரசத்ருவான எம்பெருமானுக்கு
वेगोत्तानम्	வேகத்தினாலே யுயர்ந்ததான
वितानम्	மேல்க்கட்டியாயும்
अनुगुणम्	அநுகூலமான காற்றையுண்டுபண்ணத்தக்க

வ்யஜநம்	விசிறியாயும்
ஜயஶ்ரீ	ஜயத்தை யுண்டுபண்ணத்தக்க
வைஜயந்தீ	த்வஜமாயும்
நித்யாஹவ வ்ருத்திதம்	எப்பொழுதும் (எம்பெருமானுக்கு) எதிரில் வருகிற சத்ருக்களைக்கொல்லுகிற
மித்ரம்	தோழனும்
யுதி	யுத்தத்தில்
யாஶ்வ	குதிரையென்ன
யோக்த்ரா	கயிறென்ன இவைகளை
நிரபேக்ஷ:	அபேக்ஷிக்காமலிருக்கிற
விஜயரத:	விஜயத்தையுண்டுபண்ணத்தக்க ரதமாயும்
நிர்வ்யபேக்ஷதாஸ:	உபேக்ஷையில்லாமலிருக்கிற
தாஸ:	தாஸனும்
நிஸ்ஸஹாய:	(தனக்கொரு) ஸஹாயமில்லாமலிருக்கிற
ஸஹாய:	ஸஹாயனுமிருக்கிற(கருடன்)
ஜயாரிதா	யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஶாத்ருவபக்ஷ:	சத்ரு ஸைந்யங்களையுடைய
ஸ்வபக்ஷ:	தன் பக்ஷத்தினாலே
அஸ்மதீயம்	அடியோங்களுடைய தான
துரிதம்	பாபத்தை
தூயதாம்	உதறும்படி செய்யட்டும்.

கருத்து. மேல்கட்டியாயும், விசிறியாயும், கொடியாயும், தோழனும், ரதமாயும், தாஸனும், ஸஹாயனுமிருக்கிற கருடன் அடியோங்களுடைய பாபத்தை தன்னுடைய பக்ஷங்களினாலே போக்கடிக்கட்டும்.

குறிப்பு. "வைநதேயோ விதாநம்" என்பதால் "வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் மேலாப்பின் கீழ்வருவானே" என்றும், "ஸாமவேதோத்கீதபக்ஷநாதம் விஜ । ஹ்ருத்யம் ஹரேர்வக்ஷாஹ்ராம் வக்ஷிவாஹம்" என்று சொல்லுகிறபடியே ஆதபநிவாரகனுயிருக்கிறானென்பது கூறப்பட்டது.

"வ்யஜநேநாநுக்ரமணம்" என்பதால் தன்னைமேற்கொண்டு எழுந்தருளும்போது சாமரங்கள்போலே திருச்சிறகாலே ஆச்வாஸகனாயிருக்குமென்பது சொல்லப்பட்டது. "வைஜயந்தீ ஜயந்தீ" என்பதால பகவதாச்ரிதர்களான தேவதைகளுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தமுண்டாகுங்காலத்தில், தேவதைகளுக்கு ஸஹாயமாக கருடத்வஜரான எம்பெருமான் எழுந்தருளும்போது, அஸுரர்கள் த்வஜத்திலிருக்கிற கருடனைப்பார்த்தவுடனே ஓடிபபோகிறார்களென்பது தோன்றுகிறது. "ஜிதம்" என்பதால், ஜகத்வ்யாபாரங்களில் ஈச்வரன் தன்னோடே உசாவவேண்டும்படியான பெருமையுடையவனாயிருக்கிறானென்பது தோன்றுகிறது. "நித்யாஹ்ருதம்" என்பதால் எம்பெருமானோடே யுத்தஞ்செய்கிறதற்காக வருகிறவர்களுக்கு சத்ருவாயிருக்கிறாரென்பது சொல்லப்பட்டது. "யாயி விஜயாய யாத்ய ப்ராமாநவேக:" என்பதால், ஆச்ரிதர்களுடைய ஆபத்துக்களிலே ஈச்வரனைக்கொண்டுவந்து சேர்க்குவதற்கு குதிரைமுதலியவைகள் வேண்டாமலிருக்கிற இரதமாயிருக்கிறாரென்பது கூறப்பட்டது. "விஜயாய:" என்கிற பதத்தினாலே "தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜ:" என்கிற ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட வாஹநமும் ஆஸநமுஞ் சொல்லப்பட்டது. "தாஸ: நிஷ்ப்ரத்யூஹதாஸ:" என்பதால், தன் வ்யாபாரங்களடங்க ஈச்வரனுக்கு அதிசயத்தை விளைக்குமவனாயிருக்குமென்பதும், உலகில் தாஸனாயிருக்கிறவனுக்கு சில காலத்தில் உபேக்ஷையுண்டாகும், தாஸனாகிய இவருக்கு ஒரு காலத்திலாவது ஈச்வரன் உபேக்ஷைசெய்கிறதில்லை யென்பதுஞ்சொன்னதாகத் தோன்றுகிறது. இவ்விடத்தில் "தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜோ யஸ்தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய:" என்கிற ச்லோகத்தை யநுஸந்திக்கவேண்டியது ॥ ॥சகூ॥

௫௦ ॥ அத ப்ரஜேந்த்ர ரக்ஷணஸமயே ஸௌக்ஷ்ம்யவித்யுத்கலாபே ஶார்ங்கே தீ ஶ்ரீநவ்யூஹாவரோஹ—

டீகா: உக்ஷாதக்ஷாதகஸ்ய ஸ்வச்சிதவஜித: க்ஷீராப்தி: வஜ்ர: திக்காஞ்சோ யாதாம்ஸ்யுக்ஷோத்தாநாஜித ஷிப்யா [ஜயா]

ஸாதிராஜஸ்ய தோஷாவி । க்ராஹஸ்தப்தகஜேந்த்ரக்ஷதிபயச
கிதாக்ஷணே வேகக்ஷணவிதாநா நாஸீரோதாரஸிந்துர்நர
கவிஹதயே ஸ்தாத் விஹகேந்த்ரோ ந: ॥ ॥௪௭॥

வ்யா ॥ உக்ஷதி (ஏகம்) ஏகயாபி (ப்ரக்ஷாளகஸ்ய) ராஜ்ஞஸ்ய (உக்ஷா) வ்ருஷப: (ஸிஞ்சதி) ஸிஞ்சநம் ப்ராப்நோதி (ஏகம், ஸஜ்ஜித:) ஐராவதஸ்ய (கும்ப:) ஸௌராவதாவ்ரஜ: (வஜ்ரீ ஜிஷ்ணு:) அஜ்ஞாதமதி:, பவதீதி ஶேஷ:. தயா (ஏகம், யாதா:) சதுர்தஶஸ்ய (ஶகாஜ:) ஸம்ஸயக்ஷீ (க்ஷாஜ:) க்ஷோபாந்பவதி. ஸிந்துஸிந்து (ஜதியியாஸாதிராஜஸ்ய தோஷாவி) அஜ்ஞநிவாரிதவேஶோபி «தாரஸீதாராயஸ்ய:» இத்யர்த:. (க்ராஹஸ்தப்தகஜேந்த்ர க்ஷதிபயசகிதாக்ஷணவேகக்ஷணவிதாநாஸீரோதாரஸிந்து:) க்ராஹஸ்தப்தகஜேந்த்ரஸ்ய = நக்ரேண க்ருஹீதகஜேந்த்ரஸ்ய, க்ஷதிபயேந = ஹாநிவிஷய பீத்யா, சகிதாக்ஷணவேகக்ஷணவிதாயா: = சகித ஸ்தம்பிதவிஷ்ணுவிஷயஶ்ரவ ணாநந்தரமேவ நாயகநாயா:. நாஸீரே = ஸேநாமுகே, அக்ரஜத்யர்த:. «ஸேநாமுகந்து நாஸீரம்» இத்யமர:. உதாரஸிந்து: = உத்க்ருஷ்டஶரீர: (விஹகேந்த்ர:) பக்ஷபதி: (ந: நரகவிஹதயே) அஸ்மாகம் மஹாபாபாதிநரகநிவாரணாய (ஸ்தாத்) அஸ்து. வஜ்ரீதித்யர்த வஜ்ரஸ்ய ப்ரீதிபூர்விகயோ வ்ருத்தி விஶேஷாத் நிதயோநா ஸஞ்சார:. ஸாதிராஜஸ்ய தோஷாவி, நாஸீரோதாரஸிந்துரிதி சபதயேந ஶேநாவேஶாதவி ஶராஶவேஶஸ்ய அதிஶயித வேகத்வாதிஶயோக்திரலங்கார: ॥ ॥௪௭॥

அ—கை. முதலையினால் பிடிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான் ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்டவுடனே ஜகத்காரணமான எம்பெருமான் கருடாரூடராய் எழுந்தருளும்போது அக்கருடனுடைய வேகத்தின் ப்ரபாவத்தை வர்ணித்துக்கொண்டு, அந்த காலத்தில் பகவானுக்கு வாஹநமாயிருந்துகொண்டு உதவினதை யருளிச்செய்கிறார். «உக்ஷா» என்பதால்.

பதம்.	உரை.
அநுகஃ	கூடப்போகிறதான
உக்ஷாங்கஸ்ய	சிவனுடைய
உக்ஷா	வ்ருஷபமானது
ஸீததி	தடங்குதலையடைகிறதென்றும்,
[அநுகஃ	கூடப்போகிறதான]
ஸுரஜிதஃ	இந்த்ரனுடைய
குஞ்ஜரஃ	ஐராவதமென்கிற யானையானது
குண்டகதிஃ	நொண்டியின் ரீதியையடைகிறதென்றும்
[அநுகஃ	கூடப்போகிறதான]
தாதுஃ	பிரமனுடைய
ஹம்ஸஃ	ஹம்ஸபக்ஷியானது
ஶ்ராம்யதி	ச்ரமத்தையடைகிறதென்றும்
த்வரயா	த்வரையினாலே
ஸாதிராம்ஹ	பாதித்தகையப்பட்ட
ஸம்ரோதவீ	வேகத்தையுடையவரானாலும்
க்ராஹ	முதலையினால்
க்ரஸ்த	பிடிக்கப்பட்ட
த்விபேந்த்ர	கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு
க்ஷதிபய	நாசம்வருமோவென்கிறபயத்தினாலே
சகித	மிகவும் பயந்தவரும்
அகுண்ட	தடையில்லாத வீர்யமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவினுடைய
சித்தா	எண்ணத்தினுடைய
நாஸீரோ	நுனியிலிருக்கிற
தாரஶ்ரீதநுஃ	உத்க்ருஷ்டமான சரீரத்தையுடையவருமான
விஹகேஶ்வரஃ	பக்ஷீந்த்ரனாகிய கருடன்
நஃ	அடியோங்களுடைய
நரக	நரகத்தை
விஹதயே	போக்கடிப்பதின்பொருட்டு
ஸ்தாத்	இருக்கட்டும்.

கருத்து. முதலையினால் பிடிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ராழ்வான் ஆதிமூலமேயென்று கதறினபொழுது, ஸர்வதேவர்களும் மதி

மயங்கி நிற்க, ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடன்மேலேறிக்கொண்டு கருடனைப்பார்த்து மிகவும் சீக்கிரமாகப் போகவேணுமென்று நியமித்த கருடன் அதிவேகமாய் போய்க்கொண்டிருக்கும்பொழுது, சிவனுடைய விருஷபமும் தடங்கலையடைகிறதேயென்றும் இந்த்ரனுடைய ஐராவதமென்கிற யானையானது நொண்டிபோல் ஆகிறதேயென்றும், ப்ரம்ஹாவினுடைய ஹம்ஸபக்ஷியானது ச்ரமத்தையடைகிறதேயென்றுமெண்ணி தனையிறுமேல பாதி வேகத்தை யடைக்கிக்கொண்டு போகிறவரும், கஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஏதாவது தீங்கு வரப்போகிறதேயென்று பயந்தவரான பகவானுடைய ஸங்கல்பத்துக்கு முன்னே உத்க்ருஷ்டமான சரீரத்தை யுடையவராயுமிருக்கிற பக்ஷீந்த்ரன் அடியோங்களுக்கு நரகபயத்தைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥ ॥௬எ॥

௬அ ॥ [illegible]

[illegible] ॥௬அ॥

வ்யா ॥ [illegible]

[illegible] ॥சஅ॥

அ—கை. ஸ்ரீராமாவதாரஞ்செய்த பகவான் தன் தம்பியோடே கூட இலங்கையின் ஸமீபத்திலிருக்கிற ஸுவேலபர்வதத்தில் இந்த்ரஜித்தினால் நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கும்பொழுது கருடபகவானெழுந்தருளி, அவர்களை நாகாஸ்த்ரத்தினின்றும் விடுவித்தாரென்று அருளிச்செய்கிறார். ''[illegible]'' என்பதால்.

பதம்.	உரை.
[illegible]	பகவான்
[illegible]	கபடமாய் மநுஷ்யனுடைய
[illegible]	லீலையை
[illegible]	பாவிக்கும்பொழுது
[illegible]	அதிக வேகமுள்ளவரும்
[illegible]	இந்தவஸ்து
[illegible]	என்னவென்று
[illegible]	ஸுவேலபர்வதத்தில்
[illegible]	ஸுக்ரீவன் முதலிய வாநரவீரமுத
[illegible]	ஒன்றுக்கொன்று [லிகளினால்

யோஜித:	யோஜிக்கப்பட்டவரும்
லப்த	அடையப்பட்டிருக்கிற
ஸேவாவிஶேஷ:	ஸேவாவிசேஷத்தையுடையவருமான
ய:	எந்த கருடன்
வைதேஹீ	ஸீதாப்பிராட்டியின்
கர்ணபூரஸ்தபக	காதிலிருக்கிற பூங்கொத்தினால்
ஸுரபிணா	வாஸனையுள்ளதான
தோர்ப்யாம்	(பெருமாளுடைய) திருக்கைகளினாலே
ஸமாஶ்லிஷ்ட:	நன்றாக ஆலிங்கநஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டாரோ
ஸ தார்க்ஷ்ய:	அந்த கருடன்
த்ருஷ்ணா	ஆசையினாலே
சாஞ்சல்யவதாம்	சஞ்சலசித்தர்களான
ந:	அடியோங்களுக்கு
து:கவாரிதே:	ஸம்ஸாரதுக்கமாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு ஓடமாக
பவது	ஆகட்டும்.

கருத்து. "ஸஹிதைர்தேவர்ஷிகணை: ப்ரஹ்மா ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: | யாசித: ஸ ததோநாதோ லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணு: ஸநாதந:" என்கிறபடியே லோகோபத்ரவத்தையே லீலையாகவுடைய ராவணனாலே பீடிக்கப்பட்ட தேவதைகளினால் லோகஹிதார்த்தமாக சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய் அவதரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்பொழுது, "யத்தேவநிரயாகாரஸ்வர்காதிபதஸம்பதோ தநு:" என்று சொல்லுகிறபடியே இந்த்ரன் முதலிய தேவதைகளுக்கும் ஆநந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகிற ஸ்வர்க்கம் முதலிய பதவிகளும் நரகத்திற்கு ஸமானமாகும்படியிருக்கிற அப்ராக்ருத சுத்த ஸத்வமயமான தேசவிசேஷத்திலிருப்பவன் தனக்கு அத்யந்தம் விஜாதீயமான இந்த மநுஷ்யலோகத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனாய்ப்பிறந்து இளையபெருமாளோடு கூட ராவணஸம்ஹாரத்திற்காக இலங்கையையடைந்து, இந்த்ரஜித்தினாலே நாகாஸ்த்ரத்தினால் கட்டுப்பட்டிருக்கும்பொழுது, கருடன் தன் தோழனான எம்பெருமானுக்கு இந்தவிபத்தை நீக்கவேணுமென்று கருதி மிக்கவும் வேகமாய் எழுந்தருள, ஸுவேலபர்வதத்தில் அதைக்கண்ட வாநர

வீரமுதலிகள் ‹‹ ஆகாயத்தில் மிகவும் வேகமாய் வருகிறவஸ்து மிகவும் பெரியதாயிருக்கிறதே, இது என்னவென்று ›› விசாரிக்கப் பட்டவரான எந்த கருடன், தன்னை (ராமனை) நாகாஸ்த்ரத்தி னின்றும் விடுவித்ததினுலுண்டான ஸந்தோஷத்தினுலே பிராட் டியையாலிங்கநஞ்செய்துகொள்ளுகிற திருக்கைகளினுலே பெரு மாளாலே ஆலிங்கநஞ்செய்துகொள்ளப்பட்டாரோ, அந்தகருடன் ஆசையினுல் சஞ்சலசித்தர்களான அடியோங்களுடைய ஸம்ஸார துக்கமாகிற ஸமுத்ரத்துக்கு ஓடமாக இருக்கட்டும்॥ ॥சுஅ॥

அவ॥ ஐஹவிரோதநரோஷிதம் ஹரிகிரீடம் விரோதந ஹதிவத்வயகரோஹத்ய ஶநஶ: க்ருஷ்ணஶிரஸி நிஹிதவாநி த்யாஹ—

(உ-ஞ) உத்ஸர்பணஸ்ய மஹதஸ்ஸகலைர்விபாவைர்விஷ்ணோ: க்ருஷ்ணாத்ரி விஜ்ஞாநஸ்ய ஸமேத உருவோ யஸ்ய ப்ரவிஷ்ட: கிரீட:। வீரோ விரோதநாஸுரகணஜித ஶரணிசோத்ருநிவர்த்தவாதஸ்ஸாதம் ஸவர்வாதீ ஸ ஹாரத: உஹதாவஸ்த்யாஹிதாநாம்॥ ॥சஉ॥

வ்யா॥ உத்ஸர்பணஸ்யேதி। (உத்ஸர்பணஸ்ய மஹத:) க்ஷீர ஸமுத்ர வருணா:, ஸுஹ்ருஜ்ஜத்யய:। ‹‹ வஹிதம் வரு ணம் வ்யாஜ்ய ›› இத்யமர:। (ஸகலஹிமவத்யோ:) ஸகீபராதாஷி வ ஹாவேநவநதர: (விஜ்ஞாகஸ்ய நாகஸ்ய:) வஹத்ராஹரணாநஜ ராஹரணஹத:. ‹‹ உவ்யஸ்யாகஸ்ய யஶ: கஜேந்த்ரநாகஸ்ய ஸவத நிதாஜய:›› ஜத்யமர:। (யஸ்யரஷிஷ்ட:) யேநமராத்ததாஸவித் த: (உரஸ: கிரீட:, க்ருஷ்ணாத்ரா) க்ருஷ்ணவ்யேந (விஷ்ணுநா) ஹ ரிணா (ஸவேத) ஸவேரணம் யயாதயா கயாஜ்யத. (வீ ர:) ஶஶர: (வெவிரோதநாஸுரகணஜிதசோத்ரு நி வர்த்தவாத:) விரோதந: வஹ்ராதஸாதஃ தஸ்யஜராதிவெ ரோதநாதி, தாநிவதாநி கஸுராணி, தேத: யஸ்யணம், தேந ஜாதா: கிணா:= ஶத்ரய:, தேத: ஶராணிதா:= ஆவதிதா:, உத்ரா:= கயிகா:, நிவர்த்தஸ்ய = அஶேதாஹரணஸவெய

[illegible]

[illegible]

||௪௧||

அ—கை. கருடன், விரோசநனென்கிற அஸுரனால் திருடப்பட்ட பகவானுடைய கிரீடத்தை, அந்த விரோசநனை யுத்தத்தில் ஜயித்து அவனிடமிருந்து கொண்டுவந்து க்ருஷ்ணன் திருமுடியில் வைத்தாரென்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்,	உரை,
[illegible]	க்ஷீரஸமுத்ரம்போல்
[illegible]	பெரியதாயும்

ஸ்வக	தன்னுடைய
மஹிம்நா	மஹிமையினால்
வ்ருத்த:	பெரியதாயும்
பிஞ்சாபரணாத்	மயில்தோகையாகிற ஆபரணத்துக்
ந்யூந:	குக்கொஞ்சம் குறைந்ததாயும்
யத்விஸ்ருஷ்ட:	எந்த கருடனால் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற
த்ருட:	திருடமான
கிரீட:	திருவபிஷேகமானது
க்ருஷ்ணநாம்நா	க்ருஷ்ணனென்னும் திருநாமமுள்ள
விஷ்ணுநா	பகவானால்
ஸங்கடித	ஸமமாயிருக்கும்படி சேர்க்கப்பட்டதோ
வீர:	வீரனும்
வைரோசநாஸ்த்ர	விரோசநனுடைய அஸ்த்ரங்களாலுண்டான
வ்ரண	வ்ரணங்களுடைய
கிண	காய்ப்பினாலே
த்விகுணித	அதிகமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற
உதக்ர	உத்க்ருஷ்டமான
நிர்காத	வஜ்ராயுதத்தின்
காத:	அடித்தலையுடையவரும்
ஸர்ப்பகாதீ	ஸர்ப்பங்களைக்கொல்லுகிறவருமான
ஸ:	அந்த கருடன்
அஸ்மத்	அடியோங்களுடைய
த்ரூஹிதாநாம்	மஹாபயங்களுடைய
ஸங்காதம்	ஸமூஹத்தை
ஹரது.	போக்கடிக்கட்டும்.

கருத்து. க்ஷீரஸமுத்ரம்போல் பெரியதாயும், தன்னிடத்திலிழைக்கப்பட்ட ரத்நங்களினால் உயர்ந்ததாயுமான எந்தகருடனாலே கொடுக்கப்பட்ட கிரீடமானது க்ருஷ்ணாவதாரமெடுத்த பகவானாலே தன் திருமுடிக்கு ஸரியாகச்சேர்க்கப்பட்டதோ, விரோசநனோடே யுத்தஞ்செய்தபொழுது அவனுடைய அஸ்த்ரங்களினாலுண்டான வ்ரணத்தின் காய்ப்பினால் அதிகமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற வஜ்ராயுதத்தினாலுண்டான காய்ப்பை யுடையவரான

அந்த கருடன் அடியோங்களுடைய மஹாபயங்களைப் போக்கடிக்கட்டும் ॥

(பர்ஹாகல்பாநல்பை:) க்ருஷ்ணனுக்கு மயில் தோகையாபரணமாகையாலே, அந்த ஆபரணத்துக்கு கொஞ்சங்குறைந்திருக்கிறது இந்த கிரீடமென்றபடி ॥

ப்ரஹ்லாதாழ்வான் பிள்ளையான விரோசநனென்பவன், க்ஷீராப்தியில் எம்பெருமான் ஸந்நிதியில் கைங்கரியஞ் செய்துகொண்டிருந்தான். பகவான் யோகநித்ரை செய்யும்பொழுது முநிகள் முதலியவர்கள் ப்ரஹ்லாதாழ்வான் பிள்ளையென்கிற நம்பிக்கையாலே அவனைமாத்திரம் பகவானிடத்தில் வைத்துவிட்டு, தாங்கள் யாவரும் வெளியில் போனார்கள், அப்பொழுது அந்த விரோசநன் பகவானுடைய கிரீடத்தை எடுத்துக்கொண்டு பாதாளலோகம் போய்விட்டான். எம்பெருமான் யோகநித்ரையை விட்டு எழுந்தருள பகவத்ஸேவகர்களான முநிகள் ஸர்வர்களும்வந்து பகவானை ஸேவிக்க, எம்பெருமான் திருமுடியில் திருவபிஷேகத்தைக்காணாமல் ஒருவருக்கொருவர் பயந்துகொண்டிருக்க, பகவான் "நான் தூக்கத்திலிருந்தபடியால் எனக்கொன்றும் தெரியாது" என்று சொல்ல, எல்லாரும் கூடி விரோசநனை யிங்கு காணமையால் அவன்தான் ஸ்வாமியின் திருவபிஷேகத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான் என்று நிச்சயித்து, பெரிய திருவடியைப் பார்த்து திருவபிஷேகத்தை அவனை ஜயித்துக் கொண்டுவரவேணுமென்று எல்லா முநிகளும் நியமிக்க, உடனே கருடனும் பாதாளலோகஞ்சென்று, அந்த விரோசநனோடு யுத்தஞ்செய்து அவனை ஜயித்து, அந்த கிரீடத்தை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறபொழுது ப்ருந்தாவநத்தில் கண்ணனை ஸேவித்தவுடனே இந்த கிரீடத்தை இந்தக் கண்ணனுக்கு சாற்றவேணுமென்று நிச்சயித்து, கருடன் கண்ணனுடைய திருமுடியில் சாற்றியருளினார். அந்த பெரிய கிரீடமானது பாலனான கண்ணனுடைய திருமுடிக்கு யோக்யமாயிருந்தது என்பது யாதவகிரி மாஹாத்ம்யத்தில் கண்டு கொள்வது ॥ ॥௪௯॥

अव ॥ अथ दैत्यारिदैत्यकुलसंहारदक्षतां दैत्यारिसहायकारित्वं वर्णयति :—

(३८) रन्ध्रा[illegible] पक्षवि-
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible]जयिनो वैजयन्तीशकुन्तः ॥

व्या ॥ रन्ध्रेति । [illegible] (वैजयन्तीशकुन्तः) ध्वजस्थो गरुडः [illegible] ॥ ॥ ३८ ॥

(அ—கை) அஸுரர்களுக்கும் பகவானுக்கு முண்டான யுத்தத்தில் கருடன் பகவானுக்கு ஸஹாயமாயிருந்து கொண்டு, பகவானுக்கு ஜயமுண்டாக்கிறெரென்கிறார் "ஹந்யாத்" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஸம்வர்த்த	ப்ரளயகாலத்தினுடைய
ஸந்த்யா	ஸந்த்யாகாலத்திலிருக்கிற
கநகடாப	மேகஸமூஹம்போல
ஸ்பூர்ஜத்	விளங்குகிற
பக்ஷ	சிறகுகளுடைய
விக்ஷேபவிஹார	உதறுதலாகிறவிளையாட்டினாலுண்டான
வாத	பெருங்காற்றினுடைய
க்ஷோபாத்	அடித்தலாலே [டேகூட
தூலாணுகல்ப	பஞ்சின்லேசத்தின் ஸமூஹத்தோ
தூலராசேய	ராசில் வைக்கவேண்டிய
தைத்யயோதா:	அஸுரஜநங்களையுடையவரும்
அப்ரதிமை:	அப்ரதிபடமான
திவ்யாவதாரை:	திவ்யசரித்ரங்களாலே
தீவ்யந்	விளங்குகிறவருமான
தநுஜவிஜயிந:	அஸுரசத்ருவான பகவானுக்கு
த்வஜபக்ஷீந்த்ர:	த்வஜபூதரான கருடனவர்
அஸ்மாகம்	அடியோங்களுடையதான
புண்யபாபை:	புண்யபாபங்களாலே
ஸம்ஹிதம்	வந்திருக்கிற [ஹத்தை
ஸஹிதாநீகம்	ஸுகதுக்கானுபவரூபமான சத்ருஸமூ
ஹந்யாத்	போக்கடிக்கட்டும்

கருத்து ப்ரளயகாலத்திலுண்டான மேகவரிசைபோல் விளங்குகிறசிறகின் உதறுதலினாலுண்டான காற்றினாலுதறப்பட்ட அஸுரஜனங்களாகிற பஞ்சின்லேசத்தையுடையவரும், திவ்யசரித்ரங்களாலே விளங்குகிறவருமான பகவானுடைய த்வஜபூதரான பக்ஷீந்த்ரன், அடியோங்களுடைய புண்யபாபங்களினாலுண்டான ஸுகதுக்கானுபவத்தைப் போக்கடிக்கட்டும். ॥

முன்காலத்தில் மால்யவான் முதலிய ராக்ஷஸர்களோடு பகவான் யுத்தஞ்செய்யும்போது வாஹனமாயிருந்தகருடன் தன்பக்ஷவாதத்தினலே, நசையற்ற இலைகளை பலவானனகாற்று அடித்துத் தள்ளுமாப்போலே, மால்யவான் முதலியவர்களை அடித்துத்தள்ளினரென்று ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டத்தில் "ஸுஹ்ருத்ராக்ஷஸைராவிஷ்டம் ஶரஜாலாவ்ருதாம்பரம் । வைநதேயஸ்தத: க்ருத்த: பக்ஷவாதேந ராக்ஷஸம் ॥ வ்யபோஹத் பலவாந் வாயு: ஶுஷ்கபர்ணசயம் யதா । திஜாம்ஶு பக்ஷவாதேந த்ராவிதம் த்ருஶ்ய தத்பலம் ॥ ஸரோஷ்வஸ்தபலோத்ஸாஹம் ஶாஜாதிஹிதோயயௌ । பக்ஷவாதபலோத்ஸ்ரஷ்டோ மால்யவாநபி ராக்ஷஸ: ॥ ஸ்வபலேந ஸமாகம்ய யயௌ லங்காம் ஹ்ரியாவ்ருத:" என்று சொல்லியிருப்பதை "ஸம்வதஸ்ய" என்பதால் அருளிச்செய்தாரென்று சொல்லலாம். அன்றிக்கே, "யோதிஸம்ஹதம் ஸுக்ருதம் தேந தேயமிஹாரதம் । ஶ்யாமஶ்ரீ ஶ்யாமதேஹ ஸ்வவிஸாது ரோசந ॥ ஸஹஸ்ராக்ஷேயாஶ்ச யோதிதிஜா ஹதா:" என்று ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில் உத்யோகபர்வத்தில் சொல்லிய படியை "ஸம்வதஸ்ய" என்பதால் அருளிச்செய்தாரென்றுஞ் சொல்லலாம். ॥ ॥௫௦॥

அவ॥ அத வேதாகாரோ கருத்மாநேவ ஸர்வாபத்ஸு ஶரண்ய இத்யாஹ அநேந ஶ்லோகேந:—

(௫௧) யத்பக்ஷஸ்தா த்ரிவேதீ த்ரிகுணஜநநிபிஸ்ஸ்தூயதே யஶ்
ஶரண்யோ வர்ணவேஷ்வஶஸ்ய காணாம் ஶகிஜிஹ்மஷ்டேதநாயவஸ்த்ருஷ்டநாய: ।
தேக்காவெ்யாவஸ்தாத்ஸ த்ரியா
ஶநியிரவாஹாயதாத்தாயதாஸ்யாதாநேக்ஷஸியாஷ்டஸிஷ்டஶாநி
வர்ணவைஷம்யஹேதோஹிநோ வாஹதேநம் ஸ்து:॥

வ்யா॥ யதிதி । (த்ரிவேதீ) த்ரயாணாம் வேதாநாம் ஸமாஹாரஸ்த்ரிவேதீ, வேதத்ரய்ணீதி யாவத். (யத்பக்ஷஸ்தா) யஸ்ய ஶரீரஸ்ய பக்ஷவதீ (யச்ச்ரண்யேஜ்ஜு:) யஸ்ய ஶரீரஸ்ய தேஜாநஸ்த்ரி ஷட்வெ்யாபய்வீய தேஜோநாஶேந குணவிஷ்ட:, வர்ணைஷேஷிதிஶேஷ:. (த்ரிகுணஜநநிபி:), ஸக்ஷ்வரஜஸ்தமோ ஶர

णाधारायाः सम्पत्तेः (यज्वने) ददित्रे. (इह) लोके (वेदवर्तकानाम्) त्रिवर्गः, यज्ञायज्ञकानाम् उत्तमः, तत्त्वप्रदर्शनपरेषु वेदेषु, पुरुषार्थविशेषः, तेषाम् (वेदानाम्) उत्तमः (यज्ञानाम्) येन गरुत्मानाधवान् (न्यायवत्) वेदवर्णानायवत् (गतिं) सद्गतिं (अहते) प्राप्नोति, हरिविषयज्ञानम्, तत्त्वविषयपरमेष्ठितत्त्वम्. (त्रियामनिधिः) षड्गुणाकरः (त्रातानेकः) रक्षितानेकजनः, नागासुराहिप्रमुखसर्वं व्याजीकृत्य रक्षितदेवादि जनजातम्. (त्रिपुरविजयसमरे) सर्पारिवेनायसंहारी (त्रियामिः) त्रीण्यक्षराणि बहुविधानामज्ञानं यज्ञस्य, यस्य, विद्योतितम्. (वाचनेन्द्रः) वाहनायितः, (सः) गरुत्मान् (नः) अस्मान् (वेदकाव्याख्यातारः) हरिविषयकज्ञानका त्रयीवित्ताः (रूपताः) दीपताः (स्वाताः) पायाः (त्रायताम्) रक्षतु. गायत्र्या कृतपावकत्वं निरस्य पुरुषार्थं प्रकाशकवितत्त्वम्. त्रिगुणज्ञानिभिरिति त्रिगुण वनवज्ञानिभिरिति ...त्रयाणां वेदवर्तकानाम् वरेण्यानाम् यतिं यस्य जगत्त्रये व्याप्य आधारभूतस्य वावकानां विधानकानां वरेण्यावाक्यमित्यर्थः ॥ ॥௫௧॥

அ—கை. வேதாத்மாவான கருடன் நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பவரென்று அருளிச்செய்கிறார் "யத்பக்ஷயோ" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
த்ரிவேதீ	மூன்று வேதங்களானது
யத்பக்ஷயோ	யாதொரு கருடனுடைய சிறகிலிருக்கிறவைகளோ
யத்குணஜ்ஞா:	யாதொரு கருடனுடைய க்ஞானசக்தி முதலிய குணங்களையறிந்த (புருஷர்களினுலே)

त्रिगुणजलनिधिः ஸத்வ, ரஜஸ்ஸு, தமஸ்ஸு என்கிற மூன்று குணங்களுக்காதாரமான ப்ரகிருதியாகிற ஸமுத்ரமானது

तीर्यते	தாண்டப்படுகிறதோ
इह	இந்தலோகத்தில்
त्रैवर्गिकाणाम्	தர்மார்த்த காமஸமூஹங்களையபேக்ஷிக்கிறவர்களான புருஷர்களுடைய
सार्थः	ஸமூஹமானது
यन्नाथः	யாதொரு கருடனை நாதனையுடையதாயிருந்துகொண்டு
नाथवत्	ஸர்வலோகநாதனை பகவான்போல
गतिम्	நல்ல கதியை
याति	அடைகிறதோ
षाड्गुण्यनिधिः	ஆறு குணங்களுக் கிருப்பிடமானவரும்
त्राताऽनेकः	இரக்ஷிக்கபபட்ட அநேக ஜநங்களையுடையவரும்
त्रिदशरिपुचमूमोहनः	தேவசத்ருக்களுடைய ஸைந்யங்களுக்கு மோஹநத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவரும்
त्रियानः	மூன்றுஸ்தானங்களையுடைய பகவானுககு
वाहश्रेष्ठः	வாஹநச்ரேஷ்டருமான
सः	அந்த கருடன்
नः	அடியோங்களை
त्रैकाल्यावस्थितात्	மூன்று காலங்களில் வந்திருக்கிற
दीर्घात्	நீண்டதான
अघात्	பாபத்தினின்றும்
त्रायताम्	இரக்ஷிக்கட்டும்.

கருத்து எவருடைய பக்ஷத்தில் வேதஸமூஹங்களுமிருக்கிறதுகளோ, எவருடைய க்ஞாநம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்ஸு, இவை முதலிய குணங்களை யறிந்தவர்களான புருஷர்களாலே ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ரமானது தாண்டப்படுகிறதோ, தர்மார்த்தகாமங்களை யிச்சிக்கிறவர்களுடைய ஸமூஹமான

து, பகவானெப்படி யாதொரு கருடனாலே நாதவானாயிருந்துகொண்டு ஸஞ்சாரத்தை யடைகிறாரோ, அப்படியே நல்ல கதியை யடைகிறதுகளோ, க்ஞாநம் முதலிய ஆறு குணங்களை யுடையவரும், தேவசத்ருக்களான அஸுரஸைந்யங்களுக்கு மோஹத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவரும், க்ஷீராப்தி, ஸூர்யமண்டலம், யோகிகள் ஹ்ருதயமென்கிற மூன்றுஸ்தானங்களில் எப்பொழுதும் வஸிப்பவரான பகவானுடைய வாஹனச்ரேஷ்டருமான அந்த பெரிய திருவடி நயினார் ஸுக்ருதவிஷ்வக்ஸேநாதிகளில் வந்திருக்கிற நீண்டதான பாபங்களினின்றும் அடியோங்களை யிரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥௫க॥

அவ ॥ ஸ்தோத்ரப்ரபாவம் ஸூசயதி :—

(௫௨) ஸௌபர்ணீம் பஞ்சாஶதம் யாமதநுத விநதாநந்தநம் நந்தயிஷ்யந் க்ருத்வா ஶிரஸா தார்க்ஷ்யம் கவிகதகஶடாகேஸரீ வேங்கடேஶ: । தாமேதாம் ஶீலயந்த: ஶ்ருதிவிஷயபரவ்யாப்திஸேவாதிவீரா: ப்ராஜ்ஞா ஸத்வஸ்த்ராஹா: க்ருதிதரஸமேதாஸ்த்ய ஸ்வாராஜ்யம் ॥

இதி கருடபஞ்சாஶத் ஸமாப்தா.

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதஸ்ய வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு கருடபஞ்சாஶத் ஸம்பூர்ணா.

வ்யா ॥ ஸௌபர்ணீமிதி । (கவிகதகஶடாகேஸரீ) கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹ: (வேங்கடேஶ:) வேதாந்தாசார்ய:. (தார்க்ஷ்யம்) தஸ்ய ஶ்ரத்தாஸநம் (ஶிரஸாக்ருத்வா) ஶிரஸி விதாய (விநதாநந்தநம்) விநதாகுமாரம் (நந்தயிஷ்யந்) தோஷயிஷ்யந் ஸந் (ஸௌபர்ணீம்) ஸுபர்ணஸம்பந்திநீம் (யாம்பஞ்சாஶதம்) கருடவிஷய ஸ்தோத்ரபஞ்சாஶதம் (அதநுத) அகரோத் (தாமேதாம்) கருடஸ்தோத்ரபஞ்சாஶதம் (ஶீலயந்த:) அப்யஸ்யந்த: (ஶ்ருதிவிஷயபர வ்யாப்திஸேவாதிவீரா:) ஶ்ருதா:= உபஶ்ருதா:, விஷயரேண= ஸம்யேந, வ்யாப்த்யா, ஜ்ராப்த்யா, ஸே

𑌯𑍇𑌨 = 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌨𑌾, 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌨𑌾 = 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌨𑌵, 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌃, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌃 (𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰 𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌃) 𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌃. 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌤𑌾𑌯𑍁𑌵𑌾𑌰𑍂𑌢𑌯𑌾𑌃, 𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌃 = 𑌵𑍈𑌰𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌃, 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌃 = 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑍁𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌷𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌃. (𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌕𑍃𑌪𑌾𑌹𑌵𑌤𑌿) 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇. (𑌇𑌤𑌰𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑍈𑌃) 𑌇𑌤𑌰𑌗𑍁𑌣𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌫𑌲𑍈𑌃 (𑌕𑍃𑌤𑌂) 𑌫𑌲𑌂. 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌸𑌿𑌨𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌵𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑌜𑌤𑌨𑍍𑌤, 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌿𑌶𑍀𑌲𑌨𑌪𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌇𑌹𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌾𑌭𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌕𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌹 𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌕𑌵𑌿𑌕𑌥𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌕𑌥𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀 𑌪𑌰𑌵𑍇𑌦𑌿𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌕𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ‖ ‖௫௨‖

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿
𑌵𑌾𑌸𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾
𑌶𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾.

அ—கை. இந்த கருடபஞ்சாசத் என்கிற ஸ்தோத்திரத்தை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு பலமருளிச்செய்கிறார் "𑌯𑍇𑌨𑍈𑌕𑌾𑌂" என்பதால்

பதம்.	உரை.
𑌕𑌵𑌿𑌕𑌥𑌕 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍀𑌰𑌵𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀	கவிதார்க்கிகாளாகிற யானைஸமூஹத்திற்கு ஸிம்ஹம்போன்றவரான
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌃	வேங்கடேசனென்னும் திருநாமமுள்ள நிகமாந்தமஹாதேசிகன்
𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂	பெரிய திருவடி நயினருடைய நியமநத்தை

शिरसा कृत्वा	சிரஸினால் வஹித்து
विनतानन्दनं	விநதையின் குமாரனான பெரியதிருவடி நயினாரை
नन्दयिष्यन्	ஸ்தோத்திரம் பண்ணிக்கொண்டு
सैकां	ஒருச்லோகத்தோடு கூடிய
यां पञ्चाशतं	எந்த ஐம்பதுசலோகத்தை
अतनुत	செய்தருளினாரோ
तामेतां	அந்த கருடபஞ்சாசத் என்கிற ஸ்தோத்திரத்தை
शीलयन्तः	அப்யாஸம் பண்ணுகிறவர்கள்
शमित	போக்கடிக்கப்பட்ட
विषधर	ஸர்ப்பத்தினாலேயும்
व्याधि	ஜ்வரம் முதலிய வ்யாதியினாலேயும்
दैव	பிசாசம் முதலிய தேவதைகளினாலேயும்
आधि	மநோவ்யாதியினாலேயுமுண்டான
बाधाः	பீடைகளை யுடையவர்களாயும்
काङ्क्षा	அபீஷ்டத்தினுடைய
सारस्य	முன்னமே [அடையப்பட்ட]
पूर्वलाभाः	இலாபத்தையுடையவர்களாயும்
तार्क्ष्यकल्पाः	பெரிய திருவடிநயினார் போலவும்
भवन्ति	ஆகிறார்கள்
इतरफलैः	வேறு பலங்களினாலே
कृतं	போரும்.

கருத்து. கவிதார்க்கிக சிங்கரான ஸ்ரீதேசிகன் "தன் விஷயமாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்யக்கடவாய்" என்கிற பெரிய திருவடி நயினாரின் நியமநத்தை சிரஸா வஹித்து, கருடநதியில் நீராட்டம் செய்தருளி, தீரத்திலிருக்கிற அரசமரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற பெரிய திருவடி நயினாரை கருடபஞ்சாக்ஷரியை த்யாநித்துக்கொண்டு ஐம்பத்தொன்று சலோகததினாலே ஸ்தோத்திரம் செய்தருளினார். அந்த ஸ்தோத்திரத்தை யப்யஸிக்கிற புருஷர்கள், ஒரு விதமான வ்யாதியில்லாதவர்களாய் ஸகலாபீஷ்டங்களையும்பெற்று

தர்மார்த்தகாமங்களில் ஆசையற்றவர்களாய் கருடனுக்கு ஸமானர்களாக ஆகிறார்கள்.

ஜயஜய கோமலஶ்ருதிகே ஜயஜய ஸம்ஹாரிஸேவிதபதாப்ஜே ।
ஜயஜய ஜகந்நியதநயே ஜயஜய ஜநதாக்ஷிஸாக்ஷிபூர்ணம் காந்தே ॥

ஶிஷ்யேண ஶ்ரீநிவாஸேந ஸ்வல்பவ்யாஸஹிதா மயா ।
விஹகேஶஸ்துதேர்வ்யாக்யா க்ருதா ப்ராவிபஞ்சஸக்திபி: ॥

தமிழ்ப்ரதிபததாத்பர்யம் முற்றிற்று.

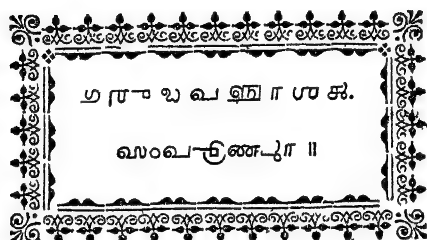

ஶ்ரீ:

க்₃ரந்த₂ஸ்ய ஶுத்₃தா₄ஶுத்₃த₄ பத்ரிகா.

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்₃தி.	ஶுத்₃தி.
௪	௨	வெஜூக்டநாஶோ	வெஜூக்டநாயநாஶோ
„	௧௨	வஞாஶதீம்	வஞாஶதம்
௫	௧௩	யோவெ	யக்ஷவெ
௬	௧௫	ஜெஷிவ	ஜெஷிவு
௯	௧௬	க்ஷிவஶ	வக்ஷிஶ
௧௨	௧0	அர்த	அர்த்த
௧௪	௨௮	வ்ராஷிதஃ	வ்ராஶாஷிதஃ
„	„	ஷ்ஷவணை	ஷ்ஷாவணை
௧௬	௨௬	த்ரிவருத்	த்ரிவ்ருத்
௧௯	௨௬	வி, கரு	வி, இதில் கரு,
௨௨	௧௨	வணக்ஷஶா	வணகாஷஶா
௨௭	௧0	சதரு	சத்ரு
„	௨௮	கூநத	கூநத்வ
௩௩	௧0	வாஷவஷம்.	வாஷஷம்
௩௫	௧௬	ப்ர்கா	ப்ரகா
௩௮	௧௨	வேரிட	வேரு இட
௩௯	௧௮	றமெதாவெ	றமேதாவெ
௪0	௧௫	வஞாஶஷி	வஞாஶதி
௪௧	௧	ஶ்ரதா	கூஶ்ரதா
௪௮	௨௫	டையதுக	டையவைக
„	௨௯	டையதுக.	டையவைக.
௫௧	௧0	தீ்ரதீய	த்ரதீய
„	௧௫	புரப்	புறப்
„	௨௭	ஆகார	ஆஹார
௫௨	௧௩	க்ரிஹி.	க்ரஹி

பக்கம்.	வரி.	அஶுத்தம்.	ஶுத்தம்.
௫௨	௧௮	ஆகார	ஆஹார
,,	௨௧	விடுவக்கி	விடுவிக்கி
௫௩	௨௨	பேண்	பெண்
௫௪	௨௫	ஸர்ப	ஸர்ப்ப
,,	,,	மையி	மயி
௫௫	௧௧	ஸர்ப்	ஸர்ப்ப
,,	௧௫	ஆகார	ஆஹார
௫௬	௨௮	அமிர்த	அமிருத
௬௩	௭	வயா	வ்யா
,,	௧௨	விழுங்கிற	விழுங்குகிற
௬௬	௧௩	டிசொ	டிச்சொ
௬௫	௩	இரத்த	இரக்த
,,	௨௯	இரத்த	இரக்த
௬௮	௧௬	இரத்த	இரக்த
௬௯	௨	இரத்த	இரக்த
௭௧	௭	ஆனை	யானை
,,	௧௫	தேவலொ	தேவலோ
,,	௧௯	ஆனை	யானை
,,	௨௪	ஆகா ர	ஆஹார
,,	௩௧	ஆகார	ஆஹார
,,	௩௨	ஆகார	ஆஹார
௭௨	௨௭	கடுண்	கண்டு
௭௪	௧௩	ஞாநட	ஶ்ரீஞாநட
௭௮	௫	தேவலொ	தேவலோ
,,	௧௬	ச்லேஷ	ச்லேஷை
௮௦	௫	இந்தர	இந்த்ர
,,	௧௫	விஶ்வா	விஶ்வா
௮௪	௭	ஸஹ்ஐவெ	ஸஹ்ஐவவெ
,,	௧௨	ஶாஸ்த்து	ஶாஸ்தாரு
,,	௧௯	ஹஸ்தைெ	ஸஸ்தை

பக்கம்.	வரி.	அசுத்தி.	சுத்தி.
௮௪	௨௧	[illegible]	[illegible]
,,	௩௦	[illegible]	[illegible]
௮௫	௧௯	உலகு	உலகை
,,	௨௦	பட்ட	பட்டதோ
௮௬	௧௫	[illegible]	[illegible]
,,	௧௬	[illegible]	[illegible]
௮௭	௩	[illegible]	[illegible]
௯௦	௨	பர்வதத்தி	பர்வத்தி
௯௫	௨௫	களிள்	களின்
௯௬	௩	ஸர்பப	ஸர்ப்ப
௯௭	௨௬	[illegible]	[illegible]
௧௦௦	௧௦	[illegible]	[illegible]
,,	௨௪	[illegible]	[illegible]
,,	௨௭	[illegible]	[illegible]
௧௦௧	௨௬	[illegible]	[illegible]
௧௦௨	௧௪	நாசககங்	நாசகங்
௧௦௩	௩	லேக	லோக
,,	௮	[illegible]	[illegible]
,,	௧௨	கிதுமா	கிராதுமா
௧௦௯	௨௪	ஸ்திரி	ஸ்த்ரீ
௧௧௦	௭		[illegible]
௧௧௨	௫	[illegible]	[illegible]
௧௧௫	௯	யுளள	யுள்ள
,,	௧௦	டருவம்	டவரும்
௧௨௨	௨௫	பவர்க	பவைக
௧௨௩	௪	[illegible]	[illegible]
௧௨௭	௬	[illegible]	[illegible]
௧௨௮	௯	[illegible]	[illegible]
,,	௨௩	[illegible]	[illegible]
௧௩௧	௨௪	பந்த்தி	பங்க்தி

பக்கம்	வரி	அஶுத்தி.	ஶுத்தி.
௧௩௨	௧௧	ஆகார	ஆஹார
௧௩௩	௧௧	நாயஂ௦டு	நாயடு௦
௧௩௪	௧௮	உச்சவா	உச்ச்வா
௧௩௫	௧௯	ஐஞ	உஞ
௧௩௬	௧௧	கொள்ஞு	கொளஞு
௧௩௭	௧௭	க்ஷ்ணா	க்ஷ்ணா ண

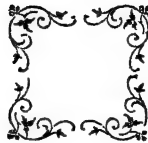

ஸ்ரீ: ||

ஸ்ரீமத் ஹயக்ரீவ பரப்ரஹ்மணே நம: ||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம: ||

ஸ்ரீவேங்கடேஶ கண்டாவதாரை: ஸ்ரீரங்கராஜ
திவ்யாஜ்ஞாலப்த வேதாந்தாசார்ய பதை: ஸர்வதந்த்ர
[illegible] கருணாகடாக்ஷ [illegible]
[illegible]
கவிதார்கிக கண்டீரவை:
ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹாதேஶிகை:
ஸங்க்ருஹீதா

* ஸ்ரீ தேஹலீஶஸ்துதி: *

[illegible]
ஸ்ரீ [illegible] தேஶிகவம்ஶ [illegible]
ஸ்ரீ ராகவாசார்ய [illegible]
ஸ்ரீ தாதாசார்யேண
விரசிதயா வ்யாக்யயா
[illegible]
[illegible], ஸ்ரீ ரங்கநாதாசார்ய விரசிதயா
[illegible] வ்யாக்யயா ஸாகம்

[illegible]
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஸ்ரீ தாதாசார்யேண
[illegible]
[illegible]
"ஸ்ரீ [illegible]"
[illegible] ப்ரகாஶிதா ||

பரிதாபி-ஸூ கார்த்திகை-மீ

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீகோமலவல்லீநாயிகாஸமேதாபயப்ரதாஶ்ரிதவர
ப்ரஹ்மணே நம:

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

* ஸவ்யாக்யாநஹம்ஸஸந்தேஶ: *

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

(௨-ஶ்லோ.) விக்ராந்த்யா யேந விஜிதாநி ஜகந்தி ஹந்த
விஶ்வஸ்ய யம் பரமகாரணமாமநந்தி ।
விஶ்ராணயந் ப்ரணயிநாம் விவிதாந் புமர்த்தாந்
தேவ: ஸ மே பவது தேவவராதிராஜ: ॥

வ்யாக்யாநஸங்க்ரஹ: ॥

த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடித்ரிதஶகணஸம்ஸேவிதபதஸ்ஸஹஶ்ரீ: ஹஸ்திஶ்ருங்காக்ர்யம் கநககநகநீரோதயஸிம்ஹஸநு । ஸ்பீதாநாநாத்மஸ்வ அவகீர்ணஸ்வக்த ப்ரஶாஸ்த்ருக்ரஸ்ருஷ்டாப்ரஶோ மநஸி மமநித்யம் விஹரது ॥ நிஜப்ரத்யேந தரஸாயோவிஜிதம் ஸாரா ணாமாத்ம்ய ஸவ்ய ஜகதீ வஶிபோஷ்யதேவ: । ஸோயம் பூர்வி நியதிப்ரதேஜநி யேந ஹந்த தேவ விக்ராந்தஸ்திதாநாமாஜாநி ॥ வேதாந்தாநாமஜஸம்யநீதாவிஷயபூதாம் ஸத்வ ப்ராஶயே: । புருஷார்த்தயோஸ்ஸம் க்ருத்ஸ்நம் க்ஷமாவாந்ஸ்வயஞ்ச வஶ்யாமிணீ ப்ராத்தவ்யாதாஸ ॥ ஶதமேவதா ப்ராந்தியாதவ்யேநக

[illegible] 𑌕𑌮𑌲𑌜𑌨𑍁𑌷𑌾𑌮𑍍 । [illegible]
[illegible]𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑌾𑌮𑍍
𑌤𑌨𑍁𑌜𑍋 [illegible] । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶𑌨𑍁𑌤𑌿𑌮𑍇𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌹 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕-[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌜𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌦𑌃 [illegible] 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾𑌬𑌿𑌰𑍁𑌦𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌨𑌾𑌮𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌣𑌿𑌃, "[illegible] 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 [illegible] 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯[illegible] । 𑌰𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿, 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌤𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑍇 । 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌯𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌤𑌯𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌯𑍁𑌜𑍇" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌕𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌸𑌾𑌧𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍, "[illegible] 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 । [illegible]" [illegible] "𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍" [illegible] "[illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌃 । [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] "𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣[illegible] 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌨𑌾𑌶𑌿𑌨𑍀 । [illegible] ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌤𑍀 [illegible]" [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍀[illegible] "[illegible] । [illegible]" [illegible]

க்ஷவ்ரகாரேண தவக்ஷவ்யாநஸ்ய ஶ்ரீகண்டாசார்யேணஃ ‹‹ ஹஸவஷ்க
ஷ்ரீவாஷெநஸவஉஷிஜிரஹஸ்ரூநஃ । க்ஷஸிநு ஷெஶெஷஹாவா
ணெ வரஷெஹவகெஶவ ॥ வாஷெநஷக்ஷிணெஶெநவயாரஃ
ஷெதவிக்ஷஃ வவாஃ । ஶாஶாஷிஶ்ரதா கதவெஶா ரயாஜாஷிவ
வர்யஃ ॥ ஹர்ஷெதஹவெஸ்யாகாஷெ வதஉஶாஷெநzவிதக்ஷ வ
ஷொ । ஜஹாதிஷ ஶஹாவாஷஹா ஸவெஉஷாம் ஷிதரவெ
யூக்ஷ ॥ ஷக்ஷிணெதா கரெஶஜூம் வாஷெவக ம் ஶஷாஷாஷெ ।
க்ஷயிஹக்ஷவாராயீஷெந நிஶிதம் ஸநஷீதயெ” ஐதி வ ராயஉ
நயா ‹‹ ஜ்ஞாகஸாவாஜூஜெநஷ்ஷஸ ஷெவஷெவொஜநாஷஉநஃ ॥
ஶ்ரீ ஹரீ நீஜாஸஹிதஃ வ ஸணொரவஶாதநஃ ॥ ஶ்ரீகணொ
ஷஉஶஉயாஶாவஜ்ஞாகஸா வாஜூஜஹாஶநெஃ” ஐதி ஹக்தாந
ஹாஷஉம் தி விக்ஷஶரவெணாவதீணஉவதஃ ஹஶவதஷ்ஷதி
ரவஃ வவாஷம் தநவொஷாஸரவவாரஹெஷெவஷ
யாவிகீஷஉநு, க்ஷஷள ‹‹ ஶஜஜாவாரயாக்ஷாநாம் நிதஷு வய
தாதநாம் । ஜவதாம் ஜஹதாஷெஷ்வ விநிவாஷொநவிஷ்ஷெதெ”
ஐதி ஶஜஜாவரணஸ நிவிஉவவரிவஶாவஷயஉதயா ஶிஷா
ஷாரவ ராவுகெஷ ‹‹ ஶஜஜாதீநி ஶஜஜஶயநி ஶஜஜாஷாநி ஶா
ஷாணி வ யஷெ, க்ஷஶீநஉஶவி யாவஷ்ஷ நிஷெஉஶொவாzவிக
நவம்” ஐதஶீராஷநதவஸ வஉவாஶவஷக்ஷணகெஷ
‹‹ திவிக்ஷ ஶவஸ ஜயவிஷ்ணிஶாயிதம் நிஶகெஷெ” ரிதி திவிக்ஷ
ஶாவதாரவஸ ஶ தள வஹவஷெஶெ உக்ஷஷதயா வதி
வாஷநவதீதராவாஶீவஉஷ்ஷ நிஷெஉஶரவவா தி விக்ஷஶவிஷ
யம் ஶஜஜஷிரஉரதி । விக்ஷஷெஜதி । (ஷெராவவாரஶயிராஜஃ) ஷெர
வவாரவஸ = ஶ்ரீகஷெணாரவகஷெக்ஷதஸ, ஈயிராஜஃ = ஈ
யிநாயகஃ, ஈயிகொராஜா ஈயிராஜஃ. ‹‹ காஹதிவஈஷய” ஐதி
தஸவாஶஷெ ‹‹ ராஜாஹஷ்ஷவிஹஷஜி” திஷி பிஷொவஃ.
(வஃ) ஹவநு (ஷெ) ஈகிஷநவஸ ஶஶ, ‹‹ கதஉ கஶஉணொஃ
கதீ” திகஶஉணிஷவீ. (ஷொஷூ) ரகக்ஷகஃ, ‹‹ ஶவாரக்ஷ
ணெ” ஐதியாஷொஃ ‹‹ ணவஶ தவா” விதிதஷதயஃ. (ஹவ.
த) ‹‹ ஹவஸதாயாஶி” தியாஷொஃ க்ஷஶீரஷெஉ ‹‹ ஷொஷெ”.
க்ஷிஷொஷி ஐவஸதிஜாஷெஷிஶ ‹‹ வஷ்ஷா” ரிதிஜகாரஷெஸாகாரஃ.

पार्श्वयोः प्रणयनं रक्षार्थमिति भावः। नन्वेतस्य पार्श्वयोः प्रणयने तथा कृत्वा तस्यैवानयनस्यादित्या-शङ्क्याह। विप्रणयन्तीति। (प्रणयनं) सर्वपात्राणामिति नाम, प्रणयः = यात्रा गच्छतीति प्रणयनः। इतिः। तेषां (विधियातु) तत्रापि नीयमानानां प्रदेशे प्रपत्तियातु (पार्श्वयोः) पार्श्वयोः (विप्रणयतु), वितरतु, "निर्दिष्टानां देवताशब्दानामेवैको बहूनामेकार्थवादित्वात्", अतोऽन्येषां पार्श्वयोः नात्र देवता सर्वजनः, इत्यावृत्त प्रकारेण तत्तन्नाम तत्र प्रेक्षितानामत्रप्ये तत्रलक्षणम् प्र इति भावः। यथा, प्रणयः = प्रेम, हस्तेति यावत्, सर्वेषामेवेति प्रणयनः, हस्ता इत्यर्थः। तत्पर्याय... तेषां (विधियातु पार्श्वयोः विप्रणयतु) शरीराणां प्रत्यक्षं पार्श्वयोः वितरतु। "शरीराणां पार्श्वयोः सोमं... " इत्यत्र प्रकारेण हस्तानां सर्वप्रत्यक्षेति भावः। ... पार्श्वयोः प्रयोजनं यज्ञस्य सर्वेति भावः। "प्रणयस्य ... विप्रत्वे प्रयोजने" इत्यत्र ... "प्रणयन" इति ... अवान्तरप्रकरणतीर्थस्य ... प्रकारणस्य ... पार्श्वयोः प्रयोजनं कथं ... तत्राह। विश्वेष्विति। (यं) ... (विश्व) ... (परकारणं) परं, परः = उत्तरः ... "... परः, ... प्रतिष्ठेयमे" ... प्रतिष्ठा ... यथा, परं-उत्कृष्टं, ... "... " इति कथ्यते, "परः श्रेष्ठे" ... कारणस्य ...

रण्यस्यहिरण्मयापेक्षया उत्कृष्टत्वादित्यर्थः. "वासांसि ते नव
ज्ञातेऽर्थेऽप्यं नावासोऽस्ति । त्रिवृत्स्व कृष्ण" इति रत्न
कोशः. निरवकाशिकत्वात्सत्यावस्थः. तत्र तस्य कारणत्वेन कवि
याग्रयः. पट्टवस्त्रं पट्टकृतवस्त्रान्तरोत्तरावासकारणत्वेन
कं श्री कृष्णारायणमित्यर्थः. (कृष्णजिन) रेखाकृतिं विधा
यति. "सर्ववर्णाय बहुविधरक्त कृष्णेन, यतोदोषाः वाक्तारा
तारिषायते" इत्याद्यपेक्षितव्यं इति विशेषः.
"दुर्गापथ" इति यावत् धौतावस्त्रकाराः वासो तद्धीना
कनानोऽवशेषव्यं. "सर्वं सर्वाणि मरणशीते वस्तून्
आदिपुरुषः । वस्त्रं तस्मात् श्रीयाता
सूत्रं जनताःः ॥ तस्यात्मनः जनानां कृष्णः कनकमौवा
नः । उत्पत्तिकारणजन्मान्तराय वस्त्रं दैवतं तथा ।
यज्ञं उत्तर वस्त्राणि वृत्तिकायावस्था" इत्युक्त
कवचकारेण पार्श्वकारणत्वेन श्री कृष्णारायणवेष्टा
त्रावत्रत्नावतारास्तदेवस्य सर्वव्यवहाराय वस्त्र
धारिणाकारास्तस्यार्थनात्सयवत्नावेति ह्यादि. नन्दता
ऊर्ध्वपरावरादिरागः पार्श्वकारणत्वेन श्री कृष्णाराय
णवेति स्वयं निश्चितं यस्ते, ततस्तथा । विष्णुरूपी
(वेद) सरस्वती (जगती) रोहिणी (सन्धि) "सन्धिः वाक्
पूर्णश्रीरव्यवस्थात्मपूर्ण व्यवहारवती" इत्यारभ्य "सवन
कक्षकव्यवस्था दर्शनस्य दोषावहीता:" इत्युक्त हरिवंश
शाखवचनेन सर्वेषामर्थे प्रत्यक्षं, "पशोर्वायुः
पोषणवपशोः" रीतिवत् सम्प्रवादीनां उपरावः, वा
देशस्य. (विष्णुः) वस्त्रेण कृष्णा, वृत्तवसुपूर्वाः
"कं सावहवित्तेषु" इत्युपनापरः "सर्वपक्ष
स्व पुष्पापूपी" तिलापोदेशः. (वितानि) निश्चितं
सर्वमीक्षकानि, "त्रिणिवदाविकल्प दे विष्णवपूर्वा कथा
हः, तेयाविष्णवासाय पापायेति विकल्पे, वासीर्वं व्यवी
वैदेहिकश्व, विकल्पे व्ययि वीरेषणं, इत्यादयस्क
विकल्पविषयाग्निः. वसतायम वासोऽना
व्यवहारवत्सर्वेऽविद्वत्रानुशीत्राव सवर्यायत्वकः वित

तत्सारसारं [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] याति
[illegible], तदस्य महतो [illegible] विज्ञानमपि लोके [illegible]
[illegible] जगति [illegible] तदा [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ''[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]'' इत्याह ''[illegible]
[illegible] [illegible] विष्णोरनन्तस्य [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]'' इत्यत्र [illegible]
[illegible] तथा च ''ततः कामेन हेतुना देव-
देवो जनार्दनः । [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ॥ यस्य सङ्कल्पविज्ञानमात्रेण देव[illegible] ।
उत्पत्तिस्थिति[illegible] [illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible]
विष्णोस्सर्वगतस्य [illegible]'' इति, उत्तरत्र च ''[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible] [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] । [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ॥ नमो नमः कारण कारणाय
नमो नमस्ते जगदाश्रयाय ते । नमो नमो वेदशिरोन-
ताय सर्वेश भक्तजनार्तिनाशन'' इत्यादिभिर्विविक्ते
[illegible] अवतीर्णस्य सर्वावताराधिराजस्य सर्वकारण-
भूत श्रीनारायणस्य निश्वास[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], तथाहि — तत्र ''विष्णोः'' [illegible]
द्वितीयाध्यायोक्तः [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. तत्राविर्भाव[illegible] सर्वकारणभू-
त श्रीनारायणस्य निश्वास[illegible] [illegible]
कारणत्वविषये [illegible] [illegible],
''विष्णोर्[illegible] जगन्ति [illegible]'' इत्यादावपि [illegible]

प्रथमेन तदीयद्वितीयतर्कपादोक्तः परपक्षप्रतिक्षेपः सूचितः । "विश्वस्य परं कारणं" इत्यनेन विलक्षणत्वं च सर्वस्य कार्यत्वप्रतीत्या सर्वगतः कारणत्वं प्रतिपाद्य निरासपरत्वं तृतीयचतुर्थपादोक्तार्थं संगृहीतम् । "विश्वस्य" इति द्वितीयपादेन प्रथमाध्यायोक्तं जगत्कारणत्वमभिहितम् । "विश्वस्य परं कारणं" इति विलक्षणत्वं च कारणत्वोक्त्या प्रथमाध्यायार्थप्रतिपादनं प्रथमपादोक्तः विलक्षणकारणत्वं प्रधानाद्यपरत्वप्रतिपादनं च व्यञ्जितः । "परंकारणं" इत्यत्र सर्वं परमकारणं इति नियमेन प्रतिपादितम् ... तृतीयपादार्थः सूचितः । "वितरणनिरते" इत्यनेन "प्रणयिनामिति" इत्यनेनाधिकारविशेषप्रतिपादनाच्च मोक्षसाधनं प्रतिपाद्य उपासनाप्रकारं साधनत्वं ... तृतीयाध्यायार्थः सूचितः, यथा, प्रणयिभ्यः फलप्रदानकारणत्वप्रतिपादनाच्च । "विश्वस्य परं कारणम्" इत्यनेन परस्य ... कारणत्वप्रतिपादनात् तृतीयाध्यायस्य ... प्रथमपादेन ... परम कारणत्वं ... द्वितीयेन ... तृतीयेन ... चतुर्थेन ... तृतीयाध्यायार्थः सूचितः । "प्रणयिनाम्" इत्यनेन ... तृतीयाध्यायार्थः ... चतुर्थाध्यायार्थः सूचितः । "वितरणनिरते" इत्यनेन चतुर्थाध्यायोक्तः ... मोक्षस्वरूपम्

[illegible] 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑌃. “[illegible]”
[illegible]
[illegible]
“[illegible]” [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible]
[illegible]
[illegible] “[illegible] 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣[illegible] ।
[illegible]” 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷-
𑌣𑌾𑌤𑍍 “[illegible]” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible]
[illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃. “𑌸𑌾-
𑌭𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌰𑌃” 𑌇𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷-
𑌣𑌾𑌤𑍍. “[illegible]” [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯-
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍. “𑌹𑍇𑌤𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤-
𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍, [illegible] “[illegible]
[illegible]” 𑌇𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍, [illegible]
[illegible]. “[illegible] ।
[illegible]” 𑌇𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷-
𑌣𑌾𑌤𑍍. [illegible] 𑌤𑌿𑌲𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 [illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃.
“𑌤𑌿𑌲𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌸𑌂𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇” 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍. [illegible]
[illegible]
[illegible] “[illegible]
[illegible]” 𑌇𑌤𑌿. [illegible]
[illegible] “[illegible]
[illegible]” 𑌇𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. [illegible]

ப்ரணவதீக்ஷாவ்யஸ்ய ப்ராவ்யதா. தத்ராபி தேவ "அஜ ஸ்ருதிவிஸராவ்யம் நகாவ்யம் ப்ரணவஜீவிதம் । ப்ரணயோபஷ்டம்ப யோர்வ்யோ ப்ரணாமஸ்ராரயோபயோ" ரிதி. அஸ்திநுப்ரய ஸுஜம்வலஸந்திவகாவ்யத்தம். "உக்தாவலந்திவகாத ஹஜாஜமள பி:" இதி லக்ஷணாத். அத்ராபி "பரிப்ருஷ்யஹ்யோதம" இதி பரிப்ருத்தாவ்ருத்யநோக்தஸ்ய தமணஸ்ய வ யோபேஜ்வி "விஷ்யக்ஷஷிவேஷ்யாதிவாபிதே வாராஹநிலக்ஷிணீ" திவாரா. ஹவாவகஸ்ய வேநிவேஷாத் "தேவதா வாவகாஸ்ராயேவ ஹரிவாவகா: । தேவவேவேநவ நிஹ்யாஸ்யாப்யேவிதோ மணதாஜவிவா" இத்யாக்யா மணவணப்ராபித்ருஷ்டவ்யா ॥

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாந ப்ராரம்ப:

ப்ரதோவவாஸநீரதம் க்ருபாம்யநிஷேதம் । தேஜஸா ஸம்பூர்ணஸ்ராயம் ஸ்ரீநிவாஸஸர்ணிம் ஹரே ॥ விஷ்யாவயோத்ய விணாரப்ரவகாமாநி ஶ்ரீமம் ஹோமாம்யுஸ்ரக்திவி வீஜயதாவீ தீயது । யஜாராக்ஷதி ஸஹாஜநீவ வ்யந்தம் ஹோஸ்ராவஸேஹவ தாராநியிதேஶிகேந்த்ர: ॥ ஸவ்யதஞ ஸவ்யதஞ ஶ்ரீ வேதாந்த ப்ரார்யேஶவார: । காரணாக்ருதவாராஶிஹேமாஸ்ராஹவதாஸ ஸதா ॥ ப்ரபந்தஸங்கதிம் கவ்யது ப்ரபம்விதாஷாம்ஸேதே । தேஹளீசஸ்துதிவ்யாக்யாம் கரிஷ்யே ப்ருதிபஸ்ஸூக்திபி: ॥

வணிதா: கேவலம், தேசிகனுக்கு ஆழ்வாருக்குப்போலே பகவானிடத்தில் அநுபவிக்கும்போது நாயிகாபாவம் கிடையாது, ஆகையாலே நாயிகாபாவமேவலமாய் ப்ராக்ருதபாஷையாலே பேசுகிறாரென்று அவதாரிகைக்கு வ்யாக்யானஞ் செய்தது அநுசிதமென்பர்கள்; அவர்களை மும்மணிக்கோவை முதலிய ஶ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளைக்கொண்டே தெளிவிக்கைக்காகவும், தேஹளீசஸ்துதிக்கு ப்ரபந்தப்ரபந்தம் நவரத்நமாலையாகை யாலே அத்தோடே இந்த ஸ்துதிக்கு ஸங்கதி சொல்லுகைக் காகவும் மூர்த்தம ப்ரபந்தஸங்கதி சொல்லப்படுகிறது ॥

விஶ்வாமித்ர கோத்ர திலகாநந்தஸூரி ஸௌம்யஜாமாதா தூப்புல்பிள்ளை, ஆழ்வாரைப்போலே ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷைக போகராய்க்கொண்டு "ஸவிஷ்ய த்ருஷ்ண நயநம் ஸ்ரஜம் ஸஹஸ்ரம் மஹஸ்" என்று அச்யுதஶதகத்தில் வடிகூறவமாகவும் நேரிலும் தம்முடைய ஆர்த்தியை தேவநாயகனுக்கு அறிவித்து ஸம்ஶ்லேஷ ஸாக்ஷாத்காரம் முதல் பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ ஸாம்ராஜ்யங்களை ப்ரார்த்தித்திருக்க, எம்பெருமான் மிகவும் ப்ரஸந்நனாய் இவருக்கு ஸேவைகாட்டி கடாக்ஷித்து, இவரைக் கொண்டு உபதேசாநுஷ்டாநங்களாலும் ப்ரபந்தங்களாலும் லோகோபகாரம் பண்ணுகைக்காக திருநாட்டுக்கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோகாமல் இவ்விடத்திலேயே ஸாக்ஷாத் ப்ரஹ்மாநுபவத்தைக்கொடுக்க, அதை ஸ்வஸா அநுபவித்து, அடுத்த ப்ரபந்தமான மும்மணிக்கோவையில் இரண்டு பாட்டாலே, அவனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையும் ஆபரணங்களையும் பிராட்டியையும் அநுபவித்து, அநுபவஜநிதஹர்ஷமாக ஸ்ரீபாதுகையாயிருக்கும் "மும்மணிக்கோவை" என்கிற ஸூக்தியை "இம்மணிக்கோவையுடன்" என்று கௌஸ்துபஸ்ரீபோலே வக்ஷஸ்ஸிலே சாற்றியருளினார். அச்யுதஶதகம் (௯௧)வது ஶ்லோகத்தில் "கார்யாஷ்ட நிஜகுணக்ரமேணஸத்யம் ஸாதாரம் ஸத்ய ஸங்கல்பா:" என்று "நான் ப்ரார்த்தித்தபடியே செய்து என்னை ஸத்யனாகப்பண்ணவேணு"மென்றிவர் கேட்டபடியே "அருடருமடியவர்பால் மெய்யவைத்து" என்று மும்மணிக்கோவை முதற்பாட்டில், ஶ்ரீஷ்ணாதிகளிடத்தில் "ஸர்வகர்மஸ்வஹாஸக்ப்ரதிஜ்ஞாம்" என்று ஸத்யத்தை வைத்தாப்போலே, ஸாதுக்களிடத்தில் ஸத்யத்தைவைத்தானென்று சொல்லுகையாலே தம்மிடத்திலும் ப்ரார்த்தித்தபடியே ப்ரஸாதப்பண்ணி ஸத்யத்தை வைத்தானென்று ஸ்வாரஸ்யமாகிறது. இப்படி யிரண்டு பாட்டாலே அவனை ஸ்வஸா அநுபவித்து ஹ்ருஷ்டராயிருக்க, இந்த ஸ்வஸா அநுபவம் அவனை நெறிகெட அநுபவிக்கும்படியான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை அபேக்ஷிக்கும், அது கிடையாதபோது தரிக்கவொண்ணாதபடி விஶ்லேஷக்குமுடலாயிற்று. அப்போது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ

த்தில் வ்யவஹரித்து அது கைவாராமையாலே மிகவும் ஸ்வஸஜ ராய்க்கொண்டு நாயிகாஹாவஹாவஜராய் " மொழிவார்மொழிவன' என்கிற மூன்றாம்பாட்டில், "பொழிவாரநங்கர்தம் பூங்கரும்புந்தி யபூமழையே" என்று உத்யன்தனக்கு ஸ்வஸாயாரணமான ஐக்ஷ்வ கொதண்டத்தில் வ்யஷவாணங்களை ஸந்தநம்பண்ணி " ஶரவ ஷம்வவஷ ஹ"என்கிறப்போலெ வஷிக்கிறனென்றருளிச்செ ய்தார். இத்தாலே உத்தநவநதநில்வந்து இபபிராட்டி நோவுபடு கிறளென்று ஸூஷிதம். தெவநாயனு மிவளைவிட்டுப்பிறிந்து " ஜெநவஷம்ஶாஜஶேகாஜகீடாஜவஸுரீஸ ரவுாநு । ராவவொ வநயெஸமாத்ராநுகவஸமெதநாஜராத்ர" என்னும், " ஸநிஷ் ஸதஸ்ஶா:" என்னும்படியான அவஸ்தையையுடையவனாய், இப்பிராட்டியிருக்குமிடம் ஓடிவந்து இவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்க, இவரும் ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளை ஸவகாரமாக அநுபவி த்தார். நாலாம்பாட்டிலும் ஐந்தாம் பாட்டிலும், அநுபவித் தது பிராட்டி தன்மையை யடைந்தென்றும், தானான தன்மையை அடைந்தென்றுஞ் சொல்லலாம். இப்படி இவரோடே எம்பெ ருமான் ஸம்ஶ்லேஷிக்க அந்த ஸம்ஶ்லேஷரஸ உதஹஸுகமானவாறே அது ஸாஷிக்கைக்காக, என்னுடைய ஊரான ஸஹ்ந வாரத்துக்கு ரக்ஷணாயநம் போய்வருகிறோமெ ன்று ஸதிஶாத ஸஜாநத்தைப்பண்ணி யருளிச்செய்ய, இப்படி யெ ம்பெருமானாலே ஸஜாநிதரான இவர் " ரூமாரஉநவ ராஜஊ ஊாந ஹிதயஷீ" என்று ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகள் பெருமா னுக்கு உஜஊாஶாஸநமபண்ணியனுப்பினப்போலே தெவநாயனை யனுப்ப, தெவநாயனுமிவளாலே ஸநஜ்ஞாதனாய் கண்களாலே யிவரைப் பார்த்து ரக்ஷணாயநமூருக்கு எழுந்த ருள, இவரும் தெவநாயனைக் காணாமையாலே ஸதஹமவஸஜ ராய் தாம் படும்பாட்டை ஸநவஷெஶத்தாலே பேசுகிறார். தெ வநாயனோடு கலநதுபிரிநதாளொருபிராட்டி, இவள் படுகிறபாட் டை வினவவந்த ஊரார்களுக்கும் தாய்மார்களுக்கும் தோழி சொ ல்லி புலம்புகிறள் " ஆர்க்குமி" தராதி ஆறாம்பாட்டில், ஸவரா யநம்—நிரதிஶயஸளநயமயஶிவிநீவக்ரியையாயும் வர்க்கண

வே தேவநாயகனிடத்தில் அதிமாத்ரப்ரவணையாயுமான இப்பெண் பிள்ளையை உள்ளே மறைத்துவையாமல், நீரே ஸ்வவிஹாரமான ஸர்வருக்கும்ஸாதாரணாராமவஸதியாய்க்கொண்டு விலக்ஷணஸாலதேவம்போல் அக்ஷீந்த்ர ப்ராஸாதத்தில் ஸ்திரப்ரதிஷ்டிதனாய் நின்றவனைக் காட்டினீர்கள், அன்றுதுடங்கி அவனைக்கண்டத்தாலே உண்டான ப்ரேமாவே வடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிற இப்பெண்பிள்ளை “ ஸ்ரியேதும்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸம்பத்ஶோகஜம் ” என்கிறபடியே ஆநந்தாஶ்ருவுக்கு அநுரூபமான கண்களில் ஶோகாஶ்ருவைப்பெருக்கினாள், ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலேயுண்டான ஸௌக்யத்துக் கநுரூபமான காத்ரத்தில் விரஹாக்நியினால் வேகுகிறாள், “தேஹஶீதி வஶ்யாமோஸ: வ்ருக்ஷாநுவஶ்யாரிண:” என்று வஶ்விதமான வ்ருக்ஷங்களையுஞ் சுடும்படி தீர்க்கோஷ்ணநிஶ்வாஸப்ரவாஹங்களை விடாநின்றாளென்று, திருத்தொலைவில்லிமங்கலத்தில் அதிமாத்ர ப்ரவணரான ஆழ்வாரை அவ்வூர் திருநாமத்தைக்கற்பித்து கெடுத்திகோள், அவனைக்காட்டிக் கெடுத்திகோளென்று தோழிசொல்லிப்புலம்பினாப்போலே புலம்பினாள், இதி. இப்படிப்பட்ட தஶையில் ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காக திருவஹீந்த்ர புரத்துக் கெழுந்தருளின எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷித்துவந்து ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் ரக்ஷகத்வப்ரகடநம் பண்ணுமிருக்க, ஶரணாகதனான விபீஷணாழ்வான் திறத்தில் முதலிகள் ப்ராதிகூல்யத்தைக்காட்ட, ஸந்தேஹத்தைத் தவிர்த்து, கடைசியில் “பிஶாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந் ப்ருதிவ்யாம் சைவ ராக்ஷஸாந் | அங்குல்யக்ரேண தாந் ஹந்யாம் இச்சந் ஹரிகணேஶ்வர” என்று ரக்ஷகத்வத்தைக்காட்டினாப்போலே, அவதாரஸமயத்திலே தந்த்ருஷ்ணீம் இருக்கையைத்தவிர்த்து “ தாஸோஹம் ” என்றுசொல்லி ப்ரத்யுத்தேநஸ்வவிப்பியாததான ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வவ்யாப்தத்வாதிகளைக் காட்டி அநுபவிப்பிக்க அநுபவித்தார் ஏழாம்பாட்டில். எட்டாம் பாட்டில் திருவடியை அநுபவித்தார். இப்படி அநுபவிக்கும்போது நெறிகெட பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் பெறவேணுமென்று இவர் அபேக்ஷிக்க, அது கூடாமல் அவன் விஶ்லேஷித்துப்போனவாறே, அதிமாத்ர வ்யஸநாவிஷ்டராய் தன்தஶையை தன்வா,

யாலேகூட சொல்லக்கூடமாலல்லாமல் பிராட்டி பாவாபந்நராய் மாத்ரு வாக்யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஒன்பதாம் பாட்டில் ஸர்வ வ்யாதிநிவர்த்தகமான மருந்தான தேவநாயகன் விஷயத்தில் ப்ரவணையாய் ப்ராணம்போலிருக்கும் ஸ்த்ரீக்களுடைய வென் பெண்பிள்ளை திறமாக நான் தீராதமோஹத்தை யடைந்தேனென்று திருத்தாயார் ப்ரலபித்தாள். இப்படிப்பட்ட தசையில் தேவநாயகன் வந்து பதறுதிரும் கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தாப்போலே உம்மை ரக்ஷிக்கிறோம், நானே ஜகத் காரணபூதனென்று காட்டியருளக்கண்டு, அதை பத்தாம் பாட்டில் ‚‚வாராணமழைக்கவந்த காரணமே” என்று அநுபவித்தார். இப்படி யிருவருக்கு அநுபவாநந்த வர்த்தகமாய்ப் போனவாறே, அது ஸாத்மிக்கைக்காக ‚‚தாஸாம் தத்ஸௌபகமதம் வீக்ஷ்ய மாநஞ்ச கேஶவ:। ப்ரஶமாய ப்ரஸாதாய தத்ரைவாந்தரதீயத” என்கிறபடியே தேவநாயகன் விஶ்லேஷிக்க, ‚‚ ஹிமஹதநளிநீவ நஷ்டஶோபா வ்யஸநபரம்பரயாதிபீட்யமாநா। ஸஹசரரஹிதேவ சக்ரவாகீ ஜநகஸுதா க்ருபணாம் தஶாம் ப்ரபந்நா” என்று ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள்போலே யிப்பிராட்டியும் க்ருபணதஶாபந்நையாய் பதேபதே இப்படி ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்கையில் காட்டிலும் ஸம்ஶ்லேஷியாதே முடிந்து போமதுவே எனக்கு ஶ்ரேயஸ்ஸென்று நிஶ்சயிக்க அப்போது, ‚‚ பக்ஷீ ஶாகாநிலய: ப்ரஹ்ருஷ்ட: புந: புநஶ்சோத்தமஸாந்த்வவாதீ” என்று அவன் வரவுக்கு ஸூசகமான சில ஶுபநிமித்தங்களுண்டாவதைக் கண்டு அவன் வரவுதப்பான், பின்னும் நமக்கு ஸம்ஶ்லேஷோசிதமான போது விஶ்லேஷிப்பான், விஶ்லேஷோசிதமான போது ஸம்ஶ்லேஷிப்பன், ஆகையாலே யவன் வந்தாலும் அவனைக் கடாக்ஷிக்கக்கடவோமல்லோமென்று தோழிமாரோடும் கிளிகள் பாவைகளென்றுள்ள லீலோபகரணங்களோடுங்கூட ப்ரணயரோஷத்தாலே, ‚‚மின்னிடைமடவார்” என்கிற திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் ஸமயமிட்டுக்கொண்டாப்போலே, இவரும் ஸமயமிட்டுக்கொண்டு நிற்க, எம்பெருமானு மிவளைப்பிரிந்த நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே க்ருத்யவிவஶனாயோடிவந்து நிற்க, தோழிமார்களு மிப்பிராட்டியும்

அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கக்கூட அவகாசமில்லாமல் பரா தீநையாயிருக்க, ஆஶ்ரிதரக்ஷணமன்றியே ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகஸ்வ பாவமாக ஸ்வஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவிஶேஷணங்களான, இவளுடைய பந் துக்களும் அம்மானையுமாகிற அசேதநமான ஸ்ரீதேவகீநந்தனங் களையெடுத்து ஸுவ்யக்தங்களாலும் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டம் ப்ரேக்ஷணம் பண்ணியும் ஆஶ்வஸித்து ஸ்வாஶ்ரிதரக்ஷணனான இவனை அபாங்கவீக்ஷ ணத்தாலே பார்த்து, உன்னருள் கூடப்பிறந்தவர்களுடைய பந்துங் கழலு மம்மானையு மல்லகாண் இவைகள், இவைகள் என்னுடைய பந் துங்கழலு மம்மானையுமே, இவைகளைத்தந்து போகுநம்பி, என்று சொல்லி ப்ரணயரோஷாவிஷ்டையாக இருக்க, எம்பெருமானும் சிலபணிமொழிகளை யருளிச்செய்து தன்னுடைய ஸௌஹார்த்தத்தை க்காட்டி பிராட்டியினுடைய ப்ரணயகோபத்தையழித்து ஸம்ஶ்லே ஷித்து, இருவரும் ஏகஶய்யையிலாடிக்கொண்டு ஆநந்தநிர்பரர்களாக ளாயிருக்க; அப்போது, ருக்மிணியோடே ஏகாஸனத்தில் ஸஹா நந்தத்தோடே யெழுந்தருளியிருந்த கண்ணன் "நிஷ்கிஞ்சநாவயம் ஶஶ்வந் நிஷ்கிஞ்சநஜநப்ரியா: । தஸ்மாத்ப்ராயேண ஹ்யாட்யா: மாம் பஜந்தி ஸ்ம ஸுப்ரு ॥ யயோராத்மஸமம் வித்தம் ஜந்மைஶ்வர்யாக்ருதிர்பவ: । தயோர்விவாஹோ மைத்ரீ ச நோத்தமாதமயோ: க்வசித்" என்றான் நானோ அகிஞ்சநன், அகிஞ்சநப்ரியன், நீயோ ராஜபுத்ரி, உனக்குத்தகுந்த ஶிஶுபாலாதிகளையடைவாயென்று ருக்மிணியைப்பார்த்து சில பரிஹாஸவார்த்தைகளைச் சொன்னாப் போலே, இவருமிப்பிராட்டியைப்பார்த்து சில பரிஹாஸவார்த்தை களைச் சொல்ல; "ருஷிதைவாதவிஹதா விக்லபாங்கேஶமாது" என் று ருக்மிணி கீழேவிழுந்து துடிக்க, "தாம் த்ருஷ்ட்வா பகவான் க்ருஷ்ண:" என்று ருக்மிணியை நாலு திருக்கைகளாலும் வாரியெடுத்து ஸமா தாநம் பண்ணினாப்போலே "நின்செம்மாபாதபற்பு தலைசேர்த்து, யாவஜ்ஜீவாஶ்ரிதா: பாதயுக்மவாஞ்சாநாதிகா । ஶிரஸா யாஸ்யிஷ்யாமி நமஸ்காரவிஷ்டி" என்று நெடுநாளாசைப் பட்ட திருவடிகளை யிவர்தலையில்வைத்து எம்பெருமான் ஸமாதா நம்பண்ண ஸமாஶ்வஸ்தராய்க்கொண்டு தாமான தன்மையையடைந்து திருவடிகளை ஸம்ஸ்பர்ஶநம்பண்ணி யநுபவிக்கிறார் நவரதங்

மாலையில் "ஒருமதி" என்கிறபாட்டாலே. இதை "அந்தமில் சீர யிந்தை நகரமர்ந்த நாதனடியிணைமேலடியுரையாலம்பதேத்திச் சிந்தைகவர் பிராகிருதநூறு கூறிச் செந்தமிழ் மும்மணிக்கோவை செறியச்சேர்த்துப் பந்துகழலம்மானை யூசலேசல் பாவு நவமணி மாலையிவையுஞ் சொன்னேன்" என்று தாமேயருளிச்செய்தார். பந்துப்பா, கழல்ப்பா, அம்மானைப்பா என்கிற மூன்று ப்ரபந்தத் தாலே ப்ரணயரோஷாவிஷ்டையாய் தேவநாயகனையுபேக்ஷித் தாள். இப்படி ஸ்வதேஹே விரஹத்தாலே த்வேஷப்படுகையைக் காட்டிலும் ஸம்ஸாரிகள்போலே ஶரீரேந்த்ரியவஸ்துவும் த்ருணவஸ்துவுமிருந்து முடிந்து போகலாமென்று நிச்சயித்தா ரென்பது இதற்கு ஸ்வாபதேஶம். பந்து—ஶரீரம், கழல்= இந்த்ரியம், அம்மானை = ஸகலராஜஸதாமஸங்கள். ஸமாநப்ரகரணத்தில் ஆழ்வார் "என்னுடைய பந்துங்கழலுந் தந்துபோகுநம்பீ" என்று ப்ரணயரோஷத்தாலே சொன்னதைக்கொண்டு இங்குமப்படியே சொன்னோம். ஊசற்பா ஏசற்பா என்கிற ப்ரபந்தத்தில், ருக்மிணி யும் கண்ணனும் ஏகஶயநத்தில் ஸுகாஸீநர்களாயிருக்கும் பொழுது கண்ணன் ருக்மிணியை யேசினானென்பதைக்கொண்டு, தோளையிலிருந்து ஏசினாரென்று சொன்னோம். யதா, மும்ம ணிக்கோவையில் ஒன்பதாம்பாட்டில் விஶ்லேஷித்துப் புலம்பின பிராட்டிக்குப் பத்தாம்பாட்டில் தேவநாயகன் ப்ரத்யக்ஷஸாந்நித்ய த்தைக்கொடுத்து ஸம்ஶ்லேஷிக்க, ப்ரியஸீலாவஹாவரான தூ ப்புல்பிள்ளை பந்துகழலம்மானை யூசலென்கிற க்ரீடைகளாலே க்ஷ ணகாலவிஹாரம்பண்ணிப் பின்பு தோளையிலிருந்து ஆடும் போது, ருக்மிணியைக்குறித்துக் கண்ணனேசினாப்போலே ஏசினா ரென்றுமது சொல்லலாம். ஊசலென்று தோளைக்குப்பெயர். ஏசலென்று பரிஹாஸத்துக்குப்பெயர். இப்படியே "க்ஷணேக்ஷண க்ரீடாமாயா கர்ப்பாராக்ஷிமாயா தோளாமாயா பரிஹாஸமாயா" என்று ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்டது. இப்படி தூப்புல்பிள்ளை க்கும் ஆழ்வாருக்குப்போலே நாயிகாபாவ முண்டாகையாலே "ஸ்த்ரீணாம் ப்ராக்ருதம் நித்யம்" என்று காவ்யாதர்ஶகத்தில் ஸ்த்ரீயஸீலாவம் ப்ராக்ருதராய் ப்ராக்ருதபாஷையாலே பேசினாரெ

ன்று ஸ்வப்நதசாதசத்துக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தது ஸமுசித மென்று ஸஹ்ருதயசிரோமணிகளான வித்வான்கள் அறிந்து கொள்வது. ॥

நவரத்நமாலையில் "ஒருமதியன்பருளங்கவர்ந்தன உலக மடங்க வளர்ந்தளந்தன + அருடரவெண்ணியபிந்தைவாதன அடியவர் மெய்யர் மலர்ப்பதங்களே" என்கிற முதல்பாட்டாலே, ஆச்ரிதர்களிழியுந்துறையான திருவடிகளை யனுபவிக்கிறார். "நூபுரே த்வபிஜாநாமி நித்யம் பாதாபிவந்தநாத்" என்றிறே இளைய பெருமாள் பாசுரம். "துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே" என்றும், "சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு." என்றும் "த்வத்பாதாரவிந்தயுகளம் சரணமஹம் ப்ரபத்யே" என்று மாயிறே முன்னோர்கள் போனபடி. ஒரு—விலக்ஷணமான, மதி= ஜ்ஞாநத்தை யுடைய, மதி= ஜ்ஞாநம். அன்பர்—பக்தர், அன்பு—பக்தி, அன்பை யுடையவர் அன்பர். விலக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்தையும் பக்தியையு முடையவர்களென்றபடி. உளம்—சித்தத்தை கவர்ந்தன= ஆகர்ஷித்ததான. இத்தாலே, "இன்கவிபாடும் பரமகவிகளெ"ன்று ஆழ்வாரும், "செந்தமிழ்ப்பாடுவார்" என்று கலியனும் முதலாழ்வார்களைக்கணிசித்துச் சொன்னாப்போலே, இவரும் முதலாழ்வார்களைக் கணிசித்தாரென்றபடி. இப்படி, "என்னகுறைநமக்கே" என்கிறபடியே அதிஸந்துஷ்டராயிருக்க, இந்த ஜ்ஞாநம் ஸாக்ஷிக் கைக்காக எம்பெருமான் ஏறவாங்க, அது பொறுக்கமாட்டாமல் அதிவிஷண்ணராயிருக்க, "ஒருமதியன்பருளங்கவர்ந்தன உலகமடங்க வளர்ந்தளந்தன" என்று அன்புடைய முதலாழ்வார்களுடைய ஸ்ரீபாதரக்ஷைகளையும் லோகங்களையளந்த த்ரிவிக்ரமனை திருக்கோவலூர் ஆயனார் இவர் திருவுள்ளத்தில் ஸ்புரிக்க, இப்படிப் பட்ட தசையிலுதவின எம்பெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவலூருக்குப்போய் அவனை ஸேவித்தால் நம்முடைய க்லேச மெல்லாம் தீருமென்று பார்த்து, அவ்வூருக்குச் செல்லும்போது ஸூத்ரதாரணாதிஷ்டம் "விக்ருதி" என்று தொடங்கி "ஹோபாஸநே ஸைத்ய ஹோவர்த்தராயிராஜஃ" என்கிற ச்லோகத்தை வாயெய மாக மார்க்கத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, ஆழ்வார் உண்ணுஞ்சோறு

ன்கிற திருவாய்மொழியில் “ அவ்வூர்வினவி ” என்றும், “ அவனு டைய பேருந்தார்களையுமே பிதற்றி ” என்றும் ஊரின் திருநாமத் தையும் ஸம்பந்தங்களையும் வார்த்தையாகக்கொண்டெழுந்தருளி னாப்போலே யெழுந்தருளுகிறார். ப்ரஶ்நத்திலிந்த ஶ்லோகத்தைச் சொல்லிக்கொண்டெழுந்தருளினாரென்பது “ ஶ்ரீரங்கஸம்ரக்ஷது ஸ்ரீரங்கராஜ: ” என்று ஸ்வாஶ்ரிதமாக நிர்தேஶிக்கையாலும், த்விதீயஶ்லோகம் முதல் “ ஶ்ரீஸஹ்யஶைலபதி ஶ்ரீஶாலம்” என்று ஸந்நிதியில்போய் ஸ்தோத்ரம் பண்ணிநின்று ஸ்துதிக்கையாலும் ஸம்ப்ரதம் ॥

பதம்.	உரை.
யேந	யாதொருவனாலே
ஜகந்தி	உலகங்கள்
மஹிம்நா	மாஹாத்மயத்தாலே
விக்ரம்ய	அளந்து
விஜிதாநி	ஜயிக்கப்பட்டவைகளோ,
யம்	யாதொருவனை
{ பரம்	உத்க்ருஷ்டமான
{ காரணம்	காரணமாக
ஶ்ருதய:	சொல்லுகிறார்களோ,
ப்ரணயிநாம்	யாசிக்கிறவர்களுக்கு
விவிதாந்	அநேகவிதங்களான
புருஷார்த்தாந்	புருஷார்த்தங்களை
விஶ்ராணயந்	கொடுக்கிறவரான
ஸ:	அந்த
{ ஶ்ரீரங்க	திருவரங்கநகருக்கு,
{ ராஜ:	ராஜனான ஆயனார்,
மே	அடியேனுக்கு.
ஶ்ரேயம்	இரக்ஷகனாக
பவது	ஆகட்டும்

விக்ரம்யேதி ॥ (மஹிம்நா) மாஹாத்ம்யத்தாலே, பலிபக்கல் ப்ரதிக்ரஹம் வாங்கின உத்தரக்ஷணத்தில் “ அண்டம் மோழை

யெழ” என்கிறபடியே ஸித்தார்த்த ஸித்திகமாக வளரும்படியான த்ரைவிக்ரமத்தாலே யென்றபடி. (விக்ரமேண விஜிதாநி ஜகந்தி) யாதொருவனாலே யளந்து உலகங்கள் ஜயிக்கப்பட்டவைகளோ. பலிக்கு ஔதார்யகுணமிருப்பதாலே ராவணாதிகளைப்போலே அம்பெடுத்து ஜயிக்காமல், “உதாரஸ்ஸர்வதி ரமணீயாஸ” என்கிற தன் ஸ்வரூபத்தையும் ஈந்த்ரயாசித்துக்கொண்டு சிற்றடியைக்காட்டி பலியைவஞ்சித்து பேரடியாலே யளந்து ஜகத்தை ஜயித்தான். இப்படி ஜயித்த ஜகத்தை மீட்டு இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்து ரக்ஷித்தாப்போலே என்னையும் ரக்ஷிக்கவேணும். எனக்குமொரு த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ் செய்யவேண்டுவதில்லை, தன்னுடைய குணாநுபவத்தைத்தந்தால் அதுவே யமையுமென்று கருத்து. ப்ரயோஜநாந்தரபரனான இந்த்ரன் காரியமோ செய்வது, அநந்யப்ரயோஜநனான அடியேனுடைய காரியஞ்செய்யலாகாதோ? ஸர்வஸ்வதானம் பண்ணினவன் காரியமோ செய்வது, “ஆத்மாபஹாரரஸிகேந மயைவ தத்தே ந்யாயாய மஹ்யமநாவிபவேந நாத! ஸ்வீக்ருத்ய யாவதிதமஹோ ஸ்வமிமம் ஸ்வகீயம் ஸ்வாமிந் நீதமிஜநஸ்வபாவவஸ ஸ்வயமேவ” என்று அடியேனை தேவரீர் ஸ்வத்தென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற அடியேனுடைய காரியஞ்செய்யலாகாதோ? வாமநாவதாரம் பண்ணினவன்று மஹாபலி ஔதார்யம்பெற்று க்ருதார்த்தனானான். இந்த்ரன் தன் ஐஸ்வர்யம்பெற்று க்ருதார்த்தனானான், த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ் செய்தருளினவன்று சதுர்முகன் திருவடியைக்கழுவப்பெற்றபடியால் க்ருதார்த்தனானான், பிரமன் கழுவினஜலத்தை தலையிலேந்தினதால் சிவனும் சிவனானான், ஸகலலோகமும தேவரீருடைய திருவடியின் ஸம்ஸ்பர்சத்தாலே பாவநமாயிற்று, அப்பொழுது அடியேனுடைய உத்பத்யபாவத்தாலே அபீஷ்டம்பெற பெற்றிலேனாகிலும், இப்பொழுதாவது, ஒரு ஹம்ஸனுக்காக த்ரிவிக்ரமாவதாரம் பண்ணினபடியே யெழுந்தருளியிருக்கிற தேவரீரை ஸேவித்து அடியேனுடைய அபீஷ்டம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேனென்பது ப்ரதிவாக்யத்துக்கு தாத்பர்யம். தன் ஸ்வத்தை பலியபஹரிக்க அவனிடத்து மீட்டுக்கொண்டாப்போலே, தேவரீர் ஸ்வத்தான அடியே

னையும் விஷயங்கள் அபஹரிக்க மீட்டுக்கொள்ள வேண்டாவோ வென்கிருரென்னுமாம். உம்மை யெனக்கு ரக்ஷிக்க ஸாமர்த்யமுண்டோவென்னில்; கர்த்தாவுக்கு கார்யத்தை ரக்ஷிக்க ஸாமர்த்யமில்லையோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிருர். விஸ்வ யோநி: (விஸ்வஸ்ய யோநி: காரணம்) ஜகத்துக்கு யாதொருவனை உபாதானகாரணமாக (ஸூத்ரங்கள்) வேதங்களும் ரிஷிகளு மாழ்வார்களும் உபாதானகாரணமாயும் கர்த்தாவாயும் ஸஹகாரிகாரணமாயுஞ் சொல்லுகிருர்களோ. இப்படி தானே ஸர்வவிய காரணமாயிருக்க என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு வேறே ஸஹகாரிகாரணாபெக்ஷையுண்டோ, ஜகதுதஹதனை எனக்கும் தானே கர்த்தாவாயிருக்க என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டாவோ? ஸம்ஸாரத்துக்கு ஸத்த்வாதிகளைப் போலே ஸ்வாதந்த்ரகாரணமன்றிக்கே உபாயகாரணமாகையாலே உபாயகாரணமென்று கூப்பிட்ட கஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தாப்போலே யென்னையும் ரக்ஷிக்க வேணுமென்கிருரென்றபடி. நாம் யாருக்காவது ஸம்வர்த்தநம் பண்ணி ரக்ஷித்திருந்தாலன்றோ உமக்கு ஸம்வர்த்தநம் பண்ணலாமென்னில்; தாதிமார் ஸ்தந்யங் கொடுக்கிறுப்போலன்றிக்கே ஜநநியே ஸ்தந்யங்கொடுத்து ப்ரஜையை ரக்ஷிக்குமாப்போலே ஸ்ருஷ்டித்த தேவரீரே ஸர்வருக்கும் ஸம்வர்த்தநம் பண்ணுகிறீரென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிருர். விஸ்ராணயதி । (ப்ராணயிநாம்) கூலிகளுக்கு (விவியாநு வாஞ்சிதாந்) நாநா வியவஹாராங்களை (விஸ்ராணயது) கொடுக்கிறவனையும், ஸகலஸ்வஹாரத்தை யபெக்ஷிக்கிறவனுக்கு ஸர்வஸ்வஹாரங்களையுங் கொடுத்து « ஸ்வெஸநகிஞ்சிதம் க்ருதம் » என்றிருப்பனென்றபடி. « அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை » என்கிற திருக்கோவலூர் எம்பெருமான் விஷயமானபாட்டில், கூலிகள் ஸம்ஸமென்று கதறிஞல் உழக்கில் பதக்குக் கொள்ளாதாப் போலே மேலே கொடுத்தால் கொள்ளாதென்று இழவாளனும் தானங்கொடுக்க நீட்டினகையை, மடக்குவனென்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டின் ஸ்வார்த்தைக்கணிசித்து « விஸ்ராணயது « என்று இங்கேயருளிச்செய்தது. யதா;

(ப்ரணயிநாம்) ப்ரேமவதாம். "கற்புடைய மடக்கன்னிக்காவல் பூண்ட கடிபொழில்சூழ் நெடுமறுகில் கமலவேலிபொற்புடைய மலையரையன் பணியநின்ற பூங்கோவலூர்" என்கிறபாட்டில் துர்க்கையும் ம்ருகண்டுமஹர்ஷ்யர்களும் பகவானிடத்தில் ப்ரணயத்தாலே யென்னதீங்கு வருமோவென்று அஸ்தாநேகலங்கி விரோதிகள் கிட்டவொண்ணாதபடி பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸேவித்து நிற்கிறார்களென்று அருளிச்செய்தபடியாலே, இங்கு "ப்ரணயிநாம்" என்று அந்த ம்ருகண்டுமஹர்ஷ்யர்களுக்கும் துர்க்கைக்கும் ஸம்ப்ரதாநம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறதைச் சொல்லித்தாகவுமாம். அதவா. "அன்பேதகளியாக" என்கிற பாட்டில் பக்தியை தீபமாக்கிக்கொண்டு எம்பெருமானைப் பார்க்கும்போது ப்ரணயத்தை நெய்யாகக் கல்பித்த ஆழ்வார்களை யிங்கு "ப்ரணயிநாம்" என்று சொல்லித்தாகவுமாம். இப்படிப்பட்ட பாகவதோத்தமர் கிடீர் ஸூரிப்ராயமாக ஸம்யக்கல் அதிஷ்டியாநின்றது. இந்த ஸூரி கடாக்ஷவாதத்தை என்னிடத்திலும் உபயோகப் படுத்தலாகாதோவென்று கருத்து. (ஸ கோபபுராதிராஜ:) த்ரைலோக்ய விக்ரமணோத்யமத ஸௌலப்யத்தையுடைய த்ரிவிக்ரமன் தன்னை தத்காலத்தில் ஸேவியாதாருடைய இழவெல்லாந்தீரும்படி திருக்கோவலூரில் மஹாராஜனாய் நித்யம் ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறானென்றபடி. "ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம்" என்கிறபடியே கோபபுரத்தில் ஸூரிதர்களை ரஞ்ஜநபூர்வகமாக ஶாஸநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்வாமியானவன். கோபபுரவாஸிகள் இவனை ராஜாவாகப்பெற்று வாழும்படி என்ன பாக்யம் பண்ணினார்களோ? நானும் அந்த கோபபுரவாஸிகளோடே ஒருவனாகப்பெறவில்லையே யென்கிறாரென்று கருத்து. (தே) ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் ஆயனாரே யென்கிற அத்யவஸாயத்தையுடையவெனக்கு. (கோஷ்டாலயஸ்ய) ரக்ஷகனுக்கு ஆகட்டும். ப்ராயேண நாயாம் ஜோடீ. இங்கு ரக்ஷணமாவது முன்பு தேவநாதன் இவரோடு ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்க, பகவதநுபவ மில்லாமல் ஸாத்ரக்ஷண தேஹாதிநாமை இவருக்கு ஆயனார் ஸாக்ஷாத்காரத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கை. "நந்தநந்தநஜாயஸ்யா

விஷ்ணோர்தேவாதிதேவஸ்ய உபாஸநம்" என்றும் "க்ருஷ்ணஸந்தர்ஶநம் ச ஹ்யம் கர்மஸ்யாதிதி நிஶ்சய:" என்றும், "யாவந்நவாரணா ஹ்ரா தா: பாதயோர்வக்த்ராணிதா । ஶிரஸா தாரயிஷ்யாமி நஶேஷாணி ஹவிஷ்யதி" என்றும் ஸநகாதிப்ரகாரவேலாஹாரதாதிகள் ஶாஸ்த்ரத் தில் விதித்துக்கொண்டு போனப்போலே. இவரும் "ஸ்தோத பராயிராஜ:" என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்தருளுகிறார். ॥

(௨-ம்.) தேஹளீஶ்வர தவேத்ருஶீஶ்வரகம்
தாத்ருஷ்டிமிஷ்டதாம் ப்ரஶஸ்தி ஶப்தஶிகாந்தவேதஸம் ।
பாவநாயத்யபி ச ஶம் க்வசந ஸ்தவாயாம்
ஸ்தாநே ந ஜாதுசிதவ்யபிசாரிணேந ॥ ॥ உ ॥

வ்யா ॥ ப்ரதமம் தாவத் "ஸ்தோத்ராஸநேஸவக்ஷி" இதி ப்ரதிஜ்ஞா க்ருதா, ஸா ச ஸ்தோத்ரஸ்யாவய ஶேஷாநவசேத, தச்ச ஸவிஶ்வரேதி கதம் கதம் ஶக்யா:, "யதோ வாசோ நிவர்தந்தே । அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ" இதி ஶ்ருதே ரிதி ஶங்காம் பரிஹரந்நாஹ உத்தரஶ்லோகேந ஸமாதத்தே । தேஹளீதி (ஹே தேஹளீஶ்வர !) ஸர்வபாவ ணீத்யா க்ருஷ்ணாரண்யக்ஷேத்ரே ஸ்தீர்ணகேவலைர்தீர்த்த ஸாரஸ்யா வேதாந்தஸாரஸீ ஶாந்த்ரநாஸ்யாஹாயம் தே ஹள்யாம்ஸ்தீர்ணம் இதிஹாஸ:, தாத்ருஶ: ஈஶ்வர: தேஹளீ ஶ்வர:, த்விதீ ஶாத்யம். ஶாகபார்திவாதிகாநாம் த்ருவே தமோபிஸஶாஸ:. தஸ்ய ஸம்போதி:. ஏதேந ச க்ருதஸ்தாதி ப்ரவ்ருத்திஶாலித்வம். தேஹளீ = க்ருஹாவக்ரஹணீ, க்ருஹ தோரணாத: ப்ரதேஶ இதி யாவத். "க்ருஹாவக்ரஹணீ தே ஹளீ" இத்யமர:. (தவ) ஸர்வஜகத்ப்ரபோ ஸ்தோத்ர்யேத்யர்த:. (ஸம்ஶ்ருஶம்) "தவேஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் தம் தைவதாநாம் பரமம் ச தைவதம்" இத்யாதி ஶ்ருதிப்ரஸித்தம் ப்ர பந்தோக்தநிர்தேஶ ஸாதாரணதைத்யர்த:. "த்ருஷ்டாதிஷ்டாத்ரு ஶோபநாதேவநக்ஷத்ர" இதீஶம் ஶப்தவைதே கஜ்ஞாநா யர்காத்ருஶ: க்ருத்ய:. "ஈஶம் கிஶோரீஶ" இதீஶம் ஶப்த வேத்ய ஶாதேஶ:. தாத்ருஶாத்யஸ்த ரஞ்ஜகாதஸதாத்ருஶ

वायेत्यनवद्यतात्पर्ये. भाष्ये तु, "यदि चैवं पश्यति जनाः, सजवायं पश्यति ज्ञानविषयो भवति" इत्यक्षरैरुक्तम्
सिद्धान्तितम् अन्तःप्रयोजनात्. "तत्र प्रत्येकज्ञानविषयभावत्ति
भात् विषयस्येव विषयीकरणानुवृत्तिभावः ज्ञानानन्तरं
भवेत्" इति भेदाभेदाभ्यां व्यतिरिक्तत्वं प्रकाशानुवृ-
त्तिका. (संस्पर्शम्) सर्वत्रनियतत्वम्. संस्पृष्टः स्पर्श
इति विग्रहः. "संस्पर्शप्रत्ययः" इत्यादौ तु "स्पर्श
भावे" इत्यादिनोक्तत्वात् प्रत्ययः. तस्यांशभावस्तदिति भावा
येत्युक्तत्वात् प्रत्ययः. अतएव. अत्र निरुपाधिकनित्यप्रत्ययेन
"निरुपाधिकनित्यप्रत्ययस्य सत्त्वानुवर्तनीयत्वादि" त्यादि
येनावस्थानासत्त्वेऽपि सत्त्वमिति बुध्यते. (तद्वस्तु-
तः) स्वान्तरंसमानाम् जनानामित्यर्थः. "ज्ञान
धर्मस्थः" इत्यादौ त्वपि भवेत्यर्थम् "अजनसमानसंस्थं"
इतीवेत् "प्रतिष्ठितत्वं" इतिप्रस्तावेशः. (गन्धि
काऽन्वयः) गन्धिकया = भयवेक्ष्येन यः अन्वयः =
दोषोऽवृत्तिः, "दोषोत्पत्त्यन्वयस्य" इत्यर्थः.
भयवेक्ष्यजनितदोष इत्यादि. यथा; गन्धिकायाः =
भयवेक्ष्यस्य, तज्जनितस्यात्मस्वरूपनाशस्येत्यादि.
अन्वयः = सम्बन्धः. अत्र कान्तिका गन्धावगन्धिका. "का-
न्तिः" इति कान्तिशब्देन "वस्तुस्वरूप" इत्यादिना
कान्त्युक्तेः कारणः. "वस्त्वन्तरं गन्धवन्ति वृत्ति" इति प्रत्यव-
काशः. "शुद्धत्वावाय भवितेषु अन्यस्य वाहिनीः । नाराक्ष
कारणात्मक्रियकाच्च अन्धकांशिनरगन्धा" इति शिष्यकारेण
व्याख्यातम्. ४०. (दिशति) ददाति. तदुक्तिविषयस्य सत्त्वनिय
तत्त्वं प्रत्यक्षे स्वरूपबोधिनो वेदार्थसारिति भावः.
"दिशतिसत्त्वेन" इत्यादौ स्वाधीकारविशेषः. तस्मिन्नन्तरि
क्ष्णीयोस्य, किञ्चित्याय यागोदेत्य तद्वत् । वावायन्तीति ।
(अयस्) अयावि, तात्पर्यभयवेक्ष्य तारक्षयनक्षत्रावलि
तत्त्वस्वरूपकम् (स्वस्) स्वीकारे, आवारणप्रवृत्ते
रितिः. (क्षपायाम्) स्विदात्मनः "दियाक्षणदाक्षपे" इत्य
मरः. (क्षणेन) सक्तानन्तस्याः क्षमाविषयीकृतेनेत्यर्थः.

(ஓாஞகவிஶஜவெ்யவிஶேஷ்ஜநெ) ஓாஞாநாம் = தவஃக்லெரவஸஹி ஷணாநாம், " தவஃக்லெரவஸஹொஓாஞ " இத்யரஃ. கவிஶஜவ்யாநாம், " ஸகவிः கய்யெதெ ஸஷாமரஶதெபத்ர ஹார தீ। ரவஸாவகாணீ ஹஸதலாரூஷமாரெமஷணொாஷவெயः" இத்யஜஸூக்ஷணாநாம் ஒ்ராவிஶவ பஞகதஈ்ணாம் ஹ்ஸதவஸரா வெதாஜாநாம் ஶஜநீநாஷிதயஜ்ஷः விஶேஷ்ஜநெ = தாஷ்யர ஶஜதி கதஜ்யகஸஜஹூஜநெதயஜ்ஷः (ஶம்) சரகுபஜஜ்யா உவாரதம் ஶாஶவீதயஜ்ஷः. (வாவாஸுபதி) பஹஜமஹஜ்யாவம் கரொதி. வாக்வா ஓஷூாவீதாஸ்ததிவிஶஜவஶவிஶம் கவீ யக்ஷஶ கவீயஸததள வாவாஸம்கரொதிதிஹாவः, இசுஷஞ கெவ லபஜஸிஶாஷ்யாக கயஞிஃவி காவ்யாஹாவஸராதாரவநாயாஶவெ கூஶதயாகெவஸவாகஸகஃெந வ ாமஞூஶாதவகாரகம் கரொ தீ திவாரஶதா தவயம் "ஸ்ராஜ ஸாகஸஜ வாவாமொவாவா லொாபஹஜஹஹஜ்யவாமி" த்யரஃ. வாமொாZஸ்யஸஞ்தி வா வாஸஃ. "வாமொமிதி" ஶிதவிதா "வாவ" இதஜ்யநஜவ்ரதள. " ரூஸஜாலவா பஹஜஹாஷிணி கஜதித" இதி கஜதிதபஹஜ ஹாஷணாமெஜ்ஶக்ஷீஜுயரூஸஷ்தியெ சவஷக்காக கஜக்கா: ஹாவெவ வாவாஸம்கரொதி வாவாஸுபதீதி " தகரொதீ" திணி வியல். கதः "மொஷஃாஸஶஹவதஜ" இதி வரயஜநாயஜகெஷ வெதிவஸவெஜணாயஃ. சத ஹஸதவஸரொவெதாஜாவ்யா, ஶஜநயொ திவ்யகெஷத ஸமெஷாவிமஜஸதம் ஶியஃவதிம் ஶஜ ஜாஶாவஸநெநாஹிமஞஜம் தஈமூஶாந்யஹஜு, வனவா வயாகெ ஷஜதெஷஜ வனகஃவயஶம் மொவவாஜஶீம் மகாஹமவஞஶஹிமஶ்ய வதிநிவ்ரதஃ வஷஜாவாரவ வீஷிகः தீயமொவாஜாதெஹ லெஶயிமஶ்தாஶயிமிமெஷ்,தமொமZவாரள ஆவவிததஸஶாமத்ய கூமெணயமாவஷிஹிதஶஜாரமாவநள வஸவஜவஆஷஜுஹயா ஷிஜதள வயஶமெககெநவாயிமயநியாம் ஒ்ஹஜேம், வ்யாவ்ய அயொமெவொவவெமநஶாதாஹஜதயா ெதந ஸஹாதிஷ தாம், ஹமவாநவெ்யதெஷாம் ஶெஜநம் ஓஷூாZநஜஜிவ்யககூயா மெதவஶாஜமாஶ, சஜநிவாதிவஶஜநிகதஜ்யகஸஜஷஜக்லெரவஸஜ ஓஜஸஹஃ, கயாவிஹமவாம்ஸம் ஹகவ ஶநஜநிதம் ஹொமஜ்யெஶவ

பாவாநः க்ஷயோதாநந்த க்ருஹீதவாந் கிமேதே த்யதிஹாஸநம்
ஸந்தேஹம். உக்தஞ்ச "ஹரேர்விஜ்ஞாயமாநஸ்ய பவாப்தேர்ஹராயஸः।
ஸம்பத்யதே ஸபஹுஜந்தே ஸ்துதிஸ்தம் பாரபாஷிக" இதி ஹரஹ ஹாதேர
ஸ்தம் ப்ரத்யபிஜ்ஞாதம். "க்ஷாந்தேநதாந்தே கவிஶப்த்வ்யவிதேயநே
நே" த்யநேந கவிஶப்த்வ்யவிதேயக்ஷாந்த்யா ப ஸ்துத ப்ருந்த
தஸ்ஸ்ஸாநி த்ரயஸ்ய ஹஸ்தேந நக்ஷராவிஷயகப்ரப்ரவ ஸாயா
ரணய ஶேஷணாவத்வ த்பேத ராவஶாலங்காரோயுந்த்யதே. த
துக்தம் "ஸ்தவஸ்ஸ்வெஷநஹிஷேந ஸஜதேநவயதஸ்தः। ஸாஶ்
ஶேஷ்யந வண்ட்ஸ்யஸ்யாவ்யஞ்ஜேதகஷோவஶா" இதி. "கத்
கிகாநுபந்தம் திஶதீவாவாலயதி" தேஶகஸேஸ்யஸேவ்யாகவஸ்ய
ஸகலஜாதீயவ்யக்திஷு கத்கதிகாநுபந்தாந வாவாஶீகரணயோ
விரோதாத்தத்ப்ரதீதேர்விரோதாபாஸோலங்காரः. "ஆபா
ஸத்வே விரோதஸ்ய விரோதாபாஸ இஷ்யதே" இதிலக்ஷணாத்.
"தேஹளீஶ்வரே" த்யநேந பகவதைஶ்வர்யஸ்ய நித்யவி
பூதிவ்யாப்தஸ்ய இஹத்ய ஜோவநபரேகதேஶ-
தேஹளீபரிச்சிந்நத்வோக்த்யாதிகாலங்காரः. "ஆஶ்ரயாஶ்ரய
யோரநாநுரூப்யாபாவோதிகோ பவேத்" இதிலக்ஷணாத், ஸப
த்நீயஸ்ய வாவாஶீகரணஸ்ய க்ஷாந்தகவிஶப்த்வ்யவிதேயநத்
வேணவாக்யார்த்தேந ஸமர்த்தநாத்வாக்யார்த்தஹேதுகம் காவ்ய
லிங்காலங்காரः. லக்ஷணமுக்தம். ॥ ॥௨॥

பதம். உரை.

பதம்	உரை
ஹே தேஹளீஶ்வர	ஏ தேஹளீநாதனே !
தவ	தேவரீருடைய
ஏவம்விதம்	இப்படிப்பட்டதான
ஐஶ்வர்யம்	ஐசுவர்யமானது
ஸ்தோத்ருஷு	ஸ்தோத்திரஞ் செய்யவேணுமென் [றிச்சித்தவர்களுக்கு
{ கத்கதிகா	தழதழத்தலுடைய
{ அநுபந்தம்	ஸம்பந்தத்தை
திஶதி	கொடுக்கிறது

கஸ்யாபி.	ஆனாலும்
[ஐஶ்வர்யம்	ஐச்வர்யமானது]
க்வாபி	ஒரு விலக்ஷணமான
க்ஷபாயாம்	இராத்திரியில்
க்ஷபிதேந	பொறுக்கப்பட்டதான
தாந்த	ஜிதேந்த்ரியர்களான
கவீந்த்ர	கவிச்ரேஷ்டர்களான முதலாழ்வார் [களுடைய
விமர்தநேந	நெருக்கினாலே
வாசாலயதி	வாசாலனாகும்படிசெய்கிறது

வ்யா ॥ இப்படி வாஸித்துக்கொண்டு எழுந்தருளும் போது "க்வதிஷ்டதி யஶோதாயா: க்ருஷ்ண: ஸர்வஜகத்ப்ரபு: । கோஷமத்யே ஸ்திதோ ஹ்யத்ர த்வதாநந்தப்ரதாயக:" என்று, கஞ்சனார் கண்ணன் எங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறரென்று கேட்க, வல்லவர்கள் கோஷமத்தியிலெழுந்தருளியிருக்கிறரென்று சொல்ல, அதுகேட்டு எழுந்தருளி "ஏஷ ப்ரஹ்மாணம் க்ருஷ்ணம் கோபே கோதோஹநம்ரதம்" என்று கோஷத்தில் ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்டு ஹ்ருஷ்டனாப்போலே, திருக்கோவலூர் ஆயனை ஆயனுரெங்கே எழுந்தருளியிருக்கிறரென்று கேட்க, தத்த்வஜ்ஞர்களான சிலர் ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளியிருக்கிறரென்று சொல்ல; அதுகேட்டு எழுந்தருளி ஸேவித்துப் பரமாநந்தஞ்செய்து, ஜகத்தெல்லாவற்றையும் அளந்த விக்ரமும் ஸர்வேஶ்வரனுமான தேவரீர் ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளியிருக்கலாவதென், இது தேவரீருக்குத்தகுதியோ வென்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு ஸர்வேஶ்வரனைத் ஸ்துதிக்கத்துடங்கி, பின்னையும் நிரூபித்து, ஸர்வேஶ்வரத்தாலுமுள்ள அவனுடைய ஸர்வாதிஶயத்தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும் பார்த்து, ஸ்துதிக்கத்துடங்கின தேவர்களும் ஸ்துதிக்கமாட்டாமல் கண்ட தழுதழுத்து கைவாங்கிப்போவர்கள், அப்படியிருக்க அடியேனுடைய கண்டம் தழுதழுத்துப் போகிறதெனபு

தொரு ஸூஷ்யமோ? ஸத்ருஶம் நிஹீநனை நான் அவனை ஸ்துதிக்கலாவதென், நான் அவனை ஸ்துதிக்கையும் அவனுக்கு அவத்யாவஹம். அவனுக்கு அவத்யத்தை விளைப்பித்து ஸ்துதிசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் காட்டிலும் ஸ்துதிசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவே எனக்கு ஶ்ரேயோவஹமென்று ஸ்தோத்ராதிகளினின்றும் நிவ்ருத்தரானார். பெருமாளுக்கும் ஸுக்ரீவராஜனுக்கும் உக்ரமொருவரை வ்ருத்தமானபோது ஆவஶ்யஸ்வைவரது என்னை உள்ளே புகவிடவேணுமென்று கேட்க, அப்போது அவ்வைத்தகைக்கு பெருமாளுக்கு அவத்யத்தை யுண்டுபண்ணுகையிற் காட்டிலும் நாமகன்று போமதுவே உசிதமென்று பார்த்து இளையபெருமாள் "யதிவ்ருத்திஸ்ஸஹாராஜ யத்ராநந்தாஹந்தாபி। ஜஹிதம் நிவ்ருஶஜஸ்வ த்ஜ்ஞாதநவாமய" என்று விடைகொண்டாரிறே. அப்படியே நம்மாழ்வாரும வளவேழுலகில்லென்கிற திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய ஸவ்ருவகாரந்தானுமுள்ள நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிரதிஶயாபகர்ஷத்தையும் பார்த்து இப்படி நிஹீநனை நான் அவன் திருவடிகளில் அடிமைசெய்யில் அவனுக்கு அவத்யாவஹம், ஆதலால் அவனுக்கு அவத்யமாம்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையிற் காட்டிலும் அடிமைசெய்யாதே முடிந்துபோமதுவே எனக்கு ஶ்ரேயோவஹம், ஆனபின்பு ஶூந்யமாக அவன் திறத்துப்படுவேனல்லேனென்று வரவேண்டிய ஸ்வரூபாநுரூபவிஷயத்தில் நின்றும் அநஹங்காராநுஸந்தாநத்தாலே நிவ்ருத்தரானார். இப்படி நிவ்ருத்தரான ஆழ்வாரை "மாயோனிகளாய்" என்கிற நாலாம் பாட்டில் ஞானாஞானவிஹாமமற எல்லார்தலையில காலைவைத்து முதலான ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி எம்பெருமான் ஸமாதானம் பண்ணினபோலே ; ஓதுபபுல் பிள்ளாய்! நீர் அகலுகை தான் எனக்கு அவத்யம், உம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷம் திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்போலே காணுமெனக்கிருப்பது, ஒருநாதிபயில் ஒரு ஸஹஸ்ரியில் ஆழ்வார்கள் மூவரும என்னை ஸங்கிடுக்க, அதைப் பிராட்டியும் நானும் பொருந்துக்கொண்டபடி முதலான ஸௌலப்யாதிகளை காணீரென்று காட்டியருளினது மன்றிகமே "என்று

முதல்வந்து புகுந்து" என்று ஆழ்வாருடைய ஜிஹ்வையில் வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்வித்தாப்போலே இவருடைய வாக்கில் வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்விக்க, அதைக்கண்டு, ஸ்துதிக்கவொட்டாமல் ஶங்கையுண்டாக்கின ஸர்வேஶ்வரனே ஸ்துதிசெய்விக்கிறதென்று ஸர்வேஶ்வரஸௌஶீல்யாதிகளை யநுஸந்திக்கிறார். தேஹளீஶ! இத்தாலே ஸம்ஸாரத்திலவதீர்ணமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யிங்கு ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதி குணஸஹிதமாக அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸூசிதம் கண்டுகொள்வது. ஸௌஶீல்யாதி குணமில்லாதபோது ஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸர்வாவகாரத்தையும் பொருட்டு ஆகாமலிருப்பதுடன் அவகாரத்தையும் பொருட்டாகும். (தேஹதேஹஸ்தீஶ்வர!) நீர் அதீஶ்வரனாயிருந்து வைத்து ஒரு தேஹளியிலெழுந்தருளி யிருக்கை யுனக்குத் தகுதியோவென்ற படி. (ஶங்கார்ஹம்) இபபடிபபட்டதான, ஸம்ஸாரதேஶோத்த்யோக்ய விஷய ஜந்மகாரணக ஸம்பந்தகாதிகளாலே அதிகதமான வென்றபடி. (ஈஶ்வரத்வம்) ஸர்வேஶ்வரத்வமானது (ஸ்தோதுகாமம்) ஸ்துதிக்க ஆசையை யுடையவர்களுக்கு, ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கு மென்றபடி. (ஶங்காகாந்தபயம்) ஶங்கைத்தின் ஸந்தேஹத்தை (ஜநயதி) கொடுக்கிறது உத்க்ருஷ்டர்களான ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்துதிக்கத்துடங்கினாலும் ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகளையும் தங்களுடைய அநந்தவைபவங்கண்டு அஞ்சம் தழுதழுத்து ஸ்துதிக்கமாட்டாமல் போவர்கள். ஸ்துதிக்கத்துடங்கின அதிதுர்ஜநிஹீநனை வென்னுடைய அஞ்சம் தழுதழுத்தது ஸ்துதிக்க மாட்டாமல் போகிறதென்பது ஒரு ஆஶ்சர்யமோ வென்றபடி. இப்படி அநந்தகாந்தஸந்தானத்தாலே ஸ்துதியினின்றும் நிவ்ருத்தரானுரென்கையில் வாரஞ்சாதர்யம். இப்படி நிவ்ருத்தரான இவரை, எம்பெருமான் தன்னுடைய க்ஷாந்தி ஸௌஶீல்யாதிகளைக் காட்டி ஸமாதாநம்பண்ணி இவருடைய வாக்கில்வந்து புகுந்து ஸ்துதிசெய்விக்க அதை யநுஸந்திக்கிறார். (அபவ) ஆனாலும், இப்படி ஶங்கையை யுண்டாயிருக்கச் செய்தேயுமென்றபடி. (ஸ்வநக்ஷமாயாம்) தமோவ்யாப்தமான வஷட்வீர்யமான ஒருராத்ரியில், விலக்ஷணமான ஒருராத்ரி யிலென்னவுமாம். அநேகராத்ரி

களிருக்க, கண்ணன் ககுதரித்த ராத்ரிக்கு உஹாவெஸகூஷண்யம் போலே ஹக்தர்களுக்கும் ஆயனுருக்கும் ஸஜ்ஷ முண்டாகும்படியான ஒருவிஸகூஷணமான ராத்ரியிலேயென்றபடி. ராஸக்ரீடை யில் கண்ணனுக்கு ஜொவிகைகளுடைய ஸஜ்ஷத்தாலுண்டான ஆநநாநஹவுத்தைக் கொடுத்த ராத்ரிபோலேயாயிருப்பது ஆயனுருக்கும் ஹக்தர்களுக்குமுண்டான ஸஜ்ஷஜநாநஹவத்தைக் கொடுத்த இந்த ராத்ரியென்கிற வேற்றத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம் ‚‚ கூவுந ” என்பது. (க்ஷாஜெந) பொறுக்கப்பட்டதான, காஉகன் காஉநீஸஜத்தில் நெருக்குண்டானுவ்தை ஹொஹ்யமாக ஸஹித்துக் கொண்டிருக்குமாப்போலே ஆழ்வார்களுடைய ஸஜ்ஷத்தை ஹொஹ்யமாக ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கிருனென்றபடி. பிராட்டியும் தானுமிருவராய் ஹக்ஷஹஷநகுதஹ ஹஸத்தாலே வந்து ஹக்தர்களாலே இருவரும் துகையுண்டார்கள். அதையிருவரும் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். (க்ஷாஜெந) பொறுக்கப்பட்டதான, தன்னையுவஉஷத்தை பொறுத்தது மாத்ரமன்றியே பிராட்டியை உவஉஷத்தையும் ஹொஹ்யமாகப்பொறுத்துக் கொண்டிருந்தானென்றபடி. பிராட்டி விஷயத்தில் கவராயப்பட்ட ஒருகாகத்தை விஷயத்தில் வ ஸஜதாஜன ராவணாதிகள் திறத்தில் வ[illegible] வஹாஸத்தை ‚‚ ஸஉஹ ஸஹ ராஜ ஹ்ஹ வ[illegible]ஜயக ” என்று வஹாஸ வ யொமம் பண்ணினுள, ஜொகததில் ஸாஉராஜனவன் கூட தன்னிடத்தில் குற்றஞ்செய்தால் ஒருக்கால் பொறுத்தாலும் மிகவும் விகூதாஜெயான உஜேவரத்தில் குற்றஞ்செய்தால் ஒருக்காலும் பொறுக்கமாட்டாதவனுயிருக்க, ‚‚ ராஜாயிராஜஸவெஷ ஷாஂ” என்றுள்ள ஸவெஷஹரன், ‚‚ உஷரம் கூதவாநு ராஜொ ஹீநொயத நயாவஹஃ ” என்று ஹீநஜாதியர்களும் பார்த்து வருத்தப்படக்கூடிய ரவெயளவநவ ஜெயான பிராட்டிவிஷயத்தில் குற்றஞ்செய்தால் பொறுக்கமாட்டானிறே. இப்படிப்பட்டவன் கீழ்ச் பிராட்டியை உவஉஷத்தையும் பொறுத்தது, ஆழ்வார்கள் மூவரும் வஷஉஸாரவரீவிதர்களாய் ஒதுங்க இடமில்லாமல். திருக்கோவலூர் ஒரு ஹஹஸத்தினுடைய ஓட்டுத்,

திண்ணையிலுட்காரவு மிடம்போராமல் நெருக்கிக்கொண்டிருக்க, ஆயனார் ஸஹாநுபவர்களான மூவரும் பரஸ்பரம் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், "ஸதாபராதீநாவிஷ்ட: ஸ்வஷப்ய ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டி:" என்று அவர்களை நாம் கண்டு ஆநந்திக்கவேணுமென்று எழுந்தருளும்போது பிராட்டியுங்கூட எழுந்தருளினாள். பெருமாள் காட்டுக்கெழுநதருளும் போதே "அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி" என்றுகூட எழுநதருளின பிராட்டி, "அநந்யா ராகவேணாஹம்" என்கிறபடியே எம்பெருமானே புகழும்படியான வைபவத்தை யுடைய முநிகளுடைய ஸம்ச்லேஷாதிகளாலுண்டான ஆநந்தாநுபவத்துக் கெழுந்தருளும்போது வாராதிராளிறே. க்ஷாந்த்யாதிகளெல்லாமிவளிருந்தாலிறே நிறம் பெறுவதாவது. இப்படி "ஸஹவைதேஹ்யா விசாலாக்ஷ்யா நாராயண முபாகமத்" என்கிறபடியே பெருமாள் பிராட்டியோடே பெரியபெருமாளை யநுபவித்தாப்போலே, இருவராய்வந்து அவர்களறியாவண்ணம் அவர்களாலுண்டான ஸம்ச்லேஷத்தால் ஆவிர்ப்பவித்த ஆநந்தத்தை அநுபவித்தார்கள். எம்பெருமான் பிராட்டியுடன்கூட எழுந்தருளினாரென்பது ஆசார்யர் சொல்லுகையன்றியே உபதேசித்த ஆழ்வார் தாமே "நீயுந்திருமகளும் நின்றாயால், குன்றெடுத்துப்பாயும் பனிமறைத்த பண்பாளா—வாசல்கடை கழியாவுட் புகா, காமர் பூங்கோவலிடைகழியே பற்றியினி" என்கிற பாட்டிலே (முதற் திருவந்தாதி அசு—வது பாட்டு) அருளிசசெய்தார். இப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம். (பாயும்) மேலேவிழுகிற (பனி) மழையை (குன்றெடுத்து) கோவர்த்தநத்தை யெடுத்து (மறைத்த) தடுத்த, (பண்பாளா) ஸௌசீல்யத்தை யுடையவனே! ஸ்வஷ்டார்த்தம். வரையெடுத்து மழைதடுத்த நீர்மைபோலே காணுமிருப்பது நெருக்குண்கிறது. (வாசல்கடை) வீட்டுக்குவெளியில் போகாமலும் (உட்புகா) உள்ளேபோகாமலும், முநிகளிருக்கும் ஒட்டுதிண்ணையைவிட்டு அந்யத்ர போகமாட்டாமல் வத்ஸம் திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணெய்குடத்தைச் சுற்றினாப்போலே, முநிகளாலே உபச்லேஷத்தைப் பட்டுக்கொண்டும் அவர்களையே சுற்றிக்கொண்டுங் கிடக்கிறானென்றபடி. (காமர்) அபிநிவேசமான (பூம்)

ரமணீயமான, (கோவலூர்) திருக்கோவலூருடைய, திருக்கோவலூரிலிருக்கு மாயனுருக்கு ஸந்நிதாநஸம்பந்த மிருக்கென்றால் அந்த ஊருக்கே அலங்காரமும் ரமணீயத்வமும் அதே யென்றபடி. (இடைகழியா) ஒட்டுத்திண்ணையையே (பற்றி) ஆஶ்ரித்து (இனி) இப்போது (நீயுந்திருமகளும் நின்றாய்) நீயும் பிராட்டியுமாக இருந்தாய், (ஆல்) ஆச்சரியம். அதி! (ஶாந்தகவிஶ்ரேஷ்டவிமர்தேந) ஶாந்த = ஜிதேந்த்ரியர்களான, கவிஶ்ரேஷ்ட = கவிஶ்ரேஷ்டர்களான, ஆத்யகவிகளுக்குத் தலைவரான முதலாழ்வார்களுடைய, விமர்தேந = ஸம்மர்த்தத்தினாலே, அயோநிஜர்களாய் அவதரித்தநாள்முதல் அந்நபாநாதிகளில்லாமல் பகவதநுபவைகபரர்களாயுமான ஆழ்வார்கள் சறகு தின்றிகளான வ்யாஸபராஶராதிகவிகளைக் காட்டிலும் ஜிதேந்த்ரியர்களென்கிற கருத்தாலே "ஶாந்த" என்று விஶேஷித்தது. நம்மாழ்வார் வ்ருத்திகளுக்கிந்த ஶாந்தியுண்டாகிலும் முதலாழ்வார்களுக்குப் பிறகு அவதரித்தபடியாலும் "இன்கவிபாடும் பரமகவிகளென்று" நம்மாழ்வாராலேயே பரமகவித்வேந கொண்டாடப்பட்டிருப்பதாலும் இவர்களே கவிஶ்ரேஷ்டர்களென்று தாத்பர்யம். (வாசாலயதி) வாக்கைத்திறக்கும்படி செய்கிறதென்றபடி ஸர்வேஶ்வரன் ஆழ்வார்களுடைய ஸம்மர்தஸம்பந்த ப்ரீதிவைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி வாயில் வந்து புகுந்து ஸ்துதி செய்விக்கிறானென்று தாத்பர்யம். பொய்கை முனிபூதத்தார் பேயாழ்வார் மூவரும் வர்ஷபீடிதர்களாய் ஒதுங்க இடமில்லாமல் திருக்கோவலூர் ஒருக்ருஹத்தினுடைய இடைகழியில் உட்காரவும் போராமல் நிற்க, அப்போது த்ரிவிக்ரமனான ஆயனார், மஹாநுபாவர்களான மூவரும் யத்ருச்சயா சேர்ந்திருப்பதே, இவர்களை நாம் கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கலாமென்று இவர்களிருக்குமிடம் பிராட்டியுடன் வந்து இவர்களுக்குத் தெரியாவண்ணம் மத்யே நெருக்கிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க, அப்போது ஆழ்வார்கள் "ஆர்நம்மை நெருக்கிறார்" என்று தெரியாமல் உபத்ரவித்தார்களென்றும், அதை ஸர்வேஶ்வரன் பொறுத்துக்கொண்டிருந்தானென்றும் ஸம்ப்ரதாயம். ॥ ॥௨॥

(௨௯.) க்ஷுத்³ரஶ்ருதைரநேஹஸி பு³பு⁴க்ஷிதைர்நே-
நிஷ்ட்²ராணத்ரஸ்தநிஜசித்தநிஜப்ரவ்ருத்தா: ।
க்ரூராஹ்வ ஶோப⁴நமிமே க்ருபயோஜ்ஜி²தம் த்வாம்
ஸ்வாராஜ்யத³ம் த்³ருட⁴யந்தே ஸ்தாராஸ்தரங்கா³: ॥ ॥ ௩ ॥

வ்யா ॥ நநு கேவலம் ஸ்துத்யாதி³பா⁴யாநுஷ்டா²நேந பா⁴ராக்ஷாயத்³வம்ஸஹதே ஹ்யத்ராஹ । க்ஷிதி । (ஸ்தாராஸ்தரங்கா³:) ப்ரத்³யும்நநித்யாஜ்ஞாபரமப்⁴யர்ஹ்யதயா:, ப்ராக³த்ய ஸ்தாரப³ஹ்வாநாயஸ்: (க்ஷுத்³ரவ்ரத) க்ஷுத்³ரப³ஹ்வாக்⁴ராணாதா³ஹ்ரிய தேஜஸ்ஸ்வேபு⁴ஜே ஜந, ப்ரக்ரமணந்தாஷ்யம் ப்ரக்ருதிஷ்ட². "தே ஜநஸ்தாஷ்யம் க்ரியாவேஜ்ஜதி" ரீதிவதிப் த்³யய: (ஜராந்தம்) ஹநிதி "ஸ் ஹரிஹநிதி³ஜ்ஞாஸாமாயஜா ஜாக்ஷஸ்தவஜ்ரஜ ந்தே" இத்யா³ரா:. (ப³ந்த⁴ணம்ஜாநே) ப⁴ரிஹ த³ணே. தத³ந்யத்⁴யயமாஜிக்ர ஜேண ஸ்வாதாபரிவதப்³ராநஜத்யதா³:. "ப³ந்த⁴ணம்ஹேண" இதி யதா²தோ²ஷத்ஸ்மாநஜாதே³ஶ:. க்ஷேநஸ்தாரா ஸ்தோ ரஜாரஜ்யாக்ஷாராணாதா³விரஹாயிகா, தேநதேஷாம் ஸ்வாயிகாரேஷு நிவேத்³யா திஶப:, தேநவ "பாத்ராஸநிர்கூ⁴ஷண ப்ரஶஸ்தஸ்வப்ராஸத்⁴யப்ராஸநா பா⁴ம்ஸஸ் தி ஶேஷ்ஷீநிர வயிம் பாஷாதிசந்ஹாம் வரே" இதி ஸ்வாநம்யஜீத ஸக்ஷ ஸ்வ ஸந்யேப்ராஜயொக்ஷப்ராகாரம் ஸ்வரஹப்ராஸ்த்யஹிமாஷஸ்வ தே³வ்யாத்யதே. தேநித்யஸ்வாராஜ்யப ராஷ்யிய ஶோபவா-ராயிராஜாரஹயநம் யாஜ்யதவேதிப் தீயதே (க்ஷநேஹஸி) காயே, "காயோஜ்ஜிஷ்டாzவ்யநேஹாஸீ" த்யார: (நிஷ்ட்²ராணத க்ஷ நிஜசித்தநிஜ ப்ரவ்ருத்தாஸ்ஸ:) நிஷ்ட்²ராணதக்ஷ ஜேண = தத்த்வ க்ஷீராயீநோத்தாயச ஸ்வீயாயிகாராநபத³ண்யந, நீவஹாவஜஹ்ய ஸ்வீதீதி நிஷ்ட: "ஸ்தாவீஸ்ய" இத்யுத ஸம்வீதி யோமவிஹா. மாக "க்ரூர்தாநபவஸமேக" இத்வா க்ஷப த்யய:. க்ஷத நே நீ ப்ரஹாவஜதநகேவந ஷ்டாயாக்ஷய்ம்ப தவிஶேஷணக்ஷிந நதம் ப்ரத்யாவஸமக்ஷா, ஸவாஸாவாஜ்ஞதஶ்வதி விஶேஷ-ணயோரவிதியோ விஶேஷணவிஶேஷ்ய ஹாவவிவக்ஷயா "விஶேஷணம் விஶேஷ்யேணபஹுஜதி" திவிஶேஷணத்³வயஸ்ய,

ஸ:. ஸவாஸனக ஶ்ருதி கடாக்ஷா:, நிஷ்பீதாநி= ஆகாங்க்ஷிதாநி, நேத்ரை:= கடாக்ஷை:, "கடாக்ஷ ஏவ நேத்ரம்" இத்யர்த:. ஸ்ருதாநி= வ்யாபாரா:, ஸௌஹார்தா:. கடாக்ஷாவலோகநாத் ஸுக சந்திகாவும் கமலநாபனின் திருநாமம் நடநதரங்கஶிகரநந்தி நாராயணத்வம் பிராவ:. தேநதேஷாம் ஸாந்த்வயா ஸாத்ம்ய வாஸ்யார்த்தவ்யபதேஶத்து விஶேஷார்த்தே நிரதிஶய ஸாக்ஷ்ய ஸ்வரூபநிர்வசநம் (ஸேவநமு) க்ருஷ்ணாஸ்ய (க்ருபயா) தத்ஸௌஶீல்யாதிகம் ஸாதிஶயேந (உக்தம்) "க்ருஷ்ணா ப்ராணாரக்ஷணேஸ்மின் ஶ்ரியா ஸாகம் ஜகத்திஃ । தஸ்யாம்ஶ: ஜநாஸ்ய க்ருஷ்ண: கமலோதந:" இத்யுக்தப்ரகாரேண விஜ்ஞாதம். (க்ஷாம், ஶ்ராத்யம்). "க்ருஷ்ணாத்மா ஸநாதநோ க்ருஷ்ணாசாரிணம் । ஶ்ராத்யம்" இத்யுக்தப்ரகாரேண தத்ஸ்வரூபஸாத்யாதிபி: ஸாமாந்யே. அநேநதார்த்தஸ்ய விஶேஷ ஸ்வாதந்த்ர்ய நித்யத்வப்ரகாஶ ஸ்வாதிஶயத்வாத். (ஶப்தம்), ஸ்வாராஜ்யம். ஶப்தாதி வ்யாபாரதூத்யைஸ்வர்யநாநத்வேநா ஸாம்யஸித்தித்யர்த:. "ஸ்வாராஜ்யாதி ஸம்ராஜ்யாதி ஜ்யாதீந்த்ரியஶக்திய" இத்யர்த: கமலஸம்பந்தம் "கமலாத்மிகா" இத்யர்த:. (ஸ்வாராஜ்யம்) ஸேநாராஜதத்வஸ்வாரஸ்ய. "ஸத்பஸ்வித்தே" த்வாதிநாக்வசை, கடாக்ஷஸ்ய:. "ஸர்வாதிஸ்வவர்தீ" ததா "கமலஸ்யவர்த்தீ" த்ருஷ்டீஷ்டாத்ய்வவ்யாக்யாநாச தஸ்யாஷ: ஸ்வாராஜ்யம், கடாக்ஷஸ்ய அதித்யர்த:. "யஞ்ஜ: வேநஸ்ரீணாம் ஸ்வதைந்யம் । அமிர்தாஷோடீதந்தம் ஸர்வதஸ்த்தி" த்யர்த் ஸ்தாத்வாத்யாஸ ஸ்ரீணாஸக்த்வீதியா வச. தச, கடாக்ஷ, "மோக்ஷவத்வநஸம்ஹாராதிஷ்: கடாக்ஷணீவே" திஸப்தேஶப்தகாரணஸ்ய்ம்ரோஜ்வல ஹரணாகு ப்ரமாணாதி ப்ரணவபிதா நாராயணப்ரஹ்மவாஸ்யேபத்ஷத்ஸு தத்த்வய:. (ஶப்ததே) ஶப்தவாஸ்வயோர்தவிகாரக ஶேண ஸ்வாதிகாரஸ்வதிர ஜகா க்ருஷ்ணாரண்யக்ஷேத்ர நவதீர்த்தம் க்ஷாஶாராஷ்ய" ஸர்வஸமஸ்த ராத்தா

[illegible] ॥ ௩ ॥

பதம்.	உரை.
त्वच्चक्रम्	தேவரீருடைய திருவாழியாழ்வான்
द्रुतम्	சீக்கிரமாக
परिवर्तमाने	சுழலுகிற
अनेहसि	காலத்தில்
निम्नोन्नतक्रमे	கீழ்மேலான க்ரமத்திலே
निदर्शित	த்ருஷ்டாந்தமாகப் பண்ணப்பட்ட
नेमिवृत्ताः	நேமிபாகத்தின் வ்யாபாரத்தையுடையவர்களான
सुरासुरेन्द्राः	தேவேந்த்ரனும், அஸுரேந்த்ரனும்
गोपनगरे	திருக்கோவலூரிலே
कृपया	கருணையினாலே
उदितम्	ஆவிர்ப்பவித்தருளின
त्वाम्	தேவரீரை
आराध्य	ஆராதநஞ்செய்தருளி
अग्र्यम्	உயர்ந்ததான
स्वाराज्यम्	தங்களுடைய ராஜ்யத்தை
अभजन्	அடைந்தார்கள்

[போலே] [டையவர்களான] [பலியுமென்றபடி]

௨ — व्या ॥ முதல் ஶ்லோகத்தில் ப்ரபாவத்தை யருளிச் செய்து, இரண்டாவது ஶ்லோகத்தில் ஸௌலப்யத்தை யருளிச்

செய்தார். வரனுக்கு ஸௌஶீல்யமிருந்தால் குணமாகும், மேன்மையில்லாத தாழ்ந்தவனுக்கு தாழ்மை ஸ்வபாவமாயித்தனை, இப்படி ஸ்வாபராதாநுஸந்தாநத்தாலே அகன்ற என்னை ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி ஸ்துதிசெய்வித்தீர், இது எனக்கமையாது, ஆனால் உமக்கு வேண்டுவதென்னவென்னில்; தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து ஊர்த்வகதியை யடையவேணுமிதுவே எனக்கு வேண்டுவதென்று இவர் ப்ரார்த்திக்க, மஹாபாபத்தாலே அதோகதியையடைந்த நீர், என்னை ஆஶ்ரயித்து ஊர்த்வகதியையடையக்கூடுமோ? விரோதியான பாபம் போனாலன்றோ என்னையடையலாவதென்னில்; விரோதிநிரஸநக்ஷமையாலே அவிரதம் சுழலுகிற திருவாழிபோலே மாறிமாறிச்சுழலுகிற காலசக்ரத்தில் ஸ்வர்க்காதி ஊர்த்வகதியிலிருந்த இந்த்ராதிகள் அதோகதியையடைந்து பின்பு தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து நிரஸ்தஸமஸ்த விரோதிகளாய் ஊர்த்வகதியை யடைந்தார்கள், அப்படியே அடியேனும் திருவாழியாலே நிரஸ்தஸமஸ்த விரோதிகனாய் தேவரீரை ஆஶ்ரயித்து ஊர்த்வகதியை யடையும்படி க்ருபைசெய்யவேணுமென்கிறார். க்ஷிதி (சக்ர வத்) விரோதிநிரஸநக்ஷமையாலே சுழலுகிற தேவரீருடைய சக்ரம்போலே, திருவாழியாழ்வான் நம்முடைய ஸ்வாமிக்கு என்ன தீங்குவருமோவென்று அதிஶங்கித்து அநவரதம் சீறுபாறென்று சுழலுகிறாரென்றபடி. துர்யோதநகோஷ்டியில் கண்ணனெழுந்தருளினபோது அவர்கள்பண்ண வஞ்சகத்தைக்கண்ட விதுரர் தன்னுடைய திருமாளிகையில் "ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யாஸநம் ஶௌரிர்விதுரஸ்ய மஹாமதி:" என்று படுக்கையைத்தடவிப்பார்த்தாரிறே. என் பிதா உன்னுடைய வஞ்சகமறிந்திலன் முன்புபோலே நின்று அளக்கவேணுமென்று நமுசியுங்காலைக் கட்டிக்கொண்டான். யத்வா, ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநக்ஷமையாலே சுழலுகிறவென்னவுமாம். "கரங்குச்சக்கரக்கை" என்கிறதற்கு ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநக்ஷமையாலே சுழலுகிறவென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். லோகத்திலுள்ள தேவதாந்தரங்களுடைய சக்ரத்துக்கு இப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்யமில்லையாது, ஸாதுஶோதநத்துக்குத்தானுண்டென்று "சக்ரவத்"

என்கிறத்தாலே ஸூசிதம். ஜயத்ரத யுத்தத்தில் கண்ணன் பகலை யிரவாக்கவேணுமென்று நினைக்க, ஸுதர்சநம் ஸாஸநாநுஸாரம் பண்ணி பகலையிரவாக்கிற்று. (க்ஷுப்தசக்ரவத்) தேவரீருக்கு அஸாதாரணமான சக்ரம்போலேயென்று பதார்த்தம். இத்தாலே விரோதிநிரஸநசீல பரிகர ஸம்பந்தத்தைச் சொன்னபடி. (த்ருதம்) சீக்கிரம் (பரிவர்த்தமாநே) சுழலுகிற (அரகட்டே) அரகட்டத்தில், ஸ்வபாவத்தாலே சுழலுகிற சக்ரத்திலென்றபடி. (நிம்நோந்நதக்ரமநிபதிதகடீவ்ருத்தா:) நிம்நோந்நதக்ரம = கீழது மேலதாகவும் மேலது கீழதாகவும்படி மாறிமாறிச்சுழலுகிற தங்களுடைய க்ரமத்தாலே, நிபதித = த்ருஷ்டாங்கீகரிக்கப்பட்ட, கடீவ்ருத்தா: = கடீஸம்பந்தவ்யாபாரத்தை யுடையவர்களான, அதோமுகமாக சக்ரவிசேஷத்தில் உந்நதபதவியிலிருந்து பின்பு அதோகதியில் விழுகிறதும் பின்பு ஊர்த்வகதியை யடைகிறதுமாகிற வ்யாபாரத்தைப்பார்த்தால் ஸுதர்சநாக்ரஹம் கீழ்மேலாகவும் மேல்கீழாகவுஞ்சுழலுகிறபோலே யிருக்கிறதென்றபடி. (ஸுராஸுரேசம்பதாம்) ஸுரநாயகன் ஐச்வர்யமும் அஸுரேசன் ஐச்வர்யமும், பராவர்த்தநத்தாலே க்ஷணேந பராவர்த்தத்தைச்சொன்னபடி. (கோபநகரே) திருக்கோவலூரில் (க்ருபயோதிதம்) கருணையாலே ஆவிர்ப்பவித்தருளின; கலங்காப்பெருநகரான ஸ்ரீவைகுண்டத்தினின்றுமிந்த ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில் அவதரித்ததற்குக்காரணம் ப்ராணிகளிடத்தில் கருணையென்று தாத்பர்யம். தயாவசத்தயா அவதரித்து நித்யஸாந்நித்யஞ்செய்தருளுகிறவென்றபடி. ப்ரக்ருதிமண்டலத்தில்போய் நாம் அவதரிக்காதபக்ஷத்தில், அஸ்மதாதி வ்யாபகபாபங்கள் ஊர்த்வாக ஆய்விடுமேயென்றெண்ணி அவாப்தஸமஸ்தகாமனை ஸர்வேச்வரனே பரமக்ருபையாலே அவதரித்தருளின வென்னவுமாம். "ஸதேவத்வஜ ந கஸ்மின் மாவதரிஷ்யஸி ஜ்ஞாநஹஸ்திய யொந்யோ பூரயாஸுவிஷ்யது" என்னக்கடவதிறே. (ஊர்ம்) ஸர்வேச்வரனாய் ஸர்வஜ்ஞத்வஸர்வசக்தித்வாதிகளையுடைய தேவரீரை, "வேதவேத்யஸ்வரூபதுஷ்டாந் ..." என்கிறபடியே ஸர்வேச்வரத்வாநுஸந்தாநமான ஸ்வரூபஸ்வரூபஸந்தா

விஹாராதிகளை விடாமலிருக்கிற தேவரீரை யென்னவுமாம். (ஆச்ரித்ய) ஆச்ரயித்து, (அக்ர்யம் ஸ்வாராஜ்யம்) ச்ரேஷ்டமான ஸ்வாராஜ்யத்தை (அலபந்த) அடைந்தார்கள். உபயவிபூதியிலிருந்த பஹ்மேந்த்ராதிகள் சக்ரம்போலே அநிசமாய் மாறிமாறிச்சுழலுகிற காலசக்ரத்தில் ஒரு காலவிசேஷத்தில் ப்ரத்யர்திகளாய்க்கொண்டு அதோகதியை யடைந்தார்கள், பின்பு தேவரீரை ஆச்ரயித்து உபயவிபூதியை யடைந்தார்கள், அப்படியே நானும் பரமபதநாயகனோடே தேனும்பாலும்போலே கலந்து அநுபவிக்கையாகிற உபயவிபூதியிலிருந்து பாபவிசேஷத்தாலே விச்லேஷிக்கையாகிற அதோகதியை யடைந்திருக்கிறேன், இப்போது தேவரீருடைய க்ருபையாலே நிரஸ்தஸமஸ்தப்ரதிபந்தகனாய் அத: வந்த சக்ரநேமிந்யாயத்தும் போகுமாப்போலே தேவரீருடைய அநுபவமாகிற உபயவிபூதியை யடையவேணுமென்கிறீரென்று கருத்து. அக்காலம் வந்தால் செய்கிறோமென்னில்; அக்காலமும் ஸ்வதந்த்ரயத்தமன்றோ? அஸுரேந்த்ரனான பலியாலே ஸுரேந்த்ரனான இந்த்ரன் ஜயிக்கப்பட்டு அதோகதியை யடைந்தான், பின்பு தேவரீரை ஆச்ரயித்து, தேவரீராலே பலிநிக்ரஹிக்கப்பட்டு, அப்போது "தேவதேவாதிதம் ஹத்வா மஹா பலம்புஜம்பலம்" என்று பலிவம்சீயர்களான நமுசிமுதலானவர்கள் யுத்தத்துக்குவர, அப்போது ஸுதர்சநாழ்வான் பாஞ்சஜந்யாழ்வான் ஸுநந்தாதிகளைக்கொண்டு அவர்களை ஜயித்து, இந்த்ரனுக்கு ராஜ்யத்தைக்கொடுக்க, பூர்வம் இந்த்ரன் ஸ்வாராஜ்யத்தை யடைந்தான். ஸ்வாராஜ்யம் = ஸ்வர்கம். அப்படியே மஹாபலி இந்த்ரனை ஜயித்து ஸ்வர்க்கத்தை யாள்கையாகிற உபயவிபூதியிலிருந்து, பின்பு தேவரீராலே நிக்ரஹிக்கப்பட்டு அதோகதியையடைந்தான். அப்போது "தமேவைநமேவைஜமஹீஸ்வராய நாராயணாயாகிலலோகஸாக்ஷிணே" என்று நமஸ்காரஸ்தோத்ராதிகளாலே தேவரீரை ஆச்ரயித்து "நித்யம் த்வாரஸ்திதம் தத்ர கதாபாணிமவஸ்திதம் । அத்ராஹமாஜ்ஞயா தஸ்ய த்வாரபாலோ நிபத்த:" என்று உத்க்ருஷ்டாநுபவத்தைக் கொடுத்து, அவன் வீட்டுவாசலில் கதாபாணியாக நீர் த்வாரபாலக்ருத்யஞ் செய்யும்படியாயு

மான உத்தமவிலக்ஷையை யடைந்தான். ஸ்வாராஜ்யம் = கர்மவஶ்ய ஜ்ஞம். ஸ்வராட்த்வத்துக்கு "கர்மவஶ்ய:" என்று பாஷ்யகாரர் வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். ஸர்வகர்மக்ஷயம் வந்தால் எப்பபடிப்பட்ட ஸாதநம் வருமோ, அப்படிப்பட்டதை யிங்கேயே கொடுத்தாரென்று "புருஷோத்தம நிபாதந:" என்பதற்குக்கருத்து. கர்மவஶ்யதாஶூந்யனாக விருந்தானென்றபடி. விரோதிகளான என்னுடைய பாபங்களை நிரஸிக்க உனக்கு ஸாமர்த்யமில்லையோ; உனக்கு ஐஶ்வர்யஸம்பூர்ணமாக ஸர்வகார்ய நிர்வஹணக்ஷமமான ஸகலத்ரய்யமன்றோ விருப்பது, ஸகலத்துக்கு விரோதிநிரஸந க்ஷமமில்லையோ? ஸநாதநம் விரோதி நிரஸநமபரையாலே யன்றோ சுழலுகிறது, உன்னை விஶேஷித்து ஆஶ்ரயிப்படும்படியான காலம் மாளாமலிருக்கிறதோ, ஸகலஞ் சுற்றுமாப்போலேயன்றோ காலஞ் சுற்றுகிறது, துஷ்டகாலம்போய் நல்லகாலம் வரக்கூடலாமே, ஸகலஞ் சுற்றும்போது ஊர்த்வமிருக்கும் நெமிகீழேவருமாப்போலே உத்தமவிலக்ஷையிலிருந்த ஐஶ்வர்யாதிகள் கல்பகோடிகாலம் வளர்ந்தாலும் வளரக்கூடாமலிருக்கும்படியான திருமேனி க்ஷணத்தில் ஸாக்ஷாத்காரஸித்திகமாக வளரும்படியான காலம் வந்து ஜிதேந்த்ரியனாய் கீழிருந்தநெமி ஊர்த்வம் போகுமாப்போலே உத்தமவிலக்ஷையை யடையும்படியான காலம் வந்து ஸ்வாராஜ்ய தனுயிருக்கிறான், அப்படியே பவியும் ஐஶ்வர்யாதிகளை ஜயித்து ஸ்வர்க்கத்தை யாளும்படியான உத்தமவிலக்ஷையிலிருந்து உன்னாலே நிக்ரஹிக்கப்பட்டு க்ஷயோதயத்தையடைந்து "அடியடையாதாள் போலிவளணுகியடைந்தனள்" என்கிறபடியே பஹிஷ்க்ருதனாய் தேவரீரை ஒருகாலமும் சேரமாட்டான்போலிருந்து ஶரணம் புகுந்து உத்தரக்ஷணத்தில் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்த ஸுகத்தை யிந்த ஸகலத்திலேதானே யடையும்படியும், தேவரீர் ஸர்வஶக்தியாய்க்கொண்டு ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை வஹிக்கும்படியுமான காலம் வந்து உத்தமவிலக்ஷையை யடைந்தான். காலவிஶேஷத்தில் ஶரணாகதிவைபவத்தாலே ஸ்வாதந்த்ர்யநிவாரணம் பண்ணும்படிசெய்து எதிர்பார்த்த ஐஶ்வர்யமும் இப்போது ஸம்பூர்ணம் பெற்றான், ஸர்வஸ்வாமியானவன் கடாக்ஷித்தால் "எனதாவி உள்

கலந்த" என்கிறபாட்டின்படியே தருகிற நான்ஞர், தரப்போகிற வஸ்து யாருடையது, ஸர்வமும் தேவரீருக்கே ஶேஷமன்றோ என்று சொல்ல வேண்டியிருக்க தன்னுடைய ஸ்வத்தென்று ஸ்வத்வ [illegible] பண்ணி தாநங் கொடுதத மதிகேடனுன பலியும் பதம் பெற்றான், நான் பதம் பெறவில்லையேயென்று கருத்து ॥ ॥ ௩ ॥

(௪-ம) [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ॥ ௪

வ்யா ॥ [illegible] விஶேஷாணாம் [illegible] கிம் [illegible]
[illegible]

विशेषणद्वयम्। (शुक्लापाङ्गाः सहर्षोत्कण्ठबर्हभा-
वः) शुक्लापाङ्गाः, शुक्लौ अपाङ्गौ नेत्रप्रान्तौ येषां ते मयूराः,
सहर्षाणि, शुभ्रवर्णत्वात् कृपीटयोनेः कृपीटयोनिः
"कृपीटपालाय" इति निघण्टुः। तत्र वर्षाणि
कालवर्षाणि, घनस्तम्भाः = मेघाः, उदाहरणे
बर्हबन्धा भारा: = भूताः, यस्य सारसयोः सङ्गः।
"सरिद्वापादने" इत्यमरः। (वाते) चारणावृन्दान्
वाते समुद्गमे (सद्यःपरिपक्वैरसद्धुमैः), सद्यः = स
द्यः, "शश्वदभीक्ष्णमित्यं सद्यःसपदि तत्क्षणात्" इत्यय
मरः। "ऋषिसेवस्वाकालसूक्ष्मकदम्बतृणः कालेषु"
इति सारसनिकषसदृशाद्यस्ताद्ररूपत्वम्। परिपक्वैर
सानि = परिपक्वानि। नखानि स्वादुरसः शुद्धकरिसहस्रका
र्यस्यादिसे परिपक्वतासम्पातीतिभावः। स्वयमेव
पक्वानीति परिपक्वानि, "कर्मकर्तृनिष्ठेषु तस्य"
इति कर्मकर्तृत्वम्। यथा, पच्यन्ते ओदनीति परिपक्वानि
कर्मकर्तृत्वाभावेन स्वयमेव पक्वानीत्यर्थः। "पचनि
रजि" इत्यादिषु कर्मकर्तृत्वम्। सस्यानि = तत्तत्प्रिय
वस्तूनि, तानि च सान्द्राणि फलानि यस्य तस्याः सङ्ग-
तः। लोकोपकारकाणां फलानां कार्यकारणाद्वितीयानि
पादपेरपरसहकाराणीति भावः। (छायाविश्रान्तमार्गाः) छाया
याम् = बाह्ययायाम्, अनातपे च, विश्रान्ताः = सुप्ति
ताः, विशाखीयाः शाखाविष्टानि च, स्थानानि = देशाः,
यस्य तादृशः। "बाह्ययाऽवष्टब्धाऽयस्य देशाः
स्थानानि" इत्युक्तप्रकारेण सस्यैः समाश्रितेन सहकारा-
सन्निवासीय बाह्ययावस्थानमिति भावः। यथा, छायायाम् =
कान्त्याम्, "छायासु नातपेषु कान्ता" विश्वः। विश्रान्ताः =
नियमेन स्थितानि, स्थानानि यस्य सारसस्य तादृशः। "य
स्य सरसा सम्भविष्यति, सीदेति वसन्तम्, सीदा
सादृश्य सम्भवात्" इत्यादिभिः श्रुतेषु सरस्वती समृद्धादि

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. (𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍) 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍍, «𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍍) 𑌸𑌦𑍍𑌧𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌵𑌾𑌦𑌵𑌚𑌨𑌜𑌾𑌤𑌿𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌯𑌕𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. «𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌾» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌜𑌿𑌗𑍀𑌷𑍋𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍌𑌕𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇. «𑌉𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂, 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇. «𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌸𑍇𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌮𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃, 𑌇𑌤𑌰𑌸𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑌤𑌯𑌾 «𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑌶𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂, 𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌯𑍋𑌨𑌯𑌃» 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇. «𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌿𑌲𑍀𑌨𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 𑌇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌗𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌦𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌸𑍍𑌯, 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌯𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇. «𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨 «𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑍍» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌨𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌮𑌿𑌤𑌿𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇. 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 «𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌃 । 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑌤» 𑌇𑌤𑌿. 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌭𑌾𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂, «𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌵𑌯𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑌧𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌯𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌮𑍍» 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍. «𑌪𑌾𑌪𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌰𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁» 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑌰𑍍𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌵𑌿𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌃. 𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 «𑌹𑍇𑌤𑍁𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑍋𑌨𑍋𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌕𑌕𑌯𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌤𑌾» 𑌇𑌤𑌿. 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃. ॥

॥ ௬ ॥

பதம்.	உரை.
பிநாகிநீ	பெண்ணையாற்றங்
தடஸம்ஸ்தே	கரையிலிருப்பதான
அஸ்மிந்	இந்த
ம்ருகண்டு	ம்ருகண்டு என்கிற ருஷியினுடைய
தபோவநே	தபோவநத்தில
த்வம்	தேவரீர்
ஆகல்ப	ஆபரணங்களாகிற
புஷ்ப	புஷ்பங்களாலே
ஸுபக	மநோக்ஞமானதும்
தீர்க	நீண்டதுமான
பாஹுஶாக:	திருக்கைகளாகிற கிளைகளையுடையதும்
பாதே	திருவடியில், வேறிலே, .
ஸதா	எபபொழுதும்
பரிபக்வ	பக்வமான
உந்நத	உயர்ந்ததான
பல:	பழத்தையுடையதும்
சாயா	நிழலில, காந்தியில்,
விஶ்ராந்த	அடங்கினவர்களுக்கு
ஸுபக:	மனோக்ஞமானதுமான
தமாலஶாகீ	தமாலவ்ருக்ஷமாக.
அஸி,	இருக்கிறீர்.

அவ. || இப்படி பரத்வஸௌலப்யாதிகளுண்டாகிலும் அநுபாவ்யத்வம் நன்றாயிருக்கில்லன்றோ அதைப்பற்றலாவதென்னில்; ஸம்ஸாரதாபாதபத்தில் விஷயாதபத்துக்கு ஒதுங்கவிடமில்லாமல் வருந்துகிற என்னுடைய க்லேஶத்தையெல்லாம் தீர்க்கும்படி ஸதா பத்ரபுஷ்பபலஸம்ருத்தமான தமாலவ்ருக்ஷம்போலே. தாபஹரமாயும் அதிபோக்யமாயுமன்றோ தேவரீர் எழுந்தருளியிருப்பது. இப்படிப்பட்ட தேவரீரை நான் அநுபவியாமலிருக்கலாமோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் கீழ் ஶ்லோகங்களாலே பரத்வாதிஸர்வகுணங்களைச்சொல்லி யிங்கு அதிபோக்யத்வத்தை யருளிச்செய்.

கிறரென்று ஸூசி கண்டுகொள்வது. அக்ஷ்ணி (அக்ஷிக்ஷஸ்வாத ஷஸ்தாநஹோபாநாவ ஸோவம்) ஆஹாரணங்களாகிற காரணங் களாலேநோக்கங்களாயும் அதிக்ஷ்ணவீரங்களாயுமான வக்ஷ ஷ்பங்களாகிற கிளைகளையுடைத்தான. பாஹாக்களில் சாற்றி க்கொண்டிருக்கும் நாநாவர்ணவர்ணவிதநாயாஸாயகா ஷ்பாஹாரணங்கள் ஶாகைகளுக்கு நாநாவர்ணவஸ்த்ரங்கள் போல் காணப்படுகிறதென்றபடி. இங்கு ‟அக்ஷிஸ்ஷஸ்வஸ்தஹம்” என்பதற்கு அக்ஷிவர்ணம் ஸ்வஷங்களாலே ஸாஹமாயி ருக்கிறதென்று அர்த்தம் ப்ரதிபக்கிறது. அப்போது ஸீதாவிஶேஷத் தில் வர்ஷிக்கிற உவிகாதிவர்ஷங்கள்போலன்றிக்கே அக்ஷிவ ர்ணம் வர்ஷித்துக்கொண்டேயிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். ஸ தா வர்ஷித்துக்கொண்டிருந்தால் ஹாநிகளில்லையோவென்னில்; அதுவும் ஸதா இருக்கிறதென்கிறார், பாதஜதி (பாதே) திருவ டியில், அஸக்த, வேறிலே, (ஸதா) ஸர்வகாலமும். (பரிபக்வ ஸிவஸ்தமம்) பக்வமும் ஶ்ரேஷ்டமுமான பழத்தையுடைத்தான, பரித்து ஸேவிக்க அஶக்யமான ஶாகாக்ரத்திலிருக்கும் ஹமும் போலும் பிஞ்சிட்டுக்காயிட்டுப்பழுக்கிற பழம்போலுமில்லாமல் ஸ தா அநாயாஸேந பரித்து ஸேவிக்கலாம்படி ஸதாபக்வமாய் பாத த்தில் அதிஸ்ரவ்யஹமத்தை யுடைத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. ஆ ஶ்ரிதர்களுக்குத் திருவடியே ஹமாஸ்வமாய்க்கொண்டு போக்ய மாயிருக்குமென்னவுமாம். ஸர்வாவயவாபேக்ஷயா பாதங்களே, அத்யந்தபோக்யயா ஸதா நமஸ்யங்களாய்க்கொண்டு ஹமாஸ் வமாயிருக்குமென்று பாதத்தையே ஹமகேந சொன்னபடி. க ம்பன் ‟மைவண்ணநறுங்குஞ்சி” என்கிற பாட்டில், ‟கைவண்ணந் தாமரைவாய் கமலம்போலும் கண்ணிணையுமரவிந்தம்” என்று ஹ ஸ்தவதநநேத்ரங்களைத் தாமரைபோலே யிருக்கிறதென்று அநு ஸவித்துத்திருவடியை யநுஸவிக்கும்போது, தாமரையும் உபமா ஷ்டாநமாகமாட்டாதென்று பார்த்து ‟அடியுமஃதே” என்று தி ருவடிக்கு உபமாநம் திருவடியேயென்று ‟ககநம்ககநாகாரம்” என்றாப்போலே யநுஸவித்தார். ஆகையாலே திருவடிக்கு போ க்யதையதிகமென்று கருத்து. (வர்ணாதிஸ்ஸ்ப்ரஶி) வர்ணநீ[illegible]

ஸம்பந்தியான (க்ஷிதிருஹ ப்ருகண்டகவனே) ப்ருகண்டகமஹா
முநி தபஸ்ஸு பண்ணின வநத்தில், "கண்டகத்ருமஸ்தலீ" என்ற
த்தாலே வந்ததுக்கு, ஜலஸம்ருத்தியைச்சொன்னபடி. ஜலஸம்ருத்த
மான தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷத்துக்கு ஶைத்யமிருக்குமாப்போ
லே இவனுக்கு பயாபத்வம் விஞ்சியிருக்குமென்றபடி. "தே
நைஷ ப்ருகண்டகாரண்யே ஶுஶ்ரூஷமாண: । ஸ்ருஷ்டஸாத்ய
வைஷ்ய: ஸாக்ஷாத்வைகுண்டநாயக:" என்று பகவான் தப
ஸ்ஸு பண்ணின க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரவரமென்று விஶ்வாமித்ரன் ஸந்
நித்யாவாஸம் பண்ணினாப்போலே, எம்பெருமானும் க்ஷேத்ர தனை,
ப்ருகண்ட தபஸ்ஸு பண்ணினவநத்தில் அவர் திருநாட்டுக்குப்போ
னபின்பும், அந்த வநத்தை விடாமல் சந்தநமான வ்ருக்ஷம்போ
லே வழியாமல் க்ஷேத்ராதிஶயத்தாலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறா
னென்றபடி. ப்ருகண்ட ஸம்ஷ்டம்பெற்ற வநத்திலே தான் நானுமி
ப்போது வஸிக்கிறேன், நான் மாத்ரம் ஸம்ஷ்டம் பெறவில்லையே
யென்கிறாரென்று கருத்து. இது "க்ஷிதிருஹ" என்கிற பதத்தாலே
ஸூசிதம். (ச்சாயாவிலீநஸத்வஸங்க:) நிழலில் ஒதுங்கினவர்களு
க்கு ஸர்வஸ்வத்தை, காலவிஶேஷத்தில் சருகு உதிர்த்து நிஷ்ப
யமான வ்ருக்ஷம்போலேயில்லாமல் ஸதாதனத்வமவைஷம்ய
மாய்க்கொண்டு ஸாந்த்ரச்சாயையாய் ஸர்வஸமமாயிருக்கிறதென்ற
படி. ஸமஸ்தத்தில் ச்சாயாஶப்தோநகாந்தே: பரிக்ரஹ:. அப்
போது ச்சாயையச்சாயா, தஸ்யாம்விலீநா: ஸத்த்வா:. "ஸாந்
த்ரச்சாயம் தரஸ்ஸேவதீவீத்யாவைஜயந்த்யா" என்று காஞ்சி
க்கு கல்பவ்ருக்ஷத்தை யருளிச்செய்தார். (தராஶ்ராவீ) இ
ப்படிப்பட்ட விலக்ஷணமான கல்பவ்ருக்ஷம்போலே (கவேவி)
தேவரீராகுகிறீர். "வாஸஸ்ஶைவ சரச்சாயா நாதிஶீதா நவோஷ்
ணா, நிவாஸவ்ருக்ஷஸ்ஸாயந்நாம" இத்யாதிகளிங்கே யநுஸந்தேய
யங்கள். கல்பஸாரவஸ்து ஒன்றையும் மோக்ஷவஸ்து ஒன்றையுமி
ராமல் தானே கல்பஸாரமாயும் மோக்ஷமாயும் ஸர்வஸமமாயு
ங்கொண்டு ஸதாஸந்நிஹிதனாயிருக்க, க்ஷீரவாரிவைரிண்யப
ரோக்ஷமேயரான மாதா ஸந்நிஹிதையாயிருக்க ப்ரஜைகள் பட்

டிணி கிடக்குமாப்போலே நான் தேவரீரை யநுப⁴வியாமல் விஷயாந்தரங்களோடேயிருக்கலாமோவென்கிறார் ॥ ॥௪॥

(௨௭). பக்ஷஸ்ய தை³த்யத³நுஜாதி⁴பவாஹவாஹம்,
ஶுப்⁴ரஸ்ய பா⁴ஸி தடஜேஷு ச த³க்ஷிணஸ்ய ।
வ்ருʼத்தம் ப்ரஜ்ஞஶுப⁴வதி மோசயந்நதி⁴ராஜ
வ்ருʼத்தஸ்ய நந்த³நதநயயோ: க்ஷாமஸம்யோக³ம் ॥ ॥௫॥

வ்யா॥ நந்வத்³ருʼஷ்டதா⁴நாதௌ³ ப⁴க³வத்ஸங்கல்பாதி⁴ஷ்டா²நவ்யவஸ்தா²ரோபவ்யாக³நா, க்ஷயமேதேநாஶ்ரித பக்ஷபாதவஶம் த்வய்யாவப³த்³த⁴, ஸ்வவிஹாராயாப்யாபி ஸ்வதேஜஸ்யாத³தைத்யாஶ்ரஜ்ஞாஶ்ரித பக்ஷபாதாத³ப ஸஸம்ஹப⁴தீத்யாஹ । பக்ஷஸ்யேதி । (மோசயந்நதி⁴ராஜ) ஸதௌ³வ ப்ரகாஶ்ரித பக்ஷபாதம் த்³யோதயதி. [பா] (பக்ஷஸ்ய) “ ஆத³ராங்கேஷு ப்ரக்ஷோணம் வஹத்யஸௌ ப்ராதே । பக்ஷ ஸ்யாத³க்ஷிணாபதுஶுஸ்வஶ்ரீமஹாரஸ்ஸ்யத: ॥ ப்ரஹாரப்ரப்ரப்ர தே³வாநாஸ்ய ருஶ்ரியஶ்வய: । க்ஷமாஹ்யௌஶ்ரயநாநாம்வேஸம்ஷம்ப்ராஶ்வ நிரீக்ஷணாக்ஷ ॥ தேஜோம் ஸவிவ்யாதம் நாந்தா³த³ஶம்நம்ரிஜ । ப்ராண தாநாஞ்ஜஹக்தாநாம்ப்ரஸாத³ ஸம்ப³ஹம்ஸதா³ ॥ த³தா³திதா³ஶநதே³ஷாம் ஸ்ஷதம் தேநஸந்தா³ஶநம்.” இத்யுக்தலக்ஷணஸ்ய ஸந்த³ஶநஸ்ய (தை³த்யத³நுஜாதி⁴ப) தை³த்யா:= தி³திஸுதா:, ஹிரண்யகஶிபுப்ரப்⁴ருʼதய:, தி³தேரபத்யாநி பு⁴மாம்ஸோ தை³த்யா: “தி³த்யதி³த்யாதி³த்யபத்யுத்தரபதா³ண்ண்ய:” இதி அபத்யார்தே² ண்யப்ரத்யய:. த³நுஜா:= த³நுஸுதா:, விப்ரசித்திப்ரப்⁴ருʼதய:, த³நோர்த³நுநோ வா ஜாயந்த இதி, த³நுஜா:, “ஸ்வத்³ரூம் ஜநேப்⁴ய:” இதி “ப்ரஹ்லாத³ஜாதாபி” திவராப்தபத்ய: த³த்தம் ஶ்ரீமஹாபா⁴ரதே “ப³லிர்வைரோசநோ ராஹிரண்யகஶிபோ: ஸுத:” இதி. “பக்ஷாமிஷத³நோ: பத்ரா:வ்யாதா ஸ்வபுத ஹாரத । தேஷாம் ச யஜ்ஞாராஜாவிப்ரவித்திஶுஷ்மா ஶுராஸ:” இதி ச. ஶுத்³த⁴ஶ்சைவ ராக்ஷஸாஸுரஸம்ப்⁴ருʼத்யே. தே ஷாம் (வாஹவாஹ) “ கத்³ரூவைநதேயௌ ஸத்³ருʼஶாவபி ஶம்பா⁴ஜா .

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑌂 । 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌳 [illegible] 𑌨𑌾𑌯𑌕𑌂, [illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑍋𑌟𑌿 [illegible] । [illegible] 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 [illegible] «𑌪𑌾 [illegible]" [illegible] (𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰) «𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤 [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 [illegible] । [illegible] । [illegible]" [illegible] «[illegible]" [illegible] (𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑌂) [illegible], «𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 [illegible]" [illegible]. [illegible] (𑌕𑌨𑌯𑍋𑌃) [illegible] (𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 [illegible]) [illegible] «𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 [illegible] । [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 [illegible]. [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣 [illegible] [illegible] 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 [illegible]. «[illegible]

பக்ஷவிதம் । ப்ரக்ருதம் ஹி ஹேதுப்ரஜ்ஞாஸ்த்ரோபமேயப்ரேக்ஷாம் ப்ர
பக்ஷத'' இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௫॥

பதம்.	உரை.
ஹே கோபபுராதிராஜ!	ஏ திருக்கோவலூருக்கு ராஜனே!
[த்வம்	தேவரீர்]
சக்ரஸ்ய	திருவாழியாழ்வானுக்கு
{ தைத்ய	தைத்யர்களென்ன
தநுஜாதிஷு	தநுஜர்களென்ன, இவர்கள்முதலியவர்களிடத்தில்
தாருணத்வம்	க்ரௌர்யத்தையும்
ஶங்கஸ்ய	திருச்சங்கத்துக்கு
ஆஶ்ரிதஜநேஷு	ஆச்ரித ஜநங்களிடத்தில்
தாக்ஷிண்யம்	அபிப்ராயாநுகுணமாயிருக்கையையும்
அநயோ:	இந்த சங்கசக்ரங்களிரண்டுக்கும்
கரஸம்பந்தம்	கையின் ஸம்பந்தத்தை
வ்யத்யஸ்ய	மாற்றி
ப்ரத்யக்ஷம்	ப்ரத்யக்ஷமாக
ப்ரகாஶயஸி	ப்ரகாசம் பண்ணுகிறீர்.

அ—வ்யா ॥ இப்படி பரத்வஸௌலப்யங்களையும் விரோதிநிரஸநஶீலத்வபரிகரஸம்பாதநத்தோடே ஸௌராஜ்யத்தையும் போக்யத்தையும் க்ரமேண நாலு ஶ்லோகங்களாலே அருளிச்செய்து மூன்றாவது ஶ்லோகத்தில் திருவாழிக்கு ப்ரதாநமாகச்சொன்ன விரோதிநிரஸநஶீலத்வத்தை விஶதீகரித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநஶக்த்யாத்யஸாதாரணப்ரதாநமானத்தையுடைய ஸம்பாதிதபரிகரஸம்பாதநத்தை யருளிச்செய்கிறார். நிரதிஶயபோக்ய ஸுந்தரனான என்னை அநுபவிக்க உமக்கு ஜ்ஞாநஶக்திகள் வேண்டாவோ, அதுக்கு ப்ரதிபந்தகமான பாபமிருக்கும்போது ஜ்ஞாநாதிகளெங்ஙனே தானுண்டாகுமென்னில்; விரோதிநிரஸநத்தில் ஸ்வாபாவிகமான தாருணத்வத்தையுடைய சக்ரத்தை தாக்ஷிண்ய ஸ்த்தில் மாறியரித்துக்கொண்டும், தேவரீரை ஸ்துதித்து அநுபவிக்கத்திறமில்லாமல் ஏங்கிநின்ற ப்ரபந்நனை ப்ரஸ்பஷ்டமாம்

க்ஷேபயாகவோமே" என்று கவோமத்தில் துடைத்துஸ்துதிக்க ஜ்ஞாநாதிகளை யுண்டாக்கும்படியான தக்ஷிணத்வத்தையுடைய ஶங்கத்தை தக்ஷிணஹஸ்தத்தில் மாறிவைத்துக்கொண்டும், இப்படி விரோதிநிரஸநே ஜ்ஞாநாதிப்ரதாநே ச ஸாமர்த்யஸூசியை க்காட்டுகிற தேவரீர் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிப்ரதாநக ஸ்வதிவ்யாயுதங்களை ஸக்த்தாலே நிரஸித்து ப்ரஹ்லாதாதிகளுக்குப்போலே எனக்கு ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளை யுண்டாக்கி உன்னை யநுபவிக்கும்படி செய்யலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ஸக்ரமே வ்ருத்தி । (ஹேமோமவதாராயிராஜ') "ராஜா ஸ்வக்ருதி ரஞ்ஜநாத்" என்று ஸ்வ ப்ரஜைகளுக்கு உபத்ரவகாரிகளான சோராதிகளை நிரஸித்து ரஞ்ஜநம் பண்ணுகிறது ஸ்வபாவமாய் நடத்திவர, என்னிடத்தில்மட்டும் அந்த ஸ்வபாவத்தை நடத்தலாகாதோ வென்றபடி. (ஸக்ரஸவ்ய) திருவாழியாழ்வானுக்கு (சேதந ப்ரஜாதிஷு) சேதநனென்றும், ப்ரஜையென்றும் ஶாஸ்த்ரங்களில் ஜாதிஸேவநம். இவர்கள் திறத்தில் (வாத்ஸல்யம்)க்ருபாத்வத்தை. தஶரதராஜருடைய ஸர்வாதிகஸ்வநம் பெருமாள் திருவுள்ளத்தில் ஸ்திராவஸித்து "நவஸஹ்யேதோஷ: ஸநாயேநவாரீ ஸதோமத: । ஸமயேதிஷ்டஸாத்ர ஸாவாமிஸ்யஸமாஸ" என்று க்ருபா யருளிச்செய்ய, இளையபெருமாள் "வகாரதீவ் ராஜதிமஹ தேஜா: ஶ்ரீஸ்வரோராநவவம்ஶவஸ்த்ந:"என்று ஶிஶ்ணம் க்ருத்தராய் சீறியருளி கிஷ்கிந்தையில் சென்றுப்போலே, திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸ்வாமியைக்காட்டிலும்அதிக க்ருபையாய்சீறுபாறென்று ஶத்ருக்களின் மேலேவிழும்படியான வாத்ஸல்யமுண்டென்றபடி. (ஶங்கஸவ்ய) வாஞ்சஜந்யத்துக்கும்(க்ருஶிதஜநேஷு) ஜநேஷு என்றத்தாலே ஜாத்யாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டராயிருக்கவேணுமென்று நிர்ப்பந்தமில்லை. "அந்தணரந்தியர்" என்கிறபடியே நீசர்களையும் ரக்ஷிக்குமென்று தாத்பர்யம். (தக்ஷிணத்வா) ஸௌஹார்த்தத்தை ஜாதிகளையென்றபடி. (கரயோ:) இந்த இரண்டுகளுக்கும் (காரஸம்வ்யூயோமம் வ்யத்யஸ்த) ஹஸ்தஸம்பந்தத்தைமாற்றி, வலது ஹஸ்தத்தில் சக்ரத்தையும் இடது ஹஸ்தத்தில் ஶங்கத்தையும் தரித்துக்கொள்கையைமாற்றி வலது ஹஸ்தத்தில் ஶ

த்வத்தையும் இடது ஹஸ்தத்தில் ஶங்கத்தையும் தரித்துக்கொண்டென்றபடி. (வ்ருத்தம்) ப்ரகாஶமாக, ப்ரத்யக்ஷமாக என்றபடி. (ப்ரதர்ஶயஸி) காட்டுகிறீர். ஶங்கத்துக்கு ஸ்ரீ தவளத்தில் தக்ஷிணத்வமிருப்பதை தக்ஷிணஹஸ்தத்தில் தரித்ததாலும் சக்ரத்துக்கு விரோதிவர்க்கத்திலிருக்கும் வாமத்வத்தை வாமஹஸ்தத்தில் தரித்ததாலும் காணலாமென்றுகாட்டுகிறீரென்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. "நநு" இத்யஸ்ய உத்ப்ரேக்ஷாவ்யஞ்ஜகத்வமலங்காரஶாஸ்த்ரஸித்தம். திருவாழிதிருச்சங்குகளிரண்டுக்கும் வாமத்வதக்ஷிணத்வங்களுண்டேயாகிலும்ஒவ்வொன்றில் ஒவ்வொன்றுக்குநோக்காயிருக்கும். இப்படி ஶங்கசக்ரங்களுக்கு இஷ்டப்ரதத்வ விரோதிநிராஸகத்வங்கள் ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யமாயிராமல் திருக்கைகளினால்மாற்றிவைத்து ப்ரகாஶிப்பித்துக் காட்டிவைத்தும் எனக்கு விரோதிகளான பாபங்களை நிரஸித்து ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளையுண்டாக்கி ஸந்தோஷிக்கும்படி செய்யலாகாதோவென்கிறீரென்று தாத்பர்யம் ॥௫॥

மூ ॥ ஶ்ரீவத்ஸகேந (ஸஹ ப்ரதிதீர்த்த) விதர்ஶிதாங்க[வள]வாஸ்திஶ்ரீயோ
வ்யஞ்ஜநாதவத்பரிஶோபமாணாவிஷ்டேந ।
தாஸாவகாஶநிபிடா தத்ப்ரஶோபவத்தம்
ஸாத்யோபாயநயநா ஶோபயம் கவீந்த்ர: ॥ ॥௯॥

வ்யா ॥ ஹே தவஸரோவேதாந்தாநாமபி ப்ரஸாதயோக்யாநாம் ஸம்வத்ஸாக்ஷாத்காரஸ்தாஸ்ரீ ப்ரதவாத்மப்ராதேவேதப்ராஹ । ஶ்ரீவெ நேதி । [ஹே தேவநாயக!] (ஶோபயம்) "க்ஷாயேகபுஷ்டிர்வேக்ஷ தஜ்ஜ்ஞாநம் ப்ரவர்தத" இதி ஸங்க்ருஷ்டிர் ப்ரதிபாத்ய கபாவநிவர்தநேந பரிஶோபாதிகரணா இதிபாவ:. கத வைவ (ஸாத்யோபாயநயநா:) ஸாத்யோபாயஜ்ஞா:= ஜ்ஞாநயப்ரதிவாதிதா:, யே யோகா:= யத்நாநி, தே நயநாநி யேஷாம் தாத்ருஶா:. ஶாஸ்த்ரயோகப்ரகாரம் ஜ்ஞாத்வா தேந ஸாக்ஷாத்க்ருதவராவரதத்வா இதி பாவ:. யதா, ஸாத்யாயா:= வேதா: யோகா:. ஸாத்யாயாச்ச யோகாச்ச இதரேதரயோகத்வந்த்வ: தே நயநாநி யேஷாம் தாத்ருஶா:, "ப்ரத்யக்ஷேணாநுமாநேந ஶாஸ்த்ராப்யாஸேந வோபாயேந பஶ்யதே । ததந்தம் விதந்தி,

[illegible]

தயாऽபி வர்ணிதாயாம் நைஹஜை ்ராஜிதருயசு:. நிபிடம் = நைக ரஞ்ஜயெஞணவ ்ராத்தம், «நிபிடநிபிடஶீலஸஞ்த ்ரூஜா மாஜாவ வக்ஷத» இதி வைஜயந்தீ. «நெபிடுபஜிஶீலஸசாவி» தி பிட வுர்வ த்ருயः. சுந்ருத ஊஹ ாவகாஶெ = ஊஹாராகாஶெ, நிபி டம் = வ ்ராவ ்ருஷிதம். «தஸ்யாஶ்வாயாமயெ் வாராதாவ ்ருஷிதः» இதி ஶ்ருதெः. (ஸ்மருதம்) «தம்ஊஊஶும் மஞ்ஜஞ வ ்ருவிஷ்டம் மாஹாஹிதம் மஹவெரஷம்வாராண» இதி ஶ்ரு த்ரக்ஷ்வ காரெண வாரஊஜெஜுயம் க்ஷாஜித ்ருயசு:. (ஊஊ ஶம்) தீவஶவெடந நிமீண யாவாரஹத்ரா ஊஹாரகாஹாராவஷி தம் க்ஷாம் நைஹஜை ்ராம் ஊ ்ருஷ்வஞ ஜதி ஹாவः। «ஊ ்ருஶிவெ கூணெ» இதி யாதொவிபி சுஹ்யாவெஸெஶாஸாஜெஶः. «தீ வெநகெநவிஊஶீதராவாநிஶீயெ» இதிவாமெ (ஞெஹாவ வஞவரிஶஸ மணாவிதெந) ஸெஹாவவஞः = வி ஶாவஸாதிஹஞிம்மதாः, யெ வரிஶஸமணாः = ஸகெதா ராः வாராஷாः, வரிஶஸாः = ராஜஸ்ஸோஹ ்ராஸம்ஹிதாः, மணாः = ஸக்ஷாநியெஷாஜிதி பஹாவீ ஹிः. தெஹ்ருः க்ஷவிது தெந = க்ஷயசும் ஸ ்ருஷெநெதருயசு:. தெஷவிதெந வஜி தெநெத ்ருயசுஜதிவா. (கெநவிதீவெந) ஜ்ஞாநாத்கெநெத ்ருயசு:. (க்ஷஶீதராவாவ தீவெந) ஸஞ்யத்ஞகதீவெநெதருயசு: சுதாவ யாக்ஷாஜவிவகாரः «மாமஶ வாராஷம் ஜஹதி» த்ரு தெ்ருவநிவுராஹ்ருः காரணெந. வூஞ்வுவஊந்ருச. சுத ஊ ்ராவி பவ பாஸகத ்ருஷா ஸரொஹஞிதவெதாஜெஷ வ ்ருயமஜி தீயஞ ஸஞ்யுஜ்ஞாநரஞ்வாஹ்ராம் தீவாஹ்ராம் ஹமவஞவெயொ க்ஷயாவஸதः. த ்ருதீயஸ்ஸ உஹயொஸ்ஸாயநீஹஞிதாஹ்ராம் தா ஹ ்ராவெவகம் ஊ ்ருஷ்வாநிதி தக்ஷ ்ருதஊ ்ராவிபவ பாஸக்ஷயாந ஸரெஸயா. «தீவெநெ» தி தீவஶவெடந வாரஹத்ரெநிமீண க்ஷா ஊ ்ரஞ்வகாதிஶயொக்திः. «விஷயஸ்யாநாவாஊாநாச விஷய்ய வநிவஶ்யெத । யத்ருஸாஜதிஶயொக்திஸ்யாச க்ஷவிவ ்ருளயொக்திஜீவி தா» இதி லக்ஷணாச. «கெநவிதீவெநெ» தி வ ்ருவிஶதீவா மெசுலக்ஷண ்ருவ தீதெவ ்ருதிரெகாலங்காரः. «ஹெஞவ யா க்ஷயாயமு ்ருமவெமெநாவமெயயொः க்ஷயிக ்ராலக்ஷயநா

[illegible] ॥௬॥

பதம்	உரை.
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿	வேதங்களென்ன
𑌯𑍋𑌗	யோகமென்ன
𑌨𑌯𑌨𑌾𑌃	(இவைகளே) கண்களாகவுடையவர்களும்,
𑌶𑍁𑌚𑌯𑌃	பரிசுத்தரானவர்களும்
𑌕𑌵𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃	கவிச்ரேஷ்டர்களுமான
	(முதலாழ்வார்கள்)
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹	ஸ்நேஹமாகிற எண்ணெயினால்
𑌉𑌪𑌪𑌨𑍍𑌨	கூடியிருக்கிற
𑌪𑌰𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧	சுத்தமான,
𑌗𑍁𑌣𑌾	குணங்களாகிற திரியினாலே,
𑌭𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑍇	ஏற்றப்பட்டதான
𑌦𑍀𑌪𑍇𑌨	விளக்கினால்
𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌰𑍁𑌚𑌿	காந்தியினால் விளங்குகிற,
𑌹𑍃𑌦𑌿	ஹ்ருதயத்திலும்
𑌨𑌿𑌶𑍀𑌥𑍇	இராத்திரியிலும்

{ உஹா	அல்பமான
வகாம	ஸ்தானத்தில்
நிபிடம்	நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற
ஹவந்தம்	தேவரீரை
ஊுஸூரய:	பார்த்தார்கள்

உ-வ்யா ॥ என்னைபாராவது ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவித்த துண்டாகில், நீரும் அநுபவிக்கவேணுமென்று கேட்கலாமென்னில்; முதலாழ்வார்கள் மூவரும் "வாரம் ஹாதவஹஜவாரவஜ்ஜ ராஜகவ்யஷ்யஙி:। நஶாரிவிஹாவிசரவஜநஸஂவாஸவெஶ ஷ:" என்கிறபடியே ஶவஉிசரவரோடே வஸிக்க அநாஜ தமாய்க்கொண்டு நிஜநயநத்தில் ஒருவருக்கொருவர் தெரியாமல் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஶவாநுபவபரர்களாயிருக்க, தெவாத் ஒருராத்ரியில் உஹாவஷவாதங்களுண்டாக, அத்தாலே பீடிதர்களாய் திருக்கோவலூரில் அல்பமான ஒருதெஹளியில் மூவரும் தனித்தனியே வந்துசேர்ந்து உட்காரவுமிடம் போராமல் நிற்கும்போது, காசுகன் காதிநியிருக்குமிடம்வந்து நெருக்குமாப்போலே; ஆபன்னர், இவர்களைபபிரிந்து உள்ளேயும் வெளியிலேயும் போகமாட்டாமல் தடமாரி இவர்களையே நெருக்கிக்கொண்டிருக்க, இப்படி யெம்பெருமானாலே நெருக்குண்டுவேறே ஒருவரையுமங்கே காணாமல் இன்னாரென்று பார்க்கவுங்கூடாமல், காயகாரவ்யாவுமான நிஶீயத்தில் விலக்ஷணமான ஜீவமேற்றி யோகத்தால் வஸ்வெராக்ஷவரகாதி ஶணவிஶிஷ்டனை உன்னைப்பார்த்து அநுபவித்து அநுபவபரீவாஹமாக வாசிகசெக்ஷயங்களைப் பண்ணினார்கள். அப்படிக்கன்றிக்கேசாம்ஸவக்ஷுக்களுக்குவிஷயமாய் நிற்கிற தேவரீரை நான்கண்டநுபவித்து, கெக்ஷயும் பண்ணவில்லையே யென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார்। ஊிவெநெதி। அதில் முதல்வர் ந்யாயாநுஶ்ருஹீத வெதத்தாலே யறிந்தார். இரண்டாவர் பொமஜ்ஞாநத்தாலே யறிந்தார், மூன்றுவர் இன்னத்தாலேயென்று சொல்லாதே ஸாக்ஷாத்கரித்ததை மாத்திரம் அருளிச்செய்தார். ஆனாலும் முதல்வருக்கு, பொமமுமுண்டு, இரண்டாவர்க்கு ந்யாயாநுஶ்ருஹீதவெதமுமுண்டு, மூன்

ருவர் இது இரண்டையும் விஸ்வஸ்கரித்து ஸாக்ஷாத்கரித்ததை மாத்திரம் அருளிச்செய்தார். ஆகையாலேதான் "ஸ்வாத்யாயயோக நயநா:" என்று ஸ்வாத்யாயயோகங்களென்கிற இரண்டுகண்களும் மூவருக்குமுண்டென்றார். முதலாழ்வார்களில் முதல்வரான பொய் கையாழ்வார் ந்யாயாந்தர ஸஹிதவேதத்தையுட்கொண்டு "யஸ்த கேதுணாந்தஸ்ஸ்துத்யா ஸ்துதிம் வேத வேதா:" என்கிறபடியே தத்த த்தைமட்டுமருளிச்செய்தார். தத்யதா, "வையந்தகளியாவார்கட லே நெய்யாகவெய்யகதிரோன் விளக்காக" இதி. ஸ்துதிபானது க்ஷிதி நமாகையாலே தகளியாகவும், கடல் த்ரவத்ரவ்யமாகையாலே ஆஜ்ய மாகவும், ஸூர்யன் ப்ரகாசகமாகையாலே தீபமாகவும் கல்பித் தார். இங்கு ஸ்ருஷ்டிஸாவயவமாகையாலேகார்யமன்றோ, கார்யமா யிருந்தால் கர்த்தாவேண்டாவோ, ஸ்ருஷ்டி: கார்யம் ஸாவயவ த்வாத், ஸ்ருஷ்டிஸ்ஸகர்த்ருகாகார்யத்வாதித்யாநுமாநத்வயம் ஸித்தம். கார்யத்வஹேதுநாகர்த்தாவை ஸாதிக்கும்போது ஸர்வஜ்ஞத்வா நுமாநம் ஸர்வஜ்ஞவிஷயாவ்யபிசாரகம். கடலுக்குக் கரையில் லாமையிலே ஸ்ருஷ்டியையழிக்கவேண்டாவோ, உதிக்கிறஸூர்யன் உதியாமலிருக்கக்கூடாதோ, கடல் பூமியை யழிக்காமலிருக்கும் படிக்கும் ஸூர்யன் உதிக்கும்படிக்கும் வ்யவஸ்தையை ஒரு வன் வேண்டாவோ, பலசொல்லியென், கார்யமான ஸகலவஸ்து த்துக்கெல்லாம் கர்த்தா ஒருவன் வேண்டாவோ, இத்யாதியுக்தி களாலே உபப்ருஹ்மிதமான "ஏததக்ஷரஸ்ய ப்ரசாஸநே கார்கி ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ வித்ருதௌ திஷ்டத:, பீஷோ தேதி ஸூர்ய:, ஏஷ ஸர்வேஷாம் பூதாநாம் கர்த்தாயஸ்ய வைதத்கர்ம" இத்யாதி ஸாஸ்த்ரங்களாலே யறிந்தார். வையந்தகளியாவில் ஸாஸ்த்ர ப்ரமாணத்தைச் சொல்லாமல் யுக்திகளைமட்டு மருளிச்செய்தார். வ்யாக்யாதாக்கள் யுக்த்யுப ப்ருஹ்மிதமான வேதார்த்தமென்று அருளிச்செய்தார்கள். பூதத்தாழ்வார் உபப்ருஹ்மணமான யுக்திகளைச் சொல்லாமல் "ஸ்வா த்யாயயோகநயநா:" என்று வேதத்தைமட்டு மருளிச்செய்தார். பேயார் ஸந்தாநாத்யுக்த்யுப ப்ருஹ்மித வேதத்தையும் யோகத் தையும் நேத்ரத்வயமாகப் பண்ணிக்கொண்டு பார்த்தாரெ

ன்று தாத்பர்யம். (ஸாயுஜ்யயோகநயநா:) ஸாயுஜ்யஸ்ய யோகஸ்ய ஸாயுஜ்யயோகஸ்ய, தந்நயநே யேஷாம் தே, பரோக்ஷஜ்ஞன பகவானைக்காண்கைக்கு ஸாதநமான ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணஸஹித வேதத்தையும் யோகத்தையும் கண்களாக வுடையவர்களென்றபடி. (ஶாந்தா:) பரிஶுத்தர்களான, அயோநிஜர்களாய் பாஹ்யாந்தர பகவத்பக்தி மேலிட்டு ஸாந்தஹ்ருதயர்களாகையாலே ஶாந்திகளென்றபடி. (கவீந்த்ரா:) கவிஶ்ரேஷ்டர்களான, முதலாழ்வார் மூவரும் த்ராவிடகவிகளுக்குள் ப்ரதாநர்களாகையாலும் ஸம்ப்ரதாயகவிதாலக்ஷணஜ்ஞர்களாகையாலும் “இன்கவிபாடும் பரமகவிகளே” என்று நம்மாழ்வாராலும், “செந்தமிழ்ப்பாடுவார்” என்று கலியனாலும் கொண்டாடப்பட்டவர்களாகையாலும் “கவீந்த்ரா:” என்று சொன்னது. (ஸ்நேஹோபபந்நபரிஶோதநதீபவர்த்யா) ஸ்நேஹஶ்ச ஸ்நேஹ:, தைலஞ்ச, உபபந்ந: ய: பரிஶோதந ஶோதந:, தத்தீபவர்த்யா, ப்ரதமஸ்நேஹ பூர்வஸந்நிவேஶபரம், த்விதீயஸ்நேஹஶப்தம் பிசுக்குவாதியாய்க்கொண்டு தத்விஶிஷ்டாஜ்யலக்ஷணா, ப்ரதமோபாதாநம் காரணபரம், த்விதீயோபாதாநம் வர்த்திகாபரம். உபஸர்ஜநீபூதவஸ்துக்களை ஶப்தத்தாலே வ்யவஹரிக்கை லோகப்ரஸித்தமாகையாலே ப்ரதாநோபஸர்ஜநீபூதாஜ்ய காரணத்தை ஶப்தத்தாலே சொன்னபடி. தயாவாஹிநிவேஶமாகிற ஸ்நேஹயுக்தாஜ்யத்தாலே உபபந்நமான பரிஶோதநாஶ காரணமாகிற அதிபக்ஷமான வர்த்திகையில் ஏற்றப்பட்டவென்றபடி “அன்பேதகளியா” என்கிற பாட்டில், அன்பு ஶப்தவாச்யமான ஸ்நேஹபக்தியைத்தகளியாகக் கல்பித்து, அதினுடைய த்விதீயபர்யாயமான ஸந்நிவேஶத்தை ஆஜ்யமாகவும், சிந்தையைத்திரியாகவும், பராபக்தியை தீபிகையாகவும் பூதத்தாழ்வார் கல்பித்தபடிக்கே ஸ்நேஹபக்தியாகிற தகளியை விஶதீகரித்து ஆஜ்யவர்த்திகாதீபங்களை ஶ்லோகத்தில் அருளிச்செய்தார். யதா, (ஸ்நேஹோபபந்நபரிஶோதநதீபவர்த்யா) ஸ்நேஹோபபந்நே பரிஶோதநதீபவர்த்யா இதி விக்ரஹ:. அப்போது ஸ்நேஹஶப்தவாச்யமான ஸந்நிவேஶமாகிற ஆஜ்யத்தோடே உபபந்நமான ஸ்நேஹபக்தியாகிற தகளியிலே

பரிசுத்தாந்த:கரணமாகிற திரியிலேற்றப்பட்ட பரபக்தியாகிற தீபத்தாலே யென்றபடி. தது³க்தம் "அன்பேதகளியாயார்வமே நெய்யாக இன்புருகு சிந்தையிடுதிரியா நன்புருகி ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேன்" இதி. ஸ்வார்த²ம் (அன்பு) கேவலபக்தியானது (தகளியாக) அகலாக, கேவலபக்தி மேல்மேல்வரும் ஸ்வவ்ருத்திக்கு ஆதாரமாகையாலே தகளியாகச்சொன்னபடி. (ஆர்வமே) பக்தியினுடைய த்விதீயபர்வாவான ஸம்ப்ரிதிவிசேஷமானது (நெய்யாக) நெய்யாகவும், (இன்புருகு) ஆநந்தத்தாலேயுருகுகிற (சிந்தை) மனஸ்ஸானது (இடுதிரியா) ஏற்றுகிறதிரியாக (நன்பு) ஜ்ஞாநமானது, ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ஆத்மாவானதென்றபடி. (உருகி) த்ரவீபூதமாய், இதுக்கு "ஞானத்தமிழ்புரிந்த" என்கிறத்தோடே ஸ்வயம். (ஞானச்சுடர்விளக்கு) பரபக்தியாகிற உஜ்ஜ்வலஜ்ஞாநவிளக்கை (ஏற்றினேன்) இப்படிப்பட்ட விளக்கேற்றி ஸாக்ஷாத்கரித்துஅநுபவித்து அநுபவஜனிதப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் பண்ணுகிறேனென்றபடி. இதி. (தீ³ப்தப்ரபா⁴ஸ) இது காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே ஸத்ருஷ்டி என்கிறதற்கும், நிசீதே என்கிறதற்கும் விசேஷணம். (ஸத்ருஷ்டிநிசீதே²) அநவஸரமரத்ரியும் (தீ³ப்தப்ரபா⁴ஸதி) தீப்தமான காந்தியை யுடைத்தாயிருக்கும்பொழுது, விலக்ஷணபரபக்தியாகிற உஜ்ஜ்வலதீபத்தாலே ஸமஸ்தவஸ்து ப்ரகாசிதமாகவே உபயத்ருஷ்டிஸாக்ஷாத்கரித்தார்களென்கிறார். (உதூ³ஹாவகாசநிபி³டம்) ஸ்வல்பமான ஸ்தலத்தில் நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற, "உதூ³ஹம்விவாஹம்" என்று ஸாத்ருஸ்யமாயும் தேஹளியுத்யமாகையாலே விவாஹான த்ரிவிக்ரமன் நெருக்கிக் கொண்டிருக்கிறனென்றபடி. (ஸவந்தம்) இப்படி நெருக்கிக்கொண்டிருக்கிற தேவரீரை (உதூ³ர்ய:) ஸாக்ஷாத்கரித்தார்கள். "சீராரும்மாடத்திருக்கோவலூரதனுள்" என்கிற மூன்றுந்திருவந்தாதித்தனியன் வ்யாக்யாநத்தில் ஜ்ஞாநவிளக்காலே ஸ்வதர்சயகாரமும் பாஹ்யாந்தகாரமும் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று வ்யாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்ததைக் கொண்டு "தீ³ப்தப்ரபா⁴ஸ" என்கிறத்தை "ஸத்ருஷ்டிநிசீதே²" என்கிற இரண்டுக்கும விசேஷணமாக்கினபடி. யோகமென்பது ப்ராண

வாயுவையும் மநஸ்ஸையும் ஒரு நாடீவிஶேஷத்தில் சேர்க்கை. அப்படிச் சேர்த்தால் அதீந்த்ரியவஸ்துக்கள் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாகும். "அஶீதருசா" என்கிற பாடத்தில் ப்ரதமாநுபவம் முதற்றிருவந்தாதி விஷயமாய்க்கொண்டு, த்விதீயாநுபவமிரண்டாந் திருவந்தாதி விஷயமாய்க்கொண்டு, இரண்டாழ்வார்களை ஸாதரம் ஸூசிக்கிறது. அப்போது "அஶீதருசா கேநசித் தீபேந, ஸ்நேஹாவஹஸ்வபரிஶுத்தகுணார்பிதேந தீபேநச" என்று தனித்தனியே அந்வயிக்கவேணும். "ஸ்நேஹாவஹஸ்வபரிஶுத்தகுணார்பிதேந" என்பதை "அஶீதருசா தீபேந" என்று ஸமுதாயாத்மக தீபத்துக்கு விஶேஷணம்பண்ணினால் அஸங்கதமாகும். முதல்வரான பொய்கையாழ்வார் ஸூர்யனை தீபமாகவும் ஸமுத்ரத்தை ஆஜ்யமாகவும் ரூபணம் பண்ணினாரல்லது ஸ்நேஹஶப்தவாச்யமான அபிநிவேஶத்தை ஸ்வஶப்தத்தாலே ஆஜ்யமாக ரூபிக்கவில்லை. இப்படி ரூபித்தவர் இரண்டாவரான பூதத்தாழ்வார். மேலும் முதல்வரானபொய்கையாழ்வார் வர்த்திகாரூபணம் பண்ணவேயில்லை. இரண்டாவரான பூதத்தாழ்வார் "சிந்தையிடுதிரியா" என்று சிந்தையைத்திரியாக ரூபணம் பண்ணினார். அதைத்தான் "பரிஶுத்தகுணார்பிதேந" என்றிங்கு அருளிச்செய்தது. ஆகையாலே யதாஶ்ருதமே அந்வயிக்கவேணும். இப்படி தீபாதிரூபணம் பிந்நபிந்நப்ரபந்தங்களாலே யாழ்வார்கள் பண்ணியிருந்தபோதிலும் பர்யவஸாநத்தில் மூவருக்கும் [illegible] அபிநிவேஶ பரமபக்திஜ்ஞாநங்களையே தகளியாகவும் ஆஜ்யமாகவும் தீபமாகவும் சிந்தையைத்திரியாகவும் ரூபித்தார்களென்கையிலே தாத்பர்யம். ஆகையாலேயிறே "ஸ்வாஜ்யாயயோமநயநா:" என்றருளிச்செய்தார். "தீபேந கேநசிதஶீதருசா நிஶீதே" இதி பாடாபேக்ஷயா "தீபேந கேநஹ்ருதிதீப்தருசா நிஶீதே" இதி பாடஸ்ஸ்வரஸ:. அப்போது "ஸ்நேஹாவஹஸ்வபரிஶுத்தகுணார்பிதேந" என்று அநிர்வசநீயமான ஸத்த்வஜ்ஞாநாக்யதீபேந என்று ஸமுதாயமாக மூவரையுஞ் சொல்லலாம் ॥ ॥௯॥

[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible]

[illegible] ... "शब्दार्थवित्" इत्यर्थः। ... इत्यर्थः। ... (समाश्रयति) ... [illegible]

𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌭𑌗𑌵𑌦𑍍𑌯𑍋𑌜𑌨𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍂𑌪𑌕𑌂. «𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮𑍇» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌙𑍍𑌗𑌰𑍂𑌪𑌕𑌂. «𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿 𑌮𑌕𑌰𑌨𑍍𑌦𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑌕𑌂. «𑌤𑍍𑌵𑌦𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾 «𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿» «𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌕𑌨𑌕𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌕𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌏𑌕𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿. «𑌨𑍂𑌤𑌨𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂» 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑌶𑍍𑌚. 𑌏𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 𑌸𑌂 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃. ‖ ‖ ௭ ‖

பதம்.	உரை.
𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰	பொய்கையாழ்வாரை
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵	முதல்வராகவுடைய
𑌕𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌯	கவிச்ரேஷ்டர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களுடைய
𑌵𑌿𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰	நெருக்கினாலே
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾	உத்பத்தியையுடையதான
𑌪𑍇𑌣𑍍𑌣𑌾𑌤𑌟𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁	பண்ணையாற்றங்கரையிலுண்டான கரும்புபோலே
𑌸𑍁𑌮𑌧𑍁𑌰	மனோக்ஞமாயிருக்கிற
𑌤𑍇	தேவரீருடைய
𑌬𑌹𑍁𑌃	அதிகமான
𑌰𑌸𑌃	இரஸமானது
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿	தேவரீரையே கதியாகவுடையவர்களான பரமைகாந்திகளுக்கு
𑌭𑍋𑌗𑍍𑌯𑍇	போக்யமான
𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌪𑌦𑍍𑌮	தேவரீருடையத் திருவடித்தாமரையிலுண்டான
𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿	தேனில்
𑌨𑍂𑌤𑌨	புதியதான
𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂	சர்க்கரையாக இருக்குகையை
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑌿	அடைகிறது
𑌨𑍂𑌨𑌂	நிச்சயம்.

உ-வ்யா ॥ இந்த ஶ்லோகத்தில் ஸௌஶீல்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். கரும்புபோலே ரஸஜ்ஞனை தேவரீருடைய ஸௌஶீல்யாத்யா விஷ்காராதிரஸமானது, ஆழ்வார்களுடைய ஸஜ்ஜநமாய்க்கொண்டு க்ஷுத்ராதாரவிந்தங்களை அநுபவிக்கிறவர்களுக்கு யந்த்ரத்தாலே பிழியப்பட்ட கரும்பினுடைய ரஸம் அப்போதுண்டான ஶர்க்கரையாய்க்கொண்டு தேனோடேகலந்தாப்போலேஆகிறது. இக்ஷுவில் ரஸமிருந்தபோதிலும் யந்த்ரத்தில் கொடுக்காதபோது பஹிர்நிஸ்ஸ்ருதமாகாது, அப்படிப்போலே யெம்பெருமானுக்கு ஸௌஶீல்யமிருந்தபோதிலும் ஸத்ஸஜ்ஜநமில்லாதபோது பஹி: தெரியாதென்று கருத்து, இப்படி அதந்த்ரஹோமத்ரவ்யதனை தேவரீரை நான் அநுபவியாமலிருக்கலாமோ வென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । காஸாரேதி । (காஸாரபுரவுக விஶ்வவிஶ்வஜநா) காஸார: பூர்வ: யேஷாமிதி காஸார பூர்வா:, பொய்கைபூதம் பேயார் மூவருக்கும் பொய்கையாழ்வார் பூர்வர். காஸாரபூர்வர்களான கவிவர்களுடைய ஸஜ்ஜநத்தாலே உத்தவதியையுடைத்தான. இக்ஷுரஸமானது யந்த்ர ஸஜ்ஜநத்தாலே யுண்டாகுமாப்போலே, இவர்களுடைய ஸஜ்ஜநத்தாலே அவனுடைய ஸௌஶீல்யரஸாவிஷ்க்ருதமாயிற்று. (வண்ணதடேக்ஷுஸஹமஸ்ய) பண்ணைதீதிரத்திலுண்டான கரும்புபோலே ஸஹமனை, ஊஷரத்திலுண்டான கரும்புபோலில்லாமல் நதீதீரத்திலுண்டாயிருப்பதாலே ரஸாதிகமாயிருக்குமென்று கருத்து. (தே) தேவரீருடைய (பஹு: ரஸ:), அதிகமான ஸௌஶீல்யாதிகுணாவிஷ்காரரஸமானது. யந்த்ரஸ்த்தில் கொடுக்கப்பட்ட கரும்பினின்றும் ரஸாதிகமாகப் பெருகுமாப்போலே ஆழ்வார்களுடைய ஸஜ்ஜநத்தைப் பொறுத்து, அதுவே தனக்கு அதிஶயமென்று நினைத்திருப்பதாலே ஸௌஶீல்யாதி ரஸாதிகமாயிற்றென்று கருத்து. "கரும்பினைக்கண்டுகொண்டே"ன்று ஸமவானை இக்ஷுவாக வணித்தார்களிறே. (க்ஷுத்ரநத்ரஹோமத்ர) க்ஷுத்ரநத்ர யேஷாமிதே. உன்னைக்காட்டிலும் வேறுபதாயத்தில் ஹோமத்ராவஸ்தியையுடைய

வர்கள். தே மதுவ்ரதா: மதுவ்ரதங்களாகிற ப்ரஹ்மாதிகள். தேவரீரையே போக்யமாக உடையவர்களான பரமைகாந்திகள். அவர்களுக்கு போக்யமான (பவத்பாதபத்மத்வயே) பதார்த்தங்களையும் அளந்த த்ரிவிக்ரமனான தேவரீருடைய பாதாரவிந்தத்திலுண்டான தேனில். தாமரையிலுண்டான தேன் நிர்வ்யூத்திகளுக்கு அபோக்யமாயிருந்தாலும் த்வயார்ஹமான போக்யமாகுமாப்போலே விஷயபரர்களுக்கு அபோக்யமாயிருந்தாலும் பரமைகாந்திகளுக்கு போக்யமாயிருக்கும் பாதாரவிந்தத்வயமென்றுகருத்து. (நவநசர்க்கராகணம்) நவமான சர்க்கராஸாவத்தை (கஶாஶு யதி) ஆஶ்ரயிக்கிறது. (நவநம்) நிஶ்சயம். தேனில் சர்க்கரையைக்கலந்தாப்போலே பாதாரவிந்தத்வயத்தை அநுபவிக்கிறவர்களுக்கு ஸௌஶீல்யாதிகுணாமிர்தமானது சர்க்கரையாக இருக்கிறதென்றபடி. ப்ராசீநசர்க்கரை போலில்லாமல் தத்காலத்தில் இக்ஷுவை யந்த்ரத்தில் கொடுத்துண்டான ரஸ்யசர்க்கரைக்கு ஆஸ்வாத்யம் அதிகமாயிருக்குமாப்போலே உரலோடேகட்டுண்டு ஸௌஶீல்யப்ரகடநம் பண்ணினது ப்ராசீநமாகையாலே ஆழ்வார்கள் ஸமுதாயத்தாலுண்டான ஸௌஶீல்யப்ரகடநம் நவநமாகையாலே அதிபோக்யமாயிருக்குமென்று கருத்து. பாதத்வயம் பதார்த்தங்களையெல்லாம் அளந்த த்ரிவிக்ரமனான தேவரீருடைய சரணாரவிந்தங்களை “பள்ளிகொள்ளுமிடத்தடிக் கொட்டிடும்” என்றும், “மலர்மகள் மற்ற நிலமகள் பிடிக்கும்மெல்லடியைக்கொடு வினையேனும்பிடிக்க” என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அடிகொட்டு ஸம்வாஹநாதிகளாலே தேன்போலே அதிபோக்யமாக அநுபவிக்கும்போது பாகவத்தைக்கண்டு அகலாமைக்காக ஸௌஶீல்யஸௌலப்யாதிகள் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறதென்று தாத்பர்யம். ॥ ॥ எ ॥

(௭-ஆ). வைராகவைநஸ்ஸ்வபி வாமநஸ்ஸமிகாஸு விக்ராந்திதார்ணவபுவோ விஜ்ருஹ்மமாணா: ।
அக்ரே ஸவாது மோதகர்ணமுகணார்வாச:
ப்ராமைகமோவஸரிதாயிவ ஸத்த்வமேகம் ॥ ॥ அ ॥

व्या ॥ उक्तं वेदाध्ययनसारसीनिस्सारगोष्ठि जगि तानुतानाङ्गवस्त्रा, इदानीं «विद्रुमलते» इत्येतद् ऊर्ध्वस्य सर्वजगत्प्रावरकस्य मेरुपर्वतराजस्य तदूर्ध्वसंनिधाय परिवर्तित देहमध्यवर्तिनिं तनुवचस्त्रिवृति विविधविष्णुभक्तिप्रकाशं जगत्प्रावृतिह वर्णयति । वेदवाचस्पति । ([illegible]) [illegible] «[illegible]» इति विशेषः । [illegible]

[illegible]

विजृम्भमाणः) स्ववेश्माग्रवेद्यां त्रैलोकीं व्याप्नुवानः. प्रथमं बहिरवकाशात् [illegible] लोकत्रयं विस्तृतम् [illegible] । [illegible] दीर्घः [illegible] वाचः. [illegible] तः "इति [illegible]" इति [illegible] यः. (स्वत्रैलोकीं) [illegible] त्रैलोक्यस्यायम्, स्वर्गाणां लोकानां समाहारः स्वर्लोकी इति विग्रहः. "तद्धितार्थोत्तरपदसमाहारे च" इति समाहारद्विगौ "द्विगोः" इति ङीप्. (श्यामैकमेघसहिताविव) श्यामः यः एकमेघः= सजलजलदः, तेन सहिताविव= साकमेत्य प्राप्ताविव. (उपमा) यथा, "[illegible] श्यामैकमेघसहितौ" इत्युक्तं वचः. [illegible] श्यामं अत एव एकमेघसहितम्, [illegible] इति [illegible] ।

[illegible]

க்ஷிதஸ்த்ராதியோகே யோகக்ஷேமம் வ்”இதி. ஸப்தலோகா: ஸம்வர்த்தி-
திருஸம்பாதாத் ஸ்யாமைகமேகஸரிதாவிவ க்ஷணாத்
ஸர்வே ஸம்வர்த்தவிக்ஷா. “யத்ராநந்யவஸ்த்ரஸம்பந்தாநந்யதோ
நாவவணிதம் | வ்யக்தம் ஹி ஸர்வஜநஸாத்ம்யேக்ஷ
க்ஷாம் வ்யக்த்” இதி லக்ஷணாத் || ||அ||

பதம்	உரை.
வைரோசநே:	விரோசநனென்கிற அஸுரனுடைய புத்ரனான பலிசக்கரவர்த்தியினுடைய
ஸதஸி	ஸபையில்
வாமந	வாமன
பூமிகாவாந்	வேஷங்கொண்டவனும்
விக்ராந்தி	அளக்குவதாகிற
தாண்டவரஸேந	நர்த்தநத்தின் ரஸத்தினாலே
விஜ்ரும்பமாண:	வளர்ந்தவரும்
மகரகுண்டல	மகரகுண்டலங்களோடுகூடிய
கர்ணபாச:	திருக்காதுகளையுடையவனுமான
ஸ த்வம்	தேவரீர்
ஸப்தலோகீம்	ஏழுலோகங்களையும்
ஸ்யாமைகமேக	கருத்த ஒருமேகத்தினால்
ஸரிதாமிவ	சூழ்ந்ததுபோலே
சக்ரே	பண்ணினீர்

உபத்யா || மஹோதாரகவிகோஷ்டீஸ்ரேஷ்டர்களான முதலாழ்வார்கள் அநுபவித்ததைக்கொண்டு நானும் அநுபவிக்க வேணுமென்று அத்யந்தநிஹீநனான நீர் கேட்கலாமோவென்னில்; அஸுரஸதஸ்ஸில் நீர் வாமநப்ரஹ்மசாரியான வடிவழகோடே போய் நிலம் மாவலி மூவடி என்று அநுசிதமான சில உக்திகளைச் சொல்லி பலியைமயக்கி ப்ரதிக்ரஹம் வாங்கின உத்தரக்ஷணத்தில் பேறுப்பேறு பெற்றாப்போலே அத்யுத்ஸாஹத்துடன் லோகங்களை யளக்குகைக்காக தாண்டவஞ்செய்து வளர்ந்துகொண்ட அழகையும், அப்போது பளீர் பளீரென்று வீசுகிற காந்திகளையுடைய

மகரகுண்டலங்களாலே அலங்க்ருதவிப்ரகர்ணபாசனாய் விப்ரஸ்ப்ருஹா விரஹனான தேவரீர் ஸ்தநமோகங்களையும் மின்னலோடேகூடின மேகநீலவேஷத்தாலே வ்ராத்யமானாப்போலே பண்ணிக்கொண்டு நின்றவழகையும் ஸபாஸபையிலுள்ள ஸாமாஜிகர்களெல்லாரும் கண்டு அநுபவியாநிற்க, நான் மாத்ரம் அநுபவிக்கலாகாதோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். வைரோசநேரிதி । (வைரோசநே:) விரோசநனென்கிற அஸுரனுடைய புத்ரனான பலியினுடைய (ஸதஸி) ஸபையில், அஸுரஸபையில் ஸாமாஜிகர்களிருப்பர்களத்தனையொழிய வைஷ்ணவ ப்ரக்ருதிகளிருக்க மாட்டார்கள் இப்படி ஸாமாஜிகப்ரக்ருதிகள் அநுபவிக்கலாம்படி நின்ற தேவரீர் அடியேனுக்கு அநுபாவ்யனாலாகாதோ வென்கிறாரென்று கருத்து. (வாமநபூமிகாவாந்) அதிஸுந்தரவாமநவேஷங்கொண்டவனான, வாமநக்ஷம் ஸ்வாபாவிகமான வேஷமத்தனையொழிய ஸ்வாபாவிகமன்றென்று கருத்து. இன்னுமொருதாஞ்செய்தாலு மிப்படியமையாதென்றபடி. (விக்ராந்திதாண்டவரஸேந) விக்ரமணநர்த்தநரஸத்தாலே, (விஜ்ரும்பிதோணை:) "தஸ்வாமநம் ரூபமவேக்ஷ்ய தாஸ்மிதம்" என்கிறபடியே அதிஸுந்தரமான வாமநமூர்த்திரூபே அத்ருஷ்டமாக வ்ருத்தியடைந்தது. ஒருவன்வேஷம் போட்டுக்கொண்டு ஸபையிலுள்ளாருக்கும் தனக்கும் ரஸமுண்டாகும்படி நர்த்தநஞ்செய்கிறாப்போலே; வாமநவேஷதாரியான இவன் தனக்கு த்ரிவிக்ரமமூர்த்தியுண்டான ஸமநந்தரத்தாலே ஸபையிலுள்ள ஸாமாஜிகப்ரக்ருதிகளுக்கும் தனக்கும் ரஸமுண்டாகும்படி தாண்டவஞ் செய்துகொண்டு வ்ருத்தியையடைந்தானென்று தாத்பர்யம். யாசகம்வாங்க வந்தவன் தன்னிஷ்டப்படி தனக்கு த்ரிவிக்ரமமூர்த்தி உண்டானால் கூத்தாடுவனிறே. (மகரகுண்டலகர்ணபாசம்) மகராகாரகுண்டலஸஹிதமாயும் பாசம்போலேயுமிருக்கிற திருக்காதுகளையுடையவனான, கர்ணபாசாவிவகர்ணபாசௌ. மகரகுண்டலஸஹிதௌ கர்ணபாசௌ யஸ்யேதி விக்ரஹ:, "மகரநெடுங்குழைக்காதன் மாயன்" என்கிறவிடத்தில், மகர = மகராகாரங்களான ஆபரணங்களையுடைத்தான, குழைக்காதன் = கர்

ஶாகாரங்களான குண்டலங்களையுடையவனென்று ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமி வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். வரகுரு ஸ்வாமி மகராகாரமான பெரிய ஆபரணங்களையுடைய குண்டலாபங்களையுடையவனென்று வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளினார். "மகரஸ்வரூபஸ்த குண்டலம்: ஸ்வாநாநந்தா" என்கிற தாத்பர்யரத்நாவளிஸ்லோகத்துக்கு ஸ்வயமகாஷியாலே ரூபத்தாயும் மகரம்போலேயிருக்கிற குண்டலங்களையுடையவனென்று வ்யாக்யாநம் பண்ணினார்கள். "பொடிசோ மகரக் குழைகளும்" என்கிறவிடத்தில் "குண்டலாபஸம்ஸ்லிஷ்ட மகரகுண்டலன்" என்று பிள்ளானுமருளிச்செய்தார். ஆகையாலே மகரகுண்டலவத்துமும் குண்டலாபவத்துமும் ஸித்தாந்தமென்று தோற்றுகிறது. யதா, "குமாரசூடாரஹஸ்தஜஸஹஸோதயத்குண்டலாபவரிகஸுவஸம்ஸம்" என்கிற வரதராஜஸ்தவஸ்லோகவ்யாக்யாநத்தில் "ஸ்ரீ ஸஸ்த: குண்ட: குண்டலாப: கேஶவாபஜதி வத்" இதி வ்யாக்யாநம் பண்ணினபடியாலே யிங்கும் குண்டலாபவத்துக்கு ஸ்ரீஸஸகுண்ட: என்று கருத்துக்கொள்ளலாம். (ஸ்தோத்ரம்) வ்யுதிவீமுதலான ஊர்த்வஸ்தோத்ரங்களையும் (ஸ்ரீமதேகஸேவஹரிதாஜிவ) நீலமான ஸுகஸேவத்தாலே ஸ்வாத்மமாளுப் போலே (ஸவாநு) தேவரீர் (வகேரு) பண்ணினீர் திருமேனி நீலஸேவஸ்ராஜமாயிருப்பதாலே ஸுகஸேவஸ்வாத்மமாளுப் போலேயிருக்கிறதென்று உத்ப்ரேக்ஷிததபடி. ஸுநேகஸேவங்கள் கூடினாலும் ஸ்தோத்ரத்தை ஸுகாலத்தில் வ்யாவரிக்கக் கூடாமலிருக்க, ஸுகஸேவத்தாலே ஸ்வாத்மமாயிற்றென்றபடி. இங்கு ஸிரோஹஷண ஸமயாநுஷயோசிதநேகாபரணங்களிருக்க மகரகுண்டலங்களையெடுத்தது "மின்னுமணி மகரகுண்டலங்கள் விலவிச" என்று மகரகுண்டலகாந்தியை மின்னல்போலே வர்ணித்திருப்பதாலே திருமேனியாகிற விலக்ஷணஸேவத்துக்கு மகரகுண்டலகாந்தியாகிற விலக்ஷணமின்னல் ஸம்பந்தஞ் சொல்லுகைக்காகவத்தனை. திருமேனியை ஸேவமாகச் சொல்லும்போது அதுக்கஸாதாரணமான மின்னல் ஸம்பந்தஞ்சொல்லவேண்டியது ஆவஸ்யகமிறே. கதாசித்ஸாஹத்தோடே தாக்ஷண்யஞ்செய்யும்

போது ஜலதஸ்தநம் வழிக்கிற காண்டாம்ஶுகாந்தி பளீர்பளீரென்று வீசும் போது மின்னல் பளீர்பளீரென்கிறப்போலே யிருக்கிறதென்று அபிப்ராயம். இப்படிப்பட்ட அழகை ஸூர்யாதிகள் கூடக்கண்டு அநுபவியாநிற்க, நான்மாத்ரம் அநுபவிக்கலாகாதோ வென்று கருத்து ॥௮॥

ஶ்ரு॥ ஶ்ருத்வா தஸ்மிந் ஶிகரிணி பதேஷு யதேஷ்டம்
விஶ்ராந்த்யர்த்தம் ஹரிதவநாநி விஶங்கடேஷு ।
ஸம்ப்ரத்யக்ஷம் ஸ்வஹிதவஸந ஸம்பதேகப்ரஶேஷ
ஶாகிஸ்பர்ஶஸ்திமிதஸுரபி: தஸ்ய ஸாநுர்நதம் த: ॥ ௯ ॥

வ்யா ॥ தஸ்ய ஸாநுப்ரதேஶ: । ஶ்ருத்வேதி । (அஸௌ) ஶைலஸ்த்ரேண (விஶ்ராந்தி) ஸஞ்சாரி (அஸௌநிர்வநாநி) அண்டஜ தாம்ராணி வநாநி (விஶங்கடேஷு) ஸம்பந்நாநிபு ஶாகாநிரோத விஸ்தாரேஷு, "விஶங்கடம் ப்ருஹத்வாதி" வ்யாஸ்ருஜம் ஸஹஸ்ரம் இத்யமர: விஸ்தீர்ணவ்ருக்ஷவிபுலவ்ருக்ஷம் "வைஶ்யா விஶங்கடவா" இதி ஶங்கடஶ்சார்த்தம்ய: (பதேஷ்டம்) தஸ்ய (வ்ருக்ஷேஷ்டிதாநி) வர்த்திதாநீதி (யஸ்ய, தஸ்ய) அண்டஜபக்ஷஸம்பந்தம் ஸ்வநிஷதயோர் விஶங்கடவநத்ரயேண வர்த்தேஷு: (நதிதம்) "யஶோத்ராஷ்டாஷ்டீஷ்டாவிக்ஷ் ஸேணேஷு, அதிக்ருத்யதிஹாவநாநிவிஶ்ரா" இதி, ஶதபதுபவ ஹார்த்தேணவ "விஷ்ணுவாக்யோ ஸோதாஶி திய ஜ்யோதிவிஷ்ணு:, ஸஷேவேஷ்ட்யஜேஷம் விகாஞ்சிம் விலக்ஷ்யேஷ, பேஷாஶிஷம் விகாஞ்சி:, ஜதேவ வயமேநவாஷந வஸ்ராரா யஶேஶஞ்சிக்ஷம் ஶீயேந ஶிவஸ்தாநேஸ்தாநேஷ வநத வைஶ்விஷ்ணுபுஜ்ஞாவிக்ருதஞ்சம் விக்ருத" இத்யாதிஶ்ருத்யா பதார்த்தவர்திஞம் ஶிவாநம் தத்ஷ் ஹிரண்யபுத்தார்த்தவ்யா வந ஸமயேந வர்த்தயே வர்த்திதாநீத்யேதஸ் கிமாஶயபூதி ஹாவ: தஸிபு கிம்வாஶ்யபூர்ணம், தத்ராஹ । ஸம்ப்ரதீதி (அஸீத:) "ஸம்ப்ரதோஜஜ்ஞ்யஶ்ரிபாஶ்வ்யம் ஹாதிக்ருத்யவக்ஷ்யாஷீ । வா ஜாஜ்ஞ்யோ: விஶாவாஶ ஹஸ்தாஜ்ஜஜ் ஶ்யஜ ஸஹாகா:" இத்யா ரஸ்ய "ஸக்தநக்ஷவவேதாஶ் ஸ்ஷ்ஷவாஸ்யேவாவேஜ்யோதா: । ஜ

ஷ்டய: பஞ்சபா³ஹ்யாஶ்ச, ப்ரஜாநாமேகஷ்டிதாநிச” இத்யேதாக்ஷு ஸஹஸ்ரஶீர்ஷாதிநீத்யர்த²: (அதீது:) ப்ரத்யக்ஷவிக்³ரஹ: (ஸஹஸ்ரநேத்ரஸ்ய) ஶ்ரீவத்ஸாங்கஸ்ய த்வத்ஸமஸ்ய ஸஹஸ்ரநேத்ர ஶ்ரோத்ராயாம் ஸஹஸ்ராம் (ஸஹஸ்ரதலம்) பாதாஸ்ஸ்தலாச ஸீ ஸர்வநிஷ்டதி «ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோ ஸி ஸர்வ:» த்யர்த²: (ஸர்வ) பரிமிதாஸ்து, ஸர்வாநந்தி யாகோ: ஸ்ரஷ்டி ஸ்துதே ஸ்துதி. (தஸ்) ஸ்வபரிமிதத்வேந பரிச்சே²த்ய (அஸ) ஸர்வ (ந:) ஸ்துதம் விஶ்வாநாமஶேஷாணாம் (ஜக³த:) ய ஸ்தவம் விபுலத்வாத் ஸ்வஸ்ய தஸ்யைகைகஸ்ய ஸர்வாம்ஶக்ஷணாம்ஶவிகோடிதமம்ஶஸ்துதே ஸஹஸ்ரபாதா³ ஸ்தூதி ஸமஸ்த காரணத்வாத்ஸ்தித்ஸ்திதிஸாம:. «ஸஹஸ்ரக³தி» ஸ்து தர ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸக்ஷார:. «ஸஹஸ்ராக்ஷோ நாமயோயத ஸம்ஸ்த திரோயோஜித:। க்ஷ்வ தஸ்வஸ்யப்ருஜா ஸாஸஹஸ்ரமிதீஷ்ய த” இதி லக்ஷணாத். பதாஸ்ப்ரஶாஸ்தவநாதிரோயிந்ரா: ஸமஸ் ந்த்ருதே: க்ஷ்வாஸ்ஸஹஸ்ரநேத்ரஸ்ய. «பாதியோ” த்ய ஸம்ஸ்யம். யே ஸம்ஸ்யம் யக்ஷுநாத ஸம்ஸ்யம் யாதிஶயோக்தி:. «ஸஹஸ்ர ஸம் பாதியோ” த்ய ஸஹயோரவிஶோநே ஸாத்ர்யு, தீதேராவஶாப்நி:. «இமாநி ஸ்வநாநி விக்ரமத்வத்ய தே பரிமிதாநீ” த்யா யாருஹ்ய வேக்ஷபா×× யேயவ்யாய்யிக்ஸ்வணு நாத³யிகார்ஸஹேது: ॥

பதம். உரை.

விஶ்வாநி	ஸமஸ்தங்களான
இமாநி	இந்த
பு⁴வநாநி	லோகங்கள்
விக்ராந்தேஷு	விஸ்தாரமாயுள்ள
தே	தேவரீருடைய
த்ரிஷு பதே³ஷு	மூன்றடிகளில்
க்ஷிதாநி	அடங்கிற்று,
இதியத்	என்கிறதொன்றுண்டோ

தத்	அதுவானது
நசித்ரம்	சித்திரமன்று
அஸ்ய	இந்த
அமிதா	அளக்கமுடியாததான்
மூர்த்தி:	திருமேனியானது
ஸதாஸைஸ்ஸஹ	பக்தர்களோடுகூட
அஸ்மிந்	ஒரு
ஸவமநோஜ்ஞெயெ	வீட்டினிடைகழியிலே
மாதிஷ்ட	அடங்கிற்று
இதிதத்	என்கிறதானது
இஹ	இந்தலோகத்தில்
ந:	அடியோங்களுக்கு
அத்புதம்	ஆச்சரியம்

தீ - வ்யா ॥ ஸகலலோகங்களையு மளக்கவொண்ணாதனவாயும் வ்யாபிக்கக்கூடாமலிருக்க திருமேனியாகிற வஸ்துவத்தினாலே வ்யாப்தமாகும்படி பண்ணினாரென்று கீழ்ஶ்லோகத்தில் சொன்னதொரு ஆஶ்சர்யமோ, விஸ்தாரமான காயங்களும் திருமேனியினுடைய வஸ்துவமான திருவடியில் அடங்கி நின்றதைப் பார்த்தாலென்று அநுஸந்தித்து, பின்னும் நிரூபித்து இது தான் ஒரு ஆஶ்சர்யமோ, திருவடியின் வைபவத்தையும் ஸகலவஸ்துவான த்தையும் பார்த்தால் ஶேஷபூதங்கள் போலேயன்றோ இருப்பது, தபஃக்ஷமாதர்களான ஆழ்வார்கள் நிற்கவுங்கூட இடம்போராமல் தபித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு குடிசையினுடைய வஸ்துமான ஒரு தேஹலியில் ஸகர்களையும் கீழே தள்ளாமல் அவரித்தவநுஸந்தான தேவரீர் அடங்கினின்றது அத்யாஶ்சர்யமன்றோ என்று அபிஜ்ஞார்த்தஶக்தியைச் சொல்லி, இந்த ஶக்தியை யென்னிடத்திலு முபயோகப்படுத்தல காதோ வென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் ! மித்ரதிரா (விஶ்வாந்மூர்த்திஸர்வநாதி) ஸஹஸங்களான வரிஷ்டங்களான இந்த வஸ்துவங்கள். ,,ஸர்வநஶ்வ: விஸ்தாரகாயபூர்வ

ரூப:" என்கிறபடியே ஸர்வமும் வியாப்யமாயிருந்தபோதிலும் வாஸ்தவாபேக்ஷயா அணுவாயிருக்குமென்றபடி. (விஸ்ருஜ்யதே யேஷு) விஸ்ருஷ்டங்களான, ஸ்ருஷ்டாவகாசங்களான. (தேஷு த்ரிஷு தேஹளிதேசேஷு) த்ரிவிக்ரமனை தேவரீருடைய மூன்றடிக ளிலடங்கினதுகள் (இதியத:) என்கிற யாதொன்றுண்டோ (தத் இதம்) அதுவானது ஸூக்ஷ்மமன்று, அபிப்ராயமத்யத்தில் ஸூக்ஷ்மமாக இருந்தாலும் நிரபேக்ஷத்தில் ஸூக்ஷ்மமன் றென்றபடி. (அஸம்பாவிதாவகாசம்) ஒரு இடத்திலுமடங்க மாட் டாத இந்த விசாலமான திருமேனியானது (ஸந்தேஹஸம்) ஸூரி களான முதலாழ்வார்கள் மூவருடனே (ஸவித:) ஒரு, அதிவிபுலவ ஸ்தீபமான, இன்றருடைய ஸம்ஹம், இப்படிப்பட்டதென்று சொல் லவுங்கூடாத முண்டும் முறடும் எலிப்பாழியும், உட்காரவும் போ ராமல் நின்றாலும் தலையிலிடிக்கும்படியாயும் வஸ்துநிர்மிதமாயும் ஸாணக்யக்ருஹம்போலே அதிவிலக்ஷணமாயுமிருக்கிற தென்றபடி. (ஸம்பீடநக்ஷேமே) அதுவும் கஷ்டமுமில்லாமல் ஸுகக்ஷேம மான தேஹளியில் (மாதிஸ்ம) அடங்கிற்று. ஸம்யோகமஹ: ஸ்தி தாயாம்யஹம். (இதி) தவ: க்ருசர்களான ஸூரிகள் நிற்கவுங்கூட விடம் போராமலிருக்கிற ஒட்டுத்திண்ணையில் அவர்களை கிழேதள் ளாமல் விசாலமான அந்த மூர்த்தியானது அடங்கினின்றதென் கிற (தத்) அதுவானது (இஹ நம: அத்புதம்) ஸர்வாதிசயத்தி லெவருக்கும் அத்புதமென்றபடி. வாஸ்தவாபேக்ஷயா ஸர்வகதத்வ மென்னுமிடத்தை "தோள் எண்டிசையுஞ்சூழ விடம் போதா தென்கொலோவண்டுழாய் மாலளந்தமண்" என்று மூன்றாந் திருவ ந்தாதியில் (௯௦) வது பாட்டிலருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் (தோள்) திருத்தோள் (எண்டிசையும்) எட்டுத்திக் குக்களையும் (சூழ) வ்யாபிக்க (வண்துழாய்மால்) ஸர்வோத்தரமான திருத்துழாய்மாலையையுடைய ஸர்வேச்வரன் (அளந்தமண்) அள ந்த ஸ்ருஷ்டியானது, இங்குமண்சப்தமானது ஸர்வாவகாசவிக்ஷ கம். (இடம்போதாதென்கொலோ) அளக்குகைக்கு இடம்போராம லிருந்ததன்றோ, போராமலிருந்த ஸர்வாவகாசத்தை யென்னமாக அளந்தானோ வென்றபடி. ॥ ॥ ௯ ॥

[illegible]॥ हंसावलिः कपिशतया परिवर्धमाने
उत्तानितानतिततिस्तु च पुष्पवाटीषु ।
हारावलिः परिधयो रशनाकलापः
तारागणस्तु नग ऊर्ध्व[illegible]पुष्पराशिः ॥ ॥१०॥

व्या ॥ [illegible]

ஏவ ப்ரஸாதிஷ்யதீத்யபிஸந்தாயோக்தம்; ததா'பி சந்த்ரஸ்ய இத்யவிவக்ஷிதம், “ஹாஸ: கிரீடாம்ஶு ஹாரகணிகா ஶ்ரேணீஷு காந்தி: ஶுப்ரப்ரபாபாராதிபி:” இதி பாண்டித்யஶ்லோகே ப்ரதர்ஶிதவைகஸைவ யோகரூடஶப்தாநாம், “ஸ்த்ரஸ்ய வஸ்த்ரம்ருதே” இதி ஸூத்ரஸ்வாரஸ்யாதாப்யாந்யாதத்வாத். (ஶ்லோக) (தஶ) பாதத்ரயதாத்பர்யம் (லௌகிகப்ரபாவாஸ்ஸம்) லௌகிகப்ரபாவஸ்ய = ப்ரத்யக்ஷாத்யவகம்யஸ்ய பாதகஸ்ய, ஶ்ரீஸ்தபஸ்ரீரத்யஸ்ய தாத்பர்யம். ப்ரஸ்துதலௌகிகத்வம் “விதயாதிஸ்ருஷ்டி” இதி ஸ்வாமிதேதஸ்யைவ த்யய:. “ப்ரபாவா: பாதகா:” இத்யர்த:. (ஶ்லோக) லௌகிகத்வம் பாதகஶ்ரியமாவதீதி பாவ:. ஸத்ஸந்நாநார்த்யம் ஸமயஶௌண்டத்வம் ஸ்தாஸ்ய ஜ்யதே. “கம்பநாபத்ரயம் ஸர்வஸ்கந்தேஷு ப்ரஷ்டயோர் ஸயோ:” இத்யர்த:. ஸ்வக்ஷேஷ் தாராகணஸ்ய ப்ரத்யக்ஷாதாந விததிக ஸாராவஹிக ப்ரஸாதாக்ஷாவக ப்ரபாவஸம்ஷாக ப்ரபாவேநகபஶ்சவஸ்கேவேநாத்ஸ்வாத்யஸ்வாக்ஷாப:. தத்ரோக்தம் “ஸகேநபவஸாயோஸ்வெகவ்யஸர விஷயஹேத:” இதி. “லௌகிகப்ரபாவஸ்ய” இத்யத்ர ப்ரபாவஶோபாயா: ப்ரக்ருதேதாராகணேஷவம்ஹவாஸ ஸஜாதீயஶோபாயா ஸவப்ரக்ருதேவிவக்ஷணேந பிம்பப்ரதிபிம்பகாரணாக்ஷேபாத்தாயாபத்திர்திஶ்யதா. தத்ரோக்தம் “கஸ்யஸ்வஸஞ்சயோராதாவரோநாவஶேயயோ: । ப்ரதிபிம்பக்ரியாஶ்ரயத் ஸாத்ருஶ்யமிதிஶ்யதே” இதி. ॥ ॥௧௦॥

பதம்.	உரை.
ஹே பக்தப்ரிய!	அடியவர்களுக்குப்ரியனானவனே !
த்வயி	தேவரீர்
ததா	அப்படி
விவர்தமாநே	வளரும்போது.
தாராகணா:	நக்ஷத்ரஸமூஹங்களானது
ப்ரதமம்	முதலிலே
தவ	தேவரீருக்கு

{ முக்தாவிதாந விததி: — முத்துமயமான மேல்கட்டியின் விஸ்தாரமாக
ஆஸீத் — ஆயிற்று
பரம் — அதற்குப்பிறகு
ஹாராவலி: — முக்தாஹாரமாக
[ஆஸீத் — ஆயிற்று]
க்ரமேண — பிறகு
ரஶநாகலாப: — காஞ்சீபூஷணமாக
[ஆஸீத் — ஆயிற்று]
தத³நு — பிறகு
{ மௌக்திக நூபுரஶ்ரீ: — முத்துமயமான சலங்கையின் சோபையையுடையதாக
[ஆஸீத் — ஆயிற்று]

வ்யா ॥ கீழ்ச்லோகத்தில் "க்ருதாம் வ்ருத்திம்" என்று சொன்ன க்ருதகத்வத்தை விவரித்துக்கொண்டு, சேதநங்களான நக்ஷத்ராதிகளும் ஶேஷவ்ருத்திகளை தத்தத்வஸ்தாநாநுகுணமாய் பண்ணுநிற்க, நான் பண்ணப்பெறவில்லையே யென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் பக்தப்ரியேதி । வாமநனாய் பலியுடைய யஜ்ஞவாடத்தில் வளரும்போது நக்ஷத்ர கணங்கள் திருமுடிக்குமேலே முத்துக்களாலே நிர்மிதமான மேல்கட்டியாகவும், பின்பு நக்ஷத்ர கணங்கள் கண்டப்ரதேசமானபோது முக்தாஹாரமாயும், பின்பு கடிப்ரதேசமாகும்போது காஞ்சீபூஷணமாயும் பின்பு பாதப்ரதேசமாகும்போது பாதஸரமுத்துச்சலங்கையாக ஆகாநின்றது, இப்படி திருவளர்த்தியுடைய திருமேனி ஒரு தேஹலீப்ரதேசத்தில் அகடிதகடநாஶக்தியாலே அடங்கி நின்றதற்குக் காரணம் உனக்கு பக்தர்களிடத்திலிருக்கும் நிரதிசயப்ரீதியன்றோ வென்கிறார். "பக்தப்ரிய" என்கிற பதத்தாலே; (ஹேபக்தப்ரிய!) பக்தர்களிடத்தில் நிரதிசய ப்ரீதியையுடையவனே! 'பக்தா: ப்ரியா: யஸ்ய ஸ:' ப்ரியா: நிரதிசய ப்ரீதிவிஷயா இத்யர்த்த:. "ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநி

நோபத்யுத்ஸஹம் ஸஹசேர்வ்ய:" என்கிற ஶ்லோகத்துக்கு ஜ்ஞாநிகளென்னிடத்தில் ஸத்யப்ரீதி பண்ணுகிறார்கள், நான் அவர்களிடத்தில் கேவலப்ரீதிதான் பண்ணுகிறேன், ஸாதிஶயப்ரீதி பண்ணவில்லையென்று ஸர்வேஶ்வரன் நொந்து சொல்லுகிறதைக் கொண்டு ஜ்ஞாநிகளிடத்தில் நிரதிஶயப்ரீதிமத்வம்ஜிதேதேயென்று தாத்பர்யசந்த்³ரிகையில் அருளிச்செய்ததைக்கொண்டு, இங்கு "ப⁴க்தப்ரிய" என்கிறவிடத்தில் ப⁴க்தர்களிடத்தில் நிரதிஶய ப்ரீதியை யுடையவனென்று வ்யாக்²யாநம் பண்ணப்பட்டது. (மயி) மார்க்கணை தேவரீர் (யதாவதிவர்த்தமானே), தாஸ்யம் செய்துகொண்டு க்ரமேண நக்ஷத்ரக்ஷணமும் மாஸபர்யந்த மாகும்படி வர்த்திக்கின்றனே, "க்ஷிதிம் ப்ரதிபேதே பக்ஷிர் உக்ஷ தேநஹஸ்ரீரேண த்ரிஶஸ்துபாரஹார்ஷி:" என்று, ஸப்தபர்வ, ஸங்களாலும் நாலுபக்கத்திலும் வளரும்போது (தாராக³ண:), நக்ஷத்ர ஸமூஹமானது (ஸ்தநோத்தாநவித்தி:) ஸ்தநோத்தரீயமான மேல் கட்டியினுடைய ப்ரஸரமாக (ப்ரஸ்ருதாஸீத்), முதலிலா யிற்று, மார்க்கணையிருந்து வளரயத்திக்கும்போதென்றபடி. (புந:) நக்ஷத்ர க்ஷணமும் கண்டபர்யந்தமாகும்போது (ஹாராவளி ராஸீத்) ஸ்தநஹாரமாக ஆயிற்று. (கடௌ), கடிபர்யந்தமானபோது (ரஶநாகலாப:) காஞ்சீதா³மமாக ஆயிற்று. (பத³ந்தே) பாத³பர்யந்தமானபோது (ஶௌக்திகநூபுரஶ்ரீ:), பாத³ஸரத்தி னுடைய, முத்துச்சலங்கைகளுடைய, ஶோபையை யுடையதாக. (ஆஸீத்) தேவரீருக்கு ப⁴க்தர்களிடத்தில் நிரதிஶயவ்யாமோஹ மிருக்க, நானும் ப⁴க்தனுமிருக்க, உபாஸீநங்களான நக்ஷத்ரஸ மூஹங்களும் ஶேஷஶேஷோசித வ்ருத்தியைப் பண்ணுகிற்க நான் மாத்ரம் கைங்கர்யமும் பண்ணப்பெறவில்லையே யென்கிறேனென்று கருத்து ॥ கஎ ॥

மூ॥ ஶிக்ஷாதீ³க்ஷம் ப்ரகடயது ப⁴க்த்யாஶம் ஸகல
க்ருஷ்ணாஜிநம் யவநிகாம் க்ருதவாநு பா⁴யாஸ: ।
வ்ருத்தாக்ருதேஸ்தவ ஸ்ஃபீக்ஷ்ய ஸமாஜாதோ தாம்
ஸ்வாமேவ ஶோபநஹரீஶ ஜநாவிஷ்க்ருஷ்டம் [ஶேஷ]॥ ॥கஅ॥

व्या ॥ तदेव वक्तुं वामनावतारदशायामपेक्षितस्य श्रियः
पतित्वस्य नियामकवेषीत्वमाह । भिक्षेति । (हे देहली-
श! त्वं भिक्षार्थितं) भिक्षा याच्ञा, "याच्ञाभिक्षार्थना-
र्दने" त्यमरः. "भिक्षयावन" इत्यादौ "[illegible]
ह" इति प्रकारव्यत्ययः. तस्याः उचितं = योग्यं,
"उचितं स्यान्मिते योग्ये ज्ञातेऽभ्यस्ते समञ्जसे" इति
रत्नमाला. भिक्षाचरणार्होचितमित्यर्थः. ब्रह्मचारिस-
न्न्यासिनोरेव भिक्षाविधानादिति भावः. (व्यज्य-
मानं) ब्रह्मचर्याश्रमं, ब्रह्मचारी गृही वानप्रस्थो
[illegible] । "कृश [illegible]" त्यमरः. (व्यक्तयन्) व्यञ्जयन्,
"संवेदनाद्व्यक्ति" रिति व्याकरणशास्त्रं कटाक्षं तद्व्यञ्जन
व्यक्तिरिति विषये "तत्करोती" ति णिचि [illegible]
व्यक्तं कारयन् व्यक्तयन्निति रूपम्. तदेवं [illegible]
[illegible] याच्ञायीकारकाला-
न्तरे [illegible] भावः. "व्यय" इति
न [illegible]. (श्रियायाः) "[illegible]
तदेक" इति [illegible]
[illegible] इ-
त्यर्थः. लक्ष्म्याः, यद्वापि श्रियाः "यतः श्रियः पति"
रिति [illegible]; तथापि "[illegible]
जाते" ति [illegible] श्रीपदनिर्देशः. "श्रीर्[illegible]"
इत्यस्याद्यपि लक्षणं कव्यत्ययः. (कृष्णाजिनं) ब्रह्मच-
र्यव्रताय यज्ञोपवीततया धार्यमाणं [illegible], कृ-
ष्णस्य अजिनं कृष्णाजिनम्, "अजिनं चर्म कृत्तिः" त्यमरः. (यवनिकां)
कञ्चुकां तिरस्करिणीं, "प्रतिसीरा यवनिका स्यात्तिरस्क-
रिणी च सा" त्यमरः. (कृतवान्) वक्षःस्थले [illegible]
[illegible] कटाक्ष [illegible]
[illegible] "कृष्णाजिनेन संवृण्वन् [illegible] वक्षःस्थ-
लायाम्" इति [illegible] कृष्णाजिनेनाच्छादितवानिति भावः.
[illegible]
[illegible] । व्यक्तेति ।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ॥௧௧॥

பதம்.	உரை,
[illegible] !	ஏ திருக்கோவலூருக்கு நாயகனான வனே!
[illegible]	தேவரீர்
[illegible]	பிக்ஷைவாங்குகிறதற்குயோக்யமான
[illegible]	முதலாச்ரமத்தை (, ப்ரம்ஹசர்யா ச்ரமத்தை),
[illegible]	ப்ரகாசப்படுத்திக்கொண்டு,

ஶ்ரியா:	பெரியபிராட்டிக்கு
க்ருஷ்ணாஜிநம்	க்ருஷ்ணாஜினத்தை
யவநிகாம்	திரையாக
க்ருதவாந்	பண்ணினீர்
வ்யக்தாகாரே	ப்ரகாசமான ஆகாரத்தையுடைய
தவ	தேவரீருடைய
ஹ்ருதயே	மார்பிலே
தாம்	அந்த இலக்ஷ்மியை
வீக்ஷ்ய	பார்த்து
தே ஜநா:	அந்த ஜநங்கள்
த்வாமேவ	தேவரீரையே
விது:	அறிந்தார்கள்.

௭ — வ்யா || நான் கையில் பொருளில்லாமல் நிஸ்ஸ்ரீகனாய் பிக்ஷைவாங்குகைக்காக த்வதீய ப்ரஹ்மசாரி வேஷதாரியா யிருக்கிறேன், ஆகையாலே ஸ்ரீமான்களான உத்க்ருஷ்ட தேவர்களை ஆஶ்ரயித்து உம்முடைய அபீஷ்டம் பெறலாகாதோவென்னில்; பிக்ஷை வாங்குகைக்காக ப்ரஹ்மசர்யாஶ்ரமத்தை ப்ரகடனம் பண்ணுகிற தேவரீர் அத்ருஶ்யமாகவும் ஸாமாந்ய ஜநங்களுக்குத் தெரியாமலிருக்குகைக்காகவும் ப்ரஹ்மசர்யாஶ்ரமோசிதமான அஜிநத்தாலே "க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந் வக்ஷஸ்ஸ்தநாலயாம்" என்கிறபடியே பிராட்டியை ஆச்சாதநம் பண்ணினீர். அப்போது ஶுக்ராசார்யர் "நாயம் மாணவகோ ஹரி: ஸாக்ஷாத் ஸ: க்ருஷ்ணோ ... விஶ்வகாய: க்ருதிஷ்யதி" என்று இவன் வாஸ்தவமான மாணவகனன்றென்று சொல்லச்செய்தேயும் ஸஹதர்மசாரிணியாய் உனக்கு ஸர்வதா நிரவத்யையான பிராட்டியைக்காணுகைத்தாலே ஸாமாந்ய நாராயணஸநகாதிகளில் அதிஶங்கித்தார்கள். பின்பு அவர்களே த்ரிவிக்ரமாவதாரஞ்செய்தருளும்போது "ஶ்ரியமநவக்ஷஸ்யாரவிந்தஸ்தாம்" என்கிறபடியே வக்ஷஸ்ஸில் பிராட்டியைக்கண்டு தேவரீரையே பரதேவந அறிந்தார்கள். இப்படி காலவிஶேஷத்திலே பிராட்டியைக்காணுகைத்தாலே அதிஶங்கை பண்ணும்படிக்கும், பின்பு

தெளியும்படிக்குமிருக்க, அநாதிகவி ஸ்ரீஸம்பந்தமில்லாத க்ஷுத்ர தேவர்களை "திருவில்லாத்தேவரைத் தேறேல்மின்தேவு" என்கிறபடியே தெய்வமென்று தான் சொல்லக்கூடுமோ, ஆஶ்ரயிக்கத்தான் கூடுமோ, மோக்ஷங்கொடுக்கத்தான் ஸமர்த்தர்களோ என்கிற அபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் । விசக்ஷதி । (விசக்ஷணாவிதம் ப்ரயோஜநம் ப்ரகடயந் ஸ்வம்) விலக்ஷணர்க்கு ப்ரயோஜந மான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தைத் நாட்டுக்கு ப்ரகாஶம் பண்ணுகிற தேவரீர் (ஶ்ரியா: க்ருஷ்ணாஜிநம் அதிகாரம் க்ருதவாந்) பெரிய பிராட்டியாருக்கு க்ருஷ்ணாஜிநத்தை ஆச்சாதகமாகப்பண்ணினீர். அப்போது ஸபையிலுள்ள அனைவரும், ஶுக்ராசார்யர் சொல்லும்போது வாமநனென்று நிஶ்சயிக்கவில்லையென்கையிலே தாத்பர்யம். ப்ராவேஶநமே ஆச்சாதநத்துக்கு ப்ரயோஜநமிறே. ததா ச யேஷாம்வேஷாநாம் அதிகாரம் க்ருதவாநசேதநாநாம் த்ருஶ்ய:. ப்ரதிக்ரஹம் வாங்க க்ருஹஸ்தாஶ்ரமிக்கு அதிகாரமுண்டேயாகிலும், க்ருஹஸ்தாஶ்ரமியாக வந்தாலிவரிடத்தில் ஸ்ரீயைக்கொண்டு இவன் ஸர்வஸ்வதாநன் ப்ரஹ்மசாரி ப்ரதிக்ரஹம் வாங்க அதிகாரமில்லையென்று தோற்றும், அதற்காக ஸ்ரீயை மறைத்தால் நிராஶ்ரயியாகத்தோற்றும் அதற்காக ஸகலவேஷங்களாலும் ப்ரஹ்மசாரியாஜிநம் ப்ரஹ்மசாரிவேஷம் போட்டுக்கொண்டு வந்தானென்றபடி. (ஹேமோபநயநஶீல! வ்யக்தாக்ருதே:) ப்ரகாஶமான ஆகாரத்தையுடைய (தவ) ப்ரஹ்மசாரியாஜிநமான ப்ருஜிநாதிகளை விட்டு ஸர்வஸ்வத்தை ப்ரகாஶம் பண்ணி வளர்ந்த த்ரிவிக்ரமனை தேவரீருடைய (ஸ்வாஜாநுரூப) வக்ஷஸ்ஸிலே (தாம்) ஸர்வஸுதவாக்ஷிதையான லக்ஷ்மியை (ஸமீக்ஷ்ய) பார்த்து (ஸ்வாமேவ) தேவரீரையே (தேஜநா:) ஸர்வரும் பிராட்டியைக்காணுத்தாலே அதிஶங்கை பண்ணினவர்களே (ஸர்வம் விதாந்:) ஸ்ரீயைக்கண்டபின்பு ஸர்வேஶ்வரனாக அறிந்தார்கள். ஸர்வத்ராஜ்ஞாஹாயம். "தே" என்கிற ஸர்வநாமஸ்வரத்தாலே ஸர்வரும் பிராட்டியைக் காணுத்தாலே வாமநனை ஸர்வேஶ்வரனாக நினைப்பிக்கவில்லையென்று ஸூசிதம். கண்டபின்பு தெளிந்தார்களென்றபடி. "ஜநாவிதாஸ்வம்" என்கிற பாதத்தில் ஸ்வாம் ஸ்வாமேவவிதாரிதத்ருஶ:

யாஷூவுபத்துக்கு ஸம்பொஸ்யதாவஜெஷகாவழிஜை ஶக்தியாகை யாலே ‹‹கூாசிவெ›› தி வரு·ஶ2ீ2ாவாத்யாஷூவுபஇதீயாதுவ உவஸ்ர் ஸம்பொஸ்ரதாவஜெஷகம் நாராயணகூாதிகம். ‹‹ விஷ்ணு ,, தித்ரநதெராவாத்யாஷூவுபஇதீயாதுவஉவஸ்ர் ஸம்பொஸ்யதாவஜெஷகம் வாசநக்வம். தயாவ வாசநதுை தேவரீரைப் பிராட்டியைக்கண்டபின்பு ஶோவநஸ்ரீஶதுயும் நாராயணனுயு மிருக்கிற தேவரீராகவே அறிந்தார்களென்று தாத்பர்யம். ॥கக॥

ஶ்லோ॥ ஸங்கா்வநாதம் தவ வஷம் வதாராநநக்வம்
வாஜொஷகஞ வஹதாம் ஶிரஸா ஶிவக்வம் ।
ஹகஆத விக ஶணகஶநணி ஜெத ஆயஜகஃ
ஜெஹஸ்யஶ யாஶவரீ யிதம் வரயிவ்யாம் ॥ ॥கஉ॥

வ்யா ॥ தவுராணாரவிஜவரிவயநாவதாம் ஶெஷிதீகா ஹெஷாஸ்யவஸாயெந வதாராநநக்வ ஶிவக்வ வூாவதிரவி வடி தஜத்யாஹ । ஸஜிதி । (ஹெ ஜெஹஸ்யஶ! ஜெத) திவிக் ஶகெநாவதீணஸ்ரதவெத்ர்யர்ஃ. (ஹகஆத) ஹகஷிநு (விக ஶணகஶநணி) வாஷநராஸரநவவ்ராவாரெண வரயிவீசா நஷஶாயாதித்யர்ஃ. (தவவஷம்) கூெநகஶெ யஸாயநஹநக கூஷிய திவ்யவுராணாரவிஜம் (ஸங்கா்வநாதம்) ஶிரஶ நஷெசணா நாம், வெதநாநாதித்யர்ஃ. (வதாராநநக்வம்)வதாசநாவக்வம், ஷவநவாதாயநஞ, வக்வாஶி, கூஷ்யத்ர வதாராஃ வடநிகூந நாகி யெஷாஜெஷாம் ஹாவஸதஜிதிவிஶுஹஃ. ‹‹ஷகெஷதாவ தாராவெஶஜ வடவஸூநதாந உஷஶ' ஐதஜாஃ. ‹‹வதஜெதஃ ஶநிவாஶிஶயிவதிவம்க்யம்கிஹ்யஉரஜி›› த்ராவூ த்யஃ. (வாஜொஷ கம்) மம்மாஞ (ஶிரஸா) ஶநயூநா (வஹதாம்)ஶநயிநயூதவதா தித்யர்ஃ. (ஶிவக்வஞ) ஶம்கூரக்வம், ‹‹தீயநம் ஶிவக்வவாஷிஷா யிகவாஷிஜெநாவி, தீயெநஶநயிநவியூஜெந ஶிவஸ்திவொ ஹநஜ›› ஐத்யாகூவ காரெண ஸவநஶஜஜக்வஞ. ‹‹ஶிவஸ்நஜீ ஶஹெஸ்ராஃ, கஜ்யாணம் ஶஜஜம்ஶாஹ›› திதயாஹயத ாசஃ. ‹‹க்ஷீபெஶிவம் ஹஷ ஸாவொஷகெஷாஜவெத்ர திஷாஸ்யாதிரி

ஶதாவதம்ஸீ" இதி நாநார்த²ரத்நமாலா. அத்ர ப்³ரஹ்மணோக்த-
கார: ப்ரபோ³த⁴கவிஸர்ஜநோதி. (தத்புருஷ:) சதுரா-
நநத்வமித்யேவ, அத்ரை. (பஹுவ்ரீஹி:) முகோ²நேந (பாத³-
பங்க) ரூபாத், க்ருதிகம் விஶேஷயத்யர்த²:. (உபமிதம்) ப்ர-
ஸித்³தா⁴வஸ்தி²தத்யர்த²:. மத்ஸ்யாவதாரஸஹ க்ருத ரூபாதி³வர்ண்ய
தீயர்த²: ஸம்போ³தா⁴ம் பஹுவ்ரீஹிம் ஸமாஸேநிஷ்டத்வம் சதுரா-
நநஶப்³தா³ர்த²ஸந்நிதா⁴நாத். ஸ்வஸ்திமாத்ரபத³ ஸ்வார்த²ப்ரயோ
ஶ்ருதி ப்ரதி³மாத்ர:. அத்ர ஸப்தஜீவஜநாநாம் யாத³வத்வ த்வ-
ச்சா²தநத்வம் ப்ராப்தவ்யதிரேகேண விஶேஷணம் தீதே
விஶேஷணாந்தரம். "ஸ்வாதந்த்ர்ய விஶேஷஸ்ய விஶேஷண
த்ருதிசர்தே" இதி லக்ஷணாத். அத்ர ஸமஸ்தஸ்ய ராஜ ஹிரண்ய
க³ர்பா⁴ஸாதா⁴ரண சதுராநநத்வம் ப்ராப்யஸம்ப³ந்த⁴
பி தத்ஸ்ப³ந்த⁴ நாதிஶயோக்திர்தே³ஹ: "விஷயஸ்யாந-
பாதா³நாத்³விஷய்யுபநிப³த்⁴யதே । யத்ர ஸாதிஶயோக்திஸ்யாத்
கவிப்ரளயோக்திஜீவிதா" இதி லக்ஷணாத். "சதுராநநத்வம்
ப்ரயச்ச²தீ" த்யத்ர ப்ரக்ருதாப்ரக்ருதஶ்லேஷ:. தது³க்தம் "ப்ரக்ரு
தாப்ரக்ருதோப⁴ய க³தஶப்³த³ஶ்லேஷோ வாச்யபே⁴த³ஸ்யாத் । ஶ்லே
ஷோऽயம் ஶ்லிஷ்டபத³ம் ஸமர்த²ம் பத³த்³வயேநாந்வே" இதி.
ஸமுச்சயநீயயோஸ்தயோ ஹ்ரஸ்வத்வாத் ப்ரதியமாநத்வாத்³தா³ந
ப³ஹுநாம் த்யாக³பர்யாய ஸம்வந்தாம் ஸமுச்சயநாஶாக்யாயம்
தே³ஹாந்தம் ப்ராப்த்யந்தம், "தே³ஹஸம்ப³ந்த⁴ஸாத்⁴யார்தே²ஷு ப்ராப்த்
யந்தாபாத்³ய" இதி லக்ஷணாத் ॥ ॥௧௨॥

பதம்.	உரை.
ஹே தே³ஹளீஶ!	ஏ தேஹளீநாயகனே!
தவ	தேவரீருடைய
பத³ம்	திருவடியை
ஸபர்யதாம்	பூஜிக்கிறவர்களுக்கு
சதுராநநத்வம்	பிரமனுயிருக்குந்தன்மையும் (சதுரமாக வார்த்தை சொல்லக்கூடிய முகத்தை யுடையவனு யிருக்குகையும்)

பாதோ³த³கம் — திருவடித் தீர்த்தத்தை.
ஶிரஸா — முடியினாலே
வஹதாம் — வஹிக்கிறவர்களுக்கு
ஶிவத்வம் — சிவனாயிருக்கையும் (மங்களமுடையவனாயிருக்கையும்).
தத்³த்³வயம் — இந்த இரண்டும்,
தே — தேவரீருடைய,
ஏகத்ர — ஒரு
விக்ரமணகர்மணி — அளக்குகிற வ்யாபாரத்தில்.
பூ⁴மிபா⁴கே³ — பூமியில்
யுக³பத் — ஓரேகாலத்தில்
ப்ரதி²தம் — ப்ரஸித்தமாயிற்று.

த்³வி.வ்யா ॥ தேவரீர் அநேகாவதாரஞ் செய்யச்செய்தேயும், த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் ஸர்வலோகத்தை அளக்குகிற ஏககர்மத்தில்தான் திருவடியை ஸத்காரம் பண்ணினவன் தேவலோகத்தில் ப்ரதா⁴நனென்றும், பாதோ³த³கத்தை ஶிரஸாவஹநம் பண்ணினவன் ஶிவனென்றும் ப்ரஸித்³த⁴மாயிருக்க, பூ⁴லோகத்தில் அந்த வ்யவஸ்தையில்லாமல் மற்ற ராமக்ருஷ்ணாத்³யநேகாவதாரங்களிலும் திருக்கோவலூர் திருவரங்கம் திருக்குடந்தை முதலிய தி³வ்யதே³ஶங்களில் அர்சையாய் எழுந்தருளியிருக்கும் தேவரீருடைய பாத³ஸத்காரபாதோ³த³க வஹநங்களிலே ஏதேனுமொன்றைச்செய்தால் ப்ரதா⁴நத்வமும் ஶிவத்வமும் அந்தணரந்தியரென்கிற ஜாதிவ்யவஸ்தையற எல்லாருக்கும் ஏகதா³ ஸித்³த⁴மாயிருக்கிறது. அதாவது எல்லாரும் பரமைகாந்திகளாய்க்கொண்டு உத்³தா⁴ரங்களான ஸந்நிதிகளைப்பெற்று தேவரீரை ஸ்துதிக்கிறார்கள். இப்படித்திருவடி ஸமுத்³ரங்கரைபுரண்டிருக்கும்போதும் நான் திருவடிகளிலொரு வ்யாபாரமுஞ்செய்யாமல் தடுமாறுகிறேன், என்னபாவியோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ॥ ஸத்காரபாத்ரேதி ॥ (தே³ஹதே³ஹள்யதீ⁴ஶ) ஸ்வாமீ ஒரு தே³ஹளிக்கு அதீ⁴ஶனாயிருந்து வைத்து, உன்னு

டைய வ்யாபாரம் ஸக்ருத்தாயிருக்கிறதென்றபடி. (தவபத³ம் ஸத்
காரவந்தாம் ஸந்தாநகா:) தேவரீருடைய திருவடியை ஸத்கா
ரம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஸந்தாநகமென்ன, (பாதோ³
த³கம் ஶிரஸா வஹந்த: ஶிவா:) திருவடித் தீர்த்தத்தைத் தலை
யாலே வஹிக்கிறவர்களுக்கு ஶிவனென்ன (தேஹளீஶ த்ரி
விக்ரம) தேவரீருடைய அளக்குகிற ஒரு வ்யாபாரத்தில்
(வ்யதிகரம்) வ்யவஸ்திதமான (ஏகஸ்மிந்) ஸத்காரம் ஸந்தா
நகத்வம் ச பாதோ³த³கம் ஶிரஸா வஹந் ஶிவத்வம் ச த்ரி
விக்ரம த்ரிவிக்ரமஸ்ய வ்யதிகரம் ஏகஸ்மிந் த்ருஷ்டம் (பூர்வ
ஸந்ததிஷு வ்யதிகரம்), த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தில் பாத³ஸத்கா
ரம் பண்ணின ஸந்தாநகன் போலேயும் ப்ரஹ்மா திருமஞ்சனம்
பண்ணின தீர்த்தத்தை வஹித்த ஶிவன்போலேயும் பூமியிலுள்
ள அனைவரும் தேஹளீஶனை தேவரீருடைய பாத³ஸத்கார
மும் ஸ்ரீபாத³தீர்த்த வஹநமும் பண்ணினவர்களாய்க் கொண்டு
ஸகல ஸந்தாநகர்களாயும் ஶிவர்களாயுமாகுகிறார்களென்று
வ்யவஸ்திதமாயிருக்கிறது, ஸந்தாநங்களான ஸம்ருத்திகளைப்பெற்று
ஸம்ருத்திகரும்படியாயும் மங்களமூர்த்திகளாயு மாகிறார்கள். “தே³
ஹளீஶ”என்கிறது ஸ்ரீரங்கநாத²ஸ்யாபி ஸந்நிதா⁴நாப்⁴யுதயபூர்வகத்வம். ॥

மூ॥ ஹஸ்தாவலம்ப³ஸஹ பாத³ஸரோஜதஸ்தே
ஸ்தா²ஸ்நுர் விஶதி³தா த்ரிஜக³த்³த⁴ரா ।
ஸத்³ய: ஸ்வயம்பு⁴வமம்பு³தி⁴ க்ஷாலிதே
பூர்ண்யா ப்ரஸூய பா⁴ரதாவஸநஸ்ய ஶோபா⁴ ॥ ॥௧௫॥

வ்யா ॥ ஸ்ரீமந் ஹஸ்தாவலம்பா³நீம் “ஹஸ்தே க்ஷிப்த்வா ஸ
ம் ஶரணாகதம் ஸர்வ ஸமாஸ்தாமஸ்மத்³ப்⁴யாந்தீம் பி³
ப⁴ர்த்தி ஶிரஸா ஸர்வஸ்வம் ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ” இத்யஸ்ய ஸர்வசராண
ஸம்ஸ்ப்ருஶேத்³ பி³ப⁴ர்த்ய்யா ஹ । ஹஸ்தேதி । (ஹே ஹஸ்தாவல
ம்ப³ஸஹ!) ஹஸ்தா: = ஸ்ப்ருஷ்டஸரோஜதாலவ்யா ஸ்தா²நம்,
தேஷாம் ஸமவலம்ப³: தஜ்ஜநிதக்லேஶஜதி யாவத், தம் ஸஹதஜதி
தாத்³ருஶ:. தஸ்ய ஸம்போ³தி⁴:, தத்ஸத்³ருஶக்லேஶஸஹிஷ்ணுவிஷயத்வாத்

[illegible]

இதி யோஜநா | பதார்தஶ்ச. தஸ்ய ஸம்புத்தி:. (தே) த்ரிவிக்ரம தயாऽவதீர்ணஸ்ய தவ (பாதஸரோஜத:) பாதாதேவ ஸரோஜாத் (விகலிதா) ப்ரஸ்ருதா. (புரஶாஸநமௌலிமாலா) புராணாம் = த்ரிபுராணாம், ஶாஸந: = ஶாஸ்தா, தஸ்ய ஶங்கரஸ்யேத்யர்த:. "த்ர்யம்பகஸ்த்ரிபுராந்தக:" இத்யமர:. மௌலிமாலா ஶிரோऽலங்காரபூதா "ஶஶாங்கம் ஶங்கரஶிரஸ்தோயதரங்கிணீஸாமீப்யே" த்யுக்தே:. (மந்தாகிந்யேவ) ஸ்வர்கங்கைவ, "மந்தாகிநீ வியத்கங்கா" இத்யமர:. (மகரந்ததாரா) மதுஸரீ (ஸத்ய:) ஸாயாஹ்ந:, ஸதேத்யஸாயணவித்யாதிநேவ ஶஸ்த்ரஸத்யஹிநுதேவ ஸதி" இத்யமர:. (த்ரிவர்கம்) தர்மார்தகாமாந் (அபவர்கமபி) மோக்ஷமபி (க்ஷரந்தீ) ப்ரஸுவந்தீத்யர்த:. (புண்யா) பவித்ரா நதீ (பபூவ) ஸம்வ்ருத்தா பாதாரவிந்தஸம்பந்தாத் ஶம்பரஶிரோऽலங்காரத்வம் ச விஶ்வ தத்தத்ஸாதநாநாம் தத்தத்வைலக்ஷண்யம் ஸிஹ்ஞீவதீ க்ருஷ்ணஸம்பந்தாதேவ வர்ணநதீ ஜாதேதி பாவ: ॥

பதம்	உரை.
ஹே ஸம்மர்தஸஹ!	பக்தர்களான முதலாழ்வார்கள் மூவருடைய நெருக்கைப் பொறுத்துக்கொண்டவனே
தே	தேவரீருடைய
பாதஸரோஜத:	திருவடித்தாமரையினின்றும்
விகலிதா	பெருகியிருக்கிற
மந்தாகிநீ	கங்கையென்னும்
மகரந்ததாரா	தேனினுடைய தாரையானது
ஸத்ய:	உடனே
த்ரிவர்கம்	தர்மார்த்தகாமங்களையும்
அபவர்கமபி	மோக்ஷத்தையும்
க்ஷரந்தீ	பெருக்கிறதாயும்
புண்யா	புண்யையாயும்
{ புரஶாஸந	புராரியான சிவனுடைய
மௌலிமாலா	முடிக்கு ஆபரணமாகவும்
பபூவ	ஆயிற்று.

அ—வ்யா ॥ இப்படி திருவடித்தாமரையினின்றும் பெருகின மந்தாகிநியென்று பெயர் பெற்று ஸர்வேஷாம் ஸத்ய: ஸமாவஸநங்களைக் கொடுத்து அநாவரதம் ப்ரவஹித்தாய் ருத்ரனுக்கு ஶிரோதோதலையாயிருக்கிற அதிசயைப்பார்த்தால் திருவடிக்கு கீழ்ச்லோகத்தில் சொன்ன அதிசயமிருக்கிறதென்பதொரு ஏற்றமோ, இப்படிப்பட்ட ப்ரபாவமுடையவன் கிடர் ஸங்கோசவர்ஷநஸஹனாயிருக்கிறது. இதென்ன ஸௌஶீல்யம். இப்படிப்பட்ட தேவரீரை யநுபவியாமலிழந்து கிடக்கலாமோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். ஸங்கதி। (தேஹஸங்கோசவர்ஷநஸஹ!) ஸங்கோசவர்ஷத்தைத் தனக்கு பேறாய்ப்பேறுபெற்றாப்போலே ஸஹித்துக் கொண்டிருந்தவனே, ஸந்தோஷமாய்க்கொண்டு பாதத்துக்கு விசேஷணமாகவுமாம். ஸர்வாவயவங்களையும் ஆழ்வார் மூவரும் உபமர்த்திக்க அந்த அவயவங்கள் உபமர்த்தஸஹமாயிருந்தாலும் திருவடிகள் உபமர்த்தஸஹமாயிருக்கிறது. “நஸ்ஸர்ஹ்ருதபாத்ரவாணிஸ்பர்ஶநாஸஹம், மலர்மகள் கைவருட மலர்போதிற்சிவந்தன” என்று ஸௌகுமார்யத்தையான பெரியபிராட்டி கரஸ்பர்ஶ ஸஹ்யமான திருக்கைகளாலே ஸம்வாஹநம் பண்ணும்போது அஸஹ்யமாய் சிவந்திருக்குமிறே திருவடி, இப்படிப்பட்ட திருவடி ஆழ்வார்களொருவரன்றிக்கே மூவர்களும் ஸ்ப்ருஷ்டமாக உபமர்த்திக்க, அதை ஸஹித்துக்கொண்டிருந்ததே, இதென்ன ஸௌஶீல்யமென்றபடி. பாதத்துக்கு ஸ்ரீ ஶிரோவர்ஷணம் ஶோபாவஹமாயிருக்குமாப்போலே ஸங்கோசவர்ஷணம் பாதஸ்ய ஶோபாவஹமாயிருக்கும் (தேவபாதஸரோஜத:) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையினின்றும் (ஜநிதா) பெருகியிருக்கிற (ஸுராபகாநதீர்ஸேதுயாரா) ஜலமென்று பேர்பெற்ற அம்பாரையானது, ஸமாநமஜ்ஜாயா: பாபம்பும் வ்யஞ்ஜிதம் (ஸத்ய:) ஸ்நாநமாத்த்தாலே தத்க்ஷணத்திலேயே, காலாந்தர ஸாபேக்ஷமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகள் போலன்றிக்கே தத்க்ஷணத்திலேயே யென்றபடி. (த்ரிவர்கவைவர்கவீ) பர்மார்த்தகாமமோக்ஷங்களை (க்ஷரதீ) பெருக்கிறதான, த்ரிவர்க்கங்களை மேல்மேல் பொங்கிப்பொங்கிப் பெருகும்படிக் கொடுக்கிறதாயும்

சோகத்திலும் தெகூட்டத்தில் மேல்மேல் அபிவ்ருத்தியைப் பண்ணுகிறதென்றபடி. (வர்ண்யா) "விஷ்ணுர்வாதோசஸ்வாமஹா வர்நாதிஹர்வநந்தயம்" என்று ஸர்வஸ்வாதோஸ்வதேயாகையாலே வர்ண்யமாயிருக்கும் (வர்ஜரஶாஸநஜௌஜிஶௌஜா) இப்படி வர்ண்யமான ஶதேஶயானது "ஶிவஶ்ஶிவொ?ஸ-ஞ்ச்"என்று ரா ஆனே ஶர்ஹணுகப்பண்ணுகைக்காக ஶிரோஶௌதேயாக (பஹ-ரு வ) ஆயிற்று. என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு ஶாமையாகவில்லையேயென்றபடி ॥ ॥௧௩॥

ஶ-ரு॥ விக்ராந்திகேதர்வபிகா வபுவாஹிநீதே
ந்ருத்யத்யர்வெதி நதஜீவித ஶிம்ஶர்ஶரம் ।
ஔத்தாநவாதிஶத்ருதாம்ஶர்ஶஶீதஹாந-
ஹோஶவஞம் வஶர்வதிம் ஹிஶவதஶர்வீடும் ॥ ॥௧௪॥

வ்யா ॥ நகேவஞம் ஹமவத்தாதோபகவ்ய வணாநதீரா ஸவபூஜமத்தாவயித்ருகவம், கவிதர் ஸாகஷாதவீத்யா ஹ । விக்ராந்தி । (ஹேநதஜீவித!) ஶரணாமதரக்ஷக! கதேந ஹமவத: வ்ர ணதோவகரணதாஷ்யவதத்தம்பாஸிநஸதாதோபகவ்யா வி உவகரணதாஷ்யம் வ்ரதீயதே (விக்ராந்திகேதர்வபிகா) விகாரதே: ஜமத்ய விக்ரஶணவஸ்ய, கேதர்வபிகா, வர்ரோ தோயருயஶோநயஜவபுவக் தகவ ரஶஸ்த்யாவாதிகேதிஹாவ: "ஶ்ரூஹஹெதேயஜெகேதர்" ஶிதயஶர:. வபுவவவபுக:. ஸாயெபுக:, கவ:ஶவபுக: வபிகா. "ஸீஸ்யாக் காஷிநுணா வயாதிவிபுவக்ஷாவவயெபதீ" த்யஶர:. கத்ராவவயெ கவு கவிவக்ஷாயாதிதிகேஷிக், ஸீக்வவிவக்ஷாயாதிதயவரெ. (தே) விக ஶணெநாவகதபர்ஷவ (வபுவாஹிநீ) வரணாரவிந்தநிஷ்பூதா ஸணபூதீ. (ந்ருத்யதி) ஸத்யொகாக் க ஶேணாய: வ வஹந்தீ ஸதீ, நர்யவஸ்யஷாக் "கஷர்மதி வருஜநயொ" ஶிதியா தோவபுஶ்தஶி "உஶிதஶ்ரு'திஷீவ (ஶிம்ஶர்ஶரம்) வ யஶம். "ஶிம்ஶர்ஶோரஸ்ர்ய: வெ ராகவாய ர்வொயத்ருதிஷதி । ஸஞி வெஶஞ தகஸ்யாவிஶர்ணர்ஷஶர்நிஸ்தஶ । தாவதயெஶவ தாராஸாஶ்ஶிம்ஶர்ஶோராஶ்ரிதாதிஷி । தாவதெயவதர்வஷபூராணி

जीवस्य हृदयिकाभिधा । उत्तानपादस्य स्वायम्भुवविजज्ञे योऽ
ध्रुवस्तेजसा मनः । यत्क्षोऽयं ध्रुवविजज्ञे यो यदेवात्र
स्थानमास्थितः । सन्धिनारायणस्यापेक्ष अस्थितलवस्थेव प्र
पदोः । वस्तुणस्यायथ्येयव पस्थितेतस्य स्थितिः । स्थि
स्थं सन्धतरस्वस्य दितेत्यवाहनं समास्थितः । वस्तेऽ
स्थितस्येवाप्य स्थ कस्य वोऽयं तदेतावत्स्तवः । तारकास्थि
स्थिरास्य नास्तितिवतस्थयं । इतेत्यवाजिवेदेशा.
ऽयं वृध्रिव्यां ज्योतिषां तथा" इति श्रीविष्णुपुरा
णोक्तसंहितेवस्य ओं ध्रुवचक्रं. "स्थितंस्थितोवेऽस्थ
स ऊर्ध्वजगता तारकाव्यत" इति देवीनविस्थिता. "सिद्धो
स्थिंस्थितोवो हिवदेतास्य" तिस्थतेः. उपेतीत्य
पदं. (औत्तानपादिं) उत्तानपादस्यापत्यं ध्रुवा "ध्रुव
औत्तानपादिस्य" इत्यादिः. "अतइञ्" इत्यपत्येऽर्थे इञ्.
"तपोऽरत्तानपादस्य सत्रह्मासस्तत्सस्तः । सुनीति
याऽस्य शान्तिः तस्य तस्य प्रवृहः । सुनीतिनाम्नेयाराजे
स्तस्या महिषीस्थिता । सनातिद्रेतावस्तस्या तस्यास्याः स्वी
ध्रुवस्तत" इति वचनात्. (अतिस्थानं) पदं (अस्थितहा
नं) सत्ययं (देहवयं) देवं (वस्थिति) स्थेयं
(हितवतं) हितवयं (उपेयं) स्वा (उपेति) कर्मे
वानेति, उपोपस्थानात् "इण् गता" विधिपोऽधात्
स्वयंशेषवचनं. "गमनार्थात्स्थितोयाणिवाचि
ते" तत्कर्तृकारेण कर्मेस्वयं तद्याप्तवती स्था
नीति हाव:. तथाचोक्तं श्रीविष्णुपुराणे "ततः ध्रु
वति ध्रुव ब्रह्मसनक्वाचहास्तरसिक्ष । गं गां देवां ग
नागानां ननेयनवित्रा । वाचोक्ता ब्रजाङ्गेषु नवे
वेदेतावितिरूतां। विष्णोस्तुहतियां सक्त्यास्थिरत्वा-
स्थितयं ध्रुवः । ततस्सप्तर्षयोयस्याः प्राणायाम
वरायणाः । तिष्ठन्तिवीचिलाकाहि रुद्धास्तनगजे ।
वायोरापस्तस्तेयस्याः ब्राह्मितंस्थितिज्ञ्या । स्व
योऽयिकतरां कान्तिं वहन्त्यत्ववहस्त्रक्षये । तेस्वपोऽ
व्रितिकोस्येचितिक्षोणांस्थितिज्ञ्यास । जगतःपावनायोत्र

யயா ச யாதி வத்ஸரம் । ஶீதாம்ஶுமண்டலாச்சைவ ஸ்ரவந்தீ ப்ரதி திஸம்ஸ்ருதா । ஸமேருபர்வதஶ்ருங்கே பதிதா த்ரிலக்ஷணா । தேஷாம் மண்டலாந்த்யம் ப்ரஸ்ராவேணாசலவிலக்ஷணம் । ப்ரயாதமஶ்ரவணாவீ த்ர்யா ஸப்தார்ணவம் ஶதம் । ஶைலேந்த்ர பாகஸ்தாவாச்ச விநிஷ்க்ராந்தா ஸ்ரோதஸ்ஸமுத்ராः । ஶ்ராவயந்தீ விஶ்வம் த்ர்யா பாவாநு ஸஹஸ்ரஜாநு” இதி. “விக்ராந்திகேதுபடிகே” த்ருஷ்டாந்தோபகம். “க்ரோஶவிஷயஸ்ய ஸ்ராவதிரோஹிதாப்யஸிணை: உபரஞ்ஜகரோசவ்யோமம் தஷ்டாபகீதீ” இத்யுக்ஷணாக். பதவாஹிந்யா: த்வஜபடகேதுபடாக விக்ராந்தேஸ்த்ரிஜகத்பாவநஸ்ய ஸ்ம்ஹாவாநேகதேஶவிவக்ஷா ॥

பதம்	உரை.
ப்ரணதஜீவித!	அடியவர்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்குமவனே !
விக்ராந்தி	அளந்ததற்கு
கேதுபடிகா	த்வஜபடமாயிருக்கிற
தே	தேவரீருடைய
பதவாஹிநீ	திருவடியினின்றும் பெருகின கங்கையென்னும் நதியானது
ஆவ்ருண்வதீ	கீழே விழாநின்றுகொண்டு
ஶிம்ஶுமாரம்	சிம்சுமாரசக்ரத்தையும்
ஔத்தாநபாதிம்	த்ருவசக்ரத்தையும்
ஶீதாம்ஶும்	சந்த்ரமண்டலத்தையும்
சண்டபாநும்	ஸூர்யமண்டலத்தையும்
மேருவம்	மஹாமேருபர்வதத்தையும்
பஶுபதிம்	சிவனையும்
ஹிமவந்தம்	ஹிமவத்பர்வதத்தையும்
அவநீம்	பூமியையும்
உபைதி	அடைகிறது.

உ-ரை ॥ கங்கையானது ஸமுத்ரனைமட்டும் ஸம்பந்திப்பதற்கு கைக்காக தேவரீருடைய பாதபத்மத்தில் நின்றும் பெருகவில்லை;

தேவரீருக்கு ப்ராணிகளிடத்திலிருக்கும் பெருமையைக்கண்டு ஸிம்ஹாஸநாதி முதல் அனைவரும் ப்ரஜைகளாகும்படி ஸ்வரூபமாகவே பெருகிவிழுகிறது. இப்படிக்கிருக்க, நான் ப்ரஜையாகும்படி என்மேலே விழவில்லை. "ஹோ மஹதி ஸம்ஸார ஸாகரே நிமக்நம்" என்கிறபடியே நான் என்ன ஹோமமிரும் போவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (வித்ரஸ்தி) (தேவகீவித!) ஆச்ரிதர்களுக்கு ப்ராணனாயிருக்குமவனே! "ஸர்வஸ்யாஸ்ய ஜகத: ஸ்வாமீ பாண்டவாநாம் பந்தும்" என்கிறபடியே தேவரீரே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜீவிதனாயிருக்கிறாயென்றபடி. தேவரீருக்கு அவத்யம் வந்தால் ஆச்ரிதர்களுக்கு ப்ராணன் நில்லாதிறே. அவதாரவிசேஷமான வர்ணாச்ரமவாடத்தில் வந்து நினைத்ததுமுடியாமல் உனக்கு அவத்யம் வரும்போது ஆச்ரிதர்களுக்கு ப்ராணன் நில்லாதிறே. அப்படிக்கில்லாமல் நினைத்த காரியத்தையும் முடித்து ஒருவிதமான அவத்யமும் வாராமல் நிற்கையாலே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜீவிதபூதனென்றபடி. ஆச்ரிதர் ஜீவிதம் யஸ்ய ஸ: ஆச்ரிதர்களை ஜீவிதனாக வுடையவனென்னவுமாம். "ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" என்கிறபடியே ஆச்ரிதர்களிவனுக்கு ஆத்மாவாக இருப்பர்கள். ஜீவிதபூதராவர். ஆச்ரிதர்களுக்குக் குறைவுவந்தால் நம்முடைய ஸ்வாமிக்கு ஆத்மாவில்லாதென்று நினைத்து மஹிமையானது ஆச்ரிதர்களான ப்ராணிவர்க்கத்தை ரக்ஷிக்கைக்காக ஸம்பத்விசேஷம் ப்ரவஹிக்கிறதென்று கருத்து. (வித்ராஸிகேதாவழி கா) வித்ரஸ்ணத்துக்கு ஸ்வஜயபடமாயிருக்கிற (தேவகீவாஹிநீ) தேவரீருடைய திருவடியிலுண்டான நதியானது, மஹிமையானதென்றபடி. வர்ணாச்ரமவாடத்தில் போய் ஜகத்தை அளந்து நினைத்த காரியத்தை முடித்துக்கொண்ட ஜயத்தாலே நாட்டின ஸ்வஜயஸ்தம்பத்தினுடைய விதவபடம்போலேயிருக்கிறது மஹிமையென்றபடி. இப்படிப்பட்ட பதவாஹிநீயானது ஸ்வஜாஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்டு அங்கே ஸஞ்சரிக்கும் படம்போலில்லாமல் ஸிம்ஹாஸநாதிமுதல் ஸம்பத்விசேஷங்கள் விழுந்து பெறுகிறதென்கிறார். (ப்ரஜ்ஞ ஸேவதீ) அப்பர்வ ஸமீபாநின்றுகொண்டு (ஸிம்ஹாஸநம்) ஸிம்ஹாஸநத்தையும் (ஸௌதாதிநம்) ஸிம்ஹாஸநாவஸ்தத்திலிரு

க்கும் உத்தராஸவாதிருடைய வாக்ஷ்ணை ப்ரஸவணையும் (ஊர்த்வகாம ஶப) அதுக்குக்கீழான பாத ஊ்ஞணத்தையும் (ஊஶீதஸாநம்) அதுக்குக்கீழான ஸஸ்படூணத்தையும் (ஷேஹலாவம்) ஹேமாரோமவலயத்தையும் (வஶவதி) ஶிவனையும் (ஸிஹேவஜம்) ஸிஹேவதவலயத்தையும் (உவீசி) ஸங்கீர்யையும் (உஜ்வேதி) அடைகிறது இப்படி ஸவலத்தையும் வாஹநம் பண்ணிக்கொண்டு விழுகிற வாஹவாஸிநியானது என் தலையில் விழவில்லையேயென்கி றாரென்று கருத்து ॥ ॥கச॥

உ௪॥ ஶேஷஶைலணமூஜலேஶேவிபூஹிதாவநம் ஶ்ர
வாஹா ஹேஜா வ்ய திஷ்டம் வ்ய திவஷ்யோஸா ।
ஶ்யாத விப தி வாமாஹிவஸீஷமாணம்
வணா ஜஶஸ்வ ஸஹஜேந ஜஹாஹேநவாதம் ॥ ॥கரு॥

வ்யா ॥ வ திஷ்டா ஹஶவ தாஹா ஹேஜவ ாவ்யா ஶஹாவிதாஃ பிஃஹஹேஹஶாஹிதீ வணை த்ராஹ । ஶேஷஸதி । (ஹேஶோஷாத விப) ஶ்யாதம் விப= வீ திவிஷபா யாஸ ்வஸ: ஸக்ஷ்ய ஸாதண வீ கிஹாமிகியாவ:. ''ஶ்யா: ஶவவிப:'' இதி ஸஹ ஸநாஹாஶேஷ்ய ''பஶாகாஜஸிக யாகயாஷிஹாஷிபா பெநகெ நாவிமணை ஸஜீதஜநாஹிஹாஸெநஜ கி யஹாணஸவ: ஸவிஷப: வி யதஶோபஶேஸ்யதிஸவவிப:, ககணகஶேதஷ ணாகணஜாஷி வஜதாஜெ'' இதி. (வணா) கஷஷஹ ாஹேஹாவண்யா வவி தாவாவநாஶதீ'' திஶவவாமாணாகவ ஹாவாகூஷஹ ா வாநாதீகக நதீ. (ஶேஷஶைலணமூஜலேஶே:) ஶேஷஸ:= வதா உகவவஶ்ய, ''ஸ ஷாவ ஜாவதிவஜபா'' இத்யஶர:. கஹே மூஜேஶே:, கஹேணமா:= கணயா:, ''ஜவஸீக ஹேணமூ: காணீ'' த்யேர:. ''ஷ ஷணம: காணிகாவபிவஜம் ஶஹாதோயவ வா ஸிதா'' இதி ஷ ஷணாஸஸ்யேஷே:, ஜஶேஷே:= ஶஹாதிவா ணை்ீஶேஶஜ: (விஹிதாவநம்) '' வாடவா ாகஷாஜய கஷஷஹா காணீகாவணஜவாஸிஶெ'' த்யக்யாவகஷா ஷிதம். (ஶ்ர) தவ (வாஹா ஹேஜம் வ திஷ்டம்) '' உதீவ்யாஜீஶீஶேஷவஸ்ய நதீவ ஷதி ஶோஹஶேந'' த்யக்வ காஶேபணாநஷிநம் உபணாபவிஷு

[illegible]

||௧௫||

பதம்.	உரை.
ஹே ஸ்தோத்ரப்ரிய !	ஸ்தோத்ரத்தைப் பிரியமாக உடைய [வனே !

வைரிஞ்சகுண்டஜ ஜலௌகை:	பிரமனுடைய கமண்டலுவின் ஜலத்தினால்
விஹிதார்சநம்	செய்யப்பட்ட திருமஞ்சநம்முதலிய பூஜைகளையுடைய
தே	தேவரீருடைய
பாதாம்புஜம்	திருவடித்தாமரையை
ப்ரதிதிநம்	நாள்தோறும்
ப்ரதிபத்யமாநா	அடையாநிற்கிற
பெண்ணா	பண்ணையாறானது
புவநே	உலகில்
த்ரிபதகாதி ஸரித்வராணாம்	கங்கைமுதலிய நதிச்ரேஷ்டங்களுக்குள்ளே
பஹுமாநபாத்ரம்	பஹுமானபாத்ரமாக
பபூவ	ஆயிற்று

உ—வ்யா॥ “ஹித்வாபதம் ஸஹ பாதஸரோஜத:, விக்ராந்திகேதர்பணிகாபதவாஹிநீதே, ஸஞ்சார்யதாம்” என்கிற ஶ்லோகங்களில் திருவடியை ஆஶ்ரயாஸநம் பண்ணவந்தவர் திருவடியிலுண்டான கங்கையைக்கண்டு திருவடியைவிட்டு கங்கையை ஆஶ்ரயாஸநம் பண்ணினார், இங்கு திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்று திருக்கோவலூரில் ப்ரவஹிக்கிற பண்ணையாற்றைக்கண்டு கங்கையைவிட்டு பண்ணையாற்றை ஆஶ்ரயாஸநம் பண்ணுகிறார். காமுகனுக்கு காமிநீஸம்பந்தம் பெற்றதெல்லாம் ஆதரணீயமாகுமாப்போலே, இவருக்கு திருவடியிலுண்டான ஆதரம் திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்ற கங்கையையும் பண்ணையாற்றையும் ஸ்தோத்ரிக்கும்படி ஆதரமுண்டானபடி. ஒரு ஸ்த்ரீயானவள் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தோடே ஸத்ருஶக்ருஹத்துக்குப்போகுமாப்போலே பண்ணையாறானது ஆநந்தாதிஶயத்தாலே பொங்கிப்பெருகி தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷங்களையும் பேர்த்து ஊரிலிருக்கும் க்ருஹங்களையும் வ்யாபித்து பதர்யாஶ்ரமாயிதமானதும், ஊர்ப்புரோகத்தை அநர்த்தநுஜைக்க ஊர்ப்புறம் நீட்டினதுமான தேவரீருடைய

திருவடியை ப்ரதிதிநம் அடைந்து போருகையாலே ப்ரஹ்மாதிஸரித்துக்களைக்காட்டிலும் அதிசயஸம்பந்நமாகவிட்டதென்கிறார். வ்யாக்க்யை. (ஹே ஸ்தோத்ரப்ரிய!) ஸ்தோத்ரம் ப்ரியம் யஸ்ய ஸ:, "ஸ்துத்யஸ்ஸ்துதிப்ரிய:" என்கிறபடியே ஸ்தோத்ரத்தை ப்ரியமாகவுடையவனே! யதாகதா என்று ஏதேனுமொரு க்ஷுத்ரவாக்யத்தைச்சொன்னாலும் அதை ப்ரியமான ஸ்தோத்ரமாகக்கைகொள்ளும் ஸ்வபாவமுடைமையாலே அஜ்ஞனான நான் ஏதேனுமொரு உக்திகளைச்சொல்லி ஸ்துதிக்க ஆசைப்படுகிறேனென்று கருத்து. திருவடியை ஊர்த்வம் நீட்டினபோது "விஜயம் திக்ஷ்வாஸ்யாஸ்யாஷ்டஹஸ்தைஸ்ஸமஸ்தை:" என்றும் "திசைவாழியெழ" என்றும் திக்குகளில் விஜயத்தை ப்ரசம்ஸிக்க அதை ப்ரியமாகக்கேட்டுக்கொண்டிருந்தானென்று தாத்பர்யம். (வேதஸ: கரகாஞ்சநாம்பஸா) "குறைகொண்ட நான்முகன் குண்டிகை நீர்பெய்து" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மாவினுடைய கமண்டலுஜலங்களாலே (விஹிதார்ச்சநம்) செய்யப்பட்ட திருமஞ்சனம் முதலிய பூஜையையுடைத்தான, (தேவாதிராஜ!) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (ப்ரதிதிநம் ப்ரதிபத்யதே) நாள்தோறும் அடையாநிற்கிற (ஸ்ருணீ) பண்ணையென்கிற நதியானது, ப்ரஹ்மாவாலே ஆராதிக்கப்பட்ட திருவடியை யடைகிறதென்று சொன்னத்தாலே ஊர்த்வம் நீட்டப்பட்ட ஆபரணருடைய திருவடிவயர்களும் பொங்கிப்பெருகிவருகிறதென்று ஸூசிதம். பின்னும், திருவடி வயர்களும் ப்ரவாஹங்களாய்ப்பெருகிவரும்போது தீரத்திலிருக்கும் வ்ருக்ஷங்களையும் பேர்த்து க்ருஹங்களையும் முழுக்கடித்துக்கொண்டும் வருகிறதென்று ஸூசிதம். "நிலம்பரந்துவருங்கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த நெடுவேய்கள் படுமுத்தமுந்தவுந்திப்புலம்பரந்து பொன்விளைக்கும் பொய்கைவேலி பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே" என்கிற திருக்கோவலூர் விஷயமான பாசுரத்துக்கு நதியானவள் ஸமுத்ரனோடே ஸம்ச்லேஷிக்கப் போகுமாப்போலே நிலங்களெல்லாவற்றையும் வ்யாபித்த ப்ரவாஹத்தையுடைய பெண்ணையானது தீரத்திலிருக்கும் மூங்கில் முதலியவைகளைச்சாய்த்து க்ருஹங்களையுமழித்துக்கொண்டுவருகிறதென்றும், விஷயிநியை யழித்துக்கொ

ண்டு ஸம்ருத்திமானிடத்தில் போனால் ஸம்ருத்தியோடு ப்ரீதிபண்ணுவனோவென்னில்; ஸ்ரீவாநரவீரமுதலிகள் மஹாராஜருக்கு அதிப்ரியமான மதுவனத்தை அழித்துக்கொண்டுபோக மதுவநஸ்வாமியான மஹாராஜரும் ராஜகுமாரர்களும் ப்ரீதிபண்ணினாரென்றும் வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள். ஆகையாலே பெண்ணையானது ஸம்ருத்த்யுத்கர்ஷத்தாலே ஸ்வயம் நீட்டின திருவடி வரையிலும் பொங்கிப்பெருகி ஊரிலிருக்கும் குடிசைகளையும் முழுகும்படி செய்துகொண்டுவந்தாலும் ஊரிலிருக்கும் ஜனங்களுக்கும் ஸர்வேஸ்வரனுக்கும் ஸம்ருத்த்யபேக்ஷாபாவஸந்தோஷ காரணமாக ஆயிற்றென்கிறார், ப்ரேமௌதார்யாதியாலே. (ஸ்ரீமஹாநதீஸரித்வராணாம்) மஹாநதீஸரிச்ச்ரேஷ்டங்களுக்குள்ளே (ஸர்வதேவ ஸந்தோஷவாத்யம் வஹந்தி) யோகத்தில் ஸந்தோஷத்துக்கு வாத்யமாக ஆயிற்று. ஸ்ருதியானது ஒருநாள் திருவடியிலுண்டாய் ஸர்வலோக ப்ரத்யக்ஷயோக பாதாளலோகங்களான ஸ்தானத்ரயத்தில் போய்ச்சேர்ந்ததத்தனையொழிய பெண்ணைபோலே ப்ரத்யக்ஷமா எம்பெருமானுடைய திருவடிஸம்பந்தம் பெறவில்லையென்று கருத்து. ஸ்ருதி ப்ரத்யக்ஷாதி தேவதாஸம்பந்தம் பெற்றது, அதில்லாத்தினாலே பெண்ணை ஸந்தோஷமாயிற்று. ஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸந்தோஷமானாலும் ஊரிலிருக்கும் ஜனங்களுடைய குடியிருப்பான க்ருஹங்கள் ப்ரவாஹத்தாலே முழுகிப் போனால் ஸந்தோஷிப்பர்களோவென்னில்; தங்களுடைய க்ருஹத்துக்கு தீங்கு வந்தபோதிலும் அதைமறந்து ஸர்வஸ்வாமி ஸம்பந்தத்தைப்பற்றி ஸந்தோஷிக்கிறார்களென்றபடி. "யதாஸதவிவிஸம் யஸ்யோத்ருதஸ்ரீஸ்ரக:" என்று கோபிகைகளாலே நிந்திக்கப்பட்ட உத்தவர் "அஹோ யூயம் ஸ்ம பூர்ணார்த்தா பவத்யோ லோகபூஜிதா: । வாஸுதேவே பகவதி யாஸாமித்யர்பிதம் மந:" என்று அந்த கோபிகைகளை ப்ரசம்ஸித்தாரிறே. இப்படி வர்ணாநதிபோலே ப்ரக்ருதிமுன்னுடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெறாமல்போனாலும் ஒருநாளாவது நான் தேவரீருடைய திருவடி ஸம்பந்தம் பெறவேண்டாமோவென்கிறாரென்று அபிப்ராயம். ॥ ௧௫ ॥

ஶக்த்யா ஸமஸ்தவிஷய நியமிதாத்மபேதாந்
லோகஸ்ய யத்பவதி வாக்பவதாஂ ।
மேதாஸஹாயதயா ஸம்ப்ரதிஶாஸ்ய மாம்
மாயேண தஸ்ய ஸமஹர்ஷிர்வா ஹ்ருதயஃ ॥ கசு ॥

வ்யா ॥ "ஸர்வஸ்ய ப்ரதிஷ்டாநவர்ஸஂபந்நஃ ஸ்ருதிஂ ஜந
யதீ" தி ந்யாயேந ஜ்ஞாநஸக்த்யா தத்த்வ ப்ரஹ்மதாஜநிதஸ்ய
யவாணீஂ ஸ்ருத்யவஸிதாஂ வர்ணயதி । ஸமஸ்தேதி । (யஸ்
லோகஸ்ய) "க்ஷிதௌ தாரயதே ஸர்வா ஜகாஂ ஸ்தாரயதே
ஸ்வயஃ । தீவிதாரயதே தேவாநி" தி த்ரிஹர்வநோஜ்ஞநாய்யஂ
ஹ்ருஹ்வஃஸ்வ ஸமஞ்சி லோகஸ்ய. த்வேபாஸ்பவா க
லோக்யதிஸ்யஂ "த்ரித்ரி ஹ்யாஂதயஸ்யாயஜே" தி தயஸ்யாயஜாதே
ஶஃ. லோகாஂஶி= ஸ வாஹாஃ, "லோகோத்ரா ப்ரஶாஸநஂ
ஸ்வ த" இத்யமரஃ. தேஷாஂ த்ரயஂ (ஸமஸ்தவிஷய ப்ரஜ்ஞநிதாஸ்)
ஸமஸ்தஂ= ஸர்வநாமநேத்ரேந, ஸ்வஸ்யஹ்ருதஃ= கஷிமாஷோ
யஸிநு கநுணிதத்யாஹவதிதயா. "ஸ்வதேஜோபாவ த்ரத
லோகீ ஸமஸ்தோமிஸவஶ ஹ" இத்யமரஃ. விதாஜய= ஜகதாம்
ணாய்யஂ, ஸப்ரஜ்ஞநிதாஸ்= ஸப்ரக்ஷிவ்யாஸ் (கப்ரஷ்டாஸ்) க
ஸ்வாராதேவத்யோதாநீஸ்வதாஸ்ரதஃ ஸ காஸஶாநாஸ் (தவவாத
வஜாஸ்) கவீயஸிவ்யஶரணாரவிந்தாஸ் (கஹஶஸ்) உதவத்யத, ஹரி
ஹர்வஃஸ்வராத்மகேஷு விஷ்ணுவேஷு ஶிவ்யஹளஶாஶிஹேதேந ஶா
ஜ்ஞஂ லோகஸ்யஂ ஸஶஹவஶிதிஹாவஃ. (தஸ்) தாத்ருஶஂ லோக
ஸ்யஂ, கத்ய (மேதாஸஹாயதஸாஸாஂ) தஜாஸகஶநித்யஸ்ய
(வாவஂ) த்ராவிஶ்வ பாஸ்ராதிவஂ வாக்ஶ்வ ஸஷஂ (ஸவஶிஶ்ய)
தாத்ருஶஶநித்யகத்ய த்ராவிஶ்வ பாஸ்யாவதேஶநேத்யயுஃ
(ஸ ஸமஹர்ஷிஂ) உத்திஸ்யாநஹர்ஷிதஂ ஹஶவஶ்வாரணாரவிந்த்ஶி
த்யயுஃ. "ஸ்வஸத்திஃ ஸ்வஸ்வ"இத்யமரஃ. (மாயேண) பா
ஹ்மேஜ்யந, "மாயோவயோஶ்வத்யத்வ்ய பாஹ்ஜ்யாந
ஶநேஷ்டநே"திரத்நமாலா. (ஹ்ருதயஃ) வர்தநஃ, "வர்தநமேய
ஸ்வ்யயஂ ஹ்ருத" இதி ஶப்ரதாவஶீ (ஸவாவ) ஹஶவத்ஸரணா
த்ஜஂ லோகஸ்யமேவ ஶநித யகத்த ராவிஶ்வ பாஸ்யாத்த

பா: ‘‘யஸ்மிந்நாபிப்ரபூதாஸி யஜ்ஞோபவீதோபவீதியஸ் । யத்ர ஸ்வயம்பூர்ப்ரஜாதோ தத்ஸ்ரோதஸ்ஸ்வ பவிஷ்ணு:’’ இதி ந்யாயேந ஸ்ரோதஸ்த்ரயாத்மநா ஸமுத்பூதம் ஸத் ‘‘வாசோ ஜாதம் ப்ரஸவஸ்தாநம் பராத்பரம்’’ இதி ப்ரஸவஸ்தாநம் ததேவ ப்ராப்நோதீதி பாவ:. அநேந பாதாப்ஜஸ்ய ஸர்வகாரணத்வம் ஸூச்யதே. ஸ்ரோதஸ்த்ரயமேவ ப்ரஸவஸ்தாநத்வேந ப்ராப்தமிதி ஸூக்தம். ‘‘பாதோதகம் தத் ப்ரஸவபூமிம் ப்ரயாதி’’ இதி லக்ஷணாத். உத்பத்திஸ்தாநமேவ ஸம்ஸ்ராவஸ்ய ப்ரஸவஸ்தாநம் ப்ராப்நோதீதி ஸம்ப்ரதாயவித:. உத்பத்திஸ்தாநம் ஸ்ரோதஸ்த்ரயஸ்ய பாதாப்ஜமேவ ப்ராயேண ப்ராப்நோதீதி ஸூச்யதே ॥

பதம், உரை.

ஸ்வைரம்	யதேச்சமாக
விக்ரமே	அளக்கிறதற்காக
ஸமுந்நமிதாத்	உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்கிற
அஸ்மாத்	இந்த
தவ	தேவரீருடைய
பாதபத்மாத்	திருவடித்தாமரையினின்றும்
யத்	யாதொரு
ஸ்ரோதஸ்த்ரயம்	மூன்றுப்ரவாஹமானது
அபவத்	உண்டாயிற்றோ
தத்	அந்தப்ரவாஹமானது
மஹதாஹ்வபூத	பேயாழ்வார் பூதத்தாழ்வார்
ஸரஸாம்	பொய்கையாழ்வார் மூவர்களுடைய
வாசம்	வாக்கை
அபதிஶ்ய	வ்யாஜமாகச்செய்துகொண்டு
பூய:	மறுபடியும்
ப்ரஸவபூமிம்	உத்பத்திஸ்தாநத்தை
ப்ராயேண	ப்ராயிகமாக
அவாப	அடைந்தது

உ-வ்யா || ஜகத்தையளந்தருளுகைக்காக ஸர்வஜ்ஞனாலே ஊர்த்வமெடுக்கப்பட்ட திருவடித்தாமரையினின்றும் ப்ரஹ்மாவாலே திருவிஜநம் பண்ணப்பட்ட ஜலம் கங்கையென்று பேர்பெற்று லோகத்ரயபாவநிஸ்தாரணார்த்தம் ப்ரவாஹத்ரயமாகப்பெருகி தேவலோகபூலோகபாதாலலோகங்களிலிருக்கும் ப்ராணிகளுடைய பாபத்தைப்போக்கியும், பின்னும், அந்த ப்ரவாஹத்ரயத்திலும் காலதேசவைகுண்யத்தாலே ஸ்நாநஞ்செய்யாதவர்களுடைய பாபங்களை நிவ்ருத்திசெய்கைக்காக பராவதாரர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களுடைய வாக்கினின்றும் அந்தாதித்ரயமாக ப்ரவர்த்திக்கும் தமிழ்க்கலான பாஷையாலே பஹி: நிஸ்ஸ்ருதமாயிற்று, இப்படிக்கிருக்க நான் ஒன்றிலும் கலமாஹியாமல் தடமாறுகிறேன், என்னபாபியோவென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். யதா, திஸ்ரோதஸ்ஸாக இருந்து கொண்டு ஸர்வலோகங்களையும் பாவநம் பண்ணுகிற கங்கையும் “ஹோமம் ஸர்வபதிம்” என்று ராஜ ராஜிதேவதாஹ்வாநம் பெற்றத்தாலே வந்த ந்யூநதைக்கு பரிஹாரமாக, சிலபாப விசேஷத்துக்கு பரிஹாரமாக கோவஸ்வம் பண்ணுவாரைப் போலே பராவதாரர்களான ஆழ்வார்களுடைய வாக்கினின்றும் பர்நம உத்ஸ்ருதமாயிற்று. நான் ஸர்வத: அஹோபாபீயாயும் பதேபதே கலுஷமாதங்களான பாபங்களைப் பண்ணியும் அதுக்கு பரிஹாரமும் பண்ணாமலிருக்கிறேன். எப்படி தேவரீருடைய திருவடியை அடையப்போகிறேனோ என்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் | ஸர்வஜ்ஞேதி | (ஸர்வஜ்ஞ விக்ரமோத்க்ஷிப்தாத்) ஸர்வஜ்ஞவிக்ரமார்த்தம் ப்ரயத்னமாக அளக்குகிற நிமித்தம் ஸமுத்க்ஷிப்தாத் = ஸமுத்க்ஷிப்தாத், ஸர்வலோகவ்யாப்தம் ஊர்த்வம் தூக்கப்பட்டதான, ஸர்வஜ்ஞனில்லாதபோது அங்கங்கே ப்ரவ்ருத்திராயமுண்டாய் ஸர்வலோகவ்யாப்தம் தூக்கப்படக்கூடாதிறே. (தஸ்மாத்) பத்மாவதியான (தவ பாதபத்மாத்) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையினின்றும் (யஸ்ய ஸ்ரோதஸ்த்ரயமபூத்) யாதொரு ஸ்ரோதஸ்த்ரயமானது உண்டாயிற்றே, (தத்) அந்த ப்ரவாஹத்ரயமானது, த்ரிலோகங்களை பா

வநம் பண்ணுகைக்காகவுண்டான மூன்று ப்ரவாஹமென்றபடி. (வெதாஜஹ்வதஸாரஸாஜவெதீஶ்ரவாவம்) பொய்கைமுநி பூதத்தார் பேயாழ்வார் மூவர்களுடைய வாக்கை வ்யாஜீகரித்துக் கொண்டு (ஹ்வய: ப்ரஸவஹ்வதிஜ்வாவ), மறுபடியும் உத்பத்திஸ்தாநத்தை யடைந்தது. «ப்ரயேண» த்ருதீயே க்ஷாவ்யஜ்யதே. த்ரிலோகத்தையும் பரிஶுத்திபண்ணுகைக்காக ஏகப்ரவாஹமாக ப்ரவஹிக்காமல் ப்ரவாஹத்ரயமாக ப்ரவஹிக்கிற ஹேது, பின்னும் அது போதாதென்று நினைத்து மறுபடியும் ஆழ்வார்களுடைய வாக்கில் நின்றும் அந்தாதித்ரயமாக உண்டாயிற்றென்றபடி. «வெதாஜஹ்வதஸாரஸாம்ப்ரவாஹ:» என்று பஹுவசநமாகச்சொல்லவேண்டியிருக்க «ப்ரவாஹ» மென்று ஏகவசநமாக அருளிச்செய்தது மூவர்களுடைய வாக்குக்கள் பிந்நபிந்நமாக இருந்தபோதிலும் அபிப்ராயபேதமில்லாத்தாலே ஏகவாக்காயிருப்பர்களென்று த்யோதிப்பிக்கைக்காக. திருவந்தாதிவ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின அபியுக்தரும் «மூவரும் ஏகாபிப்ராயர்களாக இருப்பர்களெ»ன்று அருளிச்செய்தார் ॥ ௧௬॥

௨௭॥ க்ஷீபாவரேண ஸவதா விஹிதோபராயா
நாராயணஸ்ய ஶரணாகதிஸ்ம்ருதிர்யஸ்ம்ந் ।
தாரேண [தாத்ரேண] பாவநதரேண தபோதநாநாம்
வர்ணாஶ்ரம கவி நதீநவ தீர்த்தம் ॥ ॥௧௭॥

வ்யா ॥ அய த்ரிவிக்ரமேண ஸ்வர்காதிவிக்ரமணாயா ஸ்ருதிக்கு ஸந்தோஹம் வராவரண ஸமஸ்தஶ்ரேஷ்டஸ்ய ஶ்ரீநிதயஸ்ய நிரோயஸப்ரவணகவர்ணாபயசேதநாக்ரோஷதே । க்ஷீரேதி । (கம்) ஸமுஜ்ஜவலாஸாரகஸ்திதயஶ:. (க்ஷீபாவரேண) க்ஷீபா, வரா = உத்க்ருஷ்டா, ப்ரயாநதித்யஶ:. யஸ்யதயாஸ்தேந, «ஜந்மராநாநேத்ரா த்ராஸ்வரா» ஜதத்ராஸ: ஸ்ரீவாஸக்ரேந, வதவும் ஶ்ரீநிதயஶாத்ரவரிதாயாம் தேஹளீஶஸ்ய தாத்ரஸ்ய ஸ்ஸேவ்யவிஶ்ய உபரோயக்ஷேஶந பரிஹஸாதீதி பரிஹஸதீதா காவ்யேநதி ஸாவ:. (ஸவதா) கயா (விஹிதோபரோயாத்) பரிஷத்ரிகஶாத்ராஸ்யாநக்ஷேயாம் தேஹளீஸ்யாம் ஸ்வஸ்யாவ்ய

सत्त्वेन कृतसङ्कल्पमित्यर्थः. (शास्त्रयोनिः) [illegible] विकारान्तर्नियामक इत्यर्थः. [illegible] «[illegible]» इति [illegible] «[illegible]» इति [illegible] «[illegible]» इति [illegible]. (अन्तर्यामी) [illegible] (श्रीपतिः) [illegible], (सर्वाधारः) [illegible] (सर्वकारणम्) [illegible]. (उपनिषद्) [illegible] «[illegible]» इति [illegible]. (तथा) [illegible] (अब्धि) [illegible], [illegible] «[illegible]» इति [illegible]. [illegible] «[illegible]» इति [illegible]. यथा, (तारेण) [illegible] (वारणेन) [illegible] «[illegible]» [illegible]. (कवि) [illegible]. (वर्णावयः) [illegible], «[illegible]» इति [illegible]. [illegible]. अथवा, [illegible], ततः «[illegible]» [illegible]. (अवतु) [illegible] «[illegible]» इति [illegible]. [illegible] श्रीहयग्रीव [illegible] इति [illegible]. [illegible]

ஸ்வாந்த்ரோபவேஶ க்ஷா ‹‹நூநம்›› மிதிவாவ்யா. ‹‹வணிபத²ம்
விசித்ரம்›› த்வம் நூநம் விஹிதாவரோதா⁴ந் ஸ்தோதவ்யாந்
தீர்த²வ்யதிரேகாராத⁴கா: ॥ ॥௧௭॥

பதம்.	உரை.
லீலாபரேண	லீலையில் ஆஸக்தனான
ப⁴வதா	தேவரீராலே
விஹிதாவரோதா⁴ந்	செய்யப்பட்ட ஸம்மர்த்தத்தை யுடையவர்களான
ஆராத⁴காந்	ஸ்துதிகளினால் ஆராதனஞ்செய்தருளினவர்களான முதலாழ்வார் மூவர்களை
அநவரோத⁴ம்	ஒருவிதமான பாதகமில்லாமலிருக்கும்படி
உபநேஷ்யந்	வைகுண்டத்தை நயிப்பிக்கப்போகிறவனுக்கொண்டு
பாத³நகே²ந	திருவடியின் நகரூபமான
தாரேண	நக்ஷத்ரத்தாலே
மிதா	அளந்தருளும்போது
அண்ட³மத்⁴யே	அண்டத்தின் நடுவில்
விசித்ரம்	விலக்ஷணமான
வணிபத²ம்	இராஜமார்கத்தை
த்வம்	தேவரீர்
க்லுப்தவாந்	கல்பிததீர்
நூநம்	நிச்சயம்.

உ—வ்யா ॥ ஆராதகர்களான முதலாழ்வார் மூவரையும் லீலையாலே நாம் உபரோதஞ்செய்ய, அப்போது அது பொறுக்கமாட்டாமல் க்லேசப்பட்டார்களென்று திருவுள்ளத்தில் நொந்து இவர்களை ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஏறக்கொண்டுபோகும்பொழுது, ஸஹோபவிஷ்டர்களாய் தத்த்வஜ்ஞர்களான ஆழ்வார்கள் மூவ

ருமுட்காரவுமிடம்போராமல் நெருக்கிக்கொண்டு நிற்கும்பொழுது
«யத்ர பரஸ்பரஸம்க்ஷோபாத் ஸந்தேஹம் ஸோபநிவேஶிதஃ । யதஃ க்ருதீ
தேஹம் தேஹே ஶேஷம் ஸந்தோஹரஃ” என்று ப்ரதிபாத்யமான
தன்னுடைய அம்ஸத்துக்கு ஊர்த்வஸ்ரீயினுடைய அம்ஸோபதேஶ
த்தை ஸூசித்து ப்ரத்யக்ஷஸந்தாநம் பண்ணினுப்போலே;
எம்பெருமானும் ஆழ்வார்களுடைய திருவவயவங்களோடே நம்மு
டைய அவயவம் ஸம்பந்திதமானால் ப்ரத்யமாகும், அதுவே ஸூசநா
ஜநகவ்யாபாராதமான லீலையுமாகுமென்று ஸாந்தாயத்தும்
ஆழ்வார்களுடைய ஐஶ்வர்யமபேக்ஷிக்க, அத்தாலே ஆழ்வார்கள்
உபாஸகர்களாயிருப்பதைக்கண்டு ஐயோ! அவர்களுடைய ஸஹ
வாஸத்துக்கு ஆசைப்பட்டுக்கொண்டு நாம் ப்ரவேஶிக்கப்புக ஸக்த
ர்கள் தேஹங்களை யளக்குகைக்காக வளர்ந்த ஸ்வரூபமான இந்த
திருமேனியை நெருக்குண்டார்களே யென்று தான் அவர்களாலே
பட்ட உபத்ரவத்தை «நவநீதசௌர்யகாராணாம் ஶதவேத்யாதிவத்
யா” என்கிறபடியே மறந்து தம்முடைய ப்ரவேஶத்தாலே அவ
ர்கள் பட்ட உபரோதத்தை நினைத்து நொந்து ஸ்ரீவைகுண்டத்
தை யேறக்கொண்டுபோகும்போதாவது அவஸம்பாதமாகக் கொ
ண்டுபோகவேணுமென்று திருவுள்ளம் பற்றி நக்ஷத்ர ப்ரபஞ்சமான
மான ஸ்வாதீநமென்று பேர்பெற்ற தேஹளீசத்தும்போலே திருவ
டி நவமாகிற நக்ஷத்ரத்தாலே ஆழ்வார்களுக்குமட்டும் விலக்ஷண
மான ராஜமார்க்கத்தை ப்ரவேஶம் அளந்தருளும்போது ஸ்வஸ்தா
யென்றுவாதாரம் ப்ரஸூநங்களுடையகாந்தியானதுராஜமார்க்கம்போ
லே யிருப்பதைக்கொண்டு உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார் । ஸீ தேதி । (ஸீ
மாவரோத) ஸ்ரீமாஸக்தனை, ஆழ்வார்களோடே ஸஹவஸித்து ஸூ
சிக்கவேணுமென்றுகுதிநிவேஶத்தையுடையவனைவென்றபடி.
(ஸவதாவிஹிதோபரோதாந்) தேவரீராலே பண்ணப்பட்ட உ
பத்ரவத்தை யுடையவர்களான, உனக்கு லீலைக்கு வேறே விஷ
யமான வஸ்துகிடையாமல் ஒரு தேஹளியில் உட்காரவுமிடம்
போறுமல் நின்றுகொண்டிருக்குமாழ்வார்களை நீர் ஸஹவாஸஞ்
செய்ய அத்தாலே க்லேஶத்தை யடைந்தார்களென்றபடி. இவரு

டைய வைஶஸமே அவர்களுக்கு உபதேஶஹேதுவாயிற்று. “ஸ்வக்லேஶாநபேக்ஷஸ்ய” என்று ஆழ்வார்களாலே தான் பட்ட க்லேஶத்தை மறந்து தம்மாலே அவர்கள் பட்ட க்லேஶத்தை நினைத்து நொந்தானாயிற்று. (ஶ்ராவ்யகாநு) திருவந்தாதிமுதலிய வாசிகாராதநஞ்செய்த ஆழ்வார்களை (அநபாயம்) ஸம்ஶயமில்லாமலிருக்கும்படி. (உத்³த⁴ரிஷ்யந்) ஸர்வலோகத்தை நயிப்பிக்கப்போகிறவனைக்கொண்டு, ஸதாசாரபத்³த⁴தியை நயிப்பிக்கப்போகிறவனைக் கொண்டென்றபடி. (பாத³பத்³மேந) திருவடி பத்³மத்தாலே (ஶ்ரவணா) நக்ஷத்ரத்தாலே (ஜாத) அளந்தருளும்போது (அம்ப³ரே) ஆகாஶத்தின் நடுவிலே (ஸுந்த³ரீம்) விலக்ஷணமான (பத³வீம்) ராஜமார்க்கத்தை (க்ருதவாந் அஸி) தேவரீர் ஸ்ருஷ்டித்தீர். (நூநம்) நிஶ்சிதம். “நூநம்” த்வேவம் நிஶ்சயார்த்தே: ராஜவீதியான ஆகாஶமத்யத்திலிருக்குமாப்போலே அம்பரமத்யத்திலிருக்கிறதென்றபடி. முடுக்குவீதிபோலில்லாமல் ராஜமார்க்கத்வேநம் விஶாலமாயிருக்குமாகையாலே ஸுலபமாகப் போகலாமென்று கருத்து. த்ரிவிக்ரமாவதாரகாலத்தில் எல்லாருடைய தலையில் காலை வைத்து அநுக்ரஹித்தபடியால் ப்ரஹ்மம் ப்ரஹ்மமாய் ஜநங்கள் ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குப் போகத்துடங்கினபடியாலும் ஆழ்வார்களாலே ஸர்வரும் ஸ்வீகரிக்கலான ஹாஷையாலே அருளிச்செய்த வாசிகாராதநரூபமான திருவந்தாதிமுதலான த்ராவிடமஹாப்ரபந்தத்தாலே ஸர்வஜநங்களும் ப்ரஹ்மம் ப்ரஹ்மமாய் மோக்ஷத்துக்குப் போகப்போகிறபடியாலும் ஶ்ரேஷ்டமான அர்ச்சிராதிமார்க்கம் அதிவிஸ்தாரமாயிருக்குமென்றும், தம்மாலே உபத்ரவிக்கப்பட்ட ஆழ்வார்களை ஒருவிதமான உபத்ரவமில்லாமல் ஸ்ரீவைகுண்டத்தை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போகவேணுமென்றும் நினைத்து அபூர்வமாக ஒரு மார்க்கம் ஸ்ருஷ்டித்தாரென்று ஸூசிதம். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமாவதாரத்தை அடியேனிடத்தில் உபயோகப்படுத்தலாகாதோவென்கிறாரென்று கருத்து. தான் ஸர்வஜ்ஞனாகையாலே ஹவிஷ்யத்தை நினைத்து அபூர்வமே மார்க்கஸ்ருஷ்டம் பண்ணிவித்தாயென்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி ॥ ॥௧௭॥

𑌮𑍂॥ 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌵𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍇𑌕𑌃
𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌳𑌿𑌰𑌸𑌯𑌾 𑌤𑌵 𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶 ।
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌦𑍇𑌵𑌸𑌹𑌯𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌂 𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑌾𑌵𑌦𑌹𑌨𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌤𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌮𑍍 ॥ ॥௧௬॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌨𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨𑌾𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾, 𑌕𑌵𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹 । 𑌕𑌾𑌸𑍇𑌤𑌿 । (𑌦𑍇𑌹𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶' 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑌵𑌿) 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌃, "𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑌃. 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌗𑍍𑌗𑌾𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌮𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑌰𑌸𑍍𑌤𑌟𑌾𑌕𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿"𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑌸𑌃. 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍇 𑌕𑌵𑍀𑌶𑍇, "𑌕𑌵𑍀𑌶𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌟𑌾𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. 𑌦𑍇𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌾𑌬𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍇𑌵𑌾𑌰𑍍𑌸𑍍𑌯𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑍍𑌵𑌕𑍇𑌳𑌿𑌰𑌸𑌯𑌾) 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍀𑌲𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣, "𑌲𑍀𑌲𑌾𑌕𑍇𑌳𑌿𑌰𑍀𑌹𑌾𑌸𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾 𑌖𑍇𑌲𑌨𑌂 𑌚, 𑌰𑌸𑍀𑌬𑌲𑌂 𑌹𑌂𑌸𑍀" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃 (𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌃) 𑌕𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍂𑌪𑌾𑌯𑌵𑌾𑌪𑌿𑌤𑌃, 𑌨𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌸𑌕𑌃) 𑌨𑍈𑌕𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌤𑌵) 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌧𑌾𑌮𑌾𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌨𑍁𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃) 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣𑍇𑌦𑍇𑌶𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌕𑌣𑌿𑌕𑌾, "𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌪𑍍𑌯𑌣𑍇" 𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. (𑌸𑌹𑌯𑌯𑌾) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑌨𑌨𑌸𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣, "𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌾𑌪𑌨𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿"𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌃. (𑌵𑌿𑌤𑌤𑌿𑌂) 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂, 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 "𑌤𑌨𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌃 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌦𑍇𑌰𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑍇 "𑌤𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌯𑍇"𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌗𑌣𑌿𑌷𑍇𑌯𑌃. (𑌭𑌜𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌃) 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑌾, 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌪𑌰𑌿𑌪𑍇𑌣, 𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑍃𑌦𑍌𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑍇𑌣𑌵 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. "𑌭𑌜𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 "𑌉𑌪𑍀𑌤𑌶𑍍𑌵"𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌃. (𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃) 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌪𑌰𑌂𑌪𑌰𑌾𑌯𑌾𑌃. "𑌸𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌰𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌾𑌲𑌾. (𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌦𑌾𑌵𑌦𑌹𑌨𑌂) 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌹𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑌣 𑌦𑍇𑌯𑌸𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌂. "𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑌣"𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌃. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑌾𑌤𑍍 "𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑌾"𑌵𑌿𑌤𑍀 𑌯𑌾𑌦𑌵𑌃 𑌕𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑍍𑌯𑌯𑌃. "𑌦𑌵𑌦𑌾𑌵𑍌𑌵𑌨𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀"

इत्यर्थः (सशेषम्) सम्प्रदायराज्यं यथा तथा, शिष्यत इति शेषः. उपयुक्ततरांश इत्यर्थः. "शेषेण देवस्य सम्पूर्णतया भव्यत्वे तदेव" इति श्रीहंसः. स विद्यानः शेषः यदि पुरस्कुणितदृष्ट्याभवति तथा (शमयति) निवारयति, भगवत्करुणानुविद्धैकदेशसम्बन्धतया कणिकायाः कादम्बिन्यापवर्षवशादिति संसारनिवर्तकत्वे क्लिष्टतत्त्वज्ञानविद्ध्वंसकसम्बन्धतया शान्तिर्यशस्वीति भावः. यथा (हे हंस! कादम्बिनीव) इति शेषः. (स्वकीयसितासा) स्वकीयैः= भगवत्कृपायाः, तासा= तद्देहेन, (दृष्टः तव तनुः करुणानुविद्धः, तत्त्वतः) तव करुणानुविद्धेशः, सतः= "ज्ञानानन्दमयं शेषं यं वदन्ति मुनयः सदा" इत्युक्त पकारेण पातितायाः कटाक्षपरम्परायाः, तत्त्वति धारेत्यर्थः. पञ्चज्ञानवचनम्. (उभयथा) दृष्टिपथ स्वात्मभवतकारात्मना (विततिम्) विस्तारम् (गच्छतु) करुणानुविद्धैरेव कटाक्षादिपरम्पराधारा दृष्टिप्रवृत्तात्मना परिणतमस्मिन्निति भावः. (नः) अस्मदीयानाम्, स्वस्मदीयाश्रयम् "दृष्टिपथेनैवनिकृत्य" इति पाठे च शेषः. (संसारदावदहनं सशेषं यथा तथा शमयति) "उभयथा विततिं गच्छतु" इति पाठे (उभयथा) दृष्टिप्रवृत्तात्मकेन परिणतेन करुणानुविद्धायाः करणादित्यर्थः. (नः) अस्मदीयम्, संसारदावदहनं शमयतीत्यन्वयः. दृष्टिनिपातिनी यादृच्छिकसम्बन्धिन स्वकीय तद्विशेषानुग्राहिनी भगवत्करुणा दृष्टिप्रवृत्तात्मना परिणतासतीदृशं संसारं शमयतीति भावः. सक लैश्वर्यकरुणानुविद्धेः दृष्टिप्रसृतिगुणं विस्तारप्रसारिणो नाम स्वात्मनस्य जयतिमत्तस्य तत्त्व विदोषु प्रत्यक्षप्रत्यक्षेतरसंसारापकारः. विशेषणानां साभिप्रायत्वात् स्वात्मवतीनाम् । सर्वस्वात्मनस्य मुख्यम् सांसारिकापविष्टत" इति लक्षणात्. "करुणानुविद्धः, संसारदावदहन' इति रूपकम्. करु-

ணாயா: ஸம்ஸாரயாபஹ்ருதிவ வத்ர்யாத்யநா ஸவிணாஶ: ஸ
தேகாக்நிநாஶஸ்ய ஆநுஸந்தாயப்ரவக்து: ப்ரதாபகாரஸ்ய ப்ர
வ்ருத்திவாதகே ஶ்ரீபாகவதாநுஸந்தாநஹ்ருதயே உபகாரம்
க்ராஹாக்ரஹணே த்ருஷ்டவ்ய: ॥ ॥௧௭॥

பதம்,	உரை.
ஹேதேஹலீஶ!	ஏ தேஹலீசனே!
காமாதிதோஷி	காமம்முதலிய கெட்டகுணங்களாலே தூஷிக்கப்பட்ட புருஷனிடத்திலும்
ஸ்வகேலிதரஸாத்	தன்னுடையலீலையின் வேகத்தாலே
க்ஷிப்த:	போடப்பட்டதான
தவ	தேவரீருடைய
ஏக:	ஒரு
{ கருணா	கருணையாகிற
ர்ணவபிந்து: }	ஸமுத்திரத்தின் பிந்துவானது
உபயதா	இரண்டுப்ரகாரமாக
விததிம்	விஸ்தாரத்தை
பஜந்த்யா:	அடைகிற
தஜ்ஜந்தோ:	அந்தப்புருஷனுடைய ஸந்ததியினுடைய
{ ஸம்ஸார	ஸம்ஸாரமாகிற
தாவதஹநம் }	காட்டுதீயை
அஶேஷம்	மிச்சமில்லாமலிருக்கும்படி
ஶமயதி.	போக்கடிக்கிறது.

த்வி-வ்யா। பாக்யவான்களான முதலாழ்வார்களை ரக்ஷித்ததைக்கொண்டு என்னையு மிரக்ஷிக்கவேணுமென்று காமாதிதோஷதூஷிதரான நீரும் கேட்கலாமோவென்னில்; லீலாவேகத்தாலே நெடுந்தூரமிருக்கப்பட்ட வநத்தில் போடப்பட்ட ஸமுத்ர பிந்துவானது ப்ரவாஹமாய் க்ஷிப்ரமானால் அந்த வனத்திலுண்டான தாவாநலத்தை நிஶ்ஶேஷமாக ஶமநம் பண்ணுமாப்போலே தேவரீர் ப்ரதிக்ரஹம் வாங்கின உத்தரக்ஷணாந

நாதிசயத்தாலே தாண்டவஞ் செய்துகொண்டு மீமியர் அளந்தரு ளும் போதுண்டான வேகத்தாலே ஸகலதத்வமும் ஸம்யமில்லாமல் ஊர்த்வைக்கு நெடுந்தூரத்திலிருக்கும் காவேரியென்கிற உத்க்ருஷ்டவர் ஷ்ணிடத்தில் யத்ருச்சயாவிழப்பட்ட கர்வாம்பிந்துவானது அந்த வர்ஷ்ணியும் தக்ஷ்ஸதியையும் பார்த்து ஐயோ! இந்த வர்ஷ்ணாதும் காவேரியென்ப வாஸஸ்தானத்தை யிழந்துபோ கிறனன்றிக்கே அவன் ஸகதியும் கெட்டுப்போய் விடுகிறதே யென்று நினைத்து இரண்டு ப்ரகாரமாய் அதிவ்ருஷ்டிமாய்க்கொண்டு கரையை யுடைத்துக்கொண்டு அந்த வர்ஷ்ணுடையவும் தக்ஷ ஸதியினுடையவும் ஸம்ஸாரத்தை நிச்சேஷமாக ஸம்ஹரம்பண்ணு கிறது. அப்படிப்போலே யென்னிடத்தில் ஒரு கர்வாம்பிந்து விழுந்தால் உத்க்ருஷ்டனை நானும் க்ருதார்த்தனாக ஆகுவேன், அது விழவில்லையே யென்கிறகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். காவேரீதி "தக்ஷதேஹஸ்யாபி ததிம் ஸஜூ" என்றுவது, "ததிம் ப்ரவஞ்ச:" என்றுவது வாமிருக்குமென்றும், "ஸஜஞ:" என் கிற வாமமானது வைகாநஸ ப்ராஸிகமாயிருக்கு மென்றுந் தோன்றுகிறது. (தேஹளீச! ஸகேஸ்வராஸ) தன்னு டைய விக்ரமகேஸ் வேகத்தாலே (காவேரியென்ஸ) காவேஷடம் க்ரயாதீநாம வக்ஷணம். காவேர்க்ரயாதி ஸ்தாயமானஉத்க் ருஷ்டித வர்ஷ்ணிடத்திலுமென்றபடி. (க்ஷிப்த:) போடப்பட்ட தான, (தவகர: கரணாணாங்வபிந்து:) தேவரீருடைய கர்வா ஸக்த்திநுடைய ஒரு பிந்துவானது, ஸக்தஜஸபிந்து வானது வ்யவஹிதமான வநத்தில் தானாகவிழாமல் போனாலும் வாதவேகத்தாலே விழுமாப்போலே ஒரு சுத்தமான தேஹளிக் கீசனும் அந்த தேஹளீக்குள்ளே யடங்கியிருந்தாலும் விஸ்வ வாய் வளர்ந்து லோகங்களை மீமியா யளக்கும்போதுண்டான வே கத்தாலே ஸகலதத்வமும் ஸம்யமில்லாமல் ஊர்த்வைக்கு நெடுந்தூரத் திலிருக்கும் காவேரியவர்ஷ்ணிடத்தில் வாஸஹோமவதர்களிட த்தில் ப்ரவஹித்த கரணாணாங்வத்திநுடைய பிந்துவானது விழுந்த தென்றபடி. இது சுவிசேஷத்தாலே ஸம்ஹிதம். சுஷ: வாஸத்தைவிட்டு ராஜா பஹிஸ்ஸஞ்சாரம் பண்ணும்போது சுஷி

ஶதர்கள் பக்ஷிணாம் த்ருஷ்டிக்கு விஷயமானால் ஸாரோந்மஜ்ஜநங்களும் த்ருஶ்யெஷ்யகதேஶத்துக்கு விஷயமாகலாமிறே. (தத்ஸங்கதே:) தஸ்ய = அந்த காரோவிஷவபாரஷனுடைய, ஸங்கதே: = பாத்ர வளாத்ராதிஸங்கதியினுடைய, இதுக்கு "ஸம்ஸாரதாவதஹநம்" என்கிறதோடே அந்வயம். (உபயதா) இரண்டு ப்ரகாரமாக விதந்திம்) விஸ்தாரத்தை (ப்ரஸஸ்ரு) அடைந்ததாய்க் கொண்டு, "ஹஜநுஸநு" என்கிற பாடத்திலுமிதுவே அர்த்தம். ஐயோ! இந்த காரோவிஷவபாரஷன் ரோத்ரம் வாரஹேஷத்தை யிழந்து விஷயாக்ராந்தனாய் போனதுமன்றிக்கே தத்ஸங்கதியும் கெட்டுப்போகிறதேயென்றெண்ணி அந்த பாரஷவிஷயமாயும் தத்ஸங்கதிவிஷயமாயு மிரண்டு ப்ரகாரமாக க்ருபாவிந்துவானது அபிவ்ருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. ஒரு க்ருபாவிந்துவே அந்த பாரஷனையும் தத்ஸங்கதியையும் நித்யஸூரிகோர்வையில் சேர்க்கும்படி பரிபூர்ணமாயிற்றென்று தாத்பர்யம். வநத்திலுண்டான அபரிமிததாவாநலத்தை நிஶ்ஶேஷமாக ஶமநம் பண்ணுகிறதற்கு வநகஜஜலபிந்துவானது தனக்கு ஸாமர்த்யமில்லாமல் மேகஜலப்ரவாஹமாய் பரிணமித்து மேகதாவாக்நியை ஶமநம் பண்ணுமாப்போலே வநகக்ருபாவிந்துவானது அபரிமிதக்ருபாவஹமாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிறதென்றபடி வநகஜஜலபிந்துவுக்கு அபரிமிதப்ரவாஹரூபேண அபிவ்ருத்தமாகும்படி ஶக்தியில்லை, க்ருபாவிந்துவுக்கு மேகக்ருபாவஹமாகும்படி ஶக்தியுண்டு வநகஜஜலபிந்துவானது மேகப்ரவாஹமானால் தாவாநலஶமநம் பண்ணுமாப்போலே க்ருபாவிந்துமேகத்தாய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரஶமநம் பண்ணுகிறதென்று அபிப்ரேதாவஸர. ஸம்ஸாரதாவ தஹநமேஶேஷம் ஶமயதீத்யந்வய: அஶேஷம் யதாஹவதி ததாஶமயதீத்யர்த்த:. "ஹஜந்யா:" என்கிற பாடத்தில், (உபயாவிதந்திம் ஹஜந்யா: தத்ஸங்கதே:) பாத்ர வளாத்ராதி பார்ஶ்வயா ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதி பார்ஶ்வயாவ விஸ்தாரம் ஹஜந்யாஜந்யயர்த்த:. காரோவிஷ பாரஷனிடத்தில் க்ருபாவிந்து விழுந்தால் அவனுக்கு பாத்ரவளாத்ராதிரூபேண ஶிஷ்யப்ரஶிஷ்யாதிரூபேணவ விஸ்தமான.

அந்த வைராக்யஸங்கதியினுடைய ஸம்ஸாரஸூசநம் பண்ணுகிற தென்றபடி. காரணிகவைராக்யனுக்கு ப்ராப்த விஷயாதி ஸங்கதியுண்டேயாகிலும் ஸ்வயம்ஸ்ப்ருஷ்டத்வேன ஜ்ஞாநாபா வக்ஷணமில்லாமையாலே ஸிஷ்யஸங்கதி ஸம்பவிக்கக் கூடுமோ வென்னில்; அதஃ காரணதோஷ தர்ஸிதனாய் பஹிஃ ப்ரஸங்க னாய் ஸாத்த்விகாப்யாஸமும் பண்ணிக்கொண்டு உபதேசங்களை ஸ்ரோத்ரத்தாலும் ச்ரவணத்தாலும் ப்ரமோஹநம் பண்ணி ப்ர ஸஹ்ய ஸிஷ்யனுக்கிக்கொள்ளுவாருமுரிலுண்டாகையாலே அவர்களுக்கு ஸிஷ்யஸங்கதியுண்டாகக் குறையில்லை. யதா, ப்ராப்த விஷயப்ராப்யா ப்ராப்தீஷ்ஷஹித விஷயாதி ப்ராப்யாவ விஷ திம் ஹஜந்த்யஜ்ஞத்யஃ. "ததஸ்ததஃ" என்று காரணிக வைராக்யஸங்கதியினுடைய ஸம்ஸாரஸூசநம் பண்ணுகிற தென்று சொன்னத்தாலே காரணிக வைராக்யஸம்ஸாரஸூசநம் கௌதுக ந்யாயஸித்தம். இது "ஹஜந்து, ஹஜந்த்யஃ" என் கிற இரண்டு பாதத்துக்கும் தாத்பர்யம் ॥ ॥கஅ॥

உ ॥ நீலோத்பலாங்கிவதிதஸ்ய ஸுகாஸுகஸ்ய
த்ராணேந நாத விஹரந்திவ ஸாவதூஹஸஃ ।
ஜ்ஞாய மோவநஸ்ராயிவசோ ஸ்வயஸ்ரம்
ஸ்ரீ யாதயாவ்யதிகரேண க்ருதாயதுய கம் ॥ ॥கக॥

வ்யா ॥ அதஃ "அயதுராதஃ க்ஷாந்த்யுத்ரமத்திரஸம்ப்ரயாவ ஸஹஸ்ரஃ க்ருதவேதாந்தஸூத்ராணீஸ்லாவசாவஸோவஸ்யநவாஸஃ" இத்யாத்ரீதீத்யாதம்த நிக்ருஷ்டமேவ ஸம் நிவோதராஙிவதித ஸுகாஸுகந்யாயேந க்ருபாவப்ரிரக்ஷ்ய க்ருதாயதுயேதி நிரூபயதி । நீலேதி । (ஹேநாத') ஸவத்வேதநாவேதநாத கவ வஸ்நியதஃ' "நிராவாயிகநிதேத்வேஹ ஸ்யஸங்கோவோ உநீஷிணா" இத்யுக்தேஃ. அத நாயேதி ஸஙோயநம் ஹஸவதஃ ஸம்ஸாராயிகாரிவாயிதுவாவேக்ஷயா ஸம்பந்த விஹாரோ கௌ உதிகந்யாயம் ஸேவ்யதயதி (நீலோத்பலாக்ஷ) நீலஸ்ய = கா ஞாயஸ்ய, "காஞ்சாயேநீலவஸ்திபா" இத்யுக்தேஃ. உத்பலாக்ஷ॥

ऊर्व्याः, निवसितस्य = परिधानवसितस्य (शाटकाहतकस्य) शाटकशोभकस्य, "क्षौमशाटकलसत्" इत्युक्तेः. "पोतः वासोऽहतं सोपबिंहः वस्त्रयुग्मशुभ्रकशुभ्रम्" इति च. (त्राणेन) रक्षणेन, नीचोद्धारात्मना दुःखविनिवारणरूपेणाङ्गं कृपापात्रादिनावोक्षणेनेत्यर्थः. "त्राणत्रातरक्षणयो" रिति कोशः. "ऐश्वर्यरूप" इति यादवाः कृष्णस्य "नन्दविष्णे" त्यादिनाभ्यम्. (विहरन्) सावधानकस्य "तथैव पीतप्रतीवस्वपूर विस्मयपुणीयस्य सुखकोपानपि कृनन्तः" इति उनन्ष्यान नुहरितदेवन कथयत्वं व्याघ्राहारवास स्वयं परार्षायुतयाकृष्णितत्यर्थः. विश्वपुरास हृत्यागतामुपुष्टता (सापुहळसः) वक पतीव. सपुहविश्वेशोत्स्वरः सापुहळ इति विग्रहः. "सपुहविविष्यविहृत्यागण्या" वित्यणि कृष्णति कादिकाद्यहयवध्व्यासिः. "वक्रपतीपसापुहळ" इत्युक्तः. (हेरोवन्धरायिवते) कृष्णारण्यके त्रायिव! अनेकनास्वस्य रक्षणाहिव्यायेवेत्राव तारस्वविवितः. (श्वारं) कांस्वस्वस्यनीयतया विक्रय रहितक्षः स्वीवरीष्वरणाहपुवेश्वरि तद्वादत्वित्य शनं शनित्यर्थः. (स्वयदेवाद्य) श्वक्षतयास्वदेवन परिगृह्य (श्रीपादपाव्यतिकरेण) श्रीपादयोः व्यतिकरेण = व्यतिषङ्गेण, इति णेनेत्यर्थः. "अयव्यतिकरः पुंसि व्यसनव्यतिषङ्गयोरि" ति वैश्रीः. (कृतायुय) कृतायुं कर. कृतः अयुः = पवित्रत्वाच यात्रानं यस्यासौ तयाभितः. "अयेघुर्श विदेयोपरेवस्तपुयोजनविपत्तिपु" त्यर्थः. ताद्यः कर्विकृति विग्रहः. कृतायुभव्यास्वकरोतीति ज्यात्वार्णेस्युदेकवचनम्. यया सापुहळः पद्मेवाद्यराणिविवतिं शाटकशोभकं सदयोद्याय कृपापात्रादिना परिवेष्य तेन विहरति. एवं कृवेति शं सकारणेत्वाय स्वपद्यवाणादिना विहरणेवकरणीकृत्य कृतायकर्विकृतिभावः ॥ ॥௧௪

பதம்.	உரை.
தேஹளீசநகராதிபதே !	ஏ திருக்கோவலூருக்கு அதிபதி யானவனே !
தேவநாத !	ஏ ஸர்வலோகைகநாதனே ;
நீடோதராத்	கூட்டின் மத்தியத்தினின்றும்
நிபதிதஸ்ய	விழுந்த
ஶுகஶாவகஸ்ய	கிளிப்பிள்ளையினுடைய
த்ராணேந	இரக்ஷிப்பதாலே
விஹரந்	விளையாடுகிற
ஸார்வபௌம இவ	ஸார்வபௌமன்போலே
த்வம்	தேவரீர்
மாம்	அடியேனை
ஸ்வயம்	தானாகவே
த்ருத்வா	எடுத்து
க்ரீடயா / க்ருபயா ரஸேந	லீலையின் ஸம்பந்தத்தாலும் / தயையின் ஸம்பந்தத்தாலும்
க்ருதார்தய	க்ருதார்த்தனாகப்பண்ணவேணும்

தா—வ்யா உம்மை நீரே ரக்ஷித்துக்கொள்ளலாகாதோ ; உம்முடைய ரக்ஷணத்தாலே ஈஸ்வரஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்க்காகனை எனக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்னில் ; வ்ருக்ஷாக்ரஸ்தமான ஸ்நீடத்தி னின்றும் ஸ்வயம் பூமியில் விழுந்து கறையேறமாட்டாமல் துடிக்கிற கிளிப்பிள்ளையை ஸார்வபௌமன் ஐயோ ' என்றிறங்கி ஸ்வயமே வந்து எடுத்துப்பாலூட்டி ஆபரணங்களைப்பூட்டி வேண்டினபோது பறக்கவிட்டு விளையாடிக்கொண்டு ரக்ஷித்துத்தானுகக்குமாப்போலே, அநாதியான தேவநாயனோடு ஸம்ஶ்லேஷமாகிற உபஸ்தானத்தில் நின்றும் ஸ்வயம் விழுந்து விஷயப்ரவாஹமாய் கறையேறமாட்டாமல் துடிக்கிற வென்னை க்ருபயா எடுத்து அடியேனை ரக்ஷிக்கவேணும். இப்படிச்செய்தால் ஈஸ்வரஸ்ஸ்ஸ்காகனை தேவரீருக்கு விஹாரஸித்தியோடே கூட "க்ருதார்த்தோ ஹம் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகவ்யாபாரை: த்வம் க்ருதே" என்கிறபடியே யடியேனும்

க்ருதார்த்தனாக ஆகுவேனென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் நீமேதி। (ஸநாத!) தேவரீர் நாதனாகையாலே ஸநாதனான என்னை ரக்ஷிக்கவேணும். நாதன் ஸநாதனை ரக்ஷிக்க ப்ராப்தமிறே. (ஸமோவநஸ்ராயிவஸே!) ஸமோவநாரிக்கு நாதனாயிருக்கும் ஸ்வாமிந்! தேவரீர் நாதனாயிருக்கிறதுமன்றிக்கே ராஜாவாயுமிருப்பதாலே ராஜாவுக்கு ப்ரஜாவாஸநம் உயாகாயத்மாயும் ஸீமையாகவுமிருக்கும். (க்ஷா) க்ஷாத்ரஸஹஸ்ராஜனை தேவரீர், க்ஷாத்ரஸஹஸ்ராஜனுக்கு ப்ரஜாஸம்ரக்ஷணம் ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாயிருக்கும். (நீமேோஷ்ராஸ) வ்ருக்ஷாக்ரஸ்யமான கூட்டின் ஊஸ்த்தினின்றும், (நிவதிதஸ்) நிதராம்வதிதஸ், வ்ருக்ஷாக்ரவஜ்ராஸத்தில் நின்றும் கல்லும் முள்ளுமான கயஸ்வ ஸௌஸத்தில் விழுந்து துடிக்கிற, வழிக்கவுங்கூட யோமத்தைதயில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறவென்றபடி. (ஶாகாஸ்யகஸ்)) கிளிப்பிள்ளையினுடைய (தானேநு, விஹாரநு) ரக்ஷணத்தாலே விளையாடுகிற (ஸாவஹ்ளஊவ) ஊஹாராஜன்போலே பாலூட்டி வளர்த்து குஹாரணங்களைப்பூட்டி வேண்டினபோது பரக்கவிட்டு விளையாடுகிற ஊஹாராஜன்போலே யென்றபடி. (ஊம) கரையேறவிறக்கில்லாமல் கயோமதியை யடைந்தவனும் ஸ்ரீலோவகாரணஹ்ருதனுமான என்னை (ஸ்வயமோஷாய) தானே எடுத்து, ஆளிட்டெடுக்காமல் ஸ்வயமே வந்தெடுத்தென்றபடி. ஆளிட்டெடுத்தால் ஆளுக்கு எடுக்கத்தெரியாமல் கீழே தள்ளித்தாலும் கமாயமான மதத்தில் விழுவனென்றபடி.. (கீலாஷயாவ்திகரேண) ஸ்ரீமாகாரணங்களுடைய ஸஊ்நத்தாலே (க்ருதார்த்தய) க்ருதார்த்தனாக்கவேணும். ஶாகாஸ்யகத்துக்குப் பாலூட்டுமாப்போலே க்ஷுநாஸவத்தைக்கொடுத்து என்னைக்கொண்டு ஸௌக்ஷயுங்கண்டருளி அடியேனை யநுக்ரஹிக்கவேணுமென்றபடி. "கீலாஷயாவ்திகரேண ஊஊஷாயக்ருதார்த்தய" என்றந்வயிக்கவுமாம். தேவரீருக்கு விஹாரஸிதியோடே கூட எனக்கும் க்ருதார்த்தை யுண்டாகிறதென்றபடி. உயையில்லாதபோது கேவலகீ ஸைகாயக்காமாகாது, நிஷயனுக்கு ப்ராணிஹிம்ஸநமும் ஸீமையிறே. உபையும் விஹாரமில்லாதபோது காயக்கா மாகாது

கூபத்தில் விழுந்த புலியை ஐயோவென்று உயைபண்ணியெடுக்கிற வ்யாவாரம் ஶ்லாக்யமாகாத்தினாலே உயை புலிவிஷயத்தில் காயகரமாகவில்லை. ஶ்வாநாதி ஜநகவ்யாவாரம். புலியையெடுத்தால் அத்தாலே பிறகு தனக்கு கஷ்டம் வருகையாலே அந்த வ்யாவாரம் ஹயஜநகமாகையாலே ஶ்லாக்யமாகமாட்டாது. "ஶ்வாநாபஸஜநகவ்யாவார" இதி ஶாஸ்த்ரவ்யாகாஶிகா. அப்படிப்போலன்றிக்கே என்னை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றுமெடுத்து ரக்ஷிக்கை உனக்கு உயாகாயமாயும் ஶ்லாக்யஜநகமாயுமிருப்பதாலே என்னை க்ருதார்த்தனாக்கவேணுமென்று வ்யாபிக்கிறரென்று கருத்து. பின்னும், இவருக்கு ரக்ஷணமாவது கூப: விழுந்த ஶாகாலகத்தை யெடுத்துப் பாலூட்டி வேண்டினபோது பரக்கவிட்டு ஆஹரணங்களைப் பூட்டுகை முதலியவைகளைச் செய்யுமாப்போலே, ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் விழுந்து துடிக்கிற இவரை யெடுத்து ஸாநஸ்வரூபமான பாலூட்டி வேண்டினபோது வஷ: ஸம்வாஹநாதிரூபமான கைங்கர்யங்களைப் பண்ணுவிக்கை. ராஜாதயாளுவாக ஶக்தமிருந்து ஸ்வாவாரணயில்லாவிட்டால் அந்த ஶாகாலகத்தை யெடுத்து ப்ராணஸம்ரக்ஷணம் பண்ணுவதத்தனையொழிய ஆஹரணாதிகளைபபூட்டி வேண்டினபோது பரக்கவிடமாட்டான், ஆகையாலே தேவரீர் உயாளுவாயும் ஸ்வாவாரணையும் நான் ஸ்வெவாவகரணரூபனாயு மிருப்பதாலே பென்னை ஸம்ஸாரத்தினின்றுமெடுத்து யாவதாத்மஹாவியாக கைங்கர்யங்களைக் கண்டருளினால் தேவரீருக்கு வ்யாமோஹந விஹாரஸவிஸியோடேகூட அடியேனுக்கு ஶாகாலகத்துக்கு ஈவாஷரஹோமஸிஸிபோலே ஹோமமும் ஸிஸிக்குமென்று கருத்து ॥ கக ॥

உரு ॥ ஶ்வாஶகாஷவ ஶம் ஸவஶொவமவெய்
வெஸாம் கூஷிவது உரிதவக்ஷுஶொ மணஸும் ।
தத்தாஶும் கவி மொவவர்ஶீவிஹாரிது
ஸஷொஷஶஸ்யூய ஸாஶரஸம்ஹயா: ॥ ॥உ௦॥

வ்யா ॥ யத்யவி "ஸ்வாதயாவ்யதிகரெண" தர்க்கம், தயாவி "ஈவாராயஸஹஸ்ரஹாஜந" இதி ஶஹாவாரயிகெவந

க்ஷயம் உபநீய ஜடிதேவ, ஶாஸ்த்ரதே³வதயா உபநீயமாநே, ஸ்வ தே³வீவிநோதா³யாபி ப⁴விஷ்யதீத்யாஹ । ஶ்ரீமதி³தி । (ஹே தே³வ ஶ்ரீவிஹாரிந்! த்வா கு³ணஸ்ய) ஸகலஜக³த்³தோ³கு³ணப்ரசாரம், ஸம்ஸாரிணமிதி பா⁴வ:. க்ருத்ஸ்ந (கு³ணஸ்யம்) ராஜ்ய ப³த்³தி⁴தவ்யம். கு³ணேதி³ஷ்டேதி கு³ணஸ்ய: “ஸர்வஸ்ய” இதி கர்த்ருத்வ்யம். கர்மஸூசநாதி³: “கு³ணோதா³ஸ்யாத்³ யதா³ ராஜ்யவாஞ்ச ஸம்ப³ந்த⁴ம் ஜ்யேஷ்ட² । த்யாக³ஶீலாதி³ஸகலாதி³ ஸந்த்⁴யாஹத்யவஸ்தி²ரஜ்ஞவ்ருத்தி” இதி தீ³பிகா. (ஶம்) தாத்³ருஶஸம்ஸார ரூக்ஷக்ஷோப⁴ணாநந்த³வேதி³தவ்யம். (ஶ்ரீமச்ச²க்திஸ்வ) ஸ்வ க்ரியாயாம் ஶக்திஶாலிவத், “ஶக்திஶாலிஸ்வபக்ஷிணாம்” த்யர்த²:. (ஸ்வதோ³பஶமத³ஶ்யா) ஸ்வஸ்ய = “ஸ்ரூக்சந்த³நஸ்ய ஜக³தோ நிர்யோக³வத்³கு³ணாத³யம் । பி³ஹஸ்திகளஸ்த்ரீஹணீஸ்வரப்ரப⁴வ ஹரவாந்ஹரி” ரித்யுக்தப்ரகாரேண களஸ்த்ரீஹாத்ஸக்தேநா வஸ்திதஸ்ய ஜீவஸ்யேத்யர்த²:. பத³ம் = ஸ்தா²நம், பக்ஷ இத்யர்த²:. தஸ்ய உபஶமஶ்யா = ப்ராப்த்யா, உபஶம்யத இதி த்ராண ஶுஷ்டி: “ப்ரஶமஹ்ருஷ்டா” விதியாதோ: ஷிக்ஷாதி³ப்ராப்த்ய ஶுபாதி³க்ஷாத் பா⁴ஹ்யகாக்ஷிஸ்த²த்வாய்:. “உபஶஷ்டிபௌத்ர ப்ராப்த்யா”விதி ஶேஷ: க்ருத்யுச்சாரணாய (ரூஷி தபஸ்ஜ்ஞ ரதீ²) ரூஷ்டாம்புதிக்ஷேத்ராதே³வப்ராஶ, ரூபமோக்ஷதா ஹஸ்தாஸ வஜ்ராதி³த்யர்த²:. “ஸம்மோஹாதி³தத³ஷ்டக்ஷேத”ஶித்யர்த²:. (ஸ்வஸ்வரம்) ஸ்வச்ச²ந்த³ம், நக்ஷத்ரநிப³த்³த⁴யேநேத்யர்த²:. “ஶப்³த³ஸ்வச்ச²ந்த³யோ: ஸ்வர”இத்யர்த²:. ஸ்வநஸ்வாதந்த்ர்யேண ரம் தேரஸ்திவாஸ்வரம். யத்³வ்யவம் பா⁴வஸம்க்³ரஹய, ததா²பி “க்ரியாவிஶேஷணாநாம் கர்மத்வம் நபும்ஸகதா ச” இதி க்ரியாவி ஶேஷணத்வாத் நபும்ஸகத்வம். “ரம்ரமணகஶ்ச ஸ்வரம், ரம் ரமணம்” இதிவாயாதோ: ப்ரத்யுத்³ “ஸ்வாத்மரமணோ ரஸ்”விஷ்ணோ:. (க்ஷிப்ய) ப³ஹிர்நிஷ்யந்த³யந்ஸு (ஸாக³ரஸம்ப⁴ வாயா:) ஶக்த்யா: (தத்³ருஶம்) சந்த்³ராவலேயம், ஸ: ஸஹஜ த்³ருஶ்யதமிதி தத்³ருஶமிதி விக்³ரஹ:. ஶீக்ஷிததத்வதோ³வ வதா³த்³ருஶ: கல்பாந்த்யய:. தத்³வேத³ம் பஶ்யந்திஜநா:, ஸோபயா ஸஹஜத்³ருஶ்யோநா:, தத்³வாஸ்தாநம் பஶ்யந்தீதி ஹா

देव्यव्यक्तिदर्शनात्. गोपराजस्य तद्दिव्याभरणं वीक्ष्य तदीयसम्बन्धाय तत्तदीयतादृशसम्बन्धाय तत्तादृशसम्बन्धोत्पत्त्यर्थमाह. (सृष्टि) निर्वाप्यं (संश्लेषं उज्ज्वलय) बद्ध्वा, यथाकथञ्चन साधुभिः कर्मपाशबन्धं पञ्जरात् संसारपक्षिणं स्वेच्छाविहितानुसारेण स्वस्थानप्राप्त्यै पञ्जरात् विमोच्य स्वयमेव स्वीयां सन्तोषयति, तथा स्वयमेव स्वकृतदुरितपञ्जरान्तरितं संसारं संसारपञ्जरात् स्वेच्छया विहितमोक्षं स्वीयां सन्तोषयतीत्याह. स्वपदलब्ध्यै गुणसूत्रबद्धं स्वैरं क्षिपन्निवायम्. रक्षकस्य लक्ष्मीप्रियत्वं कृतार्थम्. "तादृशा" इति तादृशार्थम्. "सागरसुतायाः प्रीतये क्षिपन्" इति लक्षणम्. "सृष्टि" इति सर्वसन्तोषाय लक्षणम्. "सम्पदि" इति पूर्णलक्षणम् ॥ ॥२०॥

பதம், உரை.

हे देहलीविहारिन्! ஏ திருக்கோவலூரில் விளையாடுகிறவனே !

त्वम्	தேவரீர்
लीलाशुकमिव	லீலைக்காக பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட பக்ஷிபோலே
माम्	அடியேனை
स्वपदलब्ध्यै	தன்னுடைய ஸ்தாநம்வந்து சேருவதற்காக (தன்னுடைய திருவடியைசேரும்பொருட்டு)
गुणस्यूतम्	கயிற்றிலேகட்டப்பட்டதாக (தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களிலிருப்பவனாக)
[कृत्वा	பண்ணி]
दुरितपञ्जरात्	பாபங்களாகிறகூட்டினின்றும்
स्वैरम्	தன்னிஷ்டப்படி
क्षिपन्	விடாநின்றுகொண்டு
सागरसुतायाः	இலக்ஷ்மிக்கு
तादृशा	அப்படிப்பட்டதான

கூடெலி	விலக்ஷணமான
ஸஞ்தோஷம்	ஸந்தோஷத்தை
உதஜய	வ்ருத்திசெய்

ஏ—வ்யா ॥ இப்படி நிஶ்ஶேஷகூடநிவ்ருத்தி ரூபவதாண த்தை அபேக்ஷிக்கிற உம்மை கூடுங்களை விட்டு நீக்கி ‹‹ ஸவெடு ஷடெ்ஙாகேஷ ஶாஷ்வாரோஹவதி ’’ என்று வேஶாஸத்தாரத் துக்கு விட்டால் சிறைகிடந்த ராஜகுமாரனை அபிஷேகத்துக் காகச் சிறையினின்றும் விடுவித்தால் ஸஹிஷிதர்களான வெடி மார் பக்கல் கண்ணோட்ட முண்டாகுமாப்போலேயும், நெடுநாள் பட்டினிகிடந்தவன் அதிஶ்வஸாரமான வேப்பம்பழத்தைக் கண் டால் அத்தை ஆஸ்வாதநம் பண்ணத்துடங்குவன் போலேயும், ஸஹிஷிதமாயும் அதிஶ்வஸாரமும் ஆத்மாநஹவஸவரூப மாயுமான கைவல்யாதிகளில் விழுந்து மண்டி என்னுடைய வஶ ததுக்குவாராமல்போனால் செய்வதென்னென்னில்; தேவரீர் பெரிய பிராட்டியார் முதலான திவ்யமஹிஷிகளோடே ‹‹ செருந்தி மிக மொட்டலர்ந்து தேன் கொள்ள சோலை திருக்கோவலூரதனுள் ’’ என்கிறபடியே மயஸ்யநிவ்ருக்ஷங்களையுடையஉத்யாநத்தில் ஶோ பாஹங்களைப் பரக்கவிட்டு விளையாடும்பொழுது வ்யாயனுலே கட்டப்பட்டவலையில் அகப்படாமல் தேவரீரிருக்கும் ஸ்தாநம்வந்து சேருகைக்காக ரஜ்ஜுவமாய்ப் பண்ணி விடுமாப்போலே, முந்த ற ஶாணாநுஹவமாகிற ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டி பின்பு கூடுங் களை நீக்கினால் கைவல்யத்தில் புகிரமாட்டேன், சிறைகிடந்த ரா ஜகுமாரனை சிறையினின்று மெடுக்கும்போதே ஸதூரியான மஹிஷியோடே அபிஷேகம் பண்ணி சிறையினின்றும் நீக்கினால் வெடிமார் பக்கல் கண்ணோட்டமுண்டாகாது, பட்டினிகிடந்தவ னுக்கு அதத்தமான க்ஷீராஹம் முந்தறக்கிடைத்தால் வேப் பம்பழத்தில் அபிருசி யுண்டாகாதிறே. இப்படிச் செய்தால் பிராட்டி ஆ! என்ன உபாயஞ்செய்தான் என்ன உபாயஞ்செய் தானென்று ஶிரஃகம்பநம் பண்ணிக்கொண்டு மிகவும் ஸந்தோ ஷிப்பள். இப்படிக்கில்லாத வரையில் கிணத்தினின்று மெடுத்த

ரத்நம் கைதப்பி ஸமுத்ரத்தில் விழுந்தால் எடுத்தவன் ஸௌக்யமென்று நிறுக்குமாப்போலே உன்னை நிறுப்பள், அப்படிக்கில்லாமல் பிராட்டிக்கு ஸந்தோஷத்தை அபிவ்ருத்திபண்ணென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் ஸ்ரீதேசிகர் । «அற்றது பற்றெனில்» என்கிற பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின பிள்ளானும் «விஷயஸங்கத்தை விடுமளவில் ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாய் ஸ்வரூபமான ஆத்மாதோன்றும், அதிலகப்படாதே விஷயஸங்கத்தை விடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதெ"ன்றருளிச்செய்தார். இதுக்கு வ்யாக்யாநஞ் செய்தருளின ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியும் ஸமாஶ்ரயணத்துக்கு கைவல்யாநர்த்தஸம்பந்தாயமாக வர அதுக்கு பரிஹாரமாக ஸர்வஸ்வாமியெம்பெருமானைப்பற்றுகையையருளிசசெய்தார். பின்னும் «உன் சரணந்தந்து என் சன்மங்களையாயே» என்று ஸர்வஸ்வாமியும் உன்னுடைய சரணாரவிந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்து பின்பு என்னுடைய ஜந்மத்தை நிவர்த்திக்கவேணுமென்றருளிச்செய்தார். கூரத்தாழ்வாரும் வரதராஜஸ்தவத்தில் «நிவர்த்தயிஷ்யதி கதாநு ஸம்ஸ்ருதிம் ஜ்வலத்பராக்ரமவரிவாகஸம்ஹாரவாஹ்நிம் । ஜீவாநாம் அதிவேலஸம்பந்தஸுகம் ஸதாசாரவிந்தவரிவாரரவ ரஹஸ:» என்கிற ஶ்லோகத்தில் ஸர்வஶரணாரவிந்தகைங்கர்யப்ரதாநவாஹத்துக்கு ஸம்ஸாரநிவர்த்தகத்வத்தை யருளிச்செய்தார். இத்தாலே கைங்கர்யப்ரதாநபூர்வகம் ஸம்ஸாரநிவர்த்திகாரணத்வஞ்சொல்லப்பட்டது. காரணஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி ஸத்வநியமோபாயமாலே ஸர்வம் கைங்கர்யப்ரதாநத்தைக்கொடுத்து ஸர்வப்படுத்தி பின்பு ஸம்ஸாரநிவர்த்திசெய்யவேணுமென்று சொல்லித்தாயிற்று. (ஹே ப்ரபோ ஸ்ரீவிஹாரிந்!) «ஜீவா ஸ்ரீமோஷிதஸ்தரம் ஸ்ரீரங்கஸ்ரீவரவ்ருஷ்டிம்யம் । மைதிலீஹ்ரா: ப்ரிய ராகாக்ஷந்து ஸத்வஸ்திதம் விமோஹயந்து । ஜநகேஶ்வரம் வநிதேவிஜ்ஹிவாந்து க்வயாவ ஸீதேலஸஹ ஸுக்ஷ்மணைநவ» என்று வித்ருதம் கட்டத்தில் ஜநகராஜன் திருமகளோடே பெருமாள் விளையாடினாப்போலே திருக்கோவலூர் உத்யாநத்தில் நின்று ஸ்ரீமத்ஸகங்களைப் பாக்கவிடுகை முதலிய விஹாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறானென்று கருத்து. கோயிலில் கிளிமண்டபத்தில் கிளிகளைக்கூட்

டில் வைத்திருக்கிறதும் திவ்யமஹிஷிகளுடைய ஸ்ரீபாதமென்று பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீகைகளாலே பிராட்டிமார்களுக்கு ஸௌபாக்யத்தை பண்ணுவிக்குமாப் போலே என்னுடைய ரக்ஷணரூபவிஹாரத்தாலும் பிராட்டிக்கு ஸௌபாக்யத்தைப் பண்ணவேணுமென்றபடி. என்னுடைய ரக்ஷணத்தாலே உனக்கு க்லேசமுண்டானாலெனக்கு இதுவே அமையும் அப்படிக்கில்லாமல் என்னுடைய ரக்ஷணமும் உனக்கு விஹாரமாகையாலே ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறாரென்று பாவதாத்பர்யம். (ஸ்ரீபாதாப்ஜதேவ) ஸ்ரீபாதம் பரிக்ரஹிக்கப்பட்ட சாகம்பரிகாதிவக்ஷிகள்போலே (மாம்) சுகிவமனை அடியேனை. (ஸ்வவசோபவர்ச்ச்யா) ஸ்வஸாநம் வந்து சேருகிறதையும் பொருட்டு, தேவரீருடைய சரணாரவிந்தத்தை யடைகிறதையும் பொருட்டுமென்றபடி. (குணஸ்யூ) தேவரீருடைய கல்யாண குணங்களிலிருப்பவனுக. ‟பொருட்ஸ்ருதேஸ்வர்யாநு காமாநு” என்கிறபடியே ஸுகுணாநுஸந்தத்தைக் கொடுத்து அத்தாலே யென்னைக்கட்டுப்படுத்தி யென்றபடி. அந்ருத (குணஸ்யூ) ரஜ்ஜுஸ்யூ, ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டியென்றபடி. (க்ருத்வா) பண்ணி, க்ருத்யாஹ்யாஹாரம். சப்த்யாஹாரோப்தவிசேஷணம். ‟குணஸ்யூ” என்றத்தை விசேஷணமாகச் சொன்னத்தாலேயே அந்தர்த்தமும் வரும். ‟தாம்ரஜ்ஜுபத்தேநய” பசுவை ரஜ்ஜுபத்த மாகக்கொண்டுவாவென்றால் ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டிக்கொண்டுவா வென்று அர்த்தங்கொள்கை லோகவ்யவஹாரமிறே. (ஆசிதவ ஜநாத:) பாண்டவாதிகளாகிற கோகுலமாகிற வனத்தி னின்றும், உபலக்ஷணத்துக்கு பாண்ட்யமும் பரிபாகமாகையாலே பாண்டியத்துக்கு ஆசிதபூர்வாபாவமுமுண்டு. (பெஸ்வரம்க்ஷி பநுபநு) பஜ்யமாக விடாநின்றுகொண்டு, ‟ஸ்வாநுகிர்த்தயா ஸதக: க்ரீடாஸாமிகம் ப்ருதிவ்யோய ஸ்வாமிகாரம்” என்கிறபடியே பஜ்யகௌதுகத்தை ஆசைப்படுகிற வென்னை பஜ்யமாக விடாநின்றுகொண்டென்றபடி. பக்ஷியை வனத்தினின்றும் வெளிப்படுத்தி பிறகு ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டுவோமென்றால் கைதப்பிப்பறந்து ஓடிப்போய் வ்ருக்ஷத்தில் வ்யாதனாலே கட்டப்

பட்ட வலையில் மாட்டிக்கொள்ளவும் கூடும். கூட்டினின்றும் வெளிப்படுத்தும் முன்னமே ரஜ்ஜுக்களாலே கட்டி பிறகு வெளிப்படுத்தினால் வசீகரணத்துக்கு அடங்கிநிற்கும். அப்படிப்போலே கரணங்களை நீக்கும் முன்னமே ஸ்வஸமர்ப்பணாநுஸந்தாநத்தைக் கொடுத்தால் அந்த ஸம்பந்தத்தையிலீடுபட்டு "யத நாந்யத் பஶ்யதி நாந்யச் ச்ருணோதி நாந்யத் விஜாநாதி" என்கிறபடியே கைவல்யாதி க்ஷுத்ரபலங்களில் கண்ணோட்டமுண்டாகாது. (ஸாகரஸம்பவாயா:) பெரிய பிராட்டியாருக்கு, இது ஸமுத்ராதிநாயக ஸ்வரூப லக்ஷணம். பெரியபிராட்டியார் முதலான திவ்யமஹிஷிகளுக்கென்றபடி. (தத்தாத்ருஶம்) வாசாமகோசரமான (ஸந்தோஷாதிஶயம்) ஸந்தோஷத்தை க்ருதஜ்ஞஸ்வபண்ணு. என்னை ரக்ஷிக்கத்துடங்கின போதே தாம் பண்ணின வசீகாரம் பலித்ததென்று ஸந்தோஷப்படுவள். இப்படிப்பட்ட உபாயஞ்செய்தால் ஸந்தோஷாதிஶயமாகுமென்றபடி. தாம் திருப்பாற்கடலில் நின்றும் அவதரிக்கும்போது அத்யந்தஸௌகுமார்யத்தையாய் ஸர்வாபரண பூஷிதையாய் அவதரிக்கும்போது தம்மை தேவரீர் கடாக்ஷணம் பண்ணிக்கொண்டத்தாலுண்டான ஆநந்தத்தைக் காட்டிலும் கோடிபங்கு அதிகமாக ஆநந்தத்தை யடைவள். இது "ஸாகரஸம்பவாயா:" என்கிறதற்கு தாத்பர்யம். ॥௨௰॥

மாதஸ்ஸமஸ்தஜகதாம் மதுஜித்ப்ரியே த்வம்
ஶோபாகரீம் விதயஸி ஸ்தநமாத்ரமஹோ: ।
ஸம்ஸ்காரவத்ஸு ஸஹ கோமளஸாரம் ஸ்வபூர்வம்
ராமீகும் மாயமோஹகம் வ்ருதமேவ மிதம் ॥ ॥௨௧॥

வ்யா ॥ நநு "அவிசாரிதமஜ்ஞாதமபராதஶதம்" இத்யுக்தம், ஸத்யமுக்தம், ததாபி அநேந வ்ருத்திவிஶேஷேண வ்ருத்திஶேஷபூர்வகம் அஸ்மத்பரிஜ்ஞாநம், தத்ராபி அஜ்ஞாநமபி ஐதிஹ்யஸித்தம் ராமோபாஸ்ய வ்ருத்திவிஶேஷணபூர்வநிரூபணக்ஷமயா அபி ஏவ நிவஹணீயமித்யாஹ । மாதஸ்ஸமேதி । (ஹே ஸம்ஸ்காரவத்ஸு ஸஹ!) அநந்தபஸ்ய ஸஹ! ஐஶ்வர்ய ஶேஷிணி ஶேஷஸமஸ்தாஶ்ரிதநிவஹணஸாமர்த்ய ஸஹிதம் ஶோபா

जयति (स्वा वातूलस्य व्यजनस्य हेतोः) वातूलाः = वातसंघातः, वातानां समूहो वातूल इति विग्रहः। "वातात्समूहे च" इति समूहार्थे ऊलच् प्रत्ययः। "वातूलो वातसंघात" इत्यमरः। तस्मिन् समा वातसम्प्रयातीत्यर्थः। संघर्षसम्भवाः वातूलाः वातूलस्यानीतत्वस्यापि विग्रहः। "संघर्षसम्भवो वह्निर्वंशजस्य विवर्धय" इति वक्ष्यत्यर्थः। सादृश्यपञ्चवसायी स्यात्। वंशीयवंश्यादिः स्वयं स्वतिमितीत्यभ्युपगमात् केषां नृत्यनावर्तिताः। केचित् निःसङ्गसादिवर्त्तरवृत्तिः निबद्धवेणावापकं सुवत्तिवादक्षवेष्टितमाहुः। यानि व्यजितानि = वीजितानि, "व्यजनं व्यजने नादवचनसंवाहनार्थं तस्यात्" इत्यमरः। तालवृन्तमयम् = जन्मकारणं येषां तेषां वेणूनाम्। वंशवस्तु वेणुवत्ती वंशः। "वीणादौ दारु" इत्यपि। "तत्तु वेणुकारणं ज्ञायते" इति सायणः। "वंशजानोहस्तः वंशवसान्तिका प्रावृष्य" इत्यमरः। अनादिवर्षत्वापरं सरसिजे वपुरिति भावः। (विषयविस्तारसारे) विषयः = देश-भोगवर्धनार्थम्, "विषयाणां गोचराङ्घ्रियादयो" इत्यमरः। सम्पर्वविस्तरः = समुद्रः, तस्य सारः = उपचयः, तेषां सारे = वर्णे, "सारैर्वर्णवर" इति रत्नमाला। अथवा, सारे सुकारोऽपि, वर्णवरहितमिति भावः। "सारो वा कार" इति वेशव. जातादिविशेषः। (वीणाम्) "स्वरादीनि च" इति वृक्षसङ्गायाम् "वृक्षादे" इति वयुत्पत्तिः। (वैयाकरणाः) शोकादिभिरिति कष्टव्रता परिवृत्ताम्, वित्तविशेषादिति भावः। व्याकरणस्य भावः वैयाकरणमिति विग्रहः। व्याकरणशब्दात् "वृद्धाद्यचौ वक्ष्यते" इति सावयवार्थे। सिद्धान्तादिकावस्थे। (स्वरत्वेऽपि) स्वरेण, स्वरसहितरागादिभिः (स्वरनिर्णयम्) स्वरवेदनिरसितार्थशक्यं, निरवयव-ष्टादशस्य "संघर्षि" त्यादिनावबुद्ध्यः। (सृष्टेः)

த்ருஷ்ட்வா (ப்ராயேணாநுகம்பிதாம்) த்ருஷ்டாந்தம் ஸ்வயம் அநுக்ருஹீதாம் அநுபந்தஸ்யாஸ் கவியாதோ: "ஶக்யப்ருஷ்டஜ்ஞாநாவதாரஸஹ ஸஹஸ்ராஸ்த்ரேஷு தாந்தாநி" தி தாத்பர்யம் த்ருஷ்ட:. (அஸி) ஹாரார்த்தவிஷய தரங்கவாத்யாவஸ ஸாகரோதாஸஸத்ருஶீம் வ்ருஜிநஸம்பவாம் விஷயவ்யாகுலாம் த்வ த்வதந்யைர் நிவார்யாமீக்ஷ்ய ப்ராயேணாநுகம்பநீயோ ஹாஸீதி ஹாவ:. "விஷயஸிந்துதரங்கஸஹஸ்ரை" ரித்யுத்தரார்த்தம். "வாதாயமாநவ்ருஜிநப்ரபவை" ரித்யாஸயோஜநா ॥ ௨௧ ॥

பதம்.	உரை.
தேஹளீச!	பக்தர்களாலுண்டான நெருக்கைப் பொருத்துக்கொண்டவனே!
வாதாயமாந / வ்ருஜிந / ப்ரபவை:	பெருங்காற்றுக்கு ஸமானங்களான பாபங்களாலே உண்டான
விஷயஸிந்து / தரங்கஸஹஸ்ரை:	சப்தாதிவிஷயங்களாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய அலேகளின்ப்ரகாரங்களினுலே உண்டானதும்
மதீயாம்	என்னுடையதுமான
வ்யாகுலதாம்	வ்யாகுலமாயிருக்குகையை
த்வதந்யை:	தேவரீரைக்காட்டிலும் அந்யர்களாலே
துர்நிவாராம்	போக்கடிக்க முடியாமலிருக்கிறதாக
ஸமீக்ஷ்ய	பார்த்து
த்வம்	தேவரீர்
ப்ராயம்	மிகவும்
அநுகம்பிதும்	கிருபைபண்ணுகைக்கு
அர்ஹஸி	யோக்யராகவாகிறீர்

தாத்பர்யம் ॥ பெருங்காற்றுலே மேல்மேல் வாருகிற பாபத்திலுண்டான பெரிதான அலேகளின் வணங்கள் போலேயிருக்கிற என்னுடைய வாவங்களாலே மேல்மேல் வாருகிற உண்டான விஷயாநுபவங்களாலே நான் படுகிறபாடு உன்னுலல்லது

நிரஸநீயமன்றென்கிறதைப் பார்த்து ஸத்துக்களிடத்திலிருக்கும் க்ருபையாலே அவர்களுடைய உபதேசத்தையும் ஸஹித்த தேவரீர் அடியேனிடத்திலும் க்ருபைசெய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் । வாதோத்தூதேதி । (வாதோத்தூதவ்ருஜிநஸம்பவை:) வாதோத்தூத = பெருங்காற்றுக்கு ஸத்ருசங்களான, க்ஷிப்ரஸத்துக்களானவென்றபடி. வ்ருஜிந = பாபங்களாலே, ஸம்பவை: உத்பத்தியையுடைத்தானவைகளான, (விஷயஸிந்துதரங்கஸங்கை:) விஷயஸிந்து = சப்தாதிவிஷயங்களாகிற ஸமுத்ரத்தினுடைய, விஷயங்கள் ஸமுத்ரம்போலே அபரிச்சேத்யங்களாயிருக்கின்றன என்று கருத்து. தரங்கஸங்கை: = அலைகளுடைய ஸங்கங்களினாலே, தத்தத்விஷயாநுபவ ப்ரவாஹங்களாலே, ஸமுத்ரத்திலலைகள் பெருங்காற்றாலே மேல்மேல் ப்ரவாஹரூபமாய் ஒழிவில்லாமலுண்டாய் அதில் நின்று ஆவர்த்தங்களாக சிறியதுபெரியதாக ஸங்கஸங்கமாக அலைகளுண்டாகுமாப்போலே க்ஷணங்கூட விச்சேதமில்லாமல் ப்ரவாஹரூபமாயுண்டான விஷயாநுபவங்களாலும் அதில் ஆவர்த்தஸங்கங்களாலும் நான் படுகிற வ்யாகுலதை அத்யந்த துஸ்ஸஹமாயிருக்கிறதென்று கருத்து. (தீயமானவ்யாகுலதாம்) வ்யாகுலஸ்ய மம ஸம்பந்திநீம், என்னுடைய வ்யாகுலதையை யென்றபடி. (ஸத்பிருபதேசஸஹ:) ஸத்துக்களிடத்திலிருக்கும் க்ருபையாலே யன்றோ முதலாழ்வார்கள் உபதேசஞ்செய்ய அதைப் பொருத்துக்கொண்டிருந்தாயென்றபடி, அந்த க்ருபைக்கு நானும் பாத்ரமாகவேணுமென்று கருத்து. (அந்யை:) தேவரீர்களைக் காட்டிலும் அந்யர்களாலே (துர்நிரஸாம்) நிரஸநம் பண்ணக்கூடாமலிருக்கிறதாக, இது வியய விசேஷணம், (அவேக்ஷ்ய) பார்த்து, "பஶவ: பாஶிதா: பூர்வம் பரமேண ஸ்வலீலயா । தேநைவ மோசநீயாஸ்தே நாந்யைர்மோசயிதும் க்ஷமா:" என்கிறபடியே யென்னாலேயாவது ப்ரஹ்மாதிகளாலேயாவது விடுவிக்க முடியாதென்பதை யென்வார்த்தையில் ப்ராமாண்யமில்லாமல் போனாலும் அநுமானத்தாலேயாவது சாஸ்த்ரத்தாலேயாவதன்றிக்கே ப்ரத்யக்ஷத: அறிந்துகொள்ளுமென்றபடி. (அவம்) ஸர்வஶக்தனாயும் தயாஸிந்துவாயுமான தே

ரீர் (ஶாஸ்ய) ஸ்ரூயமாக (ஸம்ருத்தம்) க்ருபைபண்ணுகைக்கு (ஸமர்த்தி) யொக்யராகவிருக்கிறீர், க்ருபைசெய்ய யொக்யதை யும் தேவரீரிடத்தில் தானிருக்கிறது. தெவரீருடைய ஜ்ஞாந ஶக்திகளையும் ஐதரர்களாலே முடியாதென்பதையும் பார்த்தால் தேவரீரே யொக்யரென்றபடி. "ஒன்றுசொல்லி யொருத்தனில் நிற்கிலாத" என்கிற பாட்டில் ஒரு விஷயத்தை ஸம்ஹரிக்கத்தா வேணுமென்று சொல்லி அதை ஸம்ஹரிக்கும் முந்தியே விஷயாந்தரத்தை ஆசைப்படும்படி அவ்யவஸ்திதஸ்வபாவமுமாய் அதிபலமுமாய் ஸாஹஸிகளுமாயிருக்கிற இந்த்ரியங்களை உன்னுடைய க்ருபையொழிய நானெங்ஙனே ஜயிக்கும்படி, ஆதலா லுன்னுடைய க்ருபையாலே என்னுடைய வ்யதிபாயங்களை யபோக்கி யருளவேணுமென்று ஆழ்வார் ப்ரார்த்தித்தாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறரென்று பாவம் ॥ ॥௨௧॥

अ-२॥ सन्नवनीति सदा अपि जायमानान्
देवेश्वराद्य भुजगेश्वर वारणाभ्याम् ।
नाथे सति त्वयि कथं जनिता
किं ते सहेत करुणा करुणावशस्थान्॥ ॥௨௨॥

व्या ॥ नन्वसत्यामपि अस्मदुपायत्ववत् अनिष्टनिवृत्ति करुणाव्यवसाये, किंकुर्याः इति चेत्, तत्राह । सन्नवनीति । (हेदेवेश्वर! ते) सत्वरसम्पत्त्युपायत्व (करुणा) कृपा, "कारुण्यं करुणा घृणा कृपा दया" इत्यमरः. (अपि) सज्जनानामेव कारणं (सदा) प्रवाहरूपस्य (अपि जायमानान्) अनेकजन्मार्जित दुष्कृतवासनया अपि जायमानानित्यर्थः. (सन्नवनीम्) उत्तरोत्तर पापसंतत्या प्रजननशीलाम्, "अ सत्यायाः सुजाति" इति श्रुतयो देवशयतीति भेद "अङ्गेह्यानीभिः" इति श्रीवः. (करुणाम्) भयनीयाम्, अतएव (भुजगेश्वर) अचेतनेन सर्वस्व विश्वाहितो भावकाव्यानां शीर्षाः, "शीर्षाभुजेषु" इति

ந:. (விஹாபயந்தீம்) க்ரந்தயந்தீம் (அவஸ்தாம்) ஸ்வாவஸ்திதிம் (நாத) ஸர்வஜ்ஞஶக்திமந் (ஸர்வஜ்ஞஶக்தே) ஸம்ஸாரணாஶக்த (த்வயி ஜாகரூகே) ஜாகரணஶீலே, ரக்ஷணாயோத்யதே உத்தாவயா நஸந்தீத்யர்த்த:. ஜாகரூக இதி ஜாகரதேர்ஊக ப்ரத்யய:. (ஸஹதே கிம்) க்ஷமதே கிம்? த்வயி ஸர்வரக்ஷணே ப்ரவ்ருத்தே த்வதீயா காருண்யா ஸததாத்ருஶீம் ஶோசநீயாமவஸ்தாமவேக்ஷ்ய நோபேக்ஷதே இதி பாவ:. «ஷஹஸ்வ» இதி யாதோ: தத்தித:. «காருண்யகாருண்யாவஸ்தா»மிதி பாடே க்ஷயா காருண்யகாருண்யாவஸ்தாமி» தி பாடோ ஸமஞ்ஜஸ இதி வ்ருத்தி ஹாதி ॥ ॥௨௨॥

பதம்.	உரை.
தேஹளீஶ	ஏ தேஹளீசனே
பாபபஹுலாம்	பாபப்ரசுரமாயிருக்கிறதும்
இதி	இந்தப்பிரகாரம்
ஸதா	எப்பொழுதும்
மயி	அடியேனிடத்தில்
ஜாயமாநாம்	உண்டானதும்
த்ருஷதோऽபி	கல்லுக்களையும்
விஹாபயந்தீம்	அழும்படி செய்கிறதாயும்
காருண்யம்	அன்னியர்களுக்குக் கருணைபண்ணும்படியானதுமான
அவஸ்தாம்	அவஸ்தையை
நாத	ஸர்வலோகநாதனும்
ஸர்வஜ்ஞ ஶக்தே	ஸர்வசக்தனுமான
த்வயி	தேவரீர்
ஜாகரூகேஸதி	ஜாகரூகனாயிருக்கும்பொழுது
தே	தேவரீருடைய
காருணா	கருணையானது
கிம் ஸஹதே	ஸஹிக்குமாயென்ன (ஸஹிக்காதென்றபடி)

உ—வ்யா ॥ நான் பண்ணின உஹாவாவத்தாலே யிப்படிப்ப ட்டதென்று வாக்குக்கூட சொல்ல நிலமில்லாமலிருக்கிற என்னு

டைய தயநீயமான அவஸ்த்தையைக்கண்டு அசேதநங்களான கல்லுக்கள்கூட இரங்கி வாய்விட்டுக்கதறாநிற்கும், இப்படிப்பட்ட தயநீயமான அவஸ்தையை ஸர்வஜ்ஞனை தேவரீர் ரக்ஷணத்தில் ஜாகரூகனாயிருக்கும்பொழுது தேவரீருடைய கருணையானது ஸஹித்துக்கொண்டிருக்குமோ, இப்போது என் ஸஹித்துக்கொண்டிருக்கிறது, என்னுடைய பாபமேயென்று, ஆழ்வார் "முன் செய்தவினையே முகப்படாய்" என்று நொந்தாப்போலே நொந்து சொல்லுகிறார் । ஸந்தந்வதீதி । (ஸந்தந்வதீம்) பாபவ்யாஸங்கமான, தேவரீருக்கு க்ருபாவ்யாஸங்கம்போலே பாபவ்யாஸங்கமுமெனக்குண்டென்றபடி. பாபவ்யாஸங்கமாவது தேனடையை மக்ஷிகங்கள் மொய்த்துக்கொள்ளுமாப்போலேயும், நெய்க்குடத்தை பிபீலிகாதிகள் மொய்த்துக்கொள்ளுமாப் போலேயும், "மொய்த்தவல்வினையுள் நின்று" என்கிறபடியே பாபங்களென்னை மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிறதென்றபடி. ஸமுத்ரத்திலொரு க்ஷுத்ர ஜந்து நின்று அலையுமாப்போலே நான் பாபஸமுத்ரத்திலலைகிறேன். இப்படிப்பட்ட பாபங்களை செய்கிறதில் உனக்கு ஜகத்ஸ்ருஷ்டியில் ஸாமர்த்யம்போலே எனக்கு ஸாமர்த்யமுண்டென்றபடி. "சிறியனேலும் செய்வினையோபெரிது" என்றாரிறே. இது ஸாஹஸ்யம். இப்படிப்பட்ட அநேகமஹாபாபத்தாலே உண்டாயிற்றென்றபடி. (ப்ரதிஜாயமாநாம்) இந்தப்ரகாரமுண்டானதான, "ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி" என்று முநிகள் தங்களுடைய அவஸ்தையை வாசா சொல்லநிலமல்லாமல் கையாலே காட்டிச்சொன்னாப்போலவும், த்ரௌபதீ தன்னுடைய அவஸ்தையை வாசாசொல்ல நிலமல்லாமல் "ப்ரஸோஹம் ஸம்ப்ராப்தாம்" என்று கைகாட்டிச் சொன்னாப்போலவும் இவரும் தனக்குண்டான அவஸ்தையை வாசா சொல்லநிலமல்லாமல் "ப்ரதிஜாயமாநாம்" என்று கைகாட்டிச்சொல்லுகிறார். ப்ரதிஶப்த: ப்ரகாரவசந:, ஸஸம்ரம்பேண ஜாயமாநேத்யர்த்த:. (மயி) "க்ஷயம் ஶிரீஷம்ருதுநீ க்ஷதாந்யங்கநி ஜ்வரா:" என்கிறபடியே க்ஷணங்கூட தேவரீருடைய விரஹதாபம் ஸஹியாமல் முடிந்துபோம்படி ம்ருதுஸ்வபாவனென்னிடத்திலென்றபடி. (ஸதாஜாயமாநாம்) இராப்பகலெ

ன்று விச்ராமமில்லாமல் எப்பொழுது முண்டாகிறதென்றபடி. ஜ-
கத்துக்கும் உனக்கும் ஸதா ஆநந்தாநுபவம்போலே எனக்கு ஸ-
தா து:காநுபவமென்றபடி. (ஸதா) ஸம்ஸாரிகளுக்குப் பக-
லில் போஜநாதிவ்யாபாரமும் ராத்ரியில் நித்ராதிகளுமுண்டு.
"உண்டறியாளுறக்கம் பேணாள்" என்கிறபடியே எனக்கு போஜ-
நநித்ரைகளொன்றுமில்லாமல் ஸர்வகாலமுமிப்படி து:கமனுப-
விக்கும்படியாயிற்றென்றபடி. (ஹே தேவதேவேஶ! க்ருஷ்ணேதி)
கல்லுக்களையும் (விலாபயந்) விலாபம் பண்ணும்படி செய்கிற
தான, "மரங்களுமிரங்கும் வகை மணிவண்ணவோவென்று கூவுமா-
லெ"ன்று "மணிவண்ணா" வென்று ஆர்த்தியோடே கூப்பிடும்
படியான ஆழ்வாருடைய தயநீயதசையைக்கண்டு அசேதநங்
களான மரங்களுமிரங்கினாப்போலே, கல் நெஞ்சென்று நிதர்ச-
னுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட காடிந்யமுள்ள கல்லுக்க-
ளுங்கூட "ஹே தேவதேவேஶ" என்று ஆர்த்தியோடே இ-
வர் கூப்பிடுகிற தயநீயதசையைக்கண்டு கதறாநிற்கிறதுகளென்
றபடி. கல்லுக்களுமிப்படி கதறினால் சேதநருள்ளவர்கள்
என்படுவார்களோ, முடிந்தேபோவார்கள். நாடழியாநிற்கும், உன-
க்கு [illegible] வரும்படியாக நிற்குமென்று "க்ருஷ்-
ணேதி" என்கிற அபிப்ராயத்துக்குக்கருத்து. "ஜநஸ்யாஸ்ய
ஸுதாஸிந்த்யே விக்ஷேபமாவர்ணாயசிதேவீப்ஸா யாவோராதித்ய
விதஸந்தி வஜ்ர ஸ்யந்தநம்" என்று தேவரீர் ஸம்ஶ்லேஷத்தை
விட்டுப்பிரிந்து "அஶோகஶோகாபநோதே" என்றும் "ஶ்லோகஸ
வ்யாரோஹ ஶாம் நாத்ஸ்ய ஜஸாநீஶ்வரோ । ஸுயாவிரஹிதஸ்யா
ஹம் ஶோகஸ்ய ஜீவிதஶாதந:"என்றும்படுகிற அவஸ்தையைக்கண்டு
கல்லுக்களுங்கதறி வஜ்ரமும் ஸ்பஷ்டிதமாயிற்று. தத்காலத்தில் "ஶோ
விஷாதம் ஶ்ரீமாபாஹோ" என்று ஆஶ்வாஸநம் பண்ணும்படி
இளையபெருமாளிருந்தார். ஆழ்வார் கதறும்போது திருமேனிக்கா
வலாக ஸ்ரீமதுரகவிகள் எழுந்தருளியிருந்தார். "காந்தாரஶ்சைவ விஜ
நேவிஸ்ருஷ்டா பாலேவகந்யா விலலாபஸீதா" என்கிறபடியே
நான்அநாதையாய் விட்டேன். இப்படி ஸம்ஶ்லேஷத்தைவிட்டுப்பி
ரிந்து பட்ட க்லேஶத்தை தேவரீர் அநுபவித்திருக்க என்னை உபே

ரக்ஷிக்கலாமோவென்கிறாரென்று கருத்து. (நாத) ஸர்வலோகநாயகனாயும் (ஸதி சக்தே) ஸம்பூர்ணசக்தியை யுடைத்தாயுமான (த்வயி ஜாக்ரதி) ஜாக்ரதி ஸதி (தே காருண்யா) தேவரீருடைய க்ருபையானது (காருண்யாம்) தயநீயமான, த்ருஷ்டாணாம் காருண்யாவஹாமித்யர்த்த:. "ஸாயுஜ்யாதர்நிஹிதம் த்ருஷ்டார்த்தாரகாருண்யம் ப்ர' இத்யுக்தே:, காருண்யாம் = ப்ரேக்ஷாதா: காருண்யாவஹாமித்யர்த்த இதி மொவிநூராஜீயம் வ்யாக்யாநம். பார்க்கிறவர்களுக்கு கருணை பண்ணும்படியான வென்றபடி. (அவஸ்தாம்) என்னுடைய தசையை (கிம் ஸஹேத) ஏன் ஸஹித்திருக்கிறது. கிமிதி ஸஹ்யதயேத்யர்த்த:. கிம் தஸ்ய ஸஹ்யதயேத்யர்த்தத்வா "கிமேநாமேஷாவஹதம் கரோஷி" த்யுக்தமுக்தவ்யம். நிர்தயனுக்கு சக்தியிருந்தாலும் அவனாலே க்லேசப்படுகிறவனுக்கு க்லேசநிவ்ருத்திவாராதாப்போலே தயாளுவுக்கு சக்தியில்லாமல் போனாலும் அவனாலே பரனுக்கு உபயோகமில்லை. அப்படிக்கன்றிக்கே ஸர்வசக்தியுமாகை யிருக்க தயையானது கார்யகரமாகாமலிருக்கிறதே? தயாளுவாயும் சக்தனாயுமான புருஷன் உதாஸீநனாகிலும் அவன் பரனுடைய கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பன், நீர் நாயகனாயும் நான் ஸ்வமாயுமிருக்க ரக்ஷியாமலிருப்பதேயென்றபடி. கல்லுக்களும் கதறும்படியான அவஸ்தையாவது:— "நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்ப நிற்குஞ்சோரும் நெடுதுயர்க்குழுண்டறியாளுறக்கம்பேணாள்"என்றும், "அழுவன்தொழுவனடிக்காண்பன்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே உன்னைக் காணப்பெறாதவ்யஸநத்தாலே திவாராத்ரவிபாகமின்றியே ஒருக்காலும் நித்ரையானது எங்ஙனேயிருக்குமென்றறியாமலிருக்கையும், உன்னைக்காண்கைக்காகப் பேராறாக ஊருகிற தன் கண்ணீராகிற கடலைத் தன்னுடைய அதிநிர்வேதாதிசயத்தாலே கைகளாலே இறையாநிற்கையும், "தஹந்நிவ நிச்வாஸை: வ்ருக்ஷாந் ஸபல்லவதாரிண:" என்கிறபடியே அசேதநவ்ருக்ஷங்களையுங்கூட சுடும்படி தீவ்ரோஷ்ணநிச்வாஸபரம்பரைகளை விடாநிற்கையும், "தேஹளீச" என்று சொல்லுவதொழிய வேறே ஒருசொல்லுஞ்

சொல்லாதிருக்கையும், அழுதுகாண்கையும், தொழுதுகாண்கையும், ஆடிக்காண்கையும், என்னுடைய ஶரீரமும இந்த்ரியங்களும் தளர்ந்ததுகள், அவன் கருத்தின்படி நான் முடிந்தேனென்று சொல்லுகையுமிது முதலியதஶாவிஶேஷ. தம்முடைய இந்த அவஸ்தையை மும்மணிக்கோவையில் "ஆர்க்குங்கருணைபொழிவானயிந்தையில் வந்தமர்ந்து கார்க்கொண்டலைக்கண்ட காதல் புனமயில் கண்பணியார்வேர்க்கு முகிழ்க்கும் விதிர்விதிர்க்கும் மவள்கிவெவ்வுயிர்க்கும் பார்க்கின்றவர்க்கிது நாமென்கொலென்று பையிலுவமே" என்கிறபாட்டில் தாமேயருளிச்செய்தார். இந்தப்பாட்டின் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹேண அவதாரிகையில் சொன்னோம். அங்கே கண்டுகொள்வது. இப்படிப்பட்ட தஶையைக்கண்டு ஸஹித்திருக்கிறதே உன் க்ருபை. இதுக்குக்காரணம் "ஶக்ஷ்யே மஹார்ஹஸம்க்ஷயாஸ், மமைவ துஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந்மஹதஸ்தி நஸம்ஶய:" என்று பிராட்டி சொன்னாப்போலவும், "நமந்தராயா நசமாதுரஸ்யா: தோஷோநராஜ்ஞோ நபரதஸ்ய । வநவாஸாய ... உத்பாவமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத்" என்று பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளினதற்குக்காரணம் என்னுடைய பாபமென்று பரதாழ்வான் சொன்னாப்போலவுமிவரும் தன்னுடைய பாபமென்கிறாரென்று கருத்து. பரதாழ்வான், பெருமாள் காட்டுக்கு எழுந்தருளினதற்கு நிமித்தம் வஸிஷ்டரும் மந்தரையினுடைய தோஷமென்றார். பின்னும் யோசித்து "நமந்தராயா:" என்று மந்தரையினுடைய தோஷமன்றென்றார். "ஜ்ஞாதிதாஸீயதோஜாதா" என்றெந்தவிடத்தில் பிறந்தாள் வளர்ந்தாளென்றும், தாய்பேரும் தகப்பன்பேரும் ஸ்ரீகாலஜ்ஞர்களான ருஷிகளுக்குங்கூட தெரியாமலும் பிழைக்கவந்த ஶ்வாபோலுமிருக்கிற கூனியினுடைய வார்த்தையை அஸத்ருஶதிக்கு பட்டமஹிஷியாய் கைகயவம்ஶஜாதையான நம்முடைய மாதா கேட்டாளே, அவளுடைய குற்றமேயென்றிருந்தார், பின்னும் யோசித்தார். "நமாதா" என்று மாதாவான கைகேயிகுற்றமன்று, பின்னும் யோசித்து கௌஸல்யையினுடைய குற்றமென்றிருந்தார். "ஸுகம் ஸம்விஷ்டமப்யேவ வீக்ஷமாணா ஹதவாஹ்ருத: । யஸ்யா தவேஷ்யாமி" என்று கைகே

கேயி ஒருகையில் விஷத்தையெடுத்தால் கௌஸல்யை இரண்டு கைகளிலும் விஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு என் புத்ரன் வநத்துக்குப்போனால் ‹‹ஸுகம் த்வஸ்தேஶிஷ்யாதி›› என்று சொல்லக்கூடாதோ? ‹‹யந்மங்களம் ஸுபர்ணஸ்ய›› இத்யாதிகளாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணி மூட்டைகட்டி அனுப்பினளே, ஆகையாலே கௌஸல்யாதோஷமென்றிருந்தார், பின்னும் யோசித்து ‹‹நச ஶாதுரஸ்யா:›› என்று சகாரத்தாலே கௌஸல்யையுஞ் சொன்னபடி. பின்னும் யோசித்து கைகேயின் தோஷமுமன்று, கௌஸல்யையின் தோஷமுமன்று. இதைக்கேட்ட ராஜாவின் தோஷமென்றார். ஸப்தத்வீபவதியான மேதிநீயெல்லாவற்றிற்கும் அதிபதியாய்க்கொண்டு ராஜ்யம்பண்ணின சக்ரவர்த்தி ஸ்த்ரீகளின் வார்த்தையைக்கேட்கலாமோ, ‹‹ஸ்வபாவாஸ்ஸ்த்ரியஸ்ஸாஹஸப்ரியா:›› என்றும், ‹‹ஸுலபம் பவேண தேவ்யா தாகத்த்யாஸ்ஸந்திஹிவிஸ்திய:››என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸ்த்ரீகள் ஸ்வதந்த்ரைகளாயும் ஸாஹஸபரைகளாயுமன்றோவிருப்பது. பின்னும் யோசித்து ‹‹தோஷோநராஜ்ஞ:›› என்று ராஜாவின் தோஷமன்று, இதைக்கேட்ட பெருமாளின் தோஷமிறே. பூர்வ தோஷஹேதுவான ஜராக்ரஸ்தனாய் ஸ்த்ரீபரவஶனாயன்றோ ராஜாவிருப்பது, பெருமாள்தான் தம்முடைய வநப்ரவேஶத்தில் என்ப்ராணன் நில்லாதென்னறியாரோ? ‹‹ரகுநந்தநஸ்ய›› என்று ஜ்யேஷ்டபுத்ரன் வம்ஶத்தாரெல்லாருக்கும் பொதுவாகையாலே தான் ரகுகுலத்தாரெல்லாருக்கும் புத்ரனாகவிருக்க, ராஜா வசநதோஷத்தில் ராஜ்யம் தரமாட்டேன். வநத்துக்குப்போவென்று தான் சொல்லக்கூடுமோ, ராஜ்யந்தான் சக்ரவர்த்திக்கு ஸ்வார்ஜிதமோ, பித்ரார்ஜிதமன்றோ, இப்படிக்கிருக்க ராஜாவின் வார்த்தையைக்கேட்ட பெருமாள் குற்றந்தானென்றார். பின்னும் யோசித்து ‹‹நராகவஸ்ய›› என்று ராகவன் தோஷமன்று, தம்பி இளையபெருமாள் தோஷமென்றார். ‹‹ஸோ கவாஜ்யாஸ்ஸ்தஸாஶ்வ நாத்யாராஹிஷேசநம் । நசக்ரஸ்தாஸ்ஸ்ஸ யோஜோகா: விஹந்யு: கிம்புந: பிதா ॥ ஸுகம் தந்தாஸம ஶோஷ்யாதி பித்ருஸ்ஸ்ய ஶ்யாமதவ । ஸுஹிஷேகவிமாதேந பு

க்ஷ்ராஜ்யாயவதந்தே" என்று வாயினாலே சொன்னவன் கையி னாலே பண்ணவில்லையே, "ஸம்ருத்தார்த்தம் ஸமாரம்பஸூஸிதம் ப்ரத்யயநம் । ஸர்வபூதஸூக்ஷநதைவாந் ஸர்வம்வேர ராமஸ்ஸஃ" என்றும் "அக்ஷாஸ்வதந்தர்யராக்ஷஸ்ய ஜய்யந்ததாஸ ம் ஸ்வம்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பெருமாளுக்கு முன்பே வேஷம் மாராடி மூட்டைகட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டானே, பின் னும் யோசித்து இளையபெருமாள் தோஷமுமன்று என்றார். "ந ஸாவ்வஸம்" என்று ஸகாரத்தாலே இளையபெருமாளைச்சொன் னபடி, "ஸம்ஸ் ஸ்ஸர்வநந்நஸ்ய ஸ்வஸ்வாவபோத நிமித்த மாஸீத்" என்று இவையெல்லாவற்றிற்கும் தன்னுடைய பாபமே நிமித்தமென்றார் ஸ்ரீ தாழ்வான். அப்படிப்போலே தூப்புல் பிள்ளை யும் இப்படி விஷயாஸ்வாதனுயும் எம்பெருமானாலே உபேக்ஷிக னுயுமிருப்பதற்கு காரணம் விஷயங்களுடைய தோஷமுமன்று, எம்பெருமானுடைய தோஷமுமன்று, தம்முடைய பாபமென்று நினைத்தார். இவ்வர்த்தமெல்லாம் "ஸாநுவ்ரீதம்" என்கிற பதத் தாலே ஸூசிதம் ॥ "காருண்யவ்யஸ்ஸாம்" என்கிற பாடத்தைக் காட்டிலும் "க்ருபணாவ்யஸாம்" என்கிற பாடம்ஸமீசீநம், "ஜந ஸ்யாஸ்ய க்ருபணாம் தஶாம் பஶ்யந்" என்றாரிறே ॥ ॥உஉ॥

உ௩॥ ஶ்ரோத்ராத்ம் பரநிக்ஷேப்தவ்யஸ்ய ஸாம்ஸ்ய
நிக்ஷே [ஸ்வ] விஶேஷஜநயா நியதாஸூய: ।
தந்த்ராதுஷ்யய தவோஷ்தவாப்யும்
ஶ்ரீவைஷ்ணவஸ்ய கணிதேந புராணேந ॥ ॥உ௩॥

வ்யா ॥ ஸஸ்வ்யுநயாநிவ்யஸநீயஸ்வ ஸுகுஞ்ஜாத்மவ ந்யஸ்ரீ । ஶ்ரோத்தி । (ஹேவைஷ்ணவ!) [க்ஷமம்] (ஜஸ் ரீமாவிஸ்ருதஸ) (ஶ்ரோத்ராத்ம்) ஸஸ்வ்யாபேக்ஷயாஸ்வாஸ்க்ஷ ஷ்ஷும் (பரநிக்ஷேப்தவ்ய) ஸாபேக்ஷயா உதரேஷாவேக்ஷ்ய ஸு (வாஸ்து) ஸூவஸ்வேஸ்வ ஸஸ்வாபேக்ஷயா ஸ்ய ஸ்வயத்வாதவேக்ஷாண உதந்த்ய்ஃ. (நிக்ஷே) கதா ஸாஸா யே, உபாஸ்த்ராஜதந்த்யஃ. (விஶேஷஜநயா) விஶேஷ: =

தேஹாத்மப்ராந்திரேவ, ஜலதி: ஸமுத்ர:, தஸ்மிந் (புநரபி) பாதம் பாதம் (நிபதாமி) நிதராம் மக்நோ பவேந பௌந:புந்யேந நிபதந் ஸம்ஸாரீ திஷ்டாமி. (தத்) தஸ்மாத், க்ரியாஸமபி ஹாரேணவர்த்தமாநஸம்ஸ்ருதா: (ப்ராம் ப்ராண்டேந) த்ருடதயா பரிக்ருஹீதேந வாத்ஸல்யேந (தயாகுணேந) தயாகுணரூபகு ணை: ரஜ்ஜுபி:, கைஸ்ச, (தவ) த்ரிவிக்ரமேண நாபீக்ருதம் ஸ்வஸ்ய கேவலம் யுக்தம். (உத்துங்கபாதயுகம்) "ஸமீரிதம் பாதயுகம் நிஸர்கத:" இதி ஸ்வஸ்திதீக்ஷிதவிக்ரமேணாயம் உல்லோகமாக்ருஷ்யமாணம் உத்தரணம் யதாஸ்யாத். "பாதேந ஸஹவஹஸந்தேந ஊர்த்வம்" இதி ஸ்வபாவமஸ்ய வ்ருத்தாயம். (உதஞ்சய) உத்பூயமாணக்ருதம், க்ருபயாநிதராம் விஹாய ஸ்ம்ருத்வா பராபூர்வயோச்யதே. ஸ்வஸ்திவஸாநாம் அக்ருஷ்டாயாஹிராதாம் ப்ராப்யதேநாஹ் மோஹஜலதௌ ந்ருத்யதிகம் மாம் க்ருபயோத்தரேதி ஹாவ:. அத: ஸர்வதத்ர ப்ரபேதோத்தாரணே ஸமர்த்தோஸீதி ஹ்ருதயம் ॥ ॥௨௬॥

பதம்,	உரை.
ஹே தேஹளீஶ !	ஏ தேஹளீசனே !
(அஹம்	அடியேன்)
ஸ்வோத்கர்ஷம்	தன்னுடைய உத்கர்ஷத்தையும்
பரநிகர்ஷம்	பரனுக்கு தாழ்மையையும்
இஹ	இந்தலோகத்தில்
ஆஶம்ஸந்	ஆசைப்படாநின்றுகொண்டு
நிம்நே	மிகவும் பள்ளமான
மோஹஜலதௌ	மோஹமாகிற ஸமுத்திரத்தில்
புநரபி	மறுபடியும்
நிபதாமி	மிகவும் விழுகிறேன்
தத்	ஆகையாலே
தவ	தேவரீருடைய
உத்துங்கபாதயுகம்	உயரத்தூக்கப்பட்ட திருவடிபர்யந்
ப்ராண்டேந	அதிகமாயிருக்கிற [தம்
தயாகுணேந	தயையாகிற ரஜ்ஜுக்களாலே

தாம்
உத்தர

அடியேனை
உயர எடுக்கவேணும்

த-வ்யா ॥ [illegible] இந்த [illegible] த்திலேயே கொடுத்து [illegible] காரியமாக உம்மை நான்வைக்க அதற்கிப்படிக் கதாலாமேயென்னில்; இது வே [illegible] வாயிற்று, எங்ஙனேயென்னில்; இப்படிப் பட்ட வடித்தை யடைந்தோமென்றும் மேல்மேல் [illegible] ம் வேணுமென்றும் [illegible] த்தையும் [illegible] த்தையு மாசைப்பட்டுக்கொண்டு [illegible] த்தில் விழு கிறேன், [illegible] மான பள்ளத்தினின்றும் [illegible] த்தில் தூக் கும்போது ரஜ்ஜுக்களை [illegible] த்தாகப் பண்ணிக்கொண்டு தூக்கு மாப்போலே, இப்போதிருக்கிற [illegible] [illegible] த்தாகப் பெறுக்கிக் கொண்டு அளக்குவதற்காக [illegible] க்குமேலே போயிருக்கும் திருவடியையும் தூக்கவேணுமென்கிறார். [illegible] ([illegible]) [illegible] த்தையும் ([illegible]) [illegible] ர்களுடைய [illegible] த்தையும் ([illegible]) இந்த [illegible] த்தில் ஜ்ஞா [illegible] ங்களில் நான் மேல்மேல் சிறந்தவ னாகவேணும், [illegible] ர்கள் இவைகளாலே [illegible] ர்களாகவிருக்க வேணுமென்றாசைப்பட்டுக்கொண்டு [illegible] மான [illegible] த்தில் விழுகிறேனத்தனையல்லது என்னுடைய [illegible] ம் [illegible] க்கவில்லையென்று [illegible]. ([illegible]) [illegible] மான [illegible] த்தில் கடலில் நிலைக்கும்படியான ஜலமில் லாமல் [illegible] மான கருங்கடலிலென்றபடி. ([illegible]) மறு படியும் ([illegible]) [illegible], உன்னாலல்லது வேரேயொ ருவராலுந் தூக்கமுடியாமலிருக்கும்படி விழுந்தேனென்றபடி. ([illegible]) ஆகையாலே ([illegible]) தேவரீருடைய ([illegible]) [illegible] ந்தூக்கப்பட்ட திருவடியையும் ([illegible]) பெறுக்கப்பட்டதான, ([illegible]) [illegible] த்தாலே ([illegible]) அடியேனை [illegible] மெடுக்கவேணும், [illegible] த்தில் விழுந்தவனை [illegible] த்தான ரஜ்ஜுக்களாலே தூக்கவே

ண்டுமாப்போலே ப்ரபத்யாஶ்ரயணத்தாலே தூக்கவேணுமென்று கருத்து. திருவடி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் ஶேஷித்துக்கொண்டு போயிருப்பதாலே தாவத்த்வம் தூக்கிவிட்டால் ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதபதார்த்தங்களுக்கு ப்ரக்ருதிகார்யமான க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்ஸர்க்கதோஷாதி ஸம்பந்தாதிகளுண்டாகாதென்றபடி ॥

௨௪॥ அக்ஷீணதர்பஶரணேஷ்வபி தவாந்ருஶம்ஸ்யாத்
அக்ஷௌஹிணீஷ்வபி விஜயாத்யதீத: ।
ஸங்க்ராமதீர்த்தரஸிகஸ்ஸுபதேஶபாத்ரே
பந்த்ருத்வமேவ ஹிதமுபாநயேஷா: ॥ ॥௨௪॥

வ்யா ॥ நநு "நிந்திதம் கர்ம தத்வஸ்த்ரேணாபி ஸஹஸா ஶோயஶாயாவ்யயாயீ" த்யாவய்யாவ்ய ஷக்ஷஷ்ட்ரர்பாவிதக்ஷ ந கரிஷ்யாமியாவ தேவ, கதம் தயாநிஶ்ச யஸ்ய வ்ருணோதிவேஶ, தத்ராஹ । அக்ஷீணேதி । (அக்ஷீணதர்பஶரணேஷ்வபி) ஸர்வதாவாவாதிஸாஸ்ரவபி (அஹம் தவாந்ருஶம்ஸ்யாத்) ந்ருஶம்ஸ: = வாதக:. "ந்ருஶம்ஸோவாதக"இத்யமர:. ந்ருநுஶம்ஸதி, ஹிநஸ்தீதி ந்ருஶம்ஸ:, தஸ்ய பாவ ஆந்ருஶம்ஸ்யம், ஹாவாயேஷ்யஞ். தஸ்மாத் ஹேதோஸ்ஸ்வம் ஸ்வஸ்வாஹா வ்யாதிதி பாவ:. (அக்ஷௌஹிணீஷ்வபி) அநந்த ஸம்ஸக்திஷ்யாஷ்டவ்யாஸஷஷ்டியாஸ(அஷீதஸ்ஸு) தேவீஸாஷ்டியாஸகணநீதிரஹிதஸஷ்டிதிஸாவ:. (விஜயாதி) ஸ்வயம் வாவாதிஸாஸ்ரவிகவீய ரஹிம்ஸ ஸ்வபாவரோதாவ்ய அவாராயிஷ்வ்யந்த்ரரெஹ கஶ்ஶாயாஸ்தேவ்யாஸக்ஷம் கவயி "ஸோஹம் விவாகாவஸரே ப்ராக்ரந்தக்ருத்ராதிஸம்வ த்ருஷ்டிஸ்வாத்" இதி ரீயாம் ஈஶாம் விஜாவயாரீதிஸாவ:. தஸ்ய கிரேநாஸ்மாதி: கயிகத்வ்ய ரஸீத்ர்தத்ராஹ । ஸங்கேதி । (ஸங்க்ராமதீர்த்தரஸிக:) ஸங்க்ராம = ப்ராநிதயஸ்ய, உபதேஶ = ஸஜதேஶ, ரஸிக: = ரஸம் ஜாநாதீதி ரஸிக: ரக்ஞ். ஸ்வதேஹஸ்ய ரவேவ்யவிஷணய்யஸ்யேக்தஸஹ உபதேஶ கீ பாரஸஜ்ஜ இத்யர்த:. கவம் (ஸுப்ரபாஸே:) ஸ்வஹிதாஹிதாநபிஜ்ஞஸ்ய (ரர) ஹிதாஹிதாஷிணோரேத்யர்த:.

(யத்ஹிதம் மந்யஸே) அநாகர்ணநதயா மந்தமதேர்மம: (தத்
ஸ்வயமேவ) நக்வந்த்ருமேவகேநத்யமே:. (உபாநயேயா:) கவிபி
வ பயிக்ர்யாம் ப்ரவக்த்ருபிதம் ஸப்ராஜ்யேயாஜதி ஹாவ: ॥௨௪॥

பதம்	உரை
[அஹம்	அடியேன்]
அக்ஷீண	குறைவில்லாமலிருக்கிற
அகக்ஷாபவர்த்தி	பாபத்தில் ஆசையுடையவனாயிருந்தாலும்
தவ	தேவரீருடைய
ஆந்ருஶம்ஸ்யாத்	பிறர்களை பீடிக்காமலிருக்கையாகிற குணத்தினாலே
லக்ஷ்மீஸமக்ஷமபி	பெரியபிராட்டியின் முன்பாகவும்
அபீதவத்	பயமில்லாதவனைக்கொண்டு
விஜ்ஞாபயாமி	விக்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன்
பக்தாவமர்த்தரஸிகம்	பக்தர்களுடைய நெருக்கினாலுண்டான ரஸத்தைத்தெரிந்தவனை
[த்வம்	தேவரீர்]
ஸ்வயம்	தானாகவே
மந்தமதே:	மந்தபுத்தியான
மம	அடியேனுக்கு
யத்	எதை
ஹிதம்	ஹிதமாக
மந்யஸே	எண்ணுகிறீரோ
தத்	அதை
உபாததீதா:	செய்யவேணும்.

அ—வ்யா ॥ மேல்மேல் பாவஞ்செய்வதிலாசைவிடாமல் ஸ வர்ணமாயிருக்க, நிர்ஹ்ருதயனாய் உஜ்ஜீவநம் எடுக்கவேணுமென்று கேட்கக்கூடுமோ, உஜ்ஜீவநம் தூக்கினால்தான் அது உமக்கு ஹிதமென்று அறிந்திருக்கிறீரோவென்னில், நான் தேவரீர் சொன்னபடி பாவஞ்செய்வதிலாசையை யுடையவன்

தான், ஹிதாஹிதந்தெரியாமல் சுத்வ புத்தியையுடையவன் தான், ஆனாலும் தேவரீருடைய க்ருபாஸம்ருத்தியைக்கண்டு பிராட்டி முன்பாகவும் நிர்ப்பயனாக விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன், தேவரீர் ஸத்தாவஷ்டம்பரஸிகனாகையாலே சுத்வபுத்தியான எனக்கு எது ஹிதமென்று திருவுள்ளத்துக்குத்தோற்றுகிறதோ அதைசெய்தருளவேணுமென்று ‹‹யச்ச்ரேய: ஸ்யாந்நிச்சிதம் ப்ரூஹி தந்மே›› என்று அர்ஜுநன் ப்ரார்த்தித்தாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறார். க்ஷீணதி(அஹம்)நான் (க்ஷீணதர்ஷபவஸாதி)க்ஷீணமாகாமலிருக்கிற பாவத்தி லாசையையுடைத்தானவனாகிலும் (தவாநு கம்பயா) தேவரீருடைய க்ருபைத்தாலே, ‹‹ க்ருபாஸம்ருத்தம் பரோபகாரம்›› என்று ப்ரஸித்தமான க்ருபாஸம்ருத்தம் தேவரீரிடத்தில் குடிகொண்டிருப்பதாலு மென்றபடி. (ஸ்ரீஸந்நிதௌ) பிராட்டி முன்பாகவும் (அபீதவத்) நிர்ப்பயனாய்க்கொண்டு (விஜ்ஞாபயாமி) விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன், மாதாமுன்பு பிதாவினிடத்தில் புத்ரன் பயமற்று ஸாஹஸத்தைக் கேட்குமாப்போலே ‹‹ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்த மிதம் வசநமப்ரவீத்.›› என்கிறபடியே விஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறேன். உன்னுடைய க்ருபாஸம்ருத்தாரக்ஷணாயத்தமும் பிராட்டியினுடைய ஸாந்நித்ய ஸாபேக்ஷமாகவும் என்னுடைய ஹிதத்தைசெய்தருளவேணுமென்று பாவம். (ஸத்காவஷ்டம்பரஸிகஸ்த்வம்) ஸத்துக்களுடைய அவஷ்டம்பத்தில் ஆஸ்வாதத்தை யுடையவனான தேவரீர், முதலாழ்வார்களான ஸத்துக்கள் மூவரும் ஒரு சுத்வதேஹலியில் உன்னை ஸஞ்சரிக்க, அதைப்பொறுத்துக் கொண்டிருந்ததுமாத்திரமன்றிக்கே, அதில் ஸௌஹ்ருதாபுத்தியாலே காமுகன் காமிநீயாலே புடைபட்டாலும் வெளியில் போகமாட்டாமல் தூணை கட்டிக்கொண்டு அங்கேயே சுற்றுமாப்போலே ஸத்துக்களுடைய அவஷ்டம்பத்தையும் ஸஹித்து வெளியில் போகமாட்டாமல் ரஸித்து சுற்றிக்கொண்டு கிடக்கிறானென்றபடி. இப்படிப்பட்ட வுனக்கு என்னுடைய ஹிதகாரணமொரு ஹரமோவென்றபடி. (ஸ்வயம்) தானே (மத்புத்தே: ச்ரேயஸ்ஸாதநம் ப்ரூஹி) சுத்வபுத்தியான அடியேனுக்கு எதை ஹிதமாக எண்ணுகிறீரோ(தத்புத்தாத்மயோ:)

அதைச் செய்யவேணும். உம்முடைய இஷ்டத்தைச்சொல்லும், அதைச் செய்கிறோமென்னில்; எனக்கிஷ்டம் இன்னதென்று தெரியாது. விஶதஜ்ஞாநமிருந்தால் இஷ்டமின்னதென்று தெரிந்துகொண்டு கேட்கலாம். ஜ்ஞாநமீஷத்துமில்லாமல் அகிஞ்சிஜ்ஞனாயிருந்தால் தேவரீரிடத்தில் நெருங்கிவரமாட்டேன், அப்படிக்கில்லாமல் அல்பஜ்ஞனாயிருப்பதாலே தூஷ்ணீமிருக்கவு மொட்டுகிறதில்லை. அல்பஜ்ஞனைக்கொண்டு கேட்டால் கும்பகர்ணன் வரம் கேட்டாப்போலேயாய்விடும். ஆகையாலே தேவரீரே என்னுடைய ஹிதத்தை விசாரித்துச் செய்யவேணுமென்கிறாரென்று கருத்து ॥ ॥௨௪॥

௨௫॥ அந்யே தயாளு பஹுதயேந அஹாயநம் தே
தத்தம் [வ்யக்தம்] க்ருபயேத தநவாய அகிஞ்சநஸ்ய ।
யேந ஸ்தநந்தய இவ ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம்
ந்யாஸீகரோஷி நிஜபாத ஸரோருஹே மாம் ॥௨௫॥

வ்யா ॥ அயம் பாவ꞉ ப்ரபத்யதே, நகோபத்ருத ஸந்தேஹ த்ருத ஶ்ருதிஸ்ரீத்யாஹ । அந்யதி । (தயாளு பஹுதயேந) அத்யந்தஸ்நேஹ யுக்தேந பக்தஸம்ரக்ஷணைகதீக்ஷிதேந த்வயா (க்ருபயா, தத்தம்) தத்தம் அஹாயநம் (அகிஞ்சநஸ்ய) நஶ்வர கிஞ்சநஸாதநாநாம் அஸத்யாஹ்ருதஸ்ய ஹ்ருதய꞉ அகிஞ்சநஸ்ய, ஸாதநாநுஷ்டாநஶக்திராஹித்யாதியுக்த꞉, யஸ்ய அநுஷ்டாப்யோபாயஸம்பாதந ஸாமர்த்யரஹிதஸ்ய. (ஸநவாயம்) அநஶ்வரம் (அஹாயநம்) வியய விஶேஷணம், (தத்த இதி யேந) பரமோபாயோ பரஷாபயோக்ஷேண அஸ்யாகிஞ்சநஸ்ய ப்ரபத்யுபாயிகாரஸ்யேண விநா ஆபேக்ஷிதமிதி. க்ருபாஜநாக்யா ஸதாத்யம் அஹாயநம் தத்தமிதி ஜாநாதீத்யாஹ꞉. கர்தவ்ய இதிசேத்; (யேந) தாத்ருஶாயிகார விஶேஷேண (ஸ்தநந்தய இவ) ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாபேக்ஷணாத்ஸ்வரூபகத்வ (ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம்) ஸ்வாநுகூல ப்ரவ்ருத்திஜ்ஞாநரஹிதம் (மாம் நிஜபாதஸரோருஹே) ஸ்வீயதிவ்யசரணாரவிந்தே (ந்யாஸீகரோஷி) உபநிதம் கரோஷி, “பா

[illegible]न्यासः" इत्यत्र, न्यस्यते अस्मिन्निति न्यासः, [illegible]. [illegible] न्यासं संपाद्यमानं [illegible] "[illegible]" [illegible] " [illegible]" [illegible], येनाकिञ्चन्येन [illegible]; तादृशाकिञ्चन्यं त्वया दत्तं निरपायं महाधनं मन्ये इति [illegible], [illegible] महाधनत्वेन [illegible] निजपादसरोरुहे निक्षेपो [illegible] इति हृदयम्. निजपादसरोरुहे निक्षेप[illegible] इतिभावः ॥ ॥௨௫॥

பதம்	உரை
अनपायं	நாசமில்லாமலிருக்கிறதும்
मे	அடியேனுக்கு
महाधनं	மஹாதநம் போன்றதுமான
अकिञ्चनत्वं	அடியேனுடைய ஆகிஞ்சந்யமானது
दयार्द्रहृदयेन	தயையினால் குளிர்ந்திருக்கிற ஹ்ருதயத்தையுடைய
त्वया	தேவரீரால
दत्तं	ப்ரகாசமாயிற்று
इति मन्ये	என்று எண்ணுகிறேன்
येन	யாதொருகாரணத்தாலே
स्तनन्धयवत्	குழந்தைபோலே
स्वहितानभिज्ञं	தன்னுடைய ஹிதத்தைத்தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்கிற
मां	அடியேனை
निज	தன்னுடைய
पादसरोरुहे	திருவடித்தாமரையில்
न्यासीकरोषि	நிக்ஷேபமாக வைத்தீரோ

ம–வ்யா ॥ இப்படி ப்ரார்த்தித்த தம்மை ரக்ஷ்யத்வேந பரிக்ரஹித்து ப்ரஸாதம் பண்ணினானென்று இரண்டு ஶ்லோகத்தாலே க்ருதஜ்ஞை அருளிச்செய்கிறார். மந்யே இதி। ஒரு [illegible]

தநத்தைப்பெட்டியோடே தன் காலின் கீழே ந்யாஸமாக வைத்துப் பாதுகாத்தால் நிரபாயஸாதநமாக எண்ணவேணுமாப்போலே அத்யந்தாகிஞ்சநநும் ஹிதாஹிதங்கள் தெரியாதவனுமான என்னை ஹிதாஹிதந்தெரியாத ஸ்தநந்தயப்ரஜையைத்தன் காலின் கீழே ரக்ஷ்யத்வேந வைத்துக்கொள்ளுமாபபோலே அடைக்கலமாக வைத்துககொண்டபடியாலே என்னுடைய ஆகிஞ்சந்யம் நிரபாயஸாதநமாக தேவரீராலே அபிவ்ருத்தமாயிற்றென்று எண்ணுகிறேனென்கிறார். (அநபாயம்) நிரபாயமாயிருக்கிற (ஸாதநம்) அத்ருத்யேநமான (மதாகிஞ்சநத்வம்) அடியேனுடைய ஆகிஞ்சந்யமானது (தயார்த்ரஹ்ருதயேந) க்ருபாபரீதமான ஹ்ருதயத்தை யுடையவனான, ஸ்வாபாவிகதயையாலே உத்கர்ஷமான அவனுடைய ஹ்ருதயமானது தயாபரீதமாயிற்றென்றபடி. (த்வயா) தேவரீராலே (வ்ருத்தம்) அபிவ்ருத்தியை யடைந்ததாக (மந்யே) எண்ணுகிறேன். (யேந) யாதொருகாரணத்தாலே (ஸ்தநந்தய இவ) ஸ்தநந்தயப்ரஜைபோலே (ஸ்வஹிதாநபிஜ்ஞம் மாம்) தன்னுடைய ஹிதத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாதவனான அடியேனை (நிஜபாதஸரோருஹே) தன்னுடைய திருவடித்தாமரையில் (ந்யாஸீகரோஷி) நிக்ஷேபமாகவைத்தீரோ, அத: வ்ருத்திர்ந்யஸ்தத்யது:. அடியேனுக்கு ஆகிஞ்சந்யம் அபாயாதிகளில்லாமல் பரிபூர்ணமாயிருக்கிறதென்றும், அது ஸாதநமென்று மெண்ணியிருந்தேன், அது மித்யையன்று வாஸ்தவமென்பது—ஆகிஞ்சந்யமுடைய வென்னை தநமிருக்கும் பெட்டியைத் தன் காலின்கீழே ந்யாஸமாகவைத்து பாதுகாப்பாரைப்போலே ந்யாஸமாக வைத்தத்தாலே அபிவ்ருத்தமாயிற்றென்றபடி. புருஷன் பெட்டியை ந்யாஸமாகவைக்காமல் அதிலுதாஸீநனாயிருந்தால் அந்தப்பெட்டி காஷ்டலோஷ்டபூர்ணமென்றாவது ஒரு வஸ்துவுமில்லாத பெட்டியென்றாவது எண்ணக்கூடும். ந்யாஸமாகவைத்தால் பெட்டியிலிருப்பது தநமென்றெண்ணலாம். ந்யாஸமாகவைத்தால் அதுக்கு சோராதிகளாலே அபாயமுங்கிடையாது. அப்படிப்போலே ஆகிஞ்சந்யமுடைய என்னை தநம்வைத்த பெட்டிபோலே ந்யாஸமாகவைத்த

படியாலே ஆகிஞ்சந்யம் ஸாத⁴நமாயிற்று. அடியேன் தேவரீரால் ந்யாஸமாகவைக்கப்படாமல் உதா³ஸீநனாகவிருந்தால் ‘‘கார்யாபா⁴வாத் காரணாபா⁴வ:’’ என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶக்த்யாதி³களில் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி³ ஸந்தா⁴நிருந்ததோ, ஸ்வவ்யாபாரத்தில் ஶக்திகளில்லாத போது வேறேசில அநுஷ்டா²நங்களைப் பண்ணுவோமென்று ஆஶை தானிருக்கிறதோவென்று பலப்ரகாரமாக ஆகிஞ்சந்யத்தில் அதிஶங்கையுண்டாகும். ந்யாஸமாகவைத்தபடியாலே ‘கார்யம் ஸ்வகாரணஸாக்ஷம்,’ என்கிற ந்யாயத்தாலே ஆகிஞ்சந்யம் ஸம்பூர்ணமாக வ்யக்தமாயிற்றென்று கருத்து. யதா² கஶ்சித் விஶேஷம் வைக்காமல் தன்னுடைய காலின்கீழே ந்யாஸமாகவைத்தால் அந்தப்பொட்டியில் ஸ்தா²பநமிருக்குமென்பதில் ஸந்தே³ஹமில்லாததுபோலே அடியேனை தன்னுடைய திருவடியின் கீழே ந்யாஸமாகவைத்தபடியாலே ஆகிஞ்சந்யஸ்தா²பநம் ஸம்பூர்ணமாயிருக்கிறதென்பதில் ஸந்தே³ஹமில்லையென்று கருத்து ॥ ॥௨௫॥

௨௬॥ ஆசார்யதீர்த²பரிசிதப⁴க்திஸாரை-
ரௌதா³ர்யஶுத்³த⁴நவஶ்ரீதநிஶ்சயஶீலை: ।
ஶ்ரீஸம்யமீந்த்³ர த³யாநிதி⁴ஸேவகோத்³த⁴ந்-
த்யாக³ம் விரேசய ஸ்வஸ்வீக்ருதம் ப்ரபந்நம் ॥ ॥௨௬॥

வ்யா ॥ கிஞ்ச தத் ஶிஷ்யாஶ்ரயஸ்ய ப்ரபந்நஸ்ய ப்ரபந்நாஶ ।
ஆசார்யேதி । (ஹே ஶ்ரீஸம்யமீந்த்³ர ! த்வம் ஆசார்யதீர்த² பரிசிதப⁴க்திஸாரை:) ஆசார்யாணி = நிக்ஷேபஸமயே ஸ்வநிவாஸ்யாணி, தீர்தா²ணி = ப⁴க³வத்ஸம்ப³ந்த⁴ நிபந்த⁴நாநுஸந்தா⁴நஸாரவ்யதிரிக்தாநி, யாநி அபரிசிதாநி = ப்ருஜிநாநி, தேஷாம் ப⁴க்திஸாரை: = ப⁴க்திப்ரஸூதை:, தத³பரிசித நிவாரகைரித்யர்த²:. ப⁴க்திஸாரேணைதி ப⁴க்திஸாரை:. ஸத³யாதித்யஞ்ஜநாஞ்ஜலி ‘‘ஆசார்யாதி³ஶரண்ய’’ இதி உக்த ப்ரத்யயாநுமோதி³த:. (ஔதா³ர்யஶுத்³தை⁴:) ஶாஸ்த்ரஸித்³தை⁴:, ஜஷா யதா²ஸ்வகைரித்யர்த²:. தத ஶேஷகோஹ (த³யாநிதி⁴ஸேவகை:) த³யயா = காருண்யேந, ஸேவகை: = ஸம்ஶ்ரிதை:, ஶ்ருதா ஶீதலைரித்யர்த²:. அதஏவ (அநவஶ்ரீதநிஶ்சயஶீலை:)

அநகே⁴ந = ஸதா³ நிர்து³ஷ்டதயா [illegible], [illegible] । [illegible]" இத்யு[illegible] த³ர்ஶநீயை: = அதிமநோஹரை: (அபாங்கை³:) கடாக்ஷை:. (வாசம் விநாபி) வாக்³வ்யாபாரேண விநாபி (மயி) அகிஞ்சநே மயி (ப்ரஸாத³ம்) அநுக்³ரஹம் [illegible] (வத³ஸீவ) [illegible] ॥

பதம்.	உரை.
தே³ஹலீஶ!	ஏ தேஹளீசனே !
து³ஷ்பார	நிவாரணம்பண்ணுவதற்கு முடியாததும்
தீவ்ர	மிகவும் க்ரூரமானதுமான
து³ரித	பாபங்களுக்கு
ப்ரதிவாதி³பி⁴:	ப்ரதிவாதம் பண்ணுமவைகளும்
ஔதா³ர்யவத்³பி⁴:	ஔதார்யத்தையுடையவைகளும்
அநக⁴	நிர்துஷ்டமான
மந்த்ர	மந்த்ரஹாஸத்தாலே
த³ர்ஶநீயை:	பார்க்கத்தக்கவைகளும்
த³யாபூரிதை:	தயையினால் பூர்ணமானவைகளுமான
அபாங்கை³:	அபாங்கங்களினாலே
த்வம்	தேவரீர்
மயி	அடியேனிடத்தில்
ப்ரஸாத³ம்	ப்ரஸாதத்தை
வாசம் விநாபி	வார்த்தையில்லாமலே
வத³ஸீவ	சொல்லுகிறாய்போலே.

த்³வி—வ்யா ॥ உம்முடைய பரத்தை நான் ஸ்வீகரித்தேனென்றாவது ப்ரஸாதம் பண்ணினேனென்றாவது நான் சொல்லாதிருக்க "ந்யாஸீகரோமி" என்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில்; தேவரீர் வாயா சொல்லாமல் போனாலும ஸர்வாவயவங்க

ளாயும் ஸர்வாபீஷ்டப்ரதங்களாயும் தத்ஸ்பர்சஸந்தோஷரஸத் தாலே ப்ரேக்ஷணீயங்களாயும் ப்ரியாலாபங்களாயுமான கடாக்ஷங்களாலே ஸல்லாபம் பண்ணுகிறேனென்று சொல்லுகிறீர் போலே காணப்படுகிறீர், ஆகையாலே "ஸ்வைராலாபகரோஷி" என்று சொன்னேனென்கிறார் । ப்ராபல்யேதி । (ஸௌஸௌஹார்த்யஸ்ய ஸ்வார' கம்) தேவரீர் (ப்ராபல்யதீவ்ரப்ரஸ்ருதஸ்வ ப்ரதிவாதகௌகை:) ப்ராபல்ய = வாரயிதுமசக்யமானதும், தீவ்ர = உக்ரங் களாயுமான, ப்ரஸ்ருத = பாபங்களுக்கு, ஸ்வப்ரதிவாதகௌகை: ப்ரதிவாதம் பண்ணுமவைகளும், ஜகத்ப்ரபலும் ஜேதுமசக்யர் களான கள்ளதங்களும் பண்ணுகிற ப்ராபல்யாதிகளை வாதத்தாலே ஜயிக்கும்படியான ப்ரதிவாதிகள் போலேயிருக்கிறது கடாக்ஷங்க ளென்று தாத்பர்யம். ஸௌஹார்த்தாயஸ்த்தத்தாலேயாவது கருணா வத்தாலேயாவது ப்ராபல்யமான பாபங்களை எம்பெருமான் க ண்ணைக்காட்டிப் போவென்று சொன்னால் "சும்மனாதேகைவிட் டோடித் தூர்கள் பாய்ந்தனவே" என்கிறபடியே பாபங்கள் சும் என்னாதே இருந்தவிடந்தெரியாமல் ஓடிப்போய் தூர்மண்டாமல் ஏதாவது கள்ளதங்கள்சொன்னால் "வக்ஷ்யாமி ப்ரஹஸிவ" என் றும், "ஹ்ருதவதிவரவெஸநிகாயகர்ணக்ஷா" என்றுஞ் சொல்லு கிறபடியே கண்களாலே சுட்டுவிடுவரென்றபடி. ப்ரியாஸீதளா பாங்கங்களை ஆச்ரிதப்ரதிதவிஷயத்தில் உக்ரங்களாயிருக்கிற தென்று கருத்து. (ஸௌஹார்யபூர்வஹ்ரு:) ஆச்ரிதாபீஷ்டப்ரதாநத்தில் உதாரங்களான், ஸக்ருதாவ்ருத்தி கடாக்ஷித்தால் அவனுக்கு சக்தி வயப்ரதமான ஸர்வாபீஷ்டஸித்தியுமுண்டென்று கருத்து. சில க்ஷுத்ரப்ரஹ்மாக்கள் கடிப்புகளை கண்ணாலே பார்க்கவேமாட்டா ர்கள், பார்த்தாலும் அந்தப்பார்வை நிரர்த்தகமாயிருக்குமத்த னையல்லது ஸப்ரயோஜநமாயிராது, பின்னும், உக்ரங்களாயுமி ருக்கும். அப்படிக்கன்றியே ஸர்வலோகைகநாயகனை எம் பெருமானுடைய பார்வை ஆச்ரிதவிஷயத்தில் ஸப்ரயோஜநங் களாயும் ஸீதளங்களாயுமிருக்கும். "ஸ்வாமதொதாரநேத்ரம்" எ ன்னக்கடவதிறே. (கருணவஸ்திதப்ரேக்ஷணீயை:) கருண = நிர்தோ ஷமான, ஸ்தித = ஸ்நேஹரஸத்தாலே, ப்ரேக்ஷணீயை: = பார்க்கத்

தகுந்தவைகளும், ‹‹ஸாஹித்யரஹிதகவிகவிதம்›› என்கிறபடியே கவிகள் விஷயத்தில் ஸ்துதிபண்ணுகிறேனென்கிற ஸாஹித்ய ரஹிதமான ஸ்துதியிருப்பதாலே உபஹஸநீயமாயிருக்கும். அப்படிக்கில்லாத ஸர்வஜ்ஞனுடைய நேத்ரங்களைப் பார்க்கக்கூடா திறே. ஸ்துதிஸ்ரவணம் நாம கர்ணாம்ருதம் ஸ்ரவண ரஸவஸாநம். இப்படி ஸாஹித்யமில்லாமல் ஹ்ருதயத்தில் பக்தியுமிருந் தால் அப்போது ஸரஸம் உத்க்ருஷ்டமாயிருக்கும், நேத்ரங்களும் ப்ர ஸந்நங்களாயிருக்கும். இப்படிப்பட்ட கடாக்ஷங்கள் ஸ்துதி ப்ரயோஜநாபேக்ஷங்களாயிருக்குமோ வென்னில்; உதாஸீநமாயிருக்குமென்கிறார் (உதாஸீநமேவ)உதாஸீநமேவ, கடாக்ஷம் வருகிறது கேவலஉதாஸீநமென்றபடி. (கடாக்ஷை:) கடாக்ஷங்களாலே (வாசம்விநா) வாக்கைவிட்டும், வாயைத்திற ந்து ஸ்துதிபண்ணுகிறேனென்று சொல்லாமல்போனாலுமெ ன்றபடி. (மயி) அடியேனிடத்தில் (ப்ரஸாதம் வதஸீவ) ப்ரஸா தத்தைச் சொல்லுகிறீர்போலத் தோனுகிறதென்றபடி ॥ ௨௬॥

மந்தஸ்மிதாதரதலோஷ்டபுடாதரீக
ஸம்பூர்ணலோசநவிலாஸவிஸாரிதாக்ஷ: ।
த்ரைவர்ணிகஸ்ய ஜநஸ்ய ஜநாநாம்
ப்ராப்தபயாநபீராதிநாயக தேவநாயக: ॥ ॥௨௭॥

வ்யா ॥ ஸமஸ்தவஸ்துவிஷய்ய ‹‹ஸ்ரீவத்ஸாங்க ஸதாப்ரஸந்நவதநம்›› இதி ப்ரஸித்தம் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுரூப ஸ்வரூபம் ஸ்வாமிநம் ‹‹ஸர்வஸ்வாஹம் ப்ரஸந்நோ››ஸ்மீதி ப்ரஸாதகாரணம் ஸர்வப்ரஸந்நவாக்யஜந்மாநம் ப்ரதிபந்ந ஸதாநந்த யாமிநாம் ஸவேஷாமபி ஸாதாரணம்ஸ்மரதி ஸம்ப்ராப்ய ப்ரதிபாதயதி । மந்தேதி । (மந்தஸ்மிதை:) மந்தஸ்மித= ஈஷத் நிஷ்கர்ஷதஸாரம் ப்ரதிபாதகத்வேந உக்த்ருஷ்டாநி, ந த்வ கடாக்ஷாண்யகல கேவலகடாக்ஷாணாம் ப்ரதிபாதகத்வேநாபக்ரு ஷ்டாநீதி பாவ:. ந மந்தாநி மந்தாநீதி விக்ரஹ:. ஸத்த்வா நி= ஸ்வாபிமதவஸ்துஸம்பந்தா:, யேஷாந்தோஷ்ட்யேஷ:. (ஸ்மித ரேகை:) ஸத்த்வவேதாஸ்ஸரஸ்ஸ மநோஹை:, மதுரா (ஸ்மிதரேகை:

𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃) 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑍈𑌃, 𑌆𑌰𑌣𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃, (𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍) 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌂 (𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌨𑌿𑌜𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌃) 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌿𑌤𑌂 = 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂, 𑌨𑌿𑌜𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃. 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑌮𑍇𑌵𑌾𑌹 । 𑌰𑌥𑍇𑌤𑌿 । (𑌰𑌥𑌚𑌰𑌣𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂) 𑌰𑌥𑌚𑌰𑌣𑌃 = 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑍌, 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌥𑌚𑌰𑌣𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃. “𑌤𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌦𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑌿” 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌪𑌠𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 “𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿”𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌹𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌰𑍇𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚. 𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿, 𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌾𑌨𑌿, 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍇 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃. 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 (𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌶𑌂𑌸𑍇) 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌅𑌯𑌨𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 = 𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌰𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍. 𑌆𑌶𑌂𑌸𑍇 = 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍, “𑌆𑌶𑌂𑌸𑌂 𑌆𑌶𑌂𑌸𑌨𑌂” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌮𑌰𑌃. “𑌚𑌰𑌣𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 । 𑌯𑍇𑌨 𑌪𑍂𑌤𑌸𑍍𑌤𑌰𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌨𑌿” 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍈𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑍀𑌯𑌕𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌉𑌚𑌿𑌤𑌨𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. (𑌅𑌯𑌂) 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌃 (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌨𑌵𑌰𑍍𑌮 (𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃) 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌨𑌿𑌜𑌾𑌨𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. (𑌅𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃) 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. “𑌅𑌵𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌨𑌾𑌵𑌤𑌿𑌨𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍀𑌷𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑌕𑍍𑌷𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ ॥௨௭॥

பதம்.	உரை.
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌸𑍂𑌰𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃	முதலாழ்வார்களாலே
{ 𑌅𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯	ச்ரேஷ்டமான
𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃 }	அருளிச்செயல்களாலே
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍	உள்ளபடியே

விஶோதித	விசதமாகப்பண்ணப்பட்ட
நிஜதத்வை:	தன்னுடைய பரத்வம் முதலிய தத்வங்களை யுடையவரும்
ரதாங்க	திருச்சக்ரத்திலே
நிரூட	ப்ரதிஷ்டிதமாயிருக்கிற
லக்ஷணாநாம்	அடையாளங்களை யுடையவர்களான
ஜநாநாம்	ஜநங்களுடைய
துரித	பாபங்களுடைய
மர்தநலீலா	மர்த்தநமாகிற லீலையில்
தோஹதே	ஸங்கல்பத்தையுடையவருமான
அயம்	இந்த
தேஹளீஶ:	தேஹளீசன்
விஶ்வம்	உலகத்தை
அஶிவாத்	அமங்களத்தினின்றும்
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கட்டும்.

உ—வ்யா ॥ கீழ்ஶ்லோகத்தில் தன்னிடத்தில் விஶ்வாஸம் பண்ணினாரென்றுசொன்னார்; இந்தஶ்லோகத்தில் ஜகத்துக்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்று “ஶுசிஶ்ச ஸமவாப்நோதி ஶேஷவர்ஷம்” என்றாப்போலே ப்ரார்த்திக்கிறார் । அயமிதி । (விஶோதித நிஜதத்வை:) முதலாழ்வார்களாலே. (அநவத்யைர்ஹி ஶ்லோகை:) ஶ்ரேஷ்டமான அருளிசெயல்களாலே, ஶ்ரேஷ்ட்யமாவது = “ஸர்வ ஸர்வ்யாஹ்ருதாநி” என்கிறபடியே அதிஶயமும், வேதா வேதாந்தங்களில் ஸர்வவித்த ஜநகத்வாதிகளும் (யதா வத்) உள்ளபடியே (விஶோதிதநிஜதத்வை:) விஶதமாகப்பண்ணப்பட்ட தன்னுடைய பரத்வாதிகளை யுடையவனை, ஸர்வஜகத்தினுடைய அநிஷ்ட நிவ்ருத்திபூர்வகரக்ஷணம் பண்ணுகிறவன் ஸர்வ ஸாதாரணயன்றோ இருக்கவேணும். ஒருதேஹளியில் வர்த்திக்கிறனாயிருக்க என்னுடைய பரத்வத்தை யெங்கனே அறிந்தபடி; வேதத்தினாலே அறிந்தேனென்னில்; வேதார்த்தந்தான் அதீந்த்ரியமன்றோ வென்னில்; ப்ரத்யக்ஷர்களான முதலாழ்வார்

கள் ஸர்வருக்கும் அதிகரிக்கலாம்படி அதிச்ரேஷ்டமான த்ராவிட ஸூக்திகளாலே தெளிவாக தத்வங்களைக்காட்ட அத்தாலே தேவரீர் ஸர்வஸ்வாமியென்று அறிந்து வ்யவஸாயிக்கிறேனென்று பாவம். ஜகத்துக்கெல்லாம் எம்பெருமானுடைய பரத்வாதிகள் ப்ரகாசிக்கும்படி முதலாழ்வார்கள் தம்முடைய ஸூக்திகளாலே காட்டினார்களென்பதை “பாட்டுக்குரியபழையவர்” என்கிற அதிகாரஸங்க்ரஹப் பாட்டாலே தாமேயருளிச்செய்தார். (பயவாரணநிபுண வ்யஞ்ஜநாநாம்) பதத்தாலே ப்ரதிஷ்டிதமான விஹங்களை யுடைத்தான, பயவாரணத்வம் ஸர்வஸ்வாவ்யலக்ஷணம். ஸர்வஜ்ஞ விஹிதாம்ஸர்களென்று தாத்பர்யம். (ஜநாநாம்) ஜநங்களுடைய (ப்ரமிதபயநமீஸாஹோஹல) பாபங்களுடைய வெருக்கை யைபில் ஸுஹ்ருதயத்தை யுடைத்தான, ஸர்வஜ்ஞ ராஜநம் பண்ணிக்கொண்டவர்களாரேனுமாகிலும் அவர்களுடைய பாபநிவர்த்தநமொருவிஷயமாய் அதில் ப்ரவீணராகி வ்யவஸாயமுடையவனென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞராஜநமாகிற வ்யாஜத்தைக் கொண்டு பாபங்களை நிவ்ருத்திசெய்து ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிறார். (அயம் தேஹளீச: விச்வமேதத் அவது) இந்த தேஹளீசன் இந்தஉலகை ஸம்ஸாரத்தினின்றும் இரக்ஷிக்கட்டும் ॥ ॥ ௨௭ ॥

ச்லோ॥ இயமவிதிதவர்ணா வர்ணநீயஸ்வபாவா
விபுதநிகமவீதீ வேங்கடேசேந கீதா ।
ஸமரஸஸுவித்ருஷ்டா ஸோம[ஹ]வர்ணாக்ஷராணாம்
திசது ஸமபீஷ்டம் தேஹளீசஸ்துதிர்ந: ॥ ௨௮ ॥

இதி கவிதார்க்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ர
ஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீவேங்கடநாதஸ்ய
வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
தேஹளீசஸ்துதி:
ஸமாப்தா ॥

வ்யா॥ இத்தம் ஸ்துதிம் ஸமாப்ய ஸ்வகீயக்ருத்யநுவ்ருத்தயே
அநேகாந்தஷ்டைஸ்ஸாரபூர்ணம் வா கவிக்ருத்யாவ்யாக்யாதாம் । கா

सेन) वेष्टनाय शास्त्राणामित्यर्थः। न च «ग्रन्थानां शा-
स्त्राणां नानाधिकरणस्य च । श्रुत्यस्मादेनं प्रहीया
ज्ज्येष्ठावतक्षत्र यो» इति निषेधात् कथमेतन्नामग्रह-
णमिति शङ्क्यं; «अस्य नामाहमस्मि स्वं नामपरिकीर्तये» इ-
त्यस्य «स्वनामकीर्तनं कुर्यात् कविः काव्यविचक्षणः» इति
विधिवचनात्तस्य विहितेतरविषयतया अप्रावकाशत्वेन ना-
दोषाः. (सीता) उक्ता, उपनिषदादिभिः भगवतः कल्या-
णगुणजातं विधिवाक्यार्थावबोधकस्तुतिर्भावः. अतएव (वर्ण-
नीयस्वभावाः) वर्णनीयस्य = वर्णनीयत्वेन प्रस्तुत-
स्य भगवतः, स्वभावाः = सत्कल्याणगुणाकरस्वभा-
वेन (कवितृवर्णना) कवितयः = वितथं तथात्वं य
स्य सः. वितथः अनृत इत्यर्थः. «वितथं त्वनृतं वचः»
इत्यमरः. अस्तिवोभविहागमार्थः. सम्भवतीत्यवितथः
सत्य इत्यर्थः. वर्णः = अक्षरः यस्याक्षरस्य. वर्ण-
नीय यावत्कल्याणगुणस्वभावाः स्तोतुं गुणानि निष्ठ-
गुणाभिधानरूपेवाक्याः वर्णनीयस्य भगवतस्सकलकल्या-
ण गुणाकरत्वात्. «भवति नोऽनुगिरां कवीनामर्थाय
सत्यपगुणादितरेषा»मिति वचनात् ... स्तुतस्य देवस्य
सकलकल्याणगुणोदधेः भगवति यथार्थकरणेत्यर्थः.
(इयं देहलीशस्तुतिः भवदवाग्नौ) भवे, संसारवन-
दवाग्नौ = उग्रदावाग्नौ, निस्सारे देश इत्यर्थः.
(तृष्णाभोगपयःकणानाम्) तृष्णया = सांसारिकवि-
षयस्पृहया, भोगाः = इतस्ततस्संचाराः, अतएव
पयःकणाः = परिक्लिष्टाः, तादृशस्पृहया पयःक-
णा इत्यर्थः. तेषां (नः) अस्मदीयानाम्. बहुव-
चनेन तदीयाग्रहणे. (अभीष्टं भवंभिषजा) वितरतु
वेदवेदान्ताचार्यैः श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकैः यदुपाव
स्थितं स्तोत्रस्तुतिसंसारभीरुकाणां गतागतखिन्ना-
नामस्मादृशानां निष्ठुनिवृत्तिपूर्वकमिष्टं प्रापयत्विति भावः.
यथा, (विदितनिगमसीमा) विदिता = सकलकल्याणगुणाकरत्वे-
न ज्ञातवती. कतिपयनिष्ठा. निगमसीमा = निगमान्तभागः यं सः.

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌰𑍀𑌹𑌿𑌃. “𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌦𑌪𑌾𑌪𑌨𑌲𑍀” 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌜𑌗𑍁𑌣𑌗𑌣 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌤𑍇𑌨 (𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑍇𑌨) 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌾𑌚𑌲𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑍇𑌨 (𑌗𑍀𑌤𑌾) 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌕𑌲𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾. “𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌪𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍇𑌨 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃. 𑌅𑌤𑌶𑍍𑌚 (𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃) 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 = 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌾𑌃 = 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 (𑌕𑌵𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌾) 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍀𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌵𑌂𑌶𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌦𑌨𑍍𑌯𑍈𑌃, 𑌕𑍃𑌶𑍀𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍈𑌃. 𑌵𑌂𑌶𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍈𑌃. 𑌏𑌤𑌦𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑍁𑌭𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 ॥ ॥௨௮॥

𑌇𑌤𑌿

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍌𑌮𑍍𑌯𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌕𑌵𑌤𑌾𑌵𑍇𑌦𑍂𑌶𑌤𑌕𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾-
𑌪𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌨
𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌕𑌪𑍋𑌤𑌮𑌾𑌪𑍋𑌕 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌦𑌵𑌿𑌧
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑍋𑌕𑌯𑌤𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌜𑌾𑌲 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰
𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌕 𑌸𑌬𑌹𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌜𑌾𑌤 𑌨𑌿𑌪𑍁𑌲𑌨𑌿𑌲𑌯𑌶𑍌𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾 𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍀
𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌦𑍀𑌗𑍍𑌰𑌹𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌪𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌣𑌾𑌂
𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌾𑌪𑍍𑌜𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍇𑌨
𑌨𑌾𑌵𑌶𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜 𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵-
𑌭𑍌𑌮 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑌬𑍍𑌧 𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍇𑌨
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

பதம்.	உரை.
வர்ணநீயஸ்வபாவாத்	இந்தஸ்துதிக்குப்ரதிபாத்யனான எம்பெருமானுடையஸ்வபாவத்தினாலே
அவிதத	வ்யர்த்தமன்றியிருக்கிற
வர்ணா	அக்ஷரங்களையுடையதும்
விதித	அறியப்பட்ட
நிகமாந்தா	வேதாந்தத்தையுடைய
வேங்கடேசேந	வேங்கடேசனென்னுந் திருநாமமுடைய அடியேனாலே
நீதா	சொல்லப்பட்டதுமான
இயம்	இந்த
தேஹளீசஸ்துதி:	தேஹளீசஸ்துதியானது
ஸம்ஸாரகாநநே	ஸம்ஸாரமாகிற காந்தாரத்தில்
த்ருஷ்ணாமோஹ	ஆசையினாலு மிலோபத்தாலும்
பர்யாகுலாநாம்	சாஞ்சல்யத்தை யடைந்தவர்களான
ந:	நமக்கு
அபீஷ்டம்	இஷ்டமான
பலம்	பலத்தை
திசது	கொடுக்கட்டும்

உ-வ்யா ॥ இப்படிஸ்துதித்து நிகமநஞ்செய்கிறார். । இயமிதி। (வர்ணநீயஸ்வபாவாத்) இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேச்வரனுடைய காருண்யவாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யாதி குணஸ்வபாவத்தினாலே (அவிததவர்ணா) வ்யர்த்தமன்றிக்கேயிருக்கிற அக்ஷரங்களையுடைத்தான, இது தேஹளீசஸ்துதிக்கு விசேஷணம். என்னாலே சொல்லப்பட்ட ஸ்துதியிலிருக்கும் அக்ஷரங்கள் அதிநிஹீநமா யிருந்தபோதிலும் பகவானுடைய குணத்தைப்பார்த்தால் இந்தஸ்துதியிலிருக்குமோவ்வொரு அக்ஷரங்களும் நிரர்த்தகங்களாக ஆகாமல் தன்னையொருக்கால் உச்சரித்தவனுக்கு ஸர்வபலத்தையுங் கொடுக்குமென்று கருத்து. (விதி

தநிமஶிரஸா) அறியப்பட்ட வேதாந்தத்தை யுடைத்தான (வேதாந்த தேஶிகேந தீமதா) வேதாந்ததேஶிகராலே தீமானான, ஸகலவேதாந்தார்த்தங்களையும் அறிந்தவராகையாலே இவராலே சொல்லப்பட்ட அர்த்தங்களெல்லாம் வேதவிருத்தமல்லாமல் வேதஸம்மதமா யிருக்குமென்றபடி. இத்தாலே அர்த்தஸௌஷ்ட்யஞ் சொன்னபடி. “வாக்யதோஷவர்ஜ்யம்” மென்கிறபடியே ஶப்தஶாஸ்த்ரவாரணமே மாநத்தில் அர்த்தமாயிருக்குமென்று கருதது. இத்தாலே ஶப்தஸௌஷ்ட்யஞ் சொல்லப்பட்டது (அயம் தேஶிகஸூக்தி:) தேஶிகன் விஷயமான இந்த ஸ்தோத்ரமானது (ஸம்ஸாரஸாஹஸி) ஸம்ஸாரமாகிற காந்தாரப்ரதேஶத்தில் (த்ருஷ்ணாமோஹ வ்யத்ராக்ராந்தாநாம்) ஆசையாலும் மோஹத்தாலும் வ்யாகுலர்களான, யதா, (த்ருஷ்ணாமோஹ வஶீக்ராந்தாநாம்) ஆசையினாலே வஶ்யர்களாயும், அதனால வ்யாகுலர்களாயுமான. காந்தாரத்தில் ப்ரமையாலே இந்த ஸ்தலத்தில் வழிக்குமோ அந்தஸ்தலத்தில் வழிக்குமோவென்று ஸந்தேஹத்தையடைந்து ஒருவிடத்திலும் வழிக்காமல் வ்யாகுலனா யிருக்குமாப்போலே ஸம்ஸாரத்தில் ஸுகாஶையாலே இங்கேவழிக்குமோ அங்கே வழிக்குமோவென்று ஸந்தேஹத்தையடைந்து ஒருவிடத்திலும் வழிக்காமல் வ்யாகுலராயிருப்பர்களென்றபடி. (ந:) நமக்கு, பஹுவசநத்தாலே ஸ்வாநுயாயிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டபடி. (அபீஷ்டம் ஸௌக்யம்) இஷ்டமான மோக்ஷத்தை (திஶது) கொடுக்கட்டும். இந்த ஸ்தோத்ரத்தாலே பகவான் ப்ரஸந்நனாய் மோக்ஷரூப ஸுகத்தைக்கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இந்தஸ்தோத்ரம் “ஸஹஸ்ரத்ருயஸாரோஜ்யம்” என்கிறஶ்லோகத்தின்படியே திருவேங்கடமுடையான், கீதையைக்கண்ணன் அருளிச்செய்தாப்போலே அருளிச்செய்தாரென்றும், அதுநமக்கு இஷ்டஸுகத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கட்டுமென்றும் ஒருஅர்த்தமும் த்வநிக்கிறது ॥ ॥ உஅ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍈𑌲𑌕𑍁𑌲𑌤𑌿𑌲𑌕 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂𑌶𑌶𑌤𑌕𑍍𑌰𑌤𑍁
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌤𑌾𑌤 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇-
𑌶𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌨𑌾𑌮𑌧𑍇𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌵𑌂𑌶𑍍𑌯𑍇𑌨,
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌸𑍂𑌰𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌧𑍁𑌪𑍇𑌨, 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣
𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌯𑌕𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾
𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌦𑍇𑌹𑌲𑍀𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿
𑌮𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌯 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌗𑍁𑌣𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑌰𑌵𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥

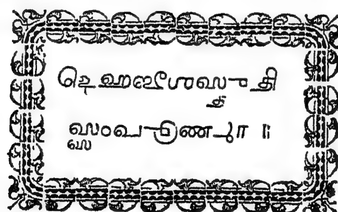

श्रीः ॥

श्रीमद्धयवदनपरब्रह्मणे नमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

श्रीवेङ्कटेशघण्टावतारैः श्रीरङ्गराज
दिव्याज्ञालब्धवेदान्ताचार्यपदैः कवितार्किक
केसरिभिः सर्वतन्त्रस्वतन्त्रैः
श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकैः
अनुगृहीतः

* श्रीपरमतभङ्गः *

नावल्पाक्कं श्रीमद्वेदान्तरामानुज संयमिसार्वभौम
कारुण्यकटाक्षलब्धोभयविद्यास्थानेन
तेनैव महाराजश्रीराजगोपालाचार्येण
विरचितया व्याख्यया
கிடாம்பி, श्रीराजगोपालाचार्येण विरचितेन
द्राविडव्याख्यातात्पर्येण च साकम्

देशिकसम्प्रदायविवर्धिनीसभाध्यक्षेण
ति. व. श. ना. रा. श्रीतातार्येण
परिशोध्य
श्रीकृष्णस्वामिना
रा. वरदराजाचार्यस्य
“श्रीगोपालविलासमुद्राक्षरशालायां”
मुद्रितं सच्च प्रकाशितम् ॥

விரோதிகிருது௵ பங்குனி ௴
1912௵ மார்ச்சு ௴

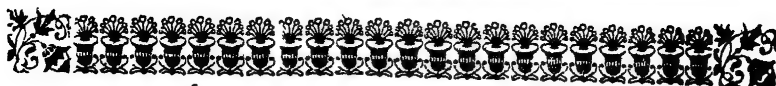

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே லக்ஷ்மீஹயவத³ந பரப்³ரஹ்மணே நம: ।

ஶ்ரீ கோமளவல்லீநாயிகாஸமேதாராவம்ருத

பரப்³ரஹ்மணே நம: ।

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ।

* ஶ்ரீ ஶரணாக³திப³ஞ்சக: *

ஶ்ரீமான் வேங்கடநாதா²ர்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதா³ந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஸதா³ ஹ்ருதி³ ॥

உக்தம் ॥ நம: பந்நக³நத்³தா⁴ய வைகுண்ட²வஶவர்திநே ।
ஶ்ருதிஸித்³தா⁴ந்தஸித்³தா⁴ந்தப்ரதீ³பாய ப்ரபத்³யதே ॥

வ்ருவ்ராவ்ராந ப்³ராஹ்ம:

ய: பூர்ணகாமோ நிர்ணயகுலாஶ்ரயணகாம்ய
ணே । கோவித³ ஸந்த்³விஜா தம் கவிதார்க்கிகஸிம்ஹம் ஶரணம்
கலயே ॥ வேதா³ந்தலக்ஷணஸந்தி வேதீ³தஶரணாநாம்ஸம் । வே
நதேபஞ்ச வைஷ்ணவ வந்த்³ய வாக்³மிதவிஜயே ॥ நிக³மபவ
ரக்ஷணபூர்ணம் நதிவரஸம்ப்ரதா³யமதே ஶரணம் । விஶத³
யாமி ஶரீரமநோஹரம் ப்ரபத்³யகமலக்ருபாவஶாத் ॥

அத² ஹரிபாது³ கவிபா⁴வதீதம் ப்ரஸித்³தா⁴ஸாதா³ரண நி
ஜோத்³ஸுகமோத்த நிரவதி⁴க மஹிமஹநீய: நிஜமாதாமஹாதி³

हस्ताब्जाभ्यामासादयामासुरिति । श्रीभाष्यकारैस्तु स्वहस्तेन
दृष्टिगोचरतयैवालिख्य निजगृहे निरन्तरमाराधन
प्रसादितश्रीलक्ष्मीहयवदनसाक्षात्कार समेधितप्रज्ञाप्र
साद सर्वश्रुतिसमुज्जृम्भित सर्वजनीन सकलविद्यावैशारद्यः स्वकीय
वैदुष्यपरितोषित श्रीरङ्गनायकीय सहपरिवारिणी
तत्तत्कृत सारस्वततीर्णातिशयसागरण वेदान्ताचार्य
सर्वतन्त्रस्वतन्त्र कवितार्किककेसरी विरुदाङ्कितः श्री
वेङ्कटनाथार्यः, काञ्च्यां कदाचित् अनन्तार्यस्य सह
वासस्थाने विचित्रैः प्रतिवादिभिः वेदबाह्यस्य स्वपक्ष
स्थापनकुशलविद्वज्जीविकस्य सहायभूतस्य निग्रह
वेदार्थनिरूपणपरे वैदिकव्याख्यानमार्गेण विषय, दृष्टान्त
हित तान्प्रत्युत्तरदानव्याजेन स्वाश्रित जनान्
प्रति ह्य लोकोपकृते दूषणशतं निबबन्धेति । नत्वेति ।
(सम्प्रदायः) सम्यक् = सहितं यथा तथा प्रणम्येति, पादाम्बु
जयोर्वा सम्यक् पादौ, नत्वा = प्रणम्य,
श्रीवेङ्कटनाथार्यो अत्र विवक्षितः ।
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

स्थावरेणे"ति. तथेतिहासश्रेष्ठे श्रीमद्रामायणे ऽपि. «प्रविवेशाथ पातालं ऽस्थानः पवुतोदनव ; तत्रैवासुरसङ्घाश्च भुजङ्गाश्च महाबलाः । सर्वे भुजगदेवानां विशेषेण निवासकाः । पातालानां सहाबाहो हिमवद्भूमेश्च । इति श्रीमत्क्षीरसागरशायिनः । अहं तथा अहं तः कृष्ण शिरोरत्नमाल्यवान् । अहं तथा ... सहस्रनाम्ना विशेषतः । देवानां ... सर्वोत्कृष्टः" इति. सहदेव श्रीहरि (श्रुतिविशेषसम्प्रदायानुसाराय) श्रुति = सम्प्रदायः, कीर्तिसम्पत्तियावत्. तत्त्वदर्शिदेव = ... तत्त्वदर्शिन, सर्वायत ... तत्त्वदर्शन इत्यर्थः. अत्र सारार्थम् निर्णयाज्ञ्यवसानाय स्वात्त्वकृत सर्वज्ञो योगमार्गव्यवस्थे. अनुराय = ... अयं तायेति सम्प्रदायः (शास्त्रोक्ते) शास्त्रार्थस्य इति शास्त्रार्थाः. पञ्चमायोगिशायनेवा ... तथा चोक्तं «सम्प्रदायं च महासांसारिकं नित्यमोक्षाय ते । सम्पूर्णशक्तिविभक्तायां सदृशीद्धर्मोदयः" इति तत्त्वज्ञे शास्त्रोक्ते. शास्त्रार्थाय. शास्त्रार्थ समीचीन «सर्वेणापि शास्त्रार्थाय प्रवृत्तेःशिरः" इत्यादि श्रुतिवाक्यैर्ज्ञानादिकेन श्रुतिवाक्यैर्ज्ञानवैभवका व्यज्यते. (नन्दः) स्वाध्यायप्रधानकर्मण्याचार विशेषः. तथा च निरुक्ते «याः काश्चनकृतयो ... तत्त्वाधिष्ठाने ... तां योजयत्यन्तः" इति. अत एव श्रीहरिते «अक्षरस्य हविर्भुक्ताक्षरं ब्राह्मणः पदं । अपेक्षितः अक्षरोद्भवनिर्देशनीय शाश्वतम्" इति. अ ... प्रधानसंग्रहं तदर्थं सर्वाङ्गव्यापकस्वाभाविक प्रयोजनानुग्रहविशेष इत्यर्थः. अत

कवित्वविशेषः. तथा च तार्क्ष्यप्रसादेन परिज्ञातं वे
दद्वयं सांहितापाठ्ये प्रणवोच्चारणः. अत एव गरुत्म
तः स्तोत्रकेण प्रबन्धस्य प्रथमे श्लोकद्वये प्रबन्ध
सापेक्षनिवृत्तिकरणात् सविशेषविषयकं सावयवं प्रब
न्धकं. « सविशेषवस्तुविषयं श्रुतः शब्दोऽवतिष्ठति »
इति तल्लक्षणात्. वक्ष्यमाणदण्डकानां उपायादिवाद्या वि
करणादिरसायायणपूर्वः, तत्त्वसारार्थस्य सर्वा
र्थेन निर्णयापूर्वस्य सामान्यप्रबन्धस्य प्रबन्धकादिशब्दोक्तत्वं प्र
माणितमिति तथोपसंहारः. कविमतस्य गरुडविषयक
स्य स्वावस्य वस्तुस्य स्वानत्वात् स्वावगतिः. वक्त्रावक्त्रं वक्तव्यं.
« पादे पादेऽनुप्रासविस्तारः वक्त्रावक्त्रं प्रकीर्तितं »
इति लक्षणात्. ॥१॥

தமிழ் வ்யாக்யானம்

சென்னியணி சீர்தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன்றாள்
சென்னியணிந்தார்வமொடுசெப்புவேன்—சொன்மலியும்
நற்றமிழால் ஞானியர்கள் நாடுபுகழ் சேர்ந்திலகும்
நற்கருடதண்டகத்தை நான்.

நூலின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியர், திருமாலின் திருமணியே சிறக்கவந்தவத
ரித்து, திருவேங்கடாசாரியரெனத் திருநாமம் வகித்து, தமது
மாதுலரான வாதிஹம்ஸாம்புதாசாரியரிடம் ஸகலகலைகளுந்தேர்
ந்து, திருவரங்கத்தம்மானால் வேதாந்ததேசிகனென்றும், பெரிய
பிராட்டியாரால் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும், கற்றுத்தேர்ந்த
புலவர் பெருமான்களால் கவிதார்க்கிக சிங்கமென்றும் விருதுக்
களையுமடைந்து, முத்திதரும் நகரேழின் முக்கியமாம் கச்சிதனி
ல் தர்சனப்ரவர்த்தகராயெழுந்தருளி யிருக்குங்காலத்தில், அவரிட
த்தில் பொறாமைகொண்ட சிலர் வாதம் முதலியவையால் அவரை

த்தாங்கள் வெல்லமுடியாமையை யறிந்து, வேறு சில உபாயங்களால் வெல்லலாமெனத்துணிந்து, மஹாஸமர்த்தனான வொரு பிடாரனையணுகி யவனுக்கு மிகுந்த பொருளளிப்பதாக வாக்களித்து, அவனைக்கொண்டுவந்து பலமுறை வாதுக்கழைக்கச்செய்தும், நமது தூப்புற்பிள்ளை அதை யொருபொருளாய்க் கருதாது அலட்சியஞ்செய்ய, அப்பிடாரன் ஒருபகல் நமது தேசிகனை வீதியிற்கண்டு வழிமறித்து என்னை வெல்லாவிடில் தாம் வஹித்திருக்கும் "ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர்" என்றும் விருதை இழந்து விடவேண்டுமென்று வற்புறுத்த, அதுக்கிசைந்து, நமது கவிதார்க்கிக சிங்கம் திருக்கோயில் வடபாலுள்ள புற்றடியில் தம்மைச் சுற்றிலும் அரணாக எழு கோடுகளை ஒன்றன்பின்னொன்றாகவரைந்து அதனிடையில் வீற்றிருந்தனர். அப்பொழுது அப்பிடாரன் தான் நெடுநாளாய் சேர்த்து வைத்திருந்த அநேகம் பாம்புகளுடன் வந்து ஒவ்வொன்றாய்த் தனது மந்த்ரசக்தியால் நமது ஆசாரியர்மீது ஏவினன். அவற்றுள் ஒன்றேனும் அவ்வேழுகோடுகளையுங்கடந்து நம்தேசிகனையணுகாது அங்கங்கே விழுந்து துடித்திறந்தன. இதைக்கண்ட பாம்பாட்டி மனம் நொந்து தனது பிழைப்புக்கு முக்கியமாய் வைத்திருந்த மிக்கக்கொடுமையுள்ள சங்கபாலனென்றும் பேரரவத்தைத் தனது மந்த்ரசக்திகொண்டு ஏவ, அவ்வுரகம் விரைந்து சென்று நிகமாந்தமேசிகனைச்சுற்றிலும் வரைந்துள்ள அரணாகிய எழு கோடுகளையுங்கடந்து ஆசாரியனை யணுகியது. அப்பாம்பின் பலத்தையும் பான்மையும் பார்த்து பயந்தவராய், பந்நகாசநனாகிய வைநதேயனை (கருடனை) இத்தண்டகத்தால் துதித்தனர் நம்மாசாரியன். உடனே பட்சிராஜன் தோன்றி ஆகாயத்தில் வட்டமிட்டு ஒருக்கணப்பொழுதில் அப்பாம்பைப்பற்றிக்கொண்டு சென்றனர். அதை யறிந்த படாரன் ஆசாரியன் திருவடிகளில் விழுந்து அடியேன் பிழை பொறுத்தருளவேண்டும், பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி யான் இந்தக் காரியஞ்செய்யத்துணிந்தேன், ஆகையால் என்னை மன்னித்து என் பிழைப்புக்கு ஆதாரமான என்னுரகத்தை எனக்குத்தந்த

ருள ப்ரார்த்திக்கிறேன் என வேண்டிக்கொண்டனன். அக்கணமே நமதாசாரியன் அவன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவனுக்கருள் செய்தனர்.

அவதாரிகை. கவி தான் எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்கேற்புடைக்கடவுளாகிய கருடனை இந்நூல் முடிவுபெறும் பொருட்டு வணங்குகிருர் "நம:" என்பதால்.

பதம்	உரை
பந்நகநத்தாய	பாம்புகளைத்தனக்கு அணியாகக்கட்டிக்கொண்டவனும்
வைகுண்டவஶவர்திநே	விஷ்ணுவுக்குத்தொண்டு பூண்டு நீங்காப்பணிவிடைசெய்பவனும்
ஶ்ருதி	வேதமாகிற
ஸிந்து	(திருப்பாற்) கடலினின்றும்
ஸுதோத்பாத	(ஸாரமாகிய) அமுதத்தை யுண்டாக்குவதில்
மந்தராய	மந்தரமலையாய் விளங்குகிற
கருத்மதே	(வலிமைதங்கிய சிறகுகளையுடைய) கருடனையும் பொருட்டு
நம:	வணங்குகிறேன்.

தாத்பரியம். தனக்கு ஜன்மசத்ருவான ஸர்ப்பங்களை தன்னுடைய அங்கங்களில் ஆபரணங்களாகக்கட்டிக்கொண்டும், பகவானுக்கு (தாஸனும், ஸ்நேகிதனும் வாஹநமாயும், ஆஸநமாயும் மேற்கட்டியாயும், கொடியாயும் விசிறியாயுமிருந்து) நீங்காப்பணிசெய்தும், மறைப்பாற்கடலைக்கடைந்து ஸாரமாகிய அமுதத்தை வெளிப்படுத்துவதில் மந்த்ரபர்வதமாயும் விளங்கும் பலமமைந்த பட்சங்களையுடைய பட்சிராஜனை வணங்குகிறேன்.

இதில் "பந்நகநத்தாய" என்பதால் மந்தரமலை வாசுகி யென்னும் பாம்பைக்கட்டுண்டமையும், "வைகுண்டவஶவர்திநே" என்பதால் அம்மலையெப்பக்கத்திலும் பகவான் வசமாயிருந்து திரிந்தமையும் விளங்குகின்றன.

குறிப்பு. இக்கவி தம்மையணுகிய பாம்பினால் தமக்கு யாதொரு தீங்குண்டாகாமைக்கருதி "ஸுமநஸாய" எனவும், அப்பாம்பு தம்மைத்தீண்டினும் தமக்குத் தீமையுண்டாகாமைக் கருதி " ஸர்பயோத்³வாத்³ருதே³ஹாய " எனவும் பதங்களைக்கூறியுள ரென்பதும் பொருந்தும்.

"வைகுண்ட²பீடீ²க்ருதே" என்பதால்

தாஸனுமாந்தோழனுமாந்தான்விரும்பும்வாஹன
ஆஸனமுமேற்கட்டுமாவதுடன் — நேசமுடன்
கேதனமாம் வீசும் விசிறியுமாங்கேசவற்கு
வேதகருடன் விரைந்து.

என வைநதேயன் பகவானுக்குத்தாஸனும் தோழனும் ஆஸநமும் வாஹநமும் கொடியும் மேற்கட்டும விசிறியுமாய் நீங்காப்பணிசெய்தல் விளங்கப்பட்டன ॥

௬-ம் ॥ க³ருட³மகி²லவேத³நீடா³தி⁴ரூட⁴ம் த்³விஷத்பீட³நோத்கண்டி²தாகுண்ட²வைகுண்ட²பீடீ²க்ருதஸ்கந்த⁴மீடே³ ஸ்வநீடா³க³திப்ரீதருத்³ராஸுகீர்திஸ்தநாபோ⁴க³கா³டோ⁴பகூ³ட⁴ஸ்பு²ரத்கண்டகவ்ராதவேத⁴வ்யதா²வேபமாநத்³விஜிஹ்வாதி⁴பாகல்பவிஷ்பா²ர்யமாணஸ்ப²டாவாடிகாரத்நரோசிஶ்ச²டாராஜிநீராஜிதம் காந்திகல்லோலிநீராஜிதம் ॥

இதி ஷஷ்ட²சூர்ணஃ.

வ்யா ॥ அயமஸ்ய நிஜாஜ்ஞாநாவிஜ்ஞாநா நந்த³ஸந்தோஹதர்பிதாஶேஷத³யாஸ்வாதி³தாய: ஸாயநாதி³ப்⁴ருத்யோதி³தவ்ருஜிநது³ஶ்சஜநாயமாதம் உச்சாடநார்த²நாயதி । க³ருட³மிதி । க³ருட³மித்யத்ர ப்ரயுக்த:. தம் விஶிநஷ்டி । அகி²லேதி । (அகி²லவேத³நீடா³தி⁴ரூட⁴ம்) அகி²லா:= க்ருத்ஸ்நா:, யஜ்ஞாத்மகா: அகி²லா: வேதா³ஹிணா:, ப்ராக்தந இத்யர்த²:. தத்³க்ரஹிய ப்ரோக்த: " தத்³தா³ஶ்ரயம் தத்³ரூபம் தத்³ஸ்வரூபம் விரோதி⁴தா । அஹங்காரஸ்த்ருஹோவஶ்ய

[illegible]

இதி தத்ஸஹிதாதிஶயஸூசநம், தேநஸத்வாஹிதாய புண்டரீகம்
ஸங்கீர்ணம். ஏவம் வேதவேதாந்தஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ராணாத்மா
ஸர்வஸ்வமிதி ஸம்ஸ்தாநயோர்ஸ்வவேத்யா: விஶேஷ்ய
புண்டரீகஸ்ய உத்கர்ஷ்தயோ: ஸ்வரூபஹாரஶ்லேஷ
ஸாக்ஷிதகபாவ (ஸ்வநீவேதி) (ஸ்வநீயாமதிவ்யதாவஸ்யா ஸா
க்ஷிதிருஷ்ஷாமோஷ மாலோகாமவ்யஷ்யாரக் புண்டரீகாக்ஷ வேத
வ்யாஸவேதாந்த விஜ்ஞாநாதிவாக்ய விஷயபுராணவர்ணமாஷி
காரத்ரோதிஷ்டா ராஜநீராஜிதம்) ஸ்வநீயாமத்யா = நிஜஶ
ஹாமஸ்ரேந, ஷ்தயோ: ஸாக்ஷிதயோ:, ப்ரதாப்யஸாக்ஷிதத்யா: =
தமாவ்ரதவேத்யா:, ஸ்த்நாஷோமேந = ஸ்தநஹரேண, "ஸ்த்நா
ஷோமஃஸ்தநஹர" இதப்யுக்தே:. யத் ஶாலோகாமவ்யஷா = உத்பத
ரோகம்ஹேநம், ஹாவேகத்:, ஸ்தநாப்ஜநதிதியாவத். ததாஹ
வாத்ஸ்யாயந: "ஸ்தநாஹ்யாஸாரா: ப்ரஶஸ்ய தமேவஹார
ஸாரோபயேஷிதி ஸ்தநாப்ஜநம்" இதி. தேந ஸ்யாதாம் =
ப்ராஜாஹுவதாம், புண்டரீகாணாம் = ரோஷஞ்ஜநாம், "ஸேவ்ய
ஶேகஷாஜ மதேஷ ரோஷஹாஷேவ புண்ட:" இதப்ரோர்.
வாமேந = ஸமேஹேந, யோவேயப: = பவிவாதா:, தேநவ்ர
யயா = ஹிம்ஸயா, வேதஸாநா: = புஷ்ஷாநா:, தேஜிதேஹவே
ஷாஜே விஜ்ஞாநா: = விரஸநா:, புஷ்பகபுராயஸ்தாஷஸ்தணு
உஷஹேஹேந விபாஷதாஸநத்யா விஜிதேஹதிநாஷா
ஜஜத்யயு:. ததாவேக்தம் ஸ்ரீ உத்தமாஹாரதே "வோஷ
ஸாநதிஹம்வேதி உஷாமஸ்ஷிதிஹாஸ்ஷா । தபேதாவியாக்ர
தாஜிஹா ஸவரணம் தேந புஷ்ணா । விஜிஹாஶ்ச க்ருதாஸ
வரா ஶ்ரீவேந ஷஹாத்தா" இதி. தேஷாமயிவா: = புநஷ
வாஸாக்யாஷய:. தவவாகஷ்மா: = ஹாவிஷணாநி, "புநஷோ
வாஷகடிகா யஜ்ஞஸாநீஷ வாஸாகி: । தக்ஷக: குலிஸ
த்ருஷோஹாரா: காஷேபுண்டரீகஸ்யா । வஜேஷாஷகதிணகரஷ்த
ஷேஹாவஷஸ் வாஷத: । ஶஜஸ்ரீர: வஷேவேதா ஶாஷிகஶ
ஹாஜாஷேர । ஏவிதேரவேஷாரசேஶாவேஷ்வ ஹஷவிதம்
ஹாஜமோதேஷ:" இதி ஸ்ரீ ஸாகவேதாஷ்வகாரேண கடகா

ब्राह्मणद्युता अनन्तदेवाचार्यस्य सौन्दर्यप्रेक्षा
त्रय्याः अनन्तदेवाचार्यपादेषु वृत्तम्. श्रीभ
गवत्पादाः पारे ... वैकुण्ठस्य ब्रह्मणि ...
कोपावस्थितिः ... लक्ष्मीकटाक्षैः ...
... तत्परायणाः । ...
... ब्रह्मणः ... ॥" इति. ...
... = ..., ... = ..., ...
... = ... [...] ... = ...,
..., ... = कान्तिप्रसारणम्,
राजा = ..., "... राजा" इत्य
मरः. नीराजितं = कर्पूरार्तिकं ..., ...
... कान्तिः ...
... संजातशोभा ...
... । कान्ति । (का
न्तिकपोलनीराजितम्) कान्तिः कपोलनीव, कान्तिकपोलनी,
तया, राजितं = ..., कान्तिप्रकाशसमर्थितत्वात्.
(गानम्) "गानं ... सप्तस्वरसमन्वितम् ।
गानरूपत्वेन ... " इति निरुक्तना
टकम् विनतानन्दनं (गरुडं) ... । अत्र "नीराजितं का
न्तिकपोलनीराजितम्" इति ... "...
... " इति लक्षणात्. ...
... , ... व्याख्यानप्रेक्षया ...
... . । ... .
... ; ... निपातसाहाय्यात्. "...
... " ... ...
... . "... " इति लक्ष
णात्. "जिह्वायिताक्षरौ" 'त्वत्र जिह्वायितापादाक
... इति ... सकारादिशब्दान् ... उत्प्रेक्षायाः

க்ஷாஞ்ச யானஸ்ய ராவணஸ்ய விஷயிண கருடஸ்ய ஸ்வ
த: பணாவிஸ்தாரகவர்த்தே ச க்ருதகாயேஷூாவயோகிகா
ஸம்ஹதே ச க்ருதஜிஹ்வாயிவர்த்தே விஷயாத்மதாவர்ணித்வ
லக்ஷணாத் வர்ணிதாலங்கார: "வர்ணித: க்ரியாயுக்தேஷு
விஷயீ விஷயாத்மனா" இதி லக்ஷணாத். நவாத்ர ஜிஹ்வாயிவா
கருக்ஷ்வாஜவேதி உபஜீவ்யஸாஸாமர்த்யேன உபமா ஸம்பாதிதி
வாச்யம்; "கநகோஜ்ஜ்வலாங்கஸ்ய" இத்யாதி ஸமநந்தரோக்தாஹ்ருத
ச ரணவ்யூஹரூபநாயாம் ஹேதுஸ்வரூபநாவ்யபேக்ஷயா
கஹேதுச யாநரூபகஸ்வவ ஸ்வரஸதயாவதீதே:. ய
த்வவராயாஜவி கவிஸம்ரம்பஜ இதி ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயம், தத்ர
ஜயோரபி ஸாயகபாயகர்ணாதாவாத் ஸம்ப்ருஹஸங்க
ரோஜஸ்த. "காஞ்சிகஶ்ரோணிநீ" தத்ரைவோ. "வேதநீடே"
தத்ரரூபகம். ஸதேஷாம் த்ரயாணாஜ்சவராஸஸ்வ
ஜியோரனபேக்ஷ்யாத் திலதண்டுலந்யாயேன ஸம்ஸ்ருஷ்டி:,
"ஸோஷாஸம்ஸ்ருஷ்டிரேதேஷாம் ஹேதுநயஜிஹஸ்திதி:" இதி
லக்ஷணாத் "ஸ்வநீடாகதிப்ரீத" த்யாத்ர ரூத்ராஸுகீர்த்யா:
கருடஸ்ய ச ரஸ்வரவிஷயிணீரதி: ஸ்தாயிபாவ: தாத்ருசே
விபாவே ராகிம்கநாதிபி ரநுபாவை: ரோமாஞ்சாதிபிஸ்ஸா
த்விகபாவை: வ்ரீடாதிவ்யஞ்ஜிதேன ஹர்ஷேண ச ஸஞ்சா
ரிணா பரிபுஷ்டத்வாத் ஶ்ருங்காரரஸாத்வாத்வ இதி
ஸ்வாத்மகஶ்ருங்காரரஸ: கவிகதாயா: கருடவிஷயரதேர
ங்கமிதி ரஸவானலங்கார:. தஸ்யச தல்லக்ஷணம் "ஶ்ருங்காராதி
ரஸோயத்ராங்கம் ஸ்பஷ்ட்யதாரஸம் । ஹரிஜஸ் ஸதத ரஸவ
தலங்காரஜதீரித:" இதி ॥ ॥ க॥

அ—ரை. அக்கருடபகவானுயர்வும் வலிமையும் பகைவரையடக்கும் திறமையும் அன்பருறும் துன்பங்களை நீக்கும் அன்பும், ஸந்தோஷமுமுடையவராதலின் தமது துன்பங்களையும் நீக்குவராதலின் அவரைஸ்துதிக்கிறேனென அருளிச்செய்கிறார் முதலடியால் ''கருடம்'' என்று.

பதம்	உரை
அகிலவேத	ஸகலவேதங்களாகிய
நீடாதிரூடம்	நீடத்தில் (வீட்டில்) வஸிப்பவராயும்
த்விஷத்பீடந	பகைவரை யடக்குவதில்
உத்கண்டித	ஆசையுள்ளவரும்
அகுண்ட	தடையில்லாதவீரியமுடையவருமான
வைகுண்ட	விஷ்ணுவுக்கு
பீடீக்ருத	ஆஸநமாய்ச் செய்யப்பட்டிருக்கிற
ஸ்கந்தம்	இருதோள்களை யுடையவராயும்
ஸ்வநீடாகதி	தன்னுடைய வீட்டிற்குவந்தமையால்
ப்ரீத	சந்தோஷமடைந்தவர்களான
ருத்ராஸுகீர்த்தி	ருத்ரை ஸுகீர்த்தியென்னும் பத்நிகளது
ஸ்தநாபோக	பருத்த கொங்கைகளின்
காடோபகூட	காடாலிங்கனத்தினுல்
ஸ்புரத்கண்டக	பொடித்த புளகங்களையுடைய
வ்ராத	கூட்டத்தினது
வேதவ்யதா	வேதனையினுலுண்டானதுக்கத்தினுல்
வேபமாந	நடுங்காநின்ற
த்விஜிஹ்வாதிபாகல்ப	பாம்புகளாகிற அணிகளின்
விஷ்பார்யமாண	விரிக்கப்பட்ட
ஸ்படாவாடிகா	படங்களுடைய வரிசையினது
ரத்ந	இரத்நங்களின்
ரோசிஶ்சடாராஜி	ஒளிமிகுதியின் ரேகையால்
நீராஜிதம்	நீராஜநஞ்செய்யப்பட்டவரும்
காந்திகல்லோலிநீ	காந்திகளாகிற நதிகளால்
ராஜிதம்	விளங்குகின்ற வருமான
கருடம்	பெரிய திருவடியை
ஈடே	துதிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். மறைகளாகிற பஞ்சரத்தில் வசிப்பவரும், பகைவரையடக்குவதில் விருப்பமுள்ளவரும் தடையில்லாத வீரியமுடையவருமான விஷ்ணுவுக்கு ஆஸநமாய் செய்யப்பட்ட தோள்களையுடையவரும், தமதிடத்தில் வந்தமையால் ஸந்தோஷமடை

ந்தவர்களான ருத்திரா, ஸுகீர்த்தியென்னு மிரண்டு மனைவிகளு டைய பருத்த கொங்கைகளின் காடாலிங்கனத்தினால் பொடித்த மயிர்க்கூச்சலின் கூட்டத்தினது துன்பத்தினாலுண்டான துக்க த்தினால் நடுங்கிநின்ற பாம்புகளின் விரிக்கப்பட்ட படங்களினது வரிசைகளிலுள்ள இரத்நங்களின் ஒளி மிகுதியால் நீராஜநம் செ ய்யப்பட்டவரும், காந்திப்ரவாஹத்தினால் விளங்குகின்றவருமான பெரிய திருவடியை (கெருடனை யான்) துதிக்கிறேன்.

"ஸ்வநீயாமதி" என்கிற பதத்திற்கு தாம் ஆச்ரித சத்ருக்க ளை நிரஸிப்பதில் ரஸிகனான பகவானோடு யாத்திரையாயெழுந்த ருளியிருக்கையில் நமது பத்நிகளான ருத்திராஸுகீர்த்திகளென் கிற இரண்டு மனைவிகளும் நமது விரஹத்தினால் வ்யஸநப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்களென்றெண்ணி கருடபகவான் தமது மனைவி களின் வீட்டிற்குசசெல்ல அவர்கள் மிகுநத சந்தோஷத்தினால் தன் ப்ராணநாயகனைத்தழுவிககொள்ள அப்பொழுது கருடபக வானுக்கு அதிக ஸநதோஷத்தினால் மயிர்க்கூசசலுண்டாக, அ தின் கூட்டங்கள் அவருக்கு ஆபரணங்களாகிய பாம்புகளுக்கு துன்பத்தை யுண்டாக்க, அதினால் அந்த வுரகங்கள் படமெடுக்க அதிலிருக்கும் ரத்நகாந்திகளினால் (உலகில் செய்வதுபோல) நீரா ஜனஞ் செய்யப்பட்டாரென்பது திரண்ட பொருள்.

சூ॥ ஜய, கருட, ஸுபர்ண, தர்வீகராஹார, தேவாதி பாஹாரஹாரிந், திவௌகஸ்பதிக்ஷிப்ததம்போளிதாராகிணா கல்ப, கல்பாந்தவாதூலகல்போதயாநல்ப வீராயிதோத்யச்சமத்கா ர தைத்யாரிஜைத்ரத்வஜாரோஹ நிர்தாரிதோத்கர்ஷ, ஸங்கர்ஷணாத்மந், கருத்மந், மருத்பஞ்சகாதீஶ ஸத்யாதி மூர்த்தே நகஶ்சித்ஸமஸ்தே நமஸ்தே புநஸ்தே நம:॥

இதி த்விதீயசூர்ணம்.

வ்யா ॥ ஹே கருட ஸ்வாஜ்ஞயா ஸ்ரீயாஸமதஸ்ய ஸமஸ்தோ ம ஹாத்மந: நிர்வாஹகாவதார வ்ருத்திவாஹநத்வ ஸம்பந்தஸித்திஜ

प्रशंसते । जयति । हे [illegible] जयतादयम्। (सा- [illegible]) [illegible] ॥ [illegible] तदुक्तं श्री [illegible] [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] इति '[illegible]' इति [illegible]; [illegible] । [illegible] इति । [illegible]

[illegible]

த்ராத³ய: = ஸத்த்வாவஷ்டம்பா⁴த³ய:, உத்³த⁴த்ய: = வ்யுத்³தா⁴ உத்³த⁴த்ய: யஸ்ய ததா²ஸ்ய ஸம்பு³த்³தி⁴:. ப்ராணாயாம ஸமா தே⁴நாத்⁴யாந வ்யாநாவ்யஸ்ய வாயோ: க்ரமஶ: ஸத்த்வாவ ஷ்டம்ப⁴தாக்ஷ்ய விஹஸமேஶ்வர: ஏவம் ஶாம்ப⁴: கபிலோ வததீதி ததோ²க்தி:. ததோ²க்தம் ஶ்ரீ ஸாத்வதே « ப்ராணாயா மஸமாதே⁴நாத்⁴யாந வ்யாந ப்ராணஶ்ச வீண: । அவ்யக்தவ்யக்தமஶ ஸ்யஞ்ஜ: ப்ராமாதி⁴த: க்ரமஶ: ॥ ஸத்த்வாவஷ்டம்ப⁴ ஶா ஸத்வாக்ஷ்யஸ்ய விஹஸமேஶ்வர: » இதி. « நம: ப்ராணாதி⁴வா யவநாதீ⁴ஶாநாய ஶாம்ப⁴வே » இதிச. ஶ்ரீ ஶாம்ப⁴வஸம்ப⁴ த்வபி « ஸத்த்வாதே³ஸ்ஸாக்ஷதாதி³ ப்ரயீதஸஹிஸஹி: ஸஞ்ச ஹிவஸ்யஸஹஸாதே³: ஸஞ்சாஹிவெஸ்யா நிராலம்ப³ ஸவஶரஜ ஸவம் ப்ராணிநாம் ஸஞ்சாரவம் । ப்ராணாயாமாதி³ ஹேதாக வ் திதநாஶராதேலேஜவதம் ஸஞ்ஜவஸ்ததே²: ஸஞ்சாத்³வாஸஞ்ஜயா ஸள வாராஷ உபநிஷத்³வாஷிதவாக்யோஷயெஞ: » இதி. (ஶாம்ப⁴ !) வக்ஷம்ஸ்தே ஹே ஶாம்ப⁴ ! (ஜய) ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்தஸ்வ. (தே) தவ (ஸ்வ:) ஸ்வரூபம் (கஶ்சித்) கோऽபி (ந) நவேத்தி. (தே) தாத்³ருஶம் (நம:) நமஸ்கரோதி ஶேஷ: (வாந:) நயோர்வபி (நம:) வீவா « வேதா³ந்தே³ஷ்விவா ஹாருஷ்டநமோ தே³வாதி³ந: » இதிவக் ஶ்ருத்யாதி³ஶயாயம். ததா²ஹ « வஶம்வாயாம் வர்த்³தா⁴யாம் வாஸதே ஜம்தெநவிவ । ஹயே ஏவ விஜயேதே³வ வாந: வாந் த்ரவம் க்ருதி: » இதி. ததா² யாதா³நதா³நய: « நமோ நமோவாங்ந ஸாதிஹத்³வயே நமோ நமோவாங்நமோகஸூத்³வயெ । நமோ நமோऽநந்தமஹாவிஹத³யெ நமோ நமோऽநந்ததயெகஸிந்த⁴ வெ » இதி. க்ருத ஸர்வேஷ்டாதி³ விஶேஷணாநாம் ஜிஹா க்வயம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டதாநிவாரணக்ஷாத வாசக ராஞ்ஜாரு: « விஶேஷணேஷுக்ஷாக்ஷேதராக்ஷி: வாசக ஸ்யாஸ: » இதி லக்ஷணாக. ததா² ஶாம்ப⁴ இதி விஶேஷ்யஸ்ய வர்வோத்க்ருஷ்டா ஸாநிவாரணக்ஷாத வாசகராக்³ரஸ்ய, ஶிவாநிவாரவிஶேஷ்யதா ஹவேதாசகராக்³ர: » இத்யு

க்ஷணம். கல்பாந்தவாதூல கல்பேத்யத்ர கல்பப்ரத்யய:. தேவாதிபேத்யத்ர உக்தவிஶேஷணஸ்ய வஶீகரணஸ்ய "ஹாரஹாரிணி" இத்யநேந ஸம்பந்த: ஸப்தம்யர்த்தஸ்ய ஸம்பந்தலக்ஷணஸங்க்ரஹ:. ததா "கல்பாந்தவாதூல கல்போதயாநல்ப" இத்யத்ர "கல்ப" இத்யஸ்ய ஸத்ருஶார்த்த ப்ரதிலக்ஷணா ஸம்பந்தஸ்ய உக்தாவஸ்யா ஸம்பந்தஸ்ய ஸமாஸேந விஜாதீயஸங்க்ரஹ:. ஸர்வேஷாம் யதாயோகம் ஸம்புத்திவிஶேஷணத்வம். வ்யஸ்தாநி பதாநி.

அ—கை. அவ்வைநதேயபகவானுக்கு ஒப்பற்றவராக்கிற மாதிசயங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு இவரை முன்னிலைபபடுத்தி பிரார்த்திக்கிறார் "ஜய" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸுபர்ண	வலிய சிறகையுடையவரும்
தர்வீகராஹார	ஸர்பங்களை யாகாரமாகயுடையவரும்
தேவாதிபாஹார ஹாரிந்	தேவேந்திரனது ஆஹாரமான (அமுதை) அபஹரித்தவரும்
திவௌகஸ்பதி	தேவேந்திரனால்
க்ஷிப்த	ப்ரயோகிக்கப்பட்ட
தம்போலி	வஜ்ராயுதத்தின்
தாரா	முனையின்
கிணாகல்ப	தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும்
கல்பாந்தவாதூலகல்ப	ஊழிக்காற்றுப்போன்ற
உதய	உத்பத்தியையுடைய
அநல்ப	அளவிறந்த
வீராயித	வீர்யத்தினால்
உத்யச்சமத்கார	உண்டாகின்ற சமத்காரமுடையவரான
தைத்யாரி	விஷ்ணுவினது
ஜைத்ரத்வஜாரோஹ	வேற்றிக்கொடியிலேறினமையால்
நிர்த்தாரிதோத்கர்ஷ	நிச்சயிக்கப்பட்டமகிமையுடையவராயும்
ஸங்கர்ஷணாத்மந்	ஸங்கர்ஷணஸ்வரூபியாயும்

{ மருத்பஞ்சகாதீஶ	ப்ராணன் முதலிய ஐந்துகாற்றுக்கு, மதிஷ்டானதேவதையாகிய
ஸத்யாதிமூர்த்தே! }	ஸத்யன் முதலிய ஐந்துமூர்த்திகளையுடையவராயும்
கருத்மந்!	சிறந்த சிறகுகளையுடையவராயுமிருக்கின்ற
ஹே கருட!	ஏ வைநதேயரே!
ஜய	எல்லாருக்கும் மேலாகவிளங்கக்கடவீர்
தே	உமக்கு
ஸம:	ஒப்பானவர்
ந கஶ்சித் [அஸ்தி]	ஒருவருமில்லை
தே நம:	உம்மையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன்
புந:	மறுபடியும்
தே	உம்மையும் பொருட்டு
நம:	நமஸ்க்கரிக்கிறேன்.

தாத்பரியம். வலிய சிறகுகளையுடையவரும், பாம்புகளையாஹாரமாகவுடையவரும், இந்த்ரனுடைய ஆஹாரமான அமுதத்தை யபஹரித்தவராயும், இந்த்ரனால் விடப்பட்ட வஜ்ராயுதத்தின் முனையின் தழும்பையே அணியாகவுடையவராயும், ஊழிக்காற்றுப்போன்ற பிறப்பையுடைய அளவுகடந்த வீர்யத்தினால் உண்டாகின்ற ஸாமர்த்திய முடையவராயும், விஷ்ணுவினுடைய வெற்றிக்கொடியில் ஏறினமையால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெருமையையுடையவராயும், ஸங்கர்ஷணரூபியாயும், ப்ராணன் முதலிய ஐந்து காற்றுகளுக்கு மதிதேவதையாகிய ஸத்தியன் முதலிய ஐந்து மூர்த்திகளை யுடையவராயுமிருக்கின்ற ஏ வைநதேயரே! எல்லோருக்கும் மேலாக விளங்கக்கடவீர்; உமக்கு ஒப்பான ஒருவருமில்லை. உம்பொருட்டு நமஸ்க்கரிக்கிறேன். பின்தியும் உம்மை வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு. (ஸாவணா-ழ) என்பதால், கருடன் தேவலோகத்திலிருந்து அமுதத்தை யபஹரித்துவருவதை யறிந்த இந்த்ரன் கோபங்கொண்டு கருடன்மீது வஜ்ராயுதத்தை யேவ அதற்கு

ஏதிராக தமது இறகுகளில் ஒரு சிற்றிறகையெடுத்து விடுத்தனர் அதைக்கண்டு வியந்த தேவர்கள் முதலியவர்களால் கருடனுக்கு "ஸுபர்ண" னென்று பெயரிடப்பட்டமை தோற்றப்படுகிறது.

(உரகஸுராஹார) வஞ்சனையினால் தனது தாயான் விநதையை கத்துருவுக்கு அடிமைப்படுத்தியமாறருள் தாயாகிய கத்துருவின் மக்களாகிய ஸர்ப்பங்களை அடியோடு அழிக்கக்கருதியுண்ணுகையில் அப்பாம்புகளுக்கிறைவன் வந்து அடிபணிந்து அடியோர்களையடியோடு அழித்து விடப்படாது, தேவரீருக்குத்தினமொரு பாம்புவீதம் இறையனுப்புகிறோமென்றும் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி அவ்வாறு கருணைபுரிந்தமையால் "உரகஸுராஹாரஃ" என்று பேரணிந்தமையை புராணங்காண்க.

(ஸங்கர்ஷணாத்ம) இக்கருடன் வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்த ரென்ற பகவானது நான்கு வ்யூஹங்களில் ஸங்கர்ஷணனுடைய அம்சமாகையால் "ஸங்கர்ஷணாத்ம" என்று விளித்தார். இதை ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர ஶாஸ்த்ரங்காண்க.

(ஸர்வகுணகாரீரஸ ஸத்யாதிபஞ்சக) ப்ராணாபாநவ்யாநஸமாநோதாந மென்கிற ஐந்துவிதக்காற்றுக்கும் ஸத்யஸுபர்ண கருடதார்க்ஷ்ய விஹகேஶ்வர ரென்ற கருடவ்யூஹமூர்த்திகள் அதிதேவதைகளென்பதை ஸம்ஹிதாவாக்யத்தில் பார்க்கக்காண்க.

௭॥ நமஃபத்மநாபாதிஸேவாய வர்ணாய வரணாய நிர்ணயிதவக்ஷாநிஸ்வாஸாயநோத்ஸேஷபாயொயிமிவீவடோஷிதாமாய பாதாஷ்டாகர ஸங்கஜ நாமேந்த்ர ஸ்வாஸ ரணீஸாவஸாவஸேவஶேணயே ஷட்த்ரிம்ஶ நந்த ரஸூஜஜ ஸவெக்ஷி ஸேணாஷ்டாயாதிஸ்ய ஐஸ்யாதிவிஷ்ராவியெயா வியெயாஸவநாஸ்ய ஶாவாநயெயாநயெயாஶாஸே ॥

இதி த்ருதீயஸ்ரணம்.

வ்யா॥ கஷ "கஷூாணே" தி விஶேஷணாத்த உநந்நாத ப்ரஶம் வீரவரிதம் வர்ணயந்த தத்வ ணதிவசிவர்கம் தத்வ ஸா

[illegible]

[illegible]

(அ—கை). சிறகுகளாலும் நகங்களாலும் மூக்காலும் பருத்தகாலாலும் கோரப்பற்களாலும் பெருமையும் வலிமையும் வாய்ந்த வைநதேயனை நல்ல ஞானமடைதற்பொருட்டு வணங்குகிறேனென அருளிச்செய்கிறார். “ [illegible] ”என்பதால்.

பதம்	உரை
[illegible]	இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும்
[illegible]	வரிசையாய்ப் பரவுகின்ற
[illegible]	சிறகின் காற்றின் வேகத்தினால்
[illegible]	கரைபுரண்ட ஸமுத்திரங்களின்
[illegible]	அலைகளென்னும் அகங்கையாலே
[illegible]	அடிபட்ட ஆழ்ந்த
[illegible]	பாதாளலோகத்தில்
[illegible]	பாங்காரசப்தத்தினால் (பாம்என்ற ஓசையினாலென்றபடி)
[illegible]	கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களை
[illegible]	துன்பப்படுத்துவதில்
[illegible]	அங்குசம்போல விளங்குகின்ற
[illegible]	நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும்
[illegible]	கடோரமான முகத்தையுடையவராயும்

ந்ருத்யத்புஜங்க ப்ருவே	ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம் போன்ற புருவங்களையுடையவராயும்
தம்ஷ்ட்ரயா	கோரப்பல்லினால்
வஜ்ரிணே	வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள
துப்யம்	தேவரீரையும்பொருட்டு
இதம் நம:	இந்த நமஸ்காரம் (உண்டாகக்கடவது)
மே	அடியேனுக்கு
அத்யாத்மவித்யா:	வேதாந்த வித்யைகளை
விதேயா:	வசபட்டவைகளாய்
விதேயா:	செய்தருள்க
பவத்தாஸ்யம்	உமதடிமையை
ஆபாதயேதா:	நான் பூணும்படி செய்தருள்க
தயேதாஶ்ச	கருணை புரிவீராக

தாத்பரியம். இடைவிடாத பூஜையையுடையவராயும், வரிசையாய்ப்பரவுகின்ற சிறகின்காற்றின் வேகத்தினால் கரைபுரண்ட கடலின் அலைகளென்னும் கையால் அடிபட்ட ஆழ்ந்த பாதாளத்தில் பாங்கார ஓசையால் கோபங்கொண்ட திக்கஜங்களைத்துன்பப்படுத்துவதில் அங்குசம்போல் விளங்குகின்ற நகங்களின் வரிசையையுடையவராயும, கொடிய மூக்கையுடையவராயும், ஆடுகிற பாம்பின் தோற்றம்போன்ற புருவங்களையுடையவராயும், கோரப்பல்லாகிற வஜ்ராயுதமுடையவராயுமுள்ள தேவரீரையும் பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிறேன், அடியேனுக்கு வேதாந்த வித்யைகளை வசப்பட்டவைகளாய் செய்தருள்க. உமதடிமையை நான் பூணும்படி செய்தருள்க. கருணைபுரிவீராக ॥

௨௫॥ [illegible]

இதி ... ஸம்பூர்ண:

வ்யா ॥ அத வாரணத யோக்ஷு க்ஷேண "ஶப்தே தத்தேவதா யோஜ்நா தயா ஶப்தே வ தேஶாநா । தி ஷ்டீக்கிஸ்தாகாய்ரா" இதி வ்யாணவ்யதிவன ஶப்த்வ திவாத்ப்யேவநதேய தேவதாவிஷயகஸ்பஷ்டமாஹ்ரதிஶப ஶக்ஷாதத்தேவதாவ்ய திவாதகஶப்த ஹக்ஷிரோநவ்காஶபது ஸ்வாவேக்ஷிதம் வாயுநாஸமம்வ யுயதே । அநாசிதி । (அநாமதவேக்ஷிவக்ஷஸாத்தாரக:) அநாமத:= வஸ்வாநத:, உஷாரணஸதேயக்ஷிவணாநத்ரம் உஷா யுரோண இதப்ய்யு:, வ:= வவணு: யஸ்யஸ:, ஸஹாஸளக்ஷி ஶக்ஷிவணுஶ்ஹ அநாமதவேக்ஷி:, தஸ்யலேக்ஷ = வஹ்வுஹா தே, ஸ்ராது = தேஜீவ்யாஜந:, தாரக:= வ்யணவ: யஸ்யஸ: (விதுஹாநூவி யாஶேஷார:), விதுஹாநவி யா = ஸ்வாஹா ஶஷவவ, ஶேஷார:= ஶிரோஹஷீணம் யஸ்யஸ: (தீவ மயாவமவ்ஸநக்தி:) தி வமயாவமயோ: = யஶயாயு காஶநாம் ஶோகஸ்யவ, வ்யஸநக்தி:= உதக்திஸாயநம், வதா விய வாராஷாயவ்யூஇதிஹாவ:. வ்யஸநபதே அநேநேதி வ்யக்தி:. (தாவக: ஶநா:) கவீய: ஶப்த:, ஶ்ரீ ஶாரீ வஹ்நாக்ஷாரஶப்த இதப்ய்யு:. தநஹ்தே ாஷாரஸ்ய ஶ்ரீ ஸாகவேத வாநதம்தேதூணவா மிரநவீத: "ரூநீயாஜிம் நாராயிம் தேவநம் வஸ்நாநநம் । விஷ்ணஞ்ஞ ஹாதாஞ்ஞஇதி வஹ்நாக்ஷாரநா:" இதி. தஜ்ஞ ாஜ்ஞரோதா "வ்யணவா வநவு ஶாஷ ப்ரத்ய வக்ஷிஶவஶநஜ்ஞம் ! வஹ்நாக்ஷரோஶஹாஶப்த ஸ்வா ஹாஜ்ஞஸாவ்யகீதிர்த:" இதி. அஷிதவக்ஷ ஷவஶயேயாவணுநீய:. அநாமத:= அநாரோஶவயாயேணஸித:, யஶா க ஶஷாயுரோணஇதி ஹாவ:. ய: வக்ஷி:= வக்ஷிஶஷ:, தஸ்யவக்தே, ஶேஷம் வநவுவஶ. அத உஸயவியோஷவிம ரூமஶம்தே ாஷ்டதிஜ்ஞாயதே. அதவஷாயம ப்ரஹீஷாரவாயுவாதாமராஷவஷ்நாஶதி. "வக்ஷிவ்யத்யஸ்வேக்ஷத்திதயஶவே வப்வஸ்ஸோடாதாரதாரம் ஶப்த்ய ஶாரூத்தம்தம் ஹாதவ ஹாயிதாஶேஷாரம் ஶீயயாஶ:"இதி. அதுவ ணவஶஶ்யகஶஷீ ஶப்த ஶயீயதே அஸ்தாவாயுரா:, ததேவஶயு: அநாமதவக்ஷீதஸ்ய

ज्ञातृत्वमुक्तम्. तस्य वक्षसि = शिरोहारमे, उपरीतस्य यानि. अनन्तपक्षिशब्दानन्तरितियावत्. सहोऽनन्त्यम्. तथाच स्मृते "स्वाध्यायाध्यायनस्य शास्त्रज्ञानाय स्तोतुं श्यामविष्वक्सेनस्य। वक्षोऽस्त्र धिव्यतो भारमेघासनिषिद्धतः" इत्यनन्तविस्तरः. सर्वत्र ध्येतावतः (नः) अनन्तगतीनस्वाधु (त्रायतां) रक्षतु. अत्र "त्रायता" इति प्राकृतेन यात्रा स्वयोगेन रक्षणसाध्यावि निजशिरोरक्षकस्य जनकस्य तथैवोक्तयन्ते. (सेवारत्यायायोनु) वारवेत्रि = वारवेधं, याति = स्थानं, यस्य तस्य स्वभाविः. अनेन नित्यविभूतिविग्रहेष्वभिरुचिः विवक्षितः. (स्वधेश्वशिवस्यजस्य वायुविद्य स्वतिज्ञावतीर्णा), स्वधेश्वशिनः = जंबु स्य, धनेशुण = गणेशुण, जीवतां = कोवेनदीव्यानानां, वायुविद्यानां = अर्धवषर्पदात्र स्वधैर्णां "देवानामेव वायुविद्याः" इति श्रुत्युपनिषद्द्योतनाऽवेक्षाणां स्थानं प्रति स्वेच्छाविशेषाणां, स्वतिज्ञया, "कामवीर्याः कामगमा देवाः प्रजापतेः। जन्यान्तर्व्यापिनोदेवानां सर्वैदिवि प्रसवन्तः॥ जनाः सुपर्णाः स्वये वीर्येरेव जनोजवः। तवसोऽनः सेनाद्युपार्णस्य सुविभक्ति" इत्याराक्षसानां तिज्ञया, संविधा, अवतीर्णा = अविषु तत! अनेन विशेषणेन यनगरस्य प्रायत्तारः प्रथमतः नित्यपरिवारस्य सेवनित्यविभूतिविग्रहसंहताः; तथा श्रुतः अतः श्रीविशेषात्रवि श्री वैकुण्ठनिलयस्य नित्यविभूतिविग्रहसंहताइति व्यज्यते. परांकिश पात्राणां यजतः कश्यस्य प्रजापतेः दीक्षितेषु गायत्र्याहय स्वाहाय्येकैकस्यानु, तदेवमानयते निमन्त्र जनेनवाम विद्यादेवगणाश्च, तदेतेषु सहास्रिपिपूजानं सर्वीयानाङ्गणासहारप्राणयानु अन्वारत तवः कश्यागानङ्ग पञ्चम्पात्रानु स्वयावेन सहता वषाशवतीर्ण्वकोणे स्तूयमानेतावायुविद्यानु देव्याशं जवाविश्वेतावन्तः

[illegible]

[illegible]

(அ—கை) உயர்ந்த பிறவியையுடையவரே உமது மந்த்ர மென்னைக்காத்து எனக்கு க்ஞானத்தையும் பக்தியையுங்கொடுக்கடுமென்றருளிச்செய்கிறார் "[illegible]" என்பதால்.

பதம்	உரை
[illegible]	பின் தொடர்கிற
[illegible]	பகாரத்தையுடைய
[illegible]	"க்ஷி" யென்னுமெழுத்தினுடைய
[illegible]	முகத்தில் (முன்பாகத்தில்)
[illegible]	விளங்குகின்ற பரணவத்தையுடையதும்
[illegible]	அக்னியின் மனைவியை (ஸ்வாஹாகாரத்தை)
[illegible]	தலையாகவுடையதும்
[illegible]	அறம்பொருள் இன்பம் வீடு
[illegible]	என்கிற புருஷார்த்தங்களையுங்கொடுப்பதுமான
[illegible]	தேவரீருடைய மந்த்ரமானது
[illegible]	எங்களைக்காப்பாற்றட்டும்.

[illegible] பரமபதத்தை யிருப்பிடமாகக்கொண்டவரே!

வாஸவோத்ஸேக	இந்த்ரனுடைய
உத்பூத	செருக்கினாலுண்டான
ஜ்வலத்	(கோபத்தினால்) ஜ்வலிக்கின்ற
வாலகில்ய	வாலகில்லயரென்னும் ரிஷிகளுடைய
ப்ரதிஜ்ஞா	ப்ரதிக்ஞையினால்
அவதீர்ண!	உதித்தவரே! (தோன்றியவரே)
ஹே ஸர்ப்பநாசக!	ஸர்ப்பநாசகரே!
ஸ்திராம்	நிலையான
தத்த்வபோதம்	பராவரஞானத்தையும்
ஜகத்பீஜகந்தே	உலகத்திற்குமுதல் வித்தாகிய
போகமோக்ஷதே	(புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவரான) பகவானிடத்தில் உள்ளதும்
பராம்	மேன்மையானதும்
அபாயாஸ்ரஹீநாம்	இழிந்தபொருளின்புகுதலாகியும்
அஹீநாம்	குறைவற்றதும்
மஹாநந்ததோக்த்ரீம்	மஹாநந்தத்தைத்தரக்கூடியதுமான
பக்திதேநும்	பகதியாகிறபசுவையும்
ததீயா:	என்னையடையச்செய்வீராக

தாத்பரியம். பின் தொடர்கிற பகாரக்ஷிகாரங்களின் முன் விளங்காநின்ற பரணவத்தையுடையதும், அக்நியின் மனைவியை தலையணியாகவுடையதும, நான்கு புருஷார்த்தங்களையுங் கொடுப்பதுமான தேவரீருடைய மந்த்ரமானது எங்களைக்காக்கட்டும், பரமபதத்தை யிடமாகக்கொண்டவரே! இந்திரனுடையசெருக்கினால் கோபங்கொண்டவாலகில்யாள்என்னும் ரிஷிகளுடைய ப்ரதிக்ஞையினால் தோன்றினவரே! ஸர்ப்பச்ரேஷ்டங்களுக்கு நாசகரே! நிலையான பராவரக்ஞானத்தையும், உலகத்திற்கு வித்தாகியும் புக்தி முக்தி இரண்டையுங்கொடுப்பவருமான பகவானிடத்தில் மேன்மையானதும், இழிந்த பொருளின்பமடையாததும், குறைவற்றதும், பேரானந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதுமான பக்தியாகிய பசுவையும் என்னையடையும்படி செய்வீராக.

८-१०॥ षट्त्रिंशद्गुणवारणा
नरपतिवाटी नवीनगन्धसिन्धु(न्धु)रणः ।
विष्णोर्यद्गुण्णकोटवल
विघटयतु विपक्षवाहिनीव्यूहम् ॥

व्या॥ [illegible] ॥ षडिति । (षट्त्रिंशद्गुणवारणाः) षट्त्रिंशत् = षडुत्तरत्रिंशत्संख्याकाः, गुणाः = [illegible] इत्युक्तरीत्या [illegible] षट्त्रिंशद्गुणाः, [illegible] इति [illegible] (नरपतिवाटी नवीनगन्धसिन्धुरणः) [illegible], नराः = [illegible] इति विवेकः, [illegible] = [illegible], नवः = [illegible] इति भावः। [illegible] गन्धसिन्धुरणः = [illegible] इति [illegible] (ततः) उक्तविधः (विष्णोर्यद्गुणकः) विष्णोर्यस्य [illegible], गुणकः = गुणकाभ्यासविशेषः, [illegible] ॥ [illegible] (विपक्षवाहिनीव्यूहम्) विपक्षाणां = शत्रूणां, वाहिनी = सेना, तस्याः व्यूहं = रचनाविशेषं (विघटयतु) हिनस्तु ॥

அ—கை. நூலின்பயனாக இத்தண்டகத்தை யநுஸந்திப்பவர்களின் பகைவரதுவலிமை யடியோடு அழியவேண்டுமென்றருளிசெய்கிறார் "ஷட்த்ரிம்ஶ" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஷட்த்ரிம்ஶத்³க³ண	முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய
சரண:	அடிகளையுடையதாயும்
நரபரிபாடீ	நகண ரகணங்களின் வரிசையினால்
நவீந	புதிதான
கு³ம்ப³கு³ண:	மொழித்தொடரின் குணத்தையுடையதுமான
ஏஷ:	இந்த
விஹகே³ஶ்வரத³ண்ட³க:	கருடதண்டகமானது
விபக்ஷ	பகைவர்களின்
வாஹிநீ	சேனைகளுடைய
வ்யூஹம்	அணிவகுப்பை
விக⁴டயது	பிளக்கட்டும்

தாத்பரியம். முப்பத்தாறு கணங்களையுடைய அடிகளையுடையதும், நகண ரகணங்களுடைய வரிசையினால் புதிதான தொடர் மொழிகளின் குணங்களையுடையதுமான இக்கருடதண்டகமானது பகைவர்களின் சேனைகளின் அணிவகுப்பைப்பிளக்கட்டும்.

௨௭॥ விசித்ரஸித்³தி⁴த³: ஸோऽயம் வேங்கடேஶவிபஶ்சிதா ।
கா³ருட³த்⁴வஜதோஷாய கீ³தோ க³ருட³த³ண்ட³க: ॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஶ்ரீமத்³வேங்கடநாத²ஸ்ய ஶ்ரீ வேதா³ந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு க³ருட³த³ண்ட³கஸ்ஸம்பூர்ண:

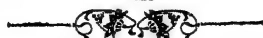

வ்யா ॥ அதை²வம் ஸ்துதிம் பரிஸமாப்ய ஸ்வஸ்ய க்ருதஸ்ய க்ருதக்ருத்யஸ்ய ஜ்ஞாநவைராக்³யஸம்பத்ஸம்ருத்³தி⁴ ஸ்ம்ருதிவ்யக்தம் ஸூசயந், ஸ்தோத்ரபாடா²ஸக்தாநாம் ப²லவிஶேஷம் ப்ரகடயதி ।

𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 । (𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇𑌃) 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌵𑌂 = 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍍𑌵𑌂, 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 [illegible] 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧[illegible]। 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑍇 "[illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] । [illegible]" 𑌇𑌤𑌿 [illegible] (𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌃) 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌃 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌃 [illegible] 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. [illegible] 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂, "𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 "𑌏𑌷 𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌃", "𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾", 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 । 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍, 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌹𑌮𑌿𑌮𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃, 𑌅𑌨𑍇𑌨 '𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑌵𑌾𑌣𑌿" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌕𑌦𑌮𑍍𑌬𑌕𑍇𑌨 "𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾, "𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌂 𑌜𑍈𑌮𑌿𑌨𑌿𑌃" 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 [illegible] 𑌤𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 "[illegible]

त्रृषुदेवासु ब्राह्मणासु सहस्रतासनासु । सर्वस्व-दातारान्तं विष्णोरेव यजति ते" इति. क्षमायां वाचे-र्व्यन्वृत्तान्याहि "अव्याकृताव्याकृतवानसिक्थं नानाविधप्राणिवयाविवर्तम् । शंसन्ति तेषां पर-मं वृत्तिष्वं वाक्श्रवः स्वां स्वर्गवज्रवाचः" इति. यथा, हरवत्संक्षिप्णानकया सप्रार्थसहरप्रार्थयो-रमहेशावतारान् सर्वशिक्षं संग्रहेतराम्. तथैव प्रार्थनाशतप्रायाय्वादाः "योऽयं यत्स्वस्तिष्ठं सनन्दिवर्यशिप्तोयेन यथैव यस्माद्भवत्प्रहर श्रीविद्वयतिहजनं यत्पतेत्रिसङ्गः । प्रायोदेवस्व-क्षं हरिप्रार्थहिदा कृताशोऽहवाहस्वाहायः स्वात्म-हस्वविशतः शक्निबुद्धसबुद्धतान्तः" इति निवि-ष्टं निरवद्यम् ॥

सात्त्विकात्त्विकवेदान्तदक्षिणात्ति दक्षिणे ।
कयाकीरराजशेखरेरवृत्तवृत्तप्रार्थनाष्टकम् ॥

इति श्रीहारभरजकर्दमतिलकेन महेश्वरेण, नावलाकं
श्रीमदेवाङ्गनाराजसंयुतिसार्वभौम
कारुण्यकटाक्षलवावलम्बितस्तायकेन तेत्त्वमेन
श्रीराजशेखरावभारायेण
विरचिता
प्रार्थनाष्टकवृत्त्वा
संपूर्णा ॥

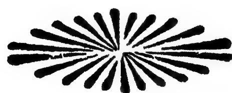

அ--கை. இக்கவி வழிபடுக்கடவுள் வணக்கமாகவும் அக்கடவுளின் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டும் இந்நூலியற்றியதாக வருளிச்செய்கிருர் "விவிித" என்பதால்.

பதம்	உரை
விவித ஸிஜஃ	பலவகைப்பட்ட ஸித்தியைக்கொடுக்கக்கூடியதும்
ஸொரமம்	அவ்விதமான
ஹரஸஹஶஙகஃ	கருடதண்டகமானது
ஹரஸஹஜஸெதாஷாய	பகவானது திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின் பொருட்டு
வெஙகடெஶவிபஸ்ரீதாிதஃ	வேங்கடேசரென்னும் வித்வானல் சொல்லப்பட்டது.

தாத்பரியம். பலவகை ஸித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியதான இந்த கருடதண்டகமானது வேங்கடேசரென்னுமடியனல் கருடத்வஜரான பகவானுடைய திருவுள்ளமகிழ்ச்சியின்பொருட்டு சொல்லப்பட்டது.

கருடன்மேற்றண்டகத்தைக்காசினியோர்காணத்
திருவருளாற்றென்மொழியிற் செப்பினன்—விரும்பிப்
புவிமீதிலாச்சான் புகழ்வம்சப்பேற்றுன்
கவிராஜ கோபாலன்காண்.

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதாகிகஸிஹாய கலஸாணஹணஶாலிநெ ।
ஸ்ரீமதெவெஙகடெஶாய வெதாநதஹரவெநமஃ ॥

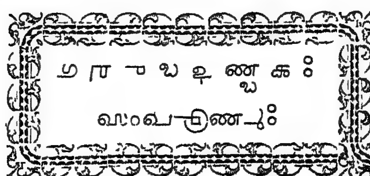

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீ ஹயவத³நபரப்³ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶக⁴ண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்க³ராஜ
தி³வ்யாஜ்ஞாப்ரத³த்தவேதா³ந்தாசார்யபத³வீகை: கவிதார்கிக
கேஸரிபி⁴: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:
ஶ்ரீமந்நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகை:
அநுக்³ருஹீதம்

* ஶ்ரீ ஸு த³ ர் ஶ நா ஷ் ட கம் * ॥

தாவகம் ஶ்ரீவேதா³ந்தராமாநுஜ ஸம்யமிஸார்வபௌ⁴ம
காருண்யகடாக்ஷஸம்வர்தி⁴தஸத்தாகேந
தேந மஹாராஜஶ்ரீ ராஜகோ³பாலாசார்யேண
விரசிதயா வ்யாக்²யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோ³பாலதா³ஸாசார்யேண விரசிதேந
த்³ராவிட³வ்யாக்²யாதாத்பர்யேண ஸஹிதம்

தே³ஶிகஸூக்தி ஸ்வாத்⁴யாயிவித்³வஜ்ஜநஸேவாப்ரத்யக்ஷேண
தி. வ. ஶ. நா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண
ஸம்ஶோதி⁴தம்.

ரா. ஶ்ரீநிவாஸராஜாசார்யஸ்ய
“ஶ்ரீ கோ³பாலவிலாஸமுத்³ராக்ஷரஶாலாயாம்”
முத்³ரிதம் ஸம்ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருது வருஷம் தை மீ
1912 வருஷம் பிப்ரவரி மீ

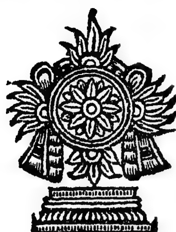

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕𑌕𑍇𑌸𑌰𑍀 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃 ॥

𑌮𑍂𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌭𑌟𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣 । 𑌵𑌰𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌭𑍂𑌷𑌣
𑌜𑌨𑌿𑌭𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌤𑌾𑌰𑌣 । 𑌜𑌗𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑌣 ।
𑌨𑌿𑌖𑌿𑌲𑌦𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨 । 𑌨𑌿𑌗𑌮𑌸𑌦𑍍𑌧𑌰𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 ।
𑌜𑌯𑌜𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 । 𑌜𑌯𑌜𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌵𑌯𑍂𑌰𑌾𑌯𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌤𑌾𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌦𑌨𑌾𑌬𑍍𑌜𑌮𑍍 । 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌣𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 । 𑌅𑌨𑍇𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍁𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌬𑌾𑌰𑌸𑌿𑌯𑌿𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍍𑌰𑌃 । 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌹𑌿𑌰𑌨𑌿𑌹𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌹𑍇𑌤𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍇𑌣𑍀𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌶𑌤𑌗𑌣𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ॥ 𑌵𑍃𑌷𑌗𑌿𑌰𑌿𑌵

[illegible]

[illegible] (पदच्छेदः) [illegible] राजिः, [illegible] वराणां = श्रेष्ठानां, गणानां = ज्ञानानां, [illegible] भूषणं, [illegible] उत्तारण! [illegible]

ராயணாத்ரும் நியோஜநேநஸஹவர்த்ய வ்யாபாராத் விஹாராத்” இ-
த்யபியுக்தோக்தே:. (நிகிலதோஷக்ஷகண்டந) நிகிலாநாம் தோ-
ஷக்ஷணாம் = தோஷிதாநாம், யதா, தோஷக்ஷகாரிணாம், அதவா
நிகிலாநாம் = ஸர்வேஷாம் வாதிநாம், தோஷக்ஷணாம் = தோஷி-
தாநாம், கண்டந = ஹிம்ஸக! (நிரவத்யவித்யாபண்டித) நிரவத்ய
வேதஸ்ய, ஸம்பந்தி:, ஸத்யஸ்ய = ச்ரேஷ்டஸ்ய, வ-
ண்டித = வ்யாஸபண்டித! (ஸ்ரீ ஸுபாஷிதநீவீ) ஸர்வம்ஸஹாதே ஹேஸு-
பண்டித! [கும்] (ஜயஜய) ஸவேதாந்தவேதாந்த வாதவேத்ய
யத்:. வாக்யார்த்தாஸ: க்ஷிதிதலமிதாம்ப்ரேஷ்யதயதி. அத்ர வ-
யத: பவஸாதபாதநாய பதந்பவதி நிராகரிஷ்ணுகம்
தத்வமநோஜ்ஞாந பவேதஸ்வாதி நிகில கல்யாணகுணா
கரம் ஸம்ஸார ஸாகரோத்தாரகம் ஸகலஜகதேககம்
தோஷக்ஷபநாயபவேத்ய ஸத்யவ வதயகம்ம கவேணா
பிஹிதம். அநந்தவ்யாஸப்ரபந்தாதார:. “ வணாஸார்த்தந
வ ா ஸ”இதி லக்ஷணாத். க்ஷீராப்த்யாதார:. “ க்ஷீரநீரத
விவேகேதவஸ்தந ப்ரபோஸம்”” இதி லக்ஷணாத். இதஸ்மோ
காவல் நாகம் க்ஷோதகாவ்ருதி லக்ஷம் பக்ருதே; அஷ்டவாக்ய
வ்ருத்தஸ்வவத்த்யதி கேசித். அநேந்த்ர ஹோமாவலீலக்ஷண
வளக்ஷ்ம்யாஹாஸ் நியதகணவிசேஷவிசிஷ்ட வ்ருத்தாவ்
வகாவ்ய ந ஹோமாவலீ, அவிகா சதுஷ்காகவயம் வஷ்டாவிம்
வம்சகாவ்ருவேவ. ஏவதேஷாம் வதாப்ரஸாரிம்சதியக பரிகா
வஸ்ரத விஷயிஸமவேதரா லக்ஷலம்வ்யாகவ வருத்தவாரி
திதே (268144) ப்ரதாம் ஸது ஸவ்ததஸஹஸ்ராயிக
லக்ஷகவம் வருத்தம். (217000) விரஹ்யஸ்த நகணகணஹமணா
த்தகதி வ ாஹா:॥ ॥க॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ।
ஸ்ரீ நிவாஸமுநீசாந ஸ்வப்தேசிகாய நம ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்த்ரபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலுதிக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்கமென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோலி, அந்த பரவாதிவிஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையினால் பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதரும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ரஸாதப்ரவணருமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஜயித்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‹‹எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை›› என்று ஒரு பாசுரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு மருளிச்செய்து, முடிவில் அப்படி ஜயமளித்தவருடைய குணங்களிலீடுபட்டு ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்க்ரஹமாக ‹‹திகிரிமழு›› வென்கிற பாட்டையு மருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஷோடசாயுதஸ்தோத்திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள். அவற்றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்குமித்துதி. ‹‹எண்டள›› வென்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங்களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்லோகங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்.

(அவதாரிகை) அதில், முதலில் ‹‹வண்பணில›› மென்றெடுத்தசங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். ‹‹ப்ரதிபடச்ரேணிபீஷண›› என்கிற முதல்ச்லோகத்தாலே. எல்லாம் சக்கராயுதத்தின்காரியமாயினும சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸூசிப்பிக்கப்படும்

பதம்.	உரை.
{ வ திஹ / ஶ்ரேணி / பீஷண!	எதிரிகளுடைய / கூட்டத்துக்கு / பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாதத்தை யுடையவரென்றபடி]
{ ஸாரகுணஸ்தோம / பூஷண!	நற்குணகணங்களை / அணியாகவுடையவரே!
ஜநிபயஸ்தாந	பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான
{ தாரண / ஜகதவஸ்தாநகாரண!	ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே! / உலகத்தின்ஸ்திக்கு காரணமானவரே!
{ நிகிலது ஷ்க்ருத / ஶமந!	ஸர்வபாபங்களையும் / போக்கடிக்குமவரே!
{ நிகமஸதர்த / தமந!	மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம் / காட்டுமவரே!
{ ஜயஶ்ரீ / ஸுதர்ஶந!	ஜயலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு சோபநத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்த்ரசாஸ்த்ர ஸித்தாந்தத்தை யுடையவரே!
ஜயஶ்ரீஸுதர்ஶந!	விஜயலட்சுமியினுடைய பார்வைக்கிலக்கானவரே!
[ஹேஸுதர்ஶந!	ஏ திருவாழியிறையவனே!]
ஜயஜய	ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க. பலமுறை கூறலவாவினல்.)

கருத்து. “யஸ்ய நாதேந தைத்யாநாம், ஸவோஷா யாதுராணாம்” என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்தத்தையுடையவரும், “கல்யாணகுணாகரஸ்ஸ” என்றபடி நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், “தேஷாமஹம் ஸமுத்தர்தா” என்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், “ஸ்தாயீ நதிவிதேஷதா வேதநஸ்யாபவஸ்தி வ்ருத்திஹேது:” என்

றபடி ஜகத்தினுடைய ஸத்தைமுதலியவைகளுக்குக் காரணமானவரும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றபடியே வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், "ஶுத்தஜ்ஞாநப்ரதம் ப்ரபும்" என்றபடியே ஆச்ரிதர்களுக்கு ஜ்ஞாநப்ரதரும், அடியாருக்கு ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்திரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும், விஜயலக்ஷ்மீயின் கடாக்ஷத்துக் கிலக்கானவருமான திருவாழியாழ்வாரை ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பாவாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி॥ ॥௧॥

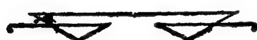

௨-ஏ ॥ ஶுபஜகத்ரூபமண்டந । ஸுரஜநத்ராஸகண்டந ।
ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித । ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித ।
ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித । பஜதஹிர்புத்ந்யலக்ஷித ।
ஜய ஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜய ஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந ॥ ॥௨॥

வ்யா ॥ ஏவம் தஸ்ய ப்ராதிகூல்யநிரஸநாகாரகமுக்த்வா ஶ்ருதி வாக்யார்தாதி ப்ரதிபாத்யத்வமாஹ । ஶுபேதி । (ஶுபஜகத்ரூபமண்டந) ஶுபஸ்ய = ஶுபகரஸ்ய, ஜகத்ரூபஸ்ய = ஜகதாகாரஸ்ய, நிகிலசராசரஶரீரகஸ்ய நாராயணஸ்யேத்யர்த:. மண்டந = அலங்கரணஹேதோ! (ஸுரஜநத்ராஸகண்டந) ஸுரஜநாநாம் = தேவஜநாநாம், த்ராஸஸ்ய = பயஸ்ய, கண்டந = விநாஶந! (ஶதமகப்ரஹ்மவந்தித) ஶதமக: = இந்த்ர:, ப்ரஹ்மா = சதுர்முக:, தாப்யாம் வந்தித = நமஸ்க்ருத! (ஶதபதப்ரஹ்மநந்தித) ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதபதப்ராஹ்மணரூபவேதீயம், யத்வா, ஶதபதப்ரஹ்ம = ஶதஶாகவேத:, ஸர்வவேத இத்யர்த:. தேந நந்தித = ப்ரஹர்ஷித! தஸ்ய ப்ரதிபாத்ய இத்யர்த:. ததா ச ஶ்ருதி: "ஸவித்ரம் தேவித தஜிதி, உபேந்த்ரேஜதி, ஸவித்ரேதிக்ருத்ரை: ஸஹஸ்ரைர்ஸஹஸ்ராரை:" இத்யாதி:. (ப்ரதிதவித்வத்ஸபக்ஷித) ப்ரதித: =

ப்ரஸித்தை:, வித்வத்பி:= விசேஷவித்பி:, ஸபக்ஷித= ஸ்வீக்ருத! (ஹ்ருதய ஸஹிதஸிப்ரக்ஷித) ஹஜந= உபாஸீநேந, ஸஹிதபுத்நேந= தத்வநிஷ்ணாதே, ரணே தர்ப்ப: ஸக்ஷித= ஸ்வீக்ருத! ஸாதஷட்க தேதர்ப்ப: ஜயததிவ. ‖ ‖௨‖

(அ—கை) "திகிரி" யென்றெடுத்த சக்கராயுதத்தை யருளிச்செய்கிறார். "ஸூர" என்பதால்.

பதம்.	உரை.
ஸூர	சுபாச்ரயமான
ஜகத்ரூப	விராட்ரூபத்துக்கு
பூஷண	அலங்காரமானவரே!
ஸுரஜந	தேவஜநங்களுக்கு
த்ராஸ	[அஸுரஜநங்களா லுண்டான] பயத்தை
வண்டந	நீக்குமவரே!
ஸதமக	இந்த்ரனென்ன
ப்ரஹ்ம	பிரமனென்ன
வந்தித	[இவர்களாலே] ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
ஸதபத ப்ரஹ்ம நந்தித	சதோபநிஷத்துக்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரே!
ப்ரதித	ப்ரஸித்தர்களான
வித்வத்	வித்வான்களாலே
ஸபக்ஷித	தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
பஜத்	பக்திபண்ணுகின்ற
அஹிர்புத்ந்ய	அஹிர்புதந்யனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே
லக்ஷித	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. "ஆழியெழ, அணியத்திகிரி" என்றபடி விச்வரூபரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், "ஸுரவிஷாம்ப்ராணவிநாசி" என்றபடியே தேவர்குழாங்களைக்காக்குமவரும், இந்

த்ரன்முதலானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சமேதாபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆச்ரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்புத்ந்யனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்.

குறிப்பு, (𑌶𑍁𑌭𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌮𑌣𑍍𑌡𑌨) என்பதற்கு விராட்ருபத்துக்கு அநுகுண ஸந்நிவேசத்தோடே அலங்காரமானவரே யென்னவுமாம். (𑌶𑌤𑌮𑌖𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌰𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂. (𑌶𑌤𑌪𑌥𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤) சதபதப்ராம்ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்றுமொரு அர்த்தம். “𑌅𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃” என்கிற 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌤𑍈 கைக்கொண்டு “𑌭𑌜𑌦𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤” என்றார் ॥ ॥௨॥

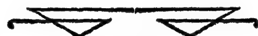

𑌩௩-॥ 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣 । 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌿𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣 ।
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌵𑍈𑌭𑌵 । 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑍈𑌭𑌵 ।
𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣 । 𑌹𑌰𑌪𑍁𑌰𑌪𑍍𑌲𑍋𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣 ।
𑌜𑌯𑌜𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 । 𑌜𑌯𑌜𑌯𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨॥ ॥௩॥

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌿𑌰𑍋𑌧𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌯𑌤𑌿 । 𑌨𑌿𑌜𑍇𑌤𑌿 । (𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣) 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦𑍇 = 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌯𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇, 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌾𑌃 = 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃, 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌸𑌮𑍂𑌹𑌾𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃. (𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌿𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣) 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌪𑌧𑌯𑌃 = 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌾𑌃, 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌸𑍍𑌫𑍀𑌤𑌾𑌃 = 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃, 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 = 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇𑌜𑍋𑌰𑍂𑌪𑌾𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃. “𑌤𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌷𑌡𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌣𑌤𑌷𑌾𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂; 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿. “𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑍋𑌹𑌿𑌂𑌸𑌨𑍀 𑌨𑌾𑌰𑌕𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌨𑌃” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌹𑌿𑌰𑍍𑌬𑍁𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃. 𑌸𑌾

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯𑌮𑍍. (𑌨𑌿𑌗𑌮𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌵𑍈𑌭𑌵) 𑌨𑌿𑌗𑌮𑍈𑌃 = 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌃, 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍂𑌢𑌮𑍍 = 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌤𑌮𑍍, 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 = 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 (𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌵𑍈𑌭𑌵) 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌰𑌂 = 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂, 𑌸𑌾𑌂𑌪𑌰𑌾𑌯𑍇 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌯𑌾𑌵𑌹𑌨𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑍇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃. 𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌸𑍍𑌯 = 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯, 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃. 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾, 𑌨𑌿𑌜𑌂 = 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂, “𑌨𑌿𑌜𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃” 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌃. 𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌯𑍋𑌃 = 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯 𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌰𑍂𑌪𑌯𑍋𑌃, 𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂𑌯𑌸𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿, 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌵𑍍𑌯𑍂𑌹𑌭𑍇𑌦𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂. (𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣) 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌯𑌸𑍍𑌯 = 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯, 𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌿𑌦𑌾𑌰𑌣 = 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌖𑌣𑍍𑌡𑌨 (𑌹𑌰𑌪𑍁𑌰𑌪𑍍𑌲𑍋𑌷𑌕𑌾𑌰𑌣) 𑌹𑌰𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯 = 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃, 𑌪𑍍𑌲𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 = 𑌦𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯, 𑌕𑌾𑌰𑌣 = 𑌹𑍇𑌤𑍁𑌭𑍂𑌤! 𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌣𑍀 𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇:— 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌿𑌭𑌵𑌭𑍂𑌭𑌾𑌰𑌨𑌿𑌰𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌯𑌦𑍁𑌵𑌂𑌶𑍇 𑌅𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 “𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌹𑌮𑍍” 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌦𑌿𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌕𑌂 𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌗𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌪𑌤𑍇𑌶𑍍𑌶𑌿𑌰𑌃 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑍍𑌗𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌬𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌪𑌾𑌤𑌯𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑌿𑌣𑍋𑌤𑍍, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑌮𑍁𑌦𑌸𑍃𑌜𑌤𑍍, 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑌜𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌤𑍋𑌰𑌣𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌮𑌧𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌦𑌿𑌤𑌿. “𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌶𑍀𑌪𑌶𑌿𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌷𑌾𑌯𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌮𑌹𑌸𑌾𑌮𑌹𑌯𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚. 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 𑌜𑌯𑌜𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵. ||௫||

(அ—கை) "வளைவில்" என்றெடுத்த சார்ங்காயுதத்தை யருளிச்செய்கிறார் "𑌨𑌿𑌜𑌪𑌦" என்பதால்.

பதம்	உரை
நிஜ	தன்னுடைய
வஸதி	ஸ்தாநங்களுடைய
ப்ரீத	[அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
ஸஜ்	க்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிகளுடைய]
ஜந!	ஸமூஹத்தையுடையவரே!
நிருபதிவிகஸித	இயல்பாய்வ்ருத்தியையடைந்த
ஷட்குண!	க்ஞாநம்முதலான ஆறுகுணங்களாலே பூர்ணமானவரே!
நிகம	வேதங்களால்
நிவஹாநுகீதமஹிம!	நிர்வஹிக்கப்பட்டவைபவமுடையவரே!
நிஜபர	நித்யங்களான பரம்முதலான ரூபங்களுடைய
வ்யூஹமஹிம!	மஹிமையையுடையவரே!
ஹரிஹயவைரி	இந்த்ரசத்ருக்களை
விதாரண!	விதாரணம்பண்ணுமவரே!
ஹரபுர	சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
ப்லோஷகாரண!	தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்திஞல் ப்ரீதர்களான நல்லோர்களை யுடையவரும், க்ஞாநம்முதலிய ஆறுகுணங்களையுடையவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையையுடையவரும், நித்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும், இந்த்ரசத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹநத்துக்கு சாரூபமாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௩॥

குறிப்பு. (நிஜவஸதிப்ரீதஸஜ்ஜந) தன்பதவிகளினிலாபத்திஞல் ப்ரீதர்களான "ஸஜ்ஜநம்" என்கிறபடியே தக்ஷஜ்ஞாநவான்களானபரசுராமர் முதலானவர்களுடைய ஸமூஹத்தை யுடையவரேயென்றபடி. "ராமோராமஶ்ச, ககுபஸ்தோமஹஸ்தாரம்" இத்யாதி வசனங்களால் வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது. இந்த ஸம்ப்ரதாயாதி

களுக்கு உபலக்ஷணம். அன்றிக்கே; "ஸ்வாஷ்டாத்ய நப ஸ்ரிதவைஷ்ணவகவிவாஹ்மம், விஸ்வமேமு" இத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வீயமான நக்ஷத்ரவ்யவஹாரமான கொடிணாஹர்ஷஹஸுதர்சநத்தாலே ஸேவிதங்கனான நக்ஷத்ர ஜாலங்களையுடையவர். அல்லது, தன் திருவடிஸம்பந்தியால்ஸேவிதர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல், "நிராமய" என்கிறபதத்தால் ஆஸ்ரிதர்திறத்தில் ஷாட்குண்யங்களையும் ஆவிஷ்கரித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. "நிஜவபு" என்கிறபதத்தில் பரவ்யூஹங்களையெடுத்தது விபவஹார்த்தாவதாரங்களுக்கு உபலக்ஷணம். இது அவதாரரஹஸ்யத்தைச் சொல்லிற்று. "ஹரிஹயவெவஷி" என்பதால் ராவணாதிகளைச்சொன்னபடி. இங்கு "நாமாநாமோபேதம் — கொடிணவணாரவ:, ஸகலம்ஸகலம்" இத்யாதிகள் அநுஸந்தேயங்கள். (ஹாரவாரவெஷாஷகாரண) ஹாரனுல்செய்யப்பட்ட பதர்வார நிரஸநத்துக்கு ஸாரதியாய்நின்றவரென்னவுமாம் ॥ ॥க॥

உ॥ ஸுரநதிஜாலவிஹார । விஷ்வசராதலவ்யஹார ।
வரிமதவதீவிதஹ । வடராவஹைஷர்ண்ய ।
வஹராணஹாஉரணித । வரிஜநதாரணவணித ।
ஜயஜயஸ்ரீஸுதர்ஶந । ஜயஜயஸ்ரீஸுதர்ஶந ॥ ॥உ॥

வ்யா ॥ ஸனவஹோரஹாதநிவண்டயிகா யொமிஷிரவ்யிஹநீய திவ்யவிமஹாதிவெஶிஷ்ட்யோஹ । ஸுடேதி । (ஸுரநதிஜாலவிஹார) ஸுராநாம் = வ்காஸோநாநாம், நதிநாம் விசந்தாம், ஜாலக = வடலக, விஹார = விஶஜுவண! (வ்யசாதரஜாலவம்ஜர) வ்யசாதர: = சதிஸயெநவ்யசை:, ஜாலு: = ஸிவெவ, "ஜாலகீவாவி" தமோர:. வனுராம் = வசயாநமஹம், யஸ்யஸ்ய உபேஸி:, ஜாலாய வ்யதிர்ணிதிஹாவ:. (வரிமதவதீவிதஹ) வரிமத: = சயிமத:, வதீ: = வராதந:, விமஹா: = தெஹா: யஸ்யஸ்ய உபேஸி:. "ஐஹ்மாமஹிதாஹிமதொராதெஹ" இத்யுக்தொரிதிஹாவ:.

(படுதரப்ரஜ்ஞாதுர்க்ரஹ) படுதரப்ரஜ்ஞை: = அதிஸூக்ஷ்மதிபிரபி, துர்க்ரஹ = துர்ஜ்ஞேய! (ப்ரஹரணக்ராமமண்டித) ப்ரஹரணாநாம் ஆயுதாநாம், க்ராமேண = ஸமூஹேந, மண்டித = அலங்க்ருத! (பரிஜநத்ராணபண்டித) பரிஜநாநாம் = ஆஸ்ரிதஜநாநாம், த்ராணே = ரக்ஷணே, பண்டித = நிபுண! ஶேஷம் ஜயஜயேதி பூர்வவத் ॥ ॥௪॥

(அ—கை) "வளைவாய்முசல" மென்ற உலக்கையாகிற ஆயுதகார்யங்களை யருளிச்செய்கிறார். "ஸ்புட" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்புடதடிஜ்ஜால பிஞ்ஜர!	நிலைநின்ற மின்னின்கூட்டம்போலே பொன்மயமான ரூபமுடையவரே!
ப்ருதுதர ஜ்வாலாபஞ்ஜர!	மிகவும்பெரியதான அக்நிஜ்வாலாமயமான கூட்டையுடையவரே!
பரிகத ப்ரத்நவிக்ரஹ!	யந்த்ரத்தில் சுற்றும் நிறைந்த வாஸுதேவர் முதலிய ச்ரேஷ்டரூபங்களை யுடையவரே!
படுதரப்ரஜ்ஞா துர்க்ரஹ!	மிகவுங்கற்றுணர்ந்தவர்களாலும் அறியவொண்ணாத பெருமையை யுடையவரே!
ப்ரஹரணக்ராம மண்டித!	ஆயுதக்கூட்டங்களாலே யந்த்ராவரணங்களை யுடையவரே!
பரிஜநத்ராண பண்டித!	ஆச்ரிதபரிபாலனத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. நிலைமின்போன்ற பொன்நிறமுடையவரும், ஸஹஸ்ரஜ்வாலாமயமான யந்த்ரஸந்நிஹிதரும், வேண்டுமுருவங்கள் கொள்பவரும், அடியடையாதாருடைய சிறந்தபுத்தியாலு மறியமுடியாத பெருமையுடையவரும், அடியாருக்காக புறப்படும்போது நா

நாவியங்களாயு முருக்கொண்ட ஆயுதங்களால் சூழப்பட்ட அழகுபொருந்தியவரும், அடியாரைக் காப்பதில் ஸாவதாநத்தை யுடையவருமான நீர் ஜயித்தருள்க ॥ ॥௪॥

௫. ஹுதவஹநேத்ர த்ரயீமய । ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய ।
நிரவதிஸ்வாது சிந்மய । நிகிலஶக்தே ஜகந்மய ।
அமிதவிஶ்வக்ரியாமய । ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய ।
ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந । ஜயஜய ஶ்ரீ ஸுதர்ஶந ॥௫॥

வ்யா ॥ அதஸ்ஸ்வ ஸ்வநாத்மகத்வமாஹ । ஹுதவேதி । (ஹுதவஹநேத்ர) ஹுதவஹநாநாம் = ஜ்வாலாநாம், நேத்ர = வக்ஷ்யமாண! "வக்ஷ்யமாணோபநதேத்யாநாதி" இதி ஶ்ருதே:. "வனஸம் ஜ்வாலஸ்ய வக்ஷ்ய" இதி யாதவ:. (த்ரயீமய) ஶீக்ஷாமயஜரூப! தஸ்ய திவ்யாத்மகத்வாதிதிபாவ:. (ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய) ஸவநேஷு = யாகேஷு, யா தேஜஸ்த்ரயீ = காஹபத்யாஹவநீயதக்ஷிணாக்நிரூபதேஜஸ்த்ரயம், தந்மய! ஸ்வாத்மநோ, நிரவதிகவைபவ தேஜோநிதிகத்வாதிதிபாவ:. (நிரவதிஸ்வாது சிந்மய) நிரவதி: = நிஸ்ஸீம, ஸ்வாது: = போக்யா, யா, சித் = ஜ்ஞாநம், தந்மய = தத்ரூப! "ஜ்ஞாநவைபவம் ஸர்வம் ப்ரஹ்மண: பரமாத்மந: । ததாதர்ஶக இத்யாஹுர்மாயயாதத்த்வவேதிந:" இதி அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதாயாம். (நிகிலஶக்தே) நிகிலேஷு = ஸமஸ்தேஷு அஸ்த்ராதிஷு, ஶக்தி: = ஸாமர்த்யம் யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதி:. யத்வா, நிகிலா: = ஸமஸ்தா:, ஶக்தய: = ஶ்ரீவாணீவாக்யாத்யா நீரூபா: யஸ்ய, வாஸுதேவ ஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்தாத்மகஸ்ய ஷாட்குண்யஸ்ய ஸுதர்ஶநஸ்ய ஶ்ரீவாண்யாதி ஶக்த்யாயாத்வாதிதிபாவ:. (அமிதவிஶ்வக்ரியாமய) அமிதா: = அஸங்க்யாதா:, விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, யா: க்ரியா: = ஸ்ருஷ்ட்யாதிகாரிரூபா:, தந்மய! ஸ்வஸங்கல்பஸாராத்யாத்வாதிதிபாவ:. (ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய) ஶமித: = நாஶித:, விஷ்வக்பய:

ஸம்ஸார:, ஸ ஏவாமய: = ரோக: ப்ரஸ்ருதஸ்ய ஸம்பந்தி:. யதா ஶமிதாநி விஷ்வஞ்சி = ஸர்வதோவர்த்தீநி, பயாநி ஆமயாஶ்ச யஸ்ய ஸ:. ஹே ஸுதர்ஶந! ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥௫॥

(அ—கை) «திண்கயிறு» என்றெடுத்த பாஶுரார்த்தாபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார். «புவந» என்பதால்.

பதம்	உரை
புவநநேத்ர த்ரயீமய!	உலகங்களுக்குக் கண்போன்ற வேதஸ்வரூபரே!
ஸவநதேஜஸ்த்ரயீமய!	யாகங்களிலுள்ள மூவகையான அக்நிஸ்வரூபரே!
நிரவதிஸ்வாது சிந்மய!	அளவற்ற வாரமுதக்கடலும் க்ஞாநாத்மகமுமானஸ்வரூபத்தையுடையவரே!
நிகிலஶக்தே!	ஸர்வவிதமானஸாமர்த்தியமுடையவரே!
ஜகந்மய!	ஜகத்ரூபரே!
அமிதவிஶ்வ க்ரியாமய!	எண்ணிறந்த வுலகின்படைப்பா யானவரே!
ஶமித விஷ்வக்பயாமய!	(அடியாருக்கு) போக்கடிக்கப்பட்ட நாற்புறத்திலும் வருவதானபயமான வ்யாதியை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. மூவுலகங்களுக்கும் கண்போன்ற வேதஸ்வரூப முடையவரும், யாகங்களிற் சொல்லப்பட்ட காஹபத்யாஹவநீய தக்ஷிணாக்நியென்கிற அக்நித்ரயரூபரும், ஸத்யமாய் ஜ்ஞாநமாய் அநந்தமாய் ஆநந்தமாய் அமலமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்வரூபமுடையவரும, ஸர்வசக்தியும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டியும் பயவ்யாதிநிவாரகருமானவரே! ஜயித்தருள்க.

குறிப்பு, (புவநநேத்ர த்ரயீமய) நேத்ரமென்று பாஶுரமாய்யோகார்த்த பாஶுரார்த்தமென்றவுமாம். (ஶமிதவிஷ்வக்பயாமய)

பயத்தோடேகூடிய வ்யாதியைப்போக்குமவரே, அல்லது, பயத்திஞல்வரும் வ்யாதியை, அல்லது, பயத்தையும் வ்யாதியையு மென்னவுமாம். வ்யாதியென்பது—ஶாரீரமாநஸங்களான ஆதிவ்யாதிவ்யாதிகளை யென்றபடி॥ ॥௫॥

—❦✲❦—

உ-௬॥ உதிதஸூர்ய (வி) ரக்ஷித (ஸா) க்ஷமா। விதித ஸூர்ய ஷட்க்ஷமா। ஷடாநந்த ஸ்திதித। ஸகலதத்த்வ ஸ்திதித। விவிதஸத்வஸத்வ ஸத்வ। விதேய ஸத்வ ஸத்வ। ஜயஜய ஶ்ரீ ஸாஷ்டஶத। ஜயஜய ஶ்ரீ ஸாஷ்டஶத॥ ॥கூ॥

வ்யா॥ ஸகலஸ்வஸ்வரூபமவதாரோபா। உதிதேதி। (உதிதஸூர்யரக்ஷிதக்ஷமா) உதிதஸூர்யா= உதயமடைந்தஸூர்யனை, ரக்ஷிதக்ஷமா= நாஶிதநமஸ்கரோமஸ்து! ஸ்வாமித்வாதநாம் ஸகல ஶ்ரமோஷிதவிஶேஷஸ்வரூபாதேந நிரஸ்தநமஸ்ரமஹாமேதவ்யத்வ:. "உதிதஸூர்யத்விஷம்" இத்யாதி, உதிதஸம்பூர்ணம்= வ்யாப ஸஜ்ஜநஸம்பூர்ணம், ஸதாம் = பத்தீநாம், ஸக்ஷமா = ஶோக்ஷவநேதவ்யத்வ:. "ஸக்ஷமஸ்தோக்ஷவநீ" தத்ரோக்தி. "உதிதஸம்வித்த்வக்ஷமா" இத்யாதிவ்யாக்யாநேவாயத்வஸ்வஷ்ட: (விதிதஸூர்ய ஷட்க்ஷமா) விதிதா= ஸம்பாதிதா, ஸம்பத்= வைஶ்வர்யம் யேநஸ: விதிதஸம்பத், ஷட்வயவ: ஸக்ஷமா: ஷட்க்ஷமா:, ஶாகவாதிவ்யாதிஶ்வாநஞ்ஞவேத ஶேவீநஸமயதாரய:. "இதி ஶாக ரக்ஷ உதிதோதி ஸஜ்ஜந:" இதிவ்யாமாஸ்தோத்ரநாஸ. விதித ஸூர்ய ஷட்க்ஷமா: யஸ்யத்வஸ்ய ஸூர்யாவி: யதா, ஷட்ஸக்ஷமாணி யஸ்ய ஷட்க்ஷமா: உக்த:, விதிதஸூர்ய ஷட்க்ஷமா: யஸ்யதயாஹநதஜதி. (ஷடாநந்த ஸ்திதித) ஷடாநம்= ஷட்கோணம், யஸ் ஸகலம்= யந்த்ரம், தஸ்மிந் ஸ்திதித= ஸ்தித! (ஸகலதத்த்வ ஸ்திதித) ஸகலஶேஷ தத்வஶேஷ= ஸர்வஶேஷ, ஸ்திதித= ஸதயமாதிகேநாவஸ்தித! "யஸ் வ்யாதிவ்யாம் திஷ்டதி" தத்ராதி ஶ்ருதேத:. ஷடாநந்த மதஸ்யாவி ஸகலதத்வம

தத்வம் விஜ்ஞாய ஸ்திதாநாம் விரோதாபாஸ: ப்ரஹ்மஜ்ஞாநாம் மோக்ஷப்ரத:. (விவிதஸங்கல்ப கல்பக) விவிதாநாம் = நாநாவிதாநாம் ஸங்கல்பாநாம் = ஈப்ஸிதாநாம், கல்பக = கல்பவ்ருக்ஷ! ஸர்வாபீஷ்ட காங்க்ஷிதார்த்தப்ரத இத்யர்த்த:. (விபுதஸங்கல்ப கல்பக) விபுதாநாம் = ஸுராணாம், ஸங்கல்பஸ்ய = இச்சாவிஶேஷஸ்ய, கல்பக = உத்பாதக! ஹே ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய ஜயேத்யாதி பூர்வவத் ॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த ஆயுதகாரியத்தை யருளிச்செய்கிறார் "மஹித" என்பதால்.

பதம்	உரை
மஹித	ப்ரஸித்தமான
ஸம்வித்	க்ஞானத்தையுடைய
ஸதக்ஷர!	ப்ரம்ஹக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷப்ரதரே!
விஹித	உபாஸகர்களுக்கு
ஸம்பத்	ஸகலஸம்பத்ப்ரதமான
ஷடக்ஷர!	ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
ஷடர சக்ரப்ரதிஷ்டித!	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில் நிலைநின்றவரே!
ஸகலதத்வ ப்ரதிஷ்டித!	ஸர்வதத்வங்களிலும் ஸாந்நித்தியஞ்செய்பவரே!
விவிதஸங்கல்ப கல்பக!	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைச் செய்பவரே!
விபுதஸங்கல்ப கல்பக!	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுக் கைக்கு கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும வரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான ஷடக்ஷரமென்கிற மந்த்ரத்தை யுடையவரும், ஷட்கோணசக்ரவஸிதரும், தத்வாக்ஷரங்களுள் ஸாந்நித்யஞ்செய்பவரும், நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலையளிக்குமதில் கற்பகதருப்போன்றவருமான நீர் ஜயித்தருளவேணும்.

(குறிப்பு) "விஹிதஸம்ப்ரத்ஷடக்ஷர" என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும் ஸகலாபீஷ்ட ப்ரதாயகமென்றும் அர்த்தஞ் சொல்லலாம். "விபு³த⁴" என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம். ॥சு॥

மூ॥ ப்ரதிமுகா²லீட⁴ப³ந்து⁴ர । ப்ருது²மஹாஹேதித³ந்துர ।
விகடமாயாப³ஹிஷ்க்ருத । விவித⁴மாலாபரிஷ்க்ருத ।
ஸ்தி²ரமஹாயந்த்ரதந்த்ரித । த்³ருட⁴த³யாதந்த்ரயந்த்ரித ।
ஜயஜயஶ்ரீஸுத³ர்ஶந । ஜயஜயஶ்ரீஸுத³ர்ஶந ॥ ॥எ॥

வ்யா ॥ அத²ஸ்ய நிரதிஶயகாருண்யாகாரத்வமாஹ । ப்ரதீதி । (ப்ரதிமுகா²லீட⁴ப³ந்து⁴ர) ப்ரதிமுகா²லீடே⁴ந = ப்ராதஃ ப்ரத்யக்ஷவாமபாதே³ந ஸ்தி²திவிஶேஷேண, "ஊர்த்⁴வஜாநு ததா²லீட⁴: । த³க்ஷிணே வாமகோணஸ்து ப்ரத்யாலீட⁴ம் விபர்யயே" இதி லக்ஷணாத். ப³ந்து⁴ர = ரம்யஶ்ச ஶோபி⁴தே த்யர்த²:. யதா², ப³ந்து⁴ர = ரம்ய! "ப³ந்து⁴ரப³ந்து⁴ரௌ ரம்யே ஸம்நதப³ந்து⁴ரௌ" இதி நிக⁴ண்டு:. "ஊர்த்⁴வஜாநு விஶேஷ ஶோபி⁴தே" தி ஸமாஸம் ஶோகே²:. (ப்ருது²மஹாஹேதித³ந்துர) ப்ருது²பி⁴:, மஹத்³பி⁴:, ஹேதிபி⁴: = ஆயுதை⁴:, த³ந்துர = வ்யாப்த! (விகடமாயா ப³ஹிஷ்க்ருத) விகடயா = விஶாலயா, மாயயா = ஸஹ ஜந, ப³ஹிஷ்க்ருத = அபாக்ருத! (விவித⁴மாலா பரிஷ்க்ருத) விவிதா⁴பி⁴ர்மாலாபி⁴: = அஜ்ஞாநாந்யதா²ஜ்ஞாந விபரீதஜ்ஞாநாதி³பி⁴:, "மாயாஸ்த்ராதி³ப³ஹிர்ப⁴வேத்" இதி ஶ்ருதே:. பரிஷ்க்ருத! தத்³த்³வேஷ்ட்ருத்வமித்யர்த²:. அத²வா; பரிஷ்க்ருதவிவிதா⁴ஸ்த்ராதி³ மாலயேத்யர்த²:. ஆஹிதாக்³ந்யாதி³த்வாத் பரநிபாத:. (ஸ்தி²ரமஹாயந்த்ரதந்த்ரித) ஸ்தி²ரே மஹாயந்த்ரே = ஸ்தி²ரமஹாயந்த்ரே, தந்த்ரித = ப்ரதிஷ்டி²த! (த்³ருட⁴த³யாதந்த்ரயந்த்ரித) த்³ரு

ஶா= கவிவாஜ்ரா, ஓயா= க ்ருெவெவ, யஞ்ஜ்ரம், தெநயஷ்ரித= வஶீக ்ருத! ஹெஸ-ஷஶ-ந ஜயஜயெத ்ராவிவ-ஙிவவக. ||எ||

(அ—கை) ‟சீர்த்திகழுங்கதை" என்றமஹாகாயஷ் மருளிச்செய்கிறார் ‟வ ்ரதிஉவ" என்பதால்.

பதம்	உரை
வ ்ரதிஉவாஜீஸ பாஸா!	ஒருகால்முன்னுமொருகால் பின்னுமாகப்பாசசலாய் நிற்கும்நிலையினால்மநோக்ஞமானவரே!
வ ்ருஷ ஊஹா ஹெதிஷஞா!	பெரியதும் கனம்பொருந்தியதுமான ஆயுதக்கூட்டங்களால்நெருக்கமாகச் சூழ்ந்தவரே!
விகடாஊஊ வரிஷ்க்ருத!	சிறியதும்பெரியதுமானகண்டாமாலைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவரே!
விவிய்ஊயா பஹிஷ்க்ருத!	நாநாவிதங்களானஅஸுரர்மாயைகளால்தள்ளப்பட்டவரே!
ஷீரஊஹாயஞ யஷ்ரித!	சாச்வதமாயும்பெரியதாயுமானஷட்கோணயந்திரங்களிலே கட்டப்பட்டவரே!
ஓ ்ருஷயா யஞ்ஜ்ரயஷ்ரித!	சலிக்கப்படாத தயையாகிற யந்திரத்தில் கட்டப்பட்டவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஶிலாஊயங்களான ஊஹாயஞ்ஜ்ரங்களிலே வ ்ராஜ்ரீஷநிலையாய் நின்றவரும், ஸவஷ்ரயாய வரிவணவரும், வ ்ரக ்ருதி ஊஹத்கஹாத்கமான ஜமத்தை மாலையாகத் தரித்தவரும், மாயையை விலக்குபவரும், ஊஹாயஞ்ஜ்ரஷித்தரும், ஹக்ஷஸஹருமான நீர்ஜயித்தருள்க. ||எ||

(குறிப்பு) (விகடாஊஊவரிஷ்க்ருத) ‟அகிலவுலகுகள்கண்டையாயோரலங்கலில்" என்கிறபடியே ஊஹத்கவம் முதலாக வுலகங்களையும் கண்டாமாலையாய் தரித்தவரென்றபடி.. (ஷீரஊஹாயஞ்ஜ்ரயஷ்ரித) ஶிலாதலங்களில் ஷிரமாக எழுத்துவெட்டி ஷ்யாவித

மானஷட்கோணாதி பெரிய யஜ்ஞங்களிற் கட்டப்பட்டவரே யென்ற படி. (த்ரயீமயாயஜ்ஞமூர்த்தி) வரதயாஜ என்றபடி. ஸ்ரீ தர்விரும்பி ஸாதிக்கிற யஜ்ஞங்களில் தயாவரவஸராய் நிற்குமவரென்றதாயிற்று ॥ ॥எ॥

உ-ரு ॥ தாநவஜவிஸ்தாரகர்த்ரே । தாநவஜவித்ராவிகர்த்ரே ।
ஜநிதஜிஸ்ராவிகர்த்ரே । ஜகதவித்ராநிகர்த்ரே ।
சரணத்ருஷ்டஸ்வஸ்திகாய । ஸரணஜாஷ்டஜைத்ரிகாய ।
ஜயஜயஸ்ரீஸப்தஸப்தே । ஜயஜயஸ்ரீஸப்தஸப்தே ॥ ॥அ॥

வ்யா ॥ தஸ்ய ஸாம்ஸாரிக ஸகலதுர்வ நிவர்த்தகத்வமாஹ । தாநவேதி । (தாநவஜவிஸ்தாரகர்த்ரே.) தாநவஜாநாம் = தாநவாநாம், விஸ்தாரஸ்ய = வ்யாபாரஸ்ய, கர்த்ரே = சேதநே! தஸ்மை நம இத்யாஹ । தாநவஜவிசேதி । (தாநவஜவித்ராவிகர்த்ரே) தாநவஜவித்ராயா: = மாயாயா:, விகர்த்ரே = விசேஷேண சேதக! (ஜநிதஜிஸ்ராவிகர்த்ரே) ஜநி: = உத்பத்தி:, ஸம்ஸார இதி யாவத், சைவதஜிஸா = தாபஸ்ராதி:, தஸ்யா:விகர்த்ரே = நிவாரக! ஸம்ஸாரநாஸகே த்யர்த்த:. தஸ்மை நம இத்யாஹ । ஜகதேதி । (ஜகதவித்ராநிகர்த்ரே) ஜகதாம் அவித்ராயா: = அஜ்ஞாநஸ்ய, நிகர்த்ரே = நிஸ்ஸேஷநாஸக! (சரணத்ருஷ்டஸ்வஸ்திகாய) சரணே = பதே, த்ருஷ்ட: ஸ்வஸ்திக: = ஸ்வஸ்திகரேகா:, யஸ்ய தஸ்மை தஸ்மை. (ஸரணஜாஷ்டஜைத்ரிகாய) ஸரணேஷு = யாசேஷு, ஜாஷ்ட: = ஸ்ரீதக:, ஜைத்ரிக: = ஜைத்ரிகஹஸ்த:, யேந தஸ்மை தஸ்மை. ஹே ஸப்தஸப்தே ஜயஜயேதி பூர்வவதர்த்த: ॥ ॥அ॥

(அ—கை) "செங்கமல" மென்றெடுத்தசுரர்ணார்விந்தர்ரு வாயாயாயடுத்தை யருளிச்செய்கிறார். "தாநவ" என்பதால்

பதம்	உரை
தாநவஜ விஸ்தார கர்த்ரே!	அஸுரர்களுடைய ஸம்பத்தின் ஸமூஹத்தை நாசமாக்குமவரே!

தநுஜ	அஸுரர்களுடைய
விஸ்த்ர	மாயையை
விகண்டந!	போக்கடிக்கிறவரே
அநிமிஷ	இமையாவிமையரால்
த்ருஷ்ட	பார்க்கபபட்ட
ஸ்வ	தன்னுடைய
விக்ரம!	பராக்கிரமத்தை யுடையவரே!
ஸமர	யுத்தங்களில்
ஜுஷ்ட	செய்யபபட்ட
ப்ரமிக்ரம!	சாரிகைநடையை யுடையவரே!
ஜநி	மறுபிறவியாகிற
தமிஸ்ர	இருளுக்கு
விகர்த்தந!	ஸூர்யன் போன்றவரே:
ஜநிமவிஸ்த்ர நிக்ருந்தந!	ஆச்ரிதஜநங்களுடைய ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுப்பவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. அஸுரர்களுடைய ஸம்ருத்தியப் பெருமையையும் போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு ஸம்ஸ்ருதிவ்யாதிகளை நீக்கி பரம பதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள வேணும்॥ ॥௮॥

த்வி॥ த்விசதுஷ்கமிதம் ப்ரபூதஸாரம்
படதாம் வேங்கடநாயகப்ரணீதம் ।
விஷமேபி மநோரத: ப்ரதாவந்
ந விஹந்யேத ரதாங்கதுர்யகுப்த: ॥ ॥௯॥

இதி கவிதார்கிகஸிம்ஹஸ்ய ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்ய ஸ்ரீமத் வேங்கடநாதஸ்ய ஸ்ரீ வேதாந்தாசார்யஸ்ய க்ருதிஷு
ஸ்ரீ ஸுதர்சநாஷ்டகம் ஸமாப்தம் ।

𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌅𑌥 𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍀𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪, ‘‘𑌅𑌥𑍈𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌷 𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍋𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃’’ 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌫𑌲𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌶𑌤𑌿 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 । (𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌕𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂) 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌕𑍇𑌨 = 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑍇𑌶𑍇𑌨, 𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌂 = 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌵𑌶𑍀𑌕𑌰𑌣𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂. (𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌸𑌾𑌰𑌂) 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑌂 = 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑌃, 𑌸𑌾𑌰𑌃 = 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍁𑌤𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌃, 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 (𑌇𑌦𑌂) 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯𑌕𑌂 (𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂) 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂, 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. (𑌪𑌠𑌤𑌾𑌂) 𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 (𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇𑌽𑌪𑌿) 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 (𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍) 𑌧𑌾𑌵𑌨𑍍, (𑌮𑌨𑍋𑌰𑌥𑌃) 𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌃, 𑌸𑌕𑌾𑌮𑌃, (𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃) 𑌰𑌥𑌾𑌙𑍍𑌗𑌧𑍁𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 = 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑍇𑌨, 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣, 𑌗𑍁𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 (𑌨 𑌵𑌿𑌹𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤) 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤, 𑌨 𑌭𑌜𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌚, 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌤𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃. 𑌔𑌪𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌿𑌕𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂. ‘‘𑌵𑌿𑌷𑌮𑍇 𑌸𑌸𑌜𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍂 𑌸𑌮𑍇 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌭𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌔𑌪𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍’’ 𑌇𑌤𑌿 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂. 𑌤𑌥𑌾𑌚𑌾𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌾𑌯𑍁𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌰𑌥𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌪𑌰𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 ॥௯॥

𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾𑌵𑌲𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌭𑌾𑌜𑌿𑌨𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 । 𑌵𑌿𑌵𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌦𑍁𑌭𑌾𑌤𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌿𑌨𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌨𑌭𑌾𑌜𑌿𑌵 ॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌶𑌦𑌾𑌶𑌯𑌃 । 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌵𑌸𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌸𑌂𑌯𑌮𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮
𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌲𑌬𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌵𑌯𑍇𑌨
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌜𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂
𑌸𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂.

(அ—கை) இப்படி ஸ்தோத்ரமருளிச்செய்து, அதின் ஃபல மருளிச்செய்கிறார் "த்விசதுஷ்கம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வேங்கடநாயக	வேங்கடநாதனென்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
ப்ரணீதம்	அருளப்பட்டதும்
ப்ரபூதஸாரம்	சிறந்தரஸமுடையதுமான
இதம் த்விசதுஷ்கம்	இந்த இருநான்கையும் (எட்டுச்லோகமுள்ள விந்தஸ்தோத்திரத்தை யென்றபடி)
படதாம்	படிக்குமவர்களுடைய
மநோரத:	ஸங்கல்பமானது (ரதமானதும்)
விஷமே	துர்லபவிஷயத்தில்
ப்ரதாவந் அபி	ஓடினாலும்
ரதாங்கதுர்யகுப்த:	திருவாழியிறையவனால் (சக்கரத்தினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு
ந விஹந்யேத	பங்கப்படமாட்டாது.

கருத்து திருவாழியாழ்வானை யுபாஸிக்கவேண்டா, ஹோம ஜபாராதநாதிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனென்னும் பெயருடைய தேசிகனால் அருளிச்செயப்பட்ட விந்தஸுதர்ஶநாஷ்டகத்தை ஶ்ரத்தாபூர்வமாகக்கேட்டு ஆவ்ருத்திபண்ணுவாருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாத்துன்பத்தை நீக்குவதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறைவுமுண்டாகாது ; சக்கராஜன் காத்தருளுவரென்றபடி ॥ ॥௯॥

ஶ்ரேயஸே ஜகதாமேஷ ஶ்ரீ வாஸுதேவஸ்வாமிநா ।
ஸுதர்ஶநாஷ்டகஸ்தோத்ர விவ்ருதிர்த்ராவிடீக்ருதா ॥
த்ராவிடவ்ருத்திஸஹிதா ஸாரார்த்தா ஸமாப்தா.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ।
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥
ஶ்ரீ ஸுதர்ஶநாஷ்டகம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீலக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: ॥

ஶ்ரீவேங்கடேஶதிவ்யகண்டாவதாரை: ஶ்ரீரங்கராஜ

திவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதை: கவிதார்க்கிக

கேஸரிபி: ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரை:

ஶ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஶிகை:

அநுக்ருஹீதம்

* ஶ்ரீஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ॥ *

நாவல்பாக்கம் ஶ்ரீமத்தேவநாத ராமாநுஜ ஸம்யமீந்த்ர ஸார்வபௌம

கராம்புஜாக்ஷராப்யாஸிதஸூத்ரேண

தந்நாம்நா ஸரஸ்வதீஶ்ரீ ராஜகோபாலாசார்யேண

விரசிதயா வ்யாக்யயா

குரிச்சி, ஶ்ரீ கோபாலதாதாசார்யேண விரசிதேந

த்ராவிடவ்யாக்யாநதாத்பர்யேண ஸஹிதம்

தேஶிகஸ்ரீஸூக்தி ப்ரசாரணைகதீக்ஷிதேந

தி. வி. ஸ. ஸா. ரா. ஶ்ரீ தாதாசார்யேண

பரிஶோத்ய

ஶ்ரீ ரங்கநாதேந

ரா. ராமராஜாசார்யஸ்ய

“ஶ்ரீ கோபாலவிலாஸமுத்ராக்ஷரஶாலாயாம்”

முத்ரிதம் ஸம்ப்ரகாஶிதம் ॥

விரோதிகிருதுஸ்ரீ மாசிமீ

1912ஸு பிப்பிரவரிமீ

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே கோமலவல்லீஸமேதாபர்யாப்தாம்ருத

பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீஹயவதந பரப்ரஹ்மணே நம: ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம: ॥

ஸ்ரீ ஷோடஶாயுத ஸ்தோத்ரம் ॥

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ ।
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ॥

மூலம் ॥ ஸ்வஸங்கல்பகலாகல்பைராயுதைராயுதேஶ்வர: ।
ஜுஷ்ட: ஷோடஶபிர்திவ்யைர்ஜுஷதாம் ந: பர: புமாந் ॥

வ்யாக்யாநாரம்ப: ॥

ஹ்ருதயங்கமமாதிஶந்து மஹதோ மஹாந்து ஸதஜ்ஞாந்து ஹிநு । கவ்யாதஸ்மாணித்யம் தேஜஸ்விகஸ்வித்த்வதஸ்ஸம: ॥ ஸ்ரீ மத்ப்ரஸ்ய ஸரஸ்வதீவநிஜந்தாம் ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம் பாராய ஸ்ரீதத்வாநந்தயெவ்யந்தநந்த ஸ்ரீ ஹேமாப்ஜாக்ஷகம் । தஜெஸ்ய வாயம்ய ஸம்ஸ்தம்பிதமஹிதம் மஹாத்ம்யாஜிதஸ்ய ஸ்ரீமாந் வேதாந்ததேசிகமணி: பாயாதபாயாதஸௌ ॥ கூவாயநாந ஜிதமண்ணா நவெஜ்யைதை: ப்ரதஶிதாநயாநு । விஷ்வக் ம்ருத்யயாமதி ஸஷ்டஸம்வீக்ஷ்யமாதவ்யம் ॥

ஸமஸ்தத்ரயவாநு, ஸந்திவிகடவிஷயஸ்வீகாரவிஷவிடபாடவீபா-
தார வேங்கடகி³ரிவர விஹரணைக ப்ரத்யக்ஷ நாராயண தி³வ்யாவ-
தாராவகல்பித நிரவதி⁴க நிஜமஹிமமஹநீய: நிகி²லகவி-
லோக ஸம்ஸ்துதசரண: ஶ்ரீ ராமாநுஜதி³வ்யாஜ்ஞாவைப⁴வ வேதா³ந்தாசா-
ர்யவர்ய: தத்த்வமுக்தாகலாப⁴ரிணீஸம்ஸ்தா²பித ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர-
தாபி⁴ராமோத்³தா³மித: ஸ்வஸங்கல்பஸூர்யோத³யப்ரஶஸ்தி வேங்கடேஶாக்²ய-
ப்ரதி²தநாமா கவிஶிரோமணி:, "கவிர்யாணி காவ்யாநி ஶ்ராவ்யாணி
க்ஷரணோக்ஷதி" இதி ப்ரத²மதயா "காவ்யம் யஶஸேऽர்த²க்ருதே
வ்யவஹாரவிதே³ ஶிவேதரக்ஷதயே । ஸத்³ய: பரநிர்வ்ருதயே
காந்தாஸம்மிததயோபதே³ஶயுஜே" இத்யாலங்காரிக வசந-
ப்ராமாண்யாச்ச காவ்யஸ்யாநேகஶ்ரேயஸ்ஸாத⁴நதாம், "காவ்யாலா-
பாம்ஶ்ச வர்ஜயேத்" இதி நிஷேத⁴ஸ்ய அஸத்காவ்யவிஷயதாஞ்ச
மத்வா, "ப்ரஶஸ்தம் வாசி ப்ரஸஹ்ய ஶ்ரீவேங்கடநாயகக்ரு-
தா: ப்ரப³ந்தா⁴: । தத்ராநேக: ஸங்க்³ருஹ்ய ஸ்தோத்ராணி ஸ்தோத்ர-
ரத்நாநி க³ணயந்த்வஸ்மாத்" இத்யுக்த்யா பராவரதத்த்வ-
விதா³ம் லோகே: ஸ்தோத்ரரூபேண ப்ரஶஸ்த ப்ரப³ந்தா⁴ந் விரச்ய
லோகாநநுக்³ருஹ்ணந், காஞ்சீபுரே, ஶ்ரீ ஹஸ்திகி³ரிநாத²
ஸ்வாமிநாம் ஸாந்நித்⁴யே ஸுத³ர்ஶநஸ்ய ஶ்ரீசக்ரஸ்ய
நிவ்ருத்தயே ஶ்ரீ ஸுத³ர்ஶநாஷ்டகாதி³ரூபம் ப்ரப³ந்தா⁴விரசய்ய,
ஸுந்தரதி⁴யே வேதா³யுத⁴விஷயகஷோட³ஶாயுத⁴ஸ்தோத்ரா-
தி³ரூபம் ச ப்ரப³ந்த⁴ம் ப்ரணிநாய, ப்ரயுக்தஶாஸ்த்ர ஷோட³ஶாயுத⁴வர-
நிகரஸம்ஸேவிதஸ்ய சக்ரராஜஸ்ய ஶ்ரீ ஸுத³ர்ஶநஸ்ய ப்ரஸாத³-
ஸம்பாத³நாய ப்ரயதே ॥ ஸ்வஸங்கல்பேதி ॥ (ஸ்வஸங்கல்ப கலாகல்பை:)
ஸ்வஸங்கல்பஸ்ய = ஸ்வகீயேச்சா²விஶேஷஸ்ய, கலா = ஷோட³ஶோ
பா⁴க³:, "கலா து ஷோட³ஶோ பா⁴க³" இத்யமர:. ஸ்வஸங்கல்பாம்ஶ-
ஸத்³ருஶை: கலாகல்பை:. "ஈஷத³ஸமாப்தௌ கல்பப்³தே³ஶ்யதே³-
ஶீயர:" இதி கல்பப் ப்ரத்யய:. ஸ்வஸங்கல்பகலாஸத்³ருஶை-
ரித்யர்த²:. யதா²யோக்³யம் ஆயுதா⁴நாம், "கல்பதே³ஶீயதே³ஶ்யாதி³"
ப்ரத்யயாந்தரநியமே । தஸ்யாநந்தகோடீ ஶக்திலேஶ: ப்ர

श्च संप्रवक्ताः । उपमायादिप्रयोक्तारः कवीनां बहुविधा वृत्ताः" इति. तथा च [illegible] [illegible] (शिरस्त्रैः) [illegible] (शा[illegible]) चक्राद्याभिः प्रहारैः, तथा चोक्तम्, "चक्रं [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible]" इति. (ज्येष्ठः) [illegible], (श्रुत्यये [illegible]) [illegible], [illegible] ([illegible]) [illegible], श्रीनारायण[illegible]. (नः) [illegible] (ज्येष्ठ[illegible]) [illegible], "ज्येष्ठ[illegible]" इति [illegible]. [illegible] "[illegible]" [illegible]. [illegible] "[illegible]" इति[illegible]. [illegible] "[illegible]" इति[illegible]. "[illegible]" [illegible]. "[illegible]" इति[illegible]. [illegible] "[illegible]" इति[illegible]. [illegible], तदुक्तं "[illegible]" इति. [illegible], तथा चोक्तं [illegible] "[illegible]" इति॥ ॥१॥

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ ராமாநுஜ யதிஶ்ரேஷ்ட ஸ்வப்நலப்தபதாம்புஜம் ।
ஸ்ரீநிவாஸ ராமாநுஜ ஸத்தேஶிகமாஶ்ரயே ॥

நூலின்வரலாறு.

தூப்புல் வேதாந்ததேசிகன் "பரமதபங்கம்" என்கிற ரஹஸ்யமருளிச்செய்து பரவாதிவிஜயம்பெற்று, இவ்விஜயம் திருவாழியாழ்வானுடைய பரமகிருபையாலே லபித்ததென்று அவர்விஷயத்தில் பேரப்ரீதிபண்ணி ஷோடஶபாஹுவாக த்யாநித்தநுபவித்து அவ்வநுபவத்தினாலுண்டான ப்ரீதியினால் "திகிரிமழு" என்கிறபாட்டையருளிச்செய்து, அதின்விவரணமாக ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரத்தை யருளிச்செய்து உலகத்தை வாழ்வித்தருளினர். அதற்கு தமிழிலுரை யெழுதப்படுகிறது.

(அவதாரிகை) இக்ரந்தம்இடையூறன்றி முடிவுதலைப்பெற்றிஅந்த ஷோடஶபாஹுவான சக்ரராஜரை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஸ்வஸங்கல்ப" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஸ்வஸங்கல்ப கலாகல்பை:	தனதுஸங்கல்பஞ்ஞானத்தின்கலையெ (பதினாறிலொருபாகமெ) ன்னலாம் படி யிருப்பவைகளும்
திவ்யை:	தேவலோகத்தி லுபயோகிக்கத்தக்கவைகளும்
ஷோடஶபி:	பதினாறெண்ணுள்ளவைகளுமான
ஆயுதை:	ஆயுதங்களோடே
ஜுஷ்ட:	கூடினவரும்
ஆயுதேஶ்வர:	(ஆகையாலே) ஆயுதங்களுக் கீச்வரனுமான
பர:புருஷ:	பரமபுருஷன் (சக்ரராஜனென்றபடி)
ந:	நம்மை
ஜோஷயதாம்	ஸந்தோஷிப்பிக்கக்கடவர்

கருத்து. பகவான் ஆயுதேச்வரனுய் அவதரிக்கையில் "ஷோ ட³ஶகோடிவபுஷ:" என்கிறபடியே தன்ஸங்கல்பக்ஞான மே பதினாறுபிரிவாகி ஆயுதரூபமாயமைய, அதின்ஸமுதாயமே ஆயுதேச்வரனுய் நின்றுபபோலே யிருக்கிற பரவாஸுதேவன் அடியோங்களை ப்ரீதியுடன் இரக்ஷித்தருளவேணும்.

"ஜுஷ்ட:" என்பதற்கு ஆயுதங்களாலே ப்ரீதியுடன் ஸேவிக்கப்பட்டவருமென்றும் பொருள்கொள்ளலாம் ॥ ॥ க ॥

ஓம்॥ யதா³யத்தம் ஜக³ச்சக்ரம் காலசக்ரம் ச ஶாஶ்வதம் ।
பாது நஸ்தத் பரம் சக்ரம் சக்ரரூபஸ்ய சக்ரிண: ॥ உ ॥

வ்யா ॥ அத² தஸ்யாயுதே⁴ஷு ப்ரதா⁴நசக்ராதி³ஷு ஸ்தௌ-தி । யதா³யத்தமிதி । (ஜக³ச்சக்ரம்) சேதநாசேதநாத்மக ப்ரபஞ்சஜாதம் (ஶாஶ்வதம்) நித்யம் (காலசக்ரம்) காலாத்மகம் சக்ரம் (யதா³யத்தம்) யத³தீ⁴நம். ததா² சோக்தமஹிர்பு³த்⁴ந்யஸம்ஹிதாயாம் "த்ரிணாபி⁴யுக்தம் ஷண்ணேமி த்³வாத³ஶாரம் சதுர்யுக³ம் । ஸம்வத்ஸரமயம் தத்காலசக்ரமிதி ஸ்ம்ருதம் ॥ தச்சேதநம் ததா² நித்யம் சேதநாசேதநாத்மகம் । ஸர்வதந்த்ரமயே தே³வ ஸ்வே ஸ்வே தஸ்ய ச சக்ரரூபஸ்ய" இதி. "அவ்யக்தாதி³ விஶேஷாந்தை: ஸ்வரூபைரேவ பரிவ்ருதம் । சேதநாசேதநம் ஸர்வம் ஸம்ப்ராப்தே ச பாராஷாதிக ஸ்ருதிபரிஷ்டிதம் ॥ ஜக³ச்சக்ரமிதி ப்ரோக்தம் தத்ஸ்வரூபத³ர்ஶநம்" இதி ச. ஸ்வதீசித்ருஸாஹார: "அஸ்த்ரிஸ்வஷ்ட வரோசஷ யாஜஜ்ஞோ வரசஷ்டி" இத்யாஹ. (தத்) தாத்³ருஶம் (பரம்) ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் (சக்ரரூபஸ்ய) ஸுத³ர்ஶநாத்மகஸ்ய (சக்ரிண:) ப⁴க³வதஶ்சக்ரபாணேர் நாராயணஸ்ய (சக்ரம்) சக்ராக்²யம் (ந: அஸ்மாக) அஸ்மாந் பாது, ரக்ஷது. ரக்ஷணம் நாம அநிஷ்டநிவ்ருத்திபூர்வக இஷ்டப்ராபணம். ஶத்ருநிரஸநேந இந்த்³ராதி³லோகாநாம் பரிரக்ஷணாத் அத ஏவ ச ருத்³ராதி³காலச ப்ரவர்த்தகத்வாத் தயோ ஜக³ச்சக்ர காலசக்ரயோராதி⁴பத்யாதீ³நாம் த

चक्रं तावत् भगवज्जगद्धेतुभूतं कालचक्रञ्च सर्वरक्षकवि-
ग्रहावः । अतश्चक्रस्वरूपस्य सङ्ग्रहावतरणात् चक्ररू-
पं कालस्वरूपं सर्वाधारत्वात् । सुदर्शनस्यावतारकत्वम् । सुदर्शनात्म-
कत्वात् । "सुदर्शनाधिष्ठिते वस्तुन्याशं संशये" इति लक्षणात् ॥ ॥२॥

(அ—கை) இப்படிப்ரார்த்தித்து, ஷோடசாயுதராஜரான அவருடைய திருக்கைகளில் திகழாநின்ற சக்கரம்முதலிய பதினாறு ஆயுதங்களும் தம்மைக் காக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்தியா நின்று கொண்டு "திகிரிமழு" என்கிறபாட்டை யடியோட்டி, அந்தப் பதினாறு ஆயுதங்களில் வலதுபக்கத் திருக்கைகளில்தரிக்கப்பட்ட சக்கரம்முதலான எட்டாயுதத்தை மேலிருந்து வரிசையாய் அருளிச்செய்யக்கோலி, அதில்முதலில் சக்கராயுதத்தை ஸ்துதிக்கிறார் "यदायत्तं" என்பதால்.

பதம்	உரை
जगच्चक्रं	சக்கிரம்போலேமாறிமாறிச்சுழலாநின்றவுலகும்
कालचक्रं	அப்படியேசுழலாநின்றகாலமென்கிறத்ரவ்யமும்
शाश्वतं	நித்யமானதும்(மூன்றுவிதஜீவர்களைச்சொன்னபடி)
यदायत्तं	எதின் அதீநமாயிருக்கிறதோ?
चक्ररूपस्य	சக்கரராஜாவதாரம்பண்ணுநின்ற
चक्रिणः	சக்கராயுதத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிறபரவாஸுதேவனுடைய
तत्	அந்த
परं	(எல்லாயுதங்களைக்காட்டிலும்)ச்ரேஷ்டமானதுமான
चक्रं	சக்ராயுதமானது
नः	நம்மை
पातु	இரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. மூன்றுவிதமான சேதநங்களும், நாலுவித அசேதநங்களும் எதினுடைய ஸ்வரூபத்தை யாச்ரயித்தும் எதின்ஸங்கல்பத்திற்கு அதீநமாயுமிருக்கிறதோ, சக்ரரூபியான பகவானுடைய அந்தசக்ரமானது நம்மை இரக்ஷிக்கக்கடவது.

“ஜகத்வ்ருக்ஷம்” என்பதால் த்ரிகுணதத்வத்தையும், “காலசக்ரம்” என்பதால் “கலாமுஹூர்த்தாதிமயச்ச கால:” என்றபடியே த்ருடிமுதலியவற்றுடன் கூடியதான காலமென்கிற தத்வத்தையும், சகாரத்தால், சுத்தஸத்வ தத்வத்தையும், “சாச்வதம்” என்பதால் நித்யர்களான திவ்ய சேதநர்களையுஞ்சொல்லிற்று. சாத்ருசிஷ்யாதிவிவக்ஷையினால் “ந:” என்று பஹுவசநம். ॥ உ ॥

ஏஷ॥ யத்ஸந்நிதிமுகேஷ்வாஸந் ருத்ரா: பரசுபாணய:।
ஸநிஷ்டோ ஹதிராஜஸ்ய பரசு: பரிபாது ந: ॥௩॥

வ்யா ॥ அத பரசும் வர்ணயதி । யத்ஸந்நிதீதி । (ருத்ரா:) பஹவோ ருத்ரா:(யத்ஸந்நிதிமுகேஷு) யதீயோத்பத்திமுகேஷு:அத ஏகாதசைவ ருத்ரா:, “சதம்ஸஹஸ்ர ருத்ர ஏகாதச” இத்யாதேரிதி. (பரசுபாணய:) பரசுஹஸ்தா: (ஆஸந்) அபவந். (ஸநிஷ்ட: ஹதிராஜஸ்ய) ஸம்பந்தஸ்ய (பரசு:) தன்னாமகாயுதம் (அஸ்மாந் பரிபாது) அவ்யாத் ॥ ॥ ௩ ॥

(அ—கை) “மழு” என்றுசொன்ன பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “யத்ஸந்நிதி” என்பதால்.

பதம்	உரை
பரசுபாணய:	பரசுவென்கிற ஆயுதத்தைஅடையாளமாக வுடைய
ருத்ரா:	ருத்ரரூபிகள்
யத் ஸந்நிதிமுகேஷு	எதினிடத்தில் ஜநித்த பலஜந்துக்களோடு (விசேஷமில்லாமல்
ஆஸந்	உண்டானார்களோ

ஹேதிராஜஸ்ய	ஆழியிறையவனுடைய
திவ்ய:	அப்ராக்ருதமான
ஸ:	அந்த (ருத்திரர்களை உண்டுபண்ணுதலால் ப்ரஸித்தமானவென்றபடி)
பரஶு:	மழுவானது
ந:	நம்மை
பரித:	நாற்புறத்திலுமிரக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. சக்கரராஜனை யாராதித்து பரசுவென்கிற ஆயுதத்தை வாஙகப்பெற்று அதினால் பரஶுராமனென்று ப்ரஸித்தர்களாய் ஸம்ஹாராதிகாரிகளான ருத்ரர்கள் எதினிடத்தில் நின்று ஜநித்தவைகளோடு பிறந்தவர்களோ, சக்கரராஜனுடைய அந்ததிவ்யபரசுவானது நம்மை எவ்விடத்திலும் இரக்ஷிக்கக்கடவது.

பூர்வஶ்லோகத்தில் ஜகத்காரணத்வ ரூபமான ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணமும் இச்லோகத்தில் பரஶுராமாதிகளான ருத்ராதிகளுக்கும் ஜநகமென்றத்தால் ஸம்ஹாரஹேதுத்வமுஞ் சொல்லப்பட்டது॥ ॥ ௩ ॥

ஶ்லோ॥ ஹேதயோ ஹேதிராஜேந யஸ்மிந் தைத்யாஸுரார்ப்பிதே।
ஶக்த்யாஜ்வ யாவந்தி ஸ குந்த: பாலயேத ந: ॥ ॥௪॥

வ்யா ॥ அத குந்தம் ஸ்தௌதி । ஹேதய இதி । (ஹேதிராஜேந) ஸுதர்ஶநேந (யஸ்மிந்) குந்தே (ஹேதய:) ஜ்வாலா:, நாநாவித ஶக்தய:. (ஸுரார்ப்பிதே) ஸுதர்ஶநார்ப்பிதே ஸதி (தைத்யா:) அஸுரா: (ஶக்த்யாஜ்வ) ஶக்திமத்த்வ (யாவந்தி) ஜயாய ப்ரவர்த்தந்தே, (ஸ குந்த:) ப்ராஸ: (ந: பாலயேத) ரக்ஷது. அத்ர ஹேதய: ஜ்வாலா: ஸுதர்ஶநேந தைத்யஸம்ஹாரார்த்தம் ப்ரயுக்தயா ஶக்த்யா ஸம்யோஜிதா இதி பாவ: ஸுதர்ஶநோபாஸகா அஸுரா அபி ஶக்தி ஜயாவந்த: பராக்ஷரா: ஶக்தயோ வா ஸுதர்ஶநோபாஸகா: ஶக்தயோ பலாதிகா இதி

நயந்தீதி" ரிதி. "ஶகுந்தா இவ" த்ருஷ்டாந்தேநோக்தவாந்,
ஸாது "ஜவேநாதித்ய ஸம்ஸ்ரவந்தி த்ருமேப்ய: ப்ரப்லுதாஸ்ததா
ப்ருக ப்ரவிஶ்ராந்தம்ச" இதிவ திப்ராக: தித்யஸம்ஸ்ரவஜவஶப்த
யோமே ஸம்ஸ்ரா. க்ருஶீஸ்ஸ்ரா ஜாரா: த்ரயாணாம்வரஸ்ராந்த
ரவேக்ஷ்யஸ்ஸம்ஸ ப்ரஷ்டி: ஶகுநஹ குந்தம் ॥ ॥ ௪ ॥

(அ—கை) "உயர்குந்த" மென்றுசொன்ன குந்தமென்கி
றஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிருர் "லீலயா" என்பதால.

பதம்	உரை
ஹேதிராஜேந	ஆயுதேச்வரனை சக்ராஜனுலே
யஸ்மிந்	யாதொருகுந்தாயுதமானது
லீலயா	விளையாட்டினுலே
ஸம்த்ருதே [ஸதி]	(கையில்) தரித்தவளவில்
தைத்யா:	அஸுரர்கள்
ஶகுநா இவ	பட்சிகள்போலே
யாந்தி	ஓடுகிருர்களோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
குந்த:	குந்தமென்றுமாயுதமானது
ந: பாதயேத	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. ஆழியிறையவன் விளையாட்டினுலேகுந்தாயுதத்தை தரித்தவளவில், மரத்திலடைந்த பட்சிகள் ஒருஅதிர்வேட்டின் சப்தத்தைக் கேட்டவளவில் எப்படி "வீவீகமுஶீதிவாஶ்ருஙை:" என்றபடியே பறந்து ஓடுமோ; அப்படியே அஸுரர்கள் ஓட்டம்பிடிக்கிருர்களோ, அந்தகுந்தமானது நம்மைஇரட்சிக்கவேண்டும். இதனுல் ஸம்ஶக்திகவஞ்சொல்லப்பட்டது ॥ ॥ ௪ ॥

ஶ்லோ॥ தைத்யேந்த்ராநேவ ஶேஷாந் தண்டநாம் யேநதண்டநம் ।
ஹேதிஶ்ரேஷ்ட தண்டஸாதநகம் தண்டயேத்விஷ:॥ ॥ ௫ ॥

வ்யா ॥ ஸ்வதீயோத்தண்டஃ ஸ்வதீய ஶத்ருஶிக்ஷணம் கா-
யதாதிதி ப்ராஹ । தைத்யேதி । (யேந) உத்தேந (தைத்யதாந
வஸைந்யாநாம்) தைத்யாஃ= திதிஸுதாஃ, ஹிரண்யகஶிபு-
ப்ரப்ருதயஃ, தாநவாஃ= தநுஸுதாஃ, விப்ரசித்திப்ரமுகாஃ.
தது:க்தம் ஶ்ரீ மஹாபாரதே "மஹாபலா மஹாவீர்யா தைத்யா ஹிரண்ய-
கஶிபுப்ரமுகாஃ" இதி. "உக்ராஸ்ஸந்தோ தாநவாஃ வ்யா
தாஸ்ஸமுத்பந்நாஃ । தேஷாம் ப்ரதமஜோ ராஜா விப்ரசித்திர் மஹா
யஶாஃ" இதி ச, தேஷாம் யேஷாம் தைத்யதாநவ
ஸைந்யாநாம். தைத்யதாநவ ப்ரப்ருதீநா மித்யர்த்தஃ. (உத்தா
நாம்) உத்தமதுர்த்தாநாம், ஶிக்ஷணீயாநாமித்யர்த்தஃ. "உ
த்ரைர்துஷ்டைஸ்ஸமம் ஸைநிகைஶ்ச ஶாஸநேநாத்ர"
இதி நாநார்த்தரத்நமாலா. (உத்தநம்) ஶிக்ஷணம் [ஸம்ஸ்.] உ
த்தாலநாநாம் உத்தேந உதநம் யத்ரைவ தேவேதி. (அ
ஸௌ) ஸஃ (ஸேதிருத்தஶத்ரூணாஃ) ஸேதிர்வஃ, உத்ருத்ய-
ஸ்ய= ஸாதுஶத்ருஸ்ய உத்தஃ= ப்ரபலஃ, தர்ப்பவிதாயம்
(அஸ்மாகம்தேஷு) ஶத்ருஷு (உத்தயேத்) ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யதா, (உ
த்யாநாம் தைத்யதாநவஸைந்யாநாம்) தைத்யதாநவயா
நாநாம் (யேநோத்தநம்) ப்ரவர்த்ததே. அத்ர உத்தஶப்தஸ்ய
ஸகர்மகத்வாத் ப்ரத்யக்த்வேந ஶத்ருஶக்ஷாரஃ, க்ஷீர
யுக்ஷாரஸ்ய ॥ ॥ரு॥

(அ—கை) "தண்டு" என்றுசொன்ன தண்டமென்கிறவா
யுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "தைத்ய" என்பதால்.

பதம்	உரை
உத்தாநாம்	சிக்ஷணீயரான
[தைத்ய	திதிபுத்திரர்களும்
[தாநவஸைந்யாநாம்	தநுபுத்திரர்களுமான அஸுரர்களுக்கு
உத்தநம்	சிக்ஷையானது
யேந	யாதொருதண்டாயுதத்தினாலே (செய்யப்படுகிறதோ)
அஸௌ	இந்த

{ ஹேதிதண்டேஶ்வர	ஆயுதமான தண்டத்துக்கீசனான சக்கர
{ தண்ட:	ராஜனுடைய தண்டாயுதமானது
அஸ்மாகம்	நம்முடைய
த்விஷ:	எதிரிகளை
தண்டயேத்	சிக்ஷிக்கக்கடவது

கருத்து. தண்டிக்கத்தக்க அஸுரர்முதலானவர்கள் யாதொருதண்டாயுதத்தினுல் தண்டிக்கப்பட்டார்களோ, தண்டாயுதத்துக்கீச்வரரான சக்ரராஜருடைய அந்த தண்டாயுதமானது நம்விரோதிகளை தண்டிக்கக்கடவது. இதினுல்ஸ்வநியந்த்ருத்வஞ் சொல்லப்பட்டது ॥ ॥௫॥

௬-௭॥ அங்குஶாய (அங்குஶ்வாய) ஹஸ்தினாம்ஸாலஹாஸாகும்போத்₃பூ₄தாந், அங்குஶவிஷயாரோபண: பாது மஹீஶ்வராங்குஶ: ॥ ॥௬॥

வ்யா ॥ அத² தஸ்யாங்குஶம் வர்ணயதி । அங்கேத்யதி । (அங்குஶாய ஹஸ்தினாம்) அங்குஶஸ்ய அங்க: யேஷாம் தே அங்குஶாயா: தே ஹஸ்திநாஶ்ச அங்குஶாயா: தேவஹஸ்திஸ்ரேஷ்டா இதி கஜேந்த்ரா: தேஷாம், அங்குஶஹஸ்திநாம் இத்யர்த²: (கும்போ₄த்₃பூ₄தாந்) கும்பா₄: = விஷயேஷ்வாஸக்தா:, உத்₃பூ₄தா: = உத்தம்பி₄தா:, தாந், (த்₄வம்ஸ்ய) நிரஸ்யந் (அங்குஶவிஹாரா:) அங்குஶம் அங்கமுகை:, விஹாரா: = ஶ்ரீபாஞ்சராத்ர: யஸ்ய, ஸ்வவிஷயவிஷயத்வாதிஹாஸஜ்ஞத்யர்த²:. (மஹீஶ்வராங்குஶ:) மஹீஶ்வரஸ்ய = ஸ்வாமிநஸ்ய, அங்குஶ: = ஸ்ருணி:, தத்₃த்₃வயோரயம் (ந: பாது) "கும்போ₄த்₃பூ₄தாநி" த்ருதீயாவீகம், கும்பீ₄:, தயோ ஸம்ஸ்தி₂தி: ॥ ॥௬॥

(அ—கை) "அங்குச" மென்றெடுத்த அங்குசாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறுர் "அங்கு" என்பதால்.

பதம்.	உரை
அநந்யாஶ்ரயஸக்தாநாம்	மற்றொருவரிடத்திலும்பற்றற்றுத்தன்னையேப்பற்றினவர்களுடைய
ஆஶாகஜ ஜாந்	ஆசையாகிற மதயானைகளை
ரூந்ஸந்	தகையாநின்ற
அநஸ்கஸவிஹார:	இடையூறிராதவிளையாட்டுக்களையுடைய
ஹேதீஶ்வராஸ்கஶ:	ஆயுதேச்வாருடைய அங்குசமானது
ந:பாது	நம்மைக்காக்கக்கடவது

கருத்து. தன்னையேபற்றின பக்தர்களுடைய மதயானைபோன்ற ஸம்ஸாரருசியை விலக்குமதுவும், தடைபடாத செயலையுடையதுமான ஆயுதநாதனுடைய அங்குசாயுதமானது நம்மைஇரக்ஷிக்கவேணும். இதனால் அநிஷ்டநிவாரகத்வஞ்சொல்லப்பட்டது.

"அநஸ்கஸவிஹார:" என்பதால் யானையையடக்குகைக்கு அங்குசவ்யாபாரம்வேணும், இங்குஅது வேண்டாவென்றுசொல்லியதாயிற்று ॥ ॥கூ॥

ஶ்லோ॥ ஸம்ஸாரஶமநாயஸ்ய யத் பாபாநிதேஹிநாம் ।
ஸபாது ஶதவக்த்ராக்நி ஹேதிஹேதீஶ்வரஸ்தந: ॥ ॥எ॥

வ்யா ॥ அத ஶதஸ்ராயுஸம்ஜ்ஞிதம் ஹேதவஹம் வர்ணயதி ஸம்ஜ்ஞயேதி । (யத்) யஸ்மிந் ஶதவக்த்ராக்நயாத்மகாயுதே (தேஹிநாம்) க்ஷேத்ரிணாம்(பாபாநிஸம்ஜ்ஞப)ஸஞ்ஜ்ஞப (ஶமநாய ஶமநாய ஶமநஜ்வாலாக்ஷீதி ஶமநாயஸ ஜதிக்ருத்ய க்ருதம்: யதா—ஶமநா: ஜாஶயாம் பதிதாஸ்ஸம்ஜ்ஞபநாஶம் நஶ்யந்தி, தத் தேஹிநாம் பாபாநி தத்ஸம்வருத்ய ஶத்ருக்ஷீதிஶாவ:. ததா ஸஹஸ்ராநாம் பாபாநி ஸம்ஶயம் ஸ்வயம்யாக்நிநா ஸஷீகரோதீதிஶாவ:. (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஹேதீஶ்வரஸ்ய) ஸம்ஶ ஸ்தநஸ்ய (ஶதவக்த்ராக்நிஹேதி:) ஶதவக்த்ர:= ஶதமுக:, ஶதஜ்வால ஜதர்யயுத:. ய: அக்நி:, தத்ரூப: ஹேதி:= ஆயுதம்.

«ஸஜ்ஜ்வாலம் ததெயெவ பாபம் தயா ஶதவக்த்ரவாநலம்» இதிபாஶு ராசேத். (நꞏ பாது) அத்ர «ஶலபாயந்தே» இத்யத்ராநுக்தம் உபமாநம் ஸ்ருஷ்டாவதேவாபோ. «ஹேதிஹேதி» தத்ர ஹேகாநந்தரா ஸம். தயோஸ்ஸம்ஸ்ருஷ்டி:. ॥ ॥எ॥

அ—கை. «பொறிசிதறு சதமுகவங்கி» யென்றெடுத்த நாற்புறமும் வீசும் ஜ்வாலைகளையுடைய நூறு முகமான அக்நிரூபாயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் «ஸம்ஹத்ய» என்பதால்.

பதம்	உரை
யத்ர	யாதொரு சதமுகாக்நியில்
தேஹிநாம்	ப்ராணிகளுடைய (ஆச்ரிதர்களுடையவென்றபடி)
பாபாநி	இருவல் வினைகளும்
ஸம்ஹத்ய	திரண்டு (கூட்டங்கூட்டமாகவென்றபடி)
ஶலபாயந்தெ	விளக்குவீட்டில் பூச்சிகள்போலே நாசமடைகின்றனவோ
ஹேதீஶ்வரஸ்ய	ஆயுதநாதனுடைய
ஸ:	முன் சொன்னபடி ப்ரஸித்தமான
ஶதவக்த்ராக்நி:	நூறு முகங்களையுடைய அக்நிரூபாயுதமானது
ந: பாது	நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

கருத்து. சக்ரராஜனுடைய அக்நிரூபாயுதத்தை நினைத்தவளவில் அடியார்களுடைய தீவினையனைத்தும் விளக்கில் விட்டில்கள்போலே நாசமாகிவிடுகின்றனவோ, அந்தஅக்நிமயமான ஆயுதமடியோங்களைக் காக்கவேணும். இதனால் ஸர்வவிரோதி நிவாரகத்வஞ்சொல்லிற்று ॥ ॥எ॥

மூ॥ க்ஷிப்ரம் ஸர்வகாலேந விப்ராவ்யவஸ்ஸ்தாநந்தியம்: ।
ஸம்ஹர்த்தும் நிஸ்த்ரிம்ஶஸ்ஸத்ரு நக்ஷத்ரஸம்ஹநம் ॥ ॥அ॥

வ்யா॥ அத தத்த்வஜ்ஞாநாத்மகாஸிம் ஸ்த்ரீம்ஶாத்மகஜ்ஞாநஹேதும் ஸ்தௌதி । அவித்யாமிதி । (வித்யாமய:) ஜ்ஞாநஸ்வரூப:, ஜ்ஞாநாதி ஷாட்குண்யவிக்ரஹ:. தது॒க்தம் பாஞ்சராத்ரே அஹிர்புத்ந்ய [illegible] 'ஸிம்ஹதிபுஷ்ட்யாதி [illegible] ஸ்ரூபம் । வித்யாமயஞ்சாயமஜ்ஞாநம்'' இதி. (ய:) நிஸ்த்ரிம்ஶ: (ஸ்வகாந்த்யா) ஸ்வதேஜஸா (அவித்யாம்) அஜ்ஞாநம் (ஹிநஸ்தி) க்ருணத்தி. (ஸ:) தாத்ருஶ: (ஸுதர்ஶந நிஸ்த்ரிம்ஶ:) ஸுதர்ஶநஸ்ய = ஹேதிராஜஸ்ய, நிஸ்த்ரிம்ஶ: = அஸிவர:, (ந:) அஸ்மாகம் (தத்த்வதர்ஶநம்) தத்த்வஜ்ஞாநம் (ஸாதயது) ப்ரஸாதயதாம், ததாசாஸ்மாகமவித்யாம் விநிவர்த்ய தத்த்வவிஷயகம் யதார்த்தஜ்ஞாநம் ஜநயத்விதி பாவ:. ஶ்ரீரஜ்ஞார: ॥ ॥அ॥

(அ—கை) "வாள்" என்றெடுத்த கத்தியென்கிற ஆயுதத்தைப்ரார்த்திக்கிறார் "அவித்யாம்" என்பதால்.

பதம்	உரை
வித்யாமய:	வித்யாமூர்த்தியான
ய:	யாதொருவாளானது
ஸ்வகாந்த்யா	தன்னொளியால்
அவித்யாம்	அக்ஞானத்தை(ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தையென்றபடி)
ஹிநஸ்தி	அறுக்கின்றதோ
ஸ:	அப்படிப்பட்ட
ஸுதர்ஶநநிஸ்த்ரிம்ஶ:	ஸுதர்சநாழ்வானுடைய கத்தியானது
தத்த்வதர்ஶநம்	பரதத்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தை
ஸாதயது	உண்டுபண்ணக்கடவது

கருத்து. "தெருள்வாளாக" என்றபடி ஸ்வயஞ்ஜ்ஞாநமூர்த்தியாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான அஸியென்கிற யாதொருஆயுதமானது தன்னொளியினால் அக்ஞானாந்தகாரத்தைப் போக்குகிறதோ, திருவாழியாழ்வானுடைய அந்தகத்தியா (நந்தகமா)னது நமக்குக்ஞானக்கண்ணை, (அல்லது வாஸ்தவஸ்வரூபத்தை) கொடுக்கவேணும். இதனால் மோக்ஷஸாதகமாகிற ப்ரஹ்மஜ்ஞானஞ்சொல்லிற்று. ॥அ॥

மூ|| க்ரியாஶக்திகுணோ விஷ்ணோர்யோ பவத்யதிஶக்திமான் |
அகுண்டஶக்தி: ஸா ஶக்திரஶக்திம் வாரயேத ந: || ||௩||

வ்யா || அத ஶக்த்யாயுதமாஹ | க்ரியேதி | (ய:) ஶக்தி:, [illegible] ப்ராதிகூல்யம். ததுக்தமஹிர்புத்ந்யேந "உ- [illegible] இதி. (அதிஶக்திமான்) அதிஶயிதஸாமர்த்யவான் (விஷ்ணோ:) ஸர்வவ்யாபகஸ்ய நாராயணஸ்ய (க்ரியாஶக்திகுண:) க்ரியாயா: = ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரஸ்ய, ஶக்தி: = அநுகுணஸாமர்த்யம், தத்ரூபகுண:. (பவதி, அகுண்டஶக்தி:) அப்ரதிஹதஸாமர்த்யா, (ஸா ஶக்தி:) ஶக்த்யாக்யமாயுதம் (ந:) அஸ்மாகம் (அஶக்திம்) அஸாமர்த்யம் (வாரயேத) நிவாரயது. பகவச்சக்திரூபத்வேந ஶ்ரீஸுதர்ஶநஸ்வரூபஶக்திரூபதயா வர்ணிதமிதி பாவ:. அத்ர ஶக்திஶப்தஸ்யாஸக்ருதாவர்ணநாத் ஶப்தாலங்கார:. [illegible]லங்கார: || * * * * ||௩||

(அ—கை) "வேலெ" ன்றெடுத்த சக்தியென்கிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "க்ரியாஶக்தி" என்பதால்.

பதம்	உரை
அதிஶக்திமாந்	மிகுந்தஸாமர்த்தியமுடைய
ய:	யாதொருசக்தியென்கிற ஆயுதமானது
விஷ்ணோ:	ஸர்வவ்யாபியான பகவானுக்கு
க்ரியாஶக்திகுண:	உலகப்படைப்புக்கு அநுகுணமான சக்திரூபகுணமாக
பவதி	ஆகிறதோ
அகுண்டஶக்தி:	தடையில்லாத பராக்ரமமுடைய
ஸாஶக்தி:	அந்தசக்தியென்கிறஆயுதமானது
ந:	நம்முடைய
அஶக்திம்	சக்தியில்லாமையை
வாரயேத	விலக்கட்டும்

கருத்து. பகவானுடைய ஐஶ்வர்யகார்யரூபமாகிற ஶௌர்யமானது யாதொருசக்ரரூபமோ, அந்தசக்ரரூபாயுதமானது நம்முடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநாதிகளில் சக்தியில்லாமையை விலக்கட்டும் ஜ்ஞாநாதிகளைக் கொடுக்கவேணுமென்றபடி. இதனால், ஸ்ருஷ்டிகாலக்ஷணத்தில் ப்ரஜோத்பத்திஸாமர்த்யனாய் அவர்களுக்கு ஜ்ஞாநாதிகளைக்கொடுத்து உபாயத்தை யநுஷ்டிப்பித்து பரமபதத்துக்கு ப்ராபகமாகுகிறனென்று பரமோபகாரகத்வஞ் சொல்லிற்று ॥ ॥கூ॥

ஶ்லோ ॥ தாரகம் யஸ்ய ஸம்ஸ்தாநே ஶப்தப்ரஹ்ம ப்ரசக்ஷதே ।
ப்ரபோ: ப்ரஹரணேஷ்வஸ்ய பாஞ்சஜந்ய: ஸ பாது ந: ॥

வ்யா ॥ சக்ராதிஸ்து பாஞ்சஜந்யப்ரார்த்தநம் ப்ரஸ்தௌதி । தாரகமிதி । (யஸ்ய) பாஞ்சஜந்யஸ்ய (ஸம்ஸ்தாநே) ஆகாரே (ஶப்தப்ரஹ்ம) நாதரூபம் (தாரகம்) ப்ரணவகம், உபேக்ஷாரகம் ப்ராஹு:, ஶப்தப்ரஹ்மதாரகம் ப்ரணவஸ்வரூபகமேவ, ஸர்வஸம்ஸ்ருதி ஸம்புடிதத்வயமுக்தத்வாத் தஸ்மாதஸ்ய ப்ரணவஸ்வரூபகத்வாத், ததுக்தம் ஸ்ரீ ஸாத்வதே “ப்ரணவோ பாஞ்சஜந்ய” இதி (ப்ரசக்ஷதே) ஸம்ப்ரக்ஷதே (ஸ:) தாத்ருஶ: (ப்ரபோ:) லோகநாயகஸ்ய (ப்ரஹரணேஷு அஸ்ய) ஹேதிராஜஸ்ய (பாஞ்சஜந்ய:) ஶங்க: (ந: பாது) ரக்ஷதுபாதந், ஶத்ருவத்தேந்த்ரியைரைந்த்ரவாகரணகயோ: பாஞ்சஜந்யஸ்ய நாதஸம்ஸ்தாநயோஸ்தாரக தயாஸ்திரஸ்வ: ஶப்தப்ரஹ்மாவ்யயோ: தயோர்யோஜிதா, “நியதாநாம் ஸப்ரஹ்மஸ்தாபநஸ்தோத்ரயோஜிதா” இதி லக்ஷணாத், ஸாத்வ ஶ்ரேஷ்டிதா ஶேஷாஸ்த்ரஸாயாநுப்ராணிதா, ஶுபாஸ்ய ॥

அ—கை. இப்படி வலப்புறமுள்ள சக்கரம் முதலிய எட்டு ஆயுதங்களைப்ப்ரார்த்தித்து இடப்புறமுள்ள சங்கம் முதலிய எட்டாயுதங்களையும் பிரார்த்திக்கிறவராய் “தெளிபணிலம்” என்றெடுத்த தவள சங்காயுதத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் “தாரகம்” என்பதால்

பதம்	உரை
யஸ்ய	யாதொரு சங்கத்தினுடைய
ஸம்ஸ்தாநே	உருவத்திலும்
ஶப்தே ச	சப்தத்திலும்
தாரகம்	தாரதவமானது (அதாவது, தார மென்றால் ஓங்காரத்தையும், உயர்ந்தத்வனியையுஞ் சொல்லும், அவையிரண்டுமென்றபடி)
வரீவர்த்தி	நன்றாய் காணப்படுகிறதோ (உருவமானது ஓங்காரஎழுத்துபோலவும், சப்தத்தில் மிகவும் கம்பீரமாயுமிருக்கிறதென்றபடி.
ப்ரஹரணத்வஸ்ய	ஆயுதாதிபதியான
ப்ரபோ:	பகவானுடைய
ஸ:	அப்படிப்ரஸித்தமான
பாஞ்சஜந்ய:	சங்கமானது
ந: பாது	நம்மையிரக்ஷிக்கட்டும்

கருத்து பகவானுடைய யாதொரு பாஞ்சஜந்யமானது உருவில் ஓம் என்றெழுதினதுபோலவும், சப்தத்தில் கம்பீரமாகவுமிருக்கிறதோ, அந்த சங்கமானது நம்மையிரக்ஷிக்கக்கடவது.

முற்பாதியில் ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யங்களைச்சொல்லி பிற்பாதியில் ப்ரகாசவிஜயப்ரதாநாதி குணங்களை அநுஸந்திக்கிறார். இதில் தனது நாதம்போலே கலைய நிலையையுண்டாக்கி வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. * * * * * ||கo||

உ-ஞ|| யம் (யஸ்) ஸாகவிகலோங்காரா ... க்ஷஸாய(ய)கம் |

கவ்யாணஶூக ... ||கக||

வ்யா || கய தீயம் ... உஶாயதி | யதி | (கக்ஷ ஸாயகா) கக்ஷாணி = ஐறி யாணெவ, ஸாயகா: = பாணாய வத்கம். (யம்) யந்த:, விதெயவ ... ‹‹ மெ...

[illegible]

அ—கை. “சிலே” என்றெடுத்த தநுஸ்ஸாகிற ஆயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் “யம்” என்பதால்.

பதம்.	உரை
[illegible]	யாதொருதநுஸ்ஸை
[illegible]	இந்த்ரியங்களுக்குக்காரணமான
[illegible]	ஸாத்விகமென்று பெயருடைய
[illegible]	அஹங்காரமென்றும் தத்வமாக
[illegible]	சொல்லுகிறார்களோ (ஸம்ஹிதைகளிலென்றபடி)
[illegible]	சக்ரமூர்த்தியான
[illegible]	சாரங்கவிற்சேவகனுடைய
[illegible]	அப்படிக்கொத்த
[illegible]	வில்லானது
[illegible]	நம்மைக்காக்கவேணும்

கருத்து. யாதொருபகவானுடைய வில்லானது இந்த்ரியோத்பத்திகாரண ஸாத்விகாஹங்காராத்மகமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ, அந்த சார்ங்கமானது நம்மை இரக்ஷிக்கவேணும்.

சில ஸம்ஹிதைகளில் சார்ங்கத்தை தாமஸாஹங்காரமாகவும், சிலதில் ஸாத்விகாஹங்காரமாகவும் சொல்லப்படுகிறது இதை நினைத்து முன்னோர்களுமிப்படியே யருளிச்செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் விரோதமில்லை. "தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழை போல்" என்கிறபடியே யென்னுடைய நாவில் நின்று வாக்ரூபமான வர்ஷத்தைப்பெய்து "ஹிஹும் ஹிஹும் ஶரவர்ஷம்" என்கிறபடியே வாதிகளை யடங்கச்செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. * * * * * ॥௧௧॥

ஶ்லோ॥ ஜ்யாகோஷேணைவ யஸ்ய விஶ்வமபி விதீ(ர)ர்யதே
ஸத்வம்ஸ்தம்பயந் காயந்த்ராக்ஷோபாஸ்வாமவிஶோஷணம் ॥௧௧॥

வ்யா॥ அத ஶார்ங்கஸ்துதிமாஹ ஜ்யேதி। ஜ்யாகோஷேணேதி। (ஜ்யாகோஷேண) மௌர்வீநாதேந, கர்த்ரா (யேநைவ) ஶார்ங்கேண, கரணேந, யதா (ஜ்யாகோஷேண) ஜ்யாரவேண, யேநைவேதி ஸாதநாந்தரேண ப்ராயஃ (விஶ்வமபி) ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்டிஃ (விதீர்யதே) விதீர்ணோ பவதி. ஶஸ்த்ராஸ்த்ராதிகவஜ்ராதிஜாதரஸ்ய ஸாமர்த்யாத் கர்த்ரீணி யது, யதா (ஜ்யாகோஷேணைவ) ஶரேண, (விஶ்வமபி விதீர்யதே) ப்ராணாநோஷதீதி ஶேஷஃ, தீக்ஷ்ணதை: கர்த்ரீணி யது, (ஸஃ) தாத்ருஶஃ (ஸத்வஸ்தம்பநஃ) ஸத்வஸம்பந்தீ (ஶார்ங்கஃ) ஶார்ங்காயுதம் (நஃ) அஸ்மாகம் (ஶார்ங்கவிஶோஷணம்) ஶார்ங்கஸ்ய ஸம்ஸாரபந்தஸ்ய விஶோஷணம்— விதீர்க்ஷணம் (காயந்த்ராக்ஷ) கரோது யத ஶார்ங்கஸ்ய ஸாத்விகாஹங்காரத்வாத் பந்தவிஶோஷகத்வமிதி விரோதாபாவஸ்ஸ்வயம் யத ஶார்ங்கஸ்ய ஸாத்விகாஹங்காராத்மகத்வாத்॥

அ—கை. "கண்ணி" யென்றெடுத்த வாக்யத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஜ்யாகோஷேண" என்பதால்.

பதம்	உரை
யேந	யாதொரு
ஸ்வாயத்தசேஷ்டேநைவ	பாசமாகிற ஆயுதச்சேஷ்டத்தினாலேயே
விஶ்வஸர்க்க:	ஜகத்ஸ்ருஷ்டியானது
விதந்யதே	செய்யப்படுகிறதோ
ஸ:	அப்படிப்ரஸித்தமான
ஸௌதர்ஶந:	திருவாழியாழ்வானுடையதான
பாஶ:	பாசாயுதமானது
ந:	அடியோங்களுடைய. நீங்குதலை
பாஶவிமோசநம்	ஸம்ஸாரபாசத்தினின்னும்
க்ரியாத்	பண்ணக்கடவது.

கருத்து. யாதொரு பாசத்தினாலேயே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி துவக்கப்படுகிறதோ, அப்படிப்பட்ட ஸுதர்ஶநனுக்கு ஸ்ருஷ்டிஸஹகாரியான பாசமானது நம்முடைய பாசத்தை நீக்கவேணும்.

பாஶம் ஸ்ருஷ்டிஸஹகாரியானதை பாஞ்சராத்ரங்களில் கண்டுகொள்வது. "பாஶவிமோசநம்" என்பதற்கு கர்மபாஶவிமோசநமென்றும், ஸம்ஸாரபந்தபாஶவிமோசநமென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உலகில் ஒருகாரியஞ் செய்யுமவர்கள் முதலில் நூல்போட்டுக்கொண்டு செய்வார்கள், அதுபோலே யிந்த பாசம் நூல்போலே ஸ்ருஷ்டிஸாதநமாய் ஸ்ருஷ்டிக்குக்காரணமென்றபடி. ஸம்ஸாரபந்தரூபபாஶநாஶமாகவேணுமென்று ஹ்ருதயம் ॥

௧௪-ம்॥ விஹாரோ யேந தேவஸ்ய விஶ்வக்ஷேத்ரக்ருஷீவல: ।
வ்யஜ்யதேऽநேந ஸீரேண நாஸீரவிஜயோऽஸ்து ந: ॥

வ்யா ॥ அத ஸப்தம் ஸீரஸ்வரூபம் ஸம்ஸ்துவதி । விஹார இதி । (யேந) ஸீரேண (விஶ்வக்ஷேத்ரக்ருஷீவல:) விஶ்வம் = ப்ரபஞ்சமேவ, க்ஷேத்ரம் = கேதார:, தஸ்ய க்ருஷீவல: = கர்ஷக:, தஸ்யோபஜீவிதஸ்ய (விஹார:) விஹரணம், க்ரீடேதி யாவத் (வ்யஜ்யதே) ஜ்ஞாயதே (அநேந) தேந, (ஸீரேண) ஹலேந

(நஃ) ஸ்யாத் (நாஸீரவிஜயஃ) நாஸீரே = ஸேநாமுகே, "ஸேநாமுகம் து நாஸீரம்" இதி கோஶஃ. விஜயஃ = ஜயஃ, (ஸ்யாத்) அத்ர "விஶ்வக்ஷேத்ரே க்ருஷீவலஃ" இத்யத்ர பரம்பரிதரூபகம், "நியதாரோபணோபாயஸ்யாதாரோபஃ பரஸ்ய யஃ । தத்பரம்பரிதம்" இதி லக்ஷணாத் ॥ ||கரு||

அ—கை "சீரங்க" என்றெடுத்த ஸீரம் (கலப்பை) என்கிற ஆயுதத்தைப்ப்ரார்த்திக்கிறார் "விஹார" என்பதால்.

பதம்	உரை
தேவஸ்ய	ஜகத்ஸ்ருஷ்டி முதலிய விளையாட்டையுடைய பகவானுக்கு
யேந	யாதொருகலப்பையினாலே
விஹாரஃ	லீலையானது
[பவதி	உண்டாகிறதோ]
விஶ்வக்ஷேத்ரே	உலகமாகிற கழனியில்
க்ருஷீவலஃ	உழுது பயிரிடுமவனாக
த்ருஶ்யதே	காணப்படுகிறானோ
தேந	அப்படிப்ரஸித்தமான
ஸீரேண	கலப்பை யென்கிற ஆயுதத்தினாலே
நஃ	நமக்கு
நாஸீரவிஜயஃ	படைமுகத்தில் விஜயமானது
ஸ்யாத்	உண்டாகக்கடவது.

கருத்து. பகவானுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலைக்கு உபகரணமான ஸீராயுதமானது நமக்குப் பரமதப்போர்த்தலையில் வாதிவிஜயத்தை யுண்டாக்கவேணும் ॥ ||கரு||

அவ॥ ஶாத்ரவாணாம் ஸமஜநி த்ருப்யதஸ்ஸ்தநஃ ।
ஶார்ங்கதேஶ ஸமரோத்யமஶீக்ரவர்ஷீ ஸஹோத்பவஃ ॥ ||கசு||

ப்ர॥ அத ஶார்ங்கவைபவம் வர்ணயதி । ஶாத்ரவாணாமிதி । (யஃ) ஸமஜ்ஜம் (ஶாத்ரவாணாம்) ஶாத்ரவாணாம் ப்ரஹ

ரணாநாம் ஶிஸ்த்வ, ஸமவர்தாயாப ஸர்வஸாதாரண்யவெக்ஷயா உபவீத்யுஷ்ணிஸம்ஸ்தவஸ்த்ராவி வஜ்ரஸ்த்ய நிக்ஷேபக்ஷராஸ் க்ருபாய வஸ்ரம் ஸவர்ணாவீநாயாபவாஸித்யாவாபர்ம். (ஸமாவஜம்) வஜ்ராயாயஶீஷ்தி (ஈஶீபத்) ஸமாயி, விஸர்வத்ய ஸ்யாயெ ஸமவதா ஶீதாவாபெரணதிஶேஷ: (ஸ:) தாஷாமேவைஸவவிஶிஷ்ட: (உபவீத்யுஷ்ணிஸம்ஸ்தவ:) உபவீவை: = தந்தாவ்ஸவோமிமெயஸர்ரமர்வ தஸ்ய, உஷ்ணீஷ: ஶிரஸ்ஸ, ஸம்ஸ்தவ: = ஸம்ஸ்கர்தியர்ஸ்ய, தயா வஶாதி: ஜம்ஜெ ராஜயீவோருஷ்ணி: வ்ருக்ராண்யவ திஷ்டத: । ஜவாநவதீநர்வ" இதி ஸுத்தே தீக்ஷாஸ்ரா வக்ஷ்யேதஶாட்யா யநிந: "க்ருபவர்ணஸ்ய உபயீவோஜீவரேகா உபர்ஸேநாஸாரா வாராவஸர்வா: । ஸயதவிந்து ஷ்ரேதஸ கஸாரொம: வர்ண ணர்ராவர்யஷிவ்யஸவஸ் । ஸயோஷ் ஷெஷ்ஸாரஸாரொ ஷஸயொஷா ஶஸாவந்து தஷ்ஷிஸிவந்து ஷஸர்ஜதஜதி ஶாஶாவ । ஸ யவவ ஷதத் தாந்து । நெஸக்ஷிஸ்ய கிஷ்கர்ஶிஷ் ஶஜஶஸ்ரீ தி । தவ்யாஸவோவந்து । ஸஷெஸ்யதஷாஸ்வம்ஶீஷம் யெடஶிரஸா ஸஶிஸ்யாம் ஶ்யாவிஷ்யாம் வராபவீஸ் । தத்தநவிஷ: யதாஸவ ஷிதி । வாநஶிநெராஸ்வவீஸதஷிந்வதெதி । தசாரெவஷிஷா:, தவ்யர்ணாவத்யநா விஷ்யாஜஸா: । ஶயர்ணாவஸவெநா ஶக்ஷாராக்ஷத ஷ்யஜ வநாஜெர்வாரஸ்யதெ । தஸ்ய ஶிர ஷோரஷ்யிஸிநெராஸாராந்து ஜவாந" இதி. ஸார்தீஸார்தீ ஜெவம்வதர்தெ, வாராஸிஸ்ஷோா விஷ்ராஸ்வ: ஸஸாரா ணாம் ஷஷீ யஷாராணாம் வளரொஸித்ரக்ஷவர்ந்து ஸஸார வ்யாயிர்தாயாஸ்ஸாதாவர்வநெந ஹிரண்யகஶிவ ஶமஶ், வஸிஷ்ஶாவாஸஷெஷ்வ ஹிரண்யகஶிவள ஶாதாஷவெக்ஷரெஶ்ய யொயர்யஸள ஸத்யர்ம் தவஶ்வார । ஸயதவொ விஷ்ட ஶாவாரதா ஜெவெஷா ஸஜ்ஞாந்து ஜஜாவ, ஜெதஶர்ஜெர்ஜாரவ ஸர்ததிஶிராஃ । ஸஜெநாவெ்யந யஜெ்ஷா ஷோஶஶவி வஸ், ஸவரெணாஸஶஸக்ஷபஸ் । இதரெணெம்ஜராதீநக்ஷவைஷயஸ், தஜொஷெவாஸ ஸாணஶாவமஶ்ய தஸ்யவயோவாயஶவெர்யஷந்து। ஸதாபயீவெ: ஸாமர்வஸ்யாஷ்யீவிதிர்தெந வஜெ்ணதஸ்ய

ஸம்பாவயாமாஸுஷ꞉ । ததேவை꞉ ப்ரார்த்திதோ ததீசிர்விஸ்ருஜ்ய ஸ்வ-
ஸ்வகம் ஶரீரம் தத்யாஜ । இந்த்ர꞉ த்வஷ்டாரதேவாத்ஷ்டந த்ருஷ்-
டிஷ்ட ததீசேரஸ்திவிநிர்மிதேந வஜ்ரேண தம் த்வாஷ்ட்ரம் விஶ்வரூ-
பம் ஜகாந, அநந்தரம் விஶ்வரூபவதாத் உத்பந்நஸஹ வஸிம்
வ்ருத்ரமேஹந்தி । தாத்ருஶ ததீச்யஸ்திநிர்மித꞉ (தேவேஶவஜ்ர꞉)
ஸர்வதுர்லப ந வஜ்ராயுதம் (ந꞉ அவ்யாத்). அஸ்மாந் ரக்ஷது. உத்-
க்ருஷ்டார꞉ ‹‹ உத்க்ருஷ்டம் வஸ்துநஸ்ஸ்வ ஸ்வஜாதௌ ஶ்ரைஷ்ட்ய லக்ஷ-
ணே›› இதி லக்ஷணாத் । ஶ்ரீரங்காசார்ய꞉ । ॥௧௪॥

அ—கை. ‹‹ செவ்விடி ›› யென்றெடுத்த வஜ்ராயுதத்-
தைப்ரார்த்திக்கிறார் ‹‹ ஆயுதாநாம் ›› என்பதால்.

பதம்	உரை
அஹம்	நான்
ஆயுதாநாம்	ஆயுதங்களுக்குள்
வஜ்ரம்	வச்ஜிராயுதமாகிறேன்
இதி	இப்படி
ய꞉	யாதொரு வஜ்ராயுதமானது
ஸ்ம்ருத꞉	கீதையில் சொல்லப்பட்டதோ,
ததீச்யஸ்தி	ததீசியென்னும் ரிஷியின் எலும்பினால்
ஸம்பவ꞉	செய்யப்பட்ட
ஸோயம்	அந்தயிந்த
தேவேஶவஜ்ர꞉	ஆயுதேச்வரனுடைய வஜ்ராயுதமானது
ந꞉ அவ்யாத்	நம்மைக்காக்கக்கடவது.

கருத்து உலகில் உயர்ந்த வஸ்துக்கள் எனதம்சம் என்று கீதையில் சொல்லும்போது வஜ்ராயுதமானது நானே யென்று சொல்லப்பட்டதும் ததீசியினுடைய முதுகெலும்பினால் செய்யப்பட்டதுமான வஜ்ராயுதமானது நம்மைக்காக்கவேணும்.

வ்ருத்ராஸுர வதத்துக்காக ததீசியினுடைய எலும்பைக் கேட்டு வாங்கி அதை வஜ்ரரூபமான ஆயுதமாகச்செய்து அதில்

தாமும் அநுப்ரவேசித்து வஶ்ரீகரஞ்செய்து இந்த்ரனுக்கு விஜயமளித்தாப்போலே, அடியேனுடைய வாக்கை வஜ்ரமாக்கி ஜிஹ்வாக்ரவிஹாரஸ்நராய் பரவாதிகளை நாசஞ்செய்து விஜயமளிக்கவேணுமென்றபடி ॥ ॥௧௪॥

விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்திர்யா விஶ்ருதா புத்திரூபிணீ ।
ஸா நஶ்ஶாட்யஶமனீ ஹரேர்யாக (கதா) ஜயது ஶாத்ரவீ கதா ॥௧௫

வ்யா॥ அத ஏவ கதாம் வர்ணயதி । விஶ்வேதி । (விஶ்வஸம்ஹ்ருதி ஶக்திஃ) விஶ்வஸ்ய = ப்ரபஞ்சஸ்ய, ஸம்ஹ்ருதௌ, ஶக்திஃ = ஸாமர்த்த்யம் யஸ்யாஸ்ஸா. (யா) கதா. யத்வா (யா விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்திஃ) பகவதஃ ப்ரஷ்டுஸ்ஸர்வஸ்ய ப்ரபஞ்சஸம்ஹாரஶக்திரூபா (புத்திரூபிணீ) புத்திஃ = மஹத்தத்த்வம், தத்ரூபிணீ = ததாத்மிகா (விஶ்ருதா) ப்ரஸித்தா, கதாயாஃ மஹத்தத்த்வரூபத்வம் ஶ்ரீ விஷ்ணுபுராணே ஶ்ருதம் "புத்திரப்யாஸ்தே கதாரூபேண மாதவே" இதி. அத்ர "புத்திஃ மஹத்தத்த்வம்," இதி தத்வ்யாக்யாதாரஃ. ப்ரபஞ்சகாரணாந்தஃகரணாத்மாவி மஹத்தத்த்வே புத்திஶப்த யோகஃ. (ஸா, ஶாட்யஶமனீ) ஶாட்யஶமந ஸமர்த்தினீ (கதா, நஃ) அஸ்மாகம் (ஜயது ஶத்ரூந்) ஸமஸ்தஶத்ரூந் ஶாத்ரவீ (ஹரியாக) க்ருஶீகரோது ॥ ௧௫॥

(அ—கை) "செழிய கதை" யென்றெடுத்த கதாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார்.

பதம்	உரை
புத்திரூபிணீ	புத்திக்கு அதிஷ்டாந தேவதையான
யா	யாதொரு கதையானது
விஶ்வஸம்ஹ்ருதிஶக்திஃ	பகவானுடைய உலகஸம்ஹாரசக்தியாக
விஶ்ருதா	ப்ரஸித்தமானதோ, (ஸம்ஹிதைகளில் என்றபடி)
ஶாட்யஶமனீ	திருவாழியாழ்வாருடையதான

ஸா கதா	அந்த கதையானது
நஃ	நமமுடைய
மநோவ்யாதிம்	வ்யாதியைப்போக்குமதாக (மனோ வ்யாதியை யென்றபடி)
ஸம்பாதய	ஆகக்கடவது.

கருத்து பகவானுடைய "ஸம்ஹ்ருதிஃ க்ரீடிதம்" என்கிறபடியே ஜகத்ஸம்ஹாரமாகிற லீலைக்கு உபயுக்தமான கணி யும் பாண்டவ்யதிஷ்டாந தைவதையுமான கதையென்கிற ஆயு தமானது நம்முடைய மனோவ்யாதியைப் போக்கக்கடவது.

ராமாநுஜமதவிஷய ஸாஷாவான்களான பராஶரர்களை ஸாஹ்யர்களைப்போலே எப்படி நிரஸிப்பதென்கிற தமக்குண் டான மனோவ்யாதியைப்போக்கவேணுமென்றபடி. ஸ்ரீ வாநர வீரர்களைப்போலே அநாகஸ்ஸிப்பாரை அநாகஸ்ஸிப்பித்து ரக்ஷி த்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. ॥கரு॥

உக்ராபத்[த்ய]த்ரிக்ஷோத்ஸாரிக்ஷோத்ஸலெள[லா]லெபந்தநாஃ
ஹேதீஸோத்ஸமா ஸாஹித்யாம் ஸோஹஸௌஸலம் ॥கசா॥

வ்யா ॥ அயத் தஸ்ய ஸ்ஸமஸோதா ஸோஹஸூதி வ பாயதுய தே। யாதீதி। (ஸமஸஃ) அந்த்ரீபஃ ஸமஸாயாயம் (யேந) ஹேதீஸ ஸமஸேந (அத்ரிக்ஷோத்ஸாரிகம்) அத்ருஷம் உபடி ணதுஸாரிகா, அத்ருஷம் உபணிதுஹாவதித்ருயதுஃ. (யாதி) வ்யாவ்ருதி. (தேந ஹேதீஸமஸேந) ஸாதுஸதுந ஸமஸாயாயேந (நஃ) அஸ்மாகம் (ஸோஹஸௌஸலம்) ஸோஹவஶ வாஜ்ஞாநவஶ, ஸௌஸலம் = ஸமஸஃ, ஸமஸேஶ ஸௌஸலதிதி ஸுயேதுகணீ. (அபாஸ) உத்தம் (ஸித்ருதாம்) ஹஜ்ருதாம், ரஷவகம் அஸீஸு ॥ ॥கசா॥

(அ--கை) "முசல"மென்றெடுத்த முசலாயுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "யாதி" என்பதால்.

பதம்	உரை
[illegible]	முஸலத்தினாலே கொல்லத்தக்கவர்கள் (அஸுரர்களென்றபடி)
[illegible]	(திருவாழியாழ்வானுடைய முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய்க்கொண்டு) மிகவுந்துகைக்கப்பட்டவன் [தன்மையை
யாந்தி	அடைகிறார்களோ
தேந	அப்படி ப்ரஸித்தமான
[illegible]	சக்ராஜமுஸலாயுதத்தினாலே
ந:	நம்முடைய
[illegible]	மௌஸலயுத்தப்போலே குலநாசகமான மோஹமானது
க்ஷிப்ரம்	சீக்கிரமாக
[illegible]	சேதத்தையடையக்கடவது.

கருத்து. சத்ருக்கள் யாதொரு சக்ராஜ முஸலத்தினாலே அடிபட்டவர்களாய் உரலில் மழுக்கின நெல்போலே தூளாகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட சக்ராஜனுடைய முஸலாயுதமானது யாதவகுல நாசகரமான மௌஸலப்போலுள்ள மோஹகாரியத்தை விலக்கக்கடவது. அக்ஞானத்தைப்போக்கி க்ஞானவிருத்தியைப்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

"[illegible]" [illegible] ||௬௫||

[illegible]
[illegible] ||௬௬||

[illegible]

ரஶோராஶௌ ஶேநாரஶௌ" இதி (அர்த²:) அஹிர்பு³த்⁴ந்ய:, ஸ்ரீ ராம ஹந்த்ரு இத்யர்த²:. (யேந) த்ரிஶூலேந (ஶத்ரூந்) ஶத்ரூந் (ஶூலயதி) வ்யத²யதி (தேந த்ரிஶூலேந) த்ரிஶூலேந ஶூலாபா⁴ஸேந (ப⁴வதாம்) யுஷ்மாகம் (விஶூலிதா) நீரோக³தா, "ஶூலோऽஸ்த்ரீ ரோக³ஶஸ்த்ரயோ:" இதி ஶேஷ:, (ப⁴வதாத்) ஸ்தா²த். அத்ர ஸ்வாஶ்ரயணார்த²ம் ராக்ஷஸாதி³நாஶ்ரய்யம்ஸ்யாஸ்ய ப⁴க³வத: ஶூலித்⁴ருஷ்ட மந்த்ரார்த்²ய ரூபேண ஸ்ருஷ்டேந ஶூலேந வபுரோயாத்த ஆஜ்ஞாஸ:. தயாவ ஸூக்தம் "ஸர்வஸ்யாபி ஸ்ருஷ்டேணாஹியாநம் வபுரோயாத்திதி । ॥கள॥

(அ—கை) " திரிசூல " மென்றெடுத்த முக்கயரான சூலா யுதத்தை ப்ரார்த்திக்கிறார் "ஶூலீ" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶம்பு⁴த்³ருஷ்ட மந்த்ர:	சிவனால் (அஹிர்புத்நயனால்) காணப்பட்ட மந்த்ரத்துக்கு
அர்த²:	பொருளான (திருவாழியிறையவன்)
யேந	யாதொருசூலத்தினாலே
ஶத்ரூந்	சத்ருக்களை
ஶூலயதி	சூலவ்யாதிபீடிதர்கள்போலே செய்கிறாரோ
தேந த்ரிஶூலேந	அந்தத்திருசூலாயுதத்தினாலே
ப⁴வதாம்	உங்களுக்கு
விஶூலிதா	பீடையில்லாமையானது
ப⁴வதாத்	உண்டாகக்கடவது

கருத்து. அஹிர்புத்நயால் காணப்பட்ட ஸுதர்சநமந்த்ரத் திற்கு ப்பொருளான பகவான் உங்களுடைய சூலவியாதிபோலுள் ள வ்யாதியை விலக்கக்கடவர்.

இவ்வளவும் புத்ரசிஷ்யாதிகளை குறித்தாக்கினர்; இதில் சா ப்தமாக அருளிச்செய்தபடி "ப⁴வதாம்" என்பதால் தம்மைப்போ

லே தம்முடைய ஸ்ரீ ஸூக்திபார்களுக்கும் பரமதநிரஸ ஸாமர்த்ய மாகவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று.

"ஶத்ருஷ்டஶிரோ:" என்பதற்கு அஹிர்புத்ந்யஸம்ஹிதைகமான ஸுதர்ஶநஶதகத்துக்கென்றபடி. "ஸதாம்" என்கிற பஹுவசநம் பராஶராதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு சொன்னபடி (விஶ்ருதா)ஶிஷ்யனை இல்லாமலிருக்கையென்றும் பொருள்.

ஶ்லோ॥ கல்பாந்தார்கப்ரகாஶம் த்ரிபுவநமகிலம் தேஜஸா பூரயந்தம் ரக்தாக்ஷம் பிங்ககேஶம் ரிபுகுலதமநம் பீமதம்ஷ்ட்ராட்டஹாஸம் ஶங்கம் சக்ரம் கதாப்ஜே ப்ருதுதரமுஸலம் சாபபாஶாங்குஶாந் ஸ்வைர்பிப்ராணம் தோர்பிராத்யம் மநஸி முரரிபும் பாவயே சக்ரஸம்ஜ்ஞம்॥ ௧௭

வ்யா॥ ஸர்வ ஸ்தோத்ராணாம் ப்ரதிபாத்ய ஸர்வாயுதவிஶிஷ்டதயா "ஸ்த்ரீபுத்ரஸௌபாக்யதனம்" ஏதத்ஸ்தோத்ரம் ஸமஸ்தம் ஸர்வஸ்மாத் பஞ்சாங்கம் நிவர்த்திதம் பாபம் பக்ஷஸ்ஸ்வரூபஸ்யாம் பஜகம்" இத்யாதி ஸ்ரீதத்வப்ரதீத ஜநஸம்ரக்ஷகாஸ் ஸமஸ்தாஃ தாபத்ரயஸ்ய ஸர்வத்ர பாதகாஸ் ஸுதர்ஶநாஸ் ஸம்வர ரக்ஷாம் ப்ரகாஶயந்தி கல்பாந்தார்கப்ரகாஶம் (ஶம்) ஸுதர்ஶநம் (ஶங்கம் சக்ரம்) ரக்தாக்ஷம் (பிங்ககேஶம்) ஶஸ்த்ராஸ்த்ரபூர்வம் (ப்ருதுதரமுஸலம்) உத்திஷ்டந்தம் (த்ரிபுவநமகிலம்) தேஜஸா பூரயந்தம் (ஸ்வை:) தோர்பிராத்யம் (ஷோடஶாயுதை:) ஷோடஶபுஜைர்யுக்தம் ஸ்வ: பராதி ஷோடஶாயுதாநி ப்ருத்வீ: (ஸுதர்ஶநம்) ஸுதர்ஶநபாவேஷ்டம் (விஶ்வம்) ஸர்வஸ்வாதீநம் (பாவயே) பராதிவிஶிஷ்ட ஶங்கிணம் (முராஸ) முகுந்த, பாவயே॥ ௧௭॥

(அ—கை) இப்படி ஷோடஶாயுதங்களை யுந்தனித்தனியே வர்ணித்து ஷோடஶாயுத விஶிஷ்டரான சக்ரராஜனை ப்ரார்த்திக்கிறார் "கல்பாந்தார்க" என்பதால். அன்றிக்கே; "ஸஹஸ்ர தோஸ்ஸஹஸ்ரம்" இத்யாதிகளில் ஸாமாந்யேந அநேகபாணியாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இவரை பரிச்சேதித்து ஷோடஶபாஹுவாகச் சொன்னோமேயென்று விஷண்ணராய் அத்தபாஹுவாணிகத்தை ஸூசிப்பிக்கிறாரகவுமாம.

பதம்	உரை
அகிலஸ்ய	உலகமுழுவதிலுமுள்ள
சஸ்த்ரஜாலஸ்ய	ஆயுதக்கூட்டங்களுக்கு (ஆயுதமென்றுபேர்பெற்ற வெல்லாவற்றிற்கு மென்றபடி)
யம்	யாதொருஸுதர்சநரை
ப்ரஸூதிம்	உத்பத்திகாரணமாக
ப்ரவக்ஷதே	சொல்லுகிறார்களோ, (ச்ருதிமுதலியவைகளிலென்றபடி)
ஷோடசாயுத:	இப்பொழுது பதினாறு ஆயுதங்களையுடையவராக அநுஸந்திக்கப்பட்ட
ஸ: ஸுதர்சந:	அந்த திருவாழியாழ்வான்
ஆயுதை:	(அவ்வவ்வகாலத்திற்குத்தகுதியான) ஆயுதங்களாலே
விச்வம்	உலகை (எல்லாவற்றையுமென்றபடி)
அவ்யாத்	இரக்ஷிக்கக்கடவர்

கருத்து. ஸர்வாஸ்த்ரோத்பத்தி காரணபூதராய் ஸர்வாயுதராய் ஷோடசாயுதபாணியாயிருந்துள்ள திருவாழியாழ்வான் ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கக்கடவர். இதனால் "லோகாஸ்ஸமஸ்தா ஸுகிநோ பவந்து, ஸர்வே ஜநா:, ஸுகிநோ ஸந்து ஸர்வே ஸந்து நிராமயா:" இத்யாதிகளிற்படியே நாடெங்கும் வாழவேணுமென்று ப்ரார்த்தித்தாராயிற்று. ப்ரதிபாத்யத்துக்கு ஸர்வாயுத தாரணோசித ஸர்வாவயவவிசிஷ்ட விக்ரஹவரென்று பாவம் ॥ ॥௧௮॥

௧௯ ॥ ஸ்ரீஸுதர்சநபட்டநாயகேந ச்ரேயஸே ஸர்வஸேவதாம் ।
க்ருதேயமாயுதேந்த்ரஸ்ய ஷோடசாயுதஸம்ஸ்துதி: ॥

வ்யா ॥ அதைவ ஆசார்ய: ஸ்வாசார்யநாமாநம் ஸ்வநாமதேயஞ்ச ஷோடசாயுதவிஷயகம் ஸ்தோத்ரம் ஸர்வேஷாம் ச்ரேயஸே க்ருதமிதி ப்ரதிபாதயந் ஸ்தோத்ரமிதம் ஸமாபயதி । ஸ்ரீஸுதர்சநேதி । (ஸ்ரீஸுதர்சநபட்டநாயகேந) ஸ்ரீஸுதர்சந விக்ரஹாவ

அதா, ஸ்ரீ ஒ்ஷாவாய ரநாஹ ஸாயி மதநிரவஷ வாழ்யாவஸமா ஷ்ரெநதயயுட்ே வனகாஷ ஹாநாஹ ஸ வாதுயா ஸவஸிநு ஸ்ரீ உஹவெவடெராமஃ. தயாவாவாவெயுரெவ ‘‘வ்யாகாநீக வெ ஹஷடெமாவாஷமாரா க வாஷுெொஹாஉஹூாஉா’’ஐதி. ‘‘ஸ்ரீ உஷ்யாம் ஸயாதவஸாவி தநவெயிவாவஷாவாயரமாஉாநஜாஷ்யாம் வஉஷஷெஷநு’’ ஐதிவ வஷரயாவ வஹிதம். வெஷடநா வெயந, ஸ்ரீ வெஷடெம வணாவதாரா ஞெவகாக தீயஷிநா விஹாவகவைஷ வெஷடநாயஜதி ஸ்வீப விதகத தீயஷி வாநாஉயெயெநதயுட்ே. உவெதிமெஷஃ. (ஸதாம்) ஸ்ரீ உக மஷ ஸாஸ்ராநிவாஸிநாம் ஸாயஞநாம். (ஹஞயவெ) ஹஞ ஜிதாய (வெம யவெ) கெஷஉாய, ஸ்ரீதஜ்வநிராஸாவெதயுட்ே (ஷபெமஷ ஸ) ஷஹிராஜஸ (ஷொடஶாயுக்யஸம்ஸூதிஃ) வகாஷி ஷொடஶஸஷ்யா காயுயஸ்வகஃ (கதா)விரவிகா ஞஸீஷிதிமெஷஃ ॥ ॥௧௬॥

ஸகொரயம் ஷிஹாவஹிணயநஷஜிக
ஸஜதவமஷாகா நிகெ ஷாஷஸவணக க
ஷவாஉயிவஸநு ஸஜஹதயாயயொமஃ।
அஷவெஷாஉவாஹ நவஷிஹிரநிஹஃ
கஷஹெ ககணீநஃ வ தஸீவெநதிஷநு
உமமதமணிதம் ஸஉஜம்ஸளதநிதம் ॥
வெஷாஞகூணஉஷெநஃ வாஷாஉ வாவஹஸெரணநா।
விவதாராஜமொவெந ஷொடஶாயுக்யஸம்ஸூதிஃ ॥

ஐதி நாவமாகம்

ஸ்ரீ உவெஷாஞராஉாநஜஸம்யஜி ஸாவஹளஉ காருணா
கடாக்ஷ ஸவொஷிக ஸதாகெந வெதநவெர
ஸ்ரீ ராஜமொவாலாவாயெண கதம்
ஷொடஶாயுக்யஸூக்தி வ்யாக்யாநம்
ஸஉணம்.
ஸ்ரீ உவெதமிமஉாஞஉஹாஷெஶிகாயநஉஃ ॥

(அ—கை.) இப்படி யருளிச்செய்த ஸ்தோத்திரமானது ஸர்வப்ரயோஜநமன்றிக்கே "ஸகலஸ்ப்ருஹணீயார்த்தம்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாயுஜ்ய ஸகலாபீஷ்ட ப்ரயோஜநமென்றும், இதை யநுஸந்திப்பவர்களுக்கு ஸர்வஶ்ரேயஸ்ஸும் ஸித்திக்குமென்றும் ஶ்ரேயோர்த்திகள் ஶ்ரேயத்தைத்திருடாமைக்கு ஸ்வநாமாங்கிதமான ஶப்தத்தை யிட்டும் முடித்தருளுகிறார் "ஶ்ரீவேங்கடநாதேந" என்பதால்.

பதம்	உரை
ஶ்ரீவேங்கடநாதேந	ஸ்ரீவேங்கடநாதனென்றும் பெயருடையவனான அடியேனால்
ஸதாம்	ஸத்துக்களுடைய
பூயஸே	இதைக்காட்டிலுமதிகமான
ஶ்ரேயஸே	மங்களத்தின் பொருட்டு
ஸுதர்ஶநஸ்ய	எழிலாழியிறையவனுடைய
ஷோடஶாயுதஸம்ஸ்துதி:	பதினாறு ஆயுத விஷயமான ஸ்தோத்திரமானது
க்ருதா	செய்யப்பட்டது.

கருத்து. சக்ராராஜனை உபாஸித்துப்பெறவேண்டிய ஶ்ரேயஸ்த்தை இந்த ஸ்தோத்ர பாடத்தினாலேயே பெறலாமென்றருளிச்செய்தார். இதனால் ஶ்ரேயோபஸாதநங்களில் ஸ்ப்ருஹாவரணஞ் செய்வது ஶிஷ்டாநுஷ்டாநமென்று ஸூசிப்பித்தாராயிற்று.

[illegible] ஶ்ரீ [illegible] ।
ஶ்ரீ ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ர விவ்ருதிர்த்ராவிடீ க்ருதா ॥

தமிழ்ப்பதவுரை முற்றிற்று.

கவிதார்க்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே
ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ॥

ஷோடஶாயுதஸ்தோத்ரம் ஸம்பூர்ணம்